

နတ်တရားရည်

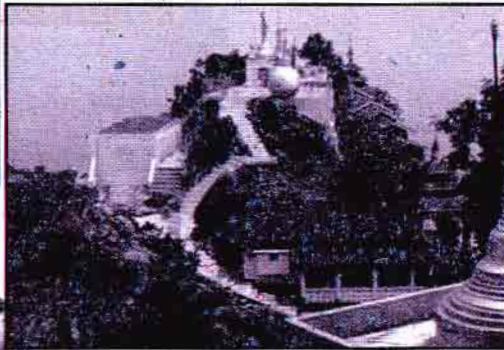
မဂ္ဂဇင်း
၁၉၇၅
၁၂

BURMESE
CLASSIC

နုပျာ တပညာ ဘဂဝတော ဒဂုပတော သပ္ပာသပ္ပုဒ္ဓာသ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မာရ်အောင် ဂါထာတော်

BURMESE CLASSIC

ယော မာရသေန မာသန္ဓ
မာသန္ဓ ဝိယုဿဝေါ။
တိဏာယ ပိန မညိတ္ထ။
သောနော ဒေတု ဇယံ ဝိနော။

အနက်

အာသန္ဓဝိယုဿဝေါ- အနီးရှိ အဇ္ဈတ္တရန်၊ ကိုယ်တွင်းမာရ်ကိုတွန်းလှန်ဖြိုခွင်း အောင်မြင်ခြင်းတည်းဟူသော ပွဲသဘင်ရှိတော်မူသော၊
ယောဝိနော- ငါးမာရ်အောင်တော် အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာသန္ဓ- အနီးသို့ရောက်လာသော၊ **မာရသေန-** မာရ်မင်း၏စစ်သည်အပေါင်းကို၊ **တိဏာယပိ-** မြက်တစ်ပင်မျှ လောက်သော်လည်း၊
နမညိတ္ထ- ထင်မှတ်တော်မမူ၊ **သောဝိနော-** ထိုငါးမာရ်အောင်မြင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ **နော-** အောင်ဆုလိုလား အကျွန်ုပ်တို့အား၊
ဇယံ- အောင်မြင်ခြင်းကို၊ **ဒေတု-** ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ နံ မ ဝ ဇ်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တရောင်ပြည်

လောကီပညာရပ်သစ်စုံစေ့စင်း

နာယကကြီး

အိတ်တာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S (Ygn)
 ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A. A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Aryurvedic
 Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
 ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး
 အိတ်ဂျင်ဆွ
 B.Sc(Bot),Dip. T.Med.
 ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos),Dip. T.Med.,
 T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ
 နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
 အောင်စ(L.L.B)၊ကိုဗိုလ်ထန်း၊
 သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဂြို အယ်ဒီတာ
 * ဦးစံတင့်
 (စတုနိကာယကောသိဒါ၊ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)
 * ဦးသန်းအောင်
 [ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)
 ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒါ
 (နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး
 ဦးထွန်းစိန်
 B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်
 ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်
 မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
 မြတ်မင်းဟန်
 မြန်မာ့ရေးများ
 ယဉ်ကျေးဝေ
 ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

မောင်တော်ပုံစေတီတော်မှ
 ဘိုးတော်ကြူ၏ အစီအမံဖြင့်
 ပြုလုပ်ထားသော ကျမ်းပမ်းကြီးများ...
 စာ-၉၁

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးခင်မောင်ဝင်း(ခ) ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၃၉)
 နက္ခတ္တရောင်မြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
 ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးတိုက်
 ဦးကျော်မင်း(၀၀၄၅၉)၊ နိဗ္ဗေတ္တပုဒ်တိုက်၊
 အမှတ် ၀၇/ထ၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
 ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 နတ်စာပေ
 ရှမ်းတောင်ကယား၊ မြန်မာ့မြို့၊
 ဝိသုဒ္ဓါစာပေ (တောင်ငူမြို့)
 ဝေါ၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မြန်မာ့ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာ့မြို့၊
 ကျော်ကျော်စာပေ(မောင်လမြိုင်)
 မြန်မာ့မြို့၊
 ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၀-၀၀ ၂၄၂၂၀၄၊ ၀၈ ၇၇၆ ၃၄၈ ၇၈၅၊ ၀၈ ၂၀၂၅၀၃၀၇၅၅

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
 ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
 အမှတ် ၃၆၄
 တန်ဖိုး - ၂၂၀ ကျပ် (မြန်မာ့ရေး)
 [နှစ်ထောင့်နှစ်ရာကျပ်]
 အုပ်ကု
 ၀၀၀၀
 ၀-၀၀ ၂၄၂၂၀၄၊
 ၀၉ ၇၇၆ ၃၄၈ ၇၈၅၊ ၀၉ ၂၀၂၅၀၃၀၇၅။

www.burmeseclassic.com

ယောင်က ခေတီနှစ်ဆူ ရှိခဲ့သော်လည်း
နတ်စက်ရောင်စေတီတစ်ဆူကိုသာ
ဖူးတွေ့ရတော့သည်... စာ-၁၇

မီးခိုင်းတောင်ပေါ်ရှိ
မဟာဂမုန်းနွယ်ပင်ကြီးနှင့်
မဟာဂမုန်းခွကြီးအကြောင်းကို... စာ-၄၄

❖ **ဈေးနှုန်းခြင်းရောင်းခြင်း** ❖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် သဘာဝသွေး
တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးထွန်းဝေ(တဆ-၀၂၀၆၄)
နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၆၉
မြေကုဆရာကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း [ဘုန်းမြင့်ကျော်] ၁၈၅

❖ **ပညာပေးရောင်းခြင်း** ❖

တွင်းလျှောက်ပြားချည်နည်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၅

❖ **လက္ခဏာရောင်းခြင်း** ❖

အမေးရှိ၍ အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း- B.S.U. ရွှေဘို] ၇၀
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၁၁၀
တစ်ချက်ကောင်းဟောကွက် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၁၉
နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်လုပ်ငန်း အကန့်ပေးမလား
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၂၅
လက္ခဏာပဟေဠိအဖြေညှိကြစို့ ၁၃၉

❖ **ထမ်းညွှန်ရောင်းခြင်း** ❖

ဗေဒင်ကပ်နှစ်ဆူ ပူဇော်ခဲ့ကြသည့် ရုပ်ပွားတော်များ
[ငြိမ်းသော်တာ] ၁၇
ဆံတော်ရှင် ငြိမ်းနတ်ဘုရား ထံတော်ပါးဆီသို့(၂)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၃
ဝေရာစန ကျောက်စိမ်းစေတီတော် ပူဇော်မှုခရီး(၂) ၉၇
စပါးတောင်မို့ သာသနာ့အောင်မြေ
လေးသွန်းခံတောင်ခရီး(၃) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၁၁၃
ဝစ္စာရိပညာရှင်များ လေ့လာသင့်သော မိုးခဲမြို့
[ဝိစိကြ] ၁၆၈

○ **အလှူဒါနပညာရောင်းခြင်း** ○

ရန်အောင် ရွှေဝမင်စေတီတော်နှင့် ရှေ့မြန်မာ့အစီအစဉ်
[ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၉
ရေဝေလေး ချော့အိုင်နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ
[မင်းကုမ္ဘီ-ဂန္တီတောင်တန်း] ၁၃
ထင်ရှားသည့် တချိုက်ထီးမိုးကလေး(၅)ဆူမှ
ဝါးဖြူတောင် တချိုက်ထီးမိုးကလေး [ကိုသောင်း-သီပေါ] ၃၃
ကသာမြို့ ဘုရားငါးဆူ ပေါ်တော်မူပြီးနောက်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၂) [ကသာ သင်းမွှေး] ၅၇
သာသနာ့ကျွန်း၏ ဝိသေသနှင့် ခန်းလှိုင်းသွားအမြင်(၂)
[ဟုဂျင်းစီ] ၈၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

📖 **ကိုယ်တွေ့ရောင်ခြည်** 📖

နေဝင်ပြီးဆို... [လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၂၁
ကျွန်ုပ်နှင့် လေထဲကအသံ(၂) [မောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၂၃၈
အဘ ရတ္တနိုးစင်တောင်ဆရာတော်နှင့်
ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင် [မောင်အောင်ဝင်းမန်း] ၂၅၃
မေတ္တာလက်နက် [ကောင်းဟိန်း-ကျွန်းသစ်] ၂၆၅
ထူးထွေတည့် အံ့ရာသော်
[ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H,G.P,Dip.Ed] ၂၉၅

🌟 **ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည်** 🌟

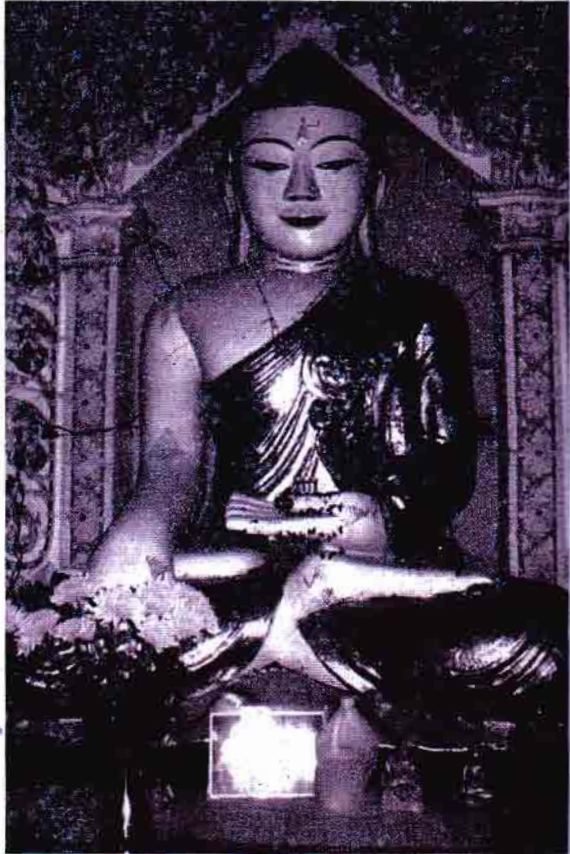
အဘိဏ္ဍာသုတ်ကျင့်စဉ်အရ ပွားများပုတီးစိပ်နိုင်ကြစေရန်
ရှစ်ဌာနပုတီးစိပ်နည်း [မောင်ဝင်းဘို-ချင်းတွင်းမြေ] ၁၄၅
ဝိဇ္ဇန္တရ မှော်ပညာတစ်ရပ်[အကြားအမြင် လေ့ကျင့်နည်း]
[ဦးအုန်းသွင်-သာကေတ] ၁၉၃
ဘေးမဲ့စွမ်းအား အကျိုးများ [ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၀၁
ဝေပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပြစ်မှားကင်းစင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်
[အောင်ချစ်ကြည်-ကြို့ပင်ကောက်] ၂၂၅

🔴 **အမိအရင်ရောင်ခြည်** 🔴

ဥစ္စာပျောက် ဆန်မန်း
[ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၅၄
မြေတွက် အမြန်ဆုံး ရောင်းထွက်ချင်သလား
[သတိုးစော-သုံးဖက်လှ] ၁၃၂
ရခိုင်မိုးတားနည်း အစီအရင် [ရွှေခိုင်ကျော်-မြောက်ဦး] ၁၅၅
အလုပ်အကိုင် လာဘ်ပွင့်လန်းစေသည့်
ရှေးရှေ့က အဆောင်ယကြာ [နေမဝင်-နတ်မောက်] ၁၈၃
ရန်အပေါင်း အောင်မြင်စေသောနည်း
[မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၂၀၅
အောင်သမ္မုဒ္ဓေနှင့် အောင်ဓာတ်အစီအရင်
အောင်ဓာတ်ကျင့်စဉ် [ဂါမဏီဇော်-ဝိဇ္ဇာဓရ စစ်ကိုင်း] ၂၂၉

📖 **အပျိုရယ်ရောင်ခြည်** 📖

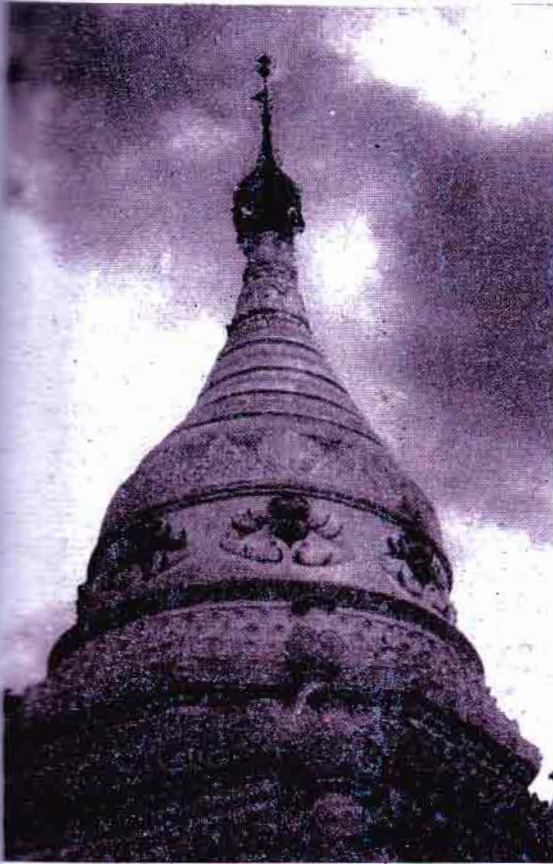
ဣစ္ဆာသယဓာတ်လုံး စီရင်နည်း
[အောင်ထွန်းရွှေ-ထနောင်းဝင်း] ၁၃၄
ဦးဘညွန့်၏သွပ်စုတွ အပိုင်း(၅) [ဦးမင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၁၅၅
နှင်းဆီပင်မှ လက်တွေ့ငွေပြုစား [ရဲမျိုးသူ-ဟေဝိမြိုင်] ၁၇၃
သွေးတိုးဝမ်းမှန် နှမ်းခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာ
[မြန်မာသမားတော် မင်းတင်မောင်-တဆ.၄၁၉] ၂၀၃
သွပ်ဖမ်းနည်း [တင်လှ-ဆ-မ-ငြိမ်း] ၂၃၂
၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

📖 **နတ်မင်္ဂလာရောင်ခြည်** 📖
အာဇာနည်ပုထိုးတို့ ကိုးကျယ်ခဲ့ကြသော
ပုဂံပူးတော်ပြုစုပြီးပူးပြုစေရာ... ➡ ၈-၁၉

📖 **မာယာရောင်ခြည်** 📖
မာယာရောင်ခြည်၏ အကျိုးအာဇာတ်
တင်းပါးစေရန်အောင်မြင်စေရန်
ရွှေရောင်ခြည်ပူးပြုစေရာ... ➡ ၈-၆၁

ဤဘုရားစေတီတော်မှာ

ဘာဘိုးဘိုးအောင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော

ဘုရားဟု ကျော်ကြားပါသည်... ၈-၄၁

စောင်စော်ပွဲစေတီ

ကျောက်စာဖျိကံဒား

ဒပြဒောင်စားဒေဝသမိုင်းဝင် ပိကျောင်းပု... ၈-၉၂

* ဝါယာပုရွှန်ရောင်ခြည် *

ဣစ္စာသယ အပွင့်ဝါတာ [ချမ်းသာအောင်-ချောင်းဦး] ၁၃၇
ဂုဏ်တော်ကိုးပါး သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်
ဘုရားရှိခိုးဆုတောင်း [မြင့်] ၁၄၀
ထူးဆန်းသော သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာ
[ဦးဝါသဝ-ကံဦးကျောင်း၊ မိုးညှင်း] ၂၂၀

* ဆေးနည်းတို့ရောင်ခြည် *

အနာကျက်တဲ့ ငှက်ပျောစေး [ဆရာဦးစိန်ညွန့်-သထုံ] ၁၈၂
လက်တွေ့ ကင်းဆိပ်ပျောက်ဆေးနည်း
[ဆရာသန်းဆောင်-နဘဲကန်] ၂၇၂
ကလောဉ္စ အဆိပ်တောက်သော်
[ပုလဲရောင်(18)-သိမ်စေတီ] ၂၉၃

◆ ဆေးစေးရောင်ခြည် ◆

စတိုတွဲနာအတွက် ဆေးတစ်လက်
[ကျော်ကျော်စိုး-မိုးကုတ်] ၁၀၃
ဂန္ဓာဓိရသေ့ကြီး၏ လျှို့ဝှက်သော ဆိပ်ခက်အားတို့ဆေး
[သမ္ဗုဒ္ဓ] ၁၅၃
ရေဖျဉ်းခွဲရောဂါအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်
[လှထွန်းစွေ-စက်စဲ] ၁၉၁
မဟာမြိုင်ဆရာတော်ကြီး ခိုးမြိုင်သော
အဘယဆေးတော်ကြီး [ဦးအုန်းမြိုင်ကြီး-ပါရမီ] ၂၂၄

* ဂမ္ဘီရပတ္တမြောင်ခြည် *

ကိုးနဝင်းစေတီက သိုက်နွား [ဆန်းဝင်း-အောင်မြေ] ၂၈၁
နတ်ကြမ်းသည့် လက်ဆောင်ယူ ရွှေအင်ပင်
[ကောင်းခန့်-သစ္စတံမြေ၊ ဝက်လက်] ၂၈၄

🍷 ဖူးခြားသန်ပင်ရောင်ခြည် 🍷

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆန်ကြယ်သော ဝမုန်းပင်များ(၄)
[လိပ်ဂမုန်း] [ဝသန်သက်လွင်] ၁၂၉

* စပုသုတရောင်ခြည် *

မပုပ်မသိုးသော ဓွန်ကလားတော်များ
[ရမည်းသင်း ခင်မောင်ကျော်] ၂၁၇
ဖိုဝင်ဓွန်ပြောင်း ဝိဇ္ဇာလောင်း သိကောင်းမှတ်ဖွယ်ရာ
[ပညာစက္က မင်းလက်ရှာအောင်] ၂၃၃

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

အသက်ရှိတဲ့ နွားခြောက် [ကိုသက်ရှည်] ၂၁
မမြိုင်ဘူးသေးသူများ မြင်ဖူးစေချင် [သိန်းငှက်ခြေကုတ်ဟန်
မြန်မာ့ရွှေဟောင်းဆေးတံ] [ဖီးကုန်းကြာပော်] ၈၆
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အဆောင်ကျောက်မျက်များ
အကြောင်း(၃) [အောင်စ-LL.B] ၁၇၇
လက်ဝါးသဏ္ဍာန် သိဖို့ဝင်ဖုန်းညှာတံ
[မောင်ပြည်ကျော်-မင်းကုန်း] ၂၀၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅

❖ ကိုယ်ခံစွမ်းအားမြှင့်ခြင်း ❖

သိုင်းပညာနှင့် ဆရာကြီးမင်းသိန်း(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(မှတ်တမ်း) (၁)

[ဆရာကြီးမင်းသိန်း-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၉၈

❖ အမျိုးသမီးအထူးရောင်ခြည် ❖

သကြားထန်းလျက်နီစီ ပုရွက်ဆိတ်တက်ခြင်း ကင်းဝေး
စေဖို့ [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၂၃

○ သုစေသနာရောင်ခြည် ○

ပညတ်မှ ဓာတ်ပွဲယှက်သလော [အောင်လှသန်း-မင်းသား] ၁၈၁
မြေကြမ်းပုစွန် အမြေရှာသော် [သမ္မုတ္တ] ၂၄၉
သိချင်တာတွေ များပါတယ် [စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၄၆

○ မြစ်ချင်းဖြိုးဆေးပင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည် ○

ထူးဆန်းသော မဟာဂမ္ဘာကြီး [အောင်စ-LL.B] ၄၄
စံပယ်မြို့ ကြာကြာမွေ့တဲ့ ပန်းကလေး၏
ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိများ [ဦးမင်းစင်-ရွှေဘို] ၂၁၄

* ပါရဂူနှင့်ရောင်ခြည် *

ဝက် အနာပေါက်ခဲ့သော် [ပေါင်းတည် သိန်းဝင်းထက်] ၁၄၃
လွဲနွား ဆီးချပ်ရောဂါ [ငွေသိန်း-တိ/မွေး/ကျ] ၁၃၁

☑ ကြည်ဆိုခြင်းရောင်ခြည် ☑

မဟာကျန်ရာဇမုနိနှင့်ပွားတော် [ပုသိမ် မောင်စောမောင်] ၁၆၁

* အောင်မြေရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတောင်မှ ဆုတောင်းပြည့်ဝ
အောင်ပန္နက်နှစ်နေရာ [ဝဠာကျော်-ဂန္ဓာရီ] ၄၁
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ပိုမိုပူဇော် ဝါထားတော်များ(၄၅)[မောင်တော်ပုံစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

◇ ပါဏာရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ထိထိုးလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာရဲထက်] ၁၈၄
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင်
ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၀၈

* မိုက်ပျိုးရေရောင်ခြည် *

သီးနှံပင်များသာမက လူသားနှင့် အိမ်မွေတီရွက်အတွက်ပါ
စွယ်စုံအသုံးဝင်သည့် အရွက်ကစော်ဖောက် အပင်
အားဆေးရည် Fermented Plant Juice(FPJ) [တနိုင်းခ] ၁၈၈
၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေါ်မြို့အရှင်ဘုရား၏ အမွေအနှစ် သက်ဝက်(၁၀၀)၊ ဝါးမက်(၁၀၀)
(၂.၅.၂၀၁၄) မုက်ခန့်တွင် ဘဝ နတ်ထံ ပြန်ရောက်ပုံသည်

**ပင်းတို၊ ငါတို့ သံသရာလည်တာ
ဒီပျော်ရွှင်မှုကြောင့်
အပျော်ရွှင်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတာ... ၈၇-၂၅**

**ကျောက်သစ်ဥအတွင်းသားကို
ပြုလုပ်ထားသော
အပါရောင်စေတီနှင့်လက်ရွှံ့ပျောက်မှု... ၈၇-၁၄၄**

အဘ
အောင်မင်းခေါင်
၏
အောင်
မာမာတိုင်း
ဖွင့်
ပျိုရာသီပြု
ဆုတောင်းက...
၈-၄

အောက်ခံ
ကျောက်များ
ပေါ်တွင်
တင်ထားသော
ထောင်နေသည့်
ကျောက်လုံးကြီး၏
အောက်ပိုင်းအစွန်း
လွတ်နေသည်မှာ...
၈-၃၄

▲ အောင်မြင်လှမ်းမာရေးမောင်ခြည် ▲

အသက်ရှည်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၅၀

✪ ဆင်းရဲပျောက်ခြည် ✪

ပျော်ရွှင်ချမ်းသာ အိမ်တော်မင်္ဂလာ [စော်မြင့်-မြင်းခြံ] ၂၁၀

📖 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမောင်ခြည် 📖

သက်တော်(၁၀၀)နှစ်၊ ဝါတော်(၈၀)ရ
သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏ မပုပ်မသိုး
မိမိကားသည့် ခြစ်ရပ်ဆန်းများ [ပျိုးလက်ညှို့] ၂၅
သမိုင်းအခိုင်အမာနှင့် ရှေးဟောင်း တနင်္သာရီမြို့တ
ခန္ဓာကိုယ် မပုပ်ပျက်သော ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး
ဦးညွန့်သ(၂) [ခင်ခင်ဝင်း-မော့ရဝတီ] ၄၉
တွေ့တောက်ကုန်းရွာ အလကားရာမကျောင်းဆရာတော်
အရှင်မုနိန္ဒ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဘဝဖြစ်စဉ်တော်များ(၃)
[စံထွန်းသာ] ၆၅
ရွာမိသော ရွှေသိမ်တော်ကျောင်းမှ
ဆရာတော်အရှင်မဟိန္ဒအား ဂါရဝပြု ပူဇော်မှုခမ္ဘီ(၄)
[စောသီင်းလ] ၁၀၅

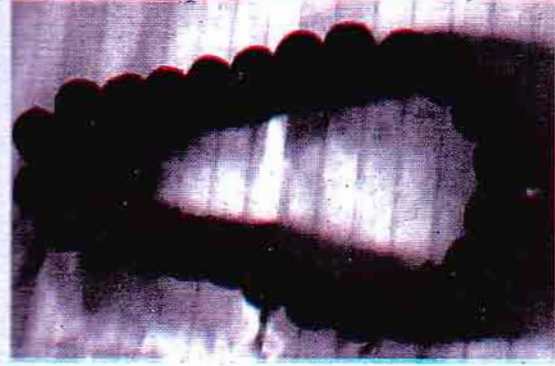
✪ ထူးခြားဆန်းကြယ်မောင်ခြည် ✪

ရွှေကုန်းဝါးရုံမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်က ထူးဆန်းသော
အတွေ့အကြုံများ [ပရက္ကူ ဆန်းမြင့်ထွန်း] ၂၄၁
ဦးသူတော်ကြီး ခွင့်လွှတ်ပေလိုသော
[မောင်ကံ-တံတာရွာ] ၂၅၃
ထူးဆန်းသော မိုးကြိုးမီးလုံနီကြီး [စေတနာစိုး-တောင်ငူ] ၂၆၃
တောင်ညိုဘိုးဘိုကြီးနှင့် ကျွန်တော် [ဦးစိုး-ပတ္တရာ] ၂၈၉
နှင်းပုလဲက လှပုံတော်လှခြောက်ညီနောင်(သို့မဟုတ်)
သူ့အပြန်လမ်း ခန့်မှန်းကြည့်ကြပါစို့
[အီကင်း ဦးမြမောင်-မန္တလေး] ၃၀၁

✪ အပေးအခြေမောင်ခြည် ✪

ဘုရားစူး၊ ကျမ်းစူးသူများအတွက် တိုက်ဆိုင်တာလား
ကံကြမ္မာလား သိရှိသူ သုတေသီ ပညာရှင်များမှ
ဖော်ထုတ် ရေးသားပေးကြပါ
[ကိုဝင်းတင်-လယ်လှ၊ အထက်မင်းလှ] ၆၉
အာတာပူအာ [ကောင်းမြင့်မြတ်နိုး] ၂၄၄
နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

ဝက်ပါဆရာတော်ကြီး၏
၂၄လုံးပဋ္ဌာန်း
ဆေးပုတီးများကိုလည်း... ၈-၅

❀ နေ့စဉ်ဆုံးဆယ်လမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၁၅၂
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၅၉
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုခရစ်-ကျိုက်လတ်] ၁၉၂
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း
လာသ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၁၆

❖ မြန်မာ့စီးပွားရေးရောင်ခြည် ❖

တိုင်လေးဖွဲ့ တွက်နည်းနှင့်အဟော
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၃၂
ကောဇာမှာ ကောင်းသလား [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၂၂၂

❖ ဂျပန်စီးပွားရေး တစ်စာရောင်ခြည် ❖

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ သိတ်ရာသီ(Leo)
ဝါခေါင်လ နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်
ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ [ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၂၃၁
၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၃၀၄

❖ ဝိဇ္ဇာပရောင်ခြည် ❖

မော်လူးကို ဘိုးမင်းခေါင် ရောက်ခဲ့စဉ်က
[ဥပုမင်းထက်-မြန်မာစာ] ၂၇၃

● ပရလောကရောင်ခြည် ●

စိပ်ပုလဲစိပ်ရန် လာ၍သတိပေးသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်း
[စကြာတောင် သူတော်-စဉ်ကူးမြို့] ၁၄၄
ပရလောကသုတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရခြင်း [သွန်းနေနီ] ၂၃၉
ကွင်း၏မာယာ [ခင်သစ္စာ-ဆက်သွယ်ရေး] ၂၄၆
စက်နောက်မှာ ပြေးလိုက်နေတဲ့မိန်းမ
[တောင်တွင်း ကျော်ငြိမ်း] ၂၅၅
လူတို့၏စိတ်အကြံကိုသိသော ပရလောကသား
[စလင်း ဦးကျော်] ၂၆၀
အမျှပေးဝေသော်လဲ သာဓု မခေါ်နိုင်သူ
[အေးချမ်းမော်-မင်းလှ] ၂၆၉
ပရသားရဲ့အစွဲ [ဘိုဌေး-တနင်္သာရီ] ၂၉၄
တိမ်ခေါင်းရင်းမှ ထုံးဖွေဖွေနှင့် အဘိုးအုတ်ဂူ
[ချို-အမရပူရ] ၃၀၅

၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဂါးပယ်တော်နှင့်
ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ ရုပ်တုနှစ်ခုကို
ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်... ၈၁-၈၀

ဒိန္နားခြောက်လေးက
"မင်းတို့ ငါ့ကို ရေခဲ နို့ ဘိုက်ဦးထွဲ" လို့
ဆိုမက်ပေးတယ်... ၈၁-၂၁

အေးတံဆိပ်မှာ မှတ်တမ်းပုံ ဖြိုး
ပိန်းပုလဲ၏ ခြိမ်းတောက်မှာ
မာန်ဖျိုး အပေးပိတ် ထွင်းပုလဲသေ့... ၈၁-၆၆

▲ တွင်းတော်

၁၆၀၆

ရန်အောင် ရွှေဥပင်ဝေတီတော်

နှင့် ရှေးမြန်မာ အစီအစဉ်

ရန်အောင်မြို့ဟောင်း။ ဈေး
ထောင်ဘက်၊ ကျောင်းဝင်းကျယ်ကြီး
အတွင်း ရှေးကျသော ရုပ်ပွားတော်ကြီး
များ ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် ရွှေဥပင်
ဝေတီကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖူးတွေ့ရ
သဖြင့် ရွှေဥပင်ကျောင်းဆရာတော်
ဦးကောဝိဒအား ဖူးမြော်မေးလျှောက်
ကြည့်သည်။

‘ဗြဟ္မစတု နှစ်ပေါင်းသုံးရာလောက်က
ဏည်ထာပုံလို သီရိပာယ် သင်္ဂြိုဟ်ထောက်
အထား မှတ်တမ်းတွေ မကျန်ရစ်ဘူး’
ဟူ၍ မိန့်ကြားသည်။ စေတီ
အနောက်မြောက်ဘက်တွင် ခေါင်း
ထောင်းတစ်လုံး တွေ့ရသည်။ ခေါင်း

လောင်းစာအရ ၁၁၆၅ ခုနှစ်၊
ကဆုန်လဆန်း(၁၀)ရက်တွင် လှူ
ဒါန်းကြောင်း သိရသည်။ စေတီသမိုင်း
ဆိုရာ အချက်အလက်များ ပါဝင်ခြင်း
မရှိချေ။

စေတီတိုက်မ လိုက်အတွင်း ဝင်
ရောက်ဖူးမြော်သောအခါ ရုပ်ပွားတော်
ပုံများမှာ အလွန် ရှေးကျလှသည်ကို
သတိပြုမိသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
(၃၀၀)ခန့်က ပြန်လည်မွမ်းမံခြင်းလည်း
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်များသည် ဘဏ္ဍ
ချမ်းသာကြီး၊ မင်းရာမ ရုပ်ပွားတော်
များကဲ့သို့ မျက်လုံးတော်၊ နှုတ်ခမ်း

တော် သွန်းလုပ်မှုလက်ရာ စောလှ
သည်။ ပုဂံခေတ်နှောင်းကာလ လက်ရာ
ဟု မှန်းဆရလေသည်။

ထူးခြားသည့် တန်တော်များ

စေတီမှာ ကုလားကျောင်းတိုက်မ
အတွင်း အလယ်မထူရှည်ခံကာ လေးဖက်
လေးတန် ဆင်းတုလေးဆူ ပူဇော်ထား
သည်။ ပုဂံဘုရားစေတီများကဲ့သို့ပင်
လိုက်ဥပင် ကျဉ်းကျပ်စွာ တည်
ဆောက်ကာ ဆင်းတုများအား မော်၍
ဖူးရသည်။

အနောက်ဘက်နှင့် တောင် ဝင်ဘက်
ရာ အနောက်ပိုင်း ရုပ်ပွားတော်မှာ
တစ်ဦးတည်းရှိကြောင်း တွေ့ရ
ပေသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

◆ အထောက်နှင့် ရုပ်ပွားတော်

ယထာဗျဉ္ဇာဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရုပ်ပွားတော် (၂)တော်တွင် မှတ်တိုင်ကာ သာသနာ့အင်္ဂါပေါ် ပုထိုးတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်ထား သည်။

ဤရုပ်ပွားတော်အား ပန်း၊ဆီမီး၊ ရေချမ်း ကပ်လှူကာ ရန်အောင်မြင်၍ အမှုတော်အောင်ကို အနိုင်ရရေး၊ ရောဂါ

◆ ဖြောက်တက်ရုပ်ပွားတော်

ဝေဒနာဆိုးများမှ လွတ်ကင်းချမ်းသာ ခြင်း၊ မြေကြမ်း၊ လူကြမ်း၊ ဆင်၊မြင်း၊ သရဲကြမ်းများကို အောင်နိုင်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ထက်မြက်ခြင်း စသည် ဆိုပန်နိုင်သည်ဟု ကြားနာရသည်။ မာရဝိဇယမုဒြာဟုလည်း ခေါ်တွင်

◆ အဘယဗျဉ္ဇာတော်နှင့် လက်အာနံ့

ကြောင်း သိရသည်။ ဆရာတော်က မြောက်ဘက်မှ လိုဏ်သို့ ဆက်လက် ခေါ်ဆောင်သွား ကာ...

“ဒီရုပ်ပွားတော်နဲ့ လက်ရာပုံစံတူတူ ပုဂ္ဂိုလ်က သီဟိုဠ်တစ်ဆူပဲ ရှိတယ်လို့

◆ အထောက်နှင့် လိုဏ်ရုပ်ပွားတော် သာသနာ့ပုဂ္ဂိုလ်တော်

◆ ဖြောက်တက်ရုပ်ပွားတော် သာသနာ့ရုပ်တော်

◆ ဝေဒနာတော်နှင့် လက်အာနံ့

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.28 November 2016

www.burmeseclassic.com

အရှေ့ဘက်နှင့် ရုပ်ပွားတော်

တောင်ဘက်နှင့် မုဒြာသုံးခုတို့ရှိ ပူဇော်ထားသည့် မတ်ရုပ်တော်

တွေ့ရတယ်။ ကျောင်းပေါ်မှာလဲ ဒီပြန်နဲ့ မတ်ရုပ်တော်စာတပ်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒီပုံနဲ့လဲ လုံဝ မဟုတ်ဘူး။ တွေ့ရတယ်။ ဆီးလမ်းပန်း၊ သွားလာတဲ့အခါ ဒီတရားမှာ ပန်းရေချုပ်ကပ်ပြီး ဆုတောင်းသွားရင် အန္တရာယ်ကင်းတယ်။ လမ်းခရီး အဆင်ပြေတယ်လို့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ပိန္နဲကြားဖူးပါတယ်။

ဟု ရှင်းပြသည်။

ယာလက်ဖေါင်းကို ဖြန့်ထောင်းကာ လက်မောင်းတော် ကွေးထားသော အဘယမုဒြာဖြစ်သည့် ဘေးမဲ့ပေးတန်ဖြစ်သည်။ မစိုးမိမိလင့်၊ မကြောက်ကြနင့်၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာ မရှိကြလင့်။ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရှိနေပါပြီဟူသော

ဝေဠာသုတ်ပရိတ်တော် ဒေသနာကို ဟောကြားနေဟန်ဖြစ်သည်။

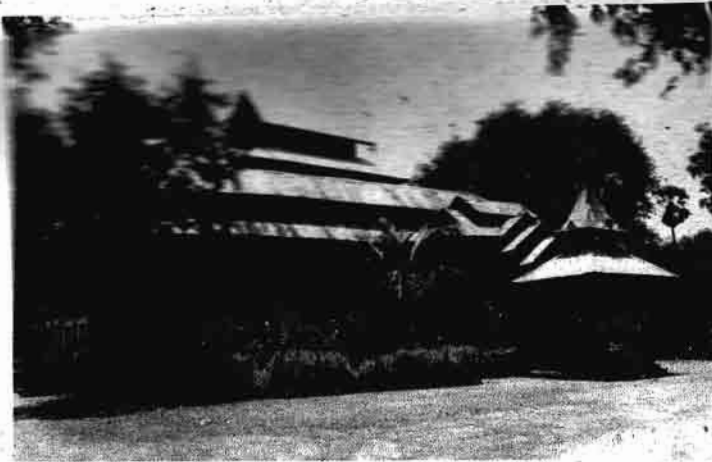
ဝဲလက် တည်နေဟန်မှာ ကရုဏာ မုဒြာဖြစ်၍ ဝေနေယျအားလုံးတို့အား ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သဘောထားကြောင်း ပြဆိုသည်။ ဧရ ဝဲယာတွင် လက်အုပ်ချိပူဇော်နေသည့် သာဝက ရဟန်း မတ်ရုပ်တုနှစ်ခု ရှိလေသည်။ ဆရာတော်က...

ဒီရုပ်ပွားတော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကာပ တစ်ယောက် လာလျှောက်ဖူးတယ်။ ရန်ကုန်ကပဲ။ ရန်အောင်မြို့က သူဦးလေးဆီကို အသည်လာထား။ သူ့ဆီကို ဒီရုပ်ပွားတော် ကြွလာတယ်လို့ အိပ်မက် မက်လို့ အခု လာဖူးတာပဲဆိုပြီး ပန်း၊ ဆီ၊ ကပ်လျှာ သွားတယ်။

ဟု မိန့်ကြားသည်။ ဤမှတ်တွင်

ဆေးဝါးများကို သိဒ္ဓိတင်ပါက အစွမ်း ပိုမိုထက်မြက်စေ၍ မိမိ၌ ဘေးအန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်ပါလျှင် (ရွှေ့ပင်မြောက်ဘက်မှ လိုက်ရုံ) ဤရုပ်ပွားတော်အား တမ်းတ တိုင်တည်ပါက အာရုံ အိပ်မက် စံသည် တွင် ကြုံရောက်၍ အေးငြိမ်းစေနိုင်သည်ဟု သိရသည်။

အရှေ့ဘက် လိုက်အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူ၍ မျက်နှာတော် သွန်းလုပ်ပုံ လက်ရာမှာ အနောက်မှစ်၊ တင်ပျဉ်ခွေဆင်းတုထက် နောက်ကျဟန်ရှိသည်။ ပိုက်ထားသော ဝဲလက်တော် လက်မအောက်တွင် အမြဲဘာအား သုံးသပ်ဟန် အပူဇော်လျက်ရှိသည်။ အထူးပြု ဆုပန်းခြင်း မရှိဟု

ရွှေမင်္ဂလာ

ရွှေမင်္ဂလာတော် ဦးကောင်း

သိရသည်။

တောင်ဘက်မှစ်တွင်းရှိ မတ်ရပ် တော်မှာ ထူးခြားသော မုဒြာဖြင့် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ဝဲလက်ဝါးကို ရင်ညွန့်၌ ဖိထားရာ မဟာကရုဏာ မုဒြာဖြစ်သည်။

ယာလက်မှ လက်မ၊ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်တို့ကို တွေ့၍ အထက်သို့ ထောင်ထားကာ လက်သုံးကြွယ်နှင့် လက်သန်ကို ထောက်သို့ လှန်ချထား သည်။

ဝိမုယမုဒြာနှင့် ဝရမုဒြာ ပေါင်းစပ် ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လက်ဝဲလက်မှ မဟာကရုဏာမုဒြာပါ စုစုပေါင်း မုဒြာ သုံးခုပေါင်း ပူဇော်ထားသည်။

မဟာကရုဏာမုဒြာမှာ ရန်မာန် ပြေပျောက်ခြင်း၊ ဗိုဒိုအားကိုးရာ ရရှိ ခြင်း၊ မင်းအာဏာ တန်ခိုးထက်မြက် ခြင်း၊ ရန်သူများမှ သနားကြင်နာ ခွင့်လွှတ်ခြင်း။

ဝိမုယမုဒြာမှာ လူအများ အရေး ပေး ချီးမွမ်းမှု ခံရခြင်း၊ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြ ရာ၌ လေးနက်ခြင်း၊ တန်ခိုးကုဒ္ဒိပါဒိ ပြည့်စုံခြင်း၊ သူရသတ္တိထက်မြက်ခြင်း။

ဝရမုဒြာမှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဆုလှာတ် ပြည့်စုံခြင်း၊ ဆန္ဒပြည့်ခြင်း။

၁၂ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

ရာထူးစည်းစိမ် တိုးတက်ခြင်း၊ စစ်ချီ စစ်တက် အနိုင်ရခြင်း၊ အမှုအောင်ခြင်း စသည့် အကျိုးသွားများ စုပေါင်းပြည့်ဝ စေသည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။

ရွှေမြန်မာအာဇီအရင်

ရွှေမင်္ဂလာစေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော်များ သည် ဉာဏ်ကွန့်မြူးကာ ထူးခြားရုံမျှ တီထွင်ပြုလုပ်ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရှေးခေတ်ကာလ ရန်အောင်မြို့ အနေ အထားအရ ကင်းစခန်းမြို့ ဖြစ်ခဲ့ရာ မြို့တောင်ဘက်အစွန်းတွင် ကိန်းဝပ် သော စေတီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တောင်ဘက်စွန်း မြို့ပြင်ပမှ လာရောက်တိုက်ခိုက်ကြ မည့် ရန်သူများအတွက် အဆီးအတား အဖြစ် စီရင်ပူဇော်သော မြန်မာ့ရှေးရိုး အစီအရင်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟုသိရသည်။

ဘုရားရှင်အား ကိုးသောပုထိုးမှ ခြစ် ထောင်ရွက်ထား အစီအရင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သာမန် အစီအရင်များထက် ဗိုလ် ထူးခြားထက်မြက်မှု ရှိသည်။

အထူးသဖြင့် တောင်ဘက်မှစ်မှ ရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူပုံကို လေ့လာပါလျှင် မင်းတို့၏ တန်ခိုး အာဏာ ကြီးမြင့်ထက်မြက်မှု၊ သူရ

သတ္တိပြည့်စုံမှု၊ စစ်ချီစစ်တက် အောင် မြင်အနိုင်ရမှု စသည်တို့ကို အလေး ထားပူဇော်သော မုဒြာဟန်များ ပေါင်း စပ်ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

စေတီမြောက်ဘက်တွင် ရန်အောင်မြို့တော် နှင့် လေ့လာသောတို့ တည်ရှိသဖြင့် မြောက် ဘက်မှတ်ရပ်တော်ကို အဘယ့်ပြုနှင့် ယာကရုဏာ ပေါင်းစပ် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မြို့တော်နှင့် မြို့သားများအတွက် ဘေးဘယာ ဝေးကွာခြင်း၊ ရန်မာန် ပြေပျောက်ခြင်း ကောင်းကျိုးများခံစား ရစေရန် ရည်ရွယ်ပူဇော်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ရန်အောင်မြို့ ရွှေမင်္ဂ လာစေတီသည် အံ့မခန်းသော လက်ရာ၊ ထူးခြားသော ပုံဟန်နှင့် ထက်မြက် သော မြန်မာ့အစီအရင်ပညာတို့ အတွက် စံပြုလေ့လာဖွယ် ကောင်းလှ သော စေတီတစ်ဆူဖြစ်ရာ အခွင့်ကြံ လှိုင် လေ့လာကြည့်သိနိုင်ရန် တိုက်တွန်း ဖော်ပြရပါသည်။

ခွန်စိုင်းပင်း

ရေဝေလေး ရေပြာအိုင် နှင့်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

မလ္လာဒီ
(ဂမ္ဘီရတောင်တန်း)

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းမှ ဒီရေပြာအိုင် ရှမ်းပြည်နယ် ရှင်အောင်မြေပြာအိုင်တို့အကြောင်း သတင်းစာနှင့် ဂျာနယ်အချို့မှာ ဖတ် ဖူးခဲ့ရပါသည်။ ဒီဒီရေပြာအိုင်ကို တော့ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ပင် ရောက်ရှိ ခဲ့ဖူးသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်ဖော်ပြပေးမည့် ရေပြာ အိုင်မှာ လူသိအလွန်နည်းပါသည်။ အနီးဝန်းကျင် ဒေသခံအချို့မှလွဲလျှင် မည်သူမှ မသိရှိ မရောက်ဘူးသေးပေ။

ယခင်က လုံခြုံငြိမ်းချမ်းသောဒေသ ဖြစ်ခဲ့၍ မည်သူမျှ မသွားလာနိုင်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ယခုတော့ ကရင် ပြည်နယ်မှာ လုံခြုံငြိမ်းချမ်းမှု အခြေ အနေများစွာ တိုးတက်လာပြီဖြစ်၍ မည်သည့်အရပ်ဒေသက မည်သူမဆို ထိုနေရာသို့ အလွယ်တကူ သွားလာ နိုင်ပေပြီ။

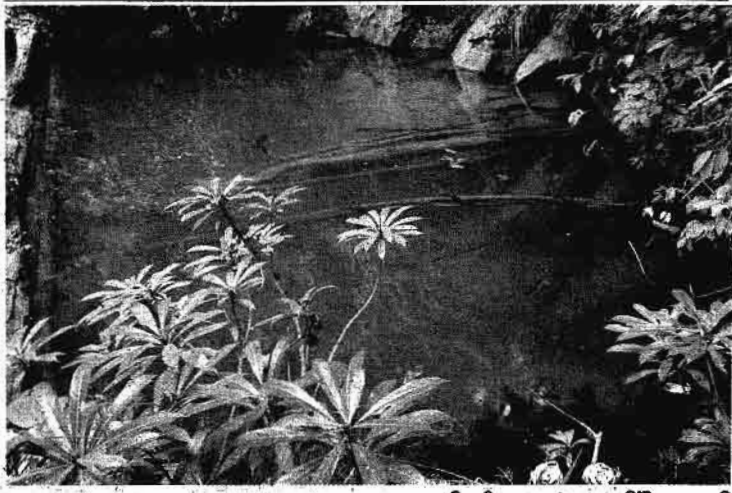
ဒေသခံတို့က “ရေဝေလေး”ဟု သာ ခေါ်ကြသည်။ ဖာပွန်ခရိုင် တစ်မောင်းမြို့နယ်၊ မဲသနရွာနှင့် စားပေါင်ရွာကြားတွင် ရှိသော်လည်း မည်သည့်ရွာနှင့်မှ မနီးပါ။

ထိုရေဝေလေးအနီးတွင် မည်သည့် ရွာမျှ မရှိပါ။ သို့သော် မဲသနရွာနှင့် တော့ အနည်းငယ် ပို၍နီးပါသည်။

ကမမောင်းမြို့၏ အနောက်ဘက် ၅ မိုင်ခန့်အကွာတွင် အနောက် ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိသော ရေဝေရေတွက် နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုရေဝေလေး မှ စမ်းချောင်းကြီး၊ စမ်းချောင်းငယ် အချို့ စတင်စီးဆင်းကြသည်။ အထင်

◀ ရေဝေလေးတောင်အနီး၊ တောင်တောင်တန်းမြို့နယ်၊ အမိဋ္ဌာန်တောင်နှင့် ဝရင်ငယ်
▶ “ရေဝေလေး”ရေတွက်အိုင်၏ မြေပြာအိုင် ရှင်အောင်

ရှားဆုံးမှာ မဲသနချောင်းဖြစ်သည်။ ‘ရေဝေလေးရေအိုင်ဟာ အပြာရောင် အလွန်လှတယ်။ ဇေကလဲ အလွန်ကြည် တယ်။ ရေအနက်ကတော့ ဘယ်သူမှ မတိုင်း တာနိုင်ကြဘူး။ ဟိုအင်္ဂလိပ်ခေတ်က အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်စု ဒီနေရာအောက်လာပြီး အောက်စီဂျင်ဟူး

ရေပိုက်ရိယာတွေနဲ့ ရေလိုပြီး အနက် တိုင်းတယ်။ အဲဒီ ရေပိုက်ဝယ်၊ ရေပေါ်ကို ပြန်တက်မ လာနိုင်ဘဲ ပျောက်ဆုံးသွားလို့ ပြန်သွားကြ တယ်။ အဲဒီအောက်ပိုင်း ဘယ်သူမှ ရေ အနက် လာမတိုင်းကြတော့ဘူးလို့ ရှေး လူကြီး သိသကဲ့သို့ လျှော့ပြုထားတယ်။

▲ ဇရာဝေလေတောက်တွင်း
 အလယ်ရှိ ကန်နန်းသစ်တံတား

↓ ဇရာဝေလေတောက်တွင်း
 ကျောတိုင်နှင့် ထိုနေရာမှ
 စတင်ဖွဲ့ဆင်တည်သူ
 ဇရာဝေလေတောင်

ပြီးတော့ ဒီဇရာဝေလေအနီး၊ ကျောက်
 တောင်တွေပေါ်မှာ ဂန္ဓာရိပ်ဗွာလမ်းလိုက်စား
 တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထူတွေ ပြောခဏလားပြီ အရိုက်
 ထိုးတာတွေ သမထအားထုတ်တာတွေ
 လုပ်ကြရင်း အောင်မြင်သွားကြသလို
 သေးပါးစိတ်တဲ့ ပိဗ္ဗာပိုင်တွေ အင်းစိတ်တဲ့
 ပိဗ္ဗာပိုင်တွေလဲ ဒီဇရာဝေလေပြောအိုင်က
 ရေတွေနဲ့ အောင်မြင်မှုတွေရှိခဲ့ကြောင်း
 သိရတယ်။

ဇရာဝေလေအရိုက်အတွင်းမှာ အလွန်ထူး
 ဆန်းတဲ့ ဇရာဝေလေတော တစ်ခဲတစ်ရံ
 အများပြား တွေ့ရတယ် ပြဒါရိုက်လုံလိုပဲ

ရေပြဒါရိုက်လုံလို ပြောကြတယ်။ ဖမ်းယူ
 တတ်ရင် ရန်ငြိတယ်လို့ ဂျွှီရုပညာရှင်ကြီး
 တချို့က ပြောတယ်။
 ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဲဒီ ရေပြဒါရိုက်
 လုံးတွေ တွေ့မြင်ဖူးတယ်။ မဖမ်းတတ်လို့
 မရခဲ့ဘူး။ တခြားထူးဆန်းတာတွေ အများ
 ကြီး ရှိသေးတယ်’
 မီးခိုင်းတောင်တန်းတစ်ခွင်မှာ ရသေ့
 ဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်
 ဝတ် လူသူတော်အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ဂန္ဓာရီ လှည့်လည်သွားလာခဲ့ဖူးသော
 စောဠေတွေနဲ့က ပြောပြသဖြင့် ကျွန်ုပ်

မှာ ထိုဇရာဝေလေကို စိတ်ဝင်စားခဲ့
 ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နယ်မြေလုံခြုံငြိမ်းချမ်းစ
 ပြုနေပြီဖြစ်သော ၂၀၁၅ခုနှစ်၊
 ဒီဇင်ဘာလ၏ လကုန်ပိုင်း(၁)ရက် တွင်
 စောဠေတွေနဲ့ကို လမ်းပြအဖြစ်
 အဖော်ပြုကာ သူမောင်းနှင့်သော
 ဆိုင်ကယ်၏နောက်မှခွမ်း၍ ဇရာဝေလေ
 ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ် ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။
 တောင်ကြိုတောင်ကြား တောကြို
 ချုံကြားများကို အချိန်တစ်နာရီခန့်
 ဖြတ်သန်းသွားပြီး နောက်ဇရာဝေလေ
 သို့ ဝင်ရောက်သောတောင်မြေကို
 ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထိုနေရာမှာ လှည်းလမ်းသာရှိ၍
 မော်တော်ကားဖြင့် မသွားနိုင်ပါ။

နောက်မကြာခင် မော်တော်ကားလမ်း
ဆိက်လိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

တောင်ခြေမရောက်မီ သုံးလေး
အလုံအကွာမှ ရေဝေလေးတောင်သို့
ကြည့်လိုက်ရာ တောင်စောင်းတွင်
ထုံးဖြူဖြူ စေတီငယ်တစ်ဆူနှင့်
ကျောက်သားအတိ တောင်ကုန်းပေါ်
မှာ ထုံးဖြူဖြူစေတီတော်တစ်ဆူ၊
ထဲကျောင်းတစ်ဆောင်တို့ကို တွေ့မြင်
ရသည်။

တောင်ခြေတွင် ရေဝေလေးဘုန်း
ဆော်ကြီးကျောင်းရှိပြီး စေတီတော်
တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ စေတီတော်
အနီးမှာ သိမ်ရှိသည်။

ရေဝေလေး ဆရာတော်မှာ အလှူ
စဉ်သောရွာတစ်ရွာသို့ ကြွသွားသဖြင့်
ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ။ အခြားသော ရဟန်း
သံဃာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား စသည်
တို့လည်း မတွေ့ရပါ။

ရေဝေလေး ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက်ကျောက်သား
တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ စေတီတော်နှင့်
ထဲကျောင်းတို့မှာ သမထ၊ ဝိပဿနာ
အားထုတ် အောင်မြင်ဖူးကြသော
နေရာထူးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
အဓိဋ္ဌာန်အောင်နေရာဟုစောငွေထွန်း
က ပြောပြသည်။

ကျောင်းဝင်းပရိဝုဏ်မှ အရှေ့ဘက်
တောင်ခြေသို့ ကျောက်တုံးကျောက်
ဆောင်များပေါ် ဖြတ်၍ လမ်းလျှောက်
သွားရာ (၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင်
"ရေဝေလေး" ရေပြာအိုင်သို့ ရောက်
ခဲ့သည်။

အပြာရောင်အလွန်လှသော ရေ
ခွက်မျိုးကို တွေ့ရှိရသည်။ ဝေ
သုံးလေးဆယ်ခန့်သာ ကျယ်ပါမည်။
ထိုရေပြာအိုင်၏ အလယ်မှာ သစ်ပင်
ကြီးတစ်ပင် ကန်လန့်လဲနေသည်။

ရေဝေလေးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပရိဝုဏ်
ရေဝေလေးပရိဝုဏ် အထွေထွေနှင့် ရေဝေလေးသို့ အဝင်လမ်းဆင်တော်

ရေအိုင်ကို အလယ်မှ တစ်ဝက်
ပိုင်း ဖြတ်ထားသကဲ့သို့ဖြစ်နေ၍
ဟိုဘက်သည်ဘက် လမ်းလျှောက်၍
ရပါသည်။ သစ်ပင်တံတားဟုခေါ်ရ
ပေမည်။

ရေဝေလေးကျောက်တွင်းဟုဒေသ
ခံအချို့ခေါ်သော ရေပြာအိုင်၏
အနောက်ဘက်သို့ ရေတံခွန်ငယ်
စမ်းချောင်းတစ်ခု စီးဆင်းနေကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ရေချိုးရန် အလွန်
ကောင်းပေမည်။ နေရာသီတွင် အပန်း
ဖြေစခန်းဖွင့်လှောင် ကောင်းမည်ဟု
စိတ်ကူးမိသေးသည်။

ဆရာတော်ကို မတွေ့ခဲ့သဖြင့်
ထိုရေဝေလေး၏ အခြားသော စိတ်ဝင်
စားဖွယ်ရာများကို မမေးမမြန်း မစုံစမ်း
နိုင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်
သွားဖြစ်လျှင် ယခုထက် ပိုမိုပြည့်စုံ
စွာ ဖော်ပြပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

စာဖတ်သူများ ဒေသန္တရပုဂံသုတ
ရရှိကြပါစေ...

မင်းတူဒွီ
(ကမ္ဘီရတောင်တန်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားအိုဆေးတိုက်

မှတစ်လျှောက်ပင် အစာအိမ်ရောဂါသောက်သေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့သေးပြား၊ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်သေး၊ ယားနာရောဂါသောက်သေး၊ အမြေကျော်လေသေးလျက်အား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝဇာ ၂၀၀၉၀၉၅

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးနန်း)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းမိသားစု(သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဇော်ဇော်ဇော်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝဇာ ၂၀၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများကို စားခြင်း၊ အချိန်မမှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည့်ကပ်သော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော်လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဇော်ဇော်ဇော်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့ဆေး၊ ဝဇာ ၂၀၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုးခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်းယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့မျိုးခြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာလျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာလာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည့်လင်စေသဖြင့် အဆိုတော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဇော် နန်းနန်းခြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝဇာ ၂၀၀၉၀၉၂

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဏ္ဍယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို့အဆိပ် အရသာများ လွန်စွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝက်သို့ ကြေညာဖုတ်လေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပုစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအိမ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့် အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

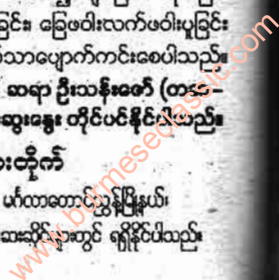
ဦးသန်းဇော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အမြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး၊ ဝဇာ ၂၀၀၉၀၉၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနုရာမှ ဓာတ်လေပမ်းပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါသည်။ အထက်ပါ အစားအစာမှ အစာအိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ်ပေါက်ခြင်း၊ အစားအစာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အစားအိမ်၌ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြားဖျားခြင်း၊ ချွဲမီးတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (၁၉၁၀-၁၂၉၁) ဇနီး-ဝဇာ-၁၉၂၆-၁၉၄၀ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

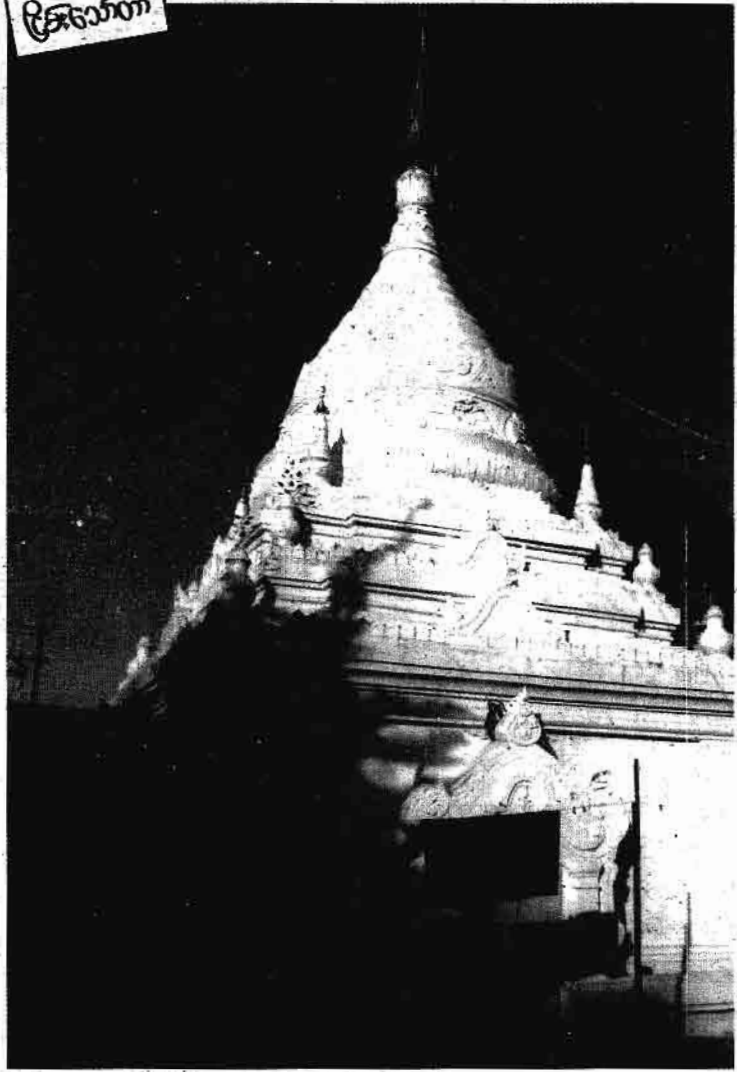
အမှတ်(၄၇)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတောင်၊ ညွှန်ပြွန်း၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြု၊ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်၊ နာဆွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

လေဒင်ကန်နှစ်ဆူ ပူဇော်ခဲ့ကြပါပြီ

ရုပ်ပွားတော်များ

မြေးသားက

နတ်စက်တော်အထက်

နတ်စက်ရောင် ဆရာတော်နှင့်
ပုဏ္ဏားတော်အစာကရုတို့သည် ညောင်
နန်းခေတ်ကာလတွင် နက္ခတ်ဗေဒင်
အရာ၌ ထင်ရှားကျော်ကြားကြသူများ
ဖြစ်ကြသည်။

အစာကရုပုဏ္ဏားသည် နတ်စက်
ရောင်ဆရာတော် သီတင်းသုံးတော်မူ
သည့် ကျောင်းပေါ်သို့ တက်ရောက်
နာမြှုပ်သောအခါ ဆရာတော် ကျိန်း
ဖော်နေသဖြင့် စကားစမြည် လျှောက်
ထားခွင့် မရပေ။

သက်န်းခြုံအောက်မှ ပေါ်နေသည့်
ဆရာတော်၏ ခြေဖဝါးကိုကြည့်ကာ
အတာဖွဲ့ထားခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် နိုးလာ၍ ဇာတာခွင်ကို
မြင်လျှင် ကျောင်းသားတို့အား စုံစမ်း
ထုတ် အကြောင်းကို သိရှိရလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါ ဒါယကာ
(အစာကရု)၏ ခြေရာကိုကြည့်ကာ
အတာဖွဲ့၍ အပြေးမြန်သော ကျောင်း
သားဖြင့် အမိလိုက်ပေးစေလေသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊
တော်သလင်းလဆန်း(၉)ရက် ဗုဒ္ဓဟူး
နေ့တွင် သာလွန်မင်းသည် အစာကရု
တို့ခေါ်၍ ကောင်းမှုတော်စေတီ ထီးတိုင်
နန္ဒီ အခါကိုမေး၏။ အစာကရုက...

'အရှင်မင်းကြီး ထီးတိုင်ရန် မိမိပါ အရှင့်
သားတော်လက်ထက်မှ ထီးတိုင်အခါ ပေး
ပါမည်'

'နင်က ငါ နတ်ရွာစံတော့မယ်
ဆိုသပေ။ ဘယ်တော့စံမလဲ တိတိကျကျ
ပြောစမ်း'

'နက်ဖြန်နံနက် တစ်ချက်တီးမှာ
နတ်ရွာစံတော်မူပါမယ်'

'အေး...မဟုတ်လို့က နင်နဲ့
သားမယား စည်းစိမ်အားလုံး မီးပုံ
တိုက်မယ်'

ထိုည သုံးချက်တီးတိုင်အောင်
သာလွန်မင်း မည်သို့မှ မဖြစ်သော
ကြောင့်...

'အစာကရု နှင့် မှားတော့မယ်။ သားမယားနဲ့
သေဖို့ပိုင်တော့'
'အချိန်မတန်သေးပါဘုရား'

www.burmeseclassic.com

အကျလှည့်နံ

နတ်စက်ရောင်ဆရာတော် ပူဇော်ခဲ့သည့် ရုပ်ပွားတော်

သရေ ချစ်က တည်ထားတော်မူသည့် ဝိဇ္ဇာတိုက်ဆောင်တော်

လေးချက်တီးသောအခါ သာလွန်မင်း အနာရောက်၍(ရုတ်တရက် ဖျားနာ၍) နောက်နေ့ တစ်ချက်တီး ချိန်၍ နတ်ရွာစံလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ သာလွန်မင်း၏သားတော် ပင်းတလဲမင်း ခေါ် မင်းရဲနန္ဒမိတ်၊ ငါးထပ်ကြီးဘုရားဒကာမင်း နန်းတက် ဆက်ခံကာ ကောင်းမှုတော်ဘုရား ထီးတင်ရလေသည်။

နတ်စက်ရောင် ဆရာတော်သည် လည်း တိုင်းပြည် ထိတ်လန့်ချောက်ချား သည် များကို အစီအရင်ပြုကာ သာယာငြိမ်းချမ်းစေတော်မူသည်။

မင်းနှင့် ပြည်သူတို့မှ အလွန် ကြည်ညိုကြကာ ၁၀၄၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆို လဆန်း(၃)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် နန်းတက်သော “ရမည်းသင်းမင်း သည် နတ်စက်ရောင်ဆရာတော် ရှင်စက္ကသီလောသအား မြေထဲ ကျောင်းကို လှူဒါန်းလေသည်။

နတ်စက်ရောင်နှင့်

အာဇာနည်ဘုရားများ

စစ်ကိုင်းမြို့၊ ထားဝယ်ဈေးကုန်းရပ်၊ ဈေးကုန်းကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ကိန်း ဝပ်တော်မူကြသည်။ ယခင်ကစေတီ နှစ်ဆူ ရှိခဲ့သော်လည်း နတ်စက်ရောင် စေတီတစ်ဆူကိုသာ ဖူးတွေ့ရတော့ သည်။

ကုလားကျောင်းလိုဏ်ခံ၍ လေး ထောင့်ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် အား

ကောင်းသော ခေါင်းလောင်းမှောက် စေတီ ပေါက်ထားသည်။

ပထမနှင့် ဒုတိယပစ္စယံ ထောင့်စွန်း များတွင် ကာလသာအိုး တစ်လုံးစီနှင့် တတိယပစ္စယံထောင့်စွန်းတွင် အရံ စေတီတစ်ဆူစီ ပူဇော်ထားသည်။ အရှေ့လှည့်မှ ပါဝင်၏။

လိုဏ်အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ ဘူမိ ဖယမုဒြာရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သော်လည်း ပေါင်ခွင်ပေါ်ရှိ ပက်လက်လှန်ထား

ကျောက်(၆၀)ကျောက်တံ ဝန်လက်အုတ်အုတ်
အစာဂရုစေတီမှာ ပူဇော်ခဲ့သည့်
ရုပ်ပွားတော် †

သော ဝဲလက်တော်မှာ လက်ခလယ်၊ ထက်သူကြွယ်တို့ကို အပေါ်သို့ အနည်းငယ် ကော့ထောင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဝဲလက်တော်ကို ပေါင်ခွင်၌ ချထားသည့်ဟန် မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ် ကြွထားလေသည်။

အစာဂရုစေတီမှာ စေတီပျက်အုတ်ပုံအဖြစ် ရှိခဲ့၍ အရှေ့လှည့်မုခ်လိုဏ်တွင်း စံယယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော် ထစ်ဆူသာ ကျန်ရှိ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)ခန့်က စေတီရာ အုတ်ပုံအား ဖြိုဖျက်၍ ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်ရန် ဂန္ဓကုဋ်ထန်ဆောင်းကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြသည်။

စေတီတစ်ဆူလုံးအတွက် ကုသိုလ်ခွင်အင်အား မလုံလောက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို၏။ နတ်စက်ရောင်

စေတီနှင့် အစာဂရုစေတီ နှစ်ဆူသည် တောင်၊ မြောက် ယှဉ်တွဲ၍ တည်ခဲ့ဟန် ရှိပေသည်။

ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်း အုတ်တိုက်နုဖူးစီး၍ “ဘဒ္ဒဘရ ခုနစ်” ကမ္ဘည်းကို တွေ့ရ၏။ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ အစာဂရုကောင်းမှု ရုပ်ပွားတော်ကို မျက်နှာတော် ပြည့်ဖြိုးစွာ ဖူးတွေ့ရ၏။ ဘူမိဖဿမုဒြာဖြစ်၍ လက်ဝဲလက်တော်မှာ ပေါင်ခွင်၌ ချထားဟန် မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ် မြင့်မထားပုံ

ဖြစ်သည်။

နောက်ခံ ပလ္လင်တံကဲ့များတွင် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့မှ သရုပ်ဖော်ပန်းတော့ရုပ်လုံးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ နေမိမင်းသရုပ်ဖော်ရုပ်လုံးကို နမူနာပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နှစ်(၆၀)ကျော်တိုင်အောင် မူလလက်ရာအတိုင်း မပျက်မစီးတည်ရှိကာ အနုစိတ် ပန်းတော့လက်ရာများဖြစ်လေရာ မြန်မာ့ပန်းတော့ပညာအဆင့်အတန်းကို ဂုဏ်ယူဖွယ်

လေ့လာနိုင်ကြပေသည်။

နတ်စက်ရောင်ဆရာတော် သီတင်း သုံးခဲ့သည့် မြေထဲကျောင်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်သုံးဆယ်ကျော်ခန့်က တွေ့မြင်ရသေးသည်။

အတန်ပင် ချို့ယွင်းနေပြီဖြစ်သည် ဟု ယခု ပုဇွန်မူခရီးတွင် လိုက်ပါ ကူညီပေးတော်မူသော ပေါ်တော်မူ ကျောင်းဆရာတော် ဦးကုဗ္ဗကမှ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

စေတီများ၏ တောင်ဘက် မနီး မဝေး၌ တည်ရှိခဲ့ကာ ယခုအခါ လုံးဝ ပြိုပျက် ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။

နတ်စက်ရောင် ဆရာတော်နှင့် အတော်အတန်တော်တော် ဝေဖန်ကြည့်၍ လောကီအစီအစဉ်ကမ်းများ ထောင်ကျိုး များ၊ လှုပ်ရှားကမ်းများ များစွာရှိသော် လည်း လောကီသွားခြင်း နတ်စက်ရောင် ဆရာတော် လူသားများကို ဉာဏ်မီသဖြင့် ယုံတမ်း ပြုနိုင်သော ရှိနေခဲ့ရာ ထိုအတိုင်း တို့ ထက်မူ ဤရှင်ပွားတော်နှစ်ထွက်

သက်သေသားတရားများကို များလှ တို့အား မလျော့သာ လှလှဖြင့် ကြီးပမ်းတော်ထုတ်ကြစေရန် တို့၏ တွန်းတော်မူသကဲ့သို့ ရှိကြသေးသည်။

ငယ်ညွန့်

ရှင်ပွားတော်နှစ်ထွက် ပူးမြော်လိုပါ က စစ်ကိုင်းမြို့၊ ထားဝယ်ဈေးကုန်း ရပ်၊ ဈေးကုန်းကျောင်းတိုက် နံဘေး၌ သီးခြားအရပ်တိုင်းဖြင့် ကိန်းဝပ်တော် မူပါသည်။

နတ်စက်ရောင်နှင့် အတော်အတန် မေးမြန်းပါက လူတိုင်း မသိနိုင်ကြပါ။ အသက်(၆၀)ခန့်နှင့်အထက် လူကြီး များသာ သိရှိကြ၏။ နတ်စက်ရောင် စေတီအနီးတွင် အုတ်တိုက်ပွေ့ရုံကြီး တစ်စောင်ရှိကာ ရပ်ကွက်အတွင်း သာသနာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ပြုလုပ် ကျင်းပလေ့ရှိလျက် “ကိုးနဝင်းဓမ္မာရုံ” ဟု ခေါ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ကိုးနဝင်းဓမ္မာရုံကို စုံစမ်း ကာ ရှပ်ပွားတော်နှစ်ထွက် ပူးမြော်နိုင် ကြပေသည်။

ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်တော်မူ သည့် နတ်စက်ရောင်ဆရာတော်ကြီး နှင့် အတော်အတန်တော်တော် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ သော ရှပ်ပွားတော်ကြီးများ ဖြစ်လေရာ သက္ကာန်တူ နိမိတ်ဆောင်၍ မိမိတို့၏ ဉာဏ်ပညာများ ထက်မြက်ကြီးမား ခြင်း၊ ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်ခြင်း (တတ်သိပညာတို့အား အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ခြင်း) စသည် မျှော်ကိုး ဆုတောင်းနိုင်သည့် ကိုယ်စားတော် များ ဖြစ်တော်မူကြလေသည်။

[လိုက်ပါကူညီပေးသော ဦးကုဗ္ဗ က (ရွှေမင်းစံပေါ်တော်မူကျောင်း ဆရာတော်)အား ဝါရဝပြုလျက်...]

ဇွမ်းသော်တာ

စာမျက်နှာ (၂၃)မှ ဒဏ်ခတ်

နီးပါးရှိကာ ဦးခေါင်းစာကြီးတာ တွေ့ရသည်။

ရွားခြောက်မှာ တကယ့်ကျောက်သားကဲ့သို့ တင်းမာလျက်ရှိကာ အလေချိန် အားဖြင့် ခန့်မှန်း တစ်ပိဿာခွဲ၊ နှစ်ပိဿာရှိပေသည် ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ရွားခြောက်ကလေးက အသက်ရှိတယ်ဆိုရင်တော့ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း အကျိုးပေးမှာပဲ

အကျိုးပေးတာ မပေးတာ ကံအကြောင်းတရားပေါ့ဗျာ။ သွေးတို့ကြောင့်လို့ လွတ်တဲ့နေရာတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားပေးလိုက်ပါ

‘မဟုတ်တ ကြည့်ချင်တဲ့သူ ရှိရင်လဲ လာပြီး အချိန်မရွေး လာကြည့်လို့ရတယ်’ ဟု ပြောဆိုကာ ကျွန်တော်တို့လည်း ကိုမောင်စန်းတို့ မိသားစုအား နှုတ်ဆက် ကာ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ကျေးဇူးမှတ်တမ်း ။ ။ ရွားခြောက်အကြောင်း သိလိုသမျှ ပြောပြသေးသူ ဦးမောင်စန်းသား ကိုစိုးလင်းတို့အား ကျေးဇူးထင် မှတ်တမ်းပြုပါသည်။

ရွားခြောက်အား ကိုယ်တိုင် ကြည့်ရှုလေ့လာလိုပါက...

ချောက်မြို့ယ် ဟောင်းတောင်အုပ်စု သူပုဂ္ဂိုလ်ကျေးရွာ ဦးမောင်စန်း+အောင်စန်းတို့မိသား ကိုစိုးလင်း+ပဒေအိန်တို့ အဖိုးတွင် သွားရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ကိုသက်စွယ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂလင်း...

ပါမုမိမဂ္ဂလင်း

တိုက်သို့

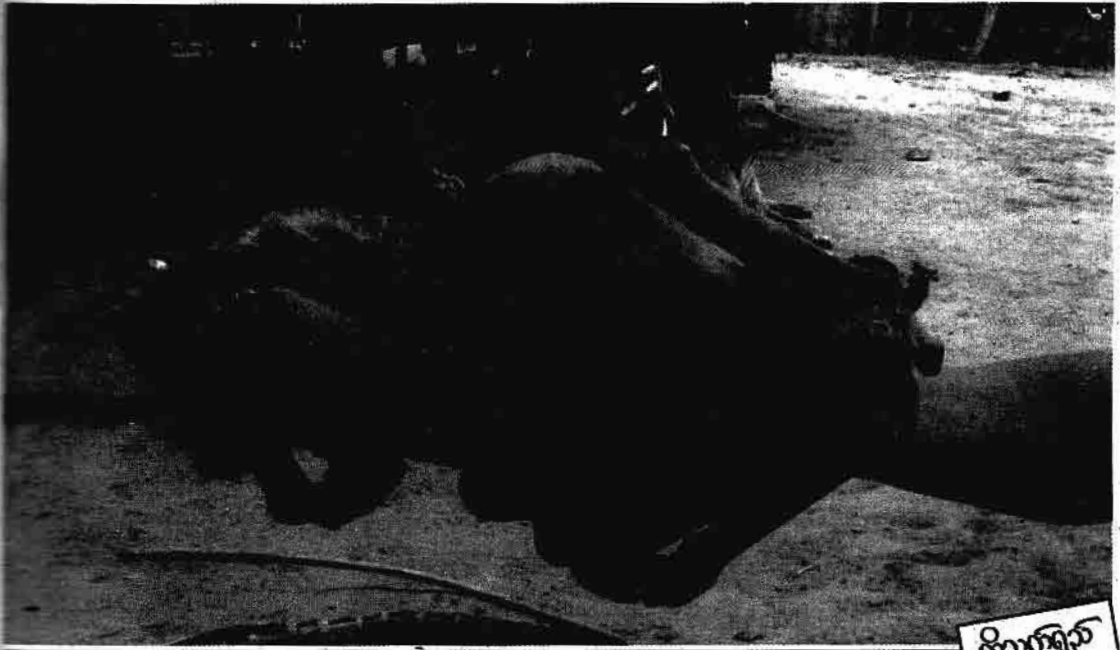
ဆက်သွယ်ရန်

စုန်းနံပါတ်

ဒဏ်ခတ်

၀၉-၄၄၆၃၀၀၀၅

၀၉-၂၃၂၀၀၀၀၅

◀ နွားခြောက်အားသားနီကပ်ခြင်းရင်

ကိုသက်ရှုရန်

ကလေးခြောက် လူခြောက်ကလေး
များ အကြောင်း စာအုပ်တွေမှာလည်း
ဖတ်ရသည်။ သူပြော ငါပြော ဘယ်ရွာ
မှာတော့ ဦးလှတို့ မိသားစု ကလေး
ခြောက်လေး မွေးလိုတဲ့ သတင်းစကား
ရသည်။

ကိုယ်တိုင် လူခြောက်ကလေးအား
မမြင်တွေ့ဘူးပါ။ မမြင်ဘူးသည်က
လည်း အဆန်းတော့မဟုတ်။ ကလေး
ခြောက်မွေးသည့် မိသားစုကိုက သူတို့
အိမ် ကလေးခြောက်ရှိတာ၊ မွေးတာ
လူမသိစေလို၍ ဖုံးကွယ်ထားတာ
လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကလေးခြောက်မွေးသည့် အိမ်ရှင်
မိသားစုတို့အဖို့ ကလေးခြောက်မွေးပြီး
ကလေးခြောက်က အသက်ရှိတယ်
ဆိုလျှင် မွေးပြီး မိသားစု မိဘတို့အား
အိမ်မက်ပေးတတ်သည်။

လုပ်ငန်းကိုင်တာ လုပ်ကိုင်တာအစ
သူက ဘာလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုး
အမြတ် ရှိမည်ဆိုတာကအစ အိမ်မက်

အသက်ရှိတဲ့ နွားခြောက်

ပေးကာ အသိပေးတတ်သည်။
အခြားသားသမီးတို့အား အဝတ်
အစား ရွှေငွေ လက်ဝတ်လက်စား
ဆင်ပေးလျှင် ကလေးခြောက်အား
လည်း တန်းတူဆင်ပေးရသည်ဟု
ဆိုကြသည်။

ကလေးခြောက်ကလေးများ အချိန်
တန် အရွယ်ရောက်လို အိမ်ထောင်ပြု
သည့်အရွယ် ရောက်လျှင်လည်း သူက
သူ့လို ကလေးခြောက် မိန်းကလေး
မွေးသည့် ရှိသည့်ရွာ၊ မိဘနာမည်နှင့်
တကွ အိမ်မက်ပေးကာ တောင်းရမ်း
ပေးရတာလည်း ရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။

အများအားဖြင့် ကလေးခြောက်မွေး
သည် မိသားစုတို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း

ဆောင်တာ မှန်သမျှ အစစ အဆင်ပြေ
နေတာ တွေ့ရသည်။

မွေးချင်း မိဘဆွေမျိုးတို့အား
ကောင်းကျိုးပေးလေ့ရှိသည်။ ထိုဖြစ်
ရပ်က လူသားသက်ရှိ ကလေးခြောက်
မွေးသူတို့၏ ဖြစ်ရပ်အတွေ့အကြုံ
တစ်စိတ်တစ်ဒေသပင် ဖြစ်သည်ဟု
ဖတ်ရှုရပါသည်။

လူခြောက်မွေးတာ ကြားဖူး တွေ့ဖူး
ကြသော်လည်း အဟိတ်တိရစ္ဆာန်
ဖြစ်သည့် နွားမကြီးမှ နွားခြောက်
ကလေး မွေးသည့်သတင်းက ကြားရခဲ
သည် ဆိုရမည်။ ရှိတော့ရှိသည်။
အရေအတွက်အားဖြင့် နည်းသည်ဟု
ဆိုရမည်။

ကျွန်တော် ကြားသိခဲ့ရသည် နွားခြောက်မွေးသည် ကာယကံရှင်မှာ ရေနံချောင်းမြို့ အနောက်မြောက် ဘက် ကျွန်းထဲရွာတစ်ရွာဖြစ်သည် ကျွန်းကိုကျွန်းရွာမှာ ဖြစ်သည်။ ထိုနွားခြောက်အကြောင်းက ကိုညိုချော ပြောပြ၍ သိရသည်။ နွားခြောက် အား ကိုယ်တိုင်မမြင်ဘူးခဲ။

နွားခြောက်ကလေးမှာ လူခြောက် ကလေးများကဲ့သို့ အသက်ရှိတာ သိရ သည်။ နွားခြောက်ကလေးကလည်း မွေးကတည်းက အိမ်မက်ပေး၍ လာ သည်။ သူ့ အစာစားရန်အတွက် နွား ကြီးများကဲ့သို့ နွားစားကျင်းယံတစ်လုံး သီးခြား ရိုက်ပေးထားရသည်။

မြက်, ရေတို့အား ထိုစားကျင်းမှာပင် ကျွေးပေးသည်။ သူ့နေထိုင်ဖို့ နေရာ လည်း သီးခြားနွားခုံ ပြုလုပ်ပေးထား သည်။

နွားခြောက်ကလေး၏ ထူးခြားချက် မှာ နွားပိုင်ရှင် ကိုစန်းမောင်(နားမည်လို့) မြက်ထည့်ကျွေးသည့်အခါ မြက်အား ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စားသော်လည်း ဦးစန်းမောင်မိန်းမ မြက်ထည့်ကျွေး လျှင် မြက်အား ကောင်းကောင်းမစား နွားစားကျင်းထဲက မြက်အား နှုတ်သီး နှင့်ထိုးကော်ချလေ့ ရှိသည်။

ညအခါ လသာသာ အိမ်ရှေ့ တလင်းထဲ မြက်ထုံးများ ချ၍ထားလျှင် မြက်ထွက်စားသည်။ နွားအရိပ် အရောင် မမြင်တွေ့ရသော်လည်း မြက် စားနေသည် အသံတို့အား ကြားနေရ သည်။

အိမ်တွင် အတူမွေးထားသည့် နွား များ လွတ်လျှင်လည်း နွားခြောက်က အသိပေးတတ်သည်။ သခင်ဖြစ်သူက လည်း သူ့နွားခြောက်ကလေး၏ အသိ ပေးသည့် အမှတ်သညာတို့အား သိ၍

လည်း နေသည်။ ကိုညိုချောက သူ၏ဘကြီးတော်သူ ဖြစ်၍ "အဲဒီနွားခြောက် ဒီထောက် သိတတ် လိမ္မာနေရင် ရွာထဲက တခြားနွားတွေ ကိုယ်သောက်မြင် ကပ်တဲ့နွားတွေ လိုက်တွေ့ခိုင်းပါလား" ဟု ပြောတော့ ဘကြီးဖြစ်သူက... 'ဘယ်ဖြစ်မလဲကွ... ဒါကတော့ မခိုင်းချင်ပါဘူး' ဟု ပြောခဲ့သည်။

ကိုညိုချောက ဘကြီးတော်သူမို့ ပြောင်လောင်းလို၍ ပြောခဲ့သော်လည်း နွားခြောက်ကလေးမှာ တကယ်သက်ရှိ သူတော်ကောင်း နွားကလေးဖြစ်၍ မကောင်းတာခိုင်းလည်း လုပ်မှာ မဟုတ်တာ သေချာပါသည်။

ကျွန်တော် မှတ်သားဖူးသည့် ဆေးနွား, တိုက်နွားတို့မှာ အောက် လမ်းဆရာတို့က ဆေးနှင့် ဝိမံထား ဖြင်းဖြစ်၍ မကောင်းတာခိုင်းလည်း လုပ်သည်။

သို့သော် ထို တိုက်နွား, ဆေးနွားရုပ် တို့မှာ သူ့ထက် ပညာအရာသာသူနှင့် တွေ့သည့်အခါ တစ်ဖက်လူ စည်းချ ထားသည့် စည်းအတွင်း ဝင်ရောက်မိ ပါက ဆေးနွားရုပ်မှာ ဘာမှ အသက် မရှိတော့သလို တကယ် အရပ်တစ်ရပ် လို ဖြစ်သွားတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

စည်းကျော်မိသည့် ဆေးနွားရုပ် အား တစ်ဖက်လူက အလွယ်တကူ ကောက်ယူလိုက်လျှင် ထိုတိုက်နွား, ဆေးနွား အစွမ်းကား ဘာမှ မရှိတော့ ဟုလောကီပညာရှင်များက ဆိုကြသည်။

ကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ရသည့် နွားခြောက် တစ်ညနေ နွားခြောက်ကလေး မွေးသည့်သတင်း ကြားရ၍ ကျွန်တော်

ကိုထက်ထက်နှင့်အတူ ဆိုင်ကယ်နှင့် သွားရောက် ကြည့်ရှုကာ ဓာတ်ပုံရိုက် ၍ သိလိုသမျှ မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

နွားခြောက်ကလေး မွေးသည့်နေရာ က ဆူးပုတ္တန်းရွာ ဦးမောင်စန်း၊ ဒေါ်ခင်စန်းတို့၏သား ကိုစိုလင်း၊ မအေးရွှေရီတို့ မွေးထားသည့် နွားမ ကြီးက မွေးခဲ့တာဖြစ်သည်။

အမေနွားမကြီးက အရင် နှစ်သား မွေးပြီးဖြစ်သည်။ နွားမတစ်ကောင်၊ နွားထီးတစ်ကောင် မွေးအပြီး ယခု နွားခြောက်ကလေး မွေးခဲ့တာဖြစ် သည်။ နွားခြောက်ကလေးမှာလည်း နွားထီးလေးဖြစ်သည်။

နွားခြောက်ကလေး မွေးခါ ကျွန်တော်လဲ မကောက်ရဲလို့ ဒီအတိုင်းထားတာ။ နောက် ကိုလှစန်း ရောက်လာလို့ နွားခြောက်လေး ကောက်လိုက်ပါပြောပူ ကျွန်တော်လဲ ကောက်ပြီး အနိအရှုံးတွေယုတ်သင် အခုလို ထားလိုက်တာ။

ဒီနွားခြောက်လေးက တခြားနွားတွေလို (၁၀)လနဲ့ ပွားထာပဟုတ်တူး တစ်ခါလည် (၁၂)လရှိပူ ပွေးလာတာ' ဟု ကိုစိုလင်း၏ ပြောပြပါသည်။

'မွေးခါစကတည်းက ခြေချောင်း, လက်ချောင်းတွေ ဆွဲဆန့်ထားလိုက် ရင် ရတယ်။

အခုတော့ ဆွဲဆန့်ထားလိုက် တော့ အိပ်နေတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန် ခြေ, လက် တွေက ကွေးနေတာ။ အခုနေကျမှ ဆွဲဆန့်ရင်လဲ ကျိုးပဲ့ကုန်မှာစိုးလို့ ဒီအတိုင်း အိပ်နေတဲ့ပုံအတိုင်း ထည့် ထားလိုက်တာ'

ဟု ပြောပြသည်။ နွားခြောက်လေးမွေးပြီး သားဖြစ် သူအား ကိုမောင်စန်းက... 'ဟကောင် စိုးလင်း... နွားခြောက် လေး မြက်တို့, ရေတို့ ဟားလို့ သောက်

► ဦးသာဝင်မန်နှင့် နွားခြောက်အနီးကပ်

လို့ရအောင် မြက်စင်ပုတ်ပေါ် အနီးနား
ချိတ်ထားပါ'

ပြောရာ မြက်ပုတ်စင်ပေါ်တွင်
ထားလျက် တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်က...

'နွားခြောက်လေးက အိပ်မက်တို့
ဘာတို့ကော မပေးဘူးလား'

ဟု မေးသည့်အခါ ကိုမောင်စန်းမှ...

'မသိပါဘူးကွာ... အိပ်တုန်းပဲကြီး
လို့လား၊ လူကြီးတွေတော့ အိပ်မက်
ပေးဘူး။ ဒါပေမယ့် မွေးပြီးနောက်ရက်
မှာတော့ စိုးလင်းသားအကြီးကောင်
ကိုတော့ အိပ်မက်ပေးတယ်လို့ ပြော
တယ်။

နွားခြောက်လေးက "မင်းတို့ ငါ့ကို
ရေခဲနို့တိုက်ဦးကွ" လို့ အိပ်မက်ပေး
တယ်ပြောတယ်။

အဲဒီနောက် နို့ညှစ်ပြီး ခွက်နဲ့ ထည့်
ပေးထားသေးတယ်။ ခုနောက် မြက်နဲ့
ဧရနဲ့ ထည့်ထားပေးလိုက်တယ်'

'နောက် ဘာတွေ ထူးခြားတာ
တွေ့ရသေးလဲ'

'မွေးပြီး (၂)လလောက်ရှိပြီ ခုထိ
ထူးတာတော့ မရှိသေးဘူး။ ဒါပေမယ့်
တစ်ခုထူးတာက တို့ရွာထဲက နွားကြီး၊
နွားငယ် မွေးတဲ့သူတွေ အချို့ အိပ်
အတော်များများ နွားတွေ လျှာနာ
ခွာနာ ဖြစ်တယ်။ အဖြစ်လဲ များတယ်။
တို့အိမ်ပိုင်းထဲ မိသားစုမွေးတဲ့ နွား
တစ်ကောင်မှ ခွာနာ လျှာနာဖြစ်တာ
မတွေ့ရသေးဘူး'

ဟု ကိုမောင်စန်းက ပြောပြပါသည်။
နွားခြောက်အနီးမှာ တကယ့်အထက်
ရင်းအနည်း နွားတစ်ကောင် အိပ်နေသည့်

သက္ကရာဇ် တွေ့ရသည်။
အကောင်က အနံ့အရောင်ရှိသည်။
နွားနှုတ်ခမ်း အပေါ်အကောင်က နီပါရောင်
အထူး နှုတ်ခမ်းထွေးတို့ကလည်း ရှည်
ထွတ်လျက် တွေ့ရသည်။

'ကြည့်စမ်းဗျာ... မျက်တောင်မွှေး နှုတ်ခမ်း
မွှေးကလဲ ရှည်လာတယ်။ အသက်ရှင်လျက်
နွားတစ်ကောင်လို့ပဲ'

မျက်ခုံးမွှေး နှုတ်ခမ်းမွှေး တို့မှာ
ခြောက်၍ ကြွေခြင်း၊ ကျက်ခြင်း မတွေ့
ရပေ။

'ပုပ်စော်ညိုစော်လဲ ယုံဘူး။ ပုရွက်ဆိတ်
ပိုရွာတို့ စက်တာလဲ ယုံတူ။ အပြင်ပဲ'
ဟု ဆိုကာ ကိုစိုးလင်းက နွားခြောက်
အား ကိုင်၍ ဘယ်ညာလှည့်ပတ်ကာ
ပြသည်။

နွားခြောက်ကလေး အခုရှည်မှာ
တစ်ပေ အချင်းလုံးပလဲ သုံးထွာဆိုင်

ကျားပုန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်

တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၃၇၅)

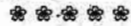
"ကိုမင်းဝေပါလား... ခန္ဓာငယ်နန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းထူပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းတိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး"

"ရောဂါထိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား"

"ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့"

"ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်"

"ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ"

"ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းတိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ"

"ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောကဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်ပူလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်စာဇာနည် အင်အားများထို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ဖြန့်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ဖြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်မှုသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်ပေးလည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) ဖောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှပ်ညှိပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရားမရှိလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်"

"ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ ထပြည်၊ပြည်၊ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်မနေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန့်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်ထပြင် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်"

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေဟာ...

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရှင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုရေး အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားစင်းတော်ဘက်ပုဂံ၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ကုန်းမြို့။ www.burmeseclassic.com</p>
---	---

ထေရုပ္ပတ္တိတော်

သက်တော်(၁၀၀)နှစ်၊ ပါတော်(၈၀)ရ

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး

၏ မဂ္ဂဇာတိ

ပိဋကတ်

ဖြစ်ထွန်းစေရန်

ပါးလက်ဆွဲ

ဘွဲ့တော်မှာ “အရှင်ဘဒ္ဒန္တဗန္ဓာသာမီ”ဖြစ်ပါသည်။ ပါဠိပါရဂူ နှင့် ချီးမြှင့်ခံရပါသည်။

တောရပ်မှိုဦး (ရှုတင်)ဆောက်တည် မှ “ပိနည်းခိုခို” ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် သက်ထက်ဆုံး ရဟန်းဘဝဖြင့်သာ ဖြစ်ကြပေလျှင်အားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ငယ်ဖြူဆရာတော်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ရခိုင်တိုင်းရင်း သာဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ဖြူမြို့နယ်၊ စနဲ၊ မင်းပြင် အုပ်စု ပေါက်ပြင်ရွာတွင် ခမည်းတော် ဦးစံရွှေ မယ်တော် ဒေါ်စံဦးတို့မှ ၁၂၇၅ နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၄)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၁)နာရီအချိန် ဖွားမြင် သန့်စင်တော်မူပါသည်။

အလွန် ဖြူဖွေးသန့်စင်သော ကိုယ် ခန္ဓာရှိသဖြင့် လူချစ်လူခင်ပေါ့ပါသည်။ သီတတ်စအရွယ်မှစ၍ အမျိုးသမီးများ နှင့် နီးကပ်စွာနေခြင်း မရှိ၊ ခေတ်ကစား ခြင်းမရှိ၊ ရှောင်ဖယ်၍ ကင်းကင်းနေ လေ့ရှိသည်။

(၇)နှစ်သားအရွယ်တွင် မိဘများ အား ကိုရင်ဝတ်ပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် ပြောသောကြောင့် ပေါက်ပြင်ရွာဦး ဆရာတော် (ဦးနဂါး)ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုတော်မူပြီး(ရှင်သာမဏေ)ပြု နေရာ ယခုတိုင် လူထွက်ခြင်းမပြုတော့ သိဖြူရှင်အဖြစ် နေတော်မူသည်။

သက်တော်(၁၀၀)နှစ်၊ ပါတော် (၈၀)ပျံ့တော်မူသည်အထိ နေသော ကြောင့် ငယ်ဖြူဆရာတော်ကြီးဟု အသိအမှတ်ပြု လေးစားကြပါသည်။

သက်တော် (၂၀)နှစ်ပြည့်သောအခါ “အေ့ပြိုန်း”ဆရာတော်ကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းဒါယကာ ဦးကြည်အောင် ခေါ်ကြားသွင်းဖြုတ်ကာ ပစ္စယာနုဂဟကို ခံယူ၍ အထက်တန်း ရဟန်းတော်

ထေရုပ္ပတ္တိတော် ဗန္ဓာသာမီ တောရေခို သက်တော်(၁၀၀)၊ ပါတော်(၈၀) (၂.၅.၂၀၁၃) ရက်နေ့တွင် ဘဝ နတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

အာစီယံဆရာတော်ကြီးများထံ တပည့်ခံယူခြင်း

ပထမဦးဆုံး ပေါက်ပြင်ဆရာတော် (ဦးနဂါး)၊ ဘသာရွာဆရာတော် အရှင် (က္ကန္တသက္က)၊ ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ ဓမ္မိန္ဒြိယသစ်ရှိ သာသနဝံသဇေယျ ဆရာတော်ဦးကေသရ၊ ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမ အလယ်တိုက် ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဦးပညာ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီးကျောင်းတိုက် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဦးကောဏ္ဍည၊ ဦးရာဇိန္ဒာ မန္တလေးတောင်ပြင် အသောကရာမ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးတေနေယတို့ထံတွင် တပည့်ခံ ယဉာသင်ကြားခဲ့ပါသည်။

“ပါဠိပါရဂူ” ဘွဲ့ရရှိသဖြင့် ပါဠိပြန်မာပြန် အနုပညာပညာ ကျမ်းတော်များကို လက်တန်းပြန်ဆိုနိုင်၏။

ရတု၊ ရကန်၊ ဇေယျာများကိုလည်း လက်တန်းရေးသား၍ ရှင်ပြုမင်္ဂလာ ရဟန်းခံ ဖိတ်ကြားလွှာများကို သီကုံးခြင်း၊ ရေးခြင်း ပြုနိုင်ကြောင်း လက်တွေ့လေ့လာသိရှိရပါသည်။

အင်းဆိုင်၊ ဆေး၊ ဗေဒင်၊ နက္ခတ်လည်း ကျွမ်းကျင်တော်မူသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်ခြင်း

၁၃၀၇ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၃၁၁ ခုနှစ်ထိ ငါးပြေမရွာကျောင်း ဆရာတော်အဖြစ် ပင်လျှောက်သဖြင့် ပထမကြိမ် ဆရာတော်အဖြစ် သာသနာပြုလေသည်။

၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မိန္ဒဆရာတော် ပျံတော်မူသောအခါ ဓမ္မိန္ဒဆရာတော်အဖြစ် သွားရောက် ကျောင်းထိုင်ပေးလေသည်။

၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် စ၍ ယခုလက်ရှိ ဟိုင်းကြီးကျွန်းမြို့နယ်၊ ငါးပြေမကျေးရွာရှိ “ဂန္ထသာရ၊ ပဉ္စနိကာယ၊

မဟာဝိသုတာရာမဝံသ” ကျောင်းတိုက်ကြီးသို့ ပြန်ပို့ပေးပါသဖြင့် “ဒုတိယ” အကြိမ် ငါးပြေမရွာကျောင်းတိုက်တွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်လာပါသည်။

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၇)ရက်နေ့ ကြာသပတေးနေ့ ညနေ (၅)နာရီ(၃၀)မိနစ်တွင် မိမိခုတင်ပေါ်၌ပင် တရားဘာဝနာပွားရင်းဖြင့် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်၍ “နတ်ပြည်” စံတော်မူလေသည်။

မိနည်းမိန် ဆရာတော်ကြီး

ဆရာတော်ကြီးအား မည်သည့် အချိန်ကြည့်ကြည့် တရားရှုမှတ်နေခြင်း၊ စာရေးနေခြင်း၊ စာဖတ်နေခြင်း၊ တရားမှတ်၍ စကြိုလျှောက်နေခြင်းတို့ဖြင့်သာ မြင်ရပါသည်။

ရဟန်းဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ကျောင်းတွင်းသို့ အချိန်မတော် အပျိုအအိုမရွေး မိန်းမဆို မဝင်ရ၊ အတွေ့မခံ၊ အပူဖော်မခံ၊ လုံးဝ အမြင်မခံ၊ ဆွမ်းစားချိန်မှလွဲ၍ မည်သူမှ အနီးမကပ်ရ၊ ဝေးဝေးနေရန် လက်ဖြင့်ပြသည်။

ကျောင်းရှိ ကိုရင်၊ ကျောင်းသာ၊ ကပ္ပိယရဟန်း မည်သူမျှ အချိန်မတော် ရွာထဲမသွားရ၊ နေ့ခင်းဘက် ရွာထဲ သွားပါက ရဟန်းဖြစ်လျှင် သင်္ကန်းရုံပြီး သွားရ၏။ တင်၍ မသွားရပါ။ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကိုယ်ရုံဖြင့်သာ သွားလာခြင်းပြုသည်။

ကျောင်းခြံအတွင်း ယောက်ျား၊ မိန်းမ မည်သူမဆို ဘောင်းဘီဝတ်၍ မဝင်ရ၊ မလာရ၊ ရေမချိုးရ၊ သီချင်းဆိုခြင်း၊ အော်ဟစ်ဆဲရေးခြင်း မပြုရ၊ ဆူညံသံများ မပြုရ။

အခါကြီးနေ့ကြီး အလှူရက်များမှ လွဲ၍ အသံချဲ့စက်ဖွင့်ခြင်း၊ ဓာတ်စက်၊ ရေဒီယိုများဖွင့်ခြင်း၊ သီဆိုကခုန် ပြေးလွှားဆော့ကစားခြင်းများ မပြုရပါ။

ကျောင်းသာကြီး၊ ကိုရင်၊ ရဟန်းတစ်ဦးဦးကို လျှို့ဝှက်လှူယုံထား၍ ကျောင်းအတွင်း ည(၇-၀၀)နာရီ တစ်ကြိမ်၊ (၉)နာရီတစ်ကြိမ်၊ နံနက် (၄)နာရီတစ်ကြိမ် လှူလွှတ်၍ နေ့တိုင်း စစ်ဆေး၏။

ညအိပ်ညနေ မိန်းမတွေ့လျှင် ချက်ချင်း ရွာတွင်း သွားအိပ်စေပါသည်။ လူစိမ်းများကိုလည်း ထို့အတူ လက်ခံခြင်းမပြု၊ ရွာတွင်း သွားတည့်ရန် ချက်ချင်းလွှတ်၏။

ရဟန်းတု၊ ရဟန်းယောင်များ လူ့အကျင့်ပျက်၊ လူရမ်းကားများ တွေ့လျှင် ရွာလူကြီးခေါ်စေ၍ “မင်းတို့ ကျောင်းမှာ မအိပ်ရဘူး၊ အပြစ်ကြီးတယ်၊ ရွာမှာ သွားအိပ်ကြပါ” ဟု ပြော၍ ရွာလူကြီးကို အပ်စေသည်။

ရွာ မူလတန်းကျောင်း မရခင်က ဘုန်းကြီးကျောင်းမှပင် စာသင်ပေး၏။ ဆရာတော်ကြီးက ဩဝါဒပေးပြီး စာတတ်ပြီးသူများ၊ တခြားရွာမှ ဆရာများကို ငွေပေး၍ သင်ကြားပေးစေ၏။

သာရေးနာရေးကို သူကိုယ်တိုင် အမျှဝေခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ သာဓုခေါ်ခြင်း ပြုပေးရမှ ကျေနပ်သည်။ ဆုံးမလမ်းညွှန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်၏တပည့်ရင်းများ စာတတ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေငွေမကိုင်း၊ ရွှေပေါင်ခံ၊ ငွေချေးခြင်းလုံးဝ မပြုလုပ်ပါ။ စေတနာနှင့် အပြတ်သာ လှူလေ့ရှိပါသည်။

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတန်ခိုး အကျိုးပေး (ပြောသည့်စကားများ သွေးထွက်အောင် မှန်ခြင်း)

ငယ်ရွယ်စဉ်က ထူးခြားသည်ဟု မထင်ရသော်လည်း ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၆၀) ကျော်လာသောအခါ ထူးခြားမှုများ ပြုလာလေသည်။

▲ ဆရာတော်ကြီး၏ စံကျမ်းတော်မိုက်ခြင်း

တရားထိုင်ခြင်း၊ မေတ္တာပွားခြင်း၊
အာရုံစူးစိုက်ခြင်းကြောင့်ဟု
ဆိုပါသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ သန့်သန့်လောက် နတ်
ဆွေဟောင်း၊ ခြောက်ခြောက်ခင်း၊ ခြောက်
နန်း၊ ကန်တောကြောင်း၊ ခြောက်
သွားကြောင်း၊ တရားထိုင် တရားနတ်
အနိ၊ လာတာ၊ ခြောက် သိခြင်းအရ
တည်း တောတော မပြောကြပါဘူး။

တစ်ခါတစ်ခါ သေပြီးသူတွေ
ဆောက်လာကြတယ်။ ကန်တော့ကြ
တယ်။ ပြန်သွားကြတယ်။ အဲဒီလူတွေ
ကို ဆိုမှန်းပြီး ဒါနပြုပြီး အမှုပေးဝေ
ကြလို့ မိသားစုတွေကို ပြောပြတယ်။
ပိုက်ဆံပိုရှားလား၊ ပိုဆီက ယူပြီး လှူကြ
သန့်ပိုလဲ ပြန်လှူပယ်၊ ယူပြီး လှူကြ
အမှုပေးထက် သာဓုခေါ်မှ ကျွတ်တာ
လို့ပြောပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ကမကထ
ခြင်း အလှူပေးစေသည်။ တရား
တော အမှုပေး သာဓုခေါ်ခြင်း ကိုယ်
တိုင် ပြုပေး၏။

ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ မပြုနိုင်သူများကို
နှစ်စဉ် သင်္ကန်းဝတ်ပေးခြင်း၊ ရှင်ပြု
ခြင်း ရဟန်းခံပေးခြင်းပြု၏။

တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ယောက်ယောက်
ကို ရွာသို့လွှတ်၍ “ဘာဝယ်လှူလိုက်
၏၊ ဘယ်နှစ်ခု၊ ဘယ်သီး၊ ဘယ်နှစ်လုံး
လှူလိုက်၏” ဟု ပြော၏။ ထိုစကားကို

ယူ၍ (၃)လုံး၊ (၂)လုံးထိုးသူ၊ ထိထိုး
သူများ ပေါက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်စာရေးသူလည်း ပေါက်ဖူးပါ
သည်။ လူတိုင်းကိုတော့ မပြော၊ သူ
ဓာတ်ကျသူကိုသာ ပြော၏။ ဆင်းရဲသူ
များ အဖြစ်များပါသည်။

လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ် (၂၀၀၁ ခုနှစ်)
လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ တပေါင်း
လဆန်း(၁၂)ရက်နေ့ နံနက်စောစော
ပင် ဆရာတော်ကျောင်းခြံဝ ရပ်ကြည့်
နေ၏။

အထက်ရွာဘက်မှ မော်တော်ဘုရား
ဖူး သွားလိုသူများ ဆင်းလာကြ၏။
ဆရာတော်ကြီးက...

‘ဘယ်သွားကြမှာလဲ ဒီနေ့ ခရီးသွားလို့
မသင့်ဘူး၊ မသွားကြနဲ့၊ ရေလမ်းက မသွားနဲ့၊
ကုန်းလမ်းကသွားကြ၊ အန္တရာယ်ကင်းပယ်
ပြန်ကြ’
ဟု ပြောသည်။

တချို့က ပြန်၍၊ တချို့က မပြန်။
‘ဆေပျော်ပျော်၊ နေပျော်ပျော်၊ ဆရာတော်၊
အားလုံးသွားကြတာ ပျော်စရာပေါ့’
ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ နံနက်(၈)နာရီ

လောက်ထိ တား၏။ တချို့က တခြား
လမ်းမှ သင်္ဘောဆိပ်ဆင်းကြ၏။
ထိုနေ့ နံနက်(၈:၄၅)မိနစ်တွင် လူ
အများ အုန်းအုန်းဆူ၍ ဆိပ်ကမ်းမှ

ပြန်တက်ပြေးလာကြ၏။ ဦးဦးဆုံး
ထွက်ခွာသွားသော ရွာလှိုင်း စက်လှေ
မြှုပ်တယ်ဟု ကြားရသည်။ လူ(၆၀)
ကျော် ပါသွား၏။ (၃၃)ယောက် ကလေး
လူကြီး မိန်းမများ သေကြရသည်။

ထိုနေ့မတိုင်ခင် လဆန်း(၁၁)ရက်
နေ့၊ ညနေ(၄)နာရီခန့်ကပင် အထက်
ရွာမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ဒကာမရင်း
ဒေါ်သောင်းကြည် ပန်းသီးများ ကျောင်း
လာလှူ၏။

ဆရာတော်ကြီးက “ဘယ်ကလဲ”
ဟု မေးရာ...

‘ပြီကပါ ဘုရား၊ ထည့်ပေးလိုက်လို့ လာလှူ
တာပါ။ မနက်ဖြန် ဖော်တင်ဘုရားဖူးသွား
ရင်းနဲ့ သားကြီး ပြန်လာတာ ကြိုပလိုပီ’
ဟု ပြန်ပြောသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး
က...

‘မနက်ဖြန်ကို မသွားနဲ့၊ နောက်နေ့မှ သွား
အိပ်မက်မကောင်းဘူး၊ အန္တရာယ်ဖြစ်ပယ်
တခြားလူတွေပဲ ပြောလိုက် ကုန်လမ်းက
သွားကြ၊ အန္တရာယ်ကင်းပယ်ပယ် ဒကာမ
ကြီး၊ မသွားနဲ့ မသွားနဲ့’
ဟု မိန့်၏။

နောက်နေ့မနက် ခြံဝမှ ဆီးတား
သေး၏။ မရပါ။

‘အရှင်ဘုရား သွားမဖြစ်ပယ်၊ သားကြီး
လာမှာ’

ဟု ဆိုပြီး ဆင်းသွားလေ၏။ ဆရာ
တော်ကြီး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် “သတ္တဝါ
တစ်ခု ကံတစ်ခုပဲ” ဟု မိန့်၍ ကျောင်း
ပေါ် ပြန်တက်ခဲ့လေသည်။

ကျောင်းပေါ်ရောက်ပြီး နာရီဝက်ခန့်
ကြာသောအခါ “လှေမှောက်သွားပြီး
လူတွေပျောက်နေတယ်” ဟု ဆူဆူ
ညံညံ ရောင်းတွင်းမှ ကြားရသော
ကြောင့် ရွာသားများအုန်းအုန်းထ၊
တရုံးရုံး ဆင်းကြည့်ကြရာ ရွာနန်း
သုံးကျွေ၊ လေးကျွေ အလွန်တွင် ယိုင်း
ပြေးစက်လှေမှောက်နေပြီး၊ ဒေရထဲ၌
လည်းကောင်း၊ ကမ်းသေး ဝန်တော

...သို့မဟုတ်...
...သို့မဟုတ်...
...သို့မဟုတ်...

ထူးသည့်...
...သို့မဟုတ်...
...သို့မဟုတ်...

ဆရာတော်ကြီးစကားက “သွေးထွက်အောင် မှန်ခြင်း” မဟုတ်ပါသလော။

(၃၃)ဦးသေဆုံးသော သဗ္ဗိဟ်ရက်လည် ဒါနဆွမ်းသွတ် အလှူပြုတွင် ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည်မှာ...

“ယံနည်းစွာ ဒီပကောင်းတုံပြုကွမ်းကို ပြုကြည့်လို့ ပြင်လို့ရှိ ထိတာလိုက်သေးတယ် မရဘူးကွာ သွားလိုက်ကြတာ တန်ခိုးတုံပြုပြီးမှ ထဲပြုတာ နားဝင်ဘူး တစ်ကြိမ် “သေပျော်ပျော်၊ နေပျော်ပျော်” လို့တောင် ပြောခဲ့သေးတယ်ကွမ်း။

အခုတော့ ပျော်ဆိုကြသေးရဲ့လား အကားတို့ အကားတို့ “ပျော်ပျော်နေ သေခံ” မဟုတ်ဘူး။ “ပျော်ပျော်နေ သေတတ်တယ်” လို့ မှတ်ကြကွမ်း။

ယံတို့ထိုသို့ သံသရာလည်တာ ဒီ ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် အပျော်စွဲကြောင့် ဒုက္ခရောက်ကြရတာ တရားမရလို့ ဒုက္ခတွေ့ကြရတာ သတိထားကြတော့ အပျော်ပွဲတွေ သတိထားအောင် လှူပူရင် မသွားနဲ့ အန္တရာယ်ရှိတာကို သိပါ။

ဆုတ်ကပ်ကာလမှာ လူလာဖြစ်ရတာ အသက်တိုကြတယ်မှတ်။ “ဒါန သီလ ဘာဝနာ” ပွားကြ လုပ်ကြ ဘုရား၊ တရား သံဃာမပေးကြနဲ့ ဟု မိန့်ကြား၍ သွားပါသည်။

ရာနိသမာပတ်လော တစ်ခါတစ်ခါ ငါးပြေမဆရာတော်

တို့ နေလိုက်ရတယ်။ ပုသိမ်၊ ရန်ကုန် သဘောပေါ်မှာတဲ့။

ငါးပြေပစ္စာအုပ်ရရှိ ဖားရွှေပုရွာက သားအမိနှစ်ယောက် ငါးပြေပစ္စာသို့ ကုန်းလမ်းမှ လာကြသည်။ (၂)နာရီခန့် လာချိန်ကြာ၏။

နေခင်းကြောင်တောင်ဖြစ်၍ (၈)နှစ်၊ (၉)နှစ်သားအရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းကင်ပေါ် မော့ကြည့်ပြီး...

‘အထံ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကောင်းကင်မှာ သွားနေတယ်၊ ကြည့်လိုက်ပါ’

ဟု ပြောရာ အမေက “ဘယ်မှာလဲ” ဟု မေးပြီး ကြည့်သည်။ မမြင်ရတော့ပါ။

အပြန်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကို ဝင်ဖူးသည်။ “ဒီဘုန်းကြီးပဲ” ဟု ကလေးက အမိကို ပြောပါသည်။ ဤစကား ရွာမှာ အတော်ယုံသွားသေးသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ပလ္လင်ပေါ်မှာ လောကြားတာက...

‘မင်းတို့ကို ငါ နေ့တိုင်း အခြင်းနှာခြင်း ဒုက္ခကို ပြနေတာ မြင်ကြရဲ့လား၊ သေခြင်း တရားကို ပြဿ်ပယ်၊ ဝါသေခင် ပြေပျက်ပဲ့ မီးဖိုနဲ့၊ လောင်ပယ်ထင်လား တောင်ပေါ် တင်ထား ကြီးပွားချမ်းသာကြလိမ့်ပယ်’ ဟု မိန့်ပါသည်။

ဆရာတော် စာပေပုဒ် ထူးခြားစွာတယ်

(၂-၅-၂၀၁၃) နေ့ တန်ခူးလပြည့်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဆွမ်းမစားမီ ရုတ်တရက် ဆရာတော်က...

‘ဆောက်လက်စ ပွေ့ရုံပြီပြီလား၊ တစ်ပတ် အတွင်း ပြီးအောင်ဆောက်၊ ထိုမျက်စိ မှိတ်ခင် ကြည့်သွားချင်တယ်’

ဟု ပြောသောကြောင့် တွန်းလှည်း အသင့်ပြင်ပြီး ဆရာတော်ကြီးအား ပွေ့တင်၍ တွန်းယူသွားပြီး ပြရသေး၏။ အရှေ့ဘက်ခြမ်းပြီးနေသော မွှောရုံကြီးအား မနီးမဝေးမှ တွန်းလှည်းအား ရပ်ပြီး ပြသောအခါ...

‘အင်း... ဝါသေပျော်ပြီ ကျောင်းပြန်ပယ်’ ဟု မိန့်ကြားသည်။

နောက်(၄)နာရီခန့် ကြာသောအခါ ဆရာတော် နေမကောင်းဟု ပြောကြသဖြင့် ငါးပြေမ၊ စန္ဒာ၊ ဖိုးရွှေပု၊ ဂျိတ်ကွင်းရွာမှ ဒကာမ၊ ဒကာမများ သွား၍ ပူးကြသည်။ ကျွန်ုပ်(တစ်ရေသွ) လည်း သွားဖူးဦးမှပဲဟု ဆုံးဖြတ်၍ ကျောင်းပေါ်တက်သွား၏။

ကျောင်းကြီးပေါ်တွင် ဆရာတော်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထား ကျိန်းစက်တော်မူနေသည်။ လူများပြည့်နေသော်လည်း ဆူညံမှုမရှိပါ။

ကျွန်တော် ဆရာတော် ခုတင်အနီး တစ်ဖက် ရင်ဘက်ထဲရှိ လက်တော်ကိုခို၍ သွေးစမ်းကြည့်ပါသည်။

ဆရာတော်က နားချင်းပင် ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖား၊ မြို့ဖားကိုခိုပြီး နားချင်းထဲသို့ မလှည့်သွားပါသည်။ နားချင်းအနီးကျက် ထောင့်ထဲမှ တစ်ဖက်သို့ ထိုင်စေခင်း သွားပြီး ကျွန်ုပ်၏ လက်ကို မြှောက်ခိုက်စေသည်။ လုံးဝငြိမ်သက်သွားစေသည်။

ကျွန်ုပ်က ဘေးမှ ကြည့်နေသူများ အား ဆရာတော် ယုံတော်မူသွားပြီဟု တိုးတိုးပြောပြီး အနီးမှသာ ဆင်ဝင်တံခါး ပေါက်ဆင်းပြီး တိုးတိုးလေး ဝိုင်းရံ နေပါသည်။

အထက်ရွာ၊ အောက်ရွာ နှစ်ရွာမှာ အနီးဆုံးဖြစ်၍ လူအများ ပြေးလာကြသည်။ စစ်သေပိကြသည်။ ဆရာဝန် ပြေးခေါ်ကြသည်။ ဒကာမများ အော်ဟစ် ဝိုင်းကျွေးကြသည်။ တစ်ကျောင်းလုံး ပွက်လောရိုက် ဆူညံနေပါသည်။

ဆရာတော် ယုံတော်မူသော ခုတင်ပေါ်တွင်ပင် စံကျောင်းဖွဲ့လျက် နေရာ မျက် ထားကြသည်။ ပြုအပ်သည့် နားပြုကြသည်။

လူနှင့် သတ္တဝါတို့မည်းမည်း (၃)ရက်မှ တစ်ပတ်အတွင်း ပုံပင်၏၊ သိုး၏၊ နံ၏၊ အရည်ကျ၏၊ ဤကား သဘာဝ

ဖြစ်ရပ်မှန်တည်း။

ဆရာတော်ကြီးမှာမူကား အရည်ထည်း မကျ၊ ပုပ်လည်းမပုပ်၊ နံလည်း နံပါ။ ပြကတော့အတိုင်း ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းရှိ၏။ ခြေလက် ဒူးခေါင်းများ ကွေ့ကြည့်ဆန့်ကြည့်၊ ထောင်မ၊ ကြည့်ကြသည်။ မူလ ကျိန်းစအတိုင်း ထရပ် အိပ်ပျော်နေသလို ရှိနေပါသည်။ ထူးခြားသော သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်ဟု ယူဆနိုင်လေသည်။

အပွို(ဈာပန)ပူဇော်ကြမယ်

ဇွဲနီခြင်သံ ဘုန်းကြီးပျံပွဲ

(၂-၅-၂၀၁၄)နေ့သည် ဆရာတော်ကြီး ပုံတော်မူသည့် တစ်နှစ်ပြည့်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

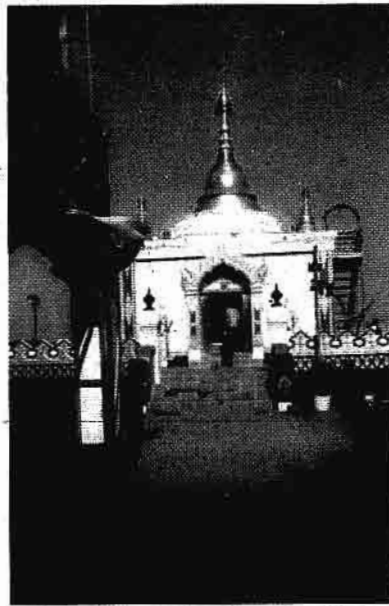
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်သည် မှန်ခေါင်းအတွင်း၌ ဆံတော်များ ရှည်လာခြင်း၊ ခြေသည်းထက်သည်း ရှည်လာခြင်း၊ မုတ်ခိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးများ ရှည်လာခြင်းတို့ကြောင့် ရိတ်ပယ် သန့်ရှင်းပေးရ၏။

အသားတော်အရောင် ဝင်းဝါ ကြည်လင်၍ သွေးကြောများ စိမ်းနေ၏။ တစ်ခါတစ်ခါ ဖောင်းကြွ၍နေ၏။

ထိုနေ့တွင် မတိုင်မီ တစ်ရက်ကြို၍ အပွို(ဈာပန)ပြုရန် စီမံကြသည်။ ထိုနေ့ (၉)နာရီခန့်တွင် ထိုစဉ်က သာသနာရေးဝန်ကြီး ဦးဆန်းဆင့်အဖွဲ့နှင့် ကား (၅)စီးဖြင့် ရောက်ရှိလာသည်။ နိုင်ငံတော်ဈာပနအဖြစ် ပူဇော်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း စီစဉ်လေသည်။

အလောင်းတော်ကို ထုံးစံအတိုင်း သံဃာဝင်းဖြင့် ရှေ့ဦးစွာ ပင့်မ၊ ပူဇော်ကြ၏။ နောက် ဒေဝါဝင်းဖြင့်ပင် မ၊ ပူဇော်ကြ၏။ နောက် ရာဇဝင်းပြု၍ အဆင့် ပင့်မ၊ သယ်ယူ ပူဇော်ကြပါသည်။

လူပေါင်း(၁၀၀၀)ကျော်ဖြင့် ဆွဲ

ဆရာတော်ကြီးရုပ်ကလာပ်တော် ထားရှိရာ ဖေတီတော်

တလားပြု၍ ကားကြီးပေါ်တွင် ပြာသာဒ်တင်ပြီး ဆရာတော်ရုပ်အလောင်းအား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆင်းမှ လောင်တိုက် ပြာသာဒ်တော်သို့ ယူဆောင်ကြ၊ ပင့်ကြ ပူဇော်ကြသည်မှာ အလွန်စည်ကားလှပေသည်။

နေကလည်း တန်ခူးလ နေပူကျဲကျဲ (ဝန်ကြီးနှင့်တကွ ပရိသတ်အားလုံး) ဖိနပ်မစီးကြပါ။ အားလုံး တဖြည်းဖြည်း ခြေကျင် ပို့ဆောင် ဂါရဝပြု သယ်ယူကြပါသည်။

မီးမကူးခြင်းနှင့် ဘုန်းကြီးပျံပွဲ ဇွဲနီခြင်သံ

အထက်ရွာ၊ အောက်ရွာ၊ စန္ဒားရွာ (၃)ရွာအကြား လယ်ကွက်လပ်တွင် ကြိုတင်၍ ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်၊ ဧည့်ခံပွဲများ ဖျော်ဖြေပွဲများ လောင်တိုက် ပြာသာဒ်ကြီးများ ပြုလုပ်ထား၏။

ပန်းပု၊ ပန်းချီပညာရှင်များအား အခကြေးငွေ လိုသလောက်ပေး၍ ငှားပြီး ပြုလုပ်ထား၏။ သိန်း(၃၀၀)ခန့် စုစု

ပေါင်းကုန်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။ အလွန်လက်ရာမြောက်၍ နတ်ဘုံနန်းမျှ ရှိလေ၏။

ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်တွင် ဝန်ကြီးနှင့်အဖွဲ့များ သံဃာတော်ကြီးများ ဧည့်ပရိသတ်များ စုံညီသောအခါ ဝန်ကြီး၏ အမှာစကား၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ သြဝါဒများ နာယူပြီး(ဖောင်ကျူး) အခမ်းအနား ပြုရန် ပြင်ဆင်၍ ဧည့်ခံကျွေးမွေးအချိန်ရည်တိုက်ပါသည်။

သာဓုခေါ် အမျှပေးဝေအပြီး နေကျဲကျဲပူရာမှ ရုတ်တရက် မိုးအုံလာ၏။ လေပွေတိုက်လာ၏။ လေပြင်းကျလာပြီး ဆရာတော်ထားရာ “မြဲပုခက်”ပေါ်ရှိ အမိုးများ ပွင့်လန်၍ ကောင်းကင်သို့ တက်သွား၏။

လူအများ သဲသဲရုတ်ရုတ် ထွက်ကြည့်ကြသည်။ ကောင်းကင်၌ မြူမှုန်များလား၊ ငှက်များလား၊ မီးခိုးငွေ့တန်းများလားမသိအောင် တိမ်တိုက်များ ရွေ့နေ၏။ ပုံရိပ်များလည်း ရွေ့လျားနေကြသည်။

ကြွရောက်လာသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ သြဝါဒအရ မီးမရှိသင့်၊ ရုပ်အလောင်းကို စံကျောင်းဖြင့် ခေတ္တပူဇော်ထားသင့်သည်ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် “အပွိုဈာပန”ပွဲကို မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

စံကျောင်းတော်ရှိရာ နာရီဝက်ခန့်ဝေးသော တောင်ပေါ်ထိ ပင့်ဆောင်ကြလေတော့သည်။

မော်တင် ပုသိမ်ကားလမ်းရှိ တောင်ပူစာ တစ်လုံးပေါ်တွင် ခေတ္တစံကျောင်း အမြန်ပြုလုပ်၍ စံထားရလေသည်။ စံကျောင်းမှအပြန် မိုးကားချုပ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ လောင်တိုင်တော်ကိုသာ ခံများ ပစ်ဖောက်မီးရှို့၍ “အပွိုဈာပန” အခမ်းအနား ပြုလိုက်ကြလေသည်။

ဧည့်ခံမြေကွက်လပ်တွင်ကား ရခိုင်ဒုံးယမ်းများ ရခိုင်ရိုးရာ သိုင်းပြိုင်ပွဲ

(ကျင့်ပြိုင်ပွဲခေါ်၏။) တက်ခုတ်ယိမ်း၊ အထမ်းပြာသာဒ်ဖြင့် ပူဇော်ပွဲများ ခြိမ်းခြိမ်းသံ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ရှိလှပေ သည်။

ဤတစ်ကြိမ်နှင့်ဆို (၃)ကြိမ်တိတိ ဖီးမကူးသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါ သည်။ “ဓမ္မိ” မှအပြန် ကရင်မြန်မာ (အဓိကရုဏ်း)အချိန် ရထားဖြင့် ပြန် လာသော ဆရာတော်ကြီးစီးသော ရထား ဝိုင်းထိ၍ မှောက်သွားသည်။ လူအများ သေကျေကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး မသေခဲ့။ ဖီး တစ်ကြိမ် လွတ်သွားပါသည်။ သူပုန်များ ဖမ်းသွားသည်။ စခန်းရောက်သော အခါ တိုင်မှာ ကြိုးတုပ်ထားသည်။ ဖီးဖြင့် ရှုံ့သတ်သည်။

မကြာမီ တပ်မတော်နှင့်ရဲများ ရောက်လာပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်ပြန်၏။ သူပုန်များ ဆုတ်ပြေး၏။ တပ်မတော် နှင့်ရဲက ဆရာတော်အား ကြိုးဖြေ၊ ဆေးကုပေးလိုက်သည်။

ယခုတစ်ဖန် ပျံတော်မူသော်လည်း “အဂ္ဂိဈာပန” မဖြစ်အောင် လေဓွေက ဖျက်လိုက်သဖြင့် လွတ်ပြန်၏။ စာရွှေသူ တွေးပါ။ ဖီးမကူးသော ဆရာတော် အဖြစ် လက်ခံသင့်ပါသည်။

စံကျောင်းတော်(လွမ်းစေတီ)
ထီးတင်ပြီးပြီ

ဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မူသည်မှာ (၃)နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ (၂-၅-၂၀၁၆) အတွင်း အလှူခံရငွေ သိန်း(၄၀၀) ကျော် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုနေရာသို့ စံကျောင်းအဖြစ် ပင့် ဆောင်စဉ်က အတော်(၂၀)ပတ်လည် သွပ်မိုး ဖျဉ်ခင်းလေးသာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုပုံတွင် တွေ့မြင်ရသော ဝန်းကျင် နှင့် စံကျောင်းတော်စေတီများကို ထို ငွေများဖြင့် ပြုပြင်မွမ်းမံ တိုးချဲ့ တည်

ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရပ်ဝေးမှ ဒကာမကြီးတစ်ဦးက (အမည်မဖော်လိုသူ) လှူဒါန်းခဲ့သောငွေ ဖြင့် ဆရာတော်အုတ်ဂူပေါ်တွင် စေတီ (၃)ဆူကို တင်လှူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၅)ရက်တွင် စေတီဂူဝန်းကျင် ကွက် လပ်တွင် လည်းကောင်း၊ အနီးပတ် လည်တစ်ခုလုံး အုန်းအုန်းဆူ လူစည် ကားလှပါသည်။

“အင်္ဂပူ” စိန်သောင်းဆိုင်းကလည်း တခုခု စည်ရွမ်းနေသည်။ နေပူကျကျ တွင် ပုရွက်အုံတစ်မျှ တရွရွ ကြိတ် ကြိတ်တိုးနေကြသည်။

(၆)နာရီခန့်တွင် အနောက်မှ မိုး သားခဲကြီး အုံဆိုင်းလာသည်။ “စေတီ ဂူ”အပေါ် မိုးထား၏။ အခြားနေရာ များ၌ နေကျကျပူ လယ်ကွင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။

ဒေဝီဝင်း၊ ဗြဟ္မာဝင်း၊ ရာဇဝင်းများ ဂေါပက ဘုရားလူကြီးများ စုပေါင်း၍ ထီးတော်များကို စက်ကြိုးဖြင့် စေတီ ထိပ်သို့ ဆွဲတင်နေကြသည်။ စည်တော် ရွမ်းခံပြီး မောင်းတခုခု ရှိလေ၏။ “သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ လူမင်း” များ ဝိုင်းရံ ကိုင်မ၊ ထားကြလေသည်။

ဝါရွေ့ရွေ့ထီးတော်များ စေတီများ ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်သွား ရပ်တန့်ချိန်၌ အောင်ပွဲအဖြစ် လူများ၊ နတ်များ အချင်းချင်း စေတီပေါ်မှနေ၍ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး၊ သကြားလုံးမိုး၊ ပန်းမိုးဖြိုင်ဖြိုင် ရွာချလေသည်။

အော်ဟစ်သံပေး၍ ဆူညံစွာဖြင့် ပွတ်လောရိုက် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေ ၏။ မိုးသားခဲကြီး ထီးသဏ္ဍာန်မှာ တဖြည်းဖြည်း မြောက်ဘက်သို့ ရွေ့ သွားပြီး နေကျကျ ပူလာတော့သည်။ (၁၁)နာရီခန့်တွင် ပြီး၏။

ထိုထီးတော်ကို ငါးပြေမအထက်ရ

ရွာခံ ဦးလုံးမိသားစု၊ ဒေါ်ခင်မာအေး မိသားစုတို့မှ လှူဒါန်း၍ ရွာ(၅)ရွာမှ လှူဒါန်းငွေဖြင့် ရွာသူရွာသားများ၏ စုပေါင်းလှူဒါန်းသော အချို့သည်၊ ကြာဆံကျော်နှင့် မုန့်ပဲမျိုးစုံ လှူဒါန်း မှုဖြင့် လည်းကောင်း၊ အလှူမထွက် အတွင်း ရေစက်ချ၊ အမျှဝေ သာဝုခေါ် သံများ မိုးထက်တွင် ပျံသွားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒထူးများ

ဆရာတော်ကြီးသည် တရားဟော ရန် ပလ္လင်တော်ပေါ်သို့ လူ့မချီ၍ တင်ပေးရသည်။

ဤမျှ အိုသော်လည်း ကိုယ်တိုင် ဟောဇာမှ ကျေနပ်သဖြင့် တင်ပေးရ ခြင်း ဖြစ်၏။

မပျံလွန်ခင် တစ်ပတ်လောက်ကမှ ပလ္လင်တက်ခြင်းကို စွန့်လေသည်။ အောက်ပါ ဥဒါန်းတော်ကိုလည်း (ခဏ၊ ခဏ)မိန့်ကြား၏။

နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ် အရင်လို လူတစ်ကိုယ် စိန်ပိုက်၊ မြောက်လုံး

စိန်ပိုက်၊ လုံအောင်၊ တစ်လုံးစိန်ပိုက် ရအောင်၊ မဂ်ပိုက်၊ ဖိုလ်ဝင်၊ နိဗ္ဗာန် ပြင်ထိပ်

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဖြစ်၏။

မင်းတို့ ဝိုလို အသက်ရှည်ချင်ကြလား၊ အသက်ရှည်ဆေး၊ သိပ်ပေးတူကွ မှတ် ထားကြနော်၊ အသက်ရှည်ရင်ရင် သီလ ပြအောင်နေ၊ စိတ်ကို ဖြူအောင်ထား၊ ဒါးပြု အပူပေး သာဓု ခေါ်ကြဟဲ့

စိတ်ကိုတင်း မကျေနပ် တည်အောင်ကျင့် ဝက်သား အသံသားရှောင် ငါးပါးသီလပြု ပြုစွဲပါစေ၊ ရောဂါကင်းအောင်နေ၊ အန္တရာယ် ရှိတုနေရာ ယုတ္တန် အပြုသတိထား၊ ဆင်ခြင် ပြီး လုပ်ကိုင်စားကြ၊ ချိန်သိသာပြော အပြုနဲ့ ပေါင်းသင်း

ဆက်ဆံ လှိုက်နှံ့ပေါင်းနွဲ့ကွဲ မိဘ ဆရာ
ထူထောင်ပေးကာ ရိုသေ မိဘဆရာကျေးဇူးငယ်
မေ့မိခဲ့ ဘုရား တရား သံဃာ စိတ်ထဲစွဲ
နေထိုင်ရရှိခဲ့ သူတော်သည်ကပ် မြတ်
တရားနား။

ဆီဝပ်လေ့မှန်နှင့် ရွှေဂါကင်တယ် ရောဂါ
ထင်ရှား အသက်ရှည်တာပေါ့။ ပျားရည်နဲ့
သံဃာ့ ချမ်း သင့်ရုံရောသောက် မြင်းခွာ
ရွက်အပူနဲ့ ပျားရည်စပ်ကို ဆီးစေ့လောက်
နေပူလှန်းထား အိပ်ရာဝင်(၃)လုံး ရေစိမ်းနဲ့
သောက်၊ အမြဲသောက်၊ စွဲသောက်၊
အသက်ရှည်မယ် စမ်းကြည့်ကြ
ဟုသတည်း။

ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီး၏
စကား ဝတ္တရည်ပိုများ

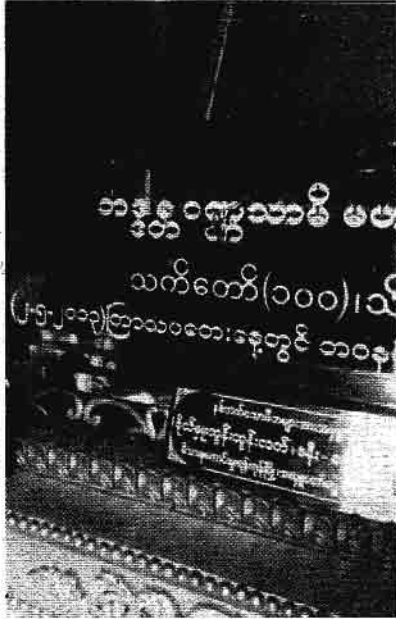
‘ထိုတော်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိမသိပြီဟု ပြောပြပါနဲ့
တော်ပေါ်တင်ထား ရွာမှာ အကျိုးကျေးဇူး
ရပြီး ကြီးပွားလိမ့်မယ်’
ဟူ၏။

ထိုစကားလည်း မှန်ပြန်လေ၏။
ကျွန်ုပ် စာရေးသူ(ပျိုးလက်ညှိ)သည်
(၁၉၅၅/၅၆)ခုနှစ်က ဤငါးပြေမ
ကျေးရွာသို့ အစိုးရခန့် လက်မှတ်ရ
မူလတန်းကျောင်းအုပ်ကြီး အဖြစ်
ခန့်ထား ပို့လွှတ် တာဝန်ပေးသဖြင့်
ရောက်ခဲ့ရသည်။

အုပ်စုတစ်ခုလုံး ဒီရွာတစ်ကျောင်း
နှင့် ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်သာ
ရှိသဖြင့် ထူးခြားစွာ ထိုညက ဆရာ
တော်ကြီး စာသင်ကျောင်းကို ကြွရောက်
ထားသည်။

‘ဝိဘာဝန်ကို မင်းကူညီတာ ဝိစိတ်ချပြီ’
ဟု မိန့်ခိုက်၍ ပြန်ကြွသွားသည်။

“တိုးတက်မှာပါ” ဟုလည်း ဆိုခဲ့
၏။ နှစ်ပေါင်း (၄၀)အတွင်း ကျွန်ုပ်နှင့်
ရွာသား၊ နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ ပူးပေါင်း

ဦးစောင့်တော်ကြီး၏ နာမည်တော် ပြင်ဆင်ထားနံ့

ဆောင်ရွက်လာခြင်းကြောင့် ယခု
အထက်တန်းကျောင်းခွဲ ရရှိလာပါ
သည်။

ရွာအုပ်စု ငါးရွာစလုံး မူလတန်း
ကျောင်းများ ရရှိလာပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံ့တော်မူပြီး (၃)နှစ်
အတွင်း မော်တင်ပုသိမ် ကားလမ်း
စည်ကားလာသည်။ မပျံ့လွန်မီနှင့် ယခု
အထိ ရွာလမ်းများ ကောင်းမွန်၍
ဆက်သွယ်ရေး စွံ့ဖြိုးလာ၏။

ယခုခင် ခုံဖိနပ်စီးသွားနေရသော လူ
များ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ် အိမ်တိုင်းမှာ
ဝယ်နိုင်၏။ ကားပင် ဝယ်စီးကြလေပြီ။

“တိုးတက်ပေစွ၊ ကြီးပွားလာပေ
စွ” ဆရာတော်ကြီး မိန့်မှာစကားများ
မှန်ပေစွဟု ယုံစားကြည်ညိုမိပါတော့
သည်။

ထူးခြားအံ့ဖွယ်(ရှပ်/နာမ်)နယ်
အဆွေ စာရှုသူ...သင် လေ့လာ
ကြည့်လျှင် သိနိုင်မြင်နိုင်ပါသည်။

စာဆိုတစ်ဦးက...
‘လောကဓမ္မတာ လူတို့ရွာ၍(ကမ္မ ဇီဝ)ရုပ်
နာမ်ရလျှင် ဖြစ်ရောက်ကြ(မရဏ)တည်း’
တဲ့။

နောက်တစ်ဦးက...
‘သီလ၊ သမာဓိ ပညာ ပြည့်စုံပါလျှင်
လိုရာပြီးပြောက် သိဒ္ဓိပေါက်၍ အံ့လောက်
ဖွယ်ရာ ပြုပြင်လာသည် ကမ္မတဆုံး(ရှပ်/
နာမ်)ယူပြီတူး’
တဲ့။

အထက်ပါ အယူအဆ နှစ်မျိုးသည်
ထူးခြားအံ့ဖွယ်(ရှပ်/နာမ်) နယ်၏။ ဝတ္တီရ
ဖြစ်ရပ်ဆန်း မဟုတ်ပြီလားများ။
သတ္တဝါတို့မည်သည် (၃)ရက်မှ
(၇)ရက်အတွင်း ပုပ်၏။ နံ့၏။ အရည်
ကျ၏။ ဖြစ်၍ ပျက်၏။ ရှပ်/နာမ်
သဘောတည်း။ “ရှင်”လျှင် “သေ”
ရ၏။ တရားသဘောတည်း။

သို့သော် သိပ္ပံနည်း၊ ဝိဇ္ဇာနည်းများ
ကို အပြီးတိုင်အောင် တတ်မြောက်
နားလည်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများသည်ကား
“သာဘဝ”နိဿာမတရားများကို အမှား
အမှန် ပြောင်းပြန် ပြောင်းလဲနိုင်သော
အသိပညာများကို ရရှိကြသည်။

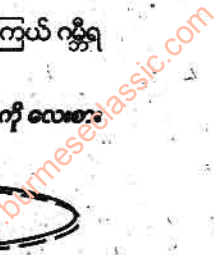
ထို့ကြောင့် အစစ်မှန်ဆုံး သစ္စာ
တရား(ပရမတ်) အမှန်ဆုံး မပြောင်းလဲ
သောတရားကို ‘သိရှိနားလည်၍
“ဝတ္တီရ” ဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ အပြော
များဖြင့် သက်သေပြ ရပ်တည်ကြလေ
သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်က...
‘နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ ဒုက္ခငြိမ်းပါတယ်။ အဆုံး
သတ်ပါတယ်တဲ့’

အံ့ဩဖွယ် ထူးခြားဆန်းကြယ် ဝတ္တီရ
တရားတည်း။

လေးစားတိုက်ခွာအားလုံးကို လေးစား
စွာဖြင့်...

ပျိုးလက်ညှိ

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်တမ်း ၀၀၀၆ (၆၆) ၀၁.၂၅.၇၃ လိုင်စင် ၀၀၅၈ (၇၆)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”

၀၀၀၀ (အနုသီရိ) ၀.၂၀/၀၆၀၇

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုဇော်ရဲနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့လိုအပ်နေပြီ . . . ”

“ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆီမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်ဓေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”

“ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တုရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဖိပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပ်နဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိက်လိမ့်မယ် . . . ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာ သံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှမတတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးတို့သောက်ပါ။ . . . .**”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်

ပြန်ချိရေ - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်

၃/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

၀/တောင်ငူရပ်ကွက်၊ သမန်းနံကျွန်း၊ ဩစတေးလျိုး

ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၅၀

ပုန်း - ၀၉ ၇၀၀၀၀၀၀၀၀ ၀၉ ၅၉၀၀၀၀၀၀ ၃၀၀၀၀၀၀၀၀၀

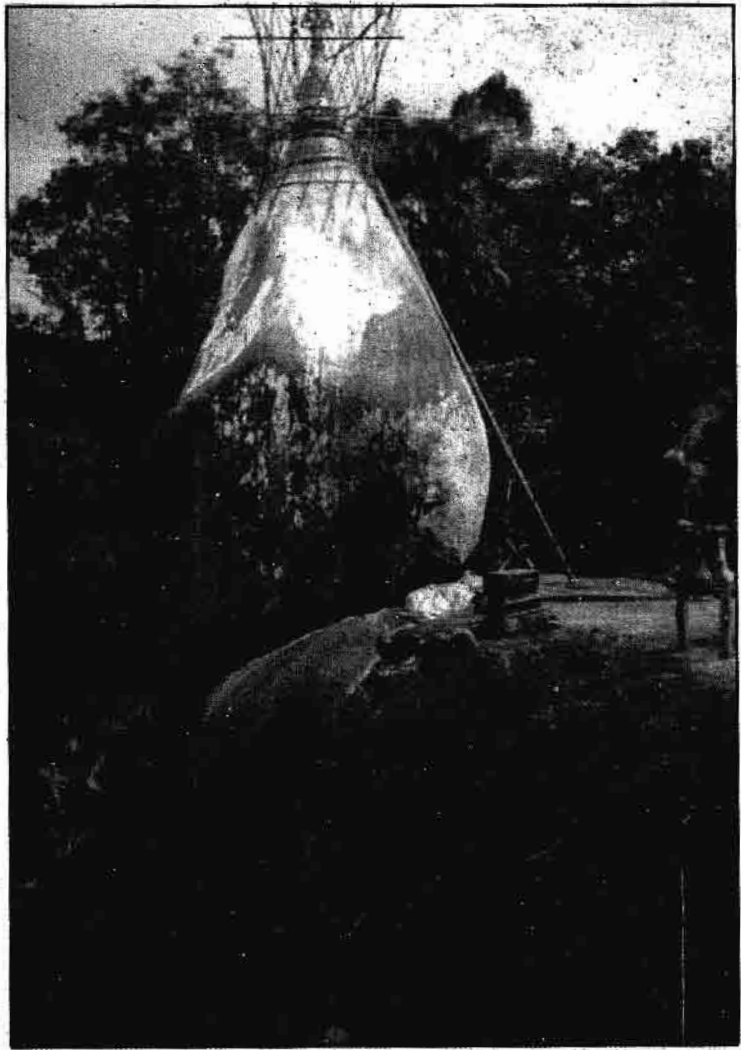

နှစ်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်ရှိ
“ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်
ကြီး”ကို ဖူးမြော်ခဲ့ကြရသူ အပေါင်းတို့
သည် ကြည်ညိုသဒ္ဓါယိုဖိတ်စွာဖြင့် မိမိ
တို့အရပ်ဒေသရှိ တောင်ထွတ် တောင်
ဆောင်းများပေါ်တွင် “ဆံတော်ရှင်
ကျိုက်ထီးရိုး စေတီတော်ကြီး”
သဏ္ဍာန်စေတီငယ်များကို တည်ထား
တော်မူခံခဲ့ကြသည်မှာ အရပ်ဒေသ
အနှံ့အပြားတွင် ရှိခဲ့ကြပေသည်။

ထိုသို့ တည်ထားတော်မူခံခဲ့ကြ
သည့် စေတီတော်များအနက် ဆံတော်
ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်ကြီးနှင့်
အသွင်သဏ္ဍာန် တူသည်အပြင်
ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ တန်ခိုးတော်တို့ဖြင့်
ထည်ရှိနေသော စေတီတော်ကလေးရှိ
ကြသည်။ ထိုစေတီတော်ကလေးများကို
“ကျိုက်ထီးရိုးကလေး”ဟု ပင် ဘွဲ့
ထားတူ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

ပေါင်းလောင်း တောင်ရိုးတစ်
လျှောက်တွင် “ကျိုက်ထီးရိုးကလေး”
ဘွဲ့ထားဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့
သည့် စေတီတော်(၅)ဆူ ရှိပါသည်။

- ၁။ ထီးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး။
- ၂။ ဖဲယန ကျိုက်ထီးရိုးကလေး။
- ၃။ မုကြေးခို ကျိုက်ထီးရိုးကလေး။

◆ သီးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီတော်

ထင်ရှားသည့် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး(၅)ဆူမှ

ကိုးကား (သိမ်စေတီ)

ဝါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး

၄။ သက်ကယ်တောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး။
၅။ ဖဲယန ကျိုက်ထီးရိုးကလေး။
ဟူ၍ လူသိများ ထင်ရှားခဲ့သည်။
ဖော်ပြပါ ကျိုက်ထီးရိုးကလေး
(၅)ဆူအနက် ကျွန်ုပ် သွားရောက်
ဖူးမြော်ခဲ့သော “ဝါးဖြူတောင်

ကျိုက်ထီးရိုးကလေး”၏ အတွေ့
အကြုံများကိုသာ ပြန်လည်တင်ပြရန်
ဖြစ်သော်လည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ကျန်ရှိ
သည့် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးများ
အကြောင်းကိုလည်း အနည်းအကျဉ်း

သုတဖြစ်ဖွယ် ရည်ရွယ်၍ ရှာဖွေ
စုဆောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

(၁) ဝါးဖြူတောင်
ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီ
ဤစေတီတော်မှာ ခပ်တော်ရှင်

● ရန်ပြည်တော်ကျယ်အောင် ကလေး သည်အဖေ ဇေတီတော်တည်ရှိသော ကျောက်လုံးကြီး လှမ်းလာ၍ တွေ့မရသည့်ကျောက်တုံး

† အောက်ခံကျောက်များပေါ်တွင် တင်ထားသော ထောင်စုသည့် ကျောက်လုံးကြီး၏ အောက်ပိုင်းအစွန်း ထွက်နေသည့်မှာ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးကဲ့သို့ပင်

ကျိုက်ထီးရိုးကလေး ဧတီတော်ကြီး နှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တော် အလွန်တူလျက် တော်ပေဏ် ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်များ အမြဲမပြတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြ သည့် “သာသနာပြု အခြေအောင် မြေ” ဖြစ်သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။ ရွှေကျင်မြို့ နယ်အတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ သိမ် ဧရပ်မှ (ခ)ပိုင်ဝေးသော စီးပြောင်း (ခ)ရွာမှတစ်ဆင့် ကျောက်ချဉ် တောင်လမ်း၊ ဝါးဖြူတောင်လမ်းတို့

၃၄ နက္ခတ္တဇာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မှ ဆောင်းနှင့်ခွေ ရာသီတွင် သွား ချောက် ပူးမြော်နိုင်ပါသည်။

(၂) မဲသန ကျိုက်ထီးရိုးကလေး

ဤ ဧတီတော်သည်လည်း ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးဧတီတော် ကြီးနှင့် (၇)ပိုင်ခန့်တွင် တည်ရှိသည်။ မဲသနရွာနှင့် နီးသည်။

တောင်စွယ်တစ်ခုပေါ်တွင် လိပ်ခုံး သဏ္ဍာန် ကျောက်ဖျာကြီးရှိ၏။ ထို ကျောက်ဖျာ၏ ထိပ်ရှိကျောက်လုံးပေါ် တွင် ဧတီတည်ထားသည်။ ရှေးအခါက မိုးလေကျပြီး ဧတီ

အနီးရှိ တောင်မန်ကျည်းပင်ကြီး ပြုလဲ ကျရာ ဧတီတည်ထားသော ကျောက် လုံးအား ထိခိုက်မိ၍ ကျောက်ဖျာပေါ်မှ အောက်သို့ လိမ့်ကျသွားလေသည်။

နောက် (၇)ရက်အကြာတွင် မူလ နေရာတွင် ပြန်လည် တည်ရှိနေသည် ကို အံ့ဖွယ်ဖူးမြင်ခဲ့ကြရသည်။

ဘုရားဖူးလမ်းမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းဆိပ်ရွာ မှ ဆင်ပြန်ရွာ၊ ဒူးယင်းပင်ရွာ၊ လေးဘောရွာ၊ မဲသနဧရပ်ကြီးသို့ ရောက်၏။

ထိုဧရပ်ကြီးမှ တစ်ဆင့် တောင်ပင် ရွာသို့ ဖြတ်သွားရ၏။ တောနက်ပြီး ခရီးကြမ်းသဖြင့် ဒုက္ခရားဖူးအရောက်

◆ သိမြင်တောင် ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတို့က

တောင်ပေါ်ရှိ ခြေတော်ရာတော်

ခြေတော်ရာကုန်တော်ရှိ ကျောက်သမ္ဗန်တော်

နည်းပါးလေသည်။

(၃) မုဒကြေခို ကျွန်ုပ်တို့ကလေး

ဤစေတီတော်သည်လည်း ပဲခူး
တိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်၏
အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် ရှိသည်။
သဘောလေတောင်၊ လေရွန်တောင်
တို့နှင့် နီးသည်။ ယင်းတောင်ကို
“မုဒကြေခို” (မုဒဦးခေါင်းတောင်) ဟု
ခေါ်သည်။

အမြင့် ပေ(၂၀၀၀)ခန့် မြင့်သည်။
ဘူးရဲများ အလွန်ပေါသော်လည်း
ဘုရားဖူးသူများကို အန္တရာယ်မပြု
ကြချေ။

ဘုရားဖူးသွားရန် လမ်းမှာ ပဲခူး
တိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့မှ
ကျောက်လုံးကြီး၊ ကံလေးအိုင်၊
ကျောက်နဂါး၊ ကနီးဟားရွာတို့ကို
ဖြတ်၍ တောင်ဘက်သို့ (၃)မိုင် ကျော်
ကျော်သွားရ၏။ လမ်းခရီးကြမ်း၍
အသွားအလာ ခက်ခဲသည်။

(၄) သက်တယ်တောင်

ကျွန်ုပ်တို့ကလေး

ဤစေတီတော်မှာလည်း ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်၊ ကွမ်းဆိပ်

ရွာအရှေ့ဘက် ပေါင်းလောင်းတောင်
တန်းကြီး၏ တောင်စွယ်တစ်ခုပေါ်တွင်
ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ယင်းတောင်
စွယ်ကို သက်ကယ်စောင်ဟု ခေါ်
သည်။

စေတီတော်၏ ရင်ပြင်တွင် ရေပိကြီး
တစ်ဆောင်နှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း
တစ်ကျောင်းရှိသည်။ ၁၂၉၄ ခုနှစ်က
စေတီတည်ထားသော ကျောက်လုံး
ကြီး အောက်သို့ ပြုတ်ကျသွားခဲ့သည်။

ဘုရားပေါ်သို့ မိန်းကလေးတက်
သောကြောင့်ဟု ဆိုကြသည်။ ပြုတ်
ကျသွားခဲ့သော ကျောက်လုံးကြီးနှင့်
စေတီတော်ကို ယခုတိုင် ရှာဖွေမတွေ့
ရှိကြသေးပေ။

ထိုနေရာတွင် နောင်လာနောက်
သားများက မြေပေါက်စေတီတစ်ဆူ
ပြန်လည် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြ
သည်။

(၅) မဲရစ် ကျွန်ုပ်တို့ကလေး

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်
နှင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဖာပွန်မြို့အကြား
တွင် တည်ရှိသည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ

**မိန့်လောက်ဆိုင် ကျောက်တုံး
(၃)လုံးပေါ်တွင် ကျောက်လုံး(၁)လုံး**

ရှိလေရာ ယင်းကျောက်လုံးပေါ်တွင်
စေတီတော် တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

စေတီတော်ကို ထမ်းရွက်ထားသည့်
ကျောက်လုံးသည် အောက်ခံကျောက်
လုံး (၂)လုံးပေါ်တွင်သာ ထိ၍ (၁)လုံး
လွတ်နေသည်။ **(၃)နှစ်လျှင်**

တစ်ကြိမ်ကျလှည့်၍ တစ်လုံးစီ
လွတ်ကာ တည်ရှိကြောင်း အံ့ဖွယ်
ထင်ရှားခဲ့သည်။

စေတီတော် ကိန်းဝပ်သည့် တောင်
ကို ဒေသခံများက “ထီးပါးတောင်”
(သို့မဟုတ်) “သီးသီးကရွယ်တော်”
ဟု ခေါ်ကြသည်။ သဘောလေတောင်၊
မုဒကြေခိုတောင်တို့နှင့် နီးသည်။ **အနီး**
ဆုံးရွာမှာ မဲရစ်ကျေးရွာဖြစ်သည်။

ဘုရားဖူးလမ်းမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသ
ကြီး၊ ဝေါမြို့နယ်၊ သူရဲသမိန်ကျေးရွာ
၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ ရွှေကျင်မြို့နယ်၊
ကွမ်းဆိပ်ကျေးရွာမှ ဖိုးထော်ဦးရေ
တွင်၊ ယင်းမှ ကျချောင်ရွာ၊ ဝင်းကလုံး
ရွာ၊ ကျောက်ကျီး၊ မဲကရွာနှင့် မဲရစ်ရွာ
တို့ကို ဖြတ်ကျော်သွားရသည်။ ခရီး
ကြမ်း၍ အသွားအလာလည်းသည်။

◀ ဝါးဖြူတောင်ကျိုက်ထီးရိုး
ရေမြင့်တောင်ထိရှိ ရေပြင်ကြီးတစ်ထောင်
◄ ကျိုက်ထီးရိုးကလေးတွေအောင် ဦးညောင်သ

ဖော်ပြပါ ထင်ရှားသည့် “ကျိုက်ထီးရိုးကလေး”(၅)ဆုမှာ ထူးခြားသည်က အားလုံး ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းတွင် ကိန်းစပ် တည်ရှိတော်မူကြသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၏ အရှေ့မြောက် နယ်စပ်ဒေသများတွင် တည်ရှိသဖြင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးမှ အရောက်အပေါက် နည်းပြီး နီးစပ်သည့် ဒေသဖြစ်သော မွန်ပြည်နယ်သူနယ်သားများသာ အသိများ၏။ ဘုရားဖူးရောက်တတ်ကြသည်။

ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီးအတွင်းမှ ထင်ရှားလှသည့် “ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီ” (၅)ဆုလုံးကို ဖူးမြော်ခွင့်ရရန် ခက်ခဲလှသော်လည်း မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ ဇီးပြောင်း(၁)ကျေးရွာနှင့် (၁၀)မိုင်ခန့် သာဝေးသော “ဝါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး”ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ခွင့်ရရေး အခွင့်အလမ်းကို နှစ်အတော်ကြာအောင် စောင့်ခဲ့ရသည်။

ထိုမျှော်လင့်ခဲ့ကြသော အခွင့်အလမ်းကို ဇီးပြောင်း(၁)ကျေးရွာရှိ “ဆုတောင်းပြည့် အနန္တဇီနစေတီ”၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

တန်ခူးလပြည့် ပွဲတော်အမိ စေတီတော်ကို ရွှေဆေးသင်္ကန်းကပ်လျှာခြင်း၊ ရုပ်ပွားတော်များ ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်း လိုအပ်သည့် ဆေးရောင်တို့ဖြင့် မှစ်ဝများတွင် ရေးခြယ်မှမ်းမံရန် လုပ်ငန်းအလှူကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်ကျနေသော (၉၆)တပ်ခွဲမှူးနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့မှ အကူအညီတောင်းသဖြင့် (၁၀)ရက်ခန့် ကြိုတင်သွားရောက်ကာ ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

အဆိုပါ “ဆုတောင်းပြည့် အနန္တဇီနစေတီ”၏ ဝေယျာဝစ္စများကို သဒ္ဓါယိုဖိတ် ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် ပြုလျာခဲ့သော ကုသိုလ်အကျိုးကြောင့် မည်သည့်အခက်အခဲမျှ မရှိဘဲ “ဝါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီတော်”သို့ “ဆုတောင်းပြည့်အနန္တဇီနစေတီတော်”ဘုရားပွဲ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့အပြီး လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ (၁၉-၄-၂၀၀၀)တွင် ဇီးပြောင်း(၁)ကျေးရွာမှ ဦးမြင့်သန်း

ကိုယ်တိုင် လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပို့ပါသည်။

ရွာ၏ မြောက်ဘက်တံခါးမှ မြောက်ဘက်ဆီ တောလမ်းအတိုင်း တစ်နာရီခန့် လျှောက်မိလျှင် ကျောက်ချဉ်တောင်ခြေလမ်းသို့ ရောက်သည်။

ထိုမှ နာရီကျော်ကျော် ဆက်လျှောက်လျှင် မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်နှင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်၏ နယ်ခြားဖြစ်သည့် ကြုံမကူးချောင်းကို ရောက်ကြသည်။

နွေရာသီတွင် သဲသောင်ခုံများဖြင့် ရေစပ်စပ်သာ စီးနေသော်လည်း ဇိုးအခါ ရေစီးသန်လှသည့် ထိုချောင်းငယ်ကို ကြုံလျှင် မကူးရန် သတိပေးစကားကို အစွဲပြု၍ “ကြုံမကူးချောင်း”ဟု အစွဲပြု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

ချောင်း၏ ထောင်ဘက်ကမ်း မွန်ပြည်နယ်မှ မြောက်ဘက်သို့ ကူးမိလျှင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်ကို ရောက်ကြသည်။

ရွှေကျင်မြို့နယ်အတွင်း ရောက်သည်နှင့် ဝါးတောကြီးများကို နေပြောက် မမြင်နိုင်လောက်အောင် ပိတ်ကျပ်ပေါက်နေသည်။ မြင်တွေ့ရခဲ့သော သစ်ပင်ကြီးများလည်း အတော်ပင် တွေမြင်ရသေးသည်။

တစ်နာရီခန့် လျှောက်ပြီးနောက်
လေးသံများ၊ တောင်ကျသံများ ကြားရ
၍ မေးကြည့်ရာ “မကလားချောင်း”
ကို ရောက်ကြောင်း သိရသည်။

မကလားချောင်း တစ်လျှောက်
ချောင်းရိုးအတိုင်း (၂)ဖာလုံခန့်
လျှောက်သွားကြည့်ကြသည်။ ဂဝံဆီ
များ တက်နေသည့် ဖယောင်းသား
ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲ အနီရောင်
များနှင့် တောတောင်လျှိုမြောင်၏
မြင်ရခဲသော သဘာဝရှုခင်းကို ခံစား၍
ဝေခဲ့ပါ။

မကလားချောင်းကိုကျော်၍ နာရီ
တော်သာသာ လျှောက်လျှင် “ကုံကော်
ပြန်စခန်း”ကို ရောက်ကြသည်။
တုံကော်ပင်များရှိပြီး မြေပြန့်သည့်
နေရာကို အစွဲပြု၍ ဒေသခံတွေက
“တုံကော်ပြန်စခန်း”ဟု ခေါ်ကြ
သည်။

ယခင်က ရွာဟောင်းနေရာဖြစ်၍
ထညင်းပင်များ၊ သရက်နှင့် ကြက်
မောက်များ သီးနေသည်။ ငှက်နှင့်
တောကောင်များ ကိုက်ခြွေထားသည့်
သရက်သီးမှည့်များ၊ ကြက်မောက်သီး
များကို အဆင့်သင့် ကောက်ယူစား
သောက်ကြရသည်။

ကုံကော်ပြန်စခန်းမှ တောင်တက်
လမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်ကြရာ
နာရီဝက်ခန့်တွင် သဘာဝ ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲများသည် ထိုင်ခုံပုနှင့် စားပွဲ
ထည်ခင်းထားသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။

သာယာလှသည့် ထိုနေရာတွင်
နားကြကာ ကောက်ယူလာကြသော
အသီးအနှံများကို ကျောက်စားပွဲပေါ်
တင်ကာ ကျောက်ထိုင်ခုံ ပုကလေးများ
ပေါ် ထိုင်၍ အရသာ ခံစားခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာမှ တောင်ဘက်သို့ မျှော်
ကြည့်လိုက်လျှင် ဝါးဖြူတောင်ကို မြင်

▲ ကျိုက်ထီးရိုးကလေး တောင်ပေါ်ကျောက်ခဲများတွင် လှမ်းမြင်ရာသည့်
ဝါးဖြူတောင်နှင့် နောက်ခံ ကျိုက်ထီးရိုးကြီးတောင်တော်

ကြရသည်။ ဝါးဖြူတောင်၏ တောင်
ဘက် နောက်ခံ တောင်တန်းပြာကြီးမှာ
ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ဖြစ်
ကြောင်း လမ်းပြဦးမြင့်သန်းမှ ပြော
သဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ
ရိုက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာသည် “ကျိုက်ထီးရိုး
ကလေးစေတီ” ကိန်းဝပ်တော်မူသည့်
တောင်ခြေဟု သိရသည်။ မကြာပါ
(၁၅)မိနစ်မျှ တောင်တက်လမ်းအတိုင်း
တက်ပြီး တောင်ပေါ်ကို ရောက်ကြ
သည်။

ရင်ပြင်တော်ကို လှမ်းမြင်လိုက်
သည်နှင့် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီ
ကို လိုက်ရှာကာ မျက်စိကစားကြည့်
သည်။ မတွေ့ရ။

ရင်ပြင်၏ အရှေ့ဘက်မှ တောင်ပေါ်
ကို တက်ရပြီး အလယ်တွင် ခြေတော်
ရာကုန်းနှင့် စေတီများ ကာနေသဖြင့်
အနောက်ဘက် တောင်စောင်းတွင်ရှိ
သော ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီကို
အရှေ့ဘက်မှ တက်ကာ လက်ဝဲဘက်
အတိုင်း ရင်ပြင်တော်ပေါ် လျှောက်ပြီးမှ
ဖူးမြင်ရပါတော့သည်။

ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင် ဒေါက်ချာ
ဆောင်းထားသော ရသေ့ဦးခေါင်းပုံ

သဏ္ဍာန် လုံးလုံးရှည်ရှည် ထောင်နေ
သော ကျောက်လုံးကြီးထိပ်၌ စေတီ
တည်ထားသည်။ အမြင့်(၁၀)တောင်
ခန့်ရှိပြီး လုံးပတ် (၂၀)တောင်ခန့်
ရှိသည်။

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး
စေတီတော်နှင့် ကျောက်လုံးကြီး
အောက်ပိုင်း၊ အောက်ခံကျောက်ဖျာနှင့်
ကျောက်လုံးတင်ထားသည့် အနေ
အထား၊ ကျောက်လုံး အပြင်ထွက်
နေသည့် သဏ္ဍာန်များ အလွန်တူလှ
ပေသည်။

စေတီတော် တည်ထားသော
ထောင်နေသည့် ကျောက်လုံးကြီးနှင့်
တစ်လံအကွာတွင် ထိပ်၌ အစိတ်စိတ်
အမြွှာမြွှာ သဘာဝ ကွဲအက်နေသော
ကျောက်လုံးတစ်လုံး ရှိသည်။

ထိုကျောက်တုံးကို ဘုရားရင်ပြင်
တော် ကျယ်စေရန် မုပွလင်ကျေးရွာမှ
ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာ ဦးဆောင်၍
တွန်းဖယ်ကလော်ကြရာ စေတီတည်
ရှိသော ကျောက်လုံးကြီး လှုပ်လာ
သည်။ မကြာမီ မိုးလေ အုံ့ဆိုင်းလာ၍
ဆက်မလုပ်ဝံ့တော့ဘဲ ထားခဲ့ရသည်။

စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တွင်
ခြေတော်ရာကုန်းရှိသည်။ ရှေးဟောင်း

၁၉၅၇ ခုနှစ် မိုးကြီးရာဇာတ်ကားတို့ကား အောင်အောင်အောင်အောင်

ခြေတော်ရာ တစ်ဖက်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ ခြေတော်ရာတွင် နဂါးနှစ်ကောင်တစ်ဖက်စီ ကာရံပြီး ပါးပျဉ်းထောင်ထားပုံ ထုလုပ်ထားသည်။ ဦးခေါင်းကိုထွင်း၍ လှည့်ရအောင် အရှင်စွပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ နဂါးတစ်ကောင်တွင် “ထ” အက္ခရာ ထွင်းထိုးထား၍ နောက်တစ်ကောင်တွင် “န” အက္ခရာ ထွင်းထိုးထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် နဂါးစုံနှင့် နဂါးမ ခွဲခြားသိကြစေရန် ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားမိခဲ့သည်။

ခြေတော်ရာကုန်းပေါ်တွင် စေတီတော်နှစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ တစ်ဆူသည် သမ္ဗုဒ္ဓဦးနှင့် သဏ္ဍာန်တူ ကျောက်တုံးပေါ်တွင် စေတီတည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစေတီတော်ကို ပါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး “ကျောက်သမ္ဗုဒ္ဓစေတီ” ဟုပင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ခြေတော်ရာကုန်း၏ မြောက်ဘက်

အောက်တွင် ကျောက်ဂူ နှစ်ဂူရှိသည်။ အလင်းရောင် လေဝင်လေထွက် အကျယ်အဝန်း အလောတော်ရှိ၍ တရားအားထုတ်ရန် အဆင်ပြေလှသည်။

ရှေးက ယင်းဂူများအတွင်းတွင် ရသေ့များ နေထိုင် တရားအားထုတ်ခဲ့ကြသည် ဂူများဟု သိရသည်။

ရင်ပြင်တော်၏ တောင်ဘက်တွင် သိမ်ပျက်ကုန်းနေရာနှင့် ပြိုပျက်နေပြီဖြစ်သော စေတီတစ်ဆူရှိသည်။ စေတီတော်အနီးတွင် ကောင်းမှုရှင် ကမ္မည်းမထိုးထားသော ခေါင်းလောင်းငယ် တစ်လုံးလည်း တွေ့ရသည်။

သိမ်ပျက်ကုန်းအနီးတွင် သွပ်မိုးရေပဲကြီးတစ်ဆောင်ရှိသည်။ သံဃာစင်ရှိသည်။ ရေပဲ၏ ထုပ်တန်းနှင့် ဒိုင်းများတွင် ဘုရားဖူး ရောက်လာကြသူများ မြေဖြူဖြင့် ရေးခြစ်မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ကြသည့် လက်ရာများလည်း တွေ့ရသည်။

ကုန်းတော်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် ဝစ်တောင်မြင့်နှင့်ဝစ်တောင်တို့ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။

စေတီတော်၏ ရှေးသမိုင်းကို အတိအကျပြောနိုင်သူ မရှိပါသည်။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှသည်။ သမိုင်းအထောက်အထား ရလိုခြင်း ယခင်က ပါးဖြူတောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကွယ်ဝစ်ကွင်းကျောင်းဆရာတော် ထံလည်း သွားရောက်လျှောက်ထားစုံစမ်းကြည့်ရာ ဆရာတော်က...

ကျိုက်ထီးရိုးလေးပိုင်ကို ကျုပ်လဲ မသိပါဘူး။ ကျိုက်ထီးရိုးကြီးနှင့် ဒီကျိုက်ထီးရိုးကလေးက ညီတော်၊ နောင်တော်လိုတော့ ပြောတာ ကြားဖူးတယ်။

ကျိုက်ထီးရိုးကလေးက နောင်တော်ဖြစ်လို့ ညီတော်ကို မေတ္တာဖြင့် အရှင် သာယနာပွင့်

စေတီလို ကြားဖူးတယ် ဟုအမိန့်ရှိခဲ့သည်။

ယခု ကျိုက်ထီးရိုးကလေးတောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးနေသည့် ဆရာတော် ဦးပညာဝံသသည် တောင်ပေါ်ရောက်ခဲ့သည်မှာ (၃)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၏။ ဆရာတော် စတင် ကြွရောက်သည့် ၁၉၉၇ ခုနှစ်က ဆရာတော် တောင်ပေါ်ရောက်ပြီး မကြာမီ မိုးလေကြီးကာ တောင်များ ပြိုသည်မှာ နေရာအနံ့အပြားတွင် ဘေးအန္တရာယ်အဖြစ် ကြုံရသော်လည်း ပါးဖြူတောင်ကျိုက်ထီးရိုးကလေး စေတီတော်အတွက် အကျိုးထူးကြီး ရရှိခဲ့သည်။

ယခင်က တောင်ပေါ်တွင် ရေအခက်အခဲ များစွာရှိခဲ့သည်။ တစ်မိုင်ခန့် ဝေးလံသည့် စမ်းပေါက်လေးမှ ရသေ့ရေကို ပိုက်ဖြင့် သွယ်ယူခဲ့ရသည်။ လောက်လောက်ငင မရှိ၍ အလှူကိစ္စနှင့် ဘုရားဖူးများအတွက် အခက်အခဲ ရှိခဲ့သည်။

ယခု တောင်ပေါ်တွင် ရေလျှောက်ကန်များ ရေလျှံလျက် ရှိနေသည်ကို ဝမ်းသာအားရွှာဖြင့် ရေထွက်သည့် စမ်းပေါက်ကြီးမှ ရေသွယ်ပုံကို လိုက်ပြုကာ တောင်ပြိုသည့် ညအဖြစ်ကို ပြောပြပါသည်။

ဘုန်းကြီးနဲ့ တပည့်ရဟန်းကို (၂)ပါးရှိတယ်။ ညဘက် မိုးကြီးစွာပြီး တောပိုသံတွေ သစ်ပင်ကြီးတွေ လဲသံတွေဟာ တစ်တော့တစ်တောင်လုံး ဆူညံတုန်ခါနေတာပါ။ ဘုရားနာက လဲပြီသံတွေ ကြားရတယ်။

ဘုရားဖူး အောက်ကို လဲပြီထူးပေးဖို့ရိပ်တယ်။ ချက်ချင်း သွားကြည့်လို့လဲ ပျော်စရာ မှောင်ပည်းနေတာ မိုလင်မှ ဘုရားကို အရှင်သုံး သွားတော့ နဂါးအတိုင်း ပြင်ရလို့ ကြည့်လို့ပါ။

သူ့အောက်နားက ကျောက်ထောင်တွေ
 ဆောင် ပြုကျခဲ့တာ။ ဘုရားမပြုတော့
 ပြုကြည့်သိတာပေါ့။
 ထောင်ပြုလိုက်တော့ ရေထွက်ပေါက်
 အသစ်ပေါ်လာပြီး အခု ထောင်ပေါ်မှာ
 ဆရာတော်ပို့ အဆင်ပြေပါတယ်။
 'ဆွမ်းခံမယ့် အရပ်က မနီးတော့
 ဆရာတော်တို့ ဆရာတပည့်(၂)ပါး
 ဆွမ်းဝေယျာဝစ္စ ဘယ်လိုများ ပြည့်စုံ
 ပြုပါသလဲ ဘုရား'
 'တိုးသိမ်ရေရပ်က ဒကာကြီး
 နှစ်ဦးတို့ ဖိသားစုနဲ့ ဇီးပြောင်း(၁)
 နှင့်သုရွာသားများ လုံလောက်အောင်
 သွေးကြပါတယ်။
 ထောင်ပေါ်မှာ ဆရာတော် သီတင်း
 နေရာကလ စေတီတော်ရဲ့ ထူးခြား
 ဆွမ်းများ ဖူးမြင်ခဲ့ရပါသလား။
 ရောင်ခြည်တော် ကွန့်ပြူးတာ (၂)ကြိမ်
 ချစ်ရပါတယ်။ ထောတက်ကြတဲ့ သူတွေ
 ထဲ နေထယ်ထပ်တယ်။
 အဲဒီကာ သူတို့ ထောင်အောက်ကနေ
 ဘုရားပူဇော်တာစာကို ထိန်နေအောင်
 နေထယ်လို့ ယာပြောကြတယ်။
 အဲဒီအချိန်က ဘုရားကို ဖိစက်နဲ့ ပူဇော်
 နိုင်သလိုပဲ။
 ကုန်းတော်ပေါ်ကို ကျားတစ်
 ဆောင် မကြာမကြာ လာတတ်တယ်။
 ထိုအခါက အသံပေးလဲ မကြောက်ဘူး

ဟိန်းပြီးတက်လာတာပဲ။ သူ့ ခုတခဏ
 လာပေမယ့် အန္တရာယ် မပြုတော့
 ကျုပ်တို့လဲ မကြောက်တော့ပါဘူး။
 ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။
 ဝါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး
 တွင် ယခင်က အမြဲတမ်းနေထိုင်
 သီတင်းသုံးသည့် ရသေ့ရဟန်း မရှိခဲ့။
 ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ (၁၄)ဝါနှင့်
 တပည့် ရဟန်းငယ်တစ်ပါးတို့ကိုယ်
 တိုင် ကျောင်းနေရာ တောရှင်းမြေညို
 ကျောင်းဆောက်ကာ အသက်သတ်
 လွတ် ဆွမ်းဘုဉ်း၍ သီတင်းသုံးလျက်
 သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးနေကြသည်။
 ဘုရားပွဲကို နှစ်စဉ် တန်ခူးလပြည့်
 နေ့ ပြုလုပ်၏။ သက်သတ်လွတ်
 ဆွမ်းကပ်၍ ဘုရားပူးလာကြသူများကို
 သက်သတ်လွတ် စတုဒိသာကျွေး
 သည်။
 ဘုရားပွဲသို့ ထီးခလဲ့ရွာ၊ တောကြီး
 ရွာ၊ ဇီးပြောင်း(၁),(၂),(၃),(၄),(၅)
 နှင့်(၆)ကျေးရွာ၊ ခရီးရွာ၊ မုပ္ပလင်ရွာနှင့်
 သိမ်ရေရပ် ရွာသူရွာသားများ သွား
 ရောက်ကြသည်။
 ၁၃၅၂ ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်သား
 များနှင့် ကျေးရွာလူထု ပူးပေါင်း၍
 ထီးတော်အသစ်တင်ခြင်း၊ ထုံးသက်န်း
 ကပ်လှူခြင်း စသည် ကောင်းမှုများ
 ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ယခုအခါ ဝါးဖြူတောင် ကျိုက်ထီးရိုး
 ကလေးတောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံး
 လျက် အနီးကပ် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိ
 သော ဆရာတော် ဦးပညာဝံသ၏
 ကျေးဇူးကြောင့် ကုန်းတော်၏ ဖွံ့ဖြိုး
 ရေးများ တိုးတက်စပြုကာ "ဝါးဖြူ
 တောင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေး၏
 အနာဂတ်သာသနာ ပွင့်ထွန်းရေး"
 ကိုစေတနာအပြည့်အဝဖြင့် အကျိုးဆောင်
 လျက်ရှိသည်ကို ဖူးမြင်ခဲ့ရပေသည်။
 'ကျိုက်ထီးရိုး ပျက်နေတာ၊ ကျိုက်ထီးရိုး
 မဟုတ် အရင် ကောင်းတာတွေ ကျုပ်ကြံ
 အားထုတ်ကြပါ'
 ဟူသည့် အမှာစကားဖြင့် ရပ်နားပါ
 သည်။ ဘုရားပူးဖော်များဖြစ်သည့် ဆရာ
 ကြင်၊ ဦးမြင့်သန်းနှင့် အဖွဲ့ကို ကျေးဇူး
 တင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။
 ဝန်ခံချက်

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ
 သမိုင်းပါ (ပေါင်းလောင်းတောင်
 တန်းတစ်လျှောက်မှ ကျိုက်ထီးရိုး
 ကလေးစေတီများ)ကို ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။

ချမ်းသာသုဝ ပြည့်ဝပါစေ။

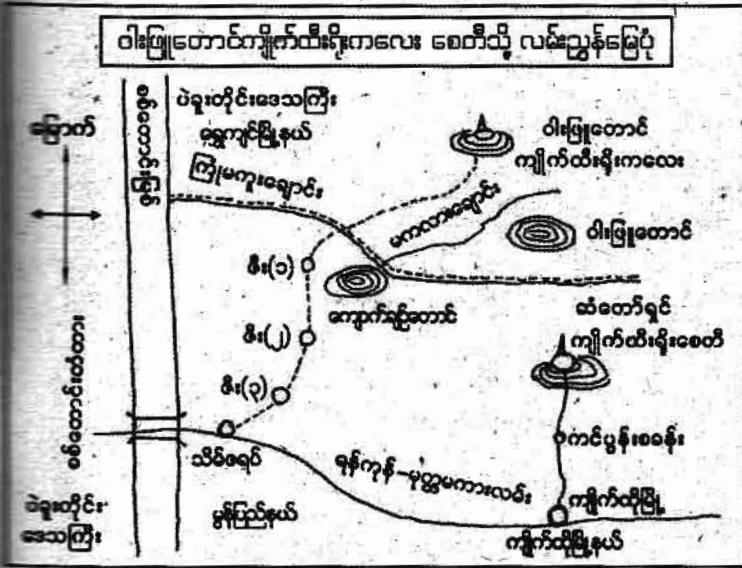
ကိုသောင်း(သိမ်ရေရပ်)

စာရွာသူ... သုတေသီနှင့်
 ပညာရှင်များသို့

ဤဘုရားပူးခရီးမှာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်
 ပတ်ဝန်းကျင်က သွားရောက်ခဲ့သော
 ခရီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုကာလ အတွေ့
 အကြုံများ မဟုတ်ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ယခုကာလ သွားရောက်ခဲ့
 ဖူးသူများမှ အတွေ့အကြုံများ ရေးသား
 ပေးပို့၍ နတ်လမ်းညွှန် ကုသိုလ်ထူး
 ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ မန်ကြားအပ်
 ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်စိုးသိန်း
 စာတည်း
 နက္ခတ္တရောင်ပြည့်မဂ္ဂဇင်း

တော်ဝင်ဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို တွေ့အောင်မှာ

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ "နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ"ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကတော်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညှင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

ပြီး၊ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီ။
အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမမျှန် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အပြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ဝိုဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခါပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေးဖက်နာ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။
နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

တို့ဟာ သိတန့်ဥက္က ရိရောဂိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

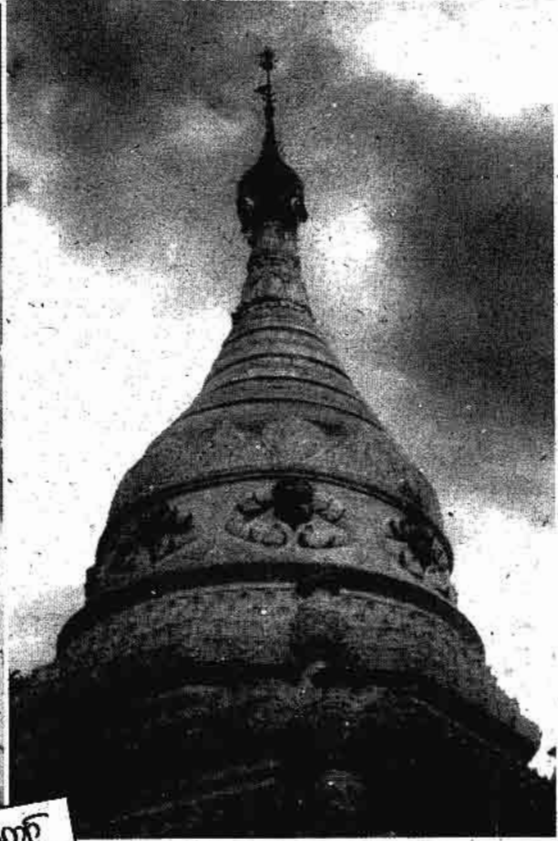
အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးချန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်တိမ်၊ မီးယပ်ကျန့်၊ မီးယပ်ငှပ်ခြင်း စသည်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်ချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလို့ကပ်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉)၊ (၈)လမ်း၊ (၃)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း- ၀၉ ၈၆၃၅၂၂၊ ၀၉ ၅၅၀၁၅၀၈၇

မြောင်းမြ မောင်ယုတင်

◀ အောင်မင်းခေါင်တို့၏ ကျောက်တော်

ဝဠုလော (ဝန္တာရီ)

▶ ဘိုးဘိုအောင် ကောင်တော်

ဝန္တာရီလောကတွင် ပိဇ္ဇာခန်း
ဆွတ်ရပ်လမ်းသို့ မြန်းကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်
များထဲရှိ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့်
ဘိုးမင်းခေါင် ဆိုလျှင် သိသူ အလွန်
များကြပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား မြို့ရွာ
အတော်များများတွင်လည်း ဘိုးဘိုး
အောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်တို့နှင့် ဆက်စပ်
နေသော စေတီပုထိုးများ အောင်ဓာတ်
တော်များ၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသူများ
များစွာရှိကြောင်း ခရီးသွားသမား
ထစ်ယောက်အနေဖြင့် သိရပါသည်။

ထို့အတူ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့
ဆောက်ပြန်လျှင်လည်း ဘိုးဘိုးအောင်
နှင့် ဘိုးမင်းခေါင်တို့၏ အောင်ဓာတ်
တော်တည်ရာ နှစ်နေရာကို တွေ့ရ

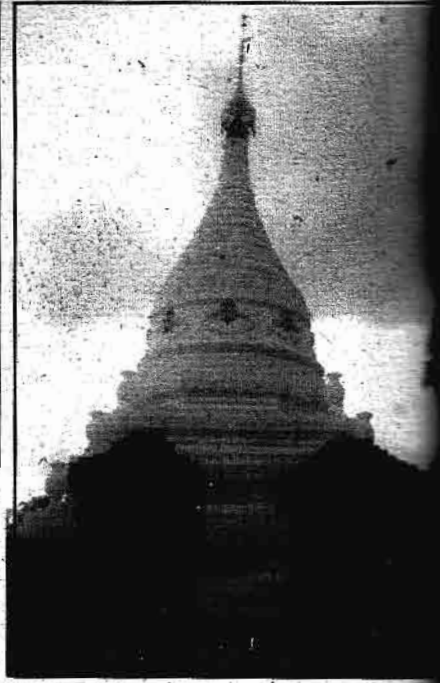
စစ်ကိုင်းတောင်ပု

ဆုတောင်းပြည့်ဝ

အောင်ပန္နက်နှစ်နေရာ

သည်။
တောင်ဘက် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်
တောင်တန်းမှ ထွန်းဦးညွှန်လို၊ အသွား
တက်ပမ်း၊ တယ်ဘက် တစ်နေရာတွင်
မြင်သည်။
ကျောက်သားများကို ထုထစ်၍
ကျောက်တော်ဟု လူသိများသော ဘိုး
မင်းခေါင်တော်တို့ကို အရပ်မှတွေ့ရ
လေသည်။

ဤတော်မှာ ပေ(၇၀)ခန့် မြင့်
သည်။ အနီးတွင် အောင်ဓာတ်တိုင်ရှိ
၍ လိုရာဆန္ဒပြု ဆုတောင်းနိုင်သော
ဓာတ်တိုင်ဟု သိရသည်။ အဘ
အောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက်ချော
အောင်မြေဟု လူသိများပါသည်။
ဓာတ်တိုင်အခြေ အုတ်ထက်တွင်

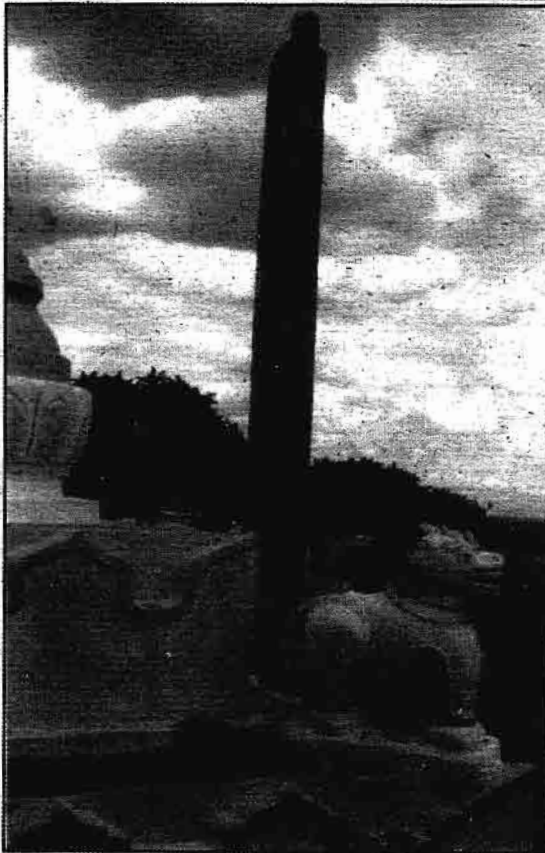
◆ ဘိုဘိုအောင် အောင်ထေဟီ ဖိုဇုန်မှ ဆွမ်းဦးညွှန်သို့ ခြောက်စွာ

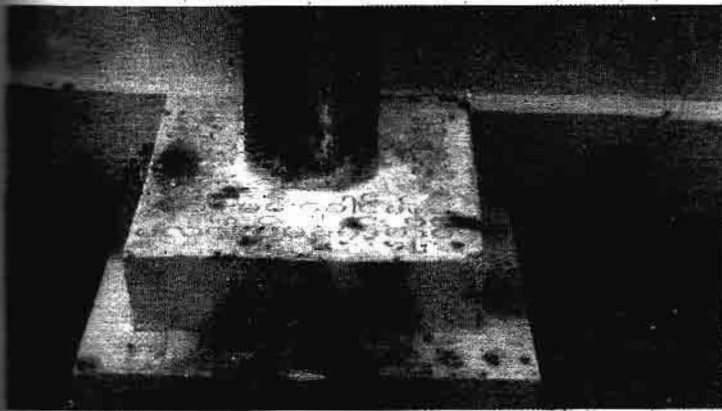
◆ ဘိုဘိုအောင် အောင်ထေဟီနှင့် ဇရာဟောင်းတံတိုင်းဝင်ပေါက် ◆

“အောင်မင်းခေါင် အောင်မြေဓာတ် တောင်ရိုး သီလရှင်ကြီး၏ ပန္နက်” ဟု စာတန်းရေးထိုးထားသည်။ ပြောပြ စကားအရ အောင်မြေ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးသူ စစ်ကိုင်း ဓာတ်တိုင်ကိုကိုင်ကာ လိုရာဆန္ဒ

◆ အောင်ဓာတ်တိုင်နှင့် ခြင်္သေ့

◆ ဖေတီအားဖြည့် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်

ဓာတ်တိုက်အဖြစ်ကွင်း

အဓိဋ္ဌာန်ထား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဖျန်းဖာရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် ရာထူး ဥပဒေအရေးတို့အတွက် အောင်ပန်း ဆိုင်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။
မောင်းတန်းအတိုင်း အနည်းငယ် ဆက်တက်ခဲ့ရာ ရွှေရင်အေးအရပ်သို့ ရောက်သည်။ ဆွမ်းဦးပုညရှင် အသွား

လမ်း ခဏတာ အမောဖြေရာ တစ်နေရာ ဖြစ်ပေသည်။
အနည်းငယ် တက်လှမ်းမိသော အခါ ထုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေး သပ္ပယ်လှ သော “ဘိုးဘိုးအောင်အောင်စေတီ” ကို ဖူးမြင်ရသည်။
ဘိုးဘိုးအောင် တည်ထားကိုးကွယ်

ခဲ့သော ဘုရားဟု ကျော်ကြားပါသည်။
ပေ(၇၀)ခန့်ပင် ဉာဏ်တော်ရှိသည်။
စေတီတော်ပတ်လည်မှ တံတိုင်း များမှာ ရှေးဟောင်းအုတ်တံတိုင်းများ ဖြစ်လျက် ပျက်စီးယိုယွင်းနေပါသည်။
လှေလာ၍ သိရသလောက်မှာ တချို့မှာ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် စေတီနှစ်ဆူရှေ့၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆု တောင်းကြလျက် အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝအောင်မြင်ကြကြောင်း သတင်း ကြီးလှပါသည်။

စစ်ကိုင်းတောင် ဘုရားဖူးများ ဝင်ရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညိုဆုတောင်း ၍ လောကီ လောကုတ္တရာ အောင်ပွဲဝင် နိုင်ကြစေရန် တင်ပြပေးလိုက်ရပါ သည်။

ဝဋ္ဋာကျော်(ဂန္ဓာရီ)

စာမျက်နှာ (၄၆)မှ အဆက်

ကြားသည်။
ထိုကြီးနှင့် ဥပွားအချို့၊ နွယ်လုံးအချို့ကို ဆန်အိတ်နှစ်လုံး ဖြင့် ထည့်၍ နိုင်လွန်ကြီးလုံးကြီးနှင့် ချည်ကာ တောင်ထိပ်မှ ဆောင်ခြေသို့ အဆင့်ဆင့် တဖြည်းဖြည်းချင်း သယ်ဆောင် စာ ညနေ(၃)နာရီခွဲမှာမှ တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိကြောင်း နန်းဆက်သည်။

မဟာဂမ္ဘန်းဥကြီး တစ်လုံးကပင်လျှင် (၁၀)ပိဿာနီးပါးလေးပြီး သွားတစ်လုံးက (၂)ပိဿာကျော်လေးသည်။ နွယ်လုံးတချို့က (၅)ပိဿာခန့်လေးသည်။ သူတို့ မနိုင်မနင်းဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ နွယ်လုံးကြီးများနှင့် ဥပွားအချို့ကို မထမ်းနိုင်သဖြင့် ထားရစ်ခဲ့ ကြရသည်။

မဟာဂမ္ဘန်းဥကြီးကို ပေကြိုးဖြင့် တိုင်းတာကြည့်ရာလုံးပတ် (၆)ပေကျော် ရှိသည်။ ဥပွားတစ်လုံး၏ လုံးပတ်ကာ (၂)ပေခွဲခန့် ရှိသည်။ နွယ်လုံး လတ်တစ်လုံး၏ လုံးပတ်မှာ (၇)လက်မ ခန့်ရှိသည်။ နွယ်လုံးကြီးများ မသယ်ယူနိုင်ခဲ့ကြပါ။

မဟာဂမ္ဘန်းဥကြီးနှင့် ဤနွယ်လုံးတို့၏ သက်တမ်းမှာ ခေတ်ဝေါင်းတစ်ရာခန့် ရှိနိုင်ပါသည်။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဇာန်နဝဟု သတ်မှတ်နိုင်သည်။

အဂ္ဂိရတ်ပညာတွင် “လုံကျင်း” သော သဘောတရားကို အခြေသိရှိထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ရှေးအခါက ဆေးစွမ်း ထက်သော ဆေးရည်များ ရှိခဲ့သည်။ ဤမဟာဂမ္ဘန်းဆေးဥ ကြီးကို အဆင်ပြေသလို စိတ်ပိုင်းလိုက်ပြီး အဖိုးနှင့် အပိတ်ပါ သော ဆေးအိုးများအဖြစ်ထွင်ပါသည်။

မဟာဂမ္ဘန်းဥ ဆေးအိုးများအတွင်းသို့ ပျားရည်စစ်စစ် ချစ်ချစ်သန့်သန့်နုနုထည့်ကာ ဖုံးအုပ်ထားလိုက်သည်။ (၃)ရက်

ခန့် ကြာသည်နှင့် ပျစ်ခဲ့နေသော ပျားရည်မှာ ရေခိုးရိုက်သို့ ကျဉာားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထိုအရည်ကို အနည်းငယ် လျှာပေါ်တွင် တင်ကြည့် သောအခါ ချိုခြီးအရသာ ရှိသည်။ (၇)ရက်တစ်ပတ် ကြာ သည်နှင့် ဆေးပျားရည်ကို ညစဉ် ပလတ် စတစ်ပိုက်ငယ် ဖြင့် တစ်ဝက်ခန့် စုပ်ယူပြီး ရေသန့်တစ်ကြိမ် သောက်ပါသည်။

ဤဆေးရည်၏ အကျိုးမှာ ညဘက် ကောင်းစွာ အိပ် ပျော်ပါသည်။ မနက်ပိုင်းမှာ အိပ်ရေးဝစွာဖြင့် နိုးထပါသည်။ စိတ်ရှင်လန်း၍ ခွန်အားပြည့်ဝပါသည်။ လှုပ်ရှားမှုများတွင် အထူးပေါ့ပါး သွက်လက်လာသည်။ ရင်ပြည့်၊ ရင်ကယ် ခေါင်းမူး၊ အကြောတက်တွေ မဖြစ်ပါ။

လူအိုလူကြီးများကို နုပျိုသန့်စွမ်း ကျန်းမာစေသော အကျိုးထူးရစေပါ သည်။ အခါကြောက်သူများပင်လျှင် သောက်သုံးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ “အခါဓာတ်” မများလွန်းခြင်း ရကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပျားရည်မကြိုက်သူများနှင့် ဆီချိုရောဂါရှိသူများက တော့သောက်သုံးနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

ဤမဟာဂမ္ဘန်းဥကြီးမျိုးမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ကျောက် တောင်ကြီးများပေါ်တွင် ရှိနိုင်မည်ဟုယူဆပါသည်။ ရှာဖွေ သုတေသနပြုသင့်သော ဆေး နွယ်ပင်၊ ဆေးဥဖြစ်ပါသည်။

တောင်ကြာဥအမျိုးအနွယ်ထဲကဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးဆ မိသည်။ နွေရာသီ အရွက်ကျချိန်ဖြစ်၍ ဆေးနွယ်ပင်ကြီး၏ အရွက်များကို မတွေ့ရှိရသဖြင့် ထိုဆေးနွယ်ပင်၏ အမျိုး အစားကို မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ (LL.B)

စောင့်စောင့် (L.L.B)

ထူးဆန်းသော

မဟာဂဏပုန်းခွကြီး

ကရင်ပြည်နယ်ဒေသကြီး၊ ဖာပွန်ခရိုင်၊ ကမမောင်းမြို့အနောက်ဘက် (၈)မိုင်ခန့်အကွာတွင် မီးခိုင်းတောင်တန်းကြီးရှိပါသည်။ ရှေးအခါက ဝိဇ္ဇာမြို့တော်(အလုံမြို့) တည်ရှိခဲ့ကြောင်း ရသေ့ဝိဇ္ဇာခိုရ်တို့၏ စေတနာ၊ ပုရပိုက်စာမှတ်တမ်းဟောင်းများရှိသော တောင်ထူးတောင်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဆံတော် (၁)ဆူကို ဌာပနာ၍ တည်ထားသော "ရွှေအင်ဒို" ဘွဲ့အမည်ရှိ ရှေးဟောင်း သံဗိုင်းစင် စေတီတော်ကြီးတစ်ဆူ တည်ရှိသော တောင်တော်လည်း ဖြစ်သည်။

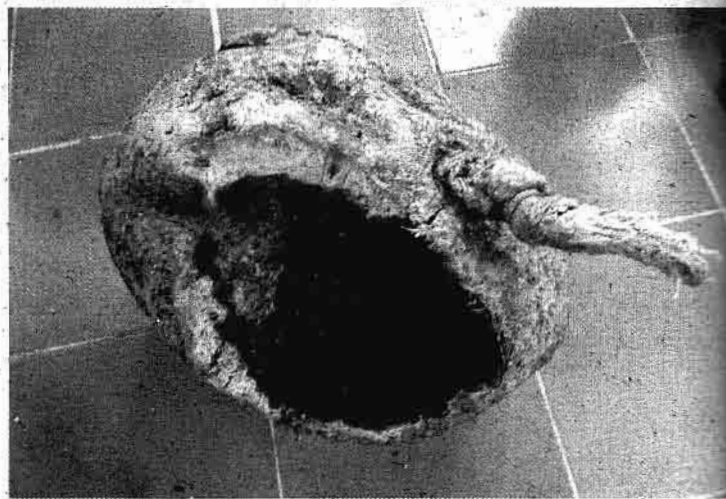
ဤမီးခိုင်းတောင်တန်း၏ အရှေ့အနောက် တောင်ခြေ တောင်စောင်းများတွင် အိမ်ခြေအထိုက်အလျောက် များသော လူနေကျေးရွာငယ်များ ရှိကြသလို လူနေနည်းပါး၊ အိမ်ခြေနည်းပါးသော ရွာပုန်း/ရွာပျောက်များလည်း ရှိကြပါသည်။

ဖိုးသူတော်ဝတ်ဖြင့် တိုင်းရင်းဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥများ ရှာဖွေစုဆောင်းရင်း မီးခိုင်းတောင်တန်းအနွှဲသွားလာနေသည့် စောငွေထွန်းမှာ မီးခိုင်းတောင် အနောက်ဘက်ခြမ်း တောင်စောင်းတစ်နေရာရှိ ရွာပုန်းတစ်ရွာမှာ ဖိုးကရင်တိုင်းရင်းသား ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် သိက္ခမ်းရင်းနှီးရာမှ ဆေးအဘိုး(ဆေးဝိဇ္ဇာအဘိုး) "ဖူးယော်" အကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

"ဖူးယော်"ဆိုသော အဘိုးမှာ အသက် တစ်ရာကျော်မှာ ကွယ်လွန်ပြီး သူ ကွယ်လွန်ပြီး ဤမီးခိုင်းတောင်ထပ်ရှိ မဟာဂဏပုန်းရွာငယ်ကြီးနှင့် မဟာဂဏပုန်း ဥကြီးအကြောင်းကို မြေးမြစ်သည်။

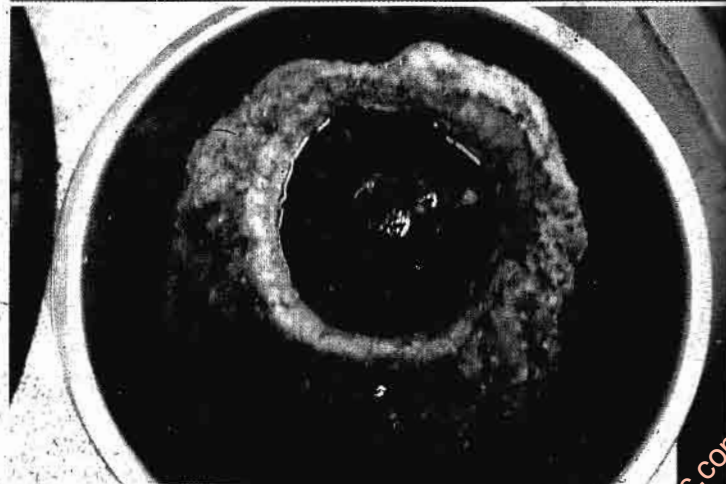
"ဖူးယော်" အသက်(၃၀)အရွယ် လောက်က တောရိုက်မုဆိုးအဖြစ်

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သတိသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသော မဟာဂဏပုန်းကြီး

မဟာဂဏပုန်းကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို တွေ့ပြီး များပြည်ထောင်ထားရာ

အသက်မွေးခဲ့သည်။ တစ်နေ့သောအခါ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး မီးခိုင်းတောင်တန်းပေါ်ရှိ ကျောက်သားတောင်ထိပ် တစ်နေရာမှာ အစာရေစာ ပြတ်လပ်သတိလစ်နေခဲ့သည်။ သတိပြန်ရသောအခါ ကျောက်လိုက်ဂူငယ်တစ်ခုတွင်း ရောက်ရှိနေပြီး ရသေ့ကြီးတစ်ပါးက သူ့ကို ချီခီး

www.burmeseclassic.com

◆ မဟာမုန်ကြီး ဥွားနှင့် ဥက္ကသို၊
ယောင်ကြွနေသော နွယ်ပင်တိုင်ကန်ချို
ကျောမုန်ကြီးတို့မှာ ဥွားများ

အရသာရှိသည့် ဆေးရည်ကို ဝါးခွက်
ငယ်ဖြင့် တိုက်နေကြောင်း မြင်တွေ့ရ
သည်။

ထိုရသေ့နှင့် ဖူးယော်တို့ စကားပြော
ကြည့်ရာ ဘာသာစကား မတူသဖြင့်
နားမလည်ကြဘဲ လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့်
သာ ပြောကြရသည်။ ရသေ့ကြီး၏
ထက်ဟန်ပြု ပြောဆိုမှုမှာ ဖူးယော်ကို
အမဲလိုက်လုပ်ငန်း မလုပ်ဘဲ ဆေးကုသ
သည့် ဆရာလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ ဟူ၍
ဖူးယော် နားလည်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရသေ့ကြီးက ကျောက်ဂူ
ငယ်နှင့် မနီးမဝေးရှိ ကျောက်တောင်
စောင်းပေါ်တွင် ဘေးစောင်းကပ်ပေါက်
နေသော လူတစ်ဖက်စာခန့်ကြီးသည်
သစ်ပွဲကြီးတစ်လုံးရှိရာကို လိုက်ပြပေး
သည်။

ကျောက်တုံးနှင့် ကပ်နေသောဘက်
မှာ ဥကြီးတစ်ခြမ်းခန့် အပေါက်ကြီး
ဖြစ်နေပြီး ထိုအပေါက်ကြီးအတွင်းမှာ
မည်သည့်သစ်ပွဲများနှင့် ပြည့်နေ
ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုအပေါက်၏ အပေါ်ဘက်မှာ

သဘာဝ ကျောက်ခေါင်းပျားအုံ တစ်အုံ
ရှိပြီး ထိုပျားအုံမှ ပျားရည်များ ဥအတွင်း
သို့ တစ်စုံစီစုံ စီးဝင်အောင် ဝါးချောင်း
ငယ်လေး ထောက်ထားကြောင်းလည်း
တွေ့ရသည်။

ထိုသစ်ပွဲကြီးမှ အရှေ့နှင့်အနောက်
တွင် လူ့ခြေသလုံးခန့် ကြီးမားဖွံ့ဖြိုးလှ
သော နွယ်ပင်ကြီးများထွက်ကာ အနီး
ဝန်းကျင်မှာ နွယ်ခန်းလို ရှင်သန်နေကြ
သည်။ အချို့နွယ်များတွင် ဥပွားငယ်
များရှိသည်။

ထိုသစ်ပွဲအခေါင်းထဲမှ မည်းညစ်
ညစ်အရည်များကို ဝါးကျည်တောက်
ငယ်ဖြင့် ထည့်ပေးပြီး အပြန်လမ်းကို
လိုက်ဖို့ပြသပေးခဲ့သဖြင့် ရွာသို့ ပြန်
ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုရွာပုန်းနှင့် အနီးဝန်းကျင်ရှိ လူ
များ နားမကျန်းဖြစ်လျှင် “ဖူးယော်”က
ဝါးကျည်တောက်ထဲမှ အရည်များကို
မနက်၊ ည အနည်းငယ်စီ တိုက်ပေး
လိုက်သည်။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ဆိုလျှင်
ရောဂါများ သက်သာသွားကြပြီးနောက်
မကြာမီ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားကြပြီ

ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဖူးယော်မှာ ဆေး
ဆရာကြီးဖြစ်လာသည်။ အမဲလိုက်
လုပ်ငန်း မလုပ်တော့ပေ။ ဇနီး၊ သား
သမီးလည်း မရှိသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းများတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။

အသက်ကြီးသောအခါ “ဆေး
အဘိုး”(ဆေးဝိဇ္ဇာအဘိုး)ဟူ၍ အခေါ်
ခံခဲ့ရသည်။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း၊ ဆေး
ဆိုင်များနှင့် ဝေးလံပြီး သွားလာရ
ခက်ခဲသည့် မီးခိုင်းတောင်တန်း
အနောက်ခြမ်းမှာ ဆေးဝိဇ္ဇာအဘိုး၏
မည်းညစ်ညစ်ဆေးရည် အစွမ်းက
ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့၏ အားကိုးရာ
ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆေးအဘိုးဖူးယော်၏ ဆေးရည်
ကုန်သွားလျှင် တောင်ပေါ်တက်၍
ဆေးသွားယူမြဲ ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ
တပည့်တပန်းလည်း မရှိ၊ ဆေးကုသခ
လည်း ဘာမှမယူပါ။

ဖူးယော် အသက်(၉၀)ကျော်အထိ

◆ ကျောက်ထောင်နံရံကျောက်တံတောင် ကပ်နေသော မဟာကမုန်ဥနှင့်
ကျေးမနွယ်ပင်ကြီး သဘာဝအတိုင်းပုံ
◆ 'မဟာကမုန်ဥ၏ ကျေးမနွယ်ပင်ကြီး

တောင်ပေါ်တက်၍ ဆေးရည်ကိုယ်တိုင် သွားယူခဲ့ရသည်။ အသက်တစ်ရာခန့် တွင် ဖူးယော် ဆေးသွားမယူနိုင်တော့ သဖြင့် ဆေးရည်ရှိသောနေရာကို ဘုန်းတော်ကြီးအား ပြောပြခဲ့သည်။
ဘုန်းတော်ကြီးက ထိုနေရာကို ဒကာများအား ပြောပြပြီး သွားယူခိုင်း သော်လည်း ရှာဖွေ မတွေ့ခဲ့ကြပါ။
ဤသတင်းစကား ကြားသည်မှစ၍ ဖိုးသူတော်စောဓဋ္ဌထွန်းမှာ ရသေ့ဂူနှင့် ဆေးသစ်ဥကြီးကို ရှာဖွေပါတော့ သည်။ သုံးလေးနှစ်ခန့် ဖွဲ့ကောင်း ကောင်းနှင့်ရှာဖွေတော့မှ တွေ့ရှိခဲ့သည်။
ပြုလဲနေသော သစ်ပင်ကြီးပိ၍ ပြို ပျက်နေသည့် ကျောက်ဂူဟောင်းကို တွေ့ရှိရသည်။ ရသေ့ကြီးကို မတွေ့ရှိရ သလို မည်သည့် သက်ရှိလူသားကိုမှ လည်း မတွေ့ရှိရပါ။

ထိုနေရာကား အရှေ့ဘက်မှ တောင် (၂)လုံးကျော်ရသလို အနောက်ဘက် မှလည်း တောင်(၃)လုံးလောက် ကျော်

တက်နေသောတောင်အလယ် ကျောက် တောင်ကြီးတွင် ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။
တောင်ခြေမှ (၃)နာရီကျော်တက် ရသည်။ လမ်း လုံးဝမရှိဘဲ ခက်ခဲစွာ တက်ရသည်။
ကျောက်လိုဏ်ဂူပျက်၏ မြောက် ဘက်(၁)ဖာလုံခန့် ကျောက်တုံးကြီး ပေါ်တွင် လူတစ်ဖက်ခန့်ရှိသော သစ်ဥ ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိရသည်။
သစ်ဥကြီး၏ အရှေ့နှင့်အနောက်မှာ ရောမနွယ်ပင်ကြီး(၂)ပင် ထွက်နေ သည်။ နွယ်ပင်လုံးကြီးမှာ အငယ်ဆုံး လက်ဖျံ လက်မောင်းလုံးခန့်ရှိ၍ အကြီး ဆုံးမှာ ပေါင်လုံးခန့်အထိပင် ရှိသည်။ ဆေးပိဇ္ဇာဖူးယော်က ထိုဆေးဥကြီးကို “မဟာကမုန်ဥကြီး”ဟု နာမည်ပေးခဲ့ သည်။
ဆေးဥကြီးမှာ ကျောက်တောင်တွင် ထောင်လိုက် ကပ်နေသည်။ ကျောက် တုံးနှင့်ကပ်နေသော အခြမ်းမှာ သပိတ် ကြီးတစ်လုံးစာခန့် အပေါက်ကြီး ဖြစ် နေသည်။
သို့သော် ထိုဥကြီး၏ အောက်ခြေ မှာ အနည်းငယ်ပေါက်နေသဖြင့် ဆေး

ရည်များ မရှိတော့ပါ။ တောသတ္တဝါ တစ်ကောင်ကောင် ကိုက်ဖောက်ထား ဟန်ရှိသည်။
ထိုဆေးဥကြီး၏ အပေါ်ဘက်တွင် ပျားအုံဟောင်းကို တွေ့မြင်ရသည်။ ပျားများ မရှိတော့ပါ။ စိတ်ပျက်လက် ပျက်ဖြင့် ထိုနေရာမှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့ သော စောဓဋ္ဌထွန်းမှာ ကျွန်ုပ်ဇနီး၏ မောင်ငယ် ဖြစ်ပါသည်။
သူနှင့် ကျွန်ုပ်(၂၀၁၅)ခုနှစ်အတွင်း က စတင်တွေ့ရှိစဉ် ထိုမဟာကမုန်ဥ ကြီးအကြောင်း ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြဖူးပါ သည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ထိုဥကြီးကို ရှာဖွေခိုင်းရာ တွေ့ရှိသဖြင့် သွားရောက် ယူဆောင်ခိုင်းခဲ့ပါသည်။ စောဓဋ္ဌထွန်း နှင့် အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ် သား ဖြစ်သူတို့ကို ခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
သူတို့သားအဖနှစ်ဦး တောင်ခြေသို့ နံနက်(၇)နာရီရောက်ကြောင်း ကောင် ထိပ်ပေါ်သို့ (၁၀)နာရီတွင် ရောက် ကြောင်း၊ ဥကြီးကို ရှာဖွေရာ (၁၂)နာရီ တွင် တွေ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကို အဆက် မပြတ် ဖုန်းဖြင့် သက်သွယ်အကြောင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမွန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

တူနိုင်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်တန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်စာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟု သော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ဟုကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း နှစ်စာရေးစာဖတ် အပြုတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟ... ဟ... ဟ'

'ဟ... ဟ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆေး အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ပျ'

ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

ဒီလိုပျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ ထာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

ထို့ထိုင် မျှော်နဲ့။ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် ဆော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်။ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အပြု တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်နိုင်နေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ပျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဇက်ဖိလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ။ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်လေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နှင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျလော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်းဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးငါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလဲလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလဲနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငှပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ တိုင်းပိုင်းလေးလဲနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

မင်ရင်း-မြန်မာ့ဇေး

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သာယာလမ်း၊ မြင်း
သွယ်ပုတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဖုန်း-၀၁၆၅၀၀၇၀၊ ၇၂၂၅၇၁

သမိုင်းအခိုင်အမာနှင့် ရှေးဟောင်း တနင်္သာရီမြို့က ခန္ဓာကိုယ် မပုပ်မပျက်သော

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ဦးညွန့်သ၏ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဦးညွန့်သ၏ ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး

ဦးညွန့်သ၏ ဂုဏ်ထူးများ

နောက်တိုင်း ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို သွားရောက် နှစ်မှတ်တမ်းပြုခြင်း ဝက်ဘာတောင်ဆာကြီးပေါ်ရှိ ဘုရားတန်ဆောင်းအိမ်ကျောင်းများကို လေ့လာခြင်းများ ပြုခဲ့ပါသည်။

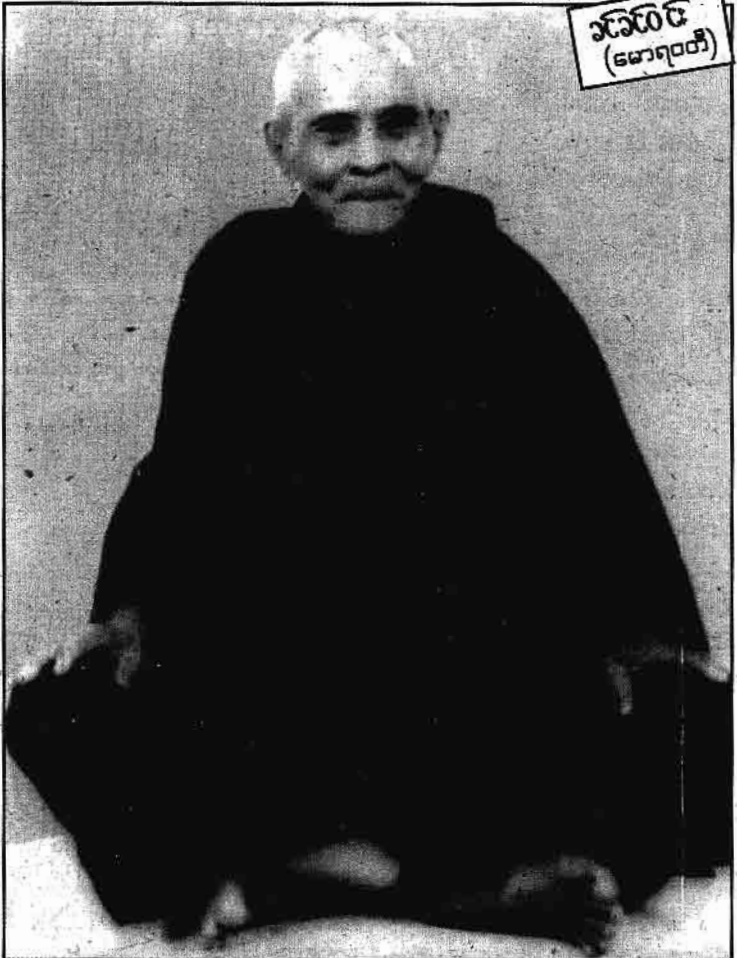
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဆရာတော်ကြီးအား အဖူးမြော်ရောက် လာကြသူများသည် Facebook စာမျက်နှာများမှ ဆက်ဆံ သိရပြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လာကာ ဆရာတော်ကြီးကို လာဖူးမြင်ကြသည်ဟု ကြားရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို နေ့စဉ်လေးလက် ငါးလျက် ပန်းစုံတို့နှင့် ဆုတောင်းတရားသီလပေးပွဲများ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မမူမီနှင့် ပျံလွန်တော်မူပြီး ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ဆက်ပုံမှတ်တမ်းများကို ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ဘေးတွင် တီဗွီဖြင့် ပြသနေသည်ကို ပရိသတ်များ ကြည့်ရှုခံစားရပြန်ကြသည်။

ထာသမျှ ဧည့်သည်များကိုလည်း ဆက်စား နေ့လယ်စာများနှင့် မပြတ် ဆက်ဆံနေပါသည်။

နိဿာ၍ မြန်မာဆန်သော နယ်မြေများကို ယဉ်ကျေးမှုများမှာ တနင်္သာရီမြို့ကြီး၏ ရှေးအစဉ်အလာ မပျက်စီးသော အငွေ့အသက်များ ထင်ဟပ်နေပါသည်။

ဒီနေ့တော့ ဆရာတော်ကြီးအား ဆက်ဆံ အမြဲပြုစေသော ဒါယိကာမ

ဆရာတော်ကြီး(၉၂)နှစ်မှာ ဂိုဏ်းထားပုံ

ဒေါ်တင်ဝင်းနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များကို ပြောပြသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု ရေးသားအပ်ပါသည်။

‘ဆရာတော်ကြီးက ခန္ဓာဝန်စွန့်တော့မယ် ဆိုတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့က ဆရာ တပည့်တော်တို့ကို သနားသောအားဖြင့် နေပါဦးတရားလို့ အပြု လျှောက်တင်ရတယ်’ တနင်္သာရီ မြို့သူမြို့သားများက

ဆရာတော်ကြီးများကို ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုတတ်ကြကြောင်း ပြောပြပါသည်။

‘တစ်ခါတစ်ခါတော့လဲ ဆရာ ခံစားနေတဲ့ ဝေဒနာကို ပြောပြရက်တော့ဘူး အသက်ရှုကျပ်တဲလေဒနာပါ။ ဝေဒနာကို အင်မတန် သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ ညည်းတောင်းပေးရုံတူ အတိတ်က ယုံစဉ်က ပြန်လဲ ဝင်ကြတော့ ဝင်ကြပြီးပင်ဆပ်နေတာ။ ယုံစဉ်က ဆရာ

www.burmeseclassic.com

ပုန်စားနေတာကို အနားမှာ ထိုင်ကြည့်နေတဲ့
မွေးငယ်တစ်ကောင်ဟာ ဆရာတော်စားနေ
တဲ့ ပုန်ကို လှစားသတဲ့။

အဲဒီမွေးငယ်ကို ဖမ်းပြီး မွေးပါးစပ်ထဲကို
ပုန်အပြည့် သိပ်ထည့်ပေးလိုက်တာ မွေးဟာ
အသက်ရှူကျပ် လည်ချောင်းနှင့်နေသလို
အခုပြန်ခံရပြီး ဝင့်ကြွေးဆပ်နေတာလို့
ဆရာက နှောင်းလှပျား သတိသံတေရ
အောင် ပြောပြတယ်။

‘ဆရာတော်က ငယ်ဖြူလား’
‘ဟု ကျွန်မက မေးမိပါသည်။’

‘အသက်(၄၀)မှ ရဟန်းဖြစ်တယ်ဆို
တော့ “ငယ်က ကြိုက်သူ မရှိရ”
လို့ မေးလျှောက်တော့ အပျိုကြီး
နှစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဝန်ထမ်းလုပ်ခဲ့
တော့ စာရေးသောက်ရေးအတွက်
လစာပေးပြီး စားသောက်ချက်ပြုတ်
ခိုင်းရတယ်။ သူတို့က ကြိုက်တာပေါ့။
ငါ့ကိုကြိုက်မရ” လို့ပြောထားရတယ်’
ဆရာတော်က ငယ်စဉ်ကတည်းက
အိမ်ထောင်ရေးကို ရှောင်ခဲ့ကြောင်း
ဝန်ထမ်းလုပ်ခဲ့သည့် အသက်(၃၅)နှစ်
အထိ လူ့ဘဝကို ပြန်ပြောပြသည်။
ဒါယိကာမဒေါ်တင်ဝင်းက ဆက်ပြော
ပြပါသည်။

‘ကျွန်မက ဆရာတော်ကို လာပြန်တာ
တစ်နေ့တော့ အိမ်က အပြန်ထွက်လာလိုက်
တာ ဆရာပေးထားတဲ့ သင်္ကန်းအဆောင်
လေး ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။’

အဲဒီမှာ ဆိုင်ကယ် ထိုက်ပလိုဖြစ်တာပဲ
တော်တော်ကြောက်သွားတယ်။ ကျောင်း
ရောက်တော့ ဆရာက သီးပြောတယ်။
သင်္ကန်းစာမှ မချီထားဘဲ ဆိုင်ကယ်ထိုက်မှာ
ပေါ်တဲ့။

ဒီမှာ ကြုံတွေ့နေတာ ဆရာက အားလုံး
သိနေတယ်။ ဒါကြောင့် အခုလို ဆရာတော်ရဲ့
သင်္ကန်းကို ကလစ်မှာ ချိပြီး ခေါင်းမှာ
အမြဲတပ်ထားတယ်။

ခေါင်းမှာ ချိထားသော သင်္ကန်းကြီး
အဆောင်ကို ပြန် တန်းမ ခင်တောင်ပြီး

၂၀-၄-၂၀၀၆ ဇူလိုင်လ မှာတွေ့ရသော ရုပ်ကလာပ်
◀ ဝေါ်သာဆရာတော်ကြီး ထိုင်ခိုက် ဆံတော်နှုတ်နား ရှည်လာပြီး
လုံးထွေးလျက် လှောင်ထဲတွင် ရဟန္တာပုံဆီတေသည်

ကိုင်ကြည့်မိပါသည်။

‘တစ်နေ့တော့ ကျွန်မ ဆရာတော်
ခုတင်ခြေရင်းလေးမှာ ပိုပြီး စဉ်းစားနေ
တယ်။ ဆရာကို လာပြုစုနေရတာ
ဈေးဆိုင်ကို ပိတ်ထားရတာလဲ ကြာပြီ။
လူငှားကောင်မလေးနဲ့ ပစ်ထားလို့လဲ
မဖြစ်။ ဖောက်သည်တွေလဲ ဈာန်ကုန်
ပြီလား မသိ၊ လို့ တစ်ယောက်တည်း
စိတ်ထဲမှာ တွေးနေမိတယ်။ အဲဒီအခါ
ဆရာက...

ပြန်... ပြန် အလုပ်ပျက်၊ အကိုင်ပျက်

ဒီမှာလာပြီး အချိန်ပြန်နေတယ်’
လို့ ထပြောတယ်။
သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်အကြံကိုလဲ သိနေ
တယ်။ အသက်(၉၉)နှစ်ဆိုပေမယ့်
ကုမ္ပဏီသွားရင်းလဲ သူများကူတာ လာ
မခံဘူး။ သူများ ဒုက္ခပိုများကိုလဲ
အင်မတန် စိုးရိမ်တယ်။

တောထဲတောင်ထဲမှာ သွားပျံတော်
မူမယ် ပြောလို့။ ဒီမှာပဲ ပြန်တော်မူမိ
ဘုရား။ တောထဲတောင်ထဲဆို တပည့်
တို့ ဘယ်မှန်းမသိ ငိုပြီး လိုက်ရ

◆ ၄-၄-၂၀၀၈ခု၊ ဖွဲ့စည်းမှုသည့်နေ့က ရန်ကင်းလမ်း

ဝေါ်ဘာဆရာတော်ကြီး၏ သင်္ကန်းအထောင်

ဆရာဝါပယ်ဘုရား။ ဒီမှာ ဆိုရင် ငိုပဲ နှစ်ရက်ပယ် မရှာရဘူးပေါ့ဘုရားလို့ ဆရာတော်ထားရတယ်။

သေပြီဟုရမလား ဘုရားလို့ ဆရာတော်တော့ “မီးလောင်ခဲမယ်” လို့ ပြောပါတယ်။ မီးရှို့လို့ မလောင်ဘူးလို့ ပြောတဲ့သဘောပေါ့။

ဆရာ ခြေဖမ်းခြေဖဝါးတွေ ထရမက်နဲ့ ဆေးကုသဖို့တွေ လိမ်းပေး နင်း ဆရာရဲ့ ခြေဖဝါးကို အဝတ်ဖြူနဲ့ ခြေရာယူမယ်ဆိုပြီး အရန်သင့် လုပ် ထားတယ်။ ပြီးမှ ခြေဖဝါးတော် ယူခွင့် ပြုပေးဘုရားလို့ ခွင့်တောင်းတော့ ဆရာ တ “မထင်ရ” တဲ့။

အဆင်သင့်လဲ လုပ်ပြီးနေပြီမို့ ခြေ ဖဝါးတော်နှစ်ဖက်ကို ပိတ်ဖြူနဲ့ ထပ် ထိုက်တော့ ဆရာပြောသလိုပဲ မထင်ပါ ဘူး ဒါပေမယ့် အဲဒီပိတ်စကို ဒီအတိုင်း မဲ အမှတ်တရ သိမ်းထားလိုက်တယ်။

ဆရာ... တပည့်ဒါယကာတွေထဲ မှာ ဘယ်သူ့ကို ပိုချစ်လဲဘုရားလို့ မေးဖူးတယ်။ ဆရာက အားလုံးကို ချစ်ပါတယ်။ အားလုံးကို နှင်းမှုန်ကြီး ထွန်းခြုံထားသလို နတ်ဝိဇ္ဇာအဖြစ်နဲ့ စောင့်ရှောက်နေမယ်လို့ ပြောပြီး လက်

နှစ်ဖက်မိုး လွှမ်းခြုံပြတယ်။

‘ဆရာ နိဗ္ဗာန်ကို မကျူးသေးရ’ လို့ မေးလျှောက်တော့...

နိဗ္ဗာန်ကို ကျွန်ုပ် ရောက်နေပြီ ဆောက်ကို ပြန်လည်ကြည့်လိုက်တော့ တပည့်တွေ ဆနေယူတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ပြင်ပြီး ပြန် ကယ်ပို့မယ်ဆိုပြီး ပြန်လည်ခွဲထား နတ်ဝိဇ္ဇာ အဖြစ်နဲ့ ပြန်ကယ်ပို့မယ်။ နောင်ပွဲပွဲမယ် ဘုရားလက်ထက်ကျမှ ဖော်ထုကျွန်ုပ်တို့ ပျောက်မယ်’

ဒေါ်တင်ဝင်း ပြောပြသည်များကို နားထောင်ရင်း ဝက်ဘာဆရာတော် ကြီးညိုညိုသသည့် ကျွန်မတို့၏ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သုမေဓာ ရှင် ရသေ့ဘဝက စိတ်ဓာတ်မျိုးပါလားလို့ ဆရာတော်ကြီးအား ကြည့်ညို သဒ္ဓါ များ တိုးပွားရပါတော့သည်။

ဆံတော်မှုန်လေးများမှ ထူးခြားမှု

ဆရာတော် ဆံချသည်နှင့် ဆိုခိုက် ဆံစ သေးသေးမှုန်မှုန်လေးများကို ပုလင်းတွင်ထည့်၍ ကိုးကွယ်ထားသော ဒါယကာမခေါ်ကြည့်စနိုး၏ အိမ်တွင်၊ ဒေါ်တင်ဝင်း၏ အိမ်မှာ ရုပ်ပွားတော် တရားထိုင်နေတဲ့ပုံ ပေါ်လာတယ်။

ဆံတော်တွေ အလုံးဖြစ် ရှည်ထွက် နေပုံကို TVမှာ ပြသထားတာကိုလည်း ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းပြုခဲ့ပါသည်။

ပျံတော်မူခြင်းနှင့် ပျံတော်မူပြီး ကိုယ်တော်မူဒာလင်းရောင်များထွက်

ပျံတော်မူမယ့်နေ့ ဆရာတော်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘုရားဆန်းရှေ့မှာ တရားထိုင်နေတာ တွေ့လို့ အနောက် က ဓာတ်ပုံကို ဖုန်းနဲ့ရိုက်လိုက်တာ “နားက အလင်း အဆုတ်လိုက်ကြီး ပေါ်ထွက်လာတာ တွေ့ရတယ်” ဟု ပြောပြသည်။

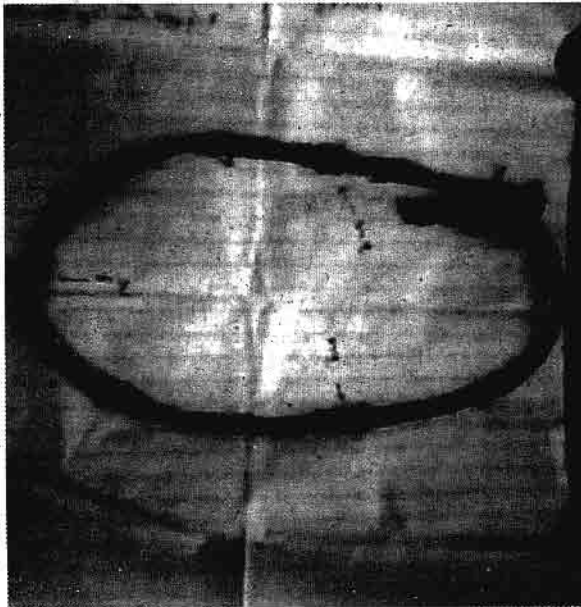
ထိုဖုန်းကိုလည်း ဒေါ်တင်ဝင်းက ပြပါသည်။ အများသူငါ ကြည့်ညိုနိုင်ရန် TVမှာ ပြသထားပါသည်။

ပျံတော်မူပြီးနောက် ရန်ကင်းလမ်းတော် ရင်ဘတ်တော်မှာ ရောင်ခြည်အလင်း တန်းများ ဝါး ခြောက်ဆန် တန်းထွက် ထုတ်ကုသည့် TVမှာ ပြသထားသည့်ကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကျောင်းမှာရှိနေလျက်

ဆွမ်းလောင်းလိုက်ရသူ

တနင်္သာရီမြို့ သာသနာ့ဓိရိသာ

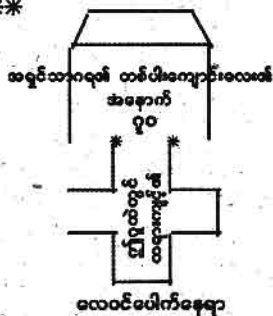
▲ အထုံး ၃ ထုံးပါသော ဝတ်စားဆင်ယင်ကြီး၏ သင်္ကန်းဆင်ယင်ကြီး

▲ ဝတ်စားဆင်ယင်ကြီး ၂၄ လုံး ပဋ္ဌာန်းဆင်ယင်ပုံစံ

လမ်းရှိ ဆရာတော် အရှင်တေဇံသမာဓာတည်သာသနာ့ရိပ်သာ ဆရာတော်ကို သွားကြည့်ညိုရင်း ရဟန္တာဟု ကျော်ကြားသော ပထမဆရာတော် အရှင်သာဂရ တရားအားထုတ်ခဲ့သော ဂူလေးနှင့် တစ်ပါးကျောင်းလေးကို ကြည့်ညိုနိုင်ရန် လိုက်ပို့ပေးပါသည်။

တစ်ပါးကျောင်းလေး၏ အနောက်မှာ ဂူဝရှိပါသည်။ ဂူ၏ အတွင်းပုံ သဏ္ဍာန်မှာ...

***

ပန်တီးတည်ဆောက်ထားသော ဂူလေးဖြစ်ပြီး ကျောင်းကြီးနှင့် အလွန်အလှမ်းဝေးပါသည်။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ပါးကျောင်းလေးထဲ လှည့်ပတ်ကြည့်ညိုတော့ ခြံများတက်၍ ပျက်တော့မည့် သဏ္ဍာန်ရှိသော်လည်း အမျိုးမှန် အဖိုးတန်သစ်များနှင့် ဆောက်လှူထားသဖြင့် နှမြောစရာတော့ အလွန်ကောင်းပါသည်။ တံခါးချပ်တစ်ခုတည်းကို ဖွင့်ပိတ်ကြည့်မိတော့...

- ပရုတ်ပေပုဝ်
- ဖိပိတ်ပေ အပုဝ်
- ပေါ်တိုင်းရှုမှတ်နေ
- အယူများ
- စက်ကားသိပ်ဆည်း
- အစားကြီး
- တစ်ယောက်တည်းနေ
- အိပ်နေခန်းကြား
- စောင့်စည်းကုန်ခြေ

မှတ်သားစရာ ဆရာတော်ကြီး အရှင်သာဂရ၏ စာများကို ကူးခဲ့၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာရှုသူများလည်း သိစေခြင်းငှာ ကုသိုလ်ပွားရပါသည်။ "နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် နန်းမြို့ရွှေရံရေးသော တနင်္သာရီမြို့မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော သာသနာ့ရိပ်သာ ပထမဆရာတော်ကြီးအရှင်သာဂရ"၏ ကျောင်းကို သွားရောက် ကြည့်ညိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိဆရာတော် အရှင်သာဂရ၏ တပည့်ရင်း ဦးတေဇံသက မိန့်ကြားသည်မှာ...

'ဆရာတော်အရှင်သာဂရရဲ့ တတ်ပုံကို သေသေချာချာ ကိုးကွယ်ထား တန်ဖိုးကြီးတယ်'

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

အောက်ကျောင်းလေးကို ရောက်တော့ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ငါးအလှကန်ကဲ့သို့ မှန်ရေကန်လေးထဲ ရဟန္တာအရှင် မြတ်ကြွသောပုံ ဖြစ်ပေါ်သည်ကို ကြည့်ညိုခဲ့ရပါသည်။

အဲဒီကျောင်းမှာပဲ အစ်မဒေါ်ဂွီနဲ့ တွေ့ဆုံစကားပြောရင်း ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်ခွဲ ဝျာနီအဆင့် အကျတ်တရားများကို သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ အစ်မဒေါ်ကိုယ်တိုင် သူ့အမျိုးသား

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး ကျောင်း
သို့ ဦးပွင့်ဝတ်နေကြောင်း၊ ဆရာ
တော်ကြီး၏ ဂမုန်းပန်းပေါင်း ဆေးများ
ဆက်စပ်ရာ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရ
ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဝက်ဘာဆရာတော် ဂမုန်းပင် ဆေးပင်
အစုံရှိတယ်လေ။ ပန်းတွေလဲ အစုံပွင့်တော့
ပန်းပေါင်း(၁၀၀၀) ပန်းပေါင်း(၁၀၀၀)ဆေး
အရတော့ စက်နဲ့ ကြိတ်တယ်။ အားလုံး
အခြောက်လှန်းပြီး အိတ်(၄၀)ရောင် တစ်ခါ
ကြိတ်တယ်။

'ဘာပန်းတွေထည့်လဲ အစ်မ'
လေးကျွန်းစကြာ၊ ခေါင်ရန်းပန်း၊
ပိတောက်ပန်း၊ ခရေပန်း၊ တောင်လုံး
ဘာကြာပွင့်ဆန်း နုနွင်း အများကြီး

**သစ္စာပန်းနဲ့ ကလပ်ကြော (စကြာ
ပန်းအဖြူလေးများ) မထည့်ရဘူးလို့**
ဆရာတော်က မှာထားတယ်။

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂမုန်း
ပေါင်းပန်းပေါင်းဆေးလုံးကို သုံးစွဲ
ဆောင်ထားမယ်ဆိုရင်...

'ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာကို
သယံဇာတများ ရောဂါတွေပျောက်ပါစေ'
လို့ ဆုတောင်းပြီး စားသုံးဆောင်
ထားရတယ်ဟု ပြောပြပါသည်။

'ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်န်းတော်ကို
ဆောင်ထားရင် အန္တရာယ်ကင်းတယ်။
ဆိုင်ကယ်၊ ကားတွေမှာ ဆောင်ထား
ချင်ထားကြတယ်။

အဲဒီသက်န်း ဆောင်ထားတဲ့အိမ်
ပေးလောင်ဘူး။ မြိတ်မှာ မီးအကြီး
အကျယ်လောင်တုန်းက ဆရာတော်
ကြီးသက်န်းဆောင်ထားတဲ့အိမ်ကို မီး
လောင်ဘူး။ မီးကွင်းသွားတယ်။

နောက်ပြီး တနင်္သာရီက ရွှေလိပ်ပြာ
မှာဆိုတဲ့ မချိုငယ်ဆီ ဝက်ဘာ ဆရာ
တော်ကြီး ဆွမ်းခံကြာလို့ ဒူးရင်းသီး
ကျလိုက်သတဲ့။ ရွှေလိပ်ပြာကလဲ
ဆည်နည်းဝေးတယ်။

လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အား ငါးရာဖြင့် စာရေးသူအား
ပုဒ်၊ ထေး၊ သင်္ကန်းများ စွန့်လှူပါသည်။
ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီးအား ပုံနှိပ်တော်မူရုံထိ အနီးကပ် ထူးခြားချက်များ
ပြောပြရသော ထိတင်ထိုင်နှင့် စာရေးသူ

မချိုငယ်ကလဲ မိုင်းထိထားတဲ့သူ
ဆရာတော်ကြီးကလဲ ဘယ်မှမသွား
မကြာဘူး။ ဝက်ဘာတောင်မှာပဲ ရှိနေ
တယ်။

အားလုံး ငြင်းခုံပြောစမှတ် ဖြစ်ကြ
တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ မချိုငယ်ကို
အလှူပြောအောင် ဝက်ဘာ ဆရာ
တော်ကြီး သွားချီးမြှောက်တာ ဈာန်
တန်ခိုးနဲ့ပေါ့။

ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီး၏ သက်ရှိ
ထင်ရှားရှိစဉ် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပွား သရဏဂုံ

တည်ထားသော သက်န်းစများက ကုန်
သလောက်ရှိသွားပြီဖြစ်သည်မို့ လက်ရှိ
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကလည်း
နည်းနည်း စွန့်လှူသည်။

တည်ဆိုသောအိမ်မှ ကိုသန်းစိုးဝင်း
နှင့် ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်တို့ အိမ်ဆီမှလည်း
တစ်ခုခုသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဝင်ခင်ဝင်း(မောရဝတ်)

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒိ သရဗိသနာမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

ဥစ္စာပျောက် ဆန်ပန်း

မြန်မာ့ ဂန္တိရပညာရပ်များသည် ထူးလည်း ထူးပါ၏။ ဆန်းလည်း ဆန်းပါ၏။ အံ့ဩဖွယ်လည်း ကောင်းလှပါ၏။ သို့သော် ထိုပညာရပ်များသည် သူ့အကြောင်း အားလျော်စွာ တိုက်ဆိုင်လာမှသာလျှင် အသုံးပြုသော ပညာရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဒူးဆစ်ကြီး ခောင်ရမ်းပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲကာ ထိုင်ရအခက် ထရအခက် ခံစားနေရသောသူတစ်ဦးမှာ ဆေးခန်းများတွင် ဓာတ်မှန်ရိုက် ဆေးထိုးဆေးသောက်နှင့် ကုသသော်လည်း ဖပျောက်ပါ။

မြန်မာ့စုတ်ထိုး ဆေးလိမ်းများနှင့် ကုသ၍လည်း မပျောက်ပါ။ ပျောက်ပြန်တော့လည်း မြေကိုင် ဆိမန်းလိမ်းရုံမျှနှင့်ပင် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း ပကတိ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးပါသည်။

၅၄ နာမည်ပျောက်ခြင်းပျောက်ခြင်း

ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့် ဥစ္စာပျောက် ဆန်ပန်းမှာလည်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဂန္တိရပညာရပ်အနေဖြင့် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်မသွားစေရန် ထုတ်ဖော် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အချိန်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော်၊ (၃၅)နှစ်ခန့် ရှိခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူသည် ပြင်ဦးလွင်မြို့ရှိ ဆင်ဖြူကျောင်းတွင် အင်္ဂုရတ်ထိုးနေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

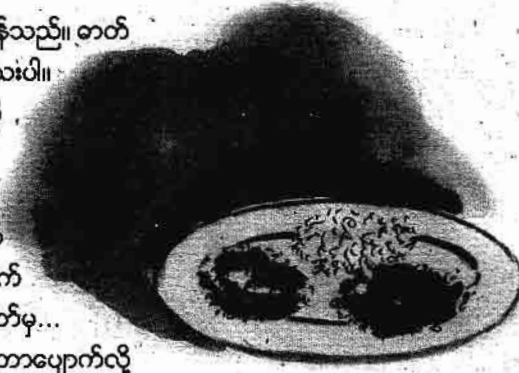
စာရေးသူသည် ရွှေနှင့်စပ်ပြီး အလေးချိန် ငါးပဲသားရှိ ဓာတ်သားကို အပျော့အပျဉ်း သိလို၍ ပေတုံးပေါ်တွင် တင်ပြီး တူနှင့် ထုကြည့်ရာ ၃၊ ၄ရက်

ခန့်တွင် လွင့်စဉ်သွားပါတော့သည်။ အင်္ဂုရတ်ဖိုရုံကို သွပ်ပြာဖြင့် ကာထား၍ ဓာတ်သားထိမှန်သော အသံကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုနေရာ တစ်ဝိုက်တွင် ရှာကြည့်ရာ မတွေ့ရပါ။ ထိုအချိန် ကျောင်းပေါ်မှ ဦးတော့ဇောဘာသ (မေ့စရာမယ)နှင့် ရန်ကုန်ဦးပေပုလ္လတို့ နှစ်ပါးပါ ကြွရောက်လာပြီး စာရေးသူနှင့်အတူ ဓာတ်သားကို ရှာကြပါသည်။ ရှာမတွေ့ပါ။

အင်္ဂုရတ်ဖိုရုံအနီးတွင်လည်း ငှက်များ ပုံထားသည်မှာ ရင်ထိမှန်ရှိပါသည်။ ထိုထင်းပုံကိုလည်း ကိုရင်နှင့် ကျောင်းသားများ အကူအညီဖြင့်

ဆင်းစွာပေးပြီး ရှာကြပြန်သည်။ ဓာတ်
 သားကား ရှာမတွေ့သေးပါ။
 ထိုသို့ ဓာတ်သားကို
 နှုတ်ခွေနေစဉ်မှာပင်
 ဆာရုံကျောင်းမှ
 နှုတ်ခွေခေါင်း ဆရာတော်
 ဦးတေဇာဘာသမု...
 ဆာရုံသည်။ ဆရာတော်မှ...
 'ကိုယ်တော်တို့ ဘာပျောက်လို့
 ခြေခံကြီး ရှာနေတာလဲ'
 ဟု မေး၍ ဦးတေဇာဘာသမု...
 'ဒီဆရာရဲ့ ရွှေစုံစပ်ထားတဲ့ ဓာတ်
 သားကို တူနဲ့ ထုနေတုန်း လွင့်စဉ်သွား
 ဆာရုံခင်းရှာပေးတာ၊ ရှာမတွေ့သေး
 ဆာရုံဘုရား'
 ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်မှ...
 'ရွှေစုံစပ်ပြီးသားဆိုတော့ ဘယ်
 ဆာတ်သားလဲဗျ'
 ဟု မေးရာ စာရေးသူမှ...
 'ငါးပဲသားရှိပါတယ် ဘုရား'
 ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်မှ...
 'ရှာနေကြတာ ကြာပြီနဲ့တူတာပဲ
 ဆာရုံတွေလဲ မောနေကြပြီ'
 ဟု ပြော၍ ဦးတေဇာဘာသမု...
 'မောဆို ဒီနားက ထင်းပုံကြီးတောင်
 ဆာရုံတော်ရောက်တာရောက်သွားပြီ၊
 ဒီတောင် ရှာမတွေ့သေးဘူးဘုရား'
 ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်မှ...
 'အေးအေးဆေးဆေးပေါ့ တွေ့ရ
 မှာပါ။ မောလဲမောနေကြပြီ၊ ကဲ...
 ဆာကြ ကျောင်းပေါ်တက်ကြစို့'
 ဟု ကျောင်းပေါ်ခေါ်သွား၍
 ဦးတေဇာဘာသမု၊ ဦးဝေပုလ္လတို့နှင့်
 အတူ စာရေးသူပါ လိုက်ပါသွားပါ
 သည်။

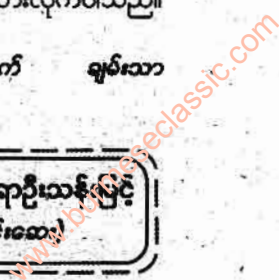

ကျောင်းပေါ်သို့ရောက်သော် ရေ
 နွေးနှင့် ကြသကာဘုဦးပေးပြီး ခဏ
 နားနေကြပါသည်။
 ထိုအချိန် ဆရာတော်မှ...
 'သိမ်ဝင် ဆန်ရှိသလား'
 ဟု မေးရာ ဦးတေဇာဘာသ
 မု "ရှိပါကြောင်း" လျှောက်ထားပြီး
 လက်ဖက်ရည်အောက်ခံ ပန်းတန်ပြား
 ဖြင့် တစ်ပန်းကန် ယူလာပြီး ဆရာ
 တော်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်မှ ဆန်ကို သုံးပုံ ပုံပြီး
 ပထမအပုံကို နှုတ်ခွေပြီး "ဆန်ဝါ"
 ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။
 ဒုတိယဆန်ကို နှုတ်ခွေနှင့် ထုံး
 အနည်းငယ် ရောစပ်ဆိုးပြီး "ဆန်နီ"
 ဟု သတ်မှတ်ပါသည်။
 တတိယဆန်ကို ပကတိအတိုင်း
 ထားပြီး "ဆန်စိမ်း" ဟု သတ်မှတ်ပါ
 သည်။ ထိုကဲ့သို့ သတ်မှတ်ထားသော
 "ဆန်ဝါ၊ ဆန်နီ၊ ပကတိဆန်စိမ်း"
 တို့ကို အားလုံးရောစပ်ပြီး ဂါထာစုတ်
 ပါသည်။
 ဂါထာမှာ...
 'ဥုံ အဟံ ဘိက္ခု အနာဂတံ သဗ္ဗအာပတ္တိ
 ယော အာရောစေ ယာဝိ'

တို့ကို ဂါထာစုတ်ပြီး စာရေးသူအား...
 'ကဲ...ဆရာ ဆရာပစ္စည်း ပျောက်တဲ့နေရာ
 မှာ ဒီဆန်ပန်းကို ဆရာကိုယ်တိုင်သွားကျ
 ပေတော့ ကျပြီး ဆရာပြန်လာခဲ့ပေါ့'
 ဟု ဆရာတော် မိန့်ကြားသော
 ကြောင့် စာရေးသူလည်း ဆန်ပန်းကန်
 ကိုကိုင်ပြီး ကျောင်းပေါ်မှဆင်းကာ
 အင်္ဂါရတ်ဖိုရုံ အတွင်းအပြင် ကျပါတော့
 သည်။ ပက်ကျပြီး ကျောင်းပေါ်သို့
 ပြန်တက်ကာ ခေတ္တခဏ ရေနှေး
 သောက်နေပါသည်။
 ခဏအကြာ ရွှေခွေခေါင်းဆရာတော်
 မှ...
 'ကဲ...လှာကြဗျာ ဆရာပစ္စည်း
 သွားရှာကြရအောင်'
 ဟု ခေါ်ပြီး အင်္ဂါရတ်ဖိုရုံအတွင်း
 ရှာဖွေကြပါသည်။ ဆရာတော်
 ဦးတေဇာမှ...
 'ဟာ...ဒီမှာ တွေ့ပြီ...တွေ့ပြီ'
 ဟု ပြော၍ အားလုံးသွားကြည့်ရာ
 အင်္ဂါရတ်ဖိုရုံအပြင် သွပ်ပြားအကာ
 ဘေးတွင် ဆန်စေ့များ စုပုံနေသော
 နေရာတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။
 ဥစ္စာပျောက်သော နေရာတွင် ဆန်များ
 စုပုံနေတတ်ကြောင်း တွေ့ဆုံပြီး ထင်
 တော်မှ မိန့်ကြားပါသည်။
 ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ပညာ
 ဗဟုသုတဖြစ်စေရန်အတွက် ရွှေခွေခေါင်း
 ဆရာတော်၏ ဥစ္စာပျောက် ဆန်မန်း
 ဂန္ထီရနည်းပညာကို ဆရာတော်၏
 မူရင်းအတိုင်း ရေးသားလိုက်ပါသည်။
 ဆင်းရဲကင်းပျောက် ရမ်းသာ
 ရောက်ကြပါစေ

[[၃၇]အုပ်]
 (မှတ်ချက်)...လောကီပညာ ဖြစ်
 ၍ ညွှန်ကို ရှေ့မှ ခံရပါမည်။
 ဤကဲ့သို့ ဆန်ဝါ၊ ဆန်နီ၊ ဆန်းစိမ်း

ပိဋကမဟိန္ဒီ ဆရာဦးသန်မြင့်
 (တိုင်းရင်းဆေး)

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တမ်း 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆာလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၀၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ်ပေးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ်ပေးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်၊ မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို တာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း မှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆီးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။”

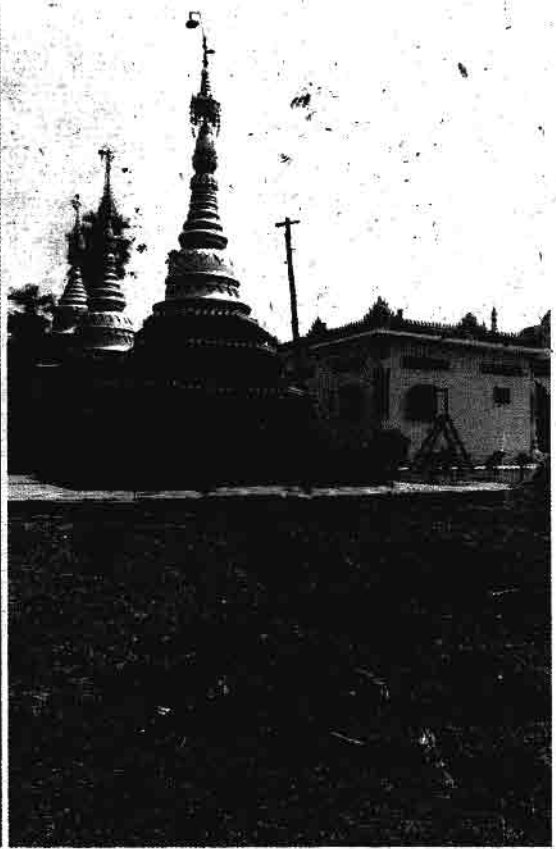
ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျော်ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါမည်။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၂၈၈၆၉၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

● မဲဟင်ရွာ၏ အနောက်ဘက် သံလမ်းဘေး ကုန်ခြံတပ်တွင် တွေ့ရှိရသော ကုန်ခြံတပ်၏ အစွန်းတန်းတန်းတို့တွင် တွေ့ရှိရသော အထက်ပိုင်းပိုင်း၏ တိုက်ခတ်မှုကြောင့် တည်ရှိခြင်းဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

● မဲဟင်ရွာ ဘုရားတော်ကြီးတော်၏ အတွင်း ကုန်းလိပ်ကုန်းတော်ကြီး၏ ကုန်ခြံတပ်၏ အစွန်းတန်းတန်းတို့တွင် တွေ့ရှိရသော အထက်ပိုင်းပိုင်း၏ တိုက်ခတ်မှုကြောင့် တည်ရှိခြင်းဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

ယခင်လူမှု အာဆက်

တပည့်လိပ်ဆရာတော်ကြီးက ပြောပြီး နှစ်သောအခါ စာရေးသူတို့သည် ယခင်ကောင်းပေါ်မှဆင်းပြီး ကမ်းပါး ဆက်အောက်သို့ သွား၍ နဂါးတွင်းရှိ သော နေရာသို့ ပို့ကြည့်ကြပါသည်။ ဆရာတော်လည်း အောက်ဆင်း နောက်လာပြီး နဂါးတွင်းနေရာကို ဆောင်ရွက်ပြီး ညွှန်ပြပါသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူတို့ ပြန်တော့ မည်ဟု ဆရာတော်အား လျှောက် ချီးမြှင့် ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ မဖြတ်ဘဲ နှစ်နှစ်နေသော သစ်စေ့တုံးကို ဓာတ်ပုံ

ကသာမြို့

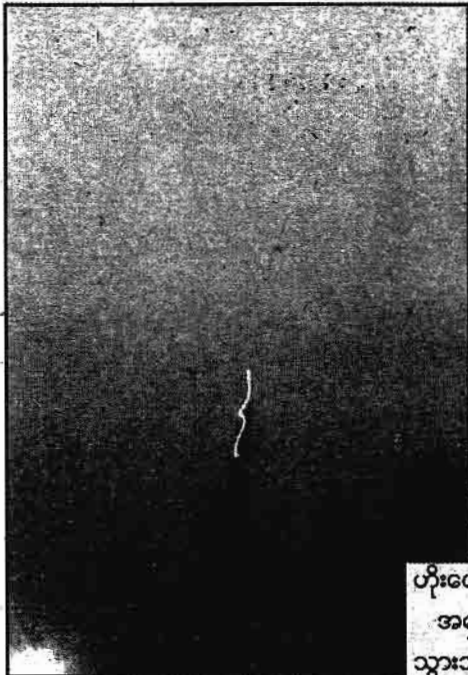
ကသာ သစ်စေ့

ဘုရားငါးဆူ ပေါ်ပေါက်မှုပြုခဲ့ရောက်

ဖြစ်ရပ်သိန်းများ (၂)

ရိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် သမီးနှင့်မြေးတို့ကို ပြန်ခိုင်းလိုက်ပြီး မဲဟင်းရွာသို့ သွားကြ ရန် ဦးသာဒွေးအား ပြောပြပါသည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မဲဟင်းရွာ

အနောက်ဘက် သံလမ်းဘေးတွင် ဘုရားတည်ပြီးမှ ယခု ပေါ်တော်မူ ဘုရားငါးဆူကို တည်သည်ဖြစ်၍ ထို ဘုရား တည်ဖြစ်သည်မှာလည်း အကြောင်းပေါ်လာပါသည်။

မဲဟင်းရွာအနောက်ဘက် သံလမ်းသား ကုန်းခြံအောက်ရှိ စေတီတော်အိုင်တော်

မဲဟင်းရွာစေတီကြီး၏ သီတော်တွင်

ကျော်ကြည်ထက် တွင်ပြီးစင် နဂါးရိုးကို အခြေတန်းကို တွေ့ရသည်

ထိုအကြောင်းကို ဦးသာဒွေး-ပြော
ထားပြီး၍ သိပြီးဖြစ်သဖြင့် ဘုရားငါးဆူ
တည်ဖြစ်သွားသည်နှင့် ဆက်နွယ်
လျက်ရှိနေသောကြောင့် သွားပြီးဖူးလို
သည်ကတစ်ကြောင်း။ မဲဟင်းရွာမှ
လူကြီးများနှင့် တွေ့ရ၍ အပြည့်အစုံ
သိရမည်ဖြစ်သည်က တစ်ကြောင်း
ကြောင့် သွားလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် ကသာသို့
တန်းတန်းမတ်မတ် မပြန်သေးဘဲ
မဲဟင်းရွာရှိရာသို့ ချိုးကျွေ၍ ဝင်ခဲ့ပြီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားကြပါသည်။

မနက်ဖြန်(တန်ခူးလကွယ်)နေ့တွင်
အလှူရှိ၍ ချက်ပြုတ်နေကြပါသည်။
ထိုရွာက ကပ္ပိယကြီး ပြောသည်မှာ
လည်း ဦးသာဒွေး ပြောပြထားသည်
နှင့် အတူတူ ဖြစ်ပါသည်။

ကပ္ပလိပ် ဆရာတော်ကြီးသည်
လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ကျော် ငါးနှစ်ခန့်
က အကြီးအကျယ် ဖျားနာခဲ့ပါသည်။
ထိုစဉ်က ကသာတစ်မြို့လုံး ကပ္ပလိပ်
ဆရာတော် ပုံလွန်တော်မူသွားပြီဟူ၍

ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
အမှန်မှာ ဆရာတော်ကြီး မေ့မြော
သွားသည်မှာ တစ်ရက်နှင့်တစ်ည
ကြာပါသည်။ သတိပြန်လည်လာ
သောအခါ...

‘ဤဘုရားတည်ဖို့ လာပြောနေကြပြန်ပြီ
မဲဟင်းရွာအနောက်ဘက် သံလမ်းသားက
ကုန်းကုပေါ်မှာရှိတဲ့ နေရာမှာ တည်ရမှာ
အပြန်တည်ကြပါ’
ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။

ထိုဘုရားဟောင်းရှိသော နေရာကို
တွေ့ရသည်မှာလည်း တစ်မျိုးတော့
ဆန်းပါသည်။ သံလမ်းဖောက်ရန်
အတွက် လမ်းအူကြောင်းကို မြေညှိ
စက်ကြီးများဖြင့် ရှာကြရာ မဲဟင်းရွာ
အနောက်ဘက်တွင်ရှိသော တောင်
ကမူကြောအတိုင်း လမ်းထွင်ခဲ့ပါ
သည်။

ယခု စာညီထားသော စေတီနား
ပေ အစိတ် နှစ်ဆယ်အကွာ ရောက်
တော့ မြေညှိစက်လည်း ရပ်သွားပါ
သည်။ စက်နိုး၍ မရတော့ပါ။

မောင်းသူက ထူးသည်ဆိုပြီး ရှေ့နား
တိုးသွား၍ မြေပြင်တစ်ကြောကို ကြည့်
ရာ ရှေးဟောင်းအုတ်ချပ်များ ခင်းထား

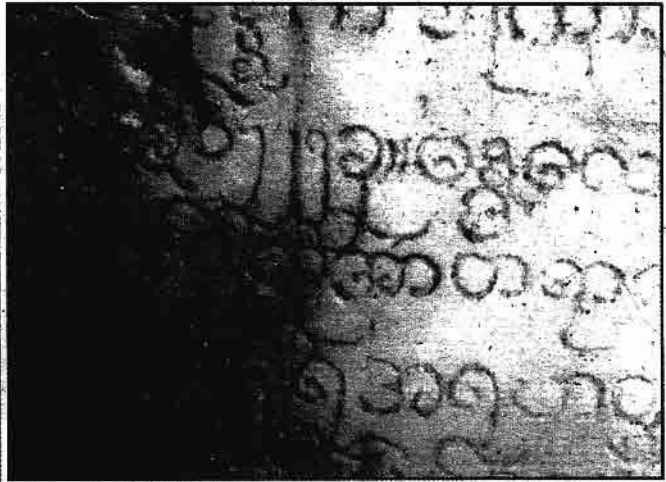
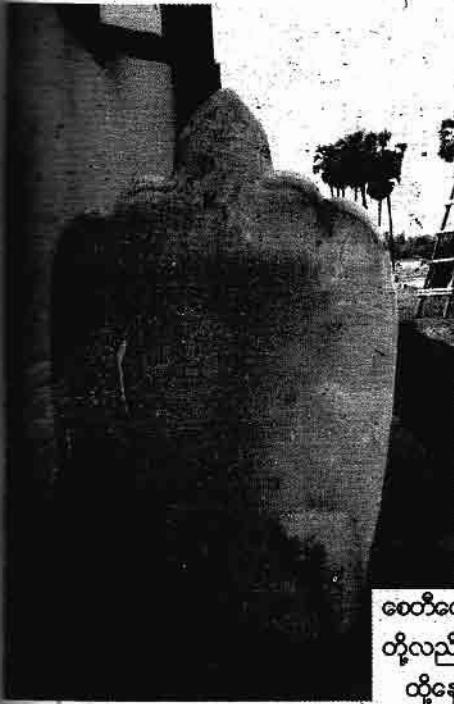
သည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့နောက် ချုံပုတ်လိုလိုတွေ၍
ရှင်းလင်းရာ အုတ်ပုံကို တွေ့ရသည်။
ရှေးဘုရားဟောင်းတစ်ဆူဟု သိရပြီး
လမ်းအင်ရှင်နီယာကို ပြောပြီး လမ်းထွဲ
ကာ တောင်ကမူအောက် မြေညှိပြန်
အတိုင်း လမ်းကြောင်းရှာရပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို မဲဟင်းရွာသား
များလည်း သိကြပြီး ကပ္ပလိပ်ဆရာ
တော်လည်း သိထားပြီး ဖြစ်သည်။
သို့သော် ထိုနေရာတွင် ဘုရားတည်ရန်
ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ပါ။ ယခု ပုံလွန်
တော်မူသည်ဟု ကျော်သွားပြီး
မေ့မြောခဲ့ရာမှ ပြန်သတိရလာသော
အခါမှ မိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုရက်အတွင်း အမြန်တည်ကြဖို့
လည်း နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ခန့် မိန့်သဖြင့်
ဆရာတော်ထံပါး ရောက်နေသော
ဆရာတော်၏တပည့် မဲဟင်းဆရာ
တော်သည် ရွာသို့ ပြန်ကြွပြီး ကျောင်
တွင်းရှိ အုတ်၊ ဘီလပ်မြေ၊ ထုံး၊ သဲတို့ကို
သယ်စေပြီး ရွာရှိ ကပ္ပိယကြီးများကို
ခိုင်းရပါတော့သည်။

ထိုသို့ ဘုရားတည်နေစဉ် သုံးရက်
မြောက်တွင် ဆရာတော်သည် ပြန်

▲ မဲဟင်းရွာထော်ကြီးတန်းတွင်ရှိသော ကျောက်ချပ်ကြီးတွင်ရှိသော စာများ

◀ မဲဟင်းရွာထော်ကြီးတန်းတွင် ယခုတိုင် ရှိနေသော ကျောက်ချပ်ကြီး

ထည်ထူထောင်လာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ ဆိုက်ထိ ဖျားခြင်း၊ နာခြင်း အလျှင်း မရှိတော့ပါ။

ထိုစေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်ကိုလည်း ဆရာတော်တို့က “ကသုတ်ကယက်” ဘုရားဟု အမည်ပေးထားသည်ဟု ဆိုလျက် ပြောပြပါသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟု ဆိုတော့ “အမြန်ဆုံးပြီးအောင် တည်ရလို့” ဟု ခြောက်ပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း မဲဟင်းရွာ အနောက်တွင်ရှိ သံလမ်းဘေး ကုန်းပေါ်ထည်ထားသော ဘုရားစေတီသို့ သွားကြည့်ကြပါသည်။ သံလမ်းဘေး ကုန်းပေါ်တွင် “ကမ္ဘာမင်းအပေါင်း အညောင်းဝပ်တွား ဒုတိယစေတီ ထော် ထည်နေသည်” ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့နောက် ကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားရာ စေတီတစ်ဆူကို တွေ့ရပါသည်။ ကမ္ဘာမင်းအပေါင်း ခညောင်းဝပ်တွား

စေတီတော်အား ဦးချိုရိုးပြီး စာရေးသူ တို့လည်း ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

ထို့နောက် မဲဟင်းရွာကျောင်းရှိ ကပ္ပလိပ်ဆရာတော်ကြီး အပါအဝင် ဦးဆောင်ပြု၍ အသစ်ပြန်လည်တည်ထားသော စေတီကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် အကုန်အကျခံ၍ တည်ထားသော စေတီရံ တစ်ဆူနှင့် အခြားစေတီရံ (၃)ဆူကို လည်းကောင်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

စေတီကြီး၏ရင်ပြင်တွင် ကပ်လျက် စိုက်ထားသော ကျောက်စာတိုင်ကို တွေ့၍ ဖတ်ကြည့်ရာ စာများမှာ ဖတ်၍ မရတော့။ ထင်ရှားသော စာကြောင်း (၂)ကြောင်းကို ဖတ်ရသဖြင့် အလွန် အံ့ဩရပါသည်။

ထိုကျောက်စာချပ်တွင် ၁၂၂၅ ခုနှစ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်မင်းအပေါင်း ဟူ၍လည်းကောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ပေါင်း(၁၅၃)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ကျောက်စာချပ်ကြီးကို မှတ်တမ်းယူခဲ့ပါသည်။

စာများကို စာလုံးများအတိုင်း သံချွန်ဆွဲ၍ဖော်လျှင် ဖတ်နိုင်မည်

ဖြစ်ပါသည်။ မဲဟင်းဘုန်းကြီးကျောင်းသည် လမ်းဘေး တစ်ဖက် ကုန်းမြင့် တန်းလေးပေါ်တွင် ရှိသဖြင့် မင်းတက် လှေကား၊ မင်းဆင်းလှေကား ဟူ၍ အစွဲပြု ခေါ်နေကြသော နေရာ(၂)ခု ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

မေးကြည့်ရာ ယခုရွာ၏ အထက် နားတွင် “မင်းလယ်ရွာ” ဟူ၍ ရှိကြောင်း၊ ယင်းရွာမှာ မင်းတစ်ပါး တောလည်လာသည်ကို အစွဲပြု၍ အမည်တွင်ခဲ့ကြောင်းဖြစ်၍ ထိုတောလည်လာသော မင်းက ယခု မဲဟင်းရွာရှိ ဘုရားများ တက်ဖူးခဲ့သည်ကို အစွဲပြု၍ ပြောစမှတ် ရှိခဲ့ကြောင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တိတိကျကျ မသိခဲ့ရပါ။

မက်လင်ချောင်မှ ရဟန္တာဟု အများကြည်ညိုခဲ့ကြပြီး မြေကြီး(၂)ကောင် (နဂါးဟု ယူဆသော)ပတ်ရွှေ၍ ပါးပျဉ်းနှင့် အုပ်မိုးထားသည်ကို ပန်းချီဆွဲထားသော ပုံတော်ကို မတွေ့ရပါ။

ယခင် စေတီကြီး၏ သစ်သားရောင်ဆောင်လည်း မရှိတော့ဘဲ အုတ်တို့ကို ဆောင်အသစ် ဖြစ်နေပါသည်။ ရဟန္တာဆရာတော်ကြီး၏ ပန်းချီပုံ

ယာယီကျောင်းထဲတွင် ကမ္ဘာလီဆရာတော်ကြီးနှင့်
ရဟန်းတော်များ ထူထောင်တည်ထောင်
ထူထောင်တည်ထောင် (၁၅)ရက်ခန့်က မင်္ဂလာကို
ထောင်တည်ထောင် လှူဒါန်းထားသည့်များကို ကြည့်နေသော
ကမ္ဘာလီဆရာတော်ကြီးနှင့် အနားတွင် ထိုင်နေသော မျက်နှာနှင့် ကိုယ်တော်မှာ
မက်လင်ချောင်းဆရာတော်ကြီးသည်။

ရှိမရှိကို မဲဟင်းဆရာတော်အား
လျှောက်ထားကြည့်ရာ ယခင်ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်ကြီး လက်ထက်က
ဖြစ်လိမ့်မည်။ စေတီကြီးလည်း ပြုပျက်
၍ သစ်သားရေပိကြီးလည်း မိုးဒဏ်၊
လေဒဏ်တို့ကြောင့် ပျက်စီးသွားပြီ
ဖြစ်၍ ဘာမှ မရှိတော့ကြောင်း မိန့်ခဲ့ပါ
သည်။

မဲဟင်းရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း
အတွင်း ယခင်က စေတီပေါင်း(၁၀)ဆူ
ရှိခဲ့သည်။ အရှေ့မြောက်တွင် ရေကန်
ကြီးရှိသည်။

စေတီများကို စုပေါင်း၍ အသစ်
ပြန်လည်တည်ထားသလို ရေကန်ကို
လည်း ပြန်ရှင်းထား၍ ကြည်လင်သန့်
ရှင်းနေပါသည်။

ဦးသာဒွေးနှင့် စာရေးသူတို့လည်း
မဲဟင်းရွာမှနေ ကသာသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါ
သည်။

* * *
စာရေးသူတို့ရောက်ပြီး နောက်နေ့
(တန်ခူးလကယ်နေ့)တွင် မှစ်ဘုရားကို

ဌာပနာ သွင်းပါသည်။ ပထမအကြိမ်
သွင်းခြင်းဟု သိရပါသည်။ ဒုတိယ
အရစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် သွင်းဦးမည်
ဟု သိရပါသည်။ ယုံကြည်သဒ္ဓါရှိသည့်
အတိုင်း ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်များ ထည့်
လှူကြပါသည်။

ထိုနေ့ ညနေ(၅)နာရီခန့်(လူစံသွား
ချိန်)တွင် အမည်မဖော်လိုသော နတ်
ဝင်သည် မိန်းမတစ်ဦး နတ်ဝင်ပူးပါ
သည်။ ဘုရားကို ကန်တော့ရန် လာ
ကြောင်းပြောပြီး ကန်တော့သွားပါ
သည်။

သို့သော် နောက်(၂)ရက်ကြာပြီး
နောက် အခြားမိန်းမတစ်ဦးက ည(၇)
နာရီခန့်တွင် ဝင်ပူးပြန်ပါသည်။ နဂါး
ပြည်မှ လာကြောင်းပြောပါသည်။

ဘုရားငါးဆူ၏တောင်ဘက် ဝါး
တစ်ရိုက်ခန့် (၁၈)ပေခန့်အကွာတွင်
ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ချပြီး ထိုနေရာ
တွင် တူးပါ။ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ တွေ့
လိမ့်မည်။ ထိုနေရာတွင် နဂါးရုံဘုရား
တည်ပါဟုလည်း ပြောသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုကျောက်ခဲ ချထား
သောနေရာတွင် တူးကြရာ တစ်တောင်
ကျော်လောက် အနက်တွင် ဆင်းထူ
ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို အမှန်တွေ့ကြ
ရပါသည်။

ထိုနေရာကို ယာယီကျောင်းဆောင်
ငယ်လေးဆောက်၍ မှန်သေတ္တာတွင်
ထည့်၍ ပူဇော်ထားပါသည်။

ဤအကြောင်းကို ဦးသာဒွေးကိုယ်
တိုင် ပြောပြပြီး ဘုရားငါးဆူသို့သွားပြီး
လိုအပ်သော အချက်အလက်များ
ရလိုခြင်းသွားကြရန် နှစ်ဦးသဘောတူ
သွားကြပြန်ပါသည်။

ယခုအကြိမ် သွားသည်မှာ ဘုရား
ငါးဆူသို့ တိုက်ရိုက်မသွားဘဲ မက်လင်
ချောင်းဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ယခင်
ရဟန္တာဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံး
သော ကျောင်းဟောင်းနေရာ သွားကြ
မည်။

ထို မက်လင်ချောင်းဘက်ကမ်း
ဘုရားငါးဆူရှိရာသို့ ချောင်းဖြတ်ပြီး
သွားကြမည်ဟု တိုင်ပင်ထားကြသည်။

ယာယီကျောင်း၏ မျက်နှာစာဘက် ကမ်းပါးဘက်၏ အောက်တွင်

ထွေရာသော နဂါးတွင်းတစ်ခု

ထိုပျော်ရွှင်ရာကုန်းပေါ်သို့ အနီး ဝါတစ်ရက်အတွက် နတ်ဝင်သည်ဟုဆို၍
ပြောကြားရာမှ တွေ့ရသော ထိုကျောင်းပေါ်မှာ အောက်ဘက်တွင်
ထိုကျောင်းတွင် နဂါးတို့နေထိုင်သည်

အတိုင်း မက်လင်ချောင်ဘုန်းကြီး
ကျောင်းကို အရင်ဝင်ပါသည်။

ဘုရားမိထူးကို နဂါးများက တွေ့ကာ
တတ်တတ်ချွေးက အလယ်က ဘုန်းကြီး
(၂)ပါးက လက်ဆင့်ချီးလျက် အောက်က
လိုက်ပါသည်ကို ထွေရာသော အနက်ခြံ
ကြောင်း လူတိုင်းကိုပြောလျှင် ယုံကြည်မှု
မဟုတ်ကြောင်းကို မက်လင်ချောင်
ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ခန့်နေဦးမင်း
တို့ပင်တိုင် ပြောခဲ့ပါသည်။

ကပ္ပလိမ်ဆရာတော်ကလည်း ပြော
ခဲ့ပြီးပြီ။ ဆရာတော်၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ကိုယ်
တိုင် မျက်မြင်တွေ့ရသည်ဖြစ်၍ တပည့်
တော်တို့ ယုံကြည်ကြပါသည်ဟု ပြန်
လည် လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

ယခင် ရဟန္တာဆရာတော်ကြီး
သီတင်းသုံးခဲ့နေသော နေရာကို သွား
ကြည့်ချင်ကြောင်းလည်း လျှောက်
ထားပါသည်။

ရဟန္တာဆရာတော်ကြီးသည် ယခု
မက်လင်ချောင်ရွာ၏ မြောက်ဘက်
တွင် ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်
တော်မူပြီးနောက် ဘုန်းကြီး(၃)ပါး
ကျောင်းထိုင်ခဲ့သည်။ ဘယ်လိုမှနေ၍

မရခဲ့။

ကျောင်းအောက် မြေကြီးထဲက
လူသံတွေလိုလို၊ စကားပြောသံတွေ
လိုလို၊ ကလေးငိုသံတွေလိုလို ကြားရ
ပြီး တစ်နှစ်ပင်ပြည့်အောင် ကျောင်း
မထိုင်ရ၊ ပျံလွန်တော်မူကြသည်။

နောက်ဆုံး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက
ကျောင်းအောက်တည့်တည့် တောင်
ကမ်းပါးတွင်ရှိ နဂါးဂူဟု ယူဆသော
နေရာကို သစ်လုံးများ ထိုးသွင်း၍
ပိတ်ဆို့ခဲ့သည်။

ကျောင်းကိုလည်း ယခုလက်ရှိနေရာ
(ယခင်နေရာနှင့် လေးဖာလုံခန့်အကွာ)
သို့ ပြောင်းခဲ့ကြောင်း၊ မက်လင်ချောင်
ရွာကလည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ယခု
လက်ရှိ ကျောင်းနေရာနှင့် ကပ်လျက်မို့
ပြန်ပြောင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)ခန့်က
လောက်ဖြစ်မည်။ အိမ်ခြေဆယ့်လေး၊
ငါးအိမ်မျှသာ ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် ယခုမှ
ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်လာကြောင်း ဆရာ
တော်က ပြောပြပါသည်။

မက်လင်ချောင်ကျောင်းနှင့် ရွာ
ပြောင်းရသည်မှာ ယခုနောက်ဆုံး
မဟုတ်သေးပါ။ ရဟန္တာဆရာတော်
ကြီးက ဘုရားငါးဆူနေရာရှိသော
ကမ်းပါးအောက် ကုန်းတန်းလေးပေါ်
တွင် သီတင်းသုံးခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်ခြေ
ကလည်း ခုနစ်အိမ်၊ ရှစ်အိမ်မျှသာ
ရှိကြောင်း...

ထို့နောက် ဘာကြောင့်ရယ်မသိ
ဆရာတော်ကြီးက တစ်ဖက်ကမ်းတွင်
ရှိသော ကုန်းတန်းလေးသို့ပြောင်းရာ
အိမ်များလည်း လိုက်ပြောင်းခဲ့ကြ
ကြောင်း...

တစ်ဖန် ရေကြီးသည့်ဒဏ် ခံရပြီး
နောက် ကုန်းပေါ်သို့ တက်ပြန်ရ၍
ရွာကလည်း လိုက်ပြောင်းကြကြောင်း
နှင့် နောက်ဆုံး ဒီနေရာရောက်မှ
အတည်ဖြစ်သွားကြောင်း ပြောပြပါ
သည်။

ကုန်းပေါ်ရောက်ပြီးနောက် ရဟန္တာ
ဆရာတော်ကြီးက ဘုရားဟစ်ဆူ
တည်ခဲ့ပြန်သည်။ ယခု အုတ်ပုံသာ

ရဟန္တာဟု ဖော်ပြောခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး တည်ထားခဲ့သည့်
စေတီထောက်တော်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းပင်

ရဟန္တာဟု ဖော်ပြောခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး ထောက်ထား
တောင်း ယခုတိုင် ယုံကြည်စွာ ထောက်ထားခြင်းပင်

တွေ့ရ၍ ပြန်လည်၍ ဘုရားတစ်ဆူ
တည်ရန် သဘောတူကြပြီး ဖြစ်သည်။

ကမ်းပေါ်ထောက်တွင် ဆရာတော်
ကြီး ထောက်ထားခဲ့သော သဘောတောင်း
ရိုက် ထိုဘုရား ထောက်ထားခဲ့ကြလျှင် ဇာတိ
အောက်သည်မှာ ယုံကြည်စွာဖြင့် ဂွဿာ
များက ဝယ်ယူ၍ ထောက်ထားကြကြောင်း
ထို သဘောတောင်းနှင့် ကမ်းလျှက် နဂါး
များ ထွန်းမြဲခဲ့သည်ဆိုသော တွင်
လည်းရှိကြောင်း ဖြောင့်မြဲပါသည်။

လွန်ခဲ့သော(၂)ရက်က ကျွဲကျောင်း
သားများကိုယ်တိုင် နဂါးတွင်တစ်တွင်
တွင် မည်းမည်းခုံးခုံးကြီးတစ်ဆူ ပေါ်နေ
သဖြင့် လိပ်ကြီးဖြစ်မှာပဲဟု တုတ်နှင့်
ထိုး၍ ဆယ်ကြပါသည်။

တယ်လီဖုန်း ထယ်ရှိုးရ ဖြစ်ခဲ့ရန်
အမှားရှိ ကျွဲကျောင်းသော လူကြီး
များကို ထိခြင်းကြောင့် လူကြီးများက
မိဟာ လိပ်အကုန်အတိုင်းပတ် ထိခြင်း
တစ်ထောင်၏ အကုန်အတိုင်းဖြစ်
ကြောင်းပြော၍ ကြောက်လန့်ပြီး ဖြောင့်မြဲ
ပါသည်။

ထိုအကြောင်း ရွာမှ လူကြီးအချို့
သိ၍ သွားကြည့်သောအခါ ထိုမြေ
ကျောက်နုလည်း မရှိတော့ဘဲ နွဲနွဲ
များ ထကျန်ခဲ့သည်ကိုသာ တွေ့ရ

ကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း ယခင်ရွာ
ဟောင်းရှိ ရဟန္တာဆရာတော်ကြီး
သီတင်းသုံးခဲ့သော နေရာသို့ သွားကြ
ပါသည်။ ကျောင်းဟောင်းနေရာတွင်
သရက်၊ မန်ကျည်း၊ ပိန္နဲ၊ ထန်းပင်၊
တရုတ်စံကားပင်တို့ကို တွေ့ရပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ အရိုးဂူကိုလည်း
တွေ့ကြရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးတည်ခဲ့သော စေတီ
ဘုရားအုတ်ပုံနေရာလည်း တွေ့ကြရ
ပါသည်။ ယင်းမှ ကမ်းပါးစောက်
အောက်ခြေသို့ဆင်းပြီး နဂါးတွင်းများ
နှင့် ဆရာတော်ကြီး သေခက်သုံးခဲ့
သည်ဆိုသော ရေတွင်းကိုလည်း
တွေ့ခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကမ်းပါးပေါ်မှ အောက်
သို့ ဆင်းသွားစဉ် ရေလာခပ်သော
မိန်းမနှစ်ယောက်ကို လှမ်းမြင်ရပါ
သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ယခု တည်ထားလျက်
ရှိသော ဘုရားငါးဆူရှိရာ မက်လင်
ချောင်း၏ ဓာတ်ဖက်ကမ်းသို့ ချောင်းကို

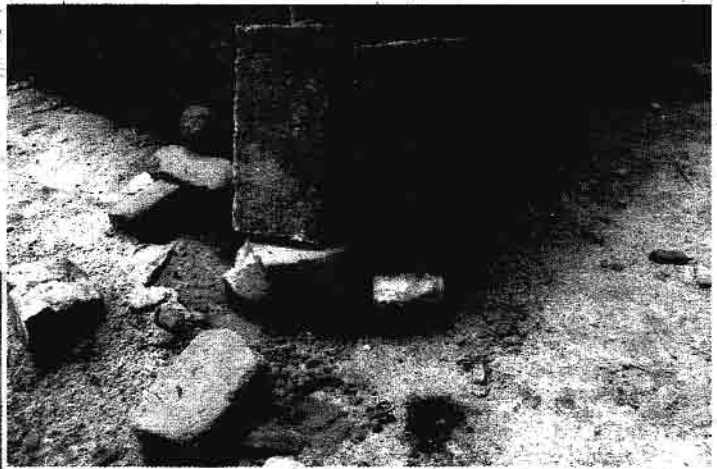
ဖြတ်၍ ကူးကြပါသည်။

ကျောက်ချောင်းဖြစ်၍ ရေမနက်ပါ။
ဘုရားငါးဆူရှိရာ ချောက်ကမ်းပါးပေါ်
သို့တက်ပြီး ယာယီကျောင်းပေါ်သို့
ရောက်ကြပါသည်။

ယာယီကျောင်းပေါ်တွင် မက်လင်
ချောင်းရွာမှ ဦးညွန့်မောင်ဆိုသူကို တွေ့
ရပါသည်။ ဦးညွန့်မောင်က စပ်စပ်စုစု
လေ့လာထားသမျှ သိရသည်မှာ ယခု
ရွာတွင်ရှိသော အသက်(၈၁)နှစ်
(သက္ကရာဇ် ၁၃၇၈ ခုနှစ်)ရှိပြီ ဖြစ်သော
ဒေါ်လှမေ၏ ပြောပြချက်အရ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဒေါ်လှမေ အသက်(၁၀)နှစ်သမီး
တွင် ရဟန္တာဆရာတော်ကြီးအား
ဈာပနပွဲပြုလုပ်သည်။ (၃)နှစ်ထား
သည် ဆိုသဖြင့် သူ(၄)နှစ်သမီးအရွယ်
တွင် ဖုံးလွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်
၏သက်တော်(၈၀)နေ့ဟု သိရသည်။
ဘွဲ့တော်ကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါ။
ထို့ကြောင့် ယခု ဘုရားငါးဆူကို

www.burmeseclassic.com

◆ ရှာဖွေခြင်း(၁၂)နှစ်ကျော်က အုတ်ချောင်းများ

၄ ယာယီကျောင်းဆောင်

ဆရာတော်ကြီး ယခုဘက်ကမ်းတွင် နေထိုင်ရာ တည်ထားခဲ့မည်ဖြစ်၍ ခန့်မှန်း ခြေ (၁၂၇)နှစ် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ထိုအတွင်း ဆရာတော်ကြီးလည်း ချောင်း နှစ်တွေလည်း ကြာညောင်းခဲ့ ဖြစ်၍ ပျက်စီးခြင်းနှင့် သစ်တော၊ အိမ်တောများ၏ မျိုဝါခြင်းကြောင့် သောက်ကွယ်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြာပန်းပုံသဏ္ဍာန်များ အနှစ်က ခြစ်နေသော သစ်စေးတုံးများကို ဘယ်လိုရရှိကြောင်း မေးကြည့်ပါ သည်။ ဦးညွန့်မောင်မှ ပြောပြသည်မှာ ဆရာတော်နေခဲ့သော မုခ်ဘုရား အတွက် လိုအပ်သော သစ်ချောင်းများ ခုတ် တစ်ပင်တည်း ထီးတည်းကျန်နေ သော သစ်စေးပင်ကို စက်လွှာနှင့် ထုလိုက်သည်။

ထို့နောက် ချိန်းဆော(Chain Saw) နှင့်ပင် တစ်ဝက်ဖြတ်ပြီး အဖျားပိုင်းကို စိတ်လိုက်ပါသည်။(ယခု ရွာတွေမှာ ချိန်းဆောနှင့် ဖြတ်လှဲ့၊ ချိန်းဆောနှင့် ခွဲစိတ် လုပ်နေကြသည်။)

ကျန်သောအပိုင်းကို ခွဲစိတ်ရန် ဟန်ပြင်တိုင်း၊ လုပ်တိုင်း တစ်ခုဟုတ် တစ်ခုက အဖျက်ဝင်နေသည်။ ဥပမာ လုပ်တတ်သည့်သူက မနက်ဖြန် ခွဲမည် ဟု ကြိုထားလျှင် နေမကောင်း ဖြစ်ရ တာတို့ အရေးပေါ် သွားစရာ ပေါ်လာ ၍ သွားရတာတို့ ဖြတ်မည်လုပ်လျှင် စက်ပျက်ရတာနှင့် မခွဲဖြစ်ပါ။

သို့ဖြင့် ထိပ်ပိုင်းကို ကြည့်လိုက်ပြန် တော့လည်း ပန်းပုံသဏ္ဍာန်လိုလို တွေ ရပြန်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထူးခြားမှု ရှိသည်ဟု ထင်သည့်အတိုင်း မခွဲစိတ်တော့ဘဲ သစ်စေးပင်စည်ကြီးကို အတွင်းလိုက် ဖြတ်ကြည့်ရာ တွေ့ရသည့်အတိုင်း သစ်စေးနှစ်များက ကြာပုံသဏ္ဍာန် ပေါ်နေသည်။

ယခု ကျန်နေသော အတုံးကြီးကို မဖြတ်ဖြစ်တော့သည်မှာ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်လာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ ကသာမြို့ မက်လင် ချောင်ရွာမှ ပေါ်တော်မူဘုရားငါးဆူကို အသစ် ပြန်လည်တည်ပြီးနောက် သီရိ သည်တို့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကို အားပေးဖတ်ရှုသူတိုင်း သိစေလို

သောဆန္ဒဖြင့်ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်၍ အကြောင်းဆက်များ ရှိလာလျှင် ရေးသားပါဦးမည်။ နဂါးများ ရှိခဲ့သည်ဆိုသော ဂူဟောင်းကြီးကို သစ်လုံးများဖြင့် ပိတ်သွင်းထားသည် ကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ဦးမည်ဟု လည်း မက်လင်ချောင်ဆရာတော်က မိန့်ခဲ့ပါသည်။

စေတီဟောင်းကိုလည်း ပြန်လည် တည်ဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ရစ်ဝေးရစ်နီးမှ စာဖတ်ပရိသတ် အပေါင်းကို လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါ ကြောင်း ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်အောင်(ရေးဖြစ် အောင်) တိုက်တွန်းပြီး အဘက်ဘက်မှ ကူညီပေးသော ဦးသာဒွေး (ခေါ်) သာဂဗူး(ကသာ)ကို အထူးကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်းနှင့် ကျေးဇူးတင် ထိုက်သူတို့ကိုလည်း မဖော်ပြသည်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် တောင်းပန်ပါသည်။

[တိမ်မြုပ်နေသော သာသနာ့ ရောင်ခြည်များ ထွန်းလင်းတောက်ပ လာပါစေသတည်း...]

ကသာ သင်းမွှေး

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောဧရာဝါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျည်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ဧရာဝါများအတွက်သက်သာပေးပါသည်။

တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်

TMR 007860 (1114)

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၇၀၈၅

Diseases to be applied

Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)

Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

► အရှင်ဂေါ်ရဟန်မြတ်ရာ သုခိလသင်္ဂဟတော်

ခံလွန်းသာ

ယခင်လမူ အာဆက်

မွေးထောက်ကုန်းရွာ အလင်္ကာထုမကျောင်းဆရာတော်

အာရှင်မုနိန္ဒ

၏ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဘဝဖြစ်စဉ်တော်များ (၃)

မင်းမြို့ကို ရောက်ရင် လူလည်လုပ်လောနဲ့
 မဟာနတ်လည်လုပ်ခဲ့ ရဟန်းလိုသာ လည်လည်
 နယ်ယိုဖြစ်ပါစေ။ လူလည်ဆိုတာက လူမှု
 ဘဝ အဝဝနဲ့ဆိုင်တဲ့ ဘုရားဖူးလိုက်ပို့တာ
 အလယ်လိုက်ပို့တာ လူတွေရဲ့ အလေ့အထ
 ဘဝ သိကျွမ်းကျင်တာ ပလုပ်ခဲ့နဲ့။
 မဟာနတ်လည်ဆိုတာက သင်ခဲ့ရတဲ့ နှစ်
 နှစ်လ အချိန်အချိန် ညီမျှတဲ့ စာတွေ
 ဘဝ တက်ခဲ့ပါစေ။ ပွဲလမ်းသဘင်တွေ
 မကြည့်နဲ့။
 ဟု မှာကြားတော်မူခဲ့သည်။
 ဆရာ၏ စကားသည် ဝိနည်းတော်
 အတူတူပင် ဖြစ်သည်ဟု သဘော
 ခံကာ လိုက်နာခဲ့ရာ မန္တလေးမြို့
 ဆောက်ခါစတွင် ဦးပဉ္စင်းအချို့က
 သင်္ဃာလျှောက်ထွက်ရအောင် ဆိုသဖြင့်

လိုက်သွားရာ ရုပ်ရှင်ရုံကြီးအတွင်းသို့
 ရောက်သွားသည်။
 “ပြန်မည်” ဆိုသောအခါ ရုပ်ရှင်
 မပြီးမီ ပြန်သွားပါက ဒဏ်ငွေဆောင်ရ
 သည်ဆိုလရာ ဝတ္ထုငွေ မကိုင်သည့်
 အရှင်မုနိန္ဒမှာ ဒဏ်ငွေဆောင်စရာ မရှိ
 သဖြင့် ရုပ်ရှင်ပြီးသည်အထိ မျက်စိ
 မိုက်ကာ နေလယ်က သင်ထားသည့်
 စာများကို စိတ်တွင်းမှ စာပြန်ခဲ့ရလေ
 သည်။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း “သာသနာ
 ရေးခဲ့ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စရှိတယ်” ဟု ပြော
 ဆိုကာ ဇာတ်ရုံကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်သွား
 ကြသည်။ “ဒါ ဘုရားပွဲတော်
 ဘာသာ သာသနာနဲ့ ဆိုင်တာပေါ့”
 ဟု ဆိုကြလေရာ နောက်ဆုံးတန်းတွင်
 ထိုင်၍ ဦးပဉ္စင်းများ အလစ်တွင်
 ကျောင်းသို့ ပြန်ပြေးခဲ့ရလေသည်။
 စာသင်ရန် ရောက်လာသည်။ ဟု
 သတိရှာရန် မဟုတ်ဟု သဘောပိုက်၍

www.burmeseclassic.com

နေ့လယ်က စာဝါကို ညဘက်တွင် ပြန်၍ ကျေညက်အောင် လုပ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးမရမီ ကာလဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးအတွက် စည်းရုံးသော်လည်း မပါဝင်ခဲ့။ မည်းတော်က တော်လှန်ရေးသမား ဖြစ်စေလို၍ မယ်တော်က တရားကျင့်ရဟန်း ဖြစ်စေလိုခဲ့ရာ မယ်တော်အလိုကျ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။

မန္တလေး၊ ပခုက္ကူမြို့များတွင် စာသင်ယူစဉ် ရဟန်းလည်သာလုပ်၍ လူမှုရေးရာ လှစ်လှူပြုခဲ့ရာ “ကင်ပွန်းတစ်မှန်ပါ” ဟု ပြောဆိုကပ်လှူသောအခါ အဓိပ္ပာယ် နားမလည်သဖြင့် လက်ခံရန် သင့်မသင့် တွေ့စေခဲ့ဖူးလေသည်။

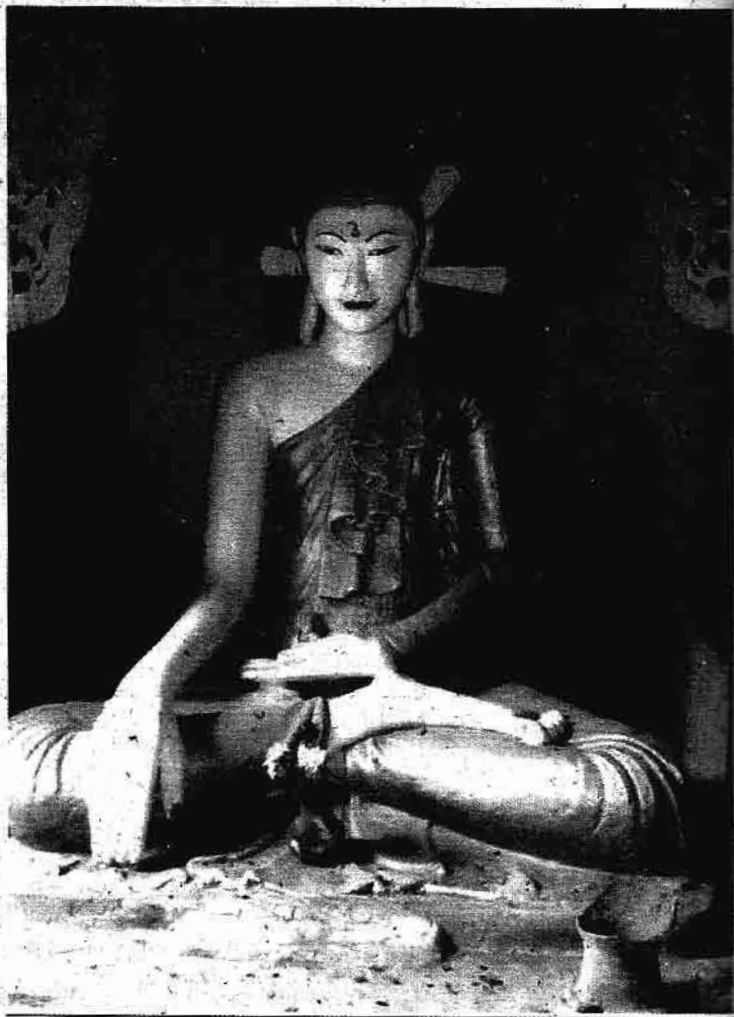
ဘုန်းကြီးမဟုတ်ပါ

ဆရာတော်သည် သက်တော်(၉၀)၊ ဝါတော်(၇၀) ပြည့်သည်တိုင် မိမိကိုယ်ကို “ဦးပဉ္စင်း” ဟုသာ ပြောဆိုသုံးနှုန်းသည်။ မြေလတ်နှင့် အညာဒေသတွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို “ဘုန်းကြီး” ဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်း၍ ခန်းနေသံဃာကို “ဦးပဉ္စင်း” ဟု သုံးနှုန်းလေ့ရှိသဖြင့် ဒါယကာတစ်ဦးက မေးလျှောက်သောအခါ...

ဦးပဉ္စင်းဆိုတာ ငယ်တာကို ညွှန်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသက်အရွယ်အရ ဦးပဉ္စင်းကြီး၊ ဦးပဉ္စင်းကလေး ခေါ်တာပဲ ရှိပါတယ်။ ဘုန်းကြီးဆိုတာလဲ အသက်ကြီးတာကို ညွှန်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုန်းတရားကြီးတာကို ဆိုလိုဟန် ဟုပါတယ်။

ဦးပဉ္စင်းဆိုတာ သင်ခွဲရတဲ့ စာတွေထဲမှာတော့ ဘုန်းကြီးဆိုတာ မဟုတ်။ ဘိက္ခုလှူပီ ပါတယ်။ သံသရာက လွတ်အောင်ရန်သူ ဘိက္ခုလှူပီ ခေါ်တယ်။ ဦးပဉ္စင်းဆိုတာ ဘိက္ခုအစာသုံးတဲ့ အရပ်ကတည်း။

ရှေးကျမ်းစာတွေမှာ ဖော်စပ်ကျ ခေါ်တော်မူ၍ ရဟန်းပဉ္စင်းအတိ ဖြစ်လျှင်စေတည်း

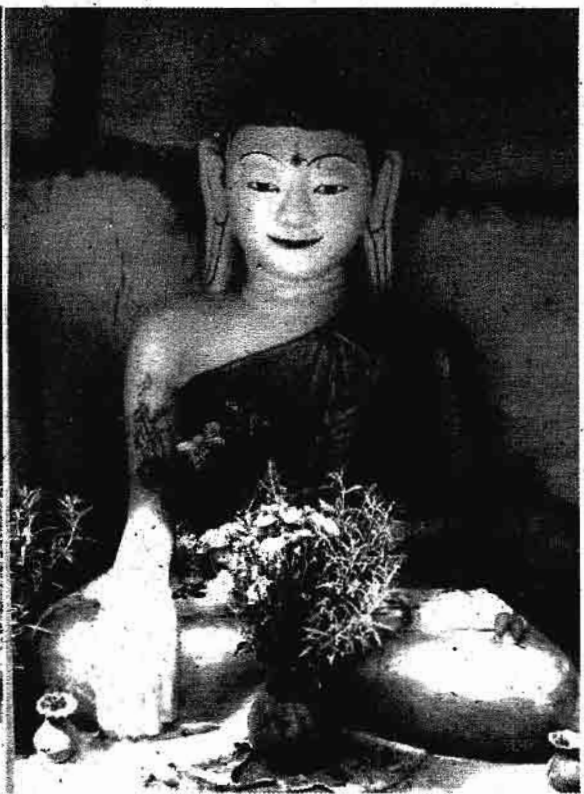
◆ သိမ်တွင်းရင်းပွားတော်

လိုပါတယ်။ အင်္ဂါဝါပိန်း ပြည့်စုံလို့ ဦးပဉ္စင်းလို့ သုံးတာ။ ဘုန်းမကြီးဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘုန်းကြီးလိုသုံးရင် ရိုင်းရာကျမယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပိနည်းကို မယ်ဟန်ဆောင်ရာ ရောက်မယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးမဟုတ်ပါဘူး ဦးပဉ္စင်းပါ” ဟု ဖြေကြားတော်မူသည်။

[ပဉ္စင်းဟူသည် (၁)ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ (၂)ဥတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ (၃)အနုသာဝနသမ္ပတ္တိ၊ (၄)သီဟသမ္ပတ္တိ၊ (၅)ပရိသသမ္ပတ္တိဟူသော သမ္ပတ္တိငါးမျိုးနှင့် ညီညွတ်သဖြင့် ပဉ္စဂါ၊ ပဉ္စင်းဟု ခေါ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်က အသက်အရွယ်အရ ဦးပဉ္စင်း၊ မောင်ပဉ္စင်းဟု ခေါ်ဝေါ်၍ လူဖြစ်က သံဃာ့ဂုဏ်ကို အထေးထား၍ ကြီးငယ်မဟု ဦးပဉ္စင်းဟုသာ ခေါ်သင့်ကြောင်း ဝေါင်မြို့၊ ဘုရားကြီးကျောင်းဆရာတော် အရှင်ပညာဇီပက မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် အခြားကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အချို့ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို “ဘုန်းကြီး” ဟု သုံးနှုန်းခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဟုလည်း မှတ်ယူခြင်း မရှိပါ။

◆ သိမ်ဆိုင်ရင်မှ လက်ထောက် ဇနီးရုပ်ပွားတော်

◆ လက်ယာဘက် ဇနီးရုပ်ပွားတော်

န္တလေးတွင် စာသင်နေစဉ် သာတော်(၃၂)နှစ်အရွယ် ၁၃၀၀ ပြည့် နှစ်တွင် ငွေးတောက်ကုန်းဆရာတော် ဦးန္တက “ခဏလာခဲ့ပါဦး” ဟု မှာ သဖြင့် ကြွရောက်လာရာ ကျောင်းအပ် ခြံ ဆရာတော် ဦးစန္ဒမှာ ငွေးတောက် ကုန်းရွာအရှေ့ မလှမ်းမကမ်း တောစပ် သူင် ကန်နှစ်ဆင့်တောရဟူ၍ တည် ဆောင်ကာ တောရဆောက်တည် ဆောင်မှုသည်။

ဗညာသင် ဆက်သွားပါရစေဟု ဆာန်တန် ပြောသော်လည်း မရချေ။ ‘မင်းဗညာရေးက ဒီလောက်ဆိုရင် သင့် ဆယ်ပိပိ အကြောင်ရှိရင် ဝါလဲ ဒီကိုလာပို့ ကျွန်ုပ်ပဲ။ မင်း လွတ်လွတ်လယ်လယ် သဘောကျနေပါ’ ဟု မိန့်ကြားသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော်လေး ဦးမုနိန္ဒ သည် ကိုယ်တိုင်က ဘာမှ မသိသဖြင့် အကြောင်းရှိတိုင်း ကန်နှစ်ဆင့်တောရ သို့ စေလွှတ်တော့သည်။

ကန်နှစ်ဆင့်တောရ ဆရာတော်ကြီး လည်း ရပ်ရေးရွာရေး လူမှုရေးကိစ္စ အဝဝရှိတိုင်း ကိုယ်တိုင်ကြွရောက် ဖြေရှင်းပေးရကာ နောင်သော် တိုက် အုပ်ဦးပွင်း အရှင်မာဂိန္ဒကို ကိစ္စအဝဝ လွှဲအပ်ဖြေရှင်းစေရလေသည်။

အလားတူပင် သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းကိုလည်း မိမိအပိုင်ဟု မှတ် ယူခြင်းမရှိပေ။ ဆရာတော် အသက် (၈၀)ကျော်လာသည်တိုင် နေ့ညမဟု ကုဋီသို့သာ ကြွ၍ ကျင်ငယ်စွန့်ရသဖြင့် ဒါယကာကြီးတစ်ဦးက...

‘အရှင်ဘုရား ကျင်ငယ် စွန့်ပို့လောက်နဲ့

ညအချိန် ကုဋီမကြပါနဲ့၊ မတော်တဆ လဲပြီ ကျနေရင် ခက်ပါပယ်။ ကျင်ငယ်အိုးမှာ စွန့်ပါ။ ယုန်ကုရင် တပည့်တော် သွန်ပေယျိ ယယ်’

ဟု လျှောက်၍ ကျင်ငယ်အိုးထား ပေးသည်။

နံနက်တွင် ကျင်ငယ်အိုးသွန်ရန် လာကြည့်သောအခါ စွန့်ထားခြင်း မရှိ သဖြင့် မေးလျှောက်ကြည့်ရာ...

‘အားကြီး ဒီကျောင်းက သံဃိကကျောင်း ကွယ်၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရင်း အပုတ်ပထင်ကြမ်း ပေါ်တစ်စက်လောက် ကျသွားရင် ဦးပွင်း အာပတ်သင့်တယ်။ ဒါကြောင့် ဖစ္စိတာပါ’ ဟု ဖြေကြားလေသည်။

ကြေးစည်တီးသော ဘုန်းကြီး

တစ်ချိန်က ကျေးရွာတစ်ရွာ၏ မှာဦး

နုဗုဒ္ဓရောင်ခြည်၊ ရှုမင်း၊ ငွေ

ကျောင်းတွင် ဝိနည်းတော်အတိုင်း နေထိုင် ကျင့်သုံးတော်မူသဖြင့် ရွာလုံးကျွတ် ကြည်ညိုလေးစားကြသော ဆရာတော်ကြီးထစ်ပါး ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် ရွာဦးကျောင်းဆီမှ အခါမဟုတ် ကြေးစည်တီးသံ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာနေသည်။ ကျေးရွာထုံးစံလေ့အရ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ပျံတော်မူလျှင် ယင်းကဲ့သို့ ကြေးစည်ကို အဆက်မပြတ် တီးခတ်လေရာဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မူလေပြီဟူ၍ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကျောင်းသို့ စုဝေးလာကြသည်။

ကျောင်းဝင်းတွင်းရောက်သော လူသူ မမြင်ရသဖြင့် “အမှန်ပင် ဆရာတော်ကြီးတော့ ပျံတော်မူရာပြီ” ဟု ကျောင်းပေါ်သို့ အဆောတလျှင် တက်ရောက်ကြသည်။

ကျောင်းပေါ်တွင်ကား ကြေးစည်တီးနေသူမှာ ကျောင်းသား၊ ကိုရင်မဟုတ်ဘဲ ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသည်။ လူများ အတန်စုံလင်သောအခါ ဆရာတော်က ကြေးစည်ချ၍ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကာ “ကိုင်း သာဓုခေါ်ကြပေရေး” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဒကာ၊ ဒကာမများ သို့လော သို့လောနှင့် အတွေးရခက်နေစဉ် ဆရာတော်က...

‘ဒကာ ဒကာမတို့ မိဒီကျောင်းမှာ နေရပေမယ့် လူထွက်ရ ကောင်းမလာလို့ ဒွိဟစိတ်က အမြဲ ထွန်းမိုးနေခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ မိ အသက်(၈၀) မိ(၆၀)ပြည့်တဲ့ ဒီအနွှာ မိတယ်တော့မှ လူထွက်တော့ဘူးလို့ အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒီကြောင့် သာဓုခေါ်ကြ’ ဟု ရှင်းလင်းမိန့်ကြားလေသည်။

► ဗြိတိန်အစဉ် ဂျော့ဆော်တစ်လှ

ဤပုံပြင်ကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်ဦးမုနိန္ဒက ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်။

‘ဦးပွင့်ကတော့ ကိုရင်စဖြစ်တဲ့ (၁၆)နှစ် သားကတည်းက တစ်ခါတည်း အာရုံပြတ် ကြေးစည်တီးပြီး သာသနာ့ဝန်ထမ်းဖိုဝင်လာခဲ့တာပဲ’

ဟု ဖြစ်လေသည်။

အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်း

ရဟန်းရှင်လူအများ ကြည်ညိုလေးစား၍ ရဟန္တာဟု သမုတ်ခြင်း ခံရသော ငွေးတောက်ကုန်း အလင်္ကာရာမကျောင်းဆရာတော် အရှင်မုနိန္ဒနှင့် ပတ်သက်၍ ကြည်ညိုဖွယ်များကို မှတ်သားရရှိသလောက် တင်ပြရာတွင် နိဂုံးအနေဖြင့် ဆရာတော် လမ်းညွှန်တော်မူခဲ့သည့် အားလုံးအတွက် အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းကို တင်ပြပါမည်။

‘လောကမှာ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းပြီး သူ့

ပြည့်စုံဖို့ နည်းလမ်းကတော့ ကမ္ဘာ့အားထုတ်ခြင်းပါ။ ဒီလိုဆိုလေ့ရှိရန်ရက်စခန်း ဆယ်ရက် တစ်လေးဆယ်ရက်ရက် တရားစခန်းထဲ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို လုပ်နေပြီ သူတွေကိုလဲ ဦးပွင့်က ဘာမှ လေးစားမအကြောင်း မရှိပါဘူး။ လုပ်နိုင်ပဲ ပိုကောင်းတာပေါ့။

အခု ဦးပွင့်ပေးမယ့်နည်းက သစ်ပင်ဝါးပင်အောက် ဝင်ရာပလိုတုတောထဲ တောင်ကြား သွားစရာပမလိုတု။ ဂူအောင်းစရာပမလိုတု။ အလုပ်ပျက် အကိုပျက် အိုးပစ်အိမ်ပစ် သွားဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိမ်ရာဝင် အိမ်ထဲ ဘုရားရှေ့မှာဖြစ်စေ သင့်လျော်နေရာ နောက်ဆုံး အိမ်ရာထဲမှာဖြစ်စေ ဘုရားကို အာရုံပြုပြီး ညဦး(၅)မိနစ် မနက်စောစော (၅)မိနစ် ဒီတောင်များသေးရင် မနက် (၂)မိနစ် ည (၂)မိနစ် စုစုပေါင်း (၄)မိနစ် လောက်ပါ။

ကမ္ဘာ့နည်းပေါင်း လေးဆယ်လောက် ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီ လေးဆယ်ထဲက တချို့နည်းတွေက ဗုဒ္ဓဘုရားမတိုင်ခင်က ပိုက်ဆရာကြီးတွေရဲ့ နည်းတွေပဲ ပါတယ်။ အခုလုပ်ရမှာက အဲဒီနည်းနဲ့ပဲ မဟုတ်ပါဘူး ဗုဒ္ဓနည်းတွေထဲက သုံးဖို့တည်းပါ။

၁။ ဘာယနပသနာနာဂဋ္ဌဋ္ဌာန်း

ဒါက ကိုယ်မှာဖြစ်တာကို မှတ်တာ၊ ဘုရားဟောတာက နာသီးဖျားတဲ့ နာသီးစွာ အောက်က အသက်ရှူတာ၊ လေထဲက ထွက်တာကို သတိကပ်ပြီးနေပါ။ ပထမတော့ (၂)မိနစ် (၃)မိနစ်လဲ ခက်မှတ် အလေ့အကျင့် များလာရင် စိတ်တည်လာပြီး အနာက အသက်တော့ပဲ မကြားတော့ဘူး။ စိတ်က နာသီးစွာကို ရောက်ပြီး တည်ထားနိုင်လာမယ်။ ဒါက ဘာလဲဆိုလေ

စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင် စိတ်ကို အနာရအောင် စိတ်ထဲမှာ သန့်ရှင်းပြီး စိတ်တတ် အင် အသတ္တု ပြည့်လာအောင် လုပ်တဲ့ နည်းပါး။

စိတ္တနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
ဒါက တည်ငြိမ်မှု ရထားတဲ့ စိတ်ရဲ့အခြေအနေကို အပြုပြတ် ထုတ်ထား ထိန်းချုပ်ရမယ်။ အပျက်ထွက်တာ မှန်တာ မနာလို တာ ဝန်တိုတာတွေ ဖြစ်လာရင် သိနေရမယ်။

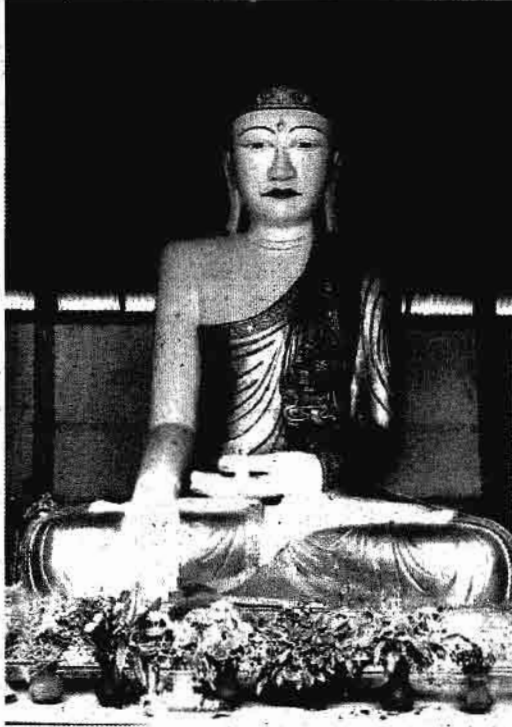
အစိတ္တယ်က မကောင်းတာ တွေ ကင်းနေရမယ်။ မကောင်းမှု တွေ ဟားပြီးသား ဖြစ်နေရမယ်။ ချောင်နေရမယ်။ နောက်ဆုံး မကောင်းမှုက အလိုလို ကင်းဝေး နေသလို အသားကျနေရမယ်။

စိတ္တနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း

ဒါက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ တိုးတက် နေပုံပင်စေဖို့ ပြုလုပ်တဲ့ နည်းပါး။ ရဟန်းတွေ မဟာတော့ စာပေထင်ကြားခြင်း၊ ဆရာသမား စကား လေးစားနာယုခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်း၊ ပြန်ပြောပြခြင်း၊ ဆွေးနွေးဟောပြောခြင်း၊ ဆယ်ခြင်းတွေတော့ခြင်းကို လေ့ကျင့်ပြုလုပ် ရမယ်။

ဗုဒ္ဓဟောတော့ ဘဝတိုးတက်ကြောင်း ပြောတော့ ဆည်းပူးရမယ်။ ကောင်းရာညွှန်ပြ နိုင်တဲ့ ဆရာသမားစကား လေးစားနာယု ရမယ်။ အကျိုးရှိမယ့် စာပေ၊ ဓမ္မစာပေတွေ ဖတ်ရှုရမယ်။ ပြန်ပြောရမယ်။

ဗုဒ္ဓမိတဲ့အခါ ဘဝတိုးတက်မယ်စကား ထရာဆယ့် စကားမပြောနိုင်ရင်တောင်မှ ထောက်အကျိုးမပျားတဲ့ သိမ်ဖျင်းတဲ့စကား တွေရှောင်ပြီး ရာသီဥတု ပိုလေအခြေအနေ အရ ဘယ်နေပုံကိုပြီ။ ဘယ်နေ ဘာစိုက် ရင် ကောင်းမယ်၊ ဘယ်နေ ဘာရောင်းရင်

စာပေ ပြင်ဆင်ရန်အတွက်

ကောင်းမယ် စသဖြင့် ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းကို စွဲ အတွက် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးသင့်တယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး (၂) မိနစ်လောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင် စိတ်တည်ငြိမ်လာတဲ့အခါမှာ ဒီနေ့ ပါ ဘာတွေ အမှာအယွင်း လုပ်ခဲ့ပီ ပါလိမ့်။ မှာခဲ့ရင်လဲ မနက်ဖြန် ဒီလို မပျား အောင် ထပ်မပျားမိအောင် ဆင်ခြင် တွေးတောပြီးမှ အိပ်ရာဝင်၊ ဒီလိုနဲ့ အကျင့် ရလာတော့ အမှာနည်းလာမယ်။

စိတ်တတ် သန့်ရှင်းတည်ငြိမ်တဲ့ အလေ့ အကျင့် ရပြီးပြီဆိုရင် စိတ်အညစ်အကြေး ဖြစ်စေမယ်။ ဒေါသအပျက် ဝန်တိုမှုတွေ ဝိုက်ပျံ့ထိုင်ဆိုင် ပုံစံကတော့ ပုန်သောက သံသယတွေ ဖယ်ရှားနိုင်ပြီး ကောင်းပြတ်တဲ့ ဉာဏ်အမြော်အမြင်တွေ တိုးပွားလာမယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သဘာဝစာရားကို ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာ သိမြင်နိုင်ပြီး ပရမတ္ထသစ္စာကိုလည်း သိမြင်ပြီး ချမ်းသာသုခ ရရှိပါလိမ့်မယ်။

(၂) မိနစ်ထဲ ဆိုပေမယ့် အလေ့အကျင့်

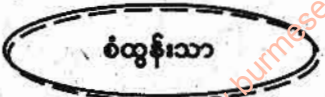
မှန်လို အချိန်ပျားလာရင် အကျိုး သက်ရောက်မှု ရှိလာမှာပါ။ အချိန် ကြာဖို့က အဓိက မဟုတ်ပါဘူး။ ထွက်လေဝင်လေ မိအောင် မှတ်ဖို့ စိတ်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် မှတ်ဖို့ က အဓိကပါ။ (၂) မိနစ်၊ (၃) မိနစ်နဲ့ မှုတ်အောင် စားလို့ရတဲ့ အစာကို (၃) နာရီလောက်ကြာအောင် စားလို့ မထူးပါဘူး။

လူ့လောက လူ့ဘောင်မှာ စားဝတ် နေရေး ဖန်တီးရတဲ့အချိန် နည်းသွား ရင်လဲ မကောင်းပြန်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် နှစ်မွန်သွားစေမယ့် လမ်း ကြောင်းကနေ ကယ်ဆယ်တဲ့ အနေနဲ့ မနက်(၅) မိနစ်၊ ည(၅) မိနစ်လောက် ကျင့်နိုင်ရင် အောင်မြင်မှုလမ်းစကို ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ နောင် အချိန်ရတဲ့ အခါ ပျားပျား ကြာကြာကလေး ကျင့်ကြည့်ပါ။

ဟူ၍ လုပ်ငန်းခွင်မပျက် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းတော် မူခဲ့လေသည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်စဉ်တော်များနှင့် ရဟန်းထူးတစ်ပါးဟု သတ်မှတ်ခြင်း ခံရသည့် ဆရာတော် အရှင်ပုဗ္ဗိန္ဒြိယ အပုဂံပျက်သည် ရုပ်ကလာပ်တော်ကို တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ဆတ်သွား ကျေးရွာမှတစ်ဆင့် ခြောက်သွေ့ နေရာ အချိန်များ၍ လွယ်ကူစွာ သွား ရောက်နိုင်ကြပါသည်။

ဤပူဇော်မှုတွင် လိုက်လံခွဲစွာ ကူညီ ပေးခဲ့သည့် ဦးစိန်ဝင်း(ဌေးတောက် ကုန်း)နှင့် ဆရာမ အေးကျော်ကြည် (ဆတ်သွား)တို့အား ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါသည်။

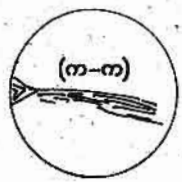
အချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းနိုင်ပါ့မလား

အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်

‘အချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းနိုင်ပါ့မလား’
ကြည့်ပါ။

* နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ကြီး
သဏ္ဍာန် ဖွာလန်နေတာကို တွေ့
ရမယ်။(က-က)

***

ဒါကတော့...
အချစ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်
စမ်းနည်းဖွယ်ရာများနဲ့
ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

* နှလုံးလမ်းကြောင်းက
လမ်းခွဲတစ်ခုသည် အင်္ဂါစိုပြုတ်
ထဲသို့ ကွေးညွတ်ဆင်းခြင်း။
နှလုံးလမ်းကြောင်းကို တစ်နေရာ
တွင် မျဉ်းတစ်ကြောင်းက ဖြတ်
ပိတ်ထားခြင်းကို တွေ့ရတယ်။
(ခ-ခ)

***

ဒါကတော့...
အချစ်ရေးမှာ ဟန်တားခံရမှုတွေ ပြဿနာ
ကြီးထယ်ကြုံတွေ့ရမှုတွေနဲ့ သက်တပ်ပါ။
ကဲ... ဒါဆိုရင် အချစ်ရေးမှာ

ရဝ နာထွက်ရောင်းခြင်းပစ္စည်း

ကံကောင်းနိုင်ပါဦးမလား။

သာယာ ချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း
(B.Sc. ရွှေဘို)
(လက္ခဏာ-မဟာဘုရင်ဆုတောင်း)

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထန်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ဝါလစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ဝါလပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညှင်းစားပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပညာသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု သတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပညာသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သဘော နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပါ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုညိုရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ အလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက သတ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆုတ်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ သတ်ဒီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။
 “ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”
 “စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေစိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ...”

၇၂ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို တားဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်စိမ်း အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေက အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဝန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

သံတော်ရှင်

မြင်းနှုတ်ဘုရား

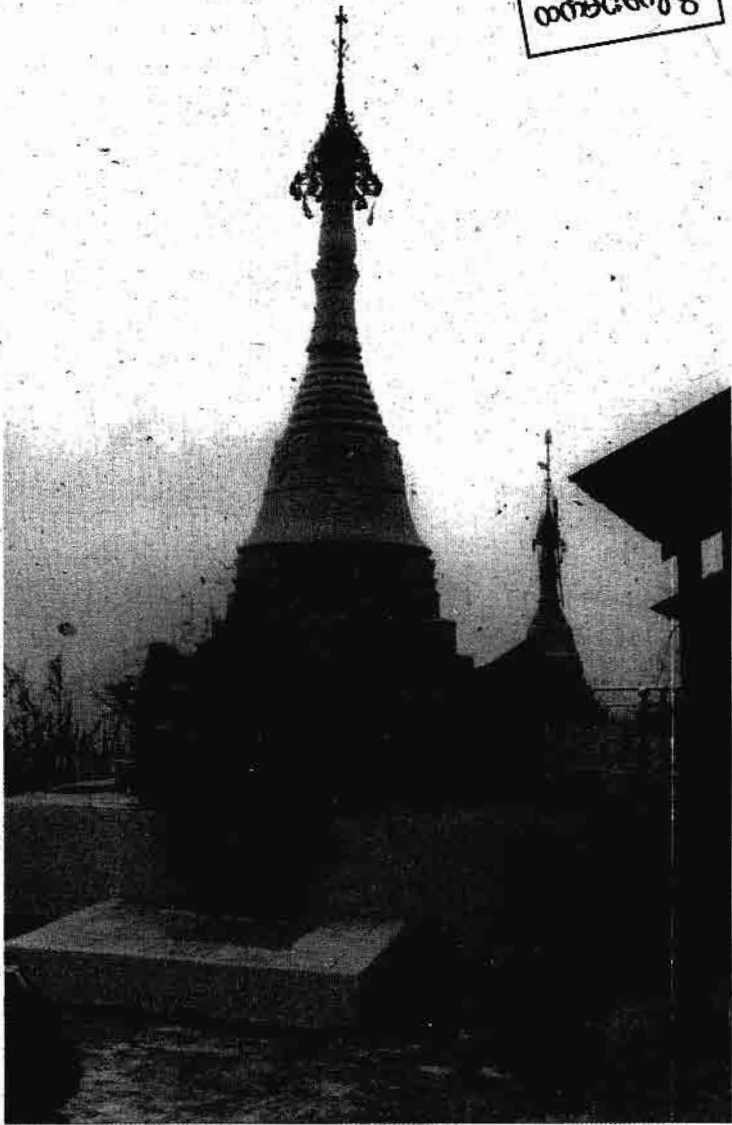
ထံတော်ပါးဆီသို့ (၂)

ကလေးကျေးဇူး

ယခင်လမှ အခက်

မင်းတစ်ရာတစ်ပါး တောင်တွင်
 နေထိုင်လွန်နှစ်များက မဟာ
 ဆရာတော် ကျင့်ကြံအား
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ရောဂါဝေဒနာ
 နှင့်အယှက်၊ ရဟန်း၊ လူ့အမှု
 နှင့်အယှက်စွ အနှောင့်အယှက်များ
 မရှိတော့ရင်ဆိုင်ရသည်ဆို၏။
 မင်းနေ့တွင် မျက်လုံးတစ်ဖက်
 ကျက်ကျယ်သော ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး
 ကြွလာ၏။ သူ့နာမည် ဝင်းစိုး။ ဘွဲ့
 နှစ်စီလေး သထုံကေလာသမှ လာ
 သည် ဆို၏။ နှစ်ညမျှ အိပ်သွား၏။
 ထိုနေ့တွင် တွေ့တွေ့ချင်း "တပည့်
 ဆော် သပိတ်တွေ စုတ်နေတာသာ
 ကြည့်ပါဘုရား... အဲဒါ လူတွေ
 ကြောက်တိုင်း တောတိုးရလွန်းလို့"
 ဆိုပြီးလျှောက်ထား၏။ ထို့နောက်
 ကိုရင်ကြီးနှင့်အတူ ဆွမ်းခံဆင်းရာ...
 ရဟန်းဆိုတာ ဆွမ်းခံရပါဘုရား...
 ဘုရင်ဆိုတာ ဆွမ်းမခံပါဘုရား
 တု လျှောက်ထားပြန်၏။
 အင်း...ငါ ဘုရင်မဟုတ်လို့ ဆွမ်းခံစားနေ
 ရသည်။ မင်းတစ်ရာတစ်ပါးတောင်နှင့်
 ရဟန်းအပူထမ်းချင်း မတူညီ၊ သို့ကြောင့်
 ဤထောင်မှ ငါ ထွက်ပေးသင့်သည်
 တူ၍ ဆုံးဖြတ်မိသည်။

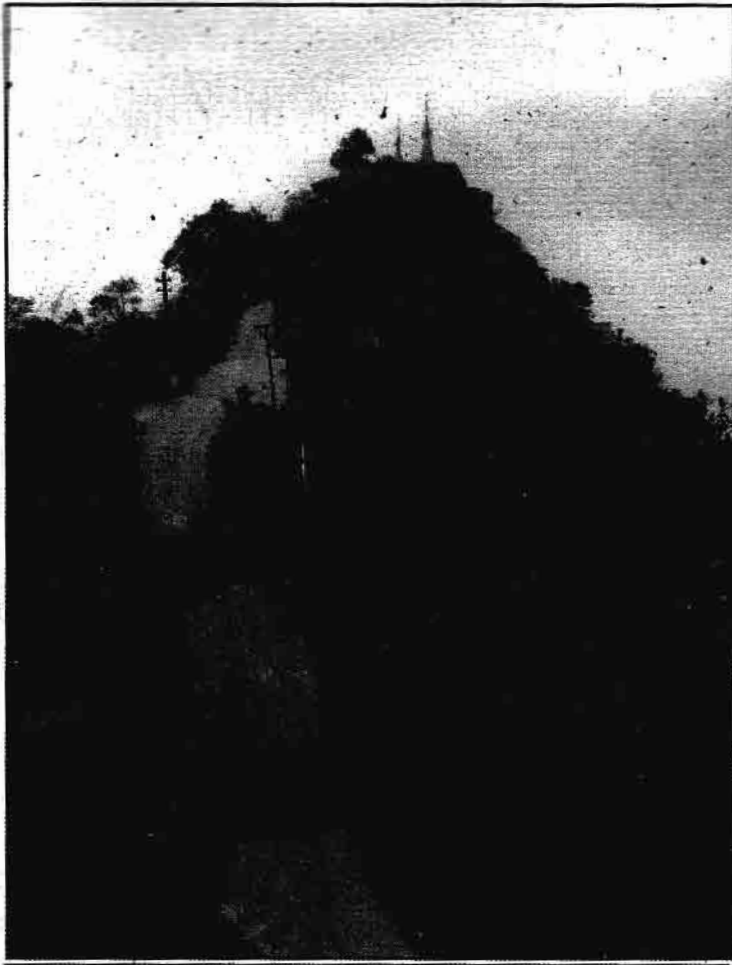
ဘုရား ခုနစ်၊ နယုန်လကွယ်နေ့
 တွင် ထိုဆရာတော် (မင်းတစ်ရာ
 တစ်ပါးတောင်တွင် ဘုရားတည်ရန်
 ဆောင်ရွက်သော ဆရာတော်)အား မိမိ

◆ ပုံ(၉) မာရ်ဆရာတော်အားလှူဒါန်းပေးသော

ဤတောင်၌ ဝါမဆိုတော့ပါကြောင်း
 လျှောက်ထား၏။ [မဟာမောဟိဗ္ဗင်ဆရာ
 တော်၏ ခရီးလမ်းကြမ်း၊ စခန်းဓမ္မဒူ၊
 တစ်သက်တာ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ
 စာမျက်နှာ-၂၉၀၊ ၂၉၁ မှ ထုတ်နှုတ်
 ဖော်ပြပါ၏]

www.burmeseclassic.com

◆ ပုံ(၁၁) ဇင်းကျိုက်ဆဲတော်နှင့် ဝိဇ္ဇာညီနောင်တော်တန်းအဆင့်ဆင့်

ဆရာတော်သည် ထိုနှစ်(ဒုတိယ)ဝါကို ကတွန်ရွာအနီး ကျောက်ခမောက်တောင် (မင်းတစ်ရာတစ်ပါးတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိ၏။)တွင် ကပ်ဆို၍ ၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် ဇင်းကျိုက်နယ်မြေမှ အပြီးအပိုင်စွန့်လျက် ရန်ကုန်သို့ ကြွခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်သည် သာစည်ရွှေကျောင်းကုန်းတွင် သီတင်းသုံးနေရာမှ အိပ်မက်နိမိတ်အရ တိဿသီဟရသေ့ညီနောင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ဇင်းကျိုက်သို့သွားရန် ပြင်ဆင်ရသည်။

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၆)ရက်နေ့ ညနေတွင် ပေါင်မြို့သို့ ရထားဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့၏။ [ဇင်းကျိုက်ဘူတာတွင် အမြန်ရထား မရပ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။]

ပေါင်မြို့မှ ဇင်းကျိုက်ရွာသို့ ပြန်သွားရာ ည(၇)နာရီတွင် တောင်ခြေခြင်သေ့နှစ်ကောင် မုခ်ဦးသို့ ရောက်သည်။ ရင်ပြင်တော်သို့ ည(၉)နာရီအချိန် မှောင်ကြီးမည်းမည်း၌ ရောက်၏။

၁၃၄၃ ခုနှစ် ဆရာတော်၏ တတိယမြောက်ဝါကို ဇင်းကျိုက်ဘုရားသိမ်တွင် ကပ်ဆို၏။ ၁၃၄၄ ခုနှစ် စတုတ္ထဝါကို

မင်းတစ်ရာတစ်ပါးတောင် ကျောက်တွင် ကပ်ဆို၏။

ထိုဂူကား ကျိုက်ထီးရိုးနောင်တော်ဟု ခေါ်ကြသည့် ကျောက်လုံးကြီးအောက်တွင်ရှိ၏။ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ပဉ္စမဝါကို ကတွန်ရွာအနီး ကျောက်ခမောက်တောင်၌ ကပ်ဆို၏။

ဇင်းကျိုက်တောင်တွင် သုံးနှစ်သုံးဆယ် ကပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း ထေရုပ္ပတ္တိတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရလေသည်။

ဝိဇ္ဇာညီနောင်စေတီ

တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးအား ဂါရဝပြုပြီးနောက် တောင်တက်ကားလမ်းအတိုင်း တက်ခဲ့ရာ ဆံတော်ရှင်စေတီ မုခ်ဦးနှင့် ဝိဇ္ဇာညီနောင်စေတီသို့ သွားရာ စောင်းတန်းလှေကား အဆင့်ဆင့်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

မုခ်ဦး၏ လက်ဝဲဘက်ကုန်းတော်တွင် ဘားမဲ့ဆရာတော် အထိမ်းအမှတ်စေတီ တည်ထားသည်။ [ပုံ-၉]

ညောင်ရမ်းခေတ်ကာလ ထင်ရှားခဲ့သော ဘားမဲ့ဆရာတော်ကြီးသည် ဂစ္ဆာဂိဒေါ် ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ကိန်းဝပ်ရာ တောင်ထွတ်၏ အနောက်ကပ်လျက် တောင်ခူလတ် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်မုခ်ဦးမှ ခြေကျင်တက်ရသော စောင်းတန်းလှေကားလမ်း၏ ထက်ဝက်ခန့်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့၍ ထိုနေရာကို "ဘားမဲ့ကုန်းတော်" ဟု လူသိများလေသည်။

ဗားမဲ့ဆရာတော် အထိမ်းအမှတ်စေတီကုန်းတော်သို့ တက်ရောက်ဖူးမြော်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်ရာ ဝိဇ္ဇာညီနောင် စေတီနှစ်ခုကို လှမ်း၍ ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုစေတီနှစ်ခု ရင်ပြင်တော် ကျင့်မြောင်းလှ၍ အောက်ခြေမှ စောင်းတန်း

ဆီးကာထားသဖြင့် ဤ
အရာမှပင် မှတ်တမ်းတတ်ပုံ ရိုက်ကူးခဲ့
သည်။ [ပုံ-၁၀၊ ပုံ၁၁]

သထုံတုရင် မနုဟာမင်းလက်ထက်
ဗြဟ္မဿတ္တရာဇ် ၄၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်
တွင် ဝဋ်ကွေးနယ်မှ လှေသင်္ဘော
မှတစ်ဆင့် သောင်တင်လာသော ဗျတ်ဝိ၊
ဗြဟ္မညီနောင်သည် ဇင်းကျိုက်တောင်
ရှိ သေ့တစ်ပါးထံ ခိုလှုံ၍ ဝိဇ္ဇာအတတ်
ကို လေ့လာကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဇော်ရှိဝင်သား စားမိ၍ သိဒ္ဓိဗြီးသူ
ဖြစ်ရာ ဆရာရသော ဘုရင့်ထံ
သေရန် လမ်းညွှန်တော်မူသည်။

သထုံပြည်ကြီးကား ကျွမ်းသူပုန်တို့
ကြောင့် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေ၍ ဖွံ့ဖြိုး
မည်ကားနေသော ပေါက္ကာရာမသို့
သွားရောက်စေသည်။

ဤဖြစ်သူ ဗျတ္တက ဆရာစကား
အတိုင်း ပေါက္ကာရာမသို့ သွားရောက်
ရောက်လည် အစ်ကိုဗျတ်ဝိမှာ
မြို့ဝန်သမီး မအိုဇာနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်
သတ္တမ္မာမျှနေသဖြင့် မခွဲနိုင် မခွာရက်
ဖြစ်နေရ၏။

ထို့နောက် မြို့ဝန်၏ ဥမိယ်တံမျှင်
နှင့် လုပ်ကြံမှုကြောင့် သထုံမြို့တွင်ပင်
မိန့်ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ရလေသည်။

ဤကုန်းတော်ကလေးကား ဗျတ်ဝိ
ဗြဟ္မညီနောင် ကျင်လည်နေထိုင်ခဲ့ရာ
အရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိဇ္ဇာညီနောင်
အတိန်ဆုကို ရည်စူးတည်ဆောက်
ထားခြင်းဖြစ်သည် ဆိုလေသည်။

[ပုံ-၁၂]

၁၉၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်များမှ စ၍
အာဟောမိဗြိုင် ဆရာတော်ကြီး
သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်
နှစ်များအထိ ဤကုန်းတော်၌ စေတီ
တော်တို့နှစ်ခုသာ ရှိခဲ့၏။ [ပုံ-၁၃]

ယခုအခါ စေတီနှစ်ဆူကို ဖွမ်းဖြိုး၍

ပုံ(၁၀) ဗြဟ္မညီနောင် အတိတ်ကျောင်း

ပုံ(၁၂) ဗြဟ္မညီနောင်ကျောင်းအကြီး

ဆံတော်ရှင်ကုန်းတော်မှ ကြည့်လျှင်
လွန်စွာ သမ္ပယ်လေသည်။ ကုန်းတော်
အနောက်ဘက် ချောက်ကမ်းပါး နံရံ၌
“ရသေ့မ” ဂူရှိ၏။ ထိုဂူတွင် ဆရာ
တော်ကြီး ရက်အတန်ကြာ သီတင်း
သုံးခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။

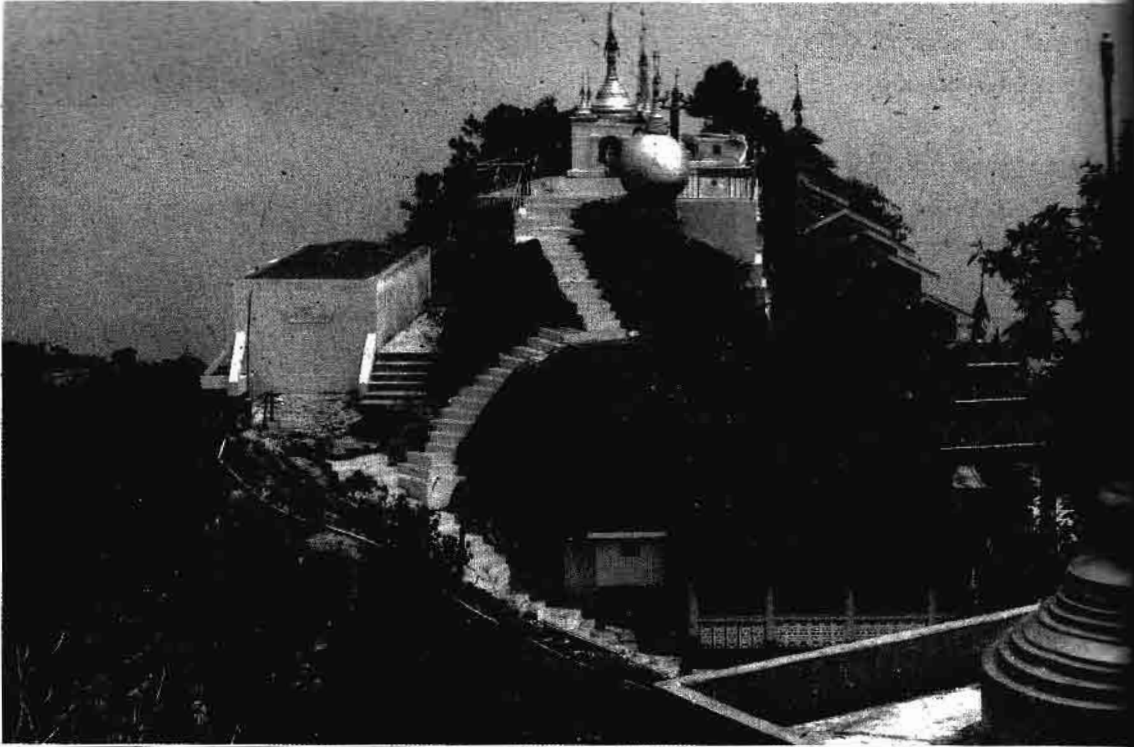
ယခုအခါ သာမန်ကျောက်ဂူငယ်
အဖြစ်သာရှိ၍ သီတင်းသုံးသော ရသေ့
ရဟန်း မရှိဟု ပြောကြသည်။

သီတင်းသုံးအောင်

ဝိဇ္ဇာညီနောင်ကုန်းတော် အခြေတွင်

ဆံတော်ရှင်ကုန်းတော်သို့ တက်ရာ
လှေကားစောင်းတန်းရှိ၏။ ယင်း
လှေကား၏ လက်ဝဲဘက် အောက်
အနိမ့်တွင် စကားပြောသံများ ကြားရ
သဖြင့် ဆင်းကြည့်ရာ အုတ်တိုက်
ကျောင်းတစ်ဆောင်ကို သစ်ပင်များ
အကြားတွေ့ရ၏။

ဆံတော်ရှင်စေတီအား ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်လျက် သီတင်းသုံးနေ
သော ဆရာတော်တစ်ပါးရှိ၏။ ခရီး
ထွက်ကြွနေသဖြင့် ကျောင်းတံခါးများ
ပိတ်ထားပါသည်ဟု ကဗွီယ ဇူးချီးသမီး

ပုံ(၁၃) သံတန်ဆောင်တော်မှ မြင်ရသော ဗိမ္ဗူဦးတော်တော်မြင်ကွင်း

နှစ်ဦးက ပြောပြသည်။ ကျောင်းအနီးရှိ ဆွမ်းချက်ဆောင်၌ ချက်ပြုတ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

သေချာစွာ မေးမြန်းကြည့်သော အခါ ရှေးယခင် နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်က ကျွန်ုပ်တို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းသက်လေ့လာခဲ့ရသည့် **“သံတန်ဆောင်” နေရာ** ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။

ယင်း၏ အနောက်ဘက် လျှိုအတွင်း၌ သုံးထပ်ဂူရှိ၍ ပထမထပ်သို့ ရောက်ဖူးသည်ဖြစ်ရာ လမ်းစ ရှာဖွေကြည့်ရာ ချုံနွယ်များသာ တွေ့ရ၏။ အောက်သို့ အနည်းငယ်မျှ ဆင်းသက်လေ့လာနိုင်ပါက သုံးထပ်ဂူရှိရာကို မှန်းဆနိုင်ပေမည်။

အမျိုးသမီးများက ဆရာတော် မရှိသဖြင့် ခွင့်မပြုပုံကြောင်း တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောဆိုကြသဖြင့်

ရင် နဂျာဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သံတန်ဆောင်းနေရာရှိ အုတ်တိုက် ကျောင်းသစ်နှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်ရှုခင်းကိုလည်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း မပြုဖြစ်ခဲ့ချေ။

သံတန်ဆောင်းမှ အနောက်ဘက် လျှိုကလေးကို ကျော်လိုက်ပါက လူ(၁၅)ဦးခန့် နေထိုင်နိုင်သော တောင်ခါးပန်း မြေညီရှိ၏။ ထက်ဝက်ခန့်မှာ ကျောက်ဖျာအစွန်း အုပ်ဖိုးထားကာ သဘာဝကျောက်မဏ္ဍပ် ဖြစ်နေသည်။

တောင်ဘက်တွင် တောင်နံရံရှိ၍ အင်္ဂလိပ်စံပိတ်ထားသော ကျောက်ကြားလျှိုလမ်း ဥမင်တစ်ခုရှိ၏။

လူတစ်ယောက် ချောင်ချိုစွာ သွားလာနိုင်သည်။ ထိုဥမင်အတိုင်း **ဝင်သွားပါက သံတော်ရှင်စေတီ၏ ဌာပနာတိုက်တွင်းသို့ ရောက်သည်ဆို၏။**

ကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်ဖူးခဲ့သော တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဦးသက်ဝင်း (ကတွန်ကျေးရွာ၊ ပေါင်မြို့နယ်)နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်တို့ ငါးဦးခန့် လိုက်၍ လေ့လာသောအခါ ဥမင်လမ်းထဲသို့ အင်္ဂလိပ်စံပိတ်ထားပြီး ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

အင်္ဂလိပ်စံပိတ်ထားသော မြေအောက် သေးသဖြင့် ပိတ်ထားသည်မှာ ရင်ပိုင်းသာ ရှိသေးကြောင်း မှန်းဆရ၏။ **၁၃၃၉ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်ရန်လဆုတ်(၁)ရက်နေ့တွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။**

ထိုကွက်လမ်းသည် ပထမမြေဌာပနာပိတ်ထားသော တည်ငြိမ်စေတီတော်ကို အလိုအလျောက် မြေအောက်တွင် ဦးသက်ဝင်း ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ မြေအောက်တွင် တွေ့ရသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုကျောက်စွန်းများကို တွဲခိုကာ
အောက်ခြေသို့ ဝါးနှစ်ပြန်
(၁၀-၃၀)ခန့် ဆင်းသွားပါက
နယ်ယူသို့ ရောက်သည်။ လေ၊ မိုး
အတိုင်း ကျောက်လိုက်သဘာဝ
ဖြစ်သည်။ လူ(၆)ဦးခန့် နေနိုင်သည်
သည်။

ထိုအောက်ဘက် ဝါးတစ်ပြန်ခန့်
သွားကာ တတိယဂူရှိသည်။ လူတစ်ဦး
ထညောင်းနေနိုင်သည်။ ထို ဒုတိယ
အထိရင့် တတိယထပ်ဂူသို့ ကား
ကွန်ပက်တို့ မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ထမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကောင်းစွာ
ကျင့်ကြံ အားထုတ်သူများအတွက်
ဖြစ်သော ကူညီပံ့ပိုးမှုများ ဒိဋ္ဌရရှိစေ
သည်။

နံနက်၆ နာရီ၊ တောင်ဥက္ကလာမြို့နယ်
နယ်လှည့်အားထုတ်သူ ဦးကြည်
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး တိုက်ကျွေးသည့်
အသက်မှီဝဲရကာ အသက်ရှည် အနာ
တင်းစွာဖြင့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ
ပြုထုပ်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်
တွင် နွားလပို့တောင်၌ ဆုံတွေ့စဉ်
ပြောပြခဲ့လေသည်။ [မိတ်ဆွေဖြစ်သူ
အဘဦးဆက်ဝင်းမှာ ၂၀၀၀ ပြည့်ခန့်
အသက် (၈၆)နှစ်အရွယ်၌ ကွယ်လွန်
သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သူ၏မြေးထံမှ သိရှိရ
သည်။]

နဂါးမယ်တော်

မြောက်ဘက်စောင်းတန်း [ပုံ-၁၄]
ထွက်ကားထစ်များအတိုင်း ဆံတော်ရှင်
တန်းတော်သို့ တက်ခဲ့ရာ စောင်းတန်း
နံဘေးတွင် ရုပ်တုရုပ်လုံးများ ပြုလုပ်
ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆေးကြိမ်လုံး ထမ်းထားသော
ဇော်ဂျီရုပ် နှစ်ခုတွဲ၍ တွေ့ရတတ်
သည်။ ဝိဇ္ဇာညီနောင်ဟု ခေါ်ကြသော

ပုံ(၁၄) ဆံတော်ရှင်
မြောက်ဘက်စောင်းတန်း

ပျတ်ပိ၊ ဗျတ္တ ညီနောင်ကို ရည်ညွှန်း
ဟန်ရှိ၏။

ဇော်ဂျီကို နိဗ္ဗိရောင် ဝတ်စုံဝတ်
ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သိမှတ်ထားရာ ဤတွင်
အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် ဇော်ဂျီကို
ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရလေသည်။

ယင်းနှင့်အတူ နဂါးရုပ်တုများ၊
နဂါးခေါင်းဆောင်းနှင့် အမျိုးသမီး
ရုပ်တုများလည်းတွေ့ရသည်။ [ပုံ-၁၅]
ယင်းမှာ ဝိဇ္ဇာနှင့် ပျော်ပါး၍ နဂါးဥများ
ထားရစ်ခဲ့ကြသည့် နဂါးမယ်တော်များ
ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း သိရသည်။

ဤအရပ်ဒေသကား နဂါးမများ
ကျက်စားလေ့ရှိသော အရပ်ဒေသ
ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်တွင်း မနီးမဝေးရှိ
သပြေပင်ကျွန်း (မွန်ဘာသာဖြင့်
“ကော့ကရင်”ဟုခေါ်၏)တွင် နေ
ထိုင်ကာ ကမ်းခြေ၊ တောင်ခြေသို့
လူယောင်ဆောင်၍ လာရောက် ကျက်
စားလေ့ ရှိကြသည်။

ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာခိုရ်များနှင့် ပျော်ပါးကာ

ရရှိလာသော သန္ဓေနဂါးဥများကို
ကမ်းခြေ၌သာ ဥချထားကာ ပင်လယ်
တွင်းသို့ ပြန်ဆင်းသွားလေ့ ရှိကြသည်
ဆို၏။

သထုံဘုရင် သူရိယစန္ဒာ(ခေါ်)
တိဿဓမ္မသီဟရာဇာ၏ မိခင်သည်
လည်းကောင်း၊ မိဖုရားခေါင် နာဂသူဇာ
၏ မိခင်သည်လည်းကောင်း၊ သာသနာ
သက္ကရာဇ် ၁၉၁ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ
သထုံပြည်ပျက်၍ “ဥဒီန္ဒရာဇာမင်း”
မြို့သစ်တည်သော ဧညဝတီ(စမ္မိနဂိုရ်
လကွန်းဗျည်း) မင်းဆက် (၁၂)ဆက်
မြောက် သိန္နဂါမင်း၏ မိဖုရားခေါင်
ဝိမိလဒေဝီ၏ မိခင်သည်လည်းကောင်း
နဂါးမယ်တော်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

[သိန္နဂါမင်းနှင့် ဝိမိလဒေဝီ
မိဖုရားခေါင်တို့မှ သားတော် သမလ
နှင့်ဝိမလတို့ ဖွားမြင်ခဲ့ရာ ထိုမင်းညီ
နောင်သည် ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)မြို့
တော်ကို ဝတင် ထူထောင်ခဲ့ကြ
သည်ဆို၏။]

သူရိယစန္ဒာမင်း၏မိခင် နဂါးမယ်
တော်သည် ဆံတော်ရှင်စေတီ တည်
စဉ်က သဒ္ဓါထက်သန်စွာဖြင့် မျက်လုံး
ကို ထုတ်ယူလျှုဒါန်းရာ ဆံတော်ကြွတ်
ဖြစ်သွားသည်ဆို၏။

ထို့ကြောင့်ပင် စေတီဘွဲ့တက်ကို
နဂါးမပျက်လုံးစေတီ (ကျွက်ပရယ်
မွတ်နတ်)ဟု မွန်ဘာသာဖြင့် ခေါ်ဝေါ်
ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ဂစ္ဆာရီတောင်ထွတ်
တည်ရှိပုံမှာ နဂါး ပါးပျဉ်းထောင်နေ
သည့်ဟန်ဖြစ်ကာ နဂါးတို့ ကျင်လည်
ရာနေရာ ပြုယက်ဖြစ်သည် ဆိုကြ၏။

သာသနာတော်ကို အထူး ကြည်ညို
ကိုးရှိုင်းကြလေရာ သာသနာအမျိုး
ဆောင်ရွက်သူ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာဝနာ

◆ ငုံ(၁၅) နဂါးမယ်တော်နှင့် (ဗိဇ္ဇာ)တော်ရှိရင်နှစ်ခု

ဆောက်တည်သူတို့ကို အထူးပင် ကူညီ စောင့်ရှောက်ပေးကြသည်ဟု ကျင့်ကြံအားထုတ်သူများက ပြောပြ ကြလေသည်။

နဂါးတို့သည် တောင်ခြေ မနီးမဝေး ပင်လယ်ပြင်ရှိ သပြေပင်ကျွန်း (မွန် တာသာဖြင့် “ကျော့ကရင်”) တွင် ဗိုတင်းနေထိုင်ကြသည်ဟု ရှေးသမိုင်း ၌ ဖော်ပြထားသည်။

ယခုအခါ ပေါင်မြို့နယ်နှင့် ချောင်း ဆုံမြို့နယ်(ဘီလူးကျွန်း) အကြား နုံးတင်မြေ လယ်ကွင်းပြင်၌ “ကျော့ ကရင်” ကျေးရွာသည် နှစ်ကာလ ရှည်ကြာသော ကာလကပင် တည်ရှိခဲ့ သည်ဆိုသဖြင့် ဆက်စပ် တွေးတော ဖွယ်ရာ ဖြစ်လေသည်။

သရက်ပင်စခန်းမှ မြောက်ဘက် စောင်းတန်းမုခ်ဦးသို့ ခရီးတစ်မိုင်ခန့်ရှိ သည်ဆို၏။ ယခုအခါ ထိုခရီးကို အင်တောကားလမ်းဖောက်လုပ်ပြီးစီးပြီ ဖြစ်၍ ဆိုင်ကယ်များနှင့် လေးဘီး မောင်း ကားငယ်များ သွားလာနိုင်ကာ မုခ်ဦးအနီးသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပြီဖြစ်၏။

၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးဦးပူဇော် ဆွဲပြင်ကျော်

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး ဘိတ် (မြိတ်)၊ ထားဝယ်၊ ယိုးဒယား(ထိုင်း) သို့ စစ်ချီရာတွင် မြင်းနတ်ဆံတော်ရှင် စေတီအား ရှိမှီပူဇော်ခဲ့ကြောင်း နဝဒေးကြီးက သူ၏ “မြင်းမိုရ်နှင့် သာ” ချီပိုင်စံရတုတွင် အောက်ပါ အတိုင်း ရေးဖွဲ့ထား၏။

လျှပ်လွှပ်ကြော အထိဦးဦး ဆောင်ထီး ကိုယ်ပီး ကြားနာပန်းတမ်း ခုံပြင်ကြားကြား ပျံ့ထွားဖွယ်လီ ထပ်ပူဇော် ဆံရှင်ကျော်ကို ရွှေလှော်ချပ်လွှာ မြဲလွှာလွှာဖြိုး သာန်နိုင် ဖြည့် ဆွယ်သည်ပူဇော်။ ကွမ်းယာလတက် ရှိပန်ဆက်၍ မြူရင်းသတ်ပုံအတိုင်း၊ သိကြားဘုံဗိမာန်သို့ ရောက်လုနီးနီး မြင့်မားလှသော တောင်ထွတ်တောင်

ဖျားရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ် သည် ပျံ့ကြွသွားလုမတတ် ထင်မှတ် မှားရ၏။ မျက်စိသီဝေ မူးမော်လောက်အောင် ပင် မြင့်မားမတ်စောက်လှသည်။ စေတီ တော်အား ရွှေစစ်သင်္ကန်းများ ကပ်လျှ ၍ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ လက်ဖက်၊

ကွမ်းယာ ပူဇော်ဖွယ် စုံလင်စွာဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့သည်ဟု ဖွဲ့နွဲ့ရေး သားထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အလားတူပင် အနောက်ဘက်ထွန် မင်းလက်ထက်(အေဒီ ၁၆၀၅ ခုနှစ် -၁၆၂၈ ခုနှစ်) မင်းဇေယျရန္တပိတ် ၏ “တာဝတိံသာ” ချီ ဘုရားတိုင်ရတု ၌ လည်းကောင်း...

ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘိုးတော် ဘုရားလက်ထက် မုတ္တမမြို့စား “သီရိမဟာသီဟသူ” စေရတုများ တွင် လည်းကောင်း...

မြင်းနတ်ဘုရား၏ တင့်တယ် သပြယ်ပုံနှင့် ဝန်းကျင်ရှုခင်းသာများကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် လေ့လာနိုင်ကြလေ သည်။

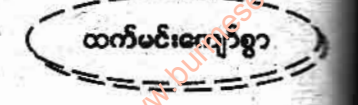
ရွှေတော်မောက်ဝယ်

စောင်းတန်းလှေကားများ အဆုံး တွင် ဆံတော်ရှင် ကုန်းတော်ရင်ပြင် မြောက်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၂ ခုနှစ်တွင် တိဿရသေ့သည် ကိတ္တိမ သားသမီး များဖြစ်ကြသော် သထုံဘုရင်နှင့် မိဖုရားခေါင်တို့ ဦးဆောင်စေ၍ အများ ကောင်းမှုဖြင့် ဆံတော်ရှင်စေတီကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၆ ခုနှစ်တွင် သာသနာပြုမထင် သောဏဥတ္တရနှင့် ရဟန္တာငါးဦး ဦးဆောင်မှုဖြင့် စုဋ္ဌသီရိမာသောဏ ခေါ် ရာဇာစောဝေမင်းက ဉာဏ်ထော် (၁၈)တောင်အထိ ဆက်လက်ပူဇော် ပူဇော်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ဘုရားစူး၊ ကျမ်းစူးသူများအတွက်

တိုက်ခိုင်းစာလား ကကြမ္မာလား

သိပ္ပံ သုတေသီပညာရှင်များမှ ဖော်ထုတ် ရေးသားပေးကြပါ

အပူပေးစနစ် မင်းများမှသည် နေရောင်ခြည်များလက်ထက်အထိ ဘုရား၊ ဘုရား၊ ကန်၊ ရေပျံများကို ဆောက်တည်ရာတွင် ကြံ့ခိုင်ကြံ့ခိုင် ဤဘုရား၊ ကျောင်း၊ နေရောင်ခြည်များကို ဖျက်ဆီးသူများသည် ဆင်ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္တေယျ နှစ်စွာဘုရားကို မပူးရစေ (သို့မဟုတ်) အနုကျမ်းစုံနှင့် ကြုံတွေ့ကြပါစေမည်ဖြစ် ကျိန်စာအမျိုးမျိုးထား၍ သူတို့၏တတ်ကြပါသည်။

အောက်ဆုံးကြံသူများမှာလည်း အမှန်အတိုင်းပင် ဘေးဒုက္ခမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့ကြရမည်ကို ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်မှ အသိအချိန်ထိ ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူး၊ ကြားခဲ့ဖူးကြပါသည်။

အချို့ဆိုလျှင် ဘုရားကျွန်အဖြစ်နှင့် အတော်ပြေးဆက် ဘုရား၏ဝေယျာဝစ္စမှာတို လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း တောင်းရမ်းဆောင်ရွက်နေရသည်မှာ ယနေ့အထိတိုင် မြင်တွေ့နေရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ကျွန်တော်တို့နယ်တွင် “ဘုရားစူး၊ ကျမ်းစူးမျိုး” ဟုဆိုကာ လူတော်တော်များများက ဆောင်ရွက်၍ အရေးမလုပ်၊ မဆက်ဆံပဲ နယ်ခံနေရသော မိသားစုဝင်ဆက်တော်များများလည်း ရှိနေကြပါသည်။

ဘုရားစူး၊ ကျမ်းစူးမျိုးဆိုသည်မှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို တစ်ဖက်တစ်ဖက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အငြင်းအခုံဖြစ်ကြရာမှ မိမိကသာလျှင် ဟုတ်ကြောင်း ကျမ်းကိုင်၍ သစ္စာဆိုကြပေလိမ့်မည်၍ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို

သူကို “ကျမ်းစူးသူ” ဟု ခေါ်ပြီး ယင်းတို့မှ ပေါက်ဖွားလာသော မိသားစုဝင်များကို “ကျမ်းစူးမျိုး” ဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုသူများလည်း အမှန်တကယ်ပင် ဘေးဒုက္ခမျိုးစုံနှင့် ကြုံတွေ့နေကြရပါသည်။

ဥပမာတစ်ခု တင်ပြရသော် ဦးထွန်းခိုင်နှင့် ဦးဖိုးမောင်တို့သည် အလွန်ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြသော သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး ဖြစ်ကြပါသည်။ ဦးထွန်းခိုင်တွင် လုပ်ကိုင်စားသောက်စရာ လယ်ယာများ ပေါများသော်လည်း ဦးဖိုးမောင်မှာမူ လုပ်ကိုင်စားသောက်စရာ လယ်ယာများမရှိသဖြင့် ကျဘမ်းအလုပ်ကိုသာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးထွန်းခိုင်မှ ဦးဖိုးမောင်အား သူပိုင်လယ်ယာများထဲမှ အချို့ကို အပိုင်ပေးခြင်းမဟုတ်သော်လည်း ခေတ္တလုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် ခွဲဝေ၍ ပေးခဲ့ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်လာသောအခါ ဦးထွန်းခိုင်မှာ ကွယ်လွန်သွားရှာပါသည်။ ထိုအခါ ဦးထွန်းခိုင်၏ သားသမီးများက ဦးဖိုးမောင်ထံမှ ယင်းတို့၏ဖခင်ပေးထားခဲ့သော လယ်ယာများကို ပြန်လည်၍ တောင်းဆိုခဲ့ရာ ဦးဖိုးမောင်သည် ထိုလယ်ယာများကို ပြန်လည်မပေးနိုင်ကြောင်း၊ ထိုလယ်ယာများမှာ သူပိုင်ဆိုင်သောလယ်ယာများဖြစ်ကြောင်း ပြင်ဆင်ရာမှ ပြဿနာဖြစ်ကြပါတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူကြီးအိမ်ရောက်ကာ ဦးဖိုးမောင်သည် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို၍ သူပိုင်လယ်ယာများဖြစ်ကြောင်း ပြင်းဆိုပါတော့သည်။

နှစ်များ မကြာမီမှာပင် ဦးဖိုးမောင်သည် စီးပွားရေးများ ကျဆင်းလာပြီး ကျန်းမာရေးပါချို့တဲ့လာကာ သူပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ရောင်းချ၍ ဆေးကုသလာခဲ့ရာမှ ဦးထွန်းခိုင်ခွဲဝေပေးထားသော လယ်ယာများပါ မကျန် ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် အသက်ပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါတော့သည်။

ဦးဖိုးမောင်၏ မိသားစုဝင်များနှင့် အတူ ယင်းတို့မှ ပေါက်ဖွားလာသော သားစဉ်မြေးဆက်ထိ “ကျမ်းစူးမျိုး” ဟုဆိုကာ အများ၏ပိုင်းပယ်ခြင်းကို ခံနေရုံမျှမက လုပ်ကိုင်စီးပွား မဖြစ်ထွန်းဘဲ ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် ရှိနေကြပါသည်။

အချို့သောသူများမှာ ချမ်းသာထွန်းစွာ နေထိုင်ကြ၍ စီးပွားရေး အဆင်ပြေသော်လည်း အမှုအခင်းမျိုးစုံ ပြဿနာပေါင်းစုံနှင့် အခြားလို ကြုံတွေ့နေရတတ်ပါသည်။

ထိုသို့သော မိသားစုဝင်များ၏ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ပြေပျောက်စေလိုခြင်းအလို့ငှာ “ယတြာကောင်းလျှင် မင်းလောင်းပျောက်တယ်” ဆိုသော စကားရှိသည်နှင့်အညီ ထိုအခက်အခဲများကို ပြေပျောက်စေနိုင်သည့် နည်းလမ်းများ အစီအရင်ယတြာများ ရှိခဲ့ပါက သိရှိသူ သုတေသီပညာရှင်များမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

သတ္တဝါများ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။
ကိုဝင်းတင် (လယ်လှ)
အထက်မင်းလှ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိတ် .....

သမားတော်ကြီး

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးထုတ်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားတော်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် မြန်ချီလျက် ရှိပါသည်။

သမားတော် နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတိ၊ ဇင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ပျောက်ကင်းစေသော ဂေရာဝါများ
 သမားတော် နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းဒဏ်၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆင်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အထူးထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ဖိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

သမားတော်
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၀၀၀၅၅၇]

လူတစ်ယောက်၏အကျိုးကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း အေအက်စ်ဒီ သီထာယူနပ်(၂၀၀)ထက် နှုတ်ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ ဝမ်းသပ်မှု၌ (၈) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်ထိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန်းစစ်မှုအကျိုးအမြတ်ကြီးမားသော နှလုံး၊ သွေးစစ်၊ နှလုံးထုတ်၊ နှလုံးထုတ်၊ မြေဗျားစရိန် ကြီးတစ်ကားကွယ်သည့် ဆေးဆေးများ သမားတော် လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားတော်လေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးပက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်တို့ကို ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

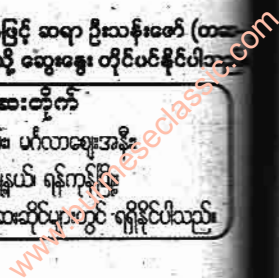
သမားတော် နှလုံးကျောပါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

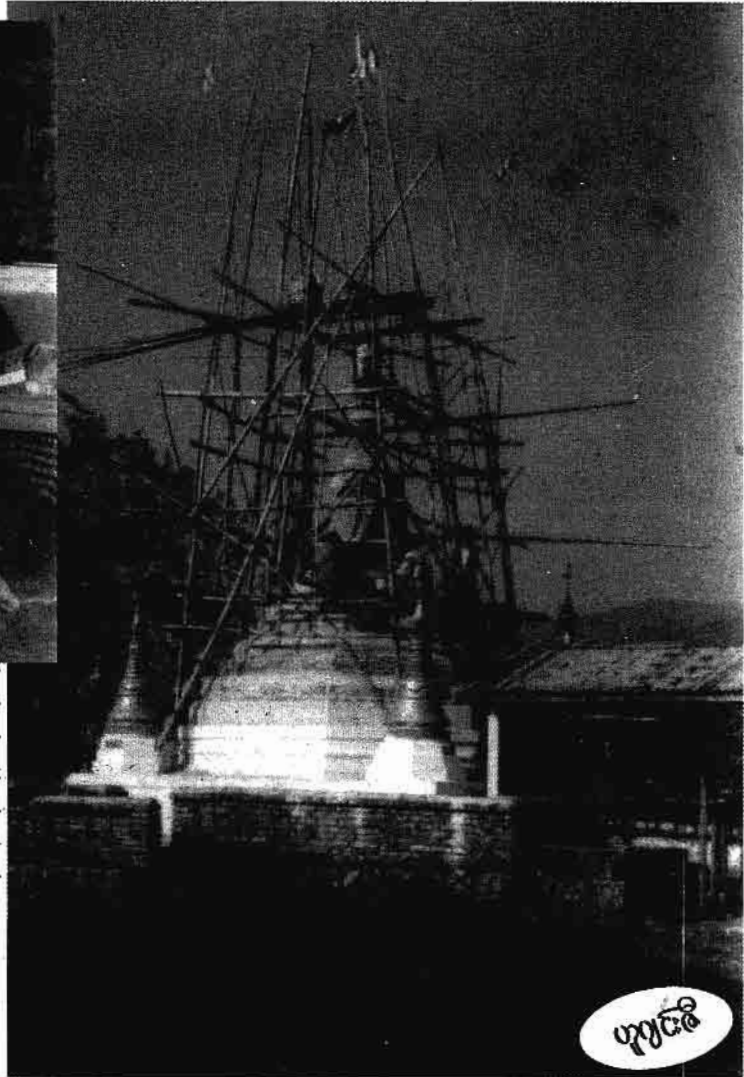
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၀ YR ၀၀၃၀၆]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်ခြင်း၊ ကျဉ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်းစွာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွန်းလေးအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးခန်းဆွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (တဆ ၀၂၉၁၇) မုန်း-၀၉-၅၉၂၆၄၄၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတော်ဆေးတိုက်
 အမှတ်(၅၇) (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၂၉၀၆၀ အပြုပြန် မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

၂၇၄၆

သာသနာကျွန်း

၏ ပိသေသနှင့် ခန်းယိုသျှုတ္တရအမြင် (၂)

ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။
နတ်ကွန်းနံဘေးတွင် ပြိုပျက်နေ
သော ရွှံ့နွားရုပ်များ၊ လှည်းငယ်၊
တောင်းငယ်လေးများနှင့်အတူ စုပုံနေ
သည့်စပါးစေ့များစွာကို တွေ့ရှိရလေ

သည်။
ဂေါပက အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သော
သာသနာကျွန်းအနီး လယ်ယာလုပ်
ကိုင်သူ ဦးမောင်က...
'ညရေးညတာ အရေးကိစ္စပေါ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံလင်း စာ

◆ သာသနာကျွန်းအား

ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးသော

ဦးပဉ္စင်စကသရ

ထိုစဉ် ဖျောက်ခိုက်ကာ

လုံးပတ်နှင့် ညွှတ်ထက်

ကိုဖြင့်ပုဆိုးအနည်း ခြင်္လုံးထေတီ

ဝေဒင်ပုဒ်အာဆက်

ထေတီတော်အနီးတွင် သာသနာ
ကျွန်း ဘိုးဘိုး၏ နတ်ကွန်းတစ်ဆောင်
သည်ထားရာ အတွင်း၌ ရွှံ့နွားရုပ်
သစ်နှစ်ကောင်ခွဲသော လှည်းကလေး
အသွင်း တင်းတောင်းငယ်များဖြင့်
လှည့်ထားသော စပါးစေ့များကို တွေ့
ရသည်။

ထတ်ဝန်းကျင် လယ်မြေများမှ စပါး
အသွက်တိုးစေရန် လည်းကောင်း၊
ဖန်ဆင်းပေးပါးပါး၏ ဘေးရန်မှ လွတ်
ကင်းစေရန်လည်းကောင်း ကျွန်းပိုင်
သူဘိုးအား တိုင်တည်အပ်နံကာ စပါး
သွက်ချိန်တွင် မူလကတိအတိုင်း စပါး
သစ်စေ့ မည်မျှ၊ လှည်းစီးရေ မည်မျှ
သွန် အတိအကျ လာရောက် လျှူဒါန်း

ကွန်းရိုင်း ဘိုးဘိုးရင်ဘာ

သာသနာကျွန်းရိုင်း ဘိုးဘိုးရင်ဘာ

ပေါက်လို့ ဖြစ်စေ၊ ပွဲလမ်းသဘင် သွား လိုလို့ဖြစ်စေ တဲမှာ အစောင့်အဖော် မရှိတဲ့အခါ သာသနာကျွန်း ဘိုးဘိုးကို စောင့်ရှောက်ပေးပါလို့ ရည်မှန်း တိုင် တည် အပ်နံ့ရတယ်။

လူတစ်ဦးမှ မရှိပေမယ့် အခြား လူစိမ်း၊ သူစိမ်း တစ်ဦးတစ်ယောက်က လာခေါ်ရင် ထူးသံပေးတယ်။ တဲရှေ့မှာ မီးခွက်ထွန်းခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်း စတဲ့ လူရိုင်းလူခြည် ပြတဲ့အတွက် မကောင်းကြသူ၊ ခိုးဝှက်သူတွေ လှည့် ပြန်ကြရတဲ့အကြောင်း တဲနီးနားချင်း တွေ ပြန်ပြောလို့ သိရပါတယ်

ဟု ပြောပြသည်။

ယင်းနံ့ဘေးတွင် ဦးရဲခေါင်နတ် ကွန်း၊ ကွန်းနေ မကြီး၊ မယ်နတ်ကွန်း၊ ဧည့်သည်နတ်ကွန်း စသည်တို့မှာ သစ် သားဆောင်ငယ်လေးများအဖြစ် တွေ့ ရသည်။

နတ်ကွန်းများ၏ မြောက်ဘက်တွင် မွှောရုံတစ်ဆောင်ရှိလျက် ဦးပွင်း ဦးသုဝဏ္ဏကိုယ်တော် သီတင်းသုံးနေ လေသည်။

ဦးပွင်း ဒိဗန်ကို ရောက်စာနဲ့စာ ဟို

၈၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ကာလယ်နံ့ဘေး ကျိုက်ထိရှိလေး စေတီအနီး ဘောကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးတယ်။ ဆွမ်းခံထွက်တဲ့ အခါ ခြေပါးတွေ ထုံကျဉ်ပြီး မလျှောက်နိုင်လောက်အောင် ကျန်းမာနေ ည့်လာတော့ ဦးပွင်းကြီး အကူအညီနဲ့ သာသနာကျွန်းမှာ ပြန်နေတယ်။

ကျွန်းပေါ်က ရှေ့တွင်းဆွဲနဲ့ အရပ်အဝှေ့ ကိုက်ညီလို့ပဲလား မပြောတတ်ဘူး။ ဟာတိ ကျန်းမာစွာနဲ့ တရားဝေ ကျင့်ကြံအားထုတ် နိုင်လာတယ်။ စိတ်နှလုံးကြည်လင်ပြီး ဟူဠာပေး လေ့ပါဒါယကာလဲ အထိုက်အလျောက် ပေါ်ပျားလာပါတယ်

တရားကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ဖြင့်သာ အချိန် ပြည့်မွေ့လျော်နေသော ဦးပွင်းသုဝဏ္ဏ ၏ မိန့်ကြားချက်များ ဖြစ်သည်။

သာသနာကျွန်း၏

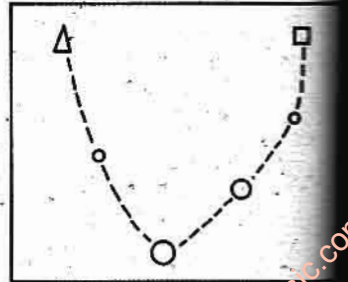
ခန်းထို့ တည်ဆောက်စဉ်စဉ်ပုံ

ခန်းယွဲ့သူဗုဒ္ဓရာဇ်ဆိုင်ရာ သိသာ ထင်ရှား၍ ခွဲခြားရ လွယ်ကူသော အဆင်တန်ဆာများသဘာဝအလျောက် ဖြစ်တည်နေသည့် သာသနာကျွန်းမြေ အား ဦးပွင်းဦးကောသရ၏ ဦးဆောင်

မှုဖြင့် လှည့်လည် ကြည့်ရှုစဉ်တွင် ရှေ့အလားအလာကို ပြတ်သား မြင်ယောင်မိပေသည်။

အဓိက စေတီ၊ ရုပ်ပွားနှင့် ရေပူတင် များ၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ (ကျင်းချိုးကွင်း 金牛窟) ခေါ် ဂြိုသရာသီရိ နွားသိုးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် ဖွဲ့တည်နေ သည်။

***

“ဆည်းဆာနှစ်ပါးနဲ့ ညဘက်အချိန်မှာ ဒီကျွန်းပတ်ဝန်းကျင်ကိုလား ဟို လက်ထဲ ဆတ်မိရင် တုံပြန်ပုဂ္ဂိုလ် ချက်ချင်း ဒီကြွ ရုပ်လိပ်ပယ်”

ကျွန်းထု မြေပုံပထမ နတ်အုန်း

ကတိအတိုင်း လာအောက် လူ့ချိန်ထားသည့် လူညှိုးနွားတင်ထောင်နှင့် ဝယ်များ

ဦးပွင်း၏ စကားကို ကြားမိသော ဆီ နွားသိုးခေါင်းသဏ္ဍာန် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်အား ဆပ်ခြင်ပေသည်။ လောက ငြိမ်အတွင်း လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများ နှာထွင် သာသနာကျွန်း၏ ဝိသေသ သစ်ခုပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ပင် ကျွန်း၏အနောက် သက်တွင် ပေါက်ရောက်နေသော သစ်ပင်မှ “ကြိုကြော လည်မောကာ အပေါ်လျှပ်ကူးပြေးဟန်” ထန်းနို့ သန်းသီးထွက်သော ရိုးညှာတံ)တစ်ခု အား ဦးပွင်း၏ တောရကျောင်းပေါ် သွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

အခြားထူးခြားသော ဝိသေသတစ်ခု မှာ သမဲ့ပင်များ ကျွန်းအနှံ့ ရှင်သန် ပေါက်ရောက်နေခြင်း၊ ရေခရာပင်များ လည်း သမဲ့ပင်ခြေတွင် ဝန်းရံစား သကဲ့သို့ ဝိုင်းပတ်ပေါက်ရောက်ခြင်း စသည် ရုက္ခဖြစ်တည်ဟန် (木 ၇၃ မှရှင်း) ဖြစ်သည်။

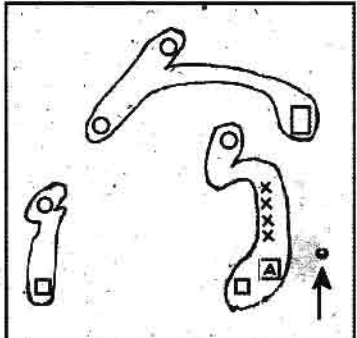
ယင်းတို့အား စုစည်းသုံးသပ်ပါက နွားသဏ္ဍာန်သည် မြေလွှာခက်ဖြာ (၂၈ ၉ တိကျချိန်)ခေါ် အချိန်ကာလ သင်္ကေတ (丑) ချိုအား ပိုင်ဆိုင် သည်။ မွေးနှစ်သခင် အစီအစဉ် အမှတ်(၂)ဖြစ်၍ သန်းခေါင်ကျော်(၁)

နာရီမှ (၃)နာရီအတွင်းအား ပိုင်ဆိုင် သည်။

ဆည်းဆာနှစ်ပါးဖြစ်သော ည မှောင်စ၊ နံနက်လင်းစ အချိန်များသည် နွား၏ အိမ်ပြန်ချိန်၊ နိုးထချိန်များ ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ယင်းအချိန်များ၌ ထူးခြားသော ဝိသေသတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ် နေမည် ဖြစ်သည်။

နွားအား တရုတ်ယဉ်ကျေးမှုနယ် ပယ်တွင် သနားကြင်နာတတ်ကာ သည်းခံဖွဲ့ရှိသော ခန္တီပါရမီရှင်အဖြစ် အမွမ်းတင်ကြသည်။ မဟာကရုဏာရှင် ကွမ်ယင် လောကနတ်သားမှ လူသား ထံ စေလွှတ်သော တမန်တော် သတ္တဝါ ဖြစ်သည်။

* * *

တောင်အရပ်မှ တွေ့မြင်ရသော သာသနာကျွန်း၊ ရေပူအိုင်များ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများ တည် နေပုံမှာ (1၄) ကျွဲ (Jie) ဟူသော စာ စကားအား အသောနှင့် ရေးထားပုံ (၇၄) ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ “တမန်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဇွဲရှိ၍ သည်းခံတတ်သော နွား၏ သရုပ်နှင့် တမန်တော်ဟူသော (Jie) စကားလုံးတို့ ပေါင်းစည်းကာ သာသနာ ကျွန်းမြေသည် တရိုပ်ရိပ် တိုးတက် စည်ကားလာပေလိမ့်မည်။

နွား၏ ဖိဘမေတ္တာနှင့် ဟကျော

◆ နတ်ကွန်များအား သမီး ဇာတ်၊ လမုပင်များနှင့်အတူ တွေ့ရမည်

◆ တရုတ်ပင်များ ခြံပုံအသောသမီးပင်

ထို့ကြောင့်ပင် ထန်းနီ
(木家 木花 木梗 Zōng Lǐ
hūa gěng)မှ ကြိုးကြာ ရေပေါ်
လျှပ်ပြေးဟန် ဖြစ်တည်နေခြင်း

ကြမ်းတမ်းမှု သဘာဝထွက်များကြောင့် အံ့ဩဖွယ် ပြင်းထန်သော လျှို့ဝှက် စွမ်းအင်များ တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြိုးကြာပြေးဟန် ထန်းနီကား ရေ ဓာတ် ပေါ်ကြွယ်သည့် သာသနာကျွန်း မြေအား ပြန်လည် စည်ကားစေသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။

ကြိုးကြာတို့သည် ရာသီအလိုက် လှည့်လည် သွားလာ ကျက်စားကာ အချိန်တန်လျှင် မူရင်းနေရာသို့ ခရီး ဝေးအား ဖြတ်သန်း ပျံလာစမြဲ ဖြစ် သည်။ ရေပေါ်လျှပ်ပြေးခြင်းက ရေ ဓာတ်ကြွယ်သည့် သာသနာကျွန်း အား ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထန်း ပေ စသည်တို့အား “ကျိုး” ဟု ခေါ်ဆိုကြလေရာ နည်းမှီးယူနိုင် သော သစ်ပင်ဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရ သည်။ နည်းမှီး စံယူခြင်း(紉)အား သစ်ပင်သဏ္ဍာန် ရေးထုံး(木)ဖြင့် ပေါင်းစည်းကာ (木 宗) ကျိုး(Zōng) ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

အား ရေဓာတ်ကြွယ်သည့် သာသနာ ကျွန်းမြေအတွက် ထွန်းလင်းမှု ကောက် ချက်ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အခြားပင်သေသဖြစ်သော ရုက္ခဖြစ် တည်ဟန်အနေဖြင့် ခရာပင်သည် အရွက်ပေါ် ဆူးရောက်သဖြင့် သစ်သား ဓာတ် အခြေခံတွင် မီးဓာတ်သဏ္ဍာန် ဆင့်၍ တည်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေဓာတ်သည် သစ်သားဓာတ်ကို ထောက်ပံ့သကဲ့သို့ သစ်သားဓာတ်မှ မီးဓာတ်ကို ထပ်မံဖြစ်တည်စေပြန်ရာ ရေပူစိမ့်စမ်း ပေါ်ကြွယ်သော ကျွန်းမြေ အတွက် အလွန် လိုက်ဖက်တင့်တယ် သော အဆင်တန်ဆာ ဖြစ်သည်။

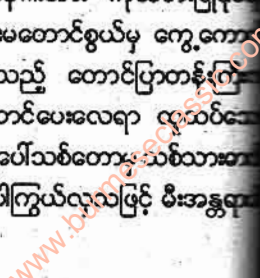
တစ်ဖန် ကျွန်းလုံးပြည့် ဖွံဖြိုး သန် စွမ်းလှသည့် သမဲ့ပင်မှ အကိုင်းအား မီးရှို့ခြင်းဖြင့် အခြားအစွန်းမှ ကျဆင်း လာသော သမဲ့ပင်သည် ပွေးဝဲယားနာ မှအစ အရေပြားဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ အတွက် အစွမ်းထက်လှသော ဆေး တစ်လက်ဖြစ်ရာ ယင်းတို့ ခြံရံထား

သော ရေပူအိုင်များ အရေပြား ယားဆိုင်ရာ ဆေးဖက်ဝင်မှု စွမ်းရည်နှု လိုက်ဖက်ညီလှသော ဖြစ်တည်ဟန် မူရင်း(Mu Xing) ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ထူးခြားပုံဖော် ဖြစ်တည် များအပြင် ဒိသာပလခေါ် အရပ်မျက်နှာ စွမ်းအားအခြေအနေများကို စိစစ်ပါး လေအေးရိုင်းများ ဆီးနှင်းမှန်တိုင်းမှာ သခင် ရွှန်းပူ စစ်သည်ညိုကြီး၏ ဆေး ချမ်းသော အအေးလှိုင်းဒဏ်ကို ချေ ကန်တော်မင်္ဂလာမှ အစဉ်အမြဲ ဖိတ်တ ဖီးဆင်းနေသည့် ရေပူများက လုံလောက် အောင် တားဆီးပေးနိုင်လေသည်။

ရေပိုင်နက်ဖြစ်သော မြောက်အရပ် အေးမြသော ရေဓာတ်အား အခုခံ ခုခံ ဆန့်ကျင်သည့် ပူနွေးသော ရေဓာတ် သည် ယင်းနှင့်ယန်း ဟန်ချက် မျှတစေလေသည်။

အရှေ့ဘက်ဆီမှ မြင့်မြတ်သော တိမ်ပြာနဂါးအား ကိုယ်စားပြုနိုင်စေ ကုလားမတောင်စွယ်မှ ကွေ့ကော ညှို့မှိုင်းသည့် တောင်ပြာတန်းကြီး စွမ်းဆောင်ပေးလေရာ ထိုသစ်သား တောင်ပေါ်သစ်တောမှ သစ်သားအား များ ပေါ်ကြွယ်လှသဖြင့် မီးအန္တရာယ်

နိုင် ဝိုးရိမ်ဖွယ် ကောင်းလှသည်။
 သို့သော် အနောက်ဘက်မှ “ပိုင်ဟူ”
 သတ္တုပိုင်ဆိုင်သော သတ္တုဓာတ်
 ဆောင် သီးစားပင်များဖြစ်ခြင်း၊ မြို့ပြ
 ဆက်သွယ်ရေးပြယုဂ်ဖြစ်သော စွမ်းအင်
 သုံးယာဉ်၊ ရထားများက သတ္တုနှင့်မီး
 ဆည်နှစ်ပါးအား သဟဇာတဖြစ်စေ
 သည့် ကြားခံများဖြစ်နေခြင်း၊ ရစ်ခွေ
 နိုင်လောသည် စမ်းရေးချောင်းရေး
 နှုတ်ဖမ်းဓာတ်အား ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း၊
 အကြောင်းတို့ကြောင့် တောင်ငယ်တွင်
 ဆာမီးလောင်ခြင်း မကြာမကြာ ကြုံ
 ဆွေခံရသော ဖြစ်နိုင်ခြေ ရှိလေသည်။
 အနောက်အရပ် သတ္တုဓာတ်သစ်
 ကျားဖြူ၏ ရန်ကိုမူ ကျယ်ပြန့်သော
 ဝင်လယ်ပြင်အား ကိုယ်စားပြု ကြားခံ
 ခြင်းသည် လယ်ကွင်းပြင်များက ပျော့
 ချောင်းစေလေသည်။

လူအများစု၏ အဓိက အာဟာရ
 ဖြစ်သော စပါးသီးနှံများ ပေါကြွယ်စွာ
 ထွက်ရှိခြင်းက သုခဝတ်နိဗ္ဗာန်ပြည်၏
 ဝင်းတံခါးမှူး “ပိုင်ဟူ” မှ ချီးမြှင့်သော
 သတ္တုဓာတ် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ
 ဖြစ်ကြလေသည်။

မုတ္တမကွေ့ ပင်လယ်အော်သည်
 အနောက်ဘက်နည်းတူ တောင်ဘက်
 တွင်လည်း ကွေ့ဝိုက် ကြားခံနေသော
 ကြောင့် ဖိုင်ငှက်၊ စာနီ ကျူးချွဲ၏
 နီတတ်စွမ်းအင်များကို ပျော့ပျောင်းစေ
 သော နွေးထွေးမှုသို့ ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့
 သည်။

***

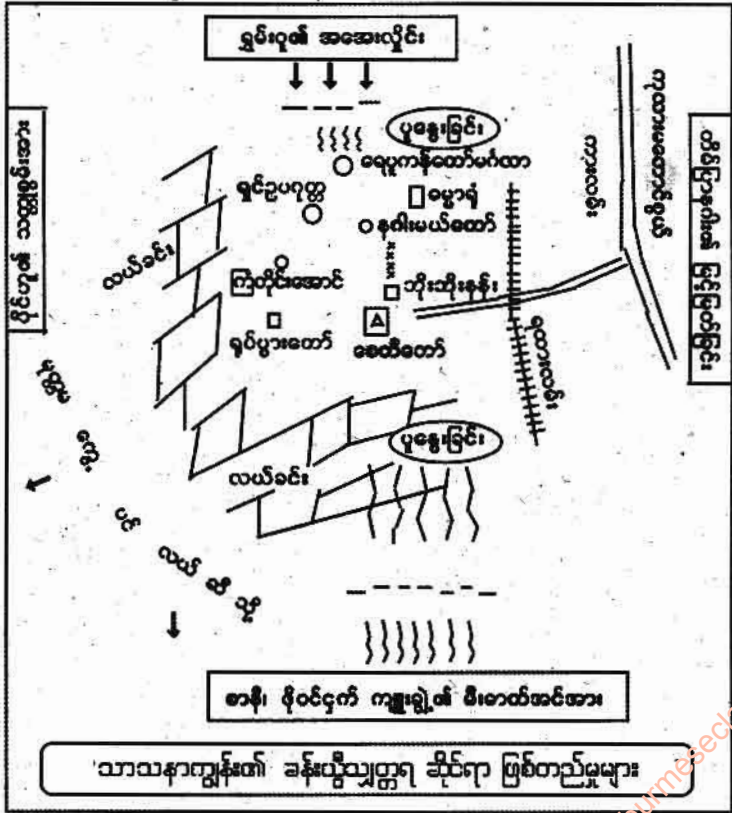
ဤသို့ဖြင့် ဒီသာပလ အရပ်မျက်နှာ
 ဆိုင်ရာ အားကောင်းခြင်း၊ ဌာနဗလရပ်
 ထည်မှုဆိုင်ရာ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ဆက်
 နွယ် ပျော့ပျောင်းမှု သမ္မန္တပလအား
 ဖြည့်စုံခြင်း စသည်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှု
 ကြောင့် သာသနာကျွန်းနယ်မြေသည်

- နောင်အရည်တည်ကာ သာသနာ
 ပွင့်လင်း ထွန်းကားနိုင်တော့မည် ဖြစ်
 သည်ကို ထူးခြားသော ဝိသေသများ
 နှင့် တွဲဖက်ကာ သုံးသပ်နိုင်ပေသည်။
- ① မိုးတွင်းအခါ ဟတ်ဝန်းကျင် လယ်ပြေများ
 ရေထွေးထွေ ပြည့်လျှံနေပြီပင်သော်လည်း ကျွန်း
 မြေပြင် ရေလွှမ်းအပ်အိုးယာ ဖြစ်တည်နေ
 သော သာသနာကျွန်း။
  - ② ခံတက် ခရာ၊ လူ၊ ကန်စို သမု စသည်
 အသုံးဝင် အစိုးတန်သော ပရပ်များ။
 ဆေးဖက်ဝင် ရေပူအိုင်များ ပေါများ တည်
 ရှိသော သာသနာကျွန်း။
  - ③ သယုဂ်ယာမ သယုအာဇီဝဖြင့် ရိုးသားစွာ
 ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း နိမိတ်ကောင်း ညွှန်ပြနိုင်
 သော သာသနာကျွန်း။
  - ④ ဖျာသစ်စာ ကြမ်းတမ်းရှင်းရှင်းသော နှုတ်မှု
 အပူအနာတို့အား ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ ထား
 ပြင်သော သာသနာကျွန်း။

⑤ နက်ရှိုင်း၍ လျှိုက်ချက်များ ဆန်ကြယ်စွာ
 ဖြစ်တည်နေသော ရေပူအိုင်များ ပေါများ
 သည့် သာသနာကျွန်း။
 ဆီသို့ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်
 ကြည့်လို၊ ကျင့်ကြံ လေ့လာခြင်းအား
 ဖြင့် အကျိုးထူးကိုယ်စီ ရယူနိုင်ကြပါစေ
 ဟု လမ်းညွှန် ဆန္ဒပြုရလေသည်။

ဟုလင်းစီ

ပရေဆေးပင်များအတွက် ကျွမ်းကျင်
 ❖ ပုံပြ ဆေးအဘိဓာန်၊ အရှင်နာလင်န်
 (တတိယတွဲ)
 ① 话 话 话 话
 (中国北京·西方在 路 44 号)
 ② ဘုရားသမိုင်းအား ဝေါဟာရအဖွဲ့မှ
 ဖြန့်ဝေသော ပြည်လုံးဝေစေတီသမိုင်း
 စာစောင်မှ ရရှိပါသည်။

◆ သိန်းဂုဏ်ခြောက်ဟန် မြန်မာ့ထောင့်

ပဖြင်ဘူးသေးသူများ ဖြင်ဘူးလေချင်

သိန်းဂုဏ်ခြောက်ဟန် မြန်မာ့ရှေးဟောင်းဆေးတံ

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ ရွေးတောက်ချောင်း ဖုံးစိုးစုကျေးရွာမှ အဘဦးမောင်လှိုင်ထံတွင် ထူးခြားသော ရှေးဟောင်းဆေးတံတစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

ဆိုဆေးတံမှာ သိန်းဂုဏ်ခြောက်ဟန် မြန်မာ့ကျေးဇာတိ သစ်သားဆေးတံတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

အရှည်မှာ ရှစ်လက်မခန့်ရှိပြီး သိန်းဂုဏ်၏ ခြေထောက်မှာ ဟန်ပါပြီး အနုစိတ် ထွင်းထုထားသည့်အတွက် မြန်မာ ရှေးဟောင်းပန်းပုလက်ရာကို မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စီးကုန်းကြာမော်

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသစ်အသစ်

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထုတ်ဝေသည့်နေ့စွဲ (စာအုပ်အမှတ် ၀၀၁၇) (တစ်စောင်(စာနယ်လင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့ခေတ်တွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထူးဆန်းဆန်းပြားပြား ဝေါပေါက်၍လာပေသည်။ ဤသို့ ဝေါပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကုသပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံမျှသာ ဖြစ်နေသော ရောဂါများလည်း ရှိပါသည်။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့ခေတ်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းဆောင်ရည်မရှိပါ။

ထွန်းတော်ကော်လောက ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းအောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျက်ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အညီ အရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချုပ်၍ ခုံ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက် အအိပ်ပျက်ကာ နိမ့်နိမ့်လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နိုင်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့ပေးလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို ပြန်ပြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းဆောင်ရည်မရှိဘဲ ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်ပါ။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဖိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ် မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင် ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဝါး လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

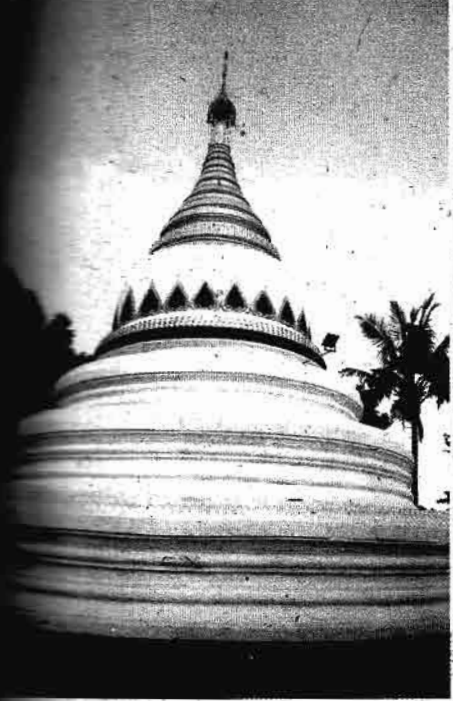
ပင်ရှင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဖက်ထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၃၆၀) သုန္ဒရီ(ဂ)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉၄

ရန်ပြည်နယ်မြို့နယ်-ချိုရေ-
အမှတ်(၂၂/၉) ဘူကလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၃၃။

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ပြီးစီးပုံစံ ဝါယာတော်များ (၄၅)

ကျောက်မြေပြင်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

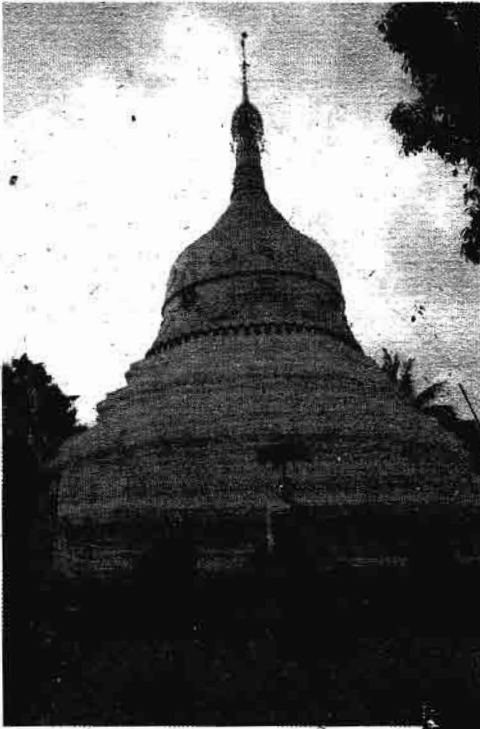

▲ ယောင်တော်ဦးစေတီမြေပြင်မှ ယောင်တော်ဝမ်းစေတီတော်အား
ဖူးမြင်ရုံ လက်ယာဘက်တွင် ယောင်တော်ခွဲစေတီတော် တည်ရှိရာနှင့်
◆ ယောင်တော်ဦးစေတီတော်အား ဖူးမြင်ရုံ
▼ ယောင်တော်ခွဲစေတီတော်အား အထောက်အကူ ဖူးမြင်ရုံ

ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော်
နတ်တံတား ဘဂဝတော အရဟ
သာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာ။
[၃-ကြိမ် ခွတ်ဆိုပါ။]
ဖာထိတ် စည်သူ ရာဇေး၊
ရွှေဖောင်တော်ပွဲ စေတီယံ၊
နွေမိ ဗုဒ္ဓံ ဥဒ္ဓိယ၊
ပိပ္ပသန္ဓေ ဧတသာ။
(ဦးညွှာထဓမ္မ၊ ကုက္ကသယ)
မြေပြင်
အဟိတ်-“...”ဟု နာမသမုတ်
အတွက်သည်။
စည်သူရာဇေး- အလောင်းစည်သူ
ထု ဓမ္မကျော်ကြား မင်းတရားသည်။
ဖာထိတ်-ကိုးကွယ် တည်ထားအပ်
ထား

ရွှေဖောင်တော်ပွဲ စေတီယံ-
ရွှေဖောင်တောင်ပုံဟု ခေါ်ဆိုပြုသည့်
စေတီတော်ဖြစ်သော။
ဗုဒ္ဓံ-သက်တော်ထင်ရှား မြတ်
ဘုရားကို၊
ဥဒ္ဓိယ-မှန်းဆရည်ရှား၍၊
ပိပ္ပသန္ဓေ-သဒ္ဓါရွှမ်းစို ကြည်ညို
လှသော။
စေတသာ-ချမ်းသာယိုဖိတ်ကုသိုလ်
ဟိတ် စေတနာဖြင့်၊
ဝန္တာမိ-ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။
ဘုရားတည်နှစ်။ ။ သက္ကရာဇ် ၄၅၇
ခုနှစ်။
ဒါယကာ။ ။ သိကြားမင်းလေးသော
နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည် ဂုဏ်ဇင်း ၈၉

◆ မောင်တော်ဝမ်းစေတီ လိုက်အတွင်း ဗုံယယ်တော်မူသော ဇရာယောင် အင်္ဂုလင်္ဂရာဇ်မင်းတော်အား ဗြည့်ဌာနာ ဖြစ်ကြပုံ

◆ မောင်တော်ရဲ့စေတီတော်အား ဇရာတည်တည်မှ ဖွဲ့ခြင်းနှင့် အောင်မြင်ရာ

◆ မောင်တော်ရဲ့စေတီတော်မြတ်အား အောင်မှီခိုတွင် တရုတ်နန်းကြီးများဖြင့် တွေ့မြင်ပုံ

ဘွဲ့ သီရိတြိဘဝနာဒိတျာ ပဝရ ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာ မဟာဝိပတိ နရပတိစည်သူ အမည်ခံယူတော်မူသော “အလောင်းစည်သူ”မင်း တည်နေရာ။ ထူပါရုံစေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်၊ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနဖူး။

ပွဲတော်ရက်။ သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါ။

အောင်မြေဌာနာ။ ကျားညီနောင်၏ အလယ်တည့်တည့် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့။

အစောင့်အရှောက်။ မြစ်စိမ်းရှင်မယ်တော်။

ထူးခြားချက်။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သိကြားမင်း ပေးဆက်သော ကျောက်သားဆင်းတုတော်ရှင်ဖြူတရားနှင့် ဖောဓိညောင်သားရှင်လှဘုရားတို့ စေတီတော်တည်ရန် အဓိဋ္ဌာန်တော်ဖြင့် သက်န်းနက်ရွှေဖောင်တော်တွင် တင်ဆောင်၍ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ

ပုဂံပြည်မှ ဆန်တက်လာခဲ့လေ၏။ အင်းဝမြို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စစ်ကိုင်းမြို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေရာ ဖောင်တော် တံ့ရပ်သွားလေ၏။ ဖောင်တော်ပါ မင်းချင်းတစ်ဦးမှ မြစ်အတွင်း ခုန်ဆင်း၍ စူးစမ်းလေသည်။ သက်န်းနက် ဖောင်တော်နှင့် ကျောက်ဆောင်အကြား၌ ကျောက်မိကျောင်းကြီး ကာဆီးနေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုကျောက်မိကျောင်းကြီးမှာ ဇရာတော်ကမ္ဘာ ဇရာတော်ယောင်စေတီတော်များကို မောင်တော်အောင်မြင်ကြောင်း ဇရာယောင်များက ခြောက်ကြော်သည်။

ဆည်းဆာအချိန်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် စစ်ကိုင်းဘက် ကမ်းနဖူးတွင် ရွှေဖောင်တော် ရပ်နားခဲ့လေ၏။ ဤဆိပ်ကမ်းနေရာမှာ အင်းတုရင်နရပတိမင်းကြီး သက္ကရာဇ် ၈၀၉ ခုနှစ်က ထူပါရုံစေတီတော်ကြီး ရွှေထီးတော်

◀ ကြွလှိုင် ဗိမာန်တော်အတွင်းမှ အင်းဝတော် ဆူတောင်ရုပ်ပွားတော်အား မူမြင်ရုံ

▶ ဖောင်တော်ပုံစေတီတော် အင်းဝ မှင်ဦးစားရုံမှ ရှားပါးလှသော သင်္ကန်းတော် ဆင်မြန်းထားသည့် ဖောင်စေတီ တက္ကသိုလ်ဌာနဆင်တုတော်

◀ ဖောင်တော်ပုံစေတီတော်မှ ဘိဝံသတော်ကြွစစ် ဖာရိယာဗြဲနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ကျားမင်းကြီး

သို့ ကျင်းပခဲ့သောအခါ စစ်ကိုင်း အင်းဝနေပြည်တော်မှ မှင်ဦးစစ်အင်(၄)ပါးနှင့်တကွ ရဟန်း နှစ်ဆူ ပရိသတ်များ အလွယ်တကူ နှစ်ဆူတော် ဘုရားဖူးနိုင်ဖို့ တံတားကြီး နှစ်ဆောက်ခဲ့ရာ ဌာနဖြစ်လေသည်။ ထပ်မံဆုံး မြန်မာ့နည်းမြန်မာ့ဟန် နှင့် မြန်မာ့လက်ဖြစ် ရောဝတ်တံတား ဖြစ်လေ၏။

ကျန်စစ်မင်း၏ မြေးတော် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် သင်္ကန်း နက် ရွှေဖောင်တော် ဆိုက်ကပ်ရာ ဒေသများတွင် အထိမ်းအမှတ်အားဖြင့် “ဖောင်တော်ဦး” ဘွဲ့ အမည်ဖြင့် များ စွာသော အရပ်တို့၌ တည်ထားခဲ့လေ ၏။ အခြားသော ဆိပ်ကမ်းများတွင် “ဖောင်တော်ဦးစေတီ” တစ်ဆူစီသာ

တည်ထားခဲ့သော်လည်း စစ်ကိုင်းအရပ် ၌ကား အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဖောင် တော်ဦး၊ ဖောင်တော်ဝမ်းနှင့် ဖောင်တော်ပုံစေတီတော် (၃)ဆူကို အရှေ့အနောက် အစဉ်အတိုင်း တည် ထားကျီးကွယ်တော်မူလေသည်။

“ဖောင်တော်ဦး” စေတီတော် အား ဦးစားပေး တည်ထားခဲ့သော် လည်း ထူးခြားချက်မှာ စစ်ကိုင်းတစ်မြို့ နယ်လုံးမှ ဒကာအများမှာ ရောက်ရှိ ခြင်း အလွန်နည်းပါးလှလေ၏။

“ဖောင်တော်ဝမ်း စေတီတော်” ကိုလည်း လာရောက် ပူဇော်သူ မရှိ လောက်အောင် နည်းလှ၏။

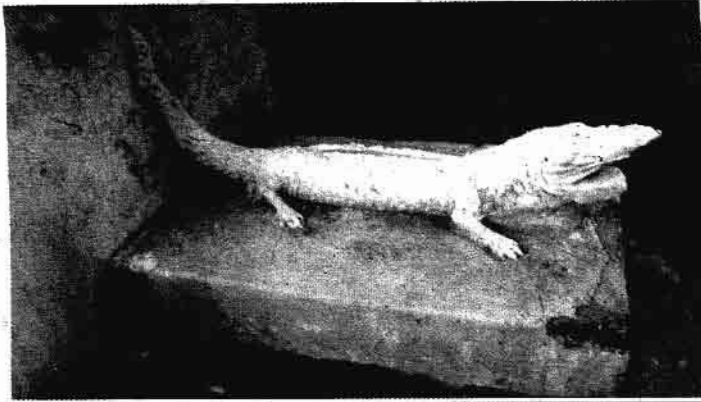
“ဖောင်တော်ပုံ စေတီတော်” ကို သာ အထူးအားထား လာရောက် ပူဇော်သူများနှင့် စည်ကားနေလေ့ရှိ လေသည်။

သို့အတွက် ကျွန်ုပ်က အဘွားဖြစ် သူ “ဆရာမကြီးအေပို” အား သိလို သမျှ မေးမြန်းခဲ့လေ၏။

‘လှေတွေ သင်္ဘောတွေဆိုတာ ရေရန် ရေဆန် လေရန်လေဆန် ဆီနှင့်နေကြရ တာဆိုတော့ ရေအဖက်ကလဲ ခံကြရတယ်၊ လေအဖက်ကို ကျော်ဖြတ်ရတယ် ကျောက် ဆောင် သဲသောင်ကလဲ ရှောင်ကြရတယ် ဆိုတော့ လှေဦး သင်္ဘောဦးက အဆင်ဆုံး ခံကြရတာ ဘယ်ကောင်ပဲပဲလဲ။

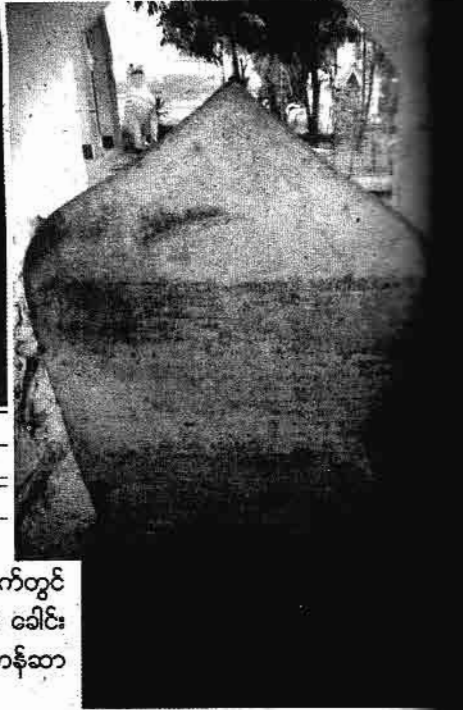
သင်္ဘောဝမ်းမှာက နာဆိုရလဲဖြစ်၊ ပစ္စည်းတူတာ သို့လှောင်ရာလဲဖြစ်တဲ့ အတွက် အတော်ကောင်းမွန်ပါကွယ်၊ သင်္ဘောပုပိုင်းဆိုတာက ဒီသင်္ဘောကြီး တစ်စီးလုံးနဲ့ အံ့သက်ပဲလေ လိုရာခေါ် ကြမ်းအတွက် အဆွန်အရေးပါတဲ့အတွက် အရာရောက်သလိုပေါ့’ ဟု ပြောပြလေ၏။

ဖောင်တော်ပုံ စေတီတော်တွင် “သာသနာပြု ဘိုးတော်ကြူ” သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ကာ ခုနစ်ရာ ဘီ သားသမီးများအား ကူညီခဲ့လေသည်။

▲ ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော် ကျောက်စာတိုက်အား
ဖွဲ့တင်ထားသော သင်္ခါဝင်္ဂကျောင်း

ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော်၏ ကျောက်စာတိုက်စာ ▶

နှစ်(၂၀)ခန့်ကြာမြင့်စွာ လောကီကိစ္စ အဝဝကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့လေ၏။ ထို့ပြင် ဖောင်တော်ပွဲ စေတီတော်ကြီးအတွင်း သာသနာဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ များစွာ ဆောက်လုပ် သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။

[သာသနာပြု ဘိုးတော်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်အတွေ့အကြုံကို သီးခြားဖော်ပြပေးပါမည်။]

ယခုအခါ ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော်ကြီးမှာ ဖောင်တော်ဦး ဆရာတော်များက ဆက်လက်ပြုပြင် မွမ်းမံစောင့်ရှောက်ထားလျက်ရှိနေလေပြီ။

ဖောင်တော်ပွဲစေတီပုံဟန်

စေတီတော် တည်ထားဟန်မှာ ရှစ်ထောင့်ဂရိချိုး ဖိနပ်တော်၏ ထောင့်စွန်းများတွင် ခြင်္သေ့တစ်စီးစီ တင်ထားလေရာ ထောင့်စွန်းခြင်္သေ့ ရှစ်စီးဖြစ်လေ၏။

ပစ္စယာသုံးဆင့်ကိုလည်း ရှစ်မြောင့်ဂရိချိုးပုံဟန် ပြုထားလေသည်။

ထူးခြားမှုမှာ ပါပထောင့်စွန်းများ၌ များစွာသော စေတီများကဲ့သို့ ကြာသွပ်အိုး၊ မနုဿိဟနှင့် အရံစေတီငယ်များ ဆင်ယင်ထားခြင်း လုံးဝ မရှိပါ။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း စေတီတော်အား ဖူးမြော်ကြည့်

ညိုနိုင်ကြလေ၏။
ပစ္စယာသုံးဆင့်၏ အထက်တွင် ကြာထောင်ပန်းလက်များဖြင့် ခေါင်းလောင်းတော်အား ပိုင်းပတ် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ခေါင်းလောင်းတော်မှ ခရေသီးတိုင်အောင် ရွှေရောင်တော်များဖြင့် ပူဇော်ထားရှိလေ၏။

ခေါင်းလောင်းတော်၏ ခါးစည်းတော်အောက်တွင် **ဘီလူးမင်းကြီး ရွှစ်ဦးက** ဂြိုဟ်နံ အရပ်ထောင့်များ၌ ရွှေပန်းကုံးများကို ယှက်စပ်ကိုင်တွယ်၍ ပိုင်းပတ်ထားဟန်ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေခါးစည်းတော်၏ အထက်ပိုင်း၌ ရွှေယပ်တောင်ရှစ်ခုကို ခြူးပန်းစိန်တောင်တစ်ခုစီ ခြား၍ အချိုးကျ တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။

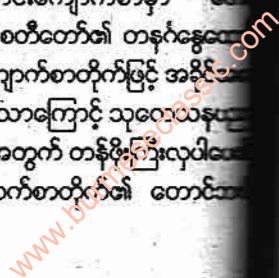
ရွှေခေါင်းလောင်းတော်၏ အထက်ပိုင်း ဖောင်းရစ်များကို ဆယ်ထပ်ဆင့်တင်ထားပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်လေ၏။ စေတီတော်မွမ်းမံ ဖြည့်စွက်သူ အလှူရှင်၏ နေ့နံဟု ယူဆရလေသည်။

ရွှေဖောင်းရစ်ဆယ်ဆင့်၏ အပေါ်၌ ပုလဲသွယ်ဆယ်လုံး ပိုင်းပတ်ထားပြီး ထုပိကာနှစ်ဆင့်တင်၍ ခရေသီးကို မြှင့်တင်ထားလေရာ ထူးဆန်းလှပါပေ၏။

ရွှေခေါင်းလောင်းတော်၏ ဉာဏ်တော်နှင့် တစ်ပြေးညီ ခရေသီးတော်ဖြင့် မြင်းမိုရ်ထိပ်တွင် ရွှေထီးတော်ကြီး အထွတ်တင်ထားပုံမှာ အနိုင်မဲ့ ဘုရားရှင်၏ အတုပဲ့ အာနဘော်ဖော်ပြသကဲ့သို့ ခံစားကြရလေသည်။

ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော်၏ အထက်တောင်ဘက်မျက်နှာစာမှာ **“အောင်မြေဋ္ဌာန”** ဖြစ်ကြောင်း ဘိုးတော်ကြီးမှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ အောင်မြေဋ္ဌာနအား လွယ်ကူစွာ သိရှိနိုင်အောင် အားမာန်ပါလှသော ကျားမင်းညီနေတို့ဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဝဲယာတွင် ထားလေသည်။

ဖောင်တော်ဦး၊ ဖောင်တော်ဝင်း၊ ဖောင်တော်ပွဲ စေတီတော်သုံးဆင့်များဟောင်းကျောက်စာမှာ ဖောင်တော်ပွဲစေတီတော်၏ တန်ခိုးထွေးတွင် ကျောက်စာတိုက်ဖြင့် အခိုင်အမာ ထားရှိသောကြောင့် သုတေသနပြုရှင်များအတွက် တန်ဖိုးကြီးလှပါပေ။ ကျောက်စာတိုက်၏ တောင်ဘက်

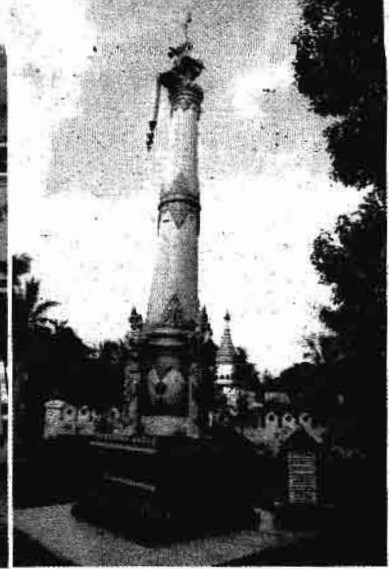

• ဘိုးတော်ကြီး၏ တပည့်များခြံမြို့သာ
နေထိုင်သည့်အခါ ဘိုးတော်ကြီး၏ ဘေးကင်းစွာ နေထိုင်စေရန်

• ဘိုးတော်ကြီး၏ ဣန္ဒာသယသိက္ခာနှင့်
ဗိမာန်တော်ကြီးတော် ထွေခြင်းရင့်

• ယောင်တော်ပဲ့စေတီတော်၏
အောင်တံခွန်တိုင်

နှင့် အပြီးကို တင်၍ စောင့်ရှောက်နေ
သော သမိုင်းဝင် ကျောက်မိကျောင်း
ကြီး၏ပါးစပ်မှာ ရွှန်မြေနေသော
ကြောင့် နဂါးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ မာန်ဖိ
နေဟန်ဖြစ်ပါသည်။ (၆)ပေခန့် အလျား
ရှိလေ၏။

အချို့သော လူကြီးသူမများက
ယင်း မိကျောင်းကြီးအား သူ့ရဲကောင်း
“ရန်မာန်ငွေ”က တိုက်ခိုက်
အနိုင်ယူခဲ့သောကြောင့် အထိမ်း
အမှတ် ပြုလုပ်ထားသည်ဟု အဆိုရှိခဲ့
လေ၏။

ဖောင်တော်ဝမ်းစေတီ

ဖောင်တော်ပဲ့စေတီ၏ အရှေ့ဘက်
တွင် အနီးကပ်တည်ရှိပါသည်။ စေတီ
တော်ကို အရှေ့အရပ်မျက်နှာပြု
လျှောက်အနေအထားဖြင့် လေးထောင့်
ထွေချိုးစေတီဖြစ်လေ၏။

စေတီအမိုးထက်တွင် ပစ္စယာသုံး
ဆင့်အား ရှစ်မျက်နှာအချိုးဖြင့် ပုံစံပြုပြီး
ထည်ထားလေသည်။ ပထမပစ္စယံ၏
ပေါ်ထောင့်စွန်းများတွင် လေးထောင့်

ပလ္လင်ပေါက်၍ ဒုတိယပစ္စယံအထိ
ပုံစံတူ တန်ဆာဆင်ထားလေ၏။

ပစ္စယံ(၂)ဆင့်စလုံး၏ ပလ္လင်ပေါက်
များ၏ အပေါ်၌ ပါပထောင့်လေး
မျက်နှာသို့ ရှုကြည့်နေဟန် ပစ်တိုင်း
ထောင်ရုပ်များ ပါရှိလေ၏။

အစိတ်အပိုင်းမှာ ဝိသုဒ္ဓိတော်၊ ရန်သူများ
အား အမှူးထား ကြီးကြပ်နိုင် ရင်းနိုင်
ထွန်းနိုင် ခိုင်ခံ့အောင်နေလေသည်။

အထက်ဆုံး တတိယပစ္စယံမှာ အရံ
စေတီငယ်လေးဆူ ဖြစ်လေ၏။ ခေါင်း
လောင်းတော်မှာ ရှစ်မြောင့်ချိုးဖြစ်၍
ဖောင်းရစ်ငါးရစ်၏ အထက်ဝယ်
ထုပ်ကာ(၂)ဆင့်ဖြင့် ခရေသီးသို့ ဆက်
သွယ်ထားလေရာ လောကီ၊ လောကုတ္တ
ရာအတွက် အထောက်အပံ့ကောင်း
ဖြစ်လေသည်။

ဖောင်တော်ဝမ်း စေတီတော်၏
အခြေမှာ ဖိနပ်တော်နှင့် ခြင်္သေ့ရုပ်များ
မပါသောကြောင့် စဉ်းစားဖွယ်ရာ ဖြစ်
လေ၏။

လှိုက်ကုအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်မြတ်
မှာ ဒူးတော်နှင့် ခြေလက်တော်များ
ကြီးမားပြည့်ပြီး၍ ပခုံးနှစ်ဖက် သေး

ငယ်သော ပင်းယခေတ် အင်္ဂတေ
လက်ရာကောင်းတစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

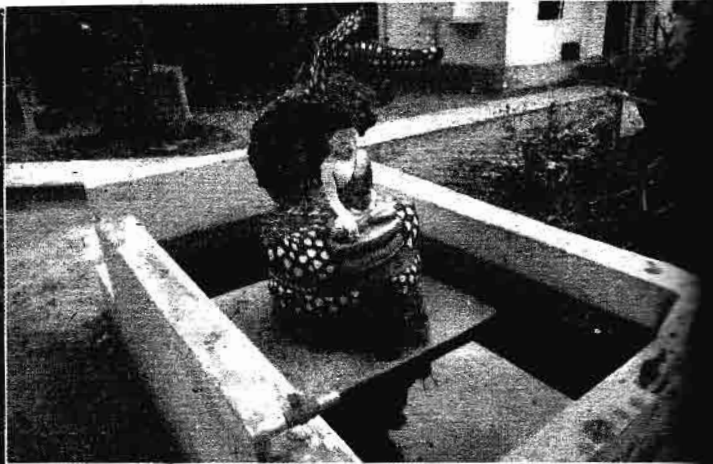
ဖောင်တော်ဦးစေတီ

ဖောင်တော်ဝမ်းစေတီ၏ အနီး
အညာဘက်တွင် ဖောင်တော်ဦးစေတီ
ကို ဖူးမြင်နိုင်ကြပါသည်။ ပုံဟန် အနေ
အထားမှာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ လုံးဝ
ကွဲပြားခြားနားသောဟန် ဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်၏ ဖိနပ်တော်မှ
အထက်ဆုံး ခရေသီးတိုင်အောင် ဝိုင်း
စက်သော စက်ဝိုင်းများဖြင့် ပန္နက်
တည်ဆောက်၍ အထပ်လိုက် ကြီးစဉ်
ငယ်လိုက်ဆင့်တင်ထားပုံဖြစ်လေသည်။

ဓမ္မစကြာ၏ အနက်သဘောကို
သရုပ်ထားသကဲ့သို့ ကြီးမြတ်ခြင်း၊
သေးငယ်ခြင်း၊ ပျောက်ကွယ်ခြင်း၊
အသစ်တဖန် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းတို့ကို နိမိတ်
ဆောင်နေလေသည်။

ပစ္စယံသုံးဆင့်မှာလည်း မည်သည့်
အဆင့်တန်ဆာမျှ မပါရှိဘဲ ရှင်းလင်း
တင့်တယ်စွာ ဖူးမြင်ပူဇော်နိုင်ကြလေ၏။
ဖိနပ်တော်ကိုလည်း အပိုင်းပတ်

◆ ယောင်တော်သို့တော်တော်မှ ဘုရားတရားပွားစွာဖြင့်
 ဝရပေးသောရုပ်ပွားတော်နှင့် နန်းတရားတော်
 ◆ ယောင်တော်သို့တော်တော်မှ ဘိုးတော်ကြီးနှင့်
 တပည့်အားများ၏ ကုသိုလ်တော်ကမ္မည်း
 ◆ ယောင်တော်သို့တော်တော်၏ ဝရပေးသောလက်ကန်ကို အောင်ပုလဲဦးအား
 သင်ပေးပေးပေးပေးကြား တွေ့မြင်ရုံ

စိမ့်ထားသောကြောင့် ဘုရားပူများများ အဖို့ တက်နင်းခြင်းမရှိနိုင်သည့် အတွက် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ စိုးစဉ်းမျှ မရှိစေတော့ပါ။

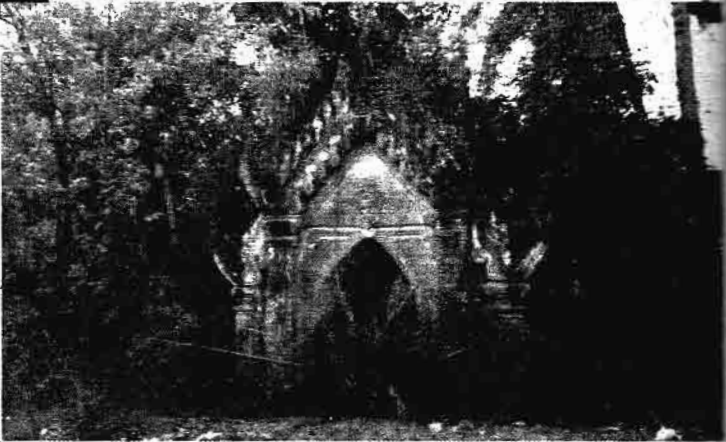
ပစ္စယံများ၏အပေါ်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်မှာ ဖောင်းရစ်များနှင့် ခရေသီးတော်တို့ထက် ဥချိုး ဝချိုးမျှသာ တည်ဆောက်ထားပါသည်။ သို့အတွက် ခေါင်းလောင်းတော်၌ ခါးစည်းတော် လုံးဝ ထည့်သွင်းမထားပါ။

ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အရင်းတွင် ပုလဲလုံးများကို ဆင့်တင်ထားလေရာ “ထဆင်ထူး” ကို ထောင်ထားသကဲ့သို့ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးတရားကို ရရှိနိုင်ကြပေ၏။

ပုလဲလုံးများ၏ အထက်တွင် မဟာဗောဓိညောင်ရွက်များကို ကနုတ်စိန်တောင်ဖြင့် အနားကွပ်၍ စေတီတော်အား ဝန်းရံထားရှိလေ၏။ မဟာဗောဓိညောင်ရွက် တစ်ဆယ့်ရှစ်ရွက် ဖြစ်လေသည်။

ဖောင်းရစ်(၉)ဆင့်အား ကြာပန်း

၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များအပေါ်၌ ရွှေရောင်အဆင်းဖြင့် ခရေသီးတိုင်အောင် ပူဇော်ထားလေ၏။ ခရေသီး၏ အထက်ဝယ် ရွှေထီးတော်ကို အထွတ်တင် ပူဇော်ထားလေရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘိုးအောင်၏ “ဝ”စကြာဂါထာတော်ကို တွေ့မြင်မိရလေ၏။ ဂါထာတော်မှာ...

ဝရပူဇော် ဝရပူဇော်
 ဝရပူဇော် ဝရပူဇော်
 ဝရပူဇော် ဝရပူဇော်
 ဝရပူဇော် ဝရပူဇော်

အနက်
 ဝရစေတော- မြတ်သော စိတ်နှို
 တော်မူသော ဝရိသဇရာ- မြတ်သော
 တရား မြတ်သောရဟန်းတို့ကို အစိုးရ
 တော်မူသော ဝရပုဇွေ- မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဝရဓမ္မော
 -မြတ်သောတရားသည် လည်းကောင်း၊
 ဝရသံဃော-မြတ်သော သံဃာတော်
 သည် လည်းကောင်း၊ ဝေ- အကျွန်ုပ်
 အား၊ ဝရံ- မြတ်သော ရံဆုကို
 ဒေတု- ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

ဖောင်တော်ခွဲစေတီတော်မှ ဖောင်တော်ကြီးစေတီ

ဖောင်တော်ခွဲစေတီတော်မှ တံခါးစောင့်ယုဂ္ဂကြီး

ဖောင်တော်ခွဲစေတီတော်၏ အစောင့် အရှောက် မြစ်ရင်းမယ်တော်ကြီး

အထူး - မမြတ်သော ဝန်ဆောင်မှု၊ ဝန်ဆောင်မှု - ပေးဘဲ နေရှောင်ပါစေသတည်း။

မြင့်ဆရာကြီး၏ မှတ်ချက်။ ။ ဤ သာသနာသည် ပိဋကတ်ပါဠိ အဋ္ဌကထာ နှင့် လာသော ဂါထာမဟုတ်သဖြင့် မြစ်ရင်းမယ်တော်ကြီး အနက်ပေး ချက်ရပါသည်။]

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို အရှင်ပုဂံဘုရင်မြတ်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း၊ နှစ် ၁၉၁၅ ခု၊ ဇူလိုင်လ၊ ပထမဆန်း၊ အောင်ရွှေ၊ ပုဂံ၊ မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာန်၊ အထူး၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ၊ အထူး၊ (နိကာယပိပုလ)] မှ ပြန်ဆိုပေး ခဲ့သည်။]

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဖောင်တော်ဦး၊ ဖောင်တော်ပဲ့ စေတီ တော်တို့အား ရိုးရှင်းသဗ္ဗာယ်စွာ တည် ဆောက် စီမံထားရှိခြင်း၏ သဘော သဘန်ကို ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး မေးလျှောက်ခဲ့လေ၏။

ထို့အပြင် အရှင်ပုဂံဘုရင်ကြီးကို နှစ်စဉ် ဆည်းပူးပေးရန်အတွက် တွန်းလှန်နိုင် စေရန်အတွက် လှူဒါန်းပေးခဲ့ခြင်း၊

ထို့အပြင် ဆရာတော်ကြီးကို လှူဒါန်းပေးခြင်း၊

ထို့အပြင် ဆရာတော်ကြီး၏ အောင်မြင်စွာ

ရောက်နိုင်ခြင်း၊

၅။ သာသနာတော်ကြီး နေလိုလလို တွန်း တောက်စေကြောင်း မှတ်သာခဲ့ရလေ၏။

ဖောင်တော်ဦးစေတီ တံတိုင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းခေါ် ဗဒုံမင်း၏ ကုသိုလ်တော်ရွှေဂူကြီး စေတီတော်မြတ်ကြီး တင့်တယ် ဝင့်ကြားစွာ တည်ရှိပါသည်။

မြောက်ဘက် ကိုက်(၂၀၀)အကွာ တွင် အင်းဝဘုရင် နရပတိမင်းကြီး ၏ နာမည်ကျော် ထူပါရုံစေတီတော် ကြီး တည်ရှိလေ၏။

ဖောင်တော်ပဲ့ စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်တွင် ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း၏ အိမ်တော်ရာခေါ် အောင်မြေလောက စေတီတော်ကြီး တည်ရှိလေရာ ဖောင် တော်ဦး၊ ဖောင်တော်ဝမ်း၊ ဖောင်တော်ပဲ့ စေတီတော်တို့သည်ကား ဘုမိနက်သန် မှန်လှသောအောင်မြေဌာနဖြစ်လေသည်။

❖ ဖောင်တော်ပဲ့ စေတီတော်အား အဓိကထား ရေးသားရခြင်းမှာ သိကြားမင်း ဆက်ကပ်သော ရှင်ဖြူ နှင့်ရှင်လှ ဘုရား(၂)ဆူတို့ ခေတ္တ သီတင်းသုံးခဲ့သော နေရာတော်ဖြစ် ခြင်း။

❖ ရှားရှားပါးပါး "ဖောင်တော်ဦး

ဖောင်တော်ဝမ်း၊ ဖောင်တော်ပဲ့" ဟူ၍ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ပြည့်ဝ ပြည့်စုံသော အမတန်ဗျာဖောင် သဖွယ် ဖြစ်ခြင်း။

❶ မိကျောင်းမင်းအား အနိုင်ယူခဲ့ရာ ရေဝတီ မြစ်ကမ်းဖြစ်ခြင်း။

❷ လွန်စွာထူးခြား တန်ခိုးကြီးမားသော စေတီ တော်များ၏ အလယ်ပတ်ဖြစ်ခြင်း။

❸ ဘိုးတော်ကြီးကဲ့သို့ ထူးခြားသော ဟိုဝ်လှပျား ၏ သာသနာပြုရာ ဌာနဖြစ်ခြင်း။

ယနေ့တိုင်အောင် စစ်ကိုင်းမြို့တော် ကြီး၌ ကြီးမားသော ငလျင်ဘေး၊ မီး ဘေး၊ ရေဘေးတို့မှ ကြုံကြုံခိုင် မယိုင် မလဲ မဖြိုကွဲ တည်ရှိနေလေသည်။

ဤစေတီတော်သုံးဆူမှာ ဗုဒ္ဓ စည်း ရာစည်း ဖြစ်သောကြောင့် စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ဘုရားဖူး ရောက်ရှိလာ ပါက မဖြစ်မနေ လာရောက် အားထုတ် ဆုတောင်းသင့်လှသော အောင်မြေ ဌာနတစ်ခု ဖြစ်ပါကြောင်း ဒါနလမ်း ညွှန်လိုက်ရပါသည်။

အဝေရာ ဘေးမစ အေးမြအောင်မြင် ကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မှတ်ပုံတင် - ၀၁၁၄၂ ၀၀၈၇၆၆ လိုင်စင် ၇၂၂၀၁၁၊ စာမထုတ်စဉ် (၁၃၁၂)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တွာ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ ဝေသာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆရာပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ မြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလုပ် နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများ ပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးဆက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းစို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”
“သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ဈေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း မှုခဝခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ တားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုရင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားဆို အထူးညွှန်းရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။
ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဗိုလ်ထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်-(၅/၃၆) လာဟော်လမ်းမပြင်၊ မြောက်ဥက္ကလာပလမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်-ဝ-၆၃၁၇၉၊ ၀၉-၅၁၀၆၉၂

ပြောင်းရွှေ့ ဖောင်ယဉ်တင့်

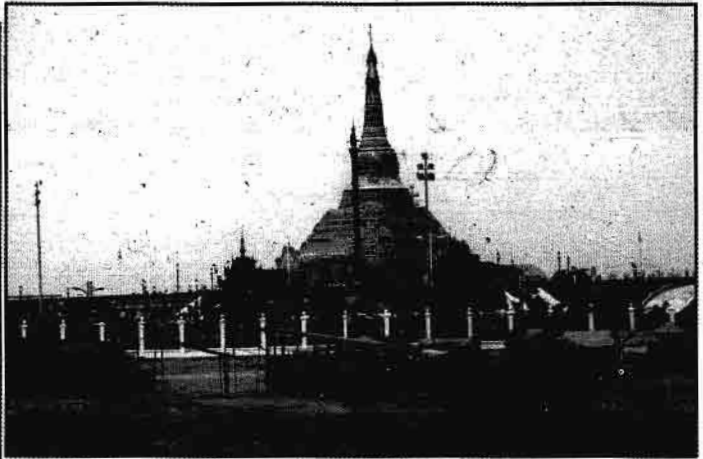

ဝေဖျော့ပန် ကျောက်စိမ်းပေယျီပေယျီ

ထက်စင်ကျော်စွာ

ယခင်လမှ အဆက်

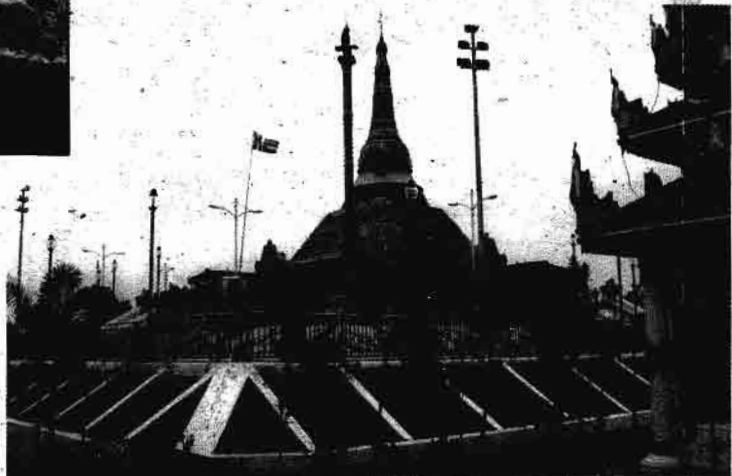
ပူဇော်မှုခရီး (၂)

• အပြန်လမ်းမှ အနီးကပ်ပူဇော်
• အကျောက်စိမ်းမြို့နယ်၊ ကျောက်စိမ်းပေယျီပေယျီ
• အကျောက်စိမ်းထောင်အကြား မှာပင်

အောက်ခြေတွင်

ယင်းနောက် စေတီရင်ပြင်မှ ဆင်း
သက်ကာ စေတီဝင်းအတွင်း ပတ်လမ်း
ဆစ်လျှောက် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုသည်။
နေ့ဦးစွာ အနောက်တောင်ထောင့်
ဆိုင်ရှိ ကျောက်စိမ်းမြေရုံသို့ သွား
ဆက်၏။ မွှာရုံအတွင်း၌ အလှူရှင်
သူများအိယကာ ဦးစိုးနိုင်၊ ဒေါ်အေး
အိုင် ဇနီးမောင်နှံ၏ တာဝံပုံကို
မြင် တွေ့ရ၏။
သူများခန်းတွင်ကား စေတီတော်

တည်ဆောက်ရေး သြဝါဒါစရိယ
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရွှေသုဝဏ်
ကျောင်း ဆရာတော် အရှင်သဒ္ဓိယ
၏ ရုပ်ပုံတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

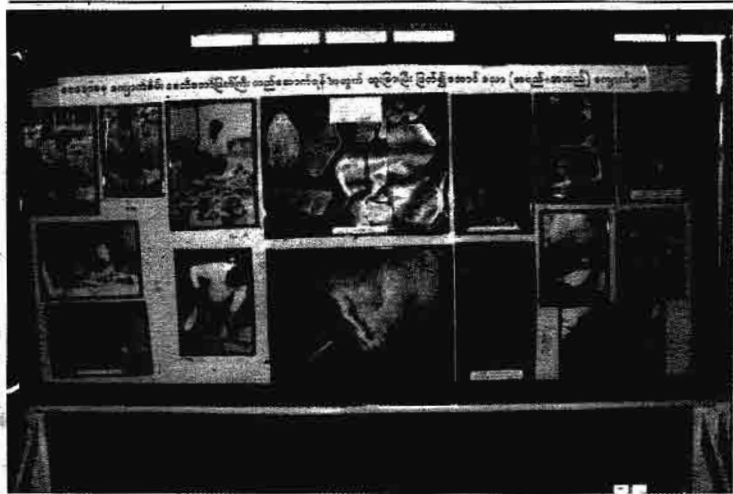
အောက်ဘက်နံရံတွင် စေတီတည်
ဆောက်စဉ်က အသုံးပြုသော
ကျောက်စိမ်းတုံးများ၏ ပုံများ၊ စေတီ
တည်ဆောက်မှု မှတ်တမ်းတင်ပုံများ

◆ ဘုရားငယ်မှ တွေ့ရသောတော်ဇာတ်ပုံ
◆ တက္ကသိုလ်မိမိဗျာရုံ

◆ တည်ထောင်ဆင် နုတ်တမ်းအင်္ကျီ

ဗုဒ္ဓ နာဂုတ္တရေရာဇ်ခြေဗိမ္ဗူဇာတိ

◆ အင်္ကျီတောင်အင်္ကျီ ရှင်ဥပုတ္တ

ကို ကားချပ်များဖြင့် ပြသထားလေသည်။

ထိုဗွေရုံတွင် စေတီမှတ်တမ်းစာအုပ်များကို ရောင်းချပေးသဖြင့် ဝယ်ယူ ပူဇော်ခဲ့သည်။

ဗွေရုံမှထွက်၍ စေတီတောင်ဘက်ပတ်လမ်းမှ စတင်လျှောက်ခဲ့ရာ အရှေ့တောင်ထောင့်၊ စေတီအခြေ၌ ရှင်ဥပုတ္တကျောင်းဆောင်နှင့် ရုပ်တုတော်ကို ရေကန်ငယ်အတွင်း၌ တွေ့ရ၏။

ထိုမှ မြောက်ဘက်၌ နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ယင်း၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှင်သီဝလီကျောင်းဆောင်နှင့် ရုပ်တုတော်တို့ကို ဖူးမြင်ရသည်။

စေတီပုရိသုဇာတ်မှာ အပိုင်းသတ္တန်ရှိ၍ (၅)ခက ကျယ်ဝန်းလေရာ သစ်ပန်းပင်များ ဝေသာစွာ စိုက်ပျိုး၍ ပြုပြင်ခြောက်သွေ့သည့် အထက်အညာဒေသ၌ စိမ်းလန်းစိုပြည်သော သဘာဝရုက္ခဥယျာဉ်ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ကြိုး

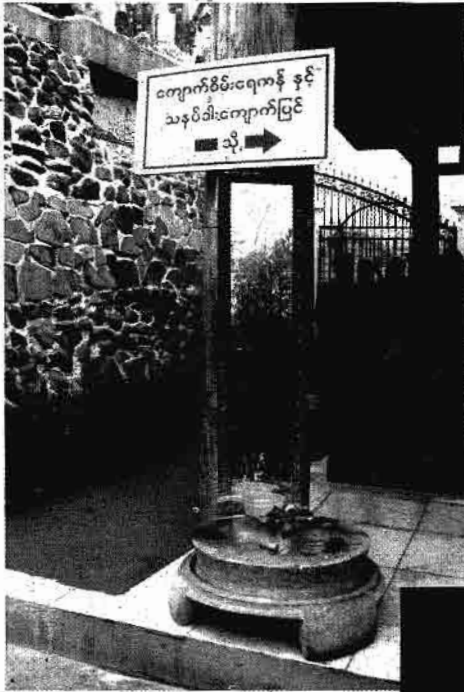
◀ အရှေ့တောင်အာရှ နယ်ပယ်
အရှေ့တောင်အာရှ ရှင်သီလဝါ ▶
◀ ရှင်သီလ ဝါရံတော်

လူတို့ကိုကြောင်း သိရသည်။
လူတို့ကိုများ စိုက်ပျိုးထားကာ သီး
နှံ၊ ရွက်လှ၊ စိန်ပန်း စသည် ဒေသ
တို့တွင် အဆင်ပြေနိုင်မည့် သစ်
သီးများမှာ လူတစ်ရပ်ခန့် ရှိပြီးဖြစ်သည်
ကို တွေ့ရပေသည်။
စေတီ အရှေ့မှခပ်လမ်းမကို ကျော်
သွားအခါ ကျောက်စိမ်းစေတီငယ်
တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။
နှောင်တော်ကြီးခေါ် ပုံတော်စေတီ
တို့၏စားတည်ထားခြင်းဖြစ်၍ ပုံ

သဏ္ဍာန်မှာ လေးထောင့်လေးဖုံးပုံ
နှစ်ဆင့်ခံ၍ ခေါင်းလောင်းမောက်
စေတီပေါက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။
ကျောက်စိမ်းစေတီကြီး၌ အရံစေတီ၊
ကလသာအိုး စသည် တန်ဆာဆင်
ပူဇော်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဤစေတီငယ်
သည် အရံစေတီကိုယ်စားလည်း ဖြစ်
သည်ဆိုလေသည်။
ထိုမှ ရှေ့ဆက်ခဲရာ မြောက်ဘက်
မှန်ဦးမရောက်မီတွင် ကျောက်စိမ်း
ရေကန်နှင့် ကျောက်ပျဉ်ကို တွေ့ရ၏။

ကျောက်စိမ်းများ စီထပ်ကာ ရေကန်
အဖြစ် ဖန်တီးကာ ရေစင်မှ သောက်
ရေသန့်များကို ပို့လွှတ်ဖြည့်ဆည်းထား
သည်။
ရေကန်နံရံ အပြင်ဘက်၊ အောက်
ခြေနားတွင် ရေဘုံတိုင်ခေါင်းများနှင့်
မြန်မာ့ဓလေ့ အုန်းမှုတ်ခွက်များ အစီ
အရံတွေ့ရ၏။
သောက်ရေ သီးသန့်ဖြစ်၍ မျက်နှာ
သစ်ခြင်း၊ ခြေလက်ဆေးကြောခြင်း၊
ရေချိုးခြင်း၊ သယ်ယူခြင်း မပြုရဟု
စာတန်း ရေးထိုးထားသည်။
ကျောက်စိမ်း ရေသန့်ဖြစ်သော
ကြောင့် ဤရေကို သောက်သုံးခြင်းဖြင့်
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ စီးပွားဥစ္စာ၊
ဉာဏ်ပညာများ တိုးပွားစေလိမ့်မည်
ဆိုလေသည်။
အပြင်ဘက်နားတွင် ကျောက်ပျဉ်
ကြီးတစ်ချပ်နှင့် မှန်ရည်တစ်ချပ်ကို
သနပ်ခါးတုံးများနှင့်အတူ တွေ့ရ၏။

▲ ကျောက်စိမ်းကျောက်ပြင်(ကြီး)

◆ ကျောက်စိမ်းကျောက်ပြင်(သေး)

● ကျောက်စိမ်းကျောက်ပြင်

သက်ကြီးအမယ်အိုများနှင့် ကလေး သူငယ်များ ပိုင်းအုံနေကြသည်။

အတွင်းပိုင်းတွင် ခါးစောင်းခန့် မြင့်သော ကျောက်ပျဉ်ကြီးတစ်ခုရှိကာ လုံမပျိုများ၊ ရွယ်လတ်အမျိုးသမီးများ လိမ်းကျံပြင်ဆင်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျောက်စိမ်း ကျောက်ပျဉ်ဖြစ်၍ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေကြောင်း သိရသဖြင့် လူအနည်းငယ် ရှင်းအောင် စောင့်၍ သနပ်ခါး အနည်းငယ်ယူကာ နဖူးတွင် မှန်ကူကွက်တို့လျက် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုခဲ့လေသည်။

ကျောက်စိမ်းအဆောင်ကလေးများ

ထို့နောက် ဝေရာစနကျောက်စိမ်း စေတီတော်အား နှုတ်ဆက်ဦးခိုက်၍ မြောက်ဘက်မှန်မှ ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။

အမြန်လမ်းမကြီးမှ စေတီတော်သို့ တိုက်ရိုက် လမ်းဖောက်လုပ်လျက်ရှိသော်လည်း မပြီးစီးသေးသဖြင့်

၁၀၀ နှုတ်ထွက်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စစ်ကိုင်းမြစ်ငယ် ကားလမ်းမှ ဝင်ရသော မြောက်ဘက်မှန်သည်သာ အဓိက အဝင်လမ်း ဖြစ်နေသည်။

ယင်းအနီးတွင် ကျောက်စိမ်းလည်ဆွဲ ကျောက်စိမ်းပုတီး ကြီးဆိုင်းဆည်းလည်း စဖြင့် ကျောက်စိမ်းအဆောင်ပစ္စည်းကလေးများ ရောင်းချလျက်ရှိသည်။

မိမိတို့မှာ စစ်ကိုင်းမြစ်ငယ်လမ်းမှ လာခဲ့၍ အင်းဝသို့ သွားရန် အမြန်လမ်းသို့ ခရီးပေါက်မပေါက် သိလိုသဖြင့်

စုံစမ်းကြည့်၏။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ လူရွယ်က အမြန်လမ်းသို့ တက်ရန် မြေလမ်းကလေးကို ကြောင်း သေချာစွာ လမ်းညွှန်ပေးသည်။ ပြီးသော် ဖွင့်လက်စ သူ၏ဆိုင်ကို ဆက်လက် ခင်းကျင်းနေလေသည်။

ဘုရားဖူးပရိသတ်များအကြား တိုးဝေဝင်ရောက်လျက် တစစာ အော်ရောင်းနေသူများကဲ့သို့ အတင်းအဓမ္မ စစ်ဟပ်ခြင်းမရှိပေ။

နှင့် ကျောက်စိမ်းဆည်းလည်း
...ကို ဈေးမေးကြည့်ရာ ဘုရားဈေး
...ဆောင်ခြင်းမရှိဘဲ မန္တလေးဈေး
...ဆိုင်များနှင့် မကွာလှသည်ကို
...ရ၏။

ဆည်းလည်းတစ်ခုကို နေအိမ်၌
...ဆောင်ရန် ဝယ်ယူခဲ့ရာ "သူတော်
...ဆောင်ပိုက်ဆံနဲ့ ဆိုင်ကုန်၊ ပစ္စည်း၊
...ရောင်းထွက်ပါစေ" ဆိုလျက်
...ဖြင့် တဖတ်ဖတ် ရိုက်လေ
...သည်။

ကျောက်စိမ်းကား ပြုပြင်၍ ကောင်းကင်
...အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။
...တော်ရန်ကင်းခြင်း၊ စည်းစိမ်
...ပညာဉာဏ်ကြီးမားခြင်း၊
...တို့ကို ပေးစွမ်း၏။

ယင်းတို့နှင့် ဆက်စပ်၍ ကောင်းကျိုး
...လိုအပ်သည်ကား
"နန်ကန်ခြင်းသစ္စာ" ပေါင်းကူး
...တရားကြောင်းတရုတ်ကန္တာရီကျမ်း
...ဖွင့်ဆို၏။

ကျောက်စိမ်းအဆင်တန်ဆာကို နေ
...ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့်
...သာယာ၍ အိမ်ဂေဟာ
...အသွားနှင့် ထိကပ်
...ဆင်ဆင်ခြင်းဖြင့် သုခ၊ စည်းစိမ်၊
...ဟူသည်
...ပြည့်ဝစေသည်။

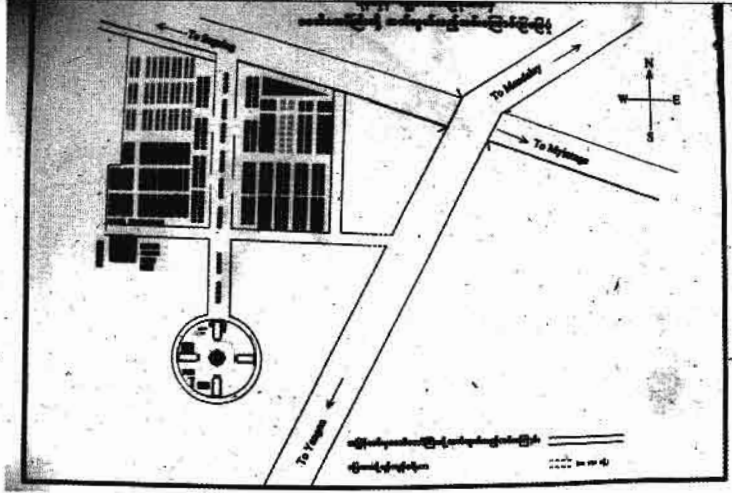
မိမိကိုယ်တိုင်သော် လည်းကောင်း၊
...သော်လည်း
...ရန်သူမိတ်ဆွေ မခွဲခြားဘဲ
"နန်ကန်ခြင်းသစ္စာ" ကို အရင်းပြုရ
...ဆိုလေသည်။

ကျား၊ ခြင်္သေ့ စသည်ဖြင့် နေ့နံရပ်
...ဆွဲပြားကလေးများ
...ရောင်းချသဖြင့် မြန်မာမှုလေ့
...ဆွဲပြားကလေးများ

အခြားလမ်း မိုင်တိုင် ၃၆၀ မှ ဖွားစဉ်

ထော်တည်ကုန်ခြင်း

ထော် အလှူရှင် ဦးစိုးမိုင် ထိန်းထားသောဆိုင်အတတ်ပုံ

www.burmeseclassic.com

ကျောက်စိမ်းအောင်အင်္ကျီ

ကို ဝယ်ယူ အဆောင်ပြုနိုင်ကြသည်။ ကျောက်စိမ်း စံကူးဓာတ်ရန်ဆောင်၍ လိုရာ အောင်မြင်ပြည့်စုံနိုင်ကြပေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

ယင်းနောက်တွင် ဆိုင်ရှင်လူရွယ် လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း အမြန်လမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိကာ မိုင်တိုင်(၃၆၁) အရောက်တွင် ယာခင်းပြင်အထေးဆီမှ ကျောက်စိမ်းစေတီကို လှမ်း၍ ဖူးမြင်ရသည်။ စေတီတော် အင်္ဂါထောင့်ဆီမှ ဖူးတွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

အမြန်လမ်းသည် စေတီကုန်းတော်၏ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်မှ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ဦးတည်ကာ(အင်္ဂါထောင့်)ပြိုဟ်တိုင်နှင့် အနီးဆုံး) ဖြတ်သန်းသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

စေတီရင်ပြင် အင်္ဂါထောင့်၌ တံခွန်တိုင် ရှိ၏။ တံခွန်အလံသည် ထင်ရှားခြင်း ကိုယ်စားပြု၏။ ထို့ပြင် အင်္ဂါထောင့်

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောက်ခြေ၌ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်ဥပဂုတ္တ စသည့် ထူးခြားသော ရဟန္တာရှင်တို့များ ပူဇော်ထား၏။

အင်္ဂါပြိုဟ်အား ကောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွက်ဆရ၏။ ကမ္ဘာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌သာရှိသော ကျောက်စိမ်းစေတီများအနက် တတိယမြောက်ဖြစ်ရာ အင်္ဂါနံသင့် သင်္ချာကို အထူးပြုသကဲ့သို့ ရှိ၏။

စေတီဘွဲ့တော်ပညတ် "ဝေရောစန" စနေအဖျားဖြစ်လေရာ "တေဇ" အောင် ဓာတ်ဆောင်နေပေသည်။ ကုသိုလ်ရှင် ဦးစိုးနိုင်သည်လည်း အင်္ဂါနံသင့် အမည်ပညတ်ပင်ဖြစ်၏။ **ဦးစိုးနိုင်က စေတီတည်ရခြင်း ရည်ရွယ်ချက်ကို ဤသို့ မှတ်တမ်းပြုသည်။**

မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အရည်အသွေးအကောင်းဆုံး ကျောက်စိမ်းများ ထွက်ရှိရာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်စိမ်းသည် ရတနာကိုးပါးတွင် အပါ

အဝင်ဖြစ်သော သယံဇာတတို့ထဲ၌ နောင်တစ်ချိန်တွင် ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်ခြင်း ရှိ၏။

သို့ဖြစ်၍ တန်ဖိုးကြီးမားသော ကျောက်စိမ်းများဖြင့် တည်ထားဆောက်တည်ရာနေ ကျောက်စိမ်းစေတီကို စိတ်ဝင်တစား လာရောက်ပူဇော်လှူဒါန်းကာ ဗုဒ္ဓဝါဒအဖို့ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားများ ဖြစ်ပေါ်လျက် သာသနာတော် ပြန့်ပွားရေးအတွက် ကြီးမားသော အထောက်အပံ့ဖြစ်လေပုံပညတ် ဟူ၍ စေတီမှတ်တမ်းစာအုပ်၌ ဖော်ပြထား၏။ လေ့လာကြည့်ရှုရသမျှတွင် ကျောက်စိမ်းစေတီသည် ဥစ္စာလို ရန်ငြိုဟ်ရှာနိုင်သည့် "စံကူး" ဓာတ်ရန် ဂြိုဟ်တွဲဖြစ်ခြင်း...

တန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားဟန်၊ ကိန်းဝပ်တော်မူဟန်တို့အရလည်း "တေဇ" အောင်ဓာတ်ဆောင်နေခြင်း...

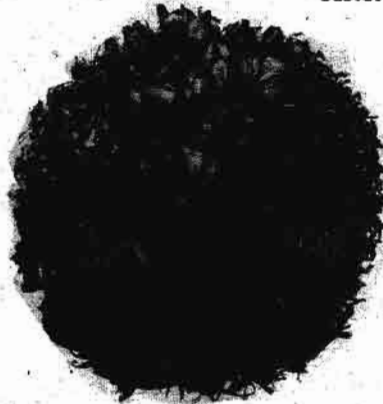
စေတီတည်စဉ် သြဝါဒ မိန့်ကြားလမ်းညွှန်တော်မူသည့် ဆရာတော်အရှင် သဒ္ဓိယ နံတော် သောကြာနှင့် ဒါယကာဦးစိုးနိုင် မွေးနံအင်္ဂါတို့ "ဝေ" အောင်ဓာတ်ဆောင်နေခြင်း...

စသည်တို့ကြောင့် ကောင်းမှုရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖူးမြော် ကြည့်ရှုသူ ပရိသတ်ဒါယကာ စည်ကား၍ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားသို့ သာသနာတော် ပြန့်ပွား ထွန်းလင်းနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဝေဒအမြင်ဖြင့် ဂါရဝပြုပူဇော်လိုက်ရပေသည်။

ဝဲအိုကွဲနာအတွက်

ဆေးတစ်လက်

အိပ်ရာဝင် ရေဝဖြင့် သောက်ပါ။ အိပ်ရာထ ရေမှန်မှန်ချိုးပေးပါ။ ဒီဗျာပျောက်ကြောင်း ဦးတင်၏ အညွှန်းတွင် ပါရှိသည်။

သို့အတွက် စအိုကွဲနာ ဖြစ်တတ်သူ အပေါင်းနှင့် အရေပြားရောဂါ ရှိသူ အပေါင်းအား ဖိဝဲနိုင်စေရန် ဆေးနည်း ဝေငှလိုက်ပါသည်။

မြင်းခြံသမားတော် ဦးတင်၏

သွေးသန့်ဝမ်းနုတ်ဆေး

ပွားကိုင်	(၇)ကျပ် (၈)ပဲ
စက်သား	(၂)ကျပ် (၄)ပဲ
သိန္ဓော	(၂)ကျပ် (၈)ပဲ
သင်္ဘောဆားပုပ်	(၁)ကျပ် (၄)ပဲ
အလိုကျ	(၁)ကျပ်
လိပ်ကျောက်ဆူး	(၁)ကျပ်
နွယ်ချို	(၂)ကျပ်
ကြာဇာသီး	(၁၂)ပဲ
ကြော်ပုပ်	(၈)ပဲ
ကလိပ်ကြီးဆန်	(၄)ပဲ
ချေးသီး	(၄)ပဲ
ကလေးသီး	(၄)ပဲ

တန်ဖိုးကြီးမားပြီး ခက်ခဲသည့် ဆေးအမည်များ မပါသဖြင့် မိသားစု တိုင်း ဆောင်ထားနိုင်သည့် ဆေးဖြစ် သဖြင့် ဆောင်ထားကြပါရန် တိုက်တွန်း ရင်း...

ချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ကျော်ကျော်စိုး(ဖိုးကုတ်)

အထောင့်ဖြစ်ခဲ့သော ရောဂါတို့ နှစ်အိုကွဲနာသည် ဖြစ်ခဲ့လှသည်။ အပူအားကောင်းသော အပူအားဖြင့် ဝမ်းချုပ် ဝမ်းခြင်း စခြင်းခံကာ ဝမ်းသွား ဝမ်းတတ်ကြလေသည်။

အညွှန်း ခုနစ် နေရာသီတွင် စာရေး ဆရာ ဝမ်းသွားခက်တတ်သည့် လေ့ ရှိသူ နှစ်ရက်လျှင် တစ်ကြိမ်မျှ ဝမ်းသွားရာ စခြင်းများ စုလုံးလျက် ဝမ်းသွားခက်ပြီး စအိုကွဲတွက်သွား ချေသည်။

အညွှန်း နာကျင်လျက် သွေးစိမ်းများ သွေးသွင် စီးကျလာတော့သည်။

ဝမ်းနုတ်ဆေး အသင့်မရှိ၍ ဝမ်းပျော့ ဆေးအစာများ စားလျက် မန်ကျည်း မန်ရည် လုပ်သောက်သော်လည်း ဝမ်းပျော့သဖြင့် ဝမ်းသွားတိုင်း လွန်စွာ ဝမ်းတတ်လျက် သွေးများ ယိုစီးတတ်ရာ ဝမ်းသွားရမည်ကိုပင် ကြောက်လန့် ချေပါသည်။

ဝမ်းနုတ်ဆေး ဝယ်စားပြန်တော့ သည့် စအိုကွဲနာ သက်သာလျက် ဝမ်းသွားမှုကြောင့် လူမှာ နုံး၍ကျန်ရစ် သည်။ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဝမ်းနုတ်ဆေး စားပြီး ရက်အတော်ကြာ၍ ပျောက်ပြီ ဆိုထင်နှင့် ဆေးဖြတ်ကြည့်သောအခါ ဝမ်းနုတ်ဆေး စအိုမှာ ပြန်ကွဲပြန်ပေသည်။

ဆေးစားလျှင် သက်သာ၊ ဆေးဖြတ် သည့် ပြန်ကွဲနှင့် လုံးချာလည်နေသည် နှစ်လကျော်သွားသဖြင့် အနာထံ သို့ အခြားရောဂါပိုးများ ဝင်သွားပါက သက်စွယ်ရှိသည်ဟု တွေးပြီး မန္တလေး သို့ပြန်ပြီး ဝမ်းနုတ်ဆေးတစ်စုံ မှာ ချိတ်ပါတော့သည်။

ဝမ်းနုတ်ဆေးဟု ခေါ်ခြင်းထက် ဝမ်းပျော့ဝမ်းမှန်ဆေးဟု ဆိုက ပို၍ နေပါသည်။

ယခင်က တစ်စုံကို (၂၅)ကျပ်သာ ကျသော်လည်း ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် (၆၅)ကျပ် ကျပါသည်။ ထိုဆေးမှာ မြင်းခြံတွင် နေစဉ်က ကိုလှဦးထံမှ ကူးယူခဲ့သော မြင်းခြံသမားတော် ဦးတင်၏ သွေးသန့်ဝမ်းနုတ်ဆေး ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းနုတ်ဆေးဟုသာ ခေါ်သော် လည်း ဝမ်းမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းရုံမျှ သွားလွယ်လျက် အားအင်မကုန်ခန်း စေပါ။

အိပ်ရာဝင် ကွမ်းသီးလုံးခန့် ရေနှင့် ဝဝသောက်ရပါသည်။ ရက်ပေါင်း (၂၀)မျှ သောက်၍ ဖြတ်ကြည့်ရာတွင် စအိုကွဲနာ အရှင်းပျောက်သွားပြီဖြစ် သဖြင့် ကြီးမားသော ဝဋ်ဒုက္ခမှ ကင်း လွတ်ရပါတော့သည်။

ထိုဆေးနည်းကို မိတ်ဆွေအပေါင်း အား ဖြန့်ဝေပေးထားသဖြင့် အာယု ဒီဃ ဝမ်းပျော့ဆေးဟု အမည်တပ် လျက် ဖော်ပြီး ရောင်းကြပါသည်။

အရေပြားရောဂါမျိုးစုံနှင့် သွေးမသန့် သူတို့အတွက်မူ ကွမ်းသီးလုံးခန့်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ

ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော

မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။

ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်

(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်

ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်ပိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
( )ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း

သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း

အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး

ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး

နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သက်

လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊

ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို

သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ

လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါ့အပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ

ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောဂါဝယ် လန်းဆန်းတက်ကြွနေ

တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်

စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ

ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့—

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းသတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗာလယ်မကြီး သွဗ္ဗပုတ်တိုင်းအနီး
(၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌာယ်၊ ဖုန်း ၄၂၂၅၄

ကိုကြီးကောင်း

ဣဒိဿာ ရွှေသိမ်တော်ကျောင်းမှ ဆရာတော်

အာရုံစူးစူး

အား ဝါရဝပြု ပူဇော်မှုခဏီ (၄)

အေးသိလ

ယခင်လမှ အဆက်

သီရိဗုဒ္ဓဘိဝံသကမင်း၏ ဝက်ပခြင်း
(အဆက်ခြင်း)အရွယ် မုဋ္ဌောစေတီကို
ဆရာတော်မင်း သိမ်တော်တည်သော
ဥက္ကဋ္ဌတော်မြိုင်၍ ရွှေသိမ်တော်
အဖြစ် ပူဇော်ခဲ့သည်။

နောက်တွင် အလောင်းစည်သူမင်း
မင်းအဆက်ဆက်တို့ မွမ်းမံခဲ့ကြ
ဥက္ကဋ္ဌတော်(၄၅)တောင်အမြင့်
ဆောက်ရှိခဲ့သည်။

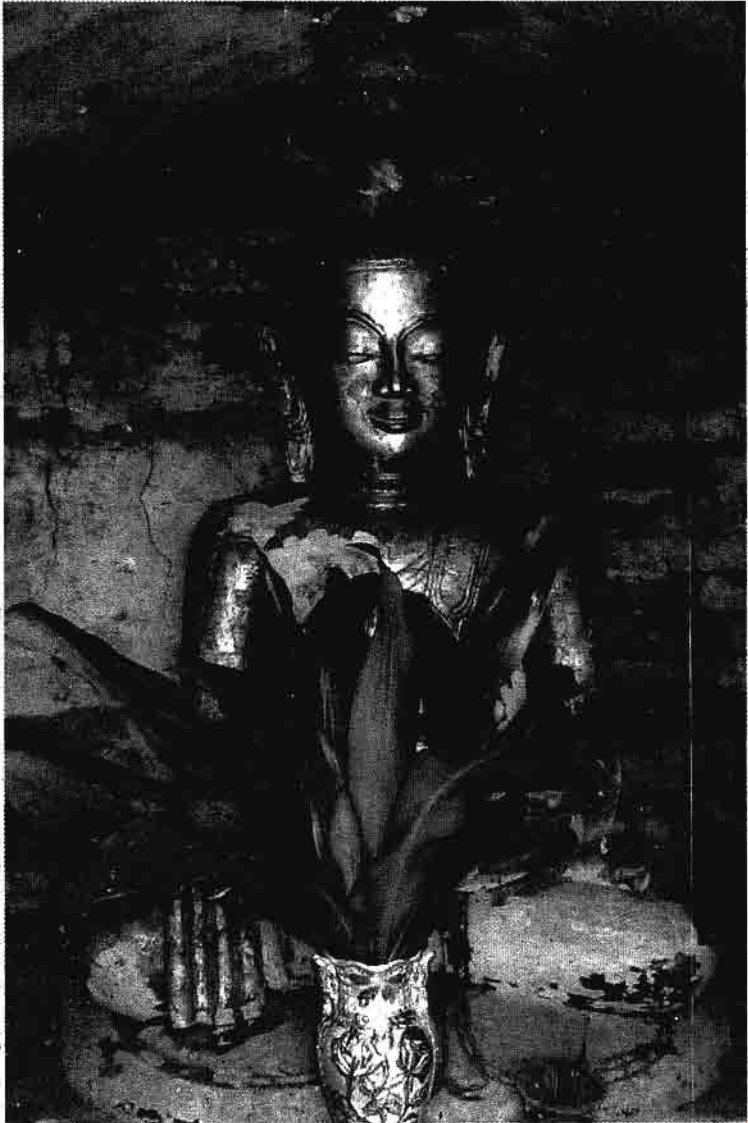
မင်းစေတီသည် ငလျင်ဒဏ်
နှင့် ယိုယွင်းပြန်ရာ “၁၃၃၂ ခုနှစ်၊
မင်းသိမ်းလတွင် ဆရာတော်
ဦးစိန်အား အမှူးထား၍ ပြန်
ပြုပြင်လုပ်သည်” ဟူသော ကမ္ဘည်း
တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်မြောက်ဘက်၌ ပြိုပျက်
သော ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်နှင့် ရတနာ
ဆောင် ရုပ်ပွားတော်တို့အား မြင်တွေ့
ရသည်။ မူလအလှူရှင်မှာ ကောင်းမှု
ပေးခဲ့၍ ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်
သဖြင့် ယခုတိုင် ရေစက်သွန်းချခြင်း
မရှိသေးဟု သိရသည်။

ဆရာတော်တည်သော ခြံရံရာ
ဆရာတော်မင်း ကျန်းစည်မြင့် ကုသိုလ်
တော်၌ အလှူရှင် များလှလျက်ရှိ
သဖြင့် သိရလေသည်။

မင်းဦးမှ မိကျောင်းရုပ်များ

ဆရာတော်အတွင်း လှည့်လည်
ပြုလုပ်ပြီးနောက် အရှေ့ဘက် အဝင်
ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ အဝင်မှဝိဝိရီ အုတ်

ဆရာတော်တော်

အင်္ဂတေကွဲအက်ရာ အကြောင်းကို
ညွှန်ပြ၍ ဦးပဉ္စင်းက ဤသို့ဆို၏။

‘ဆရာတော် ပုံလွန်တော်မူပြီးတော့ အဝင်
မှ မိအနောက်က မိုးဟက်ပြီး ခုံကြွလာတယ်။

နတ္ထဗျူဟာမြင်မြင်ပုဂံ ၁၀၅

ပြေအောင်က နဂါးကြီးတစ်ကောင် ဖြတ်
သွားလို့ ပြေတွေ့ဖို့ဟောကလာသလို အတော်
ကြီးကို ခုံကြွေးလို့ တပည့်တွေက စိန်ပိုကြ
တယ်။ ဆရာတော်က “ဘာမှ ယဟုတ်ပါက
မကြာခင် ပျောက်သွားမှာပါ” လို့ မိန့်တော်မူ
တယ်။

မကြာခင်မှာ ဆရာတော် ပုံလွန်တော်မူပြီး
နောက် ပြေကြီးလဲ ပြန်ကျသွားတာ အခုဆို
ရင် အားကြောင်းတွေရှိလို့သာ ပို့ဟောကခုံ
တာ သိနိုင်တော့တယ်။ ဆရာတော် ပျောက်
တော့မယ်၊ ထွက်တော့မယ်လို့ နိုင်တပြီတာ
လား အတွေ့ခက်လှပါတယ်။

မုခ်ဝအထွက် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ
တွင် **မိကျောင်းရုပ်တစ်ရုပ်စီ** တွေ
ရသည်။ ရှေးအခါကပင် ရှိခဲ့၍ မည်
သည်ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မသိရဟု
မိန့်ကြားသည်။

မိကျောင်းကား များသောအားဖြင့်
မြစ်ချောင်းပေါ်များသော အောက်နယ်၊
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ မွန်ပြည်နယ်တို့
တွင် အတွေ့အမြင်များ၍ မွန်ဓာတု
စေတီများ သမိုင်းတွင် မိကျောင်းကို
အထူးပြု ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။

ရွှေသီမိတော်စေတီ ကျောက်စာ
(ခေတ်သစ်ထိုး)တွင် (မွန်တိုင်းရင်း
သားတို့ အလိုအရ ရွှေအတိပြီးသော
မျက်နှာတော်ပါရှိသော ရုပ်ပွား
တော်များ ဌာမနာပြုသောကြောင့်
မုဋ္ဌောဘုရား၊ ရွှေမျက်နှာဘုရား)
ဟူ၍ ရေးထိုးထား၏။

ဆရာတော် ဦးမဟိန္ဒသည်လည်း
မွန်ပြည်နယ်၏ အဓိကရ ဆေးတောင်
တစ်ခုဖြစ်သော ကုလားမတောင်သို့
ကြွရောက်ကာ ညာတင်ကုတ်ပုံတော်
များ အလှူခံရရှိခဲ့၏။

ကုလားမတောင်မှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်
ပွင့်တော်မမူမီကာလကပင် တည်ရှိခဲ့
၏။ ဘိုးတော်အဂ္ဂနမင်း သက္ကရာဇ်

၁၀၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

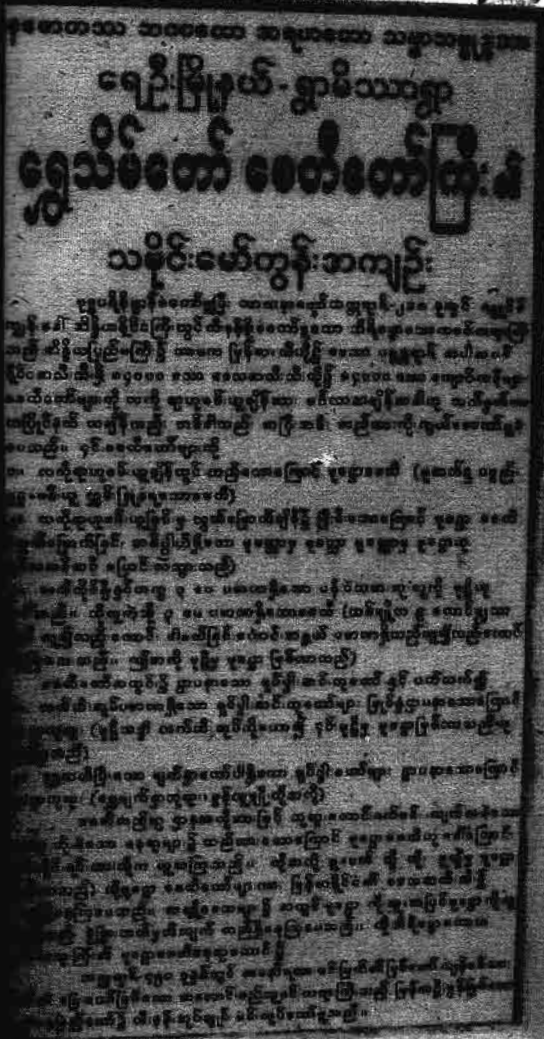

တန်ဆောင်မုက္ခံရာ ရုပ်ပွားတော်

ဖြူကြင်း (၅၃)ခုနစ်တွင် သုဘိန္ဒနာဂရ
ပြည်(ယခု သထုံမြို့အနီးရှိ၏)၌ တိဿ
ရာဇာမင်း စိုးစံ၏။

ထိုမင်း၏ သားတော်နှစ်ပါးဖြစ်သော
တိဿကုမ္မာနှင့် သီဟကုမ္မာတို့သည်
ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ထံ ခွင့်ပန်၍
**ဂစ္ဆင်္ဂီရီ(အင်းဝခေတ်တွင် မြင်းနတ်
တောင်၊ ယခုအခါ ဝင်းကျိုက်တောင်)**
သို့ သွားကာ ရသေ့ပြုလုပ်နေကြကုန်
၏။

ရသေ့ညီနောင်နှစ်ပါးသည် **ဂစ္ဆင်္ဂီ
ခေါ် ဒိုဂရယ်နတ်(ဝင်းကျိုက်တောင်
တောင်နှင့် ဒိုဟလယ်ဘို့ (ကုလား
တောင်)၊ ဒိုန္တတ်တမော့(ကျောက်လုံး
ကြီးတောင်၊ ယခုအခါ ကျိုက်မာ
ဆုတောင်းပြည်စေတီ ကုန်းတော်
သီတင်းသုံးဖော် ဗုဒ္ဓညာဏ ခုဆေး
နေထိုင်ရာ ဒိုတမော့ခေတ္တနိဂလန်
တောင်(ယခု နွားလူဖိုဟောင်)တို့တွင်
လှည့်လည်သီတင်းသုံး ကျင့်ကြံရာ**

“မိကျောင်းကိုသတ်လျှင် ရွှေအိုးသုံးလုံးရမည်” ဟူသော မွန်စကားဆိုရိုးရှိ၏။ မိကျောင်းကို မွန်ရေးထုံးဖြင့် (ကျာ်) ဟုရေး၏။ မိကျောင်း (ကျာ်) ကိုသတ်ခြင်း= အသတ်တင်ခြင်းဖြင့် (ကျာ်) ဖြစ်၏။ မြန်မာဘာသာဖြင့် “မြတ်စွာဘုရား” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ရွှေအိုးသုံးလုံးကား ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃံ သရဏဂုံသုံးပါး ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ “ရွှေမျက်နှာစေတီ” ဟူ၍ မွန်တိုင်းရင်းသားတို့ အလိုအရ ဘွဲ့မည်တွင်သော စေတီကုန်းတော်တွင် ၁၃၀၅ ခုနှစ်မှ ၁၃၆၁ ခုနှစ်တိုင်အောင် (၅၆) နှစ်တာ သီတင်းသုံး၍ သတ္တဝါအများ ခုနစ်ရက်သား သမီးတို့ကို ကယ်ဆယ်တော်မူကာ ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃံ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်စေရန် ဟောဖော်တို့က တွန်းတော်မူသော ဆရာတော် အရှင်မဟီန္ဒ၏ ကုလားမတောင် ရွှေမျက်နှာစေတီနှင့် မိကျောင်းရုပ်တို့မှာ သမိုင်းမှတ်တိုင်များအဖြစ် နိမိတ်ဆောင် ကျန်ရစ်သည်ဟု ယူဆရပေသည်။

မဝဿ ကျေး၊ ဝဿဇေး၍

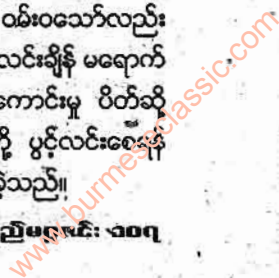
ဆရာတော် အရှင်မဟီန္ဒသည် ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး အယုတ်အလတ် မမြတ်မရွေး ကူညီကယ်ဆယ်ပေးကာ သာသနာတော် ပွင့်လင်းစေရေးကို အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

ဝမ်းမဝသည့် နှမ်းပါးသူ၊ သူတောင်းစားမှအစ စားရေရှိကွာပေး၍ ကူညီတော်မူသည်။ ဝမ်းဝသော်လည်း ရှေးအတိတ်ကံ ပွင့်လင်းချိန် မရောက်သဖြင့် အတိတ်ကောင်းမှု ပိတ်ဆို့တားဆီးခံထားသူတို့ ပွင့်လင်းစေရန် ဖေးမကူညီတော်မူခဲ့သည်။

ထေရ်သမိုင်းကျောက်စာ

တော်သီဟရသောက ဒိုဂဗ္ဗယံကပန်း
ဘောင်(ယခု ဇွဲကပင်တောင်)သို့
ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးလေသည်။
အကျယ်ကို သိလိုပါက...
❖ မွန်ရာဇဝင်စေတီတော် သမိုင်း
ပေါင်းချုပ် (မွန်၊ မြန်မာ နှစ်ဘာသာ)

- ❖ ပျားစွဲတောင်(ကျိုက်တို) ကျိုက်ထီး
ရိုးစေတီသမိုင်း(မွန်၊ မြန်မာ)
- ❖ ဒိုတမော့ခတွန်ဂလန်တောင် (နွား
လပို့တောင်) ကျိုက်ထီးရိုး စေတီ
သမိုင်း(မွန်ဘာသာ)
တို့တွင် ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

◆ ဘုရားရှင်ကြီးတော် ဘုရားတော်

ဆရာတော်၏ လုပ်ရတ်ပညာဖြင့် အောင်မြင်ထွန်းပေါက်ခဲ့သူ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များစွာကို ဦးပွင်းက အမည်၊ လုပ်ငန်း၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် တကွ မိန့်ကြားတော်မူကာ သူတို့၏ ဓာတ်ပုံ၊ ပန်းချီကားများကို ညွှန်ပြတော် မှုသော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ချန်လှပ်ခဲ့ ရပါသည်။

မဝသူကျွေး၊ ဝသူဖေး၍ သာသနာ တော် ပွင့်လင်းရေးကို ဝါယမ စိုက် ထုတ်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူပါပေသည်။

ခေါင်းရွက်ဘုရား

သိမ်စေတီမုခ်ဦးမှာ ၁၃၀၃ ခုနှစ်က တည်ဆောက်လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ကာ ရွှေ သိမ်တော်ကျောင်း ရဟန်းတော်များ ဆက်လက် မွမ်းမံထိန်းသိမ်းမှုကြောင့်

၁၀၈ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေစာမဂ္ဂစာ

မူလ လက်ရာအတိုင်း မြင်တွေ့ရသည်။

စေတီဝင်းအရှေ့ဘက် မုခ်ဦး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ဆရာတော် ဦးမဟိန္ဒ တည်ဆောက်ပူဇော်သော စေတီနှစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က တည်ထားခြင်း ဖြစ်ကာ သင်္ချီရ ဓာတ်တော်မွေတော် များနှင့်အတူ လုပ်ရတ်ပညာဖြင့် စီရင် ထားသော ဓာတ်လုံးများကိုပါ ဌာပနာ ပြုထားကြောင်း သိရသည်။

စေတီမှာ ပစ္စယံအထက်ခေါင်း လောင်းမှောက် ပတ်လည်တွင် ရဟန္တာ ရုပ်တုများ ဝန်းရံထားသည်။ တစ် မျက်နှာလျှင် ငါးပါးစီ ဖူးမြင်ရသည်။

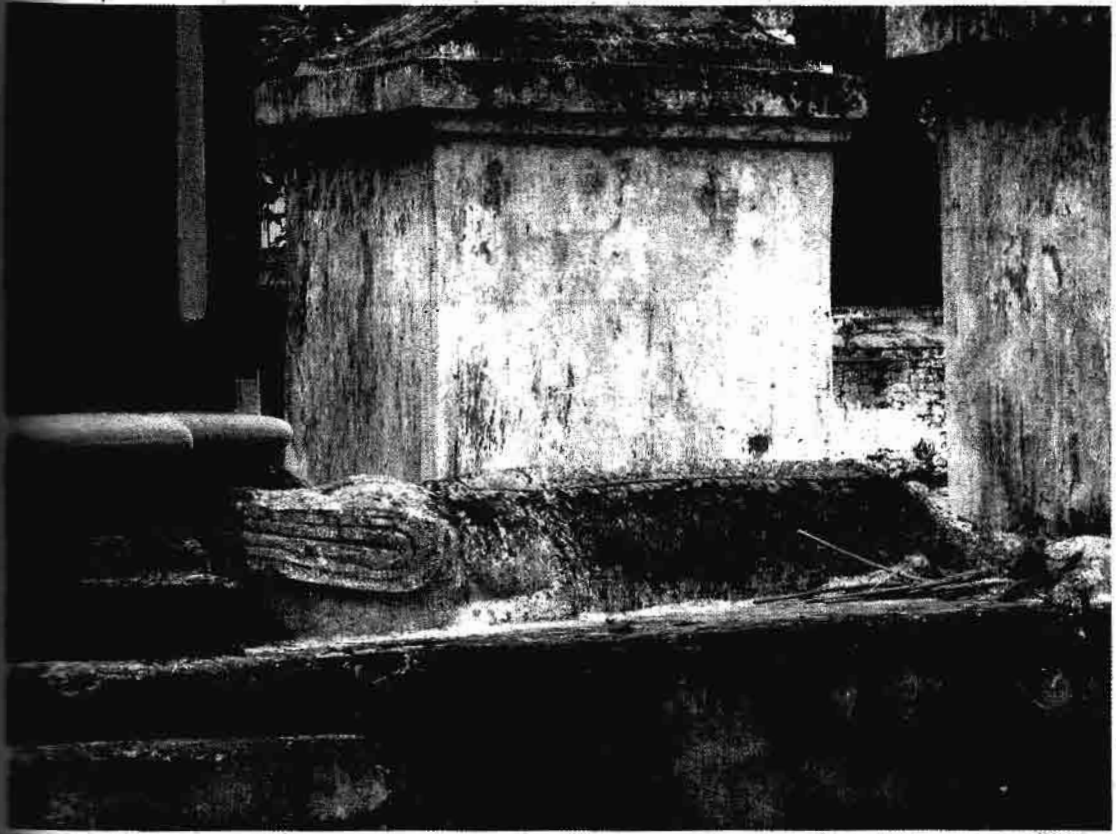
ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် ပြုပျက်လုနီး ပါး ရှေးစေတီတစ်ဆူမှာ ချုံနွယ်များ ဝိတ်ဖုံးလျက်ရှိသည်။ အရှေ့လှည့် လိုက်မုခ်တွင် ထင်ရှားသော အက်

ကြောင်းကြီးများကို မြင်တွေ့ရသည်။

ခေါင်းရွက်ဘုရားဟု ခေါ်ကြသည်။ လိုဏ်အတွင်း၌ ပုဂံခေတ်လက်ရာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ် တော်မူသည်။ ဦးခေါင်းတော်အထက် ရောင်လှုံ့ချွန်က ပြုလုတ်တဲ့ စေတီတော် အား မလှူနိုင်ပမာ ထောက်ပံ့ပေးသကဲ့ သို့ ရှိ၏။

ဤအခြေအနေကြောင့်သာ စေတီ တစ်ဆူလုံး ပြိုကျခြင်း မရှိသေးသည်ဟု ယူဆရသည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းရွက် ဘုရားဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

“ခေါင်းရွက်”ဘုရားစေတီမှာ အချိန် အခါမရွေး ပြိုကျနိုင်သော အခြေအနေ ၌ ရှိသဖြင့် ပါရမီရှင်တို့ **“ပေါင်းဖက်”** ကုသိုလ်ပြုကြခြင်းဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၅၀၀) ခန့် သက်တမ်းရှိသော နွေဟောင်း လက်ရာ စေတီတော်ကို မပျောက်

► အင်းစိန်မှ မိကျောင်းရပ်

ဆရာစေရန် ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြစေ
ကြောင်း ဆုတောင်းရပေသည်။
ထိုစေတီ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်
အရပ် ကွင်းပြင်တွင် ပြန်လည်မွမ်းမံ
ဆည်းဆာရန် သာသနာအလံ စိုက်
ထူထားသည့် စေတီဟောင်းတစ်ဆူ၏
ဆုတ်ပလ္လင်နှင့် ပစ္စယံ အကြွင်းအကျန်
အချို့ မြင်တွေ့ရသည်။
ဆရာတော်ဦးမဟိန္ဒသည် ဤစေတီ
အောက်အတွင်းမှ ကြေးနန်းနှင့် ဇာတ်လုံး
များ တူးဖော်ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။
ဤစေတီတော်ကို တံတားဦးမြို့နယ်၊
ဆုတ်ပလ္လင်တော်ကျေးရွာကျောင်း ဆရာ
ဆာကာ “လောကအောင်မြင်စေတီ”
ဟု ဘွဲ့မည်သမုတ်၍ အသစ်တစ်ဖန်
ဆည်းလုပ်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိ

ကြောင်း သိရှိရလေသည်။
—————
ဦးမဟိန္ဒ၏ရတနာ
—————
ရွှေသိမ်တော်စေတီဝင်းနှင့် ကျောင်း
မြေအတွင်း လေ့လာကြည့်ညှိပြီးသော
အခါ လက်ရှိဆရာတော်နှင့် ဦးပဉ္စင်း
များကို ရှိခိုးနှုတ်ဆက်၍ ရေဦးမြို့သို့
ပြန်လာခဲ့သည်။
ဆရာတော် ဦးမဟိန္ဒသည် ချီးကျူး
အားကျဖွယ် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ
လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ၌ မျက်စိနှစ်ကွင်း
အလင်းမရသည့်အချိန်တွင်ပင် အနား
ယူခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း သိရသည်။
ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ အတွဲအကူ
မလိုဘဲ တစ်ပါးတည်း သွားလာလှုပ်
ရှားနိုင်သည့်အပြင်...

ရွှေဘိုခရိုင် ရေဦးမြို့နယ်မှ မိုင်ပေါင်း
(၅၀၀)ကျော် ဝေးကွာသည့် သထုံခရိုင်၊
ပေါင်မြို့နယ်တိုင်အောင် ကြွရောက်
တော်မူသည့်အပြင် ပေ(၃၀၀၀)ကျော်
မြင့်၍ စောင်းတန်းလှေကား မရှိသည့်
ကုလားမတောင် မြေလမ်းတောင်
တက်ခရီးကိုပင် တက်ရောက်ကာ
သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်တော်မူ
သည်ဖြစ်ရာ အံ့ဩလေးစားစွာ ဦးတင်
ရပါသည်။

ဇေယျာ ဗူးတွေ ခဲ့ရသော်လည်း၊
ကျေးဇူးကြီးမားလှသည့် ဆရာတော်
အရှင်မဟိန္ဒအား ဂါရဝပြုလျက်...

စောသိင်းလ

အင်္ဂါပြုတ်နံ့ကစတဲ့ ဉာဏ်လမ်း

ကြည့်ပါ။

● အင်္ဂါပြုတ်နံ့ကစတဲ့ ဉာဏ်လမ်း
ကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)
ဒါကတော့...

ရန်လိုတတ်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

● ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ဖြောင့်တန်း
ပြီး ရှည်လျားနေပါတယ်။ (ခ)
ဒါကတော့...

တွတ်ထိုက်တတ်ရန်ရဲ့ သင်္ကေတပါ။

● လက်သန်းတိုပါတယ်။ (ဂ)
ဒါကတော့...

ဘုဆောက်ပြေတတ်တဲ့ အကျင့်စိုက်
ပါ။

● လက်မသည် တောင့်တင်းပြီး
အနည်းငယ် ကော့သယောင် တွေ့
ရတယ်။ (ဃ)
ဒါကတော့...

ဆတ်ဆတ်ထိမခံနိုင်တဲ့ အကျင့်ပါ။
ကဲ...ဒါဆိုရင်...

သူ... ဘယ်လို
လူစားလဲဆိုတာ
သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”
 “အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား။ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ
 ညာညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။
 ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “တိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း
 ရအောင်”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ
 နေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
 လည်ညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း
 ပါ”
 “ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေးကိုနိုင်ဦးရဲ့ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်
 ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့
 ချိတ်တဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက
 အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့
 ချိတ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”
 “အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-
 dition လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ
 အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား
 နိုင်ဘူး ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ
 ပါ ဆရာ”
 “အင်းဗေပါဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊
 ချိတ်တို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး
 ချိတ်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်
 တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 ဖြန့်နှံ့သည့်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်
 ချိတ်တတ်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော
 တက်တာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း
 ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ်
 ခံစားရတတ်ပါတယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊
 ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သိရတော့တယ်”
 “ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ငွေကသမားတော်
 ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ
 ပေါ့ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား
 တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ
 တယ်နော် ဆရာ”
 “သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ဟာ
 မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက
 ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊
 ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊
 လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်
 တယ်ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက်
 စာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ
 အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်
 ဗျာ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့၊ အမှတ်မဲ့
 နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်
 အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ
 အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း
 ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်
 ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ
 မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲတပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တော့ရွှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

ကြေးခြင်းမြို့နယ်အမှတ် - ၈၁၀၀၈(၈၄၀၆၆)(၁၁/၁၂၉)

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းတ
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီး၊
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ
နိုင်ပါသည်။)

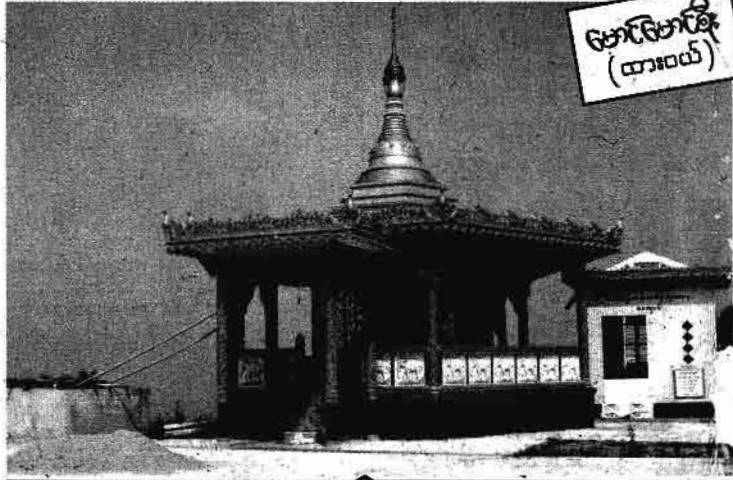
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗျာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဗန်း - ၀၁၆၃၀၇၁၊ ၀၉-၇၃၁၂၇၅၂၄။

စပါးတောင်ရိုး သာသနာ့အောင်မြင်

ပေးသွန်းခံစောင်ဆိုး (၃)

ပဒေသာ

မော်ဂျီမော်ဂျီ (ထားဝယ်)

အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း
အနောက်ဘက် တောင်စောင်း

အရှေ့တောင်ဘက်အရပ်မှာ ရောက်အောင်သံတရားစာအုပ်တိုက်အား ဖွဲ့စည်းရာ၌
• ဝန်ထမ်းတော်အတွင်း ရှေ့ရိုးစင်သရေတော်နှင့်
ထောက်ပံ့မှုအရာထမ်း ဦးညွန့်အောင်တို့၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို ကြည့်ရှုနေရခြင်း

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒသည် နမ
ဆောင် (မြစ်မီးရောင်တောင်)ပေါ်၌
ဆူတရားဓမ္မ အားထုတ် သီတင်း
ဆူ နေထိုင်လျက်ရှိပြီး ဘုရားဖူးများ
ဆူမရွေး တရားဓမ္မအားထုတ်
ဆူသီလ တည်ဆောက်ခြင်းကို
ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဘုရား၊ စေတီ၊
ဆူတန်း၊ သိမ်၊ ဇရပ်၊ ရေကန် စသည်
ဆူတို့ တည်ဆောက် တူးဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
ဆူသည်။

တရားတို့ဖြင့် တည်ဆောက်ရန်မှာ
မလွယ်ကူပါ။
သို့နှင့် ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ၏
စပါးတောင်တန်း သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များ ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် ပြည်သူ
များက စေတနာသဒ္ဓါတတ်အားနိုင်
သမျှ ပါဝင်လှူဒါန်းကြခြင်းဖြင့်

ကုသိုလ်ယူကြပါသည်။
ဘုရားစေတီဟောင်း ပြုပြင်ရခြင်း
သည် အသက်ရှည်၏။ အပါယ်မလော။
နိဗ္ဗာန်ဝင်သည်ထိ ကောင်းကျိုးပေး
တတ်၏။
နမတောင်(မြစ်မီးရောင်) မစတီ
ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို

ကြည့်လိုက်ရာ မြောက်ဘက်အဝေး မြင်ကွင်းမှာ စကြာရှင်စေတီ၊ အောင် သံဝရ ရော့စတီဆင်များရှင်စေတီတို့ ကို လှမ်း၍ ဖူးမြင်ရ၏။

မြောက်ဘက် တောင်ခြေကုန်းမြင့် တစ်ခုပေါ်ဝယ် မြစ်မ်းရောင်သိုက်နန်း ကို လှမ်းမြင်ရ၏။ တောင်ဘက်တွင် တောင်စဉ်တောင်တန်း အသွယ်သွယ်၊ တောတောင်လျှိုမြောင် အထပ်ထပ် သစ်ပင်စိမ်းစို အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။

အနောက်ဘက်တွင် ဖြတ်သန်း စီးဆင်းနေသော မြစ်ထားဝယ်ကို အထင်ရှားမြင်တွေ့ရလေသည်။

တစ်ဖန် ထားဝယ်မြို့နှင့် ရပ်ကွက်/ ကျေးရွာများကို အပေါ်စီးမှ မြင်တွေ့ ရသည်မှာ မြေပြင် ပြားပြားဝပ်နေသည့် အနေအထားမြင်ကွင်း၊ စပါးတောင်ခြေ တစ်ဝိုက်တွင် မြို့တွေက ဝေ့ဆိုင်း ရစ်ပတ်လျက်ရှိ၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာ စာရေးသူ နှမ တောင်ပေါ်ဘုရားဖူး ရောက်ခဲ့စဉ်က ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ သီတင်းသုံးနေ သည့် ကျောင်းဆောင်သစ်တွင် သွား ရောက်၍ ကန်တော့ဖြစ်ပါ၏။

ဆရာတော်အား နှမတော်ရှင်ဇော မြစ်မ်းရောင်စေတီနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြားသည့် အတွေ့အကြုံများ ရှိပါ က မိန့်ကြားပေးပါရန် လျှောက်ထား ရ၏။

ထိုစဉ် ဆရာတော်ဦးကောဝိဒက... 'သာကရမြို့(ယခု ပြင်ဆောင်ရွာ)မှာ အုပ်ချုပ် စိုးစံတဲ့ မင်းရှင်ပဲရဲ့ နှမတော်ရှင်ဇောဟာ သာသနာ့သက္ကရာဇ် ၈၇၅ ခုနှစ်မှာ စပါး တောင်တန်းဆုံတောင်ဘက်တွင် တောင်ထိပ် ဝယ် စေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ တယ်။

ဒီစေတီတော်ကို နှမတော်ရှင်ဇောစေတီလို့

မြစ်မ်းရောင် သိုက်နန်း အထောက်အပံ့စာတွင် အကျောက်မှ မြစ်ရတနာ မြစ်တွင် မြစ်မ်းရောင် သိုက်နန်း အထောက်အပံ့စာတွင် အထောက်အပံ့မြစ်ရတနာ မြစ်တွင်

ခေါ်ဆိုမှု ပြုကြသလို နှမတောင်တွင် မြစ်မ်း ရောင်သိုက်နန်းချုပ်တည်ရှိပြီး သိုက်ယများ စောင့်ရှောက်ထားကြောင့် မြစ်မ်းရောင်စေတီ လို့လဲ ခေါ်ဆိုကြတယ်။

ဒါပြင် နှမတောင်ထိပ်မှာ တည်ထားတဲ့ ရှင်ဇောရဲ့စေတီကို ယခုအခါ နှမတော် ရှင်ဇောမြစ်မ်းရောင် ဆုတောင်းပြည့်စေတီလို့ ခေါ်ဆိုပြုပါတယ်။ ထိုအတူ ဤစေတီကို "ဇေယျတု နှမတောင်မြစ်မ်းရောင်ဆုတောင်း ပြည့်စေတီ"လို့ လဲ ခေါ်ဆိုကြပြန်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဦးသုဒဿန လက်ထက် နှမတော် ရှင်ဇောမြစ်မ်းရောင်စေတီမှာ မိုးကြိုးခထားလို့ ထက်ပိုင်းပြတ်ဖြစ်နေ

တယ်။ ဒီစေတီကို ဘုရားဒါယကာ ဦးအိုသီးကံ ပြုပြင်ခဲ့တယ်။

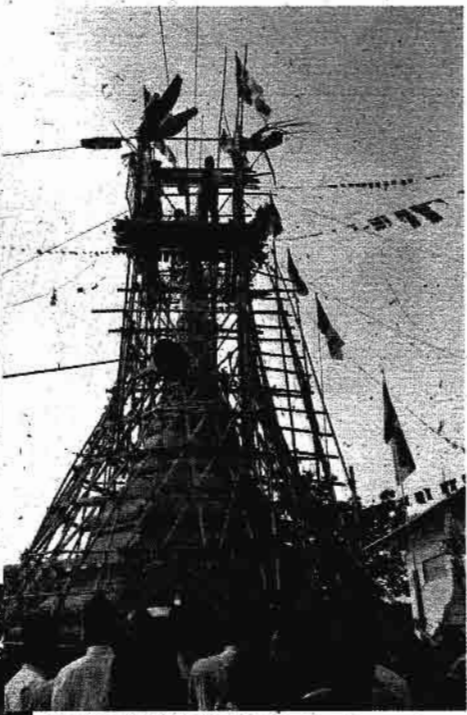
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာ ရွှေထီးတော် တင် လျှူခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ဦးသုဒဿန ပထမဦးဆုံး ပြုပြင်တဲ့စေတီလဲ ဖြစ် တယ်။

နှမတော် ရှင်ဇောမြစ်မ်းရောင်စေတီ ဟာ နှစ်ပေါင်း ကြာညောင်းလာတာ ကြောင့် ဘက်စုံပြုပြင်ရန် လိုအပ်လာ ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော်အနေနဲ့ ဒီ စေတီတော်ပြုပြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရပ်တွေ

● မြစ်မရောင် သိုက်ရန်အားထောက်အားပေးရန်အတွက် ထောင်ကျန်ပေါ်မှ နှမတော် ရှင်မာမြစ်မရောင်စေတီ၌ ထီးတော်မတင်မီဖြစ်ကွင်း
● နှမတော်ရှင်မာမြစ်မရောင်စေတီ ထီးတော်တင်လျှင် ပုထိုးခွဲခိုင်းတော်ကို ထွေ့ရှုစဉ်

● နှမတော်ရှင်မာမြစ်မရောင်စေတီ၌ ထီးတော်မတင်မီဖြစ်ကွင်း

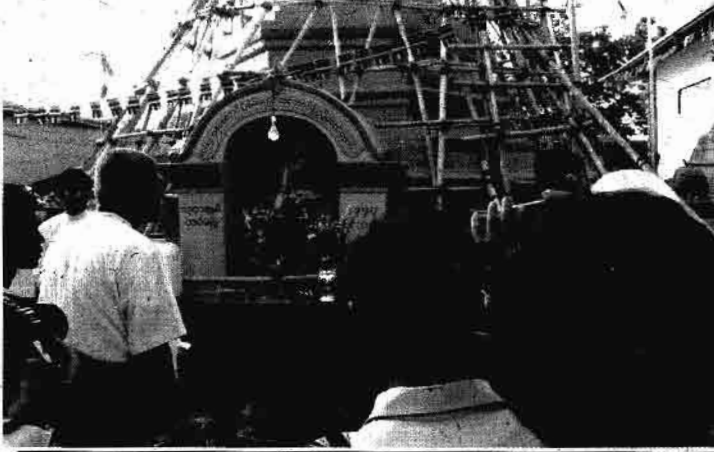
မကြီးတစ်ဦး ဆရာတော်ရဲ့ကျောင်းကို ရောက်လာပြီးတော့ နှမတော်ရှင်မာ မြစ်မရောင်စေတီကို ပြုပြင်လိုကြောင်း လျှောက်ထားသူတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာ ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပြင် နှမတောင်(မြစ်မရောင် စောင်)ပေါ်တက် ကားလမ်း တန်စောင်းနဲ့ ကျောင်း၊ သိမ်၊ ရေကန် စတဲ့ သာသနာ့အဆောက်အအုံတွေ လှူဒါန်းမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ပေါ်ပေါက် လာပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲပဲ မြစ်မရောင်စေတီ ဘက်စုံမှမ်းမံပြုပြင် တည်ဆောက်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို အချိန်ကာလ(၃)နှစ်နဲ့ ဆောက်ရွက်ဖို့ ရည်မှန်းထားခဲ့ပေမယ့် ဤစေတီကို လက်တွေ့ဘက်စုံပြုပြင် ရေး လုပ်ငန်းတွေကို ဆောင်ရွက်ကြတဲ့ အခါမှာ(၃)လနဲ့အပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်

(၃)နှစ်တာကာလ စီမံကိန်းနဲ့ ဆောင်ရွက်ဖို့ ရည်မှန်းထားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်အနေနဲ့လဲ ဒီစေတီတော် စီမံကိန်းကျရာ စောင့်ရှောက်နေကြတဲ့ သာသနာ့ စောင့်ရှောက်မှုဦးစီးဌာန၊ တော သစ်တောဌာနများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်ပြတ် နဲ့ ပြင်အပ်၊ မြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဆရာတော်အား ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ အောင် အား ပြသခြင်း၊ ဟတ္ထိဉာဏ်ရွှေ့ပြောင်း ပြောင်း အများဆုံးပေးအပ်ပေးခြင်း ဆိုတဲ့ လှူဒါန်းမှုအသံပေးခြင်း စသည့်တို့ကို ပြုလုပ်...

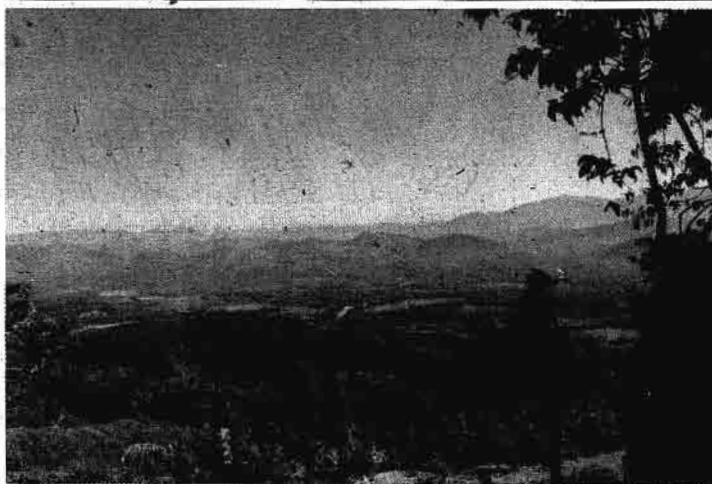
အကယ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်ပြတ်များနဲ့ စောင့်ရှောက်အပေါင်းတို့က ဒီစေတီတော် ရဲ့ သာသနာ့ပြုလုပ်ငန်းတွေအတွက် ကူညီ ထောက်ပံ့ပေးမယ်ဆိုရင်လဲ အလှူဒါနက၊ ဒါဒါကံများ ပေါ်ပေါက်လာစေဖို့သာ စိတ် ဆော်နှိုးဆော်ပေးစေလိုကြောင်း ဒီစေတီ တော်ထံပဲမှာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုတောင်းပန် မေတ္တာရပ်ခံ ရင်ခံထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မြစ်မရောင်စေတီကို ဘက်စုံ ပြုပြင်ဖို့ ရည်မှန်းထားတဲ့အချိန်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် ဝါဆိုလပြည့် နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့နေ အလှူရှင် ဒါယကာ

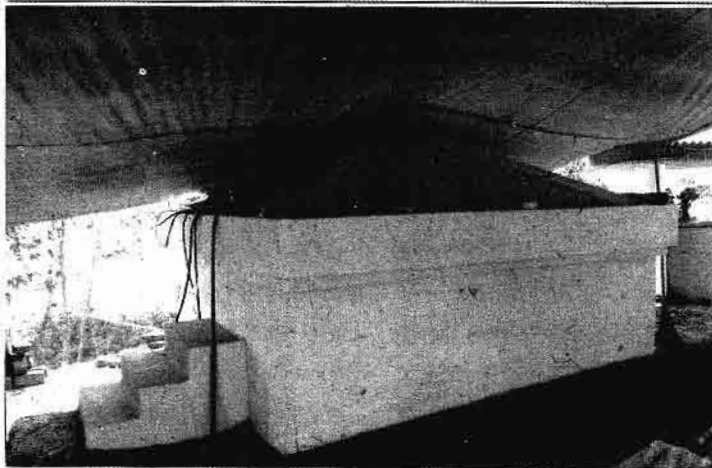
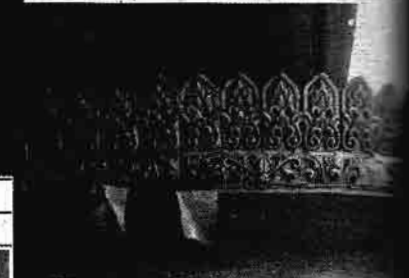
◀ ဝေယျာဉ် နှမဝတောင်မြစ်၏အရောင် ဆုဝတောင်မြို့၌ဝေတီတော်
မြောက်ဘက်မှန်အတွင်း ထိုင်တော်မူဘုရားအား ဖူးမြော်ရစဉ်
▶ နှမဝတောင်(မြစ်၏အရောင်တောင်)၏မှ အကျောက်မြစ်ကွင်း

◀ နှမဝတောင်ရှင်တော်မြစ်၏အရောင်တော်
၌ ထိုင်တော်မူဘုရားမြို့ ဖူးမြော်ရစဉ်
▶ ကျောက်ကြီးအနီး
ရှင်တော်မြစ်တောင်ခြေအား ဖူးမြော်ရစဉ်

▶ နှမဝတောင်(မြစ်၏အရောင်တောင်)
ထိ၌ ကျောက်ကြီးတောင်ကန် ထောင့်ရစဉ်

သင် နုထုတ္တရောင်ခြေ၌မဂ္ဂဇင်း

နမတောင်(မြစ်ဖျောင်းဘေး)၀ေါ် အထောက်အကူဘုရားသိမ်တွင် ထိုင်တော်မူ ကျောင်းထောင်တူတော် ဘုရားသုံးတူအား မှူးစဉ်းစဉ်း
ထီးတော်ချ စေတီကို တွေ့ရရင်
အထောက်အကူ ဘုရားသိမ်နှင့် နှစ်ထပ်တိုက် ကျောင်းထောင်သစ်မြင်ကွင်း

ပုံစံတယ်။

ဒီနေ့ အခုလာမယ့် တပို့တွဲလပြည့်
ဘွတ်(၉)ရက် (၃-၃-၂၀၁၆)နေ့မှာ
ဆူယီတော်တင် အလှူမင်္ဂလာပွဲကြီး
တင်ပို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းဟာ
ဤစေတီရဲ့ ထူးခြားချက်ဖြစ်တယ်လို့
ဆိုရာဖြစ်တယ်။

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ
နမတောင်စေတီ(မြစ်ဖျောင်းရောင်
စေတီ) ပြုပြင်ရာမှ ထွက်ရှိလာသော
ဆူယီတောင်းအုတ်ပြားချပ်များ ပြသဖြင့်
အရေးသူ အုတ်ပြားတစ်ချပ်ကို တိုင်း
အကြည့်ရာ အလျား(၁၅)လက်မ၊
အနံ(၈)လက်မ၊ ထူ(၃)လက်မ ရှိ
ကြောင်း လေ့လာ မှတ်တမ်းမူပြုရပါ
မည်။

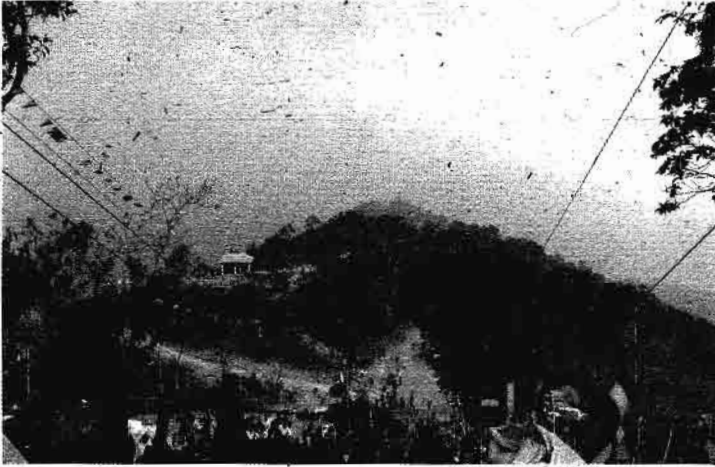
ထိုစေတီ၏ ရှေးဟောင်းကြေးခေါင်း
ထောင်းများကို လေ့လာမှုပြုရသလို
ဆူယီတောင်းကြေးပြား တစ်ချပ်ပေါ်တွင်
မှတ်တမ်းတင်ထားသော အကြောင်း

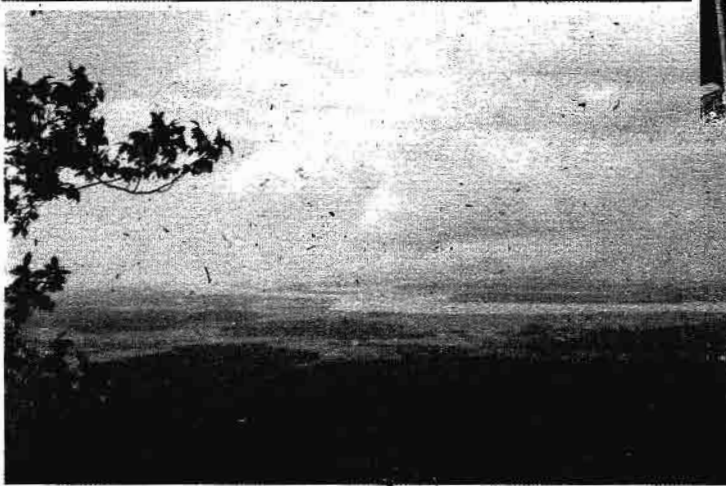
အရာများက ဤစေတီ၏ သမိုင်းကို
ဖော်ညွှန်းပြဆိုရာ ရောက်ပါသည်။
နမတော်စေတီ(ခ) မြစ်ဖျောင်းရောင်
စေတီကို ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၁
ခုနှစ်တွင် မောင်ရွှေအိန်၊ မမိဥတို့က
ပြုပြင်၏။ ထို့နောက် ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၁၉ ခုနှစ်တွင် ရှုမ္မာတွင်းရွာနေ
ဦးဖိုးသီး၊ ဒေါ်အေးမယ်သင်နှင့်
ဘုမ္မော်ရပ်နေ ဦးချူစိုင်း၊ ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၃၃၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့
နေ ဦးဘာလေး+ဒေါ်မိမိလှ၊ ဦးချူစိုင်း...

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်
တွင် ဒေါင်းငုရင်နေ ဦးစံသိန်း
ဒေါ်မကြိုင်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၆
ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့နေ ဒေါက်တာ
ဖိုးလွင်၊ ဒေါ်တင့်တင့်ဝေတို့သည် ဤ
စေတီမိုးကြိုးခဲ၍ ပြုပြင်ခဲ့ရသည်။
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၇ ခုနှစ်
တွင် ရှုမ္မာတွင်းရွာနေ ဦးဖိုးသီး၊ ဒေါ်အေး
မယ်သင်တို့၏ သားသမီးများနှင့်
အများဒါယကာတို့ စုပေါင်း၍ ဤ
စေတီအား ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ

နမတောင်မြစ်ဖျောင်းဘေး ၁

◆ နယုတောင်(မြစ်ဝကျွန်းပေါ်) ဝေဟာရပြင်ပေါ်မှ မြင်ရသော
မြောက်ဘက်မြင်ကွင်း
◆ ထားဝယ်မြစ်မြင်ကွင်း

◆ ထားဝယ်မြို့နှင့် ရင်ကွက် အနာဂတ်များမြင်ကွင်း

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သာသနာ့တံခွန်တိုက်ကို အခြေခံသော
ကောင်းမှုမြင်ကွင်း

ကောင်းမှု ပြုခဲ့ကြပါ၏။

ယခုတစ်ဖန် ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၇၇ ခုနှစ်တွင် တောင်ပွားကျောင်း
ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ ဦးစီးလျက် နေ
ဝင်းဒင်ရပ်နေ ဦးသိန်းအောင်+ဒေါ်ထွန်း
ကြည်၊ ရန်ကုန်မြို့နေ မောင်ကျော်ဦး
ဝေ+ မသလင်းစံတို့က ဤစေတီကို
ပြုပြင်ခြင်း...

လမ်းဖောက်လှုပ်ခြင်း၊ ရေကန်
ရင်ပြင်ခင်းခြင်း၊ ဘုရား သိမ်း၊ ကျောင်း
တံခွန်တိုင်၊ တန်ဖောင်းဘန်း၊ မြစ်ဝ
ရောင်နေအိမ်စသည့် သာသနာ့
အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက်
လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထား
သည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရလေသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်မောင်စိုး(၇၇၁၀၀၀)

စာပေချစ်သူများအတွက် လောကဏာ

ကြည့်ပါ။

- အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ပူးကပ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ (A.A)
  - ဒါကတော့...
  - ကြောက်တတ် လန့်တတ်မယ်။
  - မိခင်မိတ် ပိုမယ်။
  - မှင်သောက မှာမယ်။
  - ဆွဲခြစ်ရက် ပြတ်သားဘူး။
  - စိတ်စွမ်းအားနည်းမယ်။
  - ကြည့်မှ လျော့နည်းမယ်။
  - ခြိမ်းခြောက်ပါလာဆိုတိုစိတ်တွေ လွှမ်းမိုးထားမယ်။
  - ဘာပုံပျက်ကွက်မှာ စိတ်မာမယ်။
  - နှစ်ထပ်အလုပ်နဲ့ အကျိုးပေးတယ်။
  - ဘယ်ပိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အဆင်မပြေနိုင်ဘူး။
  - အမှားအယွင်းတွေ မှားတတ်တယ်။
  - ဦးဆောင်မှု မပေးနိုင်ဘူး။
  - မည်သည့်အားနည်းမယ်။
  - စတော်တတ်တယ်။
  - ဆဲဒရ လွယ်ကူတယ်။
  - ဘိုနဲ့တဲ့ ဂါရုတန်ဒရာနဲ့ပယ်။
  - နည်းခံနိုင်မှု ပိုမယ်။
- ထည့်အားဖြင့် ဟောပြောလိုရပါမယ်။ လက္ခဏာရှင်ရဲ့အမေးကို ကြည့်ပြီး အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။ အထူးတအလို့ငှာ ထင်ပြပေးလိုက်ပါမယ်။

နဲ့ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

ကြော်ငြာခေါင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက် စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ယူပီ တိုင်ဆိုင်ဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

'ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခံကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိုင်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေတုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နိုးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်လက်တုန် လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဝဲပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း လက်ပြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျော့အဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်သ သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ဝိုင်း ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဆိုင် ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအမျိုး ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူ များနဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ မိသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဝိုင်းကြွယ် အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုမ္မာလမ်းမကြီး၊ သန္တာပုဂံတိုင်းအနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲမယ်၊ ဖုန်း ၂၂၅၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

နေဝင်ဖြူးဆို...

လွယ်ကူပြန်ရောင်

စောမွန်လှတောင်

နှစ်ပြည်နယ်သည် နှစ်ဆန်း
တစ်ရက်နေ့ဆိုလျှင် ဘာအလုပ်မှ
မရှိကြတော့ဘဲ ဘုရားသွား၊
အောင်းတက်ကြသည်နဲ့။ ဒါကို
ဆိုတော့ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ
အောင်ပန်း-ပင်းတယ ကားကို စောင့်
ခံရ၏။ ကားလိုင်းတွေက ပိတ်ထား
သော ကားက မလာတော့ စောင့်ရင်း

နှစ်ပြည်နယ်သည် အခြေအနေ
အလှအပန်းတော်ကြီးများ ဆိုင်ကယ်စီးမှ
သွားလာရေး အဆင်ပြေ၏။ ပဌာန်း
အောင်ဆိုရလေမလား... ထိုအရှင်ကို
အားထားမိတော့ တကူးတကပင်
အားဖြင့် အသွားအပြန် (၇၀)နီးပါး
နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ လိုက်ပို့ပေးပါတော့
သည်။

ထိုအရှင်သည် အောင်ပန်းမြို့နယ်၊
စောမွန်လှတောင်မှာ တစ်ပါးတည်း
စောမွန်လှတောင် ဖြစ်၏။ စောမွန်လှ
တောင်ဆိုတာ ပုဂံခေတ် အနော်ရထာ
ဘုရားစောမွန်လှ တည်ထားသည့်
တောင်ကို အစွဲမြဲ၍ (ဘုရားတောင်)
စောမွန်လှတောင်ဟု ခေါ်သည်။

ထိုတောင်သည် တောင်ကြီးထက်
အားဖြင့် မြင့်ပါသည်။ ထိုအရှင်ကို
စောမွန်လှတောင်မှ စိတ်ဝင်စားလာ၍ မေးစမ်း
ခဲ့သည်။

ထိုအရှင်သည် ကိုရင်ဘဝကတည်း
သာ သာသနာဘောင် ရောက်ရှိခဲ့၏။
အောင်ပန်းမြို့နယ် ပရိယတ္တိစာပေတွေကို
အောင်ပန်းမြို့နယ် ကြားခဲ့၏။ တရားကို ငယ်စဉ်
အားထားကပင် ဝါသနာပါခဲ့သော်
လည်း အားမထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပေ။

ထိုအရှင် ကလေးဘဝက
အောင်ပန်းမြို့နယ် ဆရာတော်ကြီးသည်
အောင်ပန်းမြို့ကို သာသနာပြု
တော်ရောက်ခဲ့၏။ ဆရာတော်ကြီး

ဟောကြားခဲ့သည့် သံဝေဂလင်္ကာ
လေးက...

‘တိုင်ကြီး (၄)ခု ပြင်ပိုမိုပြီ ခန္ဓာအိမ်ကြီး
ဆောက်ပြုပုံပြု အကြံနာကြံသေကြံရမည်
ကလေးဘဝကတည်းက ဘုရား
ဝတ်ပြု ချွတ်ဆိုတတ်ခဲ့သည်။

အရွယ်ရလာတော့ တိုင်ကြီး (၄)ခု
ဆိုတာ ဘာလဲဆိုသည့် တရား
အဓိပ္ပါယ်ကို ရှာဖွေချင်လာ၏။ တိုင်ကြီး
(၄)ခုဆိုတာ “ပထဝီ၊ အာပေါ၊
တေဇော၊ ဝါယော” ဆိုတာ သိလာခဲ့
ရသည်။

ဒီတောင်ပေါ် မရောက်မီ (၃)နှစ်
ဆက်တိုက် ညစဉ် အိပ်မက် မက်ခဲ့၏။
အိပ်မက်ထဲမှာ ဘုရားပျက်၊ ရေတွင်း
ပျက်၊ ဇရပ်ပျက်ကို မြင်နေရ၏။

တောင်ပေါ်က ကြည့်လိုက်ပါ
ကလည်း အရပ်လေးမျက်နှာ အားလုံး
မြင်နေရ၏။ နောက် ဒီတောင်ပေါ်ကို
ရောက်တော့ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း
ဖြစ်နေတော့သည်။

ဒီတောင်ကို ရှေ့ကလည်း နေသွား
ကြသည့် သူများ ရှိကြပါ၏။ ကြာကြာ
မခံပေ။ ပြန်ဆင်းပြေးကြ၏။

အကြောင်းမှာ စောမွန်လှတောင်
သည် အခြောက်အလှန့် ပေါ၏။
ကြမ်း၏။ သိုက်များ၊ သရဲ ဘီလူး
အမျိုးမျိုး စမ်းသပ်ခံခဲ့ရသည်။ ဘီလူးပုံ
က နှာတံ မပါပေ။ နှာခေါင်းပေါက်
ပါ၏။ ညှိစိုစို အနံ့ရှိ၏။

သရဲကား နားရွက်ချွန်ချွန် မျက်လုံး
ဝိုင်း၏။ သရဲအနံ့က နေပူထဲက ခွေးကို

● စောမွန်လှတောင် ထောင့်တော်

● တောင်အိမ်က တာရှားကျွန်းက တာရှားလှိုင်က

ရေနှင့်ပက်လိုက်ပါက ထွက်လာသည့် အနံ့ ရှိ၏။

ဥစ္စာစောင့်တွေကတော့ ထိုင်နေတာ တွေ့ရတတ်၏။ လူနှင့် မတူပေ။ လူနှင့်တူတာ မျက်နှာလောက်ပဲ ရှိပါသည်။ လမ်းလျှောက်ပါက လူတွေက ခြေထောက်က နောက်ကို ကွေး၏။ သရဲတွေက ခြေထောက်က အလယ်ခွင်၏။ ကွတကွတနှင့် လမ်းလျှောက်ကြ၏။

ထိုအရှင် တောင်ပေါ်ကို စ,ရောက်ခါ စက ဘာမှ မရှိပေ။ အိုးခွက်,ပန်းကန်, ဇွန်း ဘာမှ မပါပေ။ ဘယ်သူမှလည်း မလာရဲကြပေ။ ထိုအရှင်သည် နို့ခီခွက်ကလေး တစ်ခွက်ပါ၏။ ထမင်းခြောက် (၄,၅)ဘူးသာ ရိက္ခာအဖြစ် ပါလာခဲ့သည်။

ထမင်းခြောက်ကို အစိမ်းစားသော အခါ ဗိုက်ပေါက်ထွက်မတတ် နာကျင်၏။ ရေစိမ်းစားမှ သက်သာ၏။ မီးမွှေး နို့ခီခွက်ထဲ ထမင်းခြောက်ထည့် မီးနှင့် ကပ်ထားသောအခါ ပို၍ စားရတာ အဆင်ပြေပါသည်။

ထိုရိက္ခာအခြောက် ကုန်သွားသော ၁၂၂ နှစ်ကျော်အောင်ခြေပါမဂ္ဂဇင်း

အခါ စားစရာ မရှိတော့ပေ။ မြင်းခွာရွက်များကို ပြုတ်စားရ၏။

ရှေးက ရသေ့သူတော်စင်များလည်း တောထဲမှာ သစ်ဥ၊ သစ်ဖု၊ သစ်ရွက်တွေပဲ စားပြီးနေကြတာကို သတိရတော့ တောထဲက တွေ့သမျှ အသီးအရွက် မစားဘူးတာ မရှိတော့ပါ။

ယားတာ၊ အဆိပ်သင့်တာတွေလဲ ကြုံခဲ့ရပါသည်။ စာဖတ်ရင်း မဟာမြိုင်ဦးဖေတိက ရေးသည့် စာအုပ်ထဲက စာသားလေးတစ်ခုကို သဘောကျမိ၏။

‘သူများတွေက ပူဇော်တာထက် မိမိကိုယ် မိမိက ပူဇော်နိုင်ဖို့က လိုတယ်’

မိမိကိုယ်မိမိ ပူဇော်နိုင်ဖို့ဆိုတာက ကိုယ်လုပ်သည့် အလုပ်က ထိရောက်မှု ရှိလာပြီဆိုလျှင် ယုံကြည်မှုတွေလည်း တိုးတက်လာတော့တာပဲ။ သတ္တိတွေလည်း တိုးလာခဲ့သည်။ ထိုယုံကြည်ချက်မျိုး တစ်နှစ်လောက်ကြာမှ ရခဲ့ပါသည်။

တောင်ပေါ် စ,ရောက်ခါစက နေ့စဉ် ညတိုင်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရရှာသည်။ စားစရာမရှိ နေစရာ အမိုးအကာမရှိ

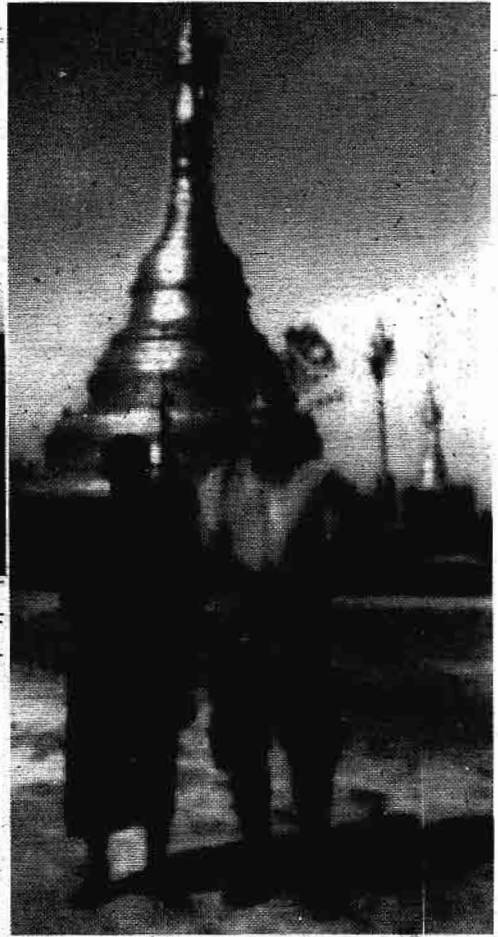
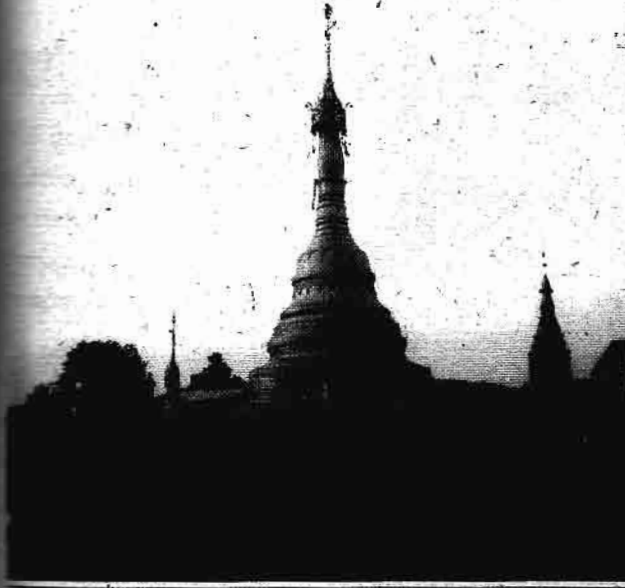
ကြောက်တာက တစ်မျိုးနှင့် ညရောက်တိုင်း တစ်နှစ်လောက် ငိုခဲ့ရသည်။

သရဲက တကယ်ခြောက်တာ။ အိမ်နေရင်း ခြေထောက်ကို မ,သည်အပေါ်ကို မြှောက်ချ။ ခေါင်းကို မ,ခံသည်။ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ရတော့ နှလုံးရောဂါတောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဆေးမကုနိုင်ပေ။ တရားရှုမှတ်ရင်းနဲ့ သက်သာရသည်။

ဂျာမဏီနိုင်ငံသား တစ်ယောက်သည် ကလောဘက်မှ လမ်းလျှောက်လာရင်း စောမွန်လှတောင်ခြေမြက်တောထဲမှာ အိပ်ပျော်နေရာခံတောမီးလောင်လာတာ သူ မသိရပေ။

ထိုအရှင်မှ သွားရောက်နှိုးသော် အခါ ကျေးဇူးတင်ရှာ၏။ ထိုစဉ်ကပင် အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဆိုတာ နွေဦးပေါက်တိုင်း နှစ်စဉ် လာထည်လေ့ ရှိပါသည်။

ထိုအရှင်သည် ငတ်တစ်လှည့် ပြတ်တစ်လှည့် စောမွန်လှ ဘုရားရှင်မှာနေစဉ် သရဲက ကိုယ်ဆင်ပြုစေသရဲအရပ်သည် ကျောင်းခေါင်ထိ

စောမွန်လှတရား

ရှာဖွေမှု နိုင်ငံခြားသား နှစ်စဉ် လာလေ့ရှိ၏

ပြန်စာ ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။
 (၄)ပေလောက် အရှည်မြင့်ပါသည်။
 ဗျက်နှာက လူမျက်နှာပုံ၊ နွားကိုယ်
 ထုံးလောက်ရှိ လက်က ခွာ ခြေ
 ထောက်ကလည်း ခွာပုံ ဖြစ်ပါသည်။
 နေ့လယ်ခင်းလည်း ကိုယ်ထင်ပြ
 ထာကြူဖူးပါသည်။ အပုပ်နံ့များလည်း
 သေး၏။ မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ကလေး
 နှစ်ယောက် ငိုနေတာကိုလည်း မကြာ
 သေး တွေ့ရ၏။
 တောင်ရိုးမကြီးက သင်တိုင်း
 အရှည် ဝတ်ထား၏။(စကတပုံပေါ့။)
 သံဝင်ရှည်၏။ ခြေသလုံးမှာ ရွှေကွင်း
 များ ဝတ်ထား၏။ တချို့ သရဲများ
 သာထိ၏။ ကျောင်းထရံကို လာပုတ်
 သံ ကျောင်းကို လှုပ်၏။
 နယ်ခံများက ယခုထိ ကြောက်နေ
 ကြသေး၏။ တစ်ယောက်တည်း မလာ
 ခဲ့ကြပေ။ လူအုပ်နှင့်မှ လာခဲ့ကြ၏။
 ထိုအရှင်ကျောင်းသည် သူရီးလည်း
 မလာခဲ့တော့၊ သော့လည်း ခတ်စရာ
 မထိုတော့ပါ။

ထိုအရှင်သည် ခေါင်းပါး
 စွာ ကေစာရီ ကျင့်နေတာ
 (၁၆)နှစ်ရှိပြီ။ စောမွန်လှ
 ဘုရားကို ခေတ်အဆက်
 ဆက်က ပြုပြင်ခဲ့ကြသည်။
 ထိုအရှင် လက်ထက်မှာ
 လည်း ပြုပြင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။
 ထိုအရှင် လာဘ်လာဘ ရှားပါးစဉ်
 က နားကျပ်ချင်တာ ဆီမရှိပေ။ ထို
 အခါ နတ်စင်မှာ သွား၍...
 'ပင်ကို ဒီတောင်မှာ ပါလာပြီး သာသနာ
 ပြုတာ ကြာပြီ၊ နားကျပ်ချင်တာတောင်
 ဆီမရှိတော့'
 ဟု ဘာရယ်မဟုတ် သွား၍ ပြောမိ
 လိုက်သည်။
 နောက်ရက် ဆီတစ်ပုံး လာ၍ လှူ
 သွားကြ၏။ နောက် ငွေတစ်သိန်း
 လိုသောအခါ သွားပြောရာ ငွေတစ်
 သိန်း လာလှူသွား၏။ ဖုန်းလိုအပ်
 သောအခါလည်း ဖုန်း လာ၍လှူသွား
 ကြ၏။ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် နတ်စင်မှာ
 သွား၍ တောင်းခဲ့ဖူးသည်။

ခြေထောက် ခေါက်လဲသောအခါ
 လမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ပေ။ ဆိုင်ကယ်
 လာ၍ လှူသွားကြ၏။ ထူးခြားတာက
 ဆိုင်ကယ်သည် ဆီမစားပေ။ စာရေး
 သူ၏ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၏။ တောင်
 အတက်(၁၀)မိုင်ခန့်ကို ဓာတ်ဆီ
 လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် တစ်လုံး
 လောက်သာ စားပါသည်။
 တိကျသော သမိုင်းအချက်များ မရှိ
 သော်လည်း တောင်ရိုးပါးစပ်ရာဝေင်
 မှာ ကျန်စစ်သားကို နန်းတိုင်သားဟု
 ဆိုကြ၏။ ကျန်စစ်သား ပေါက်ကွဲ(ပုဂံ)
 ထိုတောင်ပေါ်မှ မျှော်ကြည့်လေ
 ရှိသည်ဟု ဆိုကြ၏။ တောင်တော်
 အနောက်စောင်းစောင်းတွင် ညတက်

► ထိုအရပ်ခြံတ် တိုင်းသည်လူရှိသော မုတ်ဆင်

လှမ်းကြည့်ပါက မြူမထပါက မီးထောင်များကို မြင်ရလေ့ ရှိပါသည်။

ထိုအရင်သည် အရိုးစုကမ္ဘာများကို စီးဖြန်း၏။ အရိုးနိမိတ် တော်တော်လေးစွဲနေ၏။ ဈေးထဲ ရောက်တာပင် ဈေးရောင်းသူ၊ ဈေးဝယ်သူများကို အရိုးစု ထင်နေတော့သည်။ ဂုဏ်တော်ကွန်ချာကိုလည်း ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။

ကမ္ဘာများအင်အား ကောင်းလာလေလေ အခက်အခဲ အတိုက်အခံ လောကဝံတွေကို ခံနိုင်ရည် ရှိလာမိတော့သည်။ အခုတော့ “စောမွန်လှ” တောင်သည် အရင်လို မကြမ်းတော့ပဲ ထိုအရင်ကိုပင် ကူညီစောင့်ရှောက်နေတာ ထင်ရှားပါတော့သည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

ခေါင်းကိုက်မန်းဂါတာ

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၁ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။
တစ်နေ့ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် လျှောက်သွားရာ အခန်းနေ ဦးပွင့်ဦးနာရဒနှင့် တွေ့ပါသည်။ စကားစမြည်ပြောကြရင်း...

‘အေးကွာ...မင်းက စာလေးဘာလေး ရေးတယ်ဆိုတော့ ဂါတာမန္တန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ကိုယ်တွေ့ သုံးနေတဲ့ ခေါင်းကိုက်မန်းဂါတာကို ပေးရသေးတာပေါ့’

‘အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား’
‘ခေါင်းကိုက်တဲ့သူကို ဘုရားရှေ့မှာ ဦးသုံး ကြိမ်အရိုင်းပြီး သူ့ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ညာယက်ပါနဲ့ အုပ်ကိုင်ပြီး(၃၅)ခေါက် မန်းရယ်၊မန်းတဲ့အခါ သမာဓိနဲ့ စူးစိုက်ပြီး မန်းရယ်။ အဲဒီဂါတာကနဲ့...’

‘**ဦးအို သူ့အိုဃာ ဝေဗ္ဗာ သံဃော လှန်ထော့လှန်၊ ခြံထော့ခြံလွှာဟာ**’
တဲ့’
‘တင်ပါ့ဘုရား ကျေးဇူးတင်လှပါတယ် ဘုရား’

မောင်မြည်ကျော်(မင်းထုန်း)

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်လုပ်ငန်း

အကျိုးပေးစာ

ဆရာကြီးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး ဇာတိ ဖြစ်တဲ့ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် အမျိုး သားလူငယ်တစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက္ခဏာပေးဒင်ဟောခန်းမှာ လာ ရောက်တွေ့ဆုံပြီး နိုင်ငံခြားသင်္ဘော လိုက်တဲ့ လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေး/မပေး မေးမြန်းပါတယ်။

ဒီမေးခွန်းမျိုးအတွက် ပေါင်းစပ် စဉ်းစားရမယ့် အချက်တွေ ရှိနေပါ တယ်။ အဲဒါတွေကတော့...

- ▲ ဇာတိကြောင်းအန္တရာယ် ကင်း/ မကင်း။
- ▲ နိုင်ငံခြား သွားလာလုပ်ကိုင်ရ မယ့်ကံ ရှိ/မရှိ
- ▲ ဝန်ထမ်း လုပ်ငန်း အကျိုးထွက်ရှိခြင်း ရှိ/မရှိ
- ▲ အလုပ်အကိုင် ရာထူး အဆင့်အတန်းကို ရှိ/မရှိ
- ▲ ထူးခြားစွာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုရှိခြင်း ရှိ/မရှိ

❖ သူ့ရဲ့ ဘယ်၊ညာ လက်ဖဝါးပြင် လက်ဖဝါးစောင်းက တနင်္လာဂြိုဟ်နံ ဟာ ရှင်းလင်းပြီး အဖျက်သင်္ကေတ တွေမရှိဘူး။ တနင်္လာဂြိုဟ်နံ ကောင်း ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။

(က)အကွရာ ဒီဟာ...ဇာတိကြောင်းအန္တရာယ် ကင်းစေ ပါတယ်။

❖ ဘယ်၊ညာ အသက်လမ်းကြောင်း တွေက တနင်္လာဂြိုဟ်နံဘက်ကို ကားထွက်ရောက်ရှိနေပါလိမ့်။

(ခ)အကွရာ

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီဂဏန်း ၁၂၅

ဒါဟာ... နိုင်ငံခြား သွားလာလုပ်ကိုင်ရမယ့်
ကံ ရှိပေပါတယ်။

❖ ဘယ်ညာ လက်ဖဝါးပြင်မှာ
အသက်လမ်းကြောင်း အဖျားနဲ့
ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဖျား
နှစ်စင်တံတံတာခန့်ပျားပြီး ဦးခေါင်း
လမ်းက တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဘက်
အနည်းငယ် ကွေးညွတ်ပါတယ်။

(ဂ)အက္ခရာ

ဒါဟာ... ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုး
ပေးပေပါတယ်။

❖ ဘယ်လက်ဖဝါး အသက်လမ်း
ကြောင်းပေါ်မှာ တိုးတက်မှုလမ်း
တစ်ကြောင်း
ထင်ရှားသလို၊
ညာ လက်ဖဝါးပြင်
အသက်လမ်းကြောင်း
ပေါ်မှာ တိုးတက်မှုလမ်း သုံး
လေးကြောင်းလောက် ထင်ရှား
ရှိပါတယ်။ **(ဃ)အက္ခရာ**

ဒါဟာ... အလုပ်အကိုင် အဆင့်အတန်း
ရာထူးအဆင့်အတန်း တိုးတက်ရရှိစေ
ပါတယ်။

❖ ဘယ်ညာ လက်သူကြွယ်အောက်
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ အဖျက်လမ်း
ကင်းရှင်းပြီး **ထောင်လိုက် အောင်**
မြင်ရေးလမ်းရှိခြင်း (င)အက္ခရာနဲ့
လက်သူကြွယ်ထိပ်မှာ ခရုပတ်ဗွေ
ရှိပြီး လက်ညှိုးထိပ်ထက် ပိုရှည်
လျားခြင်း **(စ)အက္ခရာ**တို့ ရှိပါ
တယ်။

ဒါဟာ... ရွှေ့ကောင်းခြင်း နာယုတ်
ဂုဏ်ယုတ်ကောင်းခြင်း စီးပွားရေးကောင်း
ခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပေပါတယ်။

❖ လက်ဖဝါးပြင်က ကျယ်ပြန့်ရှည်
လျားပြီး လက်ချောင်းတို့နဲ့ ဖွဲ့စည်း
ထားတဲ့အတွက် တေဇောလက်ဖဝါး
သျှင် နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ညာ

အမျိုးအစားကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်မှာနေနေ
အောင်မြင်တိုးတက် ကြီးပွားချမ်းသာ
မယ့် လက္ခဏာကောင်းသူ ဖြစ်တယ်။
ဒါတွေကြောင့်...
နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက် လုပ်ငန်း
အကျိုးပေးမယ့်သူလို ဖြေလိုက်တယ်။
မှတ်ချက်။။ ယခု လက္ခဏာရှင်ဟာ...
နိုင်ငံခြားသင်္ဘောအမြန်
ဆုံး ပြန်တက်ရန် ယတြာအစီအရင်
လာရောက်တောင်းပံ့ ဆောင်ရွက်

သူ ဖြစ်ပါတယ်။
(လက္ခဏာညာသုတ တိုးပွား
ပါစေ။)
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာဆရာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဝကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

'ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
(စက်မှု-၁)

ဆေး... ကိုဥာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား
 ဆေး... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကဋ္ဌလာ)ပါလား။
 ဆေး... ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုဥာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့
 ဆေး... ယီဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရှိက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၆ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ဆေး... ကြတာပဲ
 ဆေး... မကုဘူးလား
 ဆေး... ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဆေး... ယီ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 ဆေး... နယ်
 ဆေး... ဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆေး... တယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 ဆေး... ကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 ဆေး... တို့တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က
 ဆေး... ထုပ်ထားတဲ့ ဝကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆေး... တက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဆေး... ဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
 ဆေး... ဝေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆေး... အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး
 ဆေး... ခြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ဆေး...
 ဆေး... 'ဟဲ... လာ သွားကြမယ်'

*****

ဆေး... သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုဥာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေး... ချိပ်တယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ဆေး... ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ဆေး... နှုတ်ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 ဆေး... ဝှန်ပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဆေး... ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ဆေး... ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေး... နှင့် ကုသပေးနေရပါတယ်
 ဆေး... ဇော်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဆေး... နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်ရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားဖျား
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တပ်ပါးဆုံထဲက အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်အတွဲဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းချုပ်

ကြေးမောင်းပေးပါ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၄၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အာရုံပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၂၅၈ နာမည်ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ပြန်လဲလာတာပဲလို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆေး

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေဦးလေးရဲ့ ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့

ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေတာပါ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါတွေ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအတွက် စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြေးမောင်းသေးဖျက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက် ၂-၁)

www.burmeseclassic.com

(၄)လိပ်ဂမုန်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆန်းကြယ်သော ဂမုန်းပင်များအနက် “သူတော်မုန်း” ဘီလူးဂမုန်းနှင့် နဂါးမောက်မုန်း” များအကြောင်းကို မိမိလေ့လာသိမှတ်ထားသမျှ အတွေ့အကြုံများနှင့် ညှိနှိုင်းဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်၍ အမှတ်(၄) လိပ်ဂမုန်းအကြောင်းကို ရေးမည်ဟု ပြင်ဆင်နေစဉ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ ဝတ် ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမဂ္ဂဇင်းကို ရေးသူအတွက် မေတ္တာလက်ဆောင် ခံခဲ့ရပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၏ ဆက်တက် ကြည့်ပြီး စာရေးဆရာအောင်အောင်ကျော်(အိမ်မဲ) ရေးသားမည့် “ဂမုန်းပင်စိုက်လျှင် သတိထားစေချင်” ကို ဖတ်ရှုခဲ့မိပါသည်။

စာရေးတင်ပြသူ၏ ဖော်ပြချက်များကို သဘောဆန္ဒချင်းတူ၍ လက်ခံပါသည်။ ပျံလွန်တော်မူသွားသည့် ဆောင်တန်း သာသနာပြုဆရာကြီး နက္ခတ္တမသာရသည်ပင် ဂမုန်းကို

Handwritten signature and date: 2016

ဝါသနာကျွန်ုပ်တို့
ကျွန်ုပ်တို့နှင့်
**ဆန်းကြယ်သော
ဂမုန်းပင်များ**

အလေးထားခဲ့ဖူး၏။
ဂမုန်းတွင် သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးရှိပါသည်။
“အင်းဂမုန်း” ဆိုလျှင် သင်္ချိုင်းမြေနှင့် သိမ်မြေခံစိုက်ကာ အစီအမံဖြင့် ပယောဂကု ဆရာတချို့ သုံးကြသည် ဟု သိရပါသည်။ “ဘီလူးဂမုန်း” ကို လည်း ထိုအတူ သုံးပါသည်။
တချို့ဂမုန်းဆိုလျှင် ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဝိယသိဒ္ဓိ၊ လာဘာသိဒ္ဓိတို့တွင် အသုံးပြုကြသည်။
မစိုက်အပ်သော ဂမုန်းများရှိသလို စိုက်အပ်သောဂမုန်းများလည်း ရှိပါသည်။ စိုက်မည်ဆိုပါက နက္ခတ် အချိန်အခါနှင့် စိုက်ပျိုးမည့်ဂမုန်းပင်နှင့် သက်ဆိုင်သော ဂါထာမန္တန်ရွတ်ဆိုပါက ပိုမို အစွမ်းထက်ပါသည်။
ဂမုန်းများ စိုက်ပျိုးရာတွင် အမျိုးအမည်စုံလာပါက မိမိ မစိုက်ဘဲနှင့် အခြားသော ဂမုန်းပင်များ (အကောင်း

အဆိုး) ရောက်လာ ပေါက်လာတတ်ပါသည်။
စုပြုမစိုက်ဘဲ တစ်အိုးချင်း စိုက်သင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တချို့သောသူများသည် ဂမုန်းပင်စိုက်ရမှာကို ကြောက်ကြသည်။ ကြောက်မည်ဆိုက ကြောက်စရာပါ။
ဆရာအောင်ကျော်(အိမ်မဲ) ရေးသည့် ဆောင်းပါးထဲမှ “ဦးတင်မောင်” လို့ ဂမုန်းပန်းဘုရားလှူမိရာမှ “ဘီလူးဂမုန်း” ဖြစ်နေလျှင် မခက်ပါလား။
ဦးတင်မောင်မှူး နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်တော်ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ပွားနေခြင်းကြောင့် ဘေးဆိုးနှင့် မကြုံရခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ကယ်တိုင်ပင် ဂမုန်းစိုက်ပျိုးခြင်းကို စွန့်လွှတ်လိုက်ခြင်း အကြောင်း ရှိပါသည်။ အချိန်မလေးနိုင်၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။

(ထစ်ချိန်က ကျွန်ုပ် စိုက်ပျိုးထားသည့် “ခွက်ပေါက်ဂမုန်း”ကို “ခွက်ပေါက်ဂမုန်း”ထင်၍ အနီထောင်ကစားသမားအုပ်စုသည် ကျွန်ုပ်ထံတွင် ဝင်ထွက်စုံစမ်းကြ၏။

ဝယ်ယူရန် အလဲအလှယ်ပြုရန် ပြောဆိုကြရာ ငြင်းဆန်မိသဖြင့် ဂမုန်းပင်ကို လာခိုးသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် စိတ်ကုန်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။)

အကယ်၍ ဝါသနာအရ စိုက်မည်ဆိုပါလျှင် မိုးခိုသောစိုက်ပါ။ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ပရိတ်တော်များရွတ်ပါ။ အမွှေးနံ့သာနှင့် ရေသန့်လောင်းပေးပါ။

ကောင်းသော ဂမုန်းဆိုပါလျှင် (ဥပမာ- ကျီးမင်းဂမုန်း၊ ဟော်နန်းဂမုန်း၊ ဒေါင်းဂမုန်း) မိမိအား တစ်စုံတစ်ရာသော အကျိုးကို ပေးပါလိမ့်မည်။

ဂမုန်းပင်များတွင် လူကို အကျိုးပြုသော အပင်များရှိပါကြောင်းနှင့် ဆေးဖက်ဝင်ဂမုန်းပင်များလည်း ရှိကြသည်ဖြစ်ရာ ယခု ကျွန်ုပ်၏ ဤစာစုတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ဆန်းကြယ်သော ဂမုန်းပင်များ အမှတ်(၄)အဖြစ် လိပ်ဂမုန်းကို ဖော်ပြပါမည်။

လိပ်ဂမုန်းနှင့် ကျွန်ုပ် စတင် တွေ့ချိန်မှာ သံဖြူစရပ်မြို့၊ နန္ဒဝန်မွန်ကျောင်းတွင်ဖြစ်သည်။ နန္ဒဝန်မွန်ကျောင်းကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူ ဆရာတော်ကြီး “ဥယျာမိဿ”(ယခု ဖျံလွန်တော်မူ)နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ ထိုစဉ်က ဆရာရင်း တပည့်ရင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

တစ်နေ့သော နေ့လယ်ခင်း၌ ကျွန်ုပ်ကျောင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဂမုန်းပင်များအကြောင်း ပြောဆိုကြရင်း...

၁၃၀ နန္ဒရွာရှောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

‘အာကြီးကို ပြန်ဦးမယ် မနှစ်ကယ်လပြီကနေ တရုတ်လူမျိုး အာတာတစ်ဦး ရောက်လာပြီး စိုက်ထားပေးတဲ့ ဂမုန်းတစ်ပင်ရှိတယ်။ လိပ်ဂမုန်းလား၊ ဖားဂမုန်းလား ယုတ်ပိတော့ဘူး။

ဆရာတော် သေသေချာချာ စိုက်ထားပါလိပ်ခေါင်းရောဂါအတွက်လဲ အသုံးဝင်တယ်လို့ လျှောက်ထားဖူးတယ်’

ဆရာတော်ကြီးမှ ဤသို့ ပြောပြီး အနီးရှိ ကျောင်းသားတစ်ဦးကို သွားယူစေပါသည်။ ကျောင်းသားနှင့် သံသပိတ်ဟောင်းတစ်လုံး ပါလာသည်။ ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်ကို သပိတ်ကို ပေးကာ...

‘ဆရာတော်လဲ ဒီအိုးကို ပေးပေးလျှော့လျှော့ပစ်ထားတာ စိုက်ထားပေးတဲ့နန်းက အရွက်တွေရှိပါတယ်။ ရေ မှန်မှန်ပေးလောင်းပေးလို့ သေသွားပြီထင်တယ်’

ဟု ပြောပါသည်။

အရွက်များပင် ခြောက်သွေ့နေသဖြင့် ဘာအပင်ဟူ၍ ဝေခွဲ၍ မရပါ။ ဂမုန်းပင်ဖြစ်ပါလျှင် ရေမှန်မှန် မပေးပါက အရွက်များကျ၍ ခြောက်သွားလေ့ရှိပါသည်။

မိုးကျလျှင် ရှင်သန်လာပြီး မိုးကုန်လျှင် တဖြည်းဖြည်း အရွက်ကျကာ ဥအဖြစ် အစာသိုလောင်ပြီး တစ်နေ့လုံး နားနေတတ်ကြောင်း လေ့လာဖတ်ရှုသိထားပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အိုးထဲတွင် မည်သည့်အပင်ရှိကြောင်း တိတိကျကျ သိရှိနိုင်ရန် တူးဖော်ခွင့်တောင်းပြီး ဓားနှင့် ဆွကာ အသာအယာ ထုတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ မြေကြီးများနှင့် ဖူးအုပ်နေသော ဥများကို သံသပိတ်ထဲတွင် တွေ့ရသည်။

ဥပေါ်မှ မြေများကို ဖယ်ထုတ်ကြည့်ရာ “လိပ်ဂမုန်းဥ” များဖြစ်နေသည်။

ဥများမှာ သပိတ်အတွင်း၌ ဆယ်လုံးခန့် ရှိသည်။ ဟော်လန်သတ္တပန်းဥကြီးများနှင့် ရွယ်တူခန့် ကြီးထွားနေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တစ်ခုချင်း ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသော ဆရာတော်က...

‘ဘာဥတွေလဲ’

ဟု မေးရာ ဆရာတော်ကြီး အံ့ဩဝမ်းသာစေလိုသဖြင့် ကျောင်းသား၏ ဖလားနှင့် ရေတစ်ခွက် ခပ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ အကြီးဆုံးဥတစ်လုံးကို မဲမဲမဲကြော့အောင် ရေစင်စင်ဆေးပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လက်ဝါးပေါ်တင်ပြီး ဆရာတော်ကို ပြသလိုက်၏။ ဆရာတော်သည် ပါဝါမျက်မှန်တင်ကြည့်ပြီး...

‘အကဲကြီး ဒီဥက ဘာအကောင်လဲ’

ဟု တအံ့တဩမေးရာ...

‘သေသေချာချာကြည့်တော်မူပါ ဆရာတော်၊ သပိတ်ထဲမှာ စိုက်ထားတဲ့ ဂမုန်းပင်ဥတွေပါ ဘုရား၊ လိပ်ကလေး တစ်ကောင်၊ ပတူဘူးလား’

လက်ဝါးပေါ်မှ ဥကို ပက်လက်ထုန်ပြလိုက်သည်။ ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်ပြသသည်ကို အသေအချာကြည့်ပြီး...

‘ဟာ လိပ်ပေါက်စလေးပဲ တစ်ခုပဲ ဖြစ်တော့ဘူး အာကြီး ဆရာတော်ကို မျက်လှည့်ပြနေတာလား’

ဆရာတော်ကြီးက မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် ပြုံးရယ်ကာ မေးခွဲကျောင်းသားလေးမှာလည်း သက်သေလိပ်ကလေးတစ်ကောင်ကို မြင်လေ့ရသည်ပမာ မျက်လုံးပြူးနေသည်။

‘တပည့်တော် မျက်လှည့်ပြနေတာ မှန်ပါဘူး ဆရာတော်၊ ဒီဥဟာ လိပ်ကလေးတစ်စုံပဲ၊ ဟောဒီမှာ ခေါင်းမမြဲလက်မညှာ အုံအလင်ရှိတယ် တပည့်တော်က ခေါ်...

(မှတ်ချက်။ ။ စာကြွင်း...

တချို့သော တရုတ်လူမျိုးများသည် လိပ်ဂမုန်းမှာ စီးပွားလာဘ်လာဘတို့သည် လိပ်ကဲ့သို့ ကိုယ့်ဘက်ကို ယက်သည်ပမာ ငွေဝင်များသည်ဟု ယုံကြည်ကာ အိမ် သို့မဟုတ် ဈေးဆိုင်၊ ကုန်တိုက်များတွင် စောက်နက်ရှိသော ထမင်းစားကြွေပန်းကန်နှင့်ဖြစ်စေ ဟင်းရည်သောက် အဝကျယ် ပန်းကန်လုံးကြီးတွင် ရေထည့်ကာ လိပ်ဂမုန်းကို ရေထဲ ထည့်စိမ်ထားပါသည်။ လိပ်ကလေးတစ်ကောင် ခေကျားနေသလို မြင်နိုင်ပါသည်။

မကြာမကြာ ခေအသစ် လဲလှယ်ပေးပါ။ ရက်ကြာလာလျှင် ကျောဘက်မှ ရိုးတံရှည်(အရွက်ကဲ့သို့) ထွက်လာပြီး ပြန်ကျသွားပါမည်။ တဖန် ပြန်ထွက်လာပါသည်။

ရေထည့်ထားသော ပန်းကန်တွင် ဖြစ်စေ၊ အပြင်တွင်ဖြစ်စေ လိပ်၊ စာအဖြစ် ပေါက်ပေါက်နှင့် အမွှေးနံ့သာများ ထွန်းပေးထားတတ်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် စိုက်ပျိုးသူအချို့သည် လိပ်ဂမုန်း ပြုပြင်စီရင်ထားသည်ကို တစ်ပါးသူ မမြင်မသိအောင် လျှို့ဝှက်စုံကွယ် စိုက်ထားတတ်ပါသည်။

ဆရာတော်အား လိပ်ဂမုန်းပင်ပေးခဲ့သူမှာ မော်လမြိုင်မြို့ ယခင် ဗိုင်းဒါဇွေကြီးတွင် အလှူကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်းနေသော တရုတ်လူမျိုး “ဦးစိန်ဂုဂ်” ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ ကုန်တိုက်ကြီးနှင့် ရှမ်းသာနေပါကြောင်း စာရေးသူ)

ဝသန်သက်လွင်

ကျွန်ုပ် ဖတ်ထားဖူးတာပါ။ အခု လိပ်ဂမုန်းကို ပြင်ရတာ လိပ်ဂမုန်းအဆန်းကြယ်ပါတယ်။ သက်ရှိလိပ်သတ္တဝါများ ဥဥသလိုပျိုးဥပြီး ပေါက်ရိန်တန်းပေါက်သလို အခုလို ဒီလိပ်ဂမုန်းပင်က ဥဥပြီး သာပေါက်နေတာ ကိုယ်လက်အင်္ဂါစုံနေထော့ တကယ့်လိပ်ကလေးကို တွေ့ရသလိုပဲ။

ဤသို့ ကျွန်ုပ်ရှင်းပြလိုက်ပြီး...
“လိပ်ဂမုန်း ဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ သိချင်ရင် သက်ရှိလိပ်ကို ဒီလိပ်ဂမုန်းဥနဲ့ တို့လိုက်ရင် သက်ရှိလိပ်တွေ တိုးရောက် ရပ်နေရတယ်တဲ့။ ဆရာတော် လိပ်ဂမုန်းရတာ ကံကောင်းပါတယ်။ ဆရာတော်မှာ လိပ်ခေါင်းပေါက် ချိတ်တယ်မဟုတ်လား။ ပျောက်တင်အောင် တပည့်တော် လုပ်ပေးပါမယ်”

“ဟုတ်ပါ့မလား ဒကာရယ် ဆရာတော်မှာ ဆေးစုံနေပြီ အခုထိ လိပ်ခေါင်းရောဂါက မပျောက်သေးဘူး”

“ဆရာတော်ဖြစ်နေတဲ့ လိပ်ခေါင်းအတွင်းလိပ်ခေါင်းလား။ အပြင်လိပ်ခေါင်းလား”

“အတွင်းလိပ်ခေါင်း”

“စိတ်ချ ဆရာတော် တပည့်တော် သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် ကုပေး

မယ်”
ကျွန်ုပ်၏ အာမခံလျှောက်ထားမှုကြောင့် ဆရာတော်မှာ ရွှင်ယုစွာဖြင့်သာ ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

ချစ်စွာသော ‘ဂမုန်း’ဝါသနာရှင် စာရှုသူများခင်ဗျား...

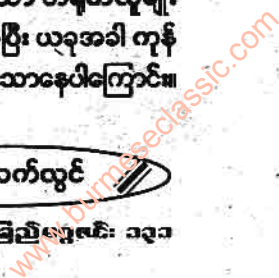
လိပ်ဂမုန်းမှာ အမြင့်တောင်ဆန် နှင့် အရွက်မှာ ခပ်ရှည်ရှည်ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်းမြေကို ကြိုက်ပါသည်။ ဥဥပျိုးသီတင်းကွတ်၊ တန်ဆောင်မုန်းမြေဥဥပျိုးများ မဟုတ် သက်ရှိပျိုးဥ နှင့် တူပါသည်။

အတွင်းလိပ်ခေါင်း အပြင်လိပ်ခေါင်း ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ အတွင်းလိပ်ခေါင်း ဖြစ်လျှင် ဝမ်းနုတ်ဆေးတစ်ခုခုတွင် လိပ်ဂမုန်းဥကို မြှုပ်ပြီး (၃)ရက်ခန့် စားပါက ပျောက်ကင်း သက်သာပါသည်။

အပြင်လိပ်ခေါင်းဖြစ်ပါက လိပ်ဂမုန်းဥနှင့် တို့ပေးပါက (၂၄)နာရီအတွင်း လိပ်ခေါင်း ကျုံ့ဝင်သွားပါလိမ့်မည်။

ဥမပေါ်မီကာလတွင် လိပ်ဂမုန်းအရွက်ကို ထောင်းပြီး အရည်ကို လူးပေး သောက်ပေးပါက မည်သည့်ဥပဓိမှ မရှိဘဲ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လူကို အကျိုးပြုသည့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဆန်းကြယ်သော ဂမုန်းပင်များထဲမှ - လိပ်ဂမုန်းအကြောင်းကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အလွန်ချမ်းအေးလှသော ဆောင်းတွင်ကာလ မနက်ခင်းတစ်ခုဝယ် ကျွန်ုပ်တို့သို့ တပည့်ဖြစ်သူ မောင်မိုးနှင့် မောင်ကျော်စင်တို့ ရောက်ရှိလာကြပါသည်။ ယင်းတို့အား ကျွန်ုပ်မှ နေရာထိုင်ခင်းပေးရင်း ရေခွေးဓာတ်ဘူးကို ချပေးကာ...

'အေးတယ် ငါ့လူတို့... ရေခွေးပူပူလေးကို မှတ်သောက်ထားကြ၊ ဒါမှ အချမ်းပြေမယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မောင်မိုးက ပြုံးစိစိလုပ်ရင်း...

'ကျွန်တော်တို့က အချမ်းပြေနေပါပြီ ဆရာရဲ့... ပြေးလွှားလာခဲ့ရတော့ ချွေးတောင် နည်းနည်းစို့နေသေးတယ်'

ဟု ပြောရာ မောင်ကျော်စင်ကပါ... 'ဟုတ်တယ်ဆရာ... ဒီကောင်ပြေးလို့ ကျွန်တော်ပါ လိုက်ပြေးလာရတာ မောတောင် မောတယ်'

ဟု ဝင်ရောက် ထောက်ခံလေ၏။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်က...

'ဒါဖြင့်လဲ ငါပဲ သောက်ရမှာပေါ့ကွာ၊ ငါက အိမ်ထဲမှာ ငြိမ်ကုပ်နေရတော့ အချမ်းက တယ်မပြေချင်ဘူး၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး... မင်းတို့ အစောကြီးလာတာ ကိစ္စရှိလို့လား'

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြောစကား

အမြန်ဆုံး ရောင်းထွက်ချင်သကား

ဟု ကျွန်ုပ်က ရေခွေးတစ်ခွက် ငှဲထည့်ရင်း မေးလိုက်ရာ မောင်မိုးက...

'ရှိပြီလား ဆရာရယ်... မနေ့က ကျွန်တော် ဗေဒင်ဟောတော့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် မြေရောင်းချင်လို့ လာတိုင်ပင်တယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဆရာသင်ပေးထားတဲ့နည်းအတိုင်း အင်္ဂုဇာပညာနဲ့ ဓာတ်ဆင်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒါ မှန်လား မေးချင်လို့ပါ'

ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကျုံ့လိုက်ရင်း...

'မင်းက ဘယ်လိုပေးလိုက်လို့တုံး' ဟု ပြန်မေးလိုက်မှ မောင်မိုးက...

'ကစော့၊ ကန်စွန်းဓာတ်လေဆရာရဲ့'

ဟု ပြောလေ၏။

'ဪ... ကျွန်ုပ်တို့သင်ကိုက် အစီအရင်ပဲ မမှားပါဘူးကွ၊ ဒါနဲ့ အချိန်အခါကရော'

ဟု ကျွန်ုပ်က ထပ်ဆင့်မေးလိုက်ပါ

သည်။ ထိုအခါ မောင်မိုးက မသိမသာ ရင်ကော့ရင်း...

'စရေဓာတ်ပေါ်တဲ့ သောကြာအခါဆေးဆရာရဲ့ ဆရာပဲ သင်ပေးထားတယ် မဟုတ်လား။ သောကြာအခါဟာ စရေဓာတ်ဆေးတယ်။

ဝါယောဆိုတဲ့ လေဓာတ်ဖြစ်လို့ လှုပ်လှုပ်ပြုတ်ပြုတ်ဖြစ်လို့တဲ့ ကိစ္စရပ်တွေဟာ သူ့ရုပ်ဆိုတာလေ အဲဒါ လက်တွေ့သုံးလိုက်တာ ဟု အားရပါးရ ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ပြုံးလိုက်ရင်း...

'မှန်ပါတယ် မောင်မိုး... စရေဓာတ်အမှန်ပေါ်တဲ့အခါပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီအခါတိုင်မျိုးက မြေကိစ္စဓာတ်ရှိကန်ဆဲ မသွက်လက်ဘူး။ အလွန်ပဲ နှေးတော့လေးလံတတ်တယ်ကွ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် **အခိုက်ဆိုတဲ့ အမြစ်ပြိုဟ်မှာ မြေနံ ခွတေး ခိုင်နေလို့ပဲ။** ဒါကြောင့် မြေကွက်ကိစ္စဆိုဆိုရင် ဒီအခါတိုင် မသုံးသင့်ဘူး။ အကယ်၍ မလွှဲမရှောင်သာ သုံးခြင်းလဲ ခွတေးသားသဲမီးအတွက် မြေနံ သုံးသင့်တယ်'

ဟု ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ မောင်မိုးက ပါးစပ်အဟောင်းသားရင်း...

'ဟာ ပြဿနာပဲ ဆရာရဲ့... သူ့ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်းတဲ့ ခွတေးသမီး အခါ

အောင်မြင်တော့
မအောင်မြင်တော့

အရောသောပါး မေးလေ၏။
ကျွန်ုပ်က ခေါင်းအသာခါယမ်း
ရင်း...

မအောင်မြင်ဘူးလို့ မပြောပါဘူး
ဘတ်ဟာ ဓာတ်ရဲ့သဘောဆောင်
ပုံမှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခိုင်မာတဲ့
အထွေထွေဖြစ်လို့ အထွက်လေးပြီး နေ့
သေချာတယ် ဝိုလူရေ... အဲဒီမိန်းမ
မအောင်မြင်လို့ ပြန်လာလိမ့်

ပြောလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ
ကျွန်ုပ်တို့ ငြိမ်၍ နားထောင်နေသော
ကျော်စင်က...

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် လုပ်ရတာ
ခက်ခဲတစ်ခါ စိတ်ညစ်တာ အဲဒါပဲ
အောင်မြင်တဲ့အခါ အောင်မြင်
အောင်မြင်တဲ့အခါ မအောင်မြင်
အောင်မြင်တဲ့အခါ

မှဆီမဆိုင် ဝင်၍ ညည်းညူလေ
ကျွန်ုပ်က မောင်ကျော်စင်ဘက်
အသာ ဖွဲ့ကြည့်ရင်း...

ဓာတ်ရိုက်တိုင်းသာ အောင်မြင်
ဆိုင်ဆိုရင် ဗေဒင်ဆရာတွေ အားလုံး
အိမ်ထဲကနေ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ကွ။
ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်တစ်ခု အောင်မြင်
အောင်မြင်တာ ဓာတ်ခံ ဓာတ်အုပ် မှန်ရ
အောင်မြင်

ပေးအပ်တဲ့သူဟာ သီလသမာဓိ၊
သစ္စာကြီးရမယ်၊ ယူတဲ့လူကလဲ ဆရာ
တို့ လေးစားသမှုနဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည်
ထုပ်ဆောင်ရမယ်။ စိတ်အာရုံစူးစိုက်
ထုပ်ရမယ်။

ဒါမှ အဲဒီအစီရင်ဟာ အောင်မြင်
အောင်မြင်၊ ဆေးတစ်ဖုံ ဖော်စပ်သောက်
သလိုပေါ့ကွ။ ဒီဆေးဟာ ဒီလူနဲ့
မြင်ချင်းပြီး ပျောက်ပေမယ့် အခြားလူ

အတွက် ပျောက်ချင်မှ ပျောက်မယ်၊
မပျောက်တာတော့မဟုတ်ဘူး ပျောက်
ဖို့ ကြာမယ်ပေါ့ကွ။

ဒါကို ကိုယ်က စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်ပေး
လိုက်ရင် နောက်ဆုံး အမြစ်ပြတ်ပျောက်
ကင်းတာပါပဲ။ အခုလဲ ဒီသဘောပဲ
ဓာတ်ရိုက်နည်းတစ်ခုဟာ ဒီလူနဲ့
အဆင်ပြေ အောင်မြင်ပေမယ့် နောက်
လူအတွက် အဆင်ပြေချင်မှ ပြေမယ်
လုံးလုံး အဆင်မပြေတာတော့ မဟုတ်
ဘူး။

အဲဒီဓာတ်ကိုပဲ အဆင့်ဆင့် ရိုက်ပေး
ရင် မကြာစွာ အဆင်ပြေသွားမှာပါ။
ဒါကြောင့်လဲ မင်းတို့ကို ငါက အစီရင်
အမျိုးမျိုး သင်ပေးနေရတာပေါ့။

ငါမှတ်မိသလောက် မြေရောင်း
ထွက်စေမယ့် ဓာတ်ရိုက်နည်းတင်
(၁၀)ခုထက်မနည်း မင်းတို့ကို သင်ပြီး
ပါပြီ။

တစ်မျိုးမဟာန် တစ်မျိုးကြပြီး ဓာတ်
ရိုက်ကြပေါ့ကွ။ အားလုံးဟာ သူနည်း
နဲ့သူ စွမ်းကြတာချည်းပါပဲ။ တစ်ခုခု
ကြာတုန်း မြေရောင်းထွက်နည်း တစ်ခု
ထပ်သင်ပေးရဦးမယ်။ ဒါလဲ သုံးကြည့်
ကြပေါ့။

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်ပါ
သည်။ မောင်ကျော်စင်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ
ကို အလေးအနက် တွေးဟန်နှင့် ငြိမ်
ကျသွားပါသည်။ မောင်မိုးကမူ...

‘ပြောပါဦး ဆရာရဲ့’
ဟု ထောက်ခံပြောဆိုလေ၏။ ထို
အခါ ကျွန်ုပ်က...

‘ဒီလိုကွ... တနင်္ဂနွေအပိုအတွင်းမှာ အိမ်
ကျ ထည့်ခန်း ဒီပုယုတ် ဘုရားစင်ရှေ့
ခုံလေး တစ်လုံးချမှယ်၊ ခုံပေါ်မှာ အင်ဖက်
တစ်ခုတင် အင်ဖက်ပေါ် ရောင်းယယ်ပြန်ရဲ့
ခြံလေးထောင့်ပြေတွေ တင်ထားမှယ်’
ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်မိုးက ကြား

မြတ်၍...
“ခြံလေးထောင့်ပြေ” ဆိုတာ တာလဲ ဆရာ’
ဟု မေး၏။

‘ခြံလေးထောင့်က မြေကို တူးယူပြီးပြေတာ
လေကွ။ တာမှ မက်ပါဘူး၊ ဖုန်းရင်းပေး
ပေါ့၊ ကဲ... နားထောင် ဆက်ပြောဦးမယ်။
အဲဒီ အင်ဖက်ပေါ်က မြေတွေလို ကိုယ်
ရောင်းချင်တဲ့ မြေကွက်ကို သဘောထားပြီး
ကန်စွန်း(၅)စည်းနဲ့ “ဝိုပြေ အပြန်ရောင်း
ထွက်” ဆိုပြီး (၂၀)ချက်ရိုက်မယ်။

ပြီးတာနဲ့ ပြေကြီးပေါ်က တင်ထား နောက်
နေ့ ၁၉၅ အခါမှာ အသစ်လဲပြီး ဆက်ရိုက်၊
အင်ဖက်နဲ့ မြေကြီးကို လဲရာယိုတူးနေ၊
ကန်စွန်းကို လဲသေးဖို့ ပြေတာ၊ အဲဒီလို
(၅)ရာ ဆက်ရိုက်ပေး နောက်ထပ် (၁၅)
ရက်အတွင်း ထူခြားပါတယ်’
ဟု ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြလိုက်ရာ မောင်မိုး
က မထူးဆန်းဟန်နှင့်...

‘ကန်စွန်း ကစော့ အင်ဖက်ပညာပါ
ပဲလား ဆရာရယ်၊ ဒီမှာကစော့ မပါ
တာဘဲ ထူးတယ်’

ဟု ဆိုလေ၏။ ယင်းအခါက ကြောင့်
ကျွန်ုပ်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်
လိုက်ရင်း...

‘ရေအိုင်ကလေး တွေတာနဲ့ ငါးပဲ
ရှိရမယ်လို့ ပုံသေ တွေးရသလား
မောင်မိုးရယ်... ခရုတို့၊ ဂဏန်းတို့၊
ဖားတို့ ရိုလိမ့်မယ်ဆိုတာ မတွေးမိ
ဘူးလား။

ငါးရှိတယ်ဆိုတာကရော ငါးမနော်
လား၊ ငါးရံလား၊ ငါးပြေမလား ဆိုတာ
မခွဲခြားတော့ဘူးလား။

အခုအစီရင်ဟာ ကန်စွန်းပါတာ မှန်
ပါပေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအစီရင်က
အနီးခြံသေ့နဲ့ ဟောက်ပြီး ဖုတ်သင်
ကိုက်ခိုင်းလိုက်တဲ့ အစီရင်ကွ၊ ညပ်
ရိုက်တဲ့ အထူး ဓာတ်တစ်မျိုးပေါ့ကွ။
ဒါအပြင် ဝေးဝေးမှာ သွားပြီး ဓာတ်

ကုမ္ပဏီသယံဇာတများ

စီရင်နည်း

ယခု ကျွန်တော်တင်ပြမည့် ကုမ္ပဏီ သယံဇာတ်လုံးသည် လက်ယာစား လမ်း ရှေ့ဖြစ်နည်း မဟုတ်ပါ။

သက်ရှိပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား ဘေး အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေရန် ရည်သန်၍ ယင်းဇာတ်လုံးစီရင်နည်းနှင့် အာနိသင် ရှိပုံ သုံးစွဲနည်းများကို ရေးသားဖော်ပြ ပါမည်။

ဝယ်ယူရမည့် ဓာတ်ပစ္စည်း မများ လှ၊ လုပ်ဆောင်ရမည့် အဆင့်ကလည်း အကြိမ်ရေ မများလှပါ။ လွယ်ကူစွာ စီရင်လုပ်ကိုင်နိုင်သော ကုမ္ပဏီသယံ ဇာတ်လုံးစီရင်နည်းကို တင်ပြပါမည်။

သတ္တကုမ္ပဏီ(၇)ပါး (၂)ပဲသား၊ ပြဒါး (၂)ပဲသား၊ ဂျွတ်မှန်ကြီး (၄)ကျပ်(၁)ပဲသား၊ သွပ်ဖြူ (၂)ပဲသား၊ ဘော် (၂)ပဲသား

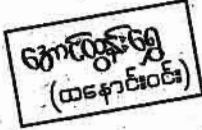
လုပ်ငန်း

သတ္တကုမ္ပဏီ၊ ပြဒါးဓာတ်(၈)ပါးကို အမှုန်ပြု ဝါးနက်ကျည်တောက်မှာ ထည့်၊ မြေမှာစိုက်ပြီးလျှင် ဂျွတ်၊ သွပ် (၂)ပါး အရည်လည်အောင်ထိုး အရည်လည်လျှင် ဝါးကျည်တောက် မှာလောင်း အအေးခံ၍ ထားပါ။ အေး လျှင် ခွဲယူထား။

ဆားလှော် (၁၀)ကျပ်သား၊ လက်ချားမီးဖောက်(၅)ကျပ်သား ယင်း ကို ချော်ရည်ဖြစ်အောင်ထိုး၊ ချော်ရည် ဖြစ်လျှင် ဘော်(၆)သား ထည့်၍ ယင်းနောက် ဝါးကျည်တောက်ထဲမှ ဓာတ်ကိုထည့် လှုံ့ခိုင်သရွေ့ထိုး။ (၃) လှုံ့ထိုး။

ထို့နောက် တြိကဗျက်(၃)ပါး (၃)ကျပ်စီ အမှုန်ပြု၍ အိုးသစ်နှင့်ကျို၊ ယင်းအရည်ကို ခံရည်ပြု၍ (၆)မီး လောင်း ယင်းနောက် ရေနံချေးမှာ

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

(၇)မီးလောင်း ကုမ္ပဏီသယံဇာတ်လုံး အဆင့်ပြီး၏။

သုံးစွဲနည်း

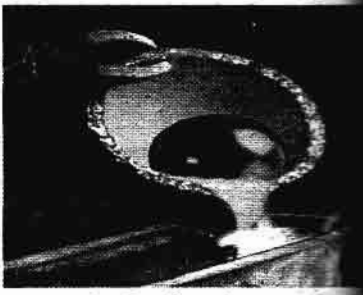
ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော ရောဂါကြီးများအတွက် ဓာတ်လုံးကို ရေသန့်သန့်အိုးမှာ အနည်းဆုံး (၃)နာရီ ထည့်စီရင်၍ အိမ်ကို စည်းဝိုင်းပြီးလျှင် ပက်ဖျန်းထားပါလေ။ ကပ်ကြီးရောဂါ များကို အမှန်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

အဖုအကျိတ် ပုလိပ်ဖြစ်သောသူ များမှာ ဓာတ်ပစ္စည်းနှင့် ဆတူသွေး၍ လိမ်းလျှင် အကျိတ်ပြေပြီး သက်သာ လာပါသည်။

စုန်းပုနတ်ပူး ဘီလူးသရဲ အစွဲအပင်း နှင့်တကွ ပယောဂဟူသမျှကို ဓာတ်လုံး ရည်နှင့် သွေး၍ ဝမ်းထဲကိုလည်း တိုက်၊ မျက်နှာကိုလည်းတောက် ချက်ချင်း ထွက်ခွာ၍ ပျောက်ကင်းလိမ့်မည်။

ရွေးရှူးကိုက်၊ မြွေကိုက်မှာ သံပရာ ရည်နှင့် သွေး၍ ထိပ်ကို စုတ်နှင့်ထိုး၊ ဒဏ်ရာကိုလည်း ဆားနှင့်သွေး၍ သုတ်၊ ဓာတ်လုံးကို ရေနှင့်သွေး၍ ဝမ်းထဲကိုတိုက်၊ တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းပေး ခွေးရှူးမပြန် အဆိပ်မတက်နိုင်ပါ။

ချောင်းဆိုးသွေးပါ အဆုတ်နာမှာ ပျားရည်နှင့် အနည်းငယ်သွေး၍ တစ်နေ့ (၅)ကြိမ်၊ (၆)ကြိမ် လျက်ပါ။ သလိပ်ကပ် ပန်းနာ ရင်ဘတ်နာ

ဘေးထိုးရင်ကျပ်နာတို့မှာ သံပရာနှင့် သွေး၍ လျက်ပါ။

ကြက်ညှာများမှာ သံပရာရည်နှင့် သွေး၍ (၂)နာရီ တစ်ကြိမ်လျက်၊ မီးဖွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးအောင်ခြင်းကို နှမ်းဆီနှင့်သွေး၍ ရင်ဘတ်လိမ်းချပေးပါ။

ကိုယ်ဖောက်ယံရောင် ကိုယ်ထက် ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒုလ္လာမီးယပ် ချည်ခြင်း ထုံနာကျည်နာ အဖုအဝိမ့်အကွတ်ခြင်းများကို နံ့သာဖြူနံ့သာနီ ဓာတ်နှင့် များများသွေး၍ တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းပေးပါ။ (၉)ပါးသောဝေဒနာကို နတ်ရေစင်ဖျန်းသကဲ့သို့ ချက်ချင်း ပျောက်ကင်း ချမ်းသာနိုင်ပါသည်။

ခေါင်းအုံခေါင်းကိုက်သော် ချင်းနှင့် သွေး၍ နားထင်မှာ သုတ်၊ ဇော်လိမ်း။ မူးမော်ထိုင်းမှိုင်းခြင်း ကရမက်နှင့်သွေး၍ မျက်နှာကို ထိန်းနားထိုင်းနားပင်း လေထွက်နာပြည်ကို နှမ်းဆီနှင့်သွေး၍ ကြက်တောင်ကျပ်ပါ။

မျက်စိနာ တိမ်သလာရွှေသွေးခြင်းကို ကြိတ်မှန်ရွက်ရည်နှင့် သွေးကွင်းပါ။

စာမျက်နှာ (၁၃၃)မှ ဒုတိယ

ရိုက်နေစရာမလိုဘူး။ ရိုက်မယ့် မြေကြီးလေး ယူထားရုံနဲ့ အိမ်မကွာအိုးမကွာ ရိုက်လိုရတယ်။

စွမ်းလဲ စွမ်းပါတယ်။ မင်းတို့ လက်တွေ့ သုံးကြည့်ကြည့်ပေါ့။ ကဲ... စကားလဲ တော်တော်ရှည်သွားပြီ ငါ့မှာ လုပ်စရာကိစ္စလေးရှိသေးတယ်ဟေ့ မင်းတို့ ပြန်ဖို့သင့်ပြီ'

ဟု လောဆော်လိုက်မှမောင်မိုးက...

'ကျွန်တော်တို့လဲ ပြန်တော့မလို့ပါဘဲ ဆရာရယ်... ဆရာအချိန်တွေ တမင်ကုန်အောင် လုပ်မိသလိုဖြစ်တော့ အားတောင်နာတယ် အဟဲ' ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

'အားနာချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့ကွာ မင်းအကြောင်း ငါအသိဆုံးမို့ ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပါပြီ။ ကဲ... ကဲ လစ်ကြတော့'

ဟု ဆိုလိုက်ရာ မောင်မိုးက...

'ဒါဖြင့် လစ်ပြီဆရာရေ... အဲဒီမိန်းမကြီး မအောင်မြင်လို့ ပြန်လာရင် တော့အခုနည်း စမ်းကြည့်သေးတာပေါ့ ဟု ပြောကာ ပြန်သွားကြလေတော့၏။ ဤနေရာ၌ ဝနေအခါ ယူဆနည်းကို ဖော်ပြရန်လိုလာ၏။

သို့ကြောင့် ဝနေအလိုက် ဝနေအခါ (အချိန်)များကိုဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

***

ဝနေ	⇒	၆၀၀ မှ ၇၀၀
၂၀၀	⇒	၁၂၀၀ မှ ၁၃၀၀
၃၀၀	⇒	၉၀၀ မှ ၉၀၀
၄၀၀	⇒	၁၃၀ မှ ၁၃၀
၅၀၀	⇒	၉၀၀ မှ ၁၀၀၀
၆၀၀	⇒	၁၀၀ မှ ၉၀၀
၇၀၀	⇒	၁၀၀၀ မှ ၁၂၀၀

သင့်အဖို့ သာယာပါစေ

သတိုးစော(သု)စက်ထု

သွားကိုက်သွားဖုံးရောင်၊ နာကျင်ခြင်းကို သံပရာရည်နှင့် သွေး၍ သုတ်လိမ်းပါ။

ပျက်စီးနေသော ထိပ်ကပ်နာကို သံပရာရည်နှင့်သွေး၍ အနည်းငယ် ရှူပါ။

အနာမီး အသားမာပေါက်သော် အနာကို လိမ်းပါ။

အသားမြတ် အနာပေါက်သော် အနာကို လိမ်းပါ။

အတွင်းသက်တံ အပြင်သက်တံနာကို နှင်းစိမ်းနှင့် သွေး၍ အနာကို

သင်္ဘောကျပ်နာကို ဒန့်သလွန်ခြင်းနှင့် သွေး၍ ခဏခဏ လိမ်းပေးပါ။

အကြောတိုင် အကြောကပ်သော် အနာကို သွေး၍ ဆုတ်နယ်ပေးပါ။

အမြေကိုင်းမှာလည်း ယင်းနည်းတိုင်း လုပ်ပါ။

အသုံးနည်းအစုံအခြောက်တို့ကို သံပရာရည်နှင့် ဓာတ်လုံးနှင့်

သုတ်လိမ်းပါ။

အသုံးထိခိုက် တိုက်ခိုက် စူးရှခြင်း နှစ်ဆီနှင့် ဓာတ်လုံးဆီတို့သွေး၍

သုတ်လိမ်းပါ။ မကျက်နိုင် အနာများကိုလည်း ယင်းနည်းတိုင်း လုပ်ပါ။

အစက်ကလောင်နာပေါက်သော် ရေသွေး၍ အနည်းငယ်တိုက်ပါ။

ပွေးညှင်း တင်းတိပ် မှည့်ခြောက်တို့ကို သံပရာရည်နှင့် သွေး၍ လူးပါ။

မုတ္တနှင့် လည်ပင်းကြီးရောဂါမှာ ရေလုံးအိုးကွဲနှင့် ဆတူသွေး၍ လိမ်းပါ။

ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းထွက်မှာ အုန်းဆီ၊ ဖားပြင်ဆီ ရရာနှင့် သွေး၍ သုတ်လိမ်းပါ။

ဝက်ရူးပြန်သော် ဝက်မှာကပ်သော ရွံနှင့်သွေး၍ တိုက်ပါလေ။

ဤ ကုက္ကစ္ဆာသယဓာတ်လုံးသည် မြန်မာအဂ္ဂိရတ်ပညာရှင်တို့ စီမံထားခဲ့သည့် (၉)ပြည်ထောင် ကုက္ကစ္ဆာသယဓာတ်လုံး ဖြစ်ပါကြောင်း ရဟန်းရှင် လူအပေါင်းတို့ တွေ့ရှိပါက ဖော်စပ်၍ ဖိစိတဒါန ကယ်ဆယ်တော်မူကြပါကုန်။

ဤကုက္ကစ္ဆာသယဓာတ်လုံးစီရင်နည်းနှင့်သုံးစွဲနည်းကို လူအပေါင်းတို့ အကျိုးကျေးဇူးများရန် **ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ မှတ်တမ်းစာစောင်**မှ ထုတ်နုတ်၍ တင်ပြပါသည်။

ထိုကုက္ကစ္ဆာသယဓာတ်လုံး စီရင်သုံးစွဲလိုလျှင် ဓာတ်ဖက်ကျမ်းကျင်သော ဆရာကြီးများနှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှော၍ စီရင်ပြီး အသုံးပြုလျှင် ပိုမို၍ အကျိုးကျေးဇူးများမည် ထင်ပါသည်။

အောင်ထွန်းရွှေ(ထံနောင်းတင်း)

စာတို့လူ သုတေသီ ပညာရှင်တို့အပ်ဖျာ . . .

ဤဓာတ်လုံး ဆေးအသုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမို သိရှိသူများ တွေ့ကြုံဖူးသူများ နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံပေးစာတို့သို့ ရေးသားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဓာတ်လုံးချုပ်
နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံပေးစာ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆုံ ခံစားရဦး အမယ်လေး တ၊နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စံနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ဟာယီတိုင်ရှင်းဆေးပါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၂၇)

(ဟာယီတိုင်ရှင်းဆေးပါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တံဆိပ်က(စာနယ်ဇင်း) ၅၅၄/၀၅၀၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အမျက်နာ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အမျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင် ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါး၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခူးကိုက်၊ ခူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောင့် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ခူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါအဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

က် စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမမနဲ့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရှင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုမ္မာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၇၂,၂၅၇၀

ကုစာသယံ အပ္ပင်္ဂါယာ

ခွဲခြားသောကွက်
(ချောင်းဦး)

ဘဝသံသရာခရီးသည် ရှည်လျား
သည်ဖြစ်ရာ လမ်းဆုံးပန်းတိုင်
ဆောက်မချင်း အလီလီ အပွားပွား
ပြုလုပ်သော သုခဒုက္ခတို့သည်
ကြွေကွဲရင်ဆိုင်နေကြရဦးမည် ဖြစ်၏။
ထောက်လှူသားတို့သည် သုခ
သည်ဟူသော ကောင်းကျိုးများသာ
စံစားလိုကြသော်လည်း ဒုက္ခ
သည်ဟူသော စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်
အပြင် အကြား ထိတွေ့ခံစားမှုတို့ကို
ခံနိုင်စွမ်းစွာ ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးစွာ
ရှောင်ရှားလိုကြသည်သာ။

သို့တစေ မကြုံတွေ့လိုသော်လည်း
အတွေ့နေတတ်သည့် လောကဒဏ်
ဆိုးဆုံးလေးတွေဖြစ်သည့် လာဘ်
အခြင်း၊ အခြေရံသင်းပင်းမရှိခြင်း၊
အခြေခံခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ဒုက္ခ ရောက်
တတ်သည်ကား တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု
တစ်ချိန်မဟုတ်တစ်ချိန် အလှည့်ကြို
အထတ်ကြပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကံ၊ကံ၏
ကြောင်းတရားကြောင့် လူဖြစ်လာ
သည်ဖြစ်ရာ ကောင်းတာပြုခဲ့လျှင်
ကောင်းတာဖြစ်မည်။ ဆိုးတာပြုခဲ့လျှင်
ဆိုးတာဖြစ်မည်။

ထိုသို့ နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် တစ်ခုသော
အထက် မကောင်းတာပြုခဲ့လျှင် ယခု
အထွင် မကောင်းတာဖြစ်မည်။ ထိုသို့

မကောင်းမှုများ၏ ယခုဘဝတွင် ရရှိ
သော အကျိုးဆက်ကို ဝဋ်ကြွေးဟု
ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။ ဝဋ်ကြွေးကို
ယတြာချေ၍ ကျေမည်မဟုတ်ပေ။
ဂါထာရွတ်၍လည်း ပြေနိုင်ဖွယ် မရှိပေ။
ထိုဒုက္ခတို့မှ အတန်တန် သက်သာ
ရာ ရစေခြင်းငှာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း
ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စာရှုသူတို့ကို
ဒါနပြုလိုပါသည်။

၁၉၈၆ ခုနှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်တို့သည်
အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေရာ ဤဂါထာကို
အမြဲမပြတ် ရွတ်နေဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မေဒင်ဝါသနာပါသည်
ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်တွင်ပင် ဆရာတော်
တစ်ပါး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအဖြစ်
နှင့် ရပ်ကွက်အတွင်းမှ (ခေမာသီရိ)
ကျောင်းသို့ ရောက်လာရာ ကျွန်ုပ်
ဝါသနာပါရာ မေဒင်ပညာရပ်များ
သင်ယူခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ထိုမှ သင်ဟောဘဝဖြင့် လှည့်လည်
ဟောခဲ့ရာ ဟောပြောမှုများတွင်လည်း
များစွာ အဆင်ပြေခဲ့ခြင်း၊ အထင်
အာရုံများ အထောက်အကူပြုခြင်း
စသည်တို့ဖြင့် အောင်မြင်မှုများ ရခဲ့ပါ

သည်။
ထိုနှစ်တွင်ပင် ကင်မွန်းတော်ရွာတွင်
တွဲဖက် အလယ်တန်းကျောင်းဆရာ
အလုပ်ရရှိခြင်းတို့ဖြင့် အလုပ်ကိုင်
ဝင်ငွေတို့ အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က အဋ္ဌမတန်းသည် အစိုးရ
စစ်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်ကြားမှု
ကြိုးစားရုံသာမက ကျွန်ုပ် ယုံကြည်
သော ဂါထာကို တပည့်များပါ သင်
ကြားရွတ်ဖတ်စေခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့
သောစာများ(အလေးပေးသော သင်
ခန်းစာများ)သည် စာမေးပွဲနှင့်
အံဝင်ခွင်ကျ တိုးမြင်းများ အံ့ဩစွာပင်
ကြုံခဲ့ရပါ သည်။

ထိုနှစ်(၁၉၈၇/၈၈) စာသင်နှစ်တွင်
ရှစ်တန်း (၈၅)ရာခိုင်နှုန်းကျော်
အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ဤဂါထာကို ယုံကြည်စွာရွတ်
ဖတ်ခဲ့ကြ၍ ဂါထာ၏ စွမ်းအားသည်
ကျွန်ုပ်နှင့် တပည့်များအား အထွတ်
ထိပ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်ဟု
ယုံကြည်နေမိသည့်အလျောက် ဘဝ
တူ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေသူများ၊
စာမေးပွဲ အောင်မြင်လိုသောသူများ၊
ငွေကြေးလာဘ် ရွှင်စေလိုသောသူများ၊
အတိုက်ခံများသူများအတွက် လောက

နဂါဏာရောင်ခြည်ဖြူရောင် ၁၃၇

ဒက်၏ ထိုးနှက်မှုမှ တိုးထွက်နိုင်ရန် ရည်သန်၍ ဤဂါထာကို ဒါနပြုလိုက် ရပါသည်။

ဤဂါထာကို တောနေရဟန်း တစ်ဦးမှ ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဂါထာမှာ...

နမော ဝိနယ
ဝိနော မယံ
ဇယံ အော့

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဝိနယ = ဝိနတ်သ

မယံ = မယ်ရုံ

အနက်

ဝိနယ - ရန်မာန်ဟူသမျှ အောင် တော်မှုသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-ရှိခိုးပါ၏။ ဝိနော-ရန်မာန် ဟူသမျှ အောင်တော်မှုသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ မယံ-အကျွန်ုပ်အား။ ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ အော့- ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တဝင်္ဂရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာ ဝုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

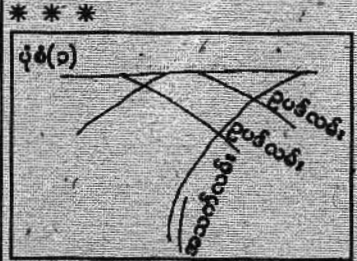
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အောင်ခြင်မှုများကို ပေးခြင်း၊ ပညာရခြင်း၊ လာဘ်ပွင့်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရ၍ ဤဂါထာကို "က္ခန္ဓာသယအပ္ပင်္ဂါထာ" ဟု အမည် ပေးလိုက်ရပေသည်တကား။

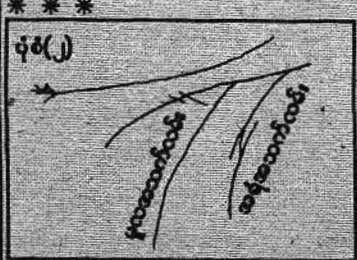
စာမျက်နှာ (၁၃၉)မှ အဆက်

လက္ခဏာပဗောဋိ အခြေများ

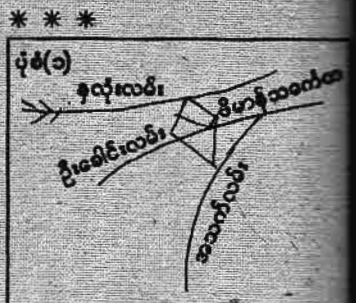
၁။ ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံပိုင်ရှင် က ကျန်းမာရေးညံ့ပါးမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အရံ အသက်လမ်းကြောင်းမပါတဲ့ အသက် လမ်းကြောင်းကို ဥပဒ်လမ်းတွေ ဖြတ် သန်းနေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

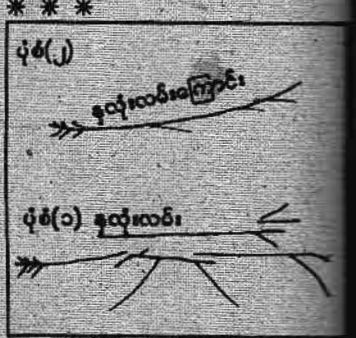
ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံပိုင်ရှင် က ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အသက်လမ်း ကြောင်းကို ထိဖြတ်နေတဲ့ လမ်းရှိပေ မယ် အရံအသက်လမ်းကြောင်း ကာ ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံပိုင်ရှင် က ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ကြီးကြီး မားမား ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ပိုင်ဆိုင်ပါမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နှလုံးလမ်း ကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း၊ အသက်လမ်းကြောင်းတို့ကို ထိစပ် တည်ရှိတဲ့ ဝိမာန်သင်္ကေတ မက်လာ အခြေအရံ ရှိနေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

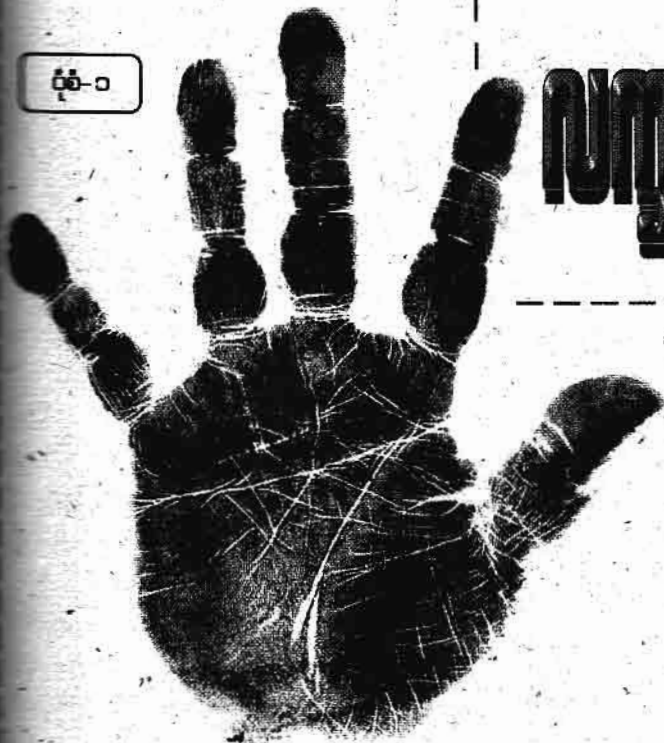
၃။ ပုံစံ(၂) လက္ခဏာပိုင်ရှင်က အိမ်ထောင်ရေးကံ ကောင်း မယ်။ ပုံစံ(၁) လက္ခဏာပုံစံပိုင်ရှင်က အိမ်ထောင်ရေးကံ ညံ့မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်... ပုံစံ(၂) လက္ခဏာပိုင်ရှင်ရဲ့ နှလုံးလမ်း ကြောင်း ကောင်းမွန်ပြီး ပုံစံ(၁) လက္ခဏာပိုင်ရှင်ရဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းက ပြတ်တောက်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားခြင်း ပါစေ။) အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာခြင်း ပျားအောင်...

|| လရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
|| (ဥပမာအားဖြင့်)
|| လက္ခဏာပေဇင်ပညာအရံထေရ်

ပုံ-၁

လက္ခဏာပေါင်း

အဖြေညှိကြစို့

သရဖူဒီဂျော့စ်မြိုင်
(ဥပဒေဆွေ)
လက္ခဏာပေါင်းပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် အသက်(၅၀)နှစ်ဝန်း ကျင်အမျိုးသမီးကြီး(၂)ဦးရဲ့ ဘယ်ထက် ဖဝါပြင်များကို ပုံစံ(၁)နဲ့ ပုံစံ(၂)ဆိုပြီး ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ အဲဒီထက်ဖဝါးပုံစံ များကို သေချာ လေ့လာကြည့်ရှုစစ်ဆေး ငြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

- ၁။ ဘယ်သူက ကျန်းမာရေးညံ့ပြီး ဘယ်သူက ကျန်းမာရေးကောင်းမလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၂။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ကြီးကြီးမားမား ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်း ပိုင်ဆိုင်မလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၃။ ဘယ်သူက အိမ်ထောင်ရောက် ကောင်းမလဲ။ ဘယ်သူက အိမ်ထောင်ရောက် ညံ့မလဲ။ ဘာကြောင့် လဲ။

မိမိတို့ရဲ့အဖြေကို သီးခြားစာရွက်လွတ် ပေါ်ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟောဠိအဖြေများနဲ့ တိုက် ဆိုင်ကြည့်ကြစို့ အကြံပေးအပ်ပါတယ်။

ပုံ-၂

ပဟောဠိ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၁၃၈)တွင်
ကြည့်ရှုပါရန်။

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်တော်ကိုးပါး သစ္စာအာရုံငွာန်

ဘုရားရှိခိုးဆုတောင်း

ခင်မင်ရင်းနှီးသည့် သူငယ်ချင်း
သည် တရားစခန်း လိုက်ဝင်နေသဖြင့်
သူနှင့်တစ်နှစ်တစ်ခါသာ ဆုံဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မက စာဖတ်ဝါသနာပါသည်
ကြောင့်သူလာသည့်အခါ တရားစာအုပ်
လေးများ ယူလာပေးလေ့ ရှိပါသည်။

သည်တစ်ခေါက်မှာ သူငယ်ချင်း
သည် ဆိုဒ်ကြီးသည် ဘုရားစာအုပ်ကို
လက်ဆောင်ပေးပါသည်။

စာအုပ်တွင် ဂါထာများ၊ ကျင့်စဉ်
ဝင်နည်းများနှင့် စုံလင်သည့် စာအုပ်
ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်များသူအဖို့ သိပြီးသားတွေ
ဖြစ်ပေမည်။

သည်စာအုပ်ပါ ဘုရားဂုဏ်တော်
ပူဇော်ရာတွင် ရိုးရိုးပူဇော်ခြင်းမျိုး
မဟုတ်သဖြင့် မသိသေးသော သူတော်
ကောင်းများနှင့် မေ့နေသူများ အမှတ်
ရပြီး အထူးပူဇော်နိုင်ရန် ထပ်ဆင့်
မေ့ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

၁။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သပ္ပာသပ္ပဉ္စဿ။

သောတဂါ ဣတိံ အရဟံ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
ဂ္ဂဟိ။

ကိလေသာတို့ ကုန်စင်လျက် လူ
နတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူး
ကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာ
ဘုရား...။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကိလေသာတို့
ကုန်စင်လျက် လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ
ထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
“အရဟံ-အရဟံ” ဂုဏ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်
စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး
တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်

၁၄၀ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လည်းကောင်း...

အရဟံ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့
ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
ရပါသောကြောင့် လည်းကောင်း...

ဘုရားတပည့်တော် (...)သည်
လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့မှ နှစ်လို
ချစ်ကြည်ကြသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဝန်မတိုရန်မလိုကြသည်ဖြစ်ပါစေတည်း။

မကောင်းမှု အကုသိုလ် ကင်းရ
သည် ဖြစ်ပါစေတည်း။ သဗ္ဗေသတ္တာ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့မှာလည်း ထိုနည်း
တူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။

၂။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သပ္ပာသပ္ပဉ္စဿ။

သောတဂါ ဣတိံ သပ္ပာသပ္ပဉ္စေ ဒုတိယပိ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟိ။

အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းတို့ကို
ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား...

မြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော
တရားအပေါင်းတို့ကို မဖောက်မပြန်
ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်း၍ သိမြင်
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်

“သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ”
ဂုဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်စွာ
ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုးတေဇော်
အာနုဘော်ကြောင့် လည်းကောင်း...

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားအား
ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်လျှော့
ကန်တော့ရပါသောကြောင့်လည်းကောင်း...

ဘုရားတပည့်တော် (...)သည်
ထွင်ဉာဏ်၊ လျင်ဉာဏ်၊ သင်ဉာဏ်
ဖြစ်သော ဉာဏ်ပညာတို့ကို ထွန်း
ပြောင်၍ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်
မြောက်သည် ဖြစ်ပါစေတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်း
မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။
၃။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သပ္ပာသပ္ပဉ္စဿ။

သောတဂါ ဣတိံ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပဉ္စေ
ဓာတိယပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟိ။

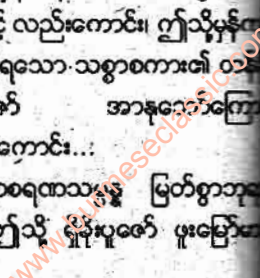
ဝိဇ္ဇာ(၃)ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ(၈)ပါး၊ စရဏ
တရား(၁၅)ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား...

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိဇ္ဇာ(၃)ပါး၊
ဝိဇ္ဇာ(၈)ပါး၊ စရဏတရား (၁၅)ပါး
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဉာဏ်တော်
ကျင့်စဉ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော

အကြောင်းကြောင့် “ဝိဇ္ဇာစရဏ
သပ္ပဉ္စေ - ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပဉ္စံ” ဂုဏ်
တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်
စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး
တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်
လည်းကောင်း...

ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပဉ္စံ မြတ်စွာဘုရား
အား ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ပူးမြော်မာန်

ကန်တော့ရပါသောကြောင့်
 ကောင်း ဘုရားတပည့်တော်
 သည် **ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အထူးဖြင့်**
 သောသာရန်ဆူး ထွင်နိုင်သည် ဖြစ်ပါ
 သည်။
 သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
 သည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။
 နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပာတော
 သပ္ပာယပ္ပဋ္ဌဿ။
 သောတာပိ ဣတိံ သုဂတော၊ စာက္ခတ္ထိ
 ဖွံ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
 တောင်းသော စကားကိုသာ ဆို
 သ်၍ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော
 ဘုရားတပည့်တော်...
 မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းမြတ်
 ကန်သော သစ္စာစကားကိုသာ ဆို
 သ်မှတတ်၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 ကြောင်း လမ်းစဉ်ကောင်းမှ ကြွတော်
 မူသော အကြောင်းကြောင့်
"သုဂတော-သုဂတ" ဂုဏ်တော်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။
 ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်
 စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး
 တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်
 လည်းကောင်း...
 သုဂတ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့
 ခုတ်ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
 သောကြောင့်လည်းကောင်း ဘုရား
 တပည့်တော်(...)သည် **ဆိုရေးရုံက**
ဆိုဆင်စွာသော စကားကောင်း
သစ်စဉ်ကောင်းတို့ဖြင့် အောင်နိုင်
 သည်သာ ဖြစ်ပါစေတည်း။
 သာခြင်း ကောင်းတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား...လာခြင်းကောင်းတော်မူ
 သော မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်
 ဘုရားတပည့်တော်၏ သွားရာ
 ဘဝရာ ဘဝခရီး မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်ပါ

စေသတည်း။
 သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
 မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။
 ၅။ နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပာတော
 သပ္ပာယပ္ပဋ္ဌဿ။
 သောတာပိ ဣတိံ လောကဏိဒူ ယပ္ပမ္ပိ
 ဖွံ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
 သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊
 ဩကာသလောက တည်းဟူသော
 လောကသုံးပါးကို ကုန်စင်အောင်
 သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...
 မြတ်စွာဘုရားသည် ကမ္ဘာလောက
 ကြီးကို ကုန်စင်အောင် သိမြင်သူ
 ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့် **"လောကဝိဒူ-**
လောကဝိဒူ" ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူပါပေသည်။
 ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်
 စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး
 တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်
 လည်းကောင်း...
 လောကဝိဒူ မြတ်စွာဘုရားအား
 ဤသို့ ရိုနှိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့
 ကန်တော့ရပါသောကြောင့်လည်းကောင်း...
 ဘုရားတပည့်တော် (...)သည်
 ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ပြီးပြည့်စုံ၍
 ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်
 ဖြစ်ပါစေတည်း။
 သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
 မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။
 ၆။ နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပာတော
 သပ္ပာယပ္ပဋ္ဌဿ။
 သောတာပိ ဣတိံ အနုတ္တရောပရိသ
 ဒ္ဓယာရဏိ၊ ဆဂ္ဂမ္ပိ ဖွံ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
 မယဉ်ပါးသော လူ့ယောက်ျား၊
 မယဉ်ပါးသော နတ်ယောက်ျား၊ မယဉ်
 ပါးသော ဘီလူးယောက်ျား မယဉ်ပါး

သော တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့အား
 ယဉ်ပါးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်၍
 ယောက်ျားတကာတို့၏ အထွတ်အမြတ်
 ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား...
 မြတ်စွာဘုရားသည် မယဉ်ပါးသော
 ယောက်ျား၊ ပိန်းမ၊ ဆုံးမထိုက်သော
 သတ္တဝါများကို ယဉ်ပါးအောင် ဆုံးမရာ
 တွင် အတုမရှိ ယောက်ျားတကာတို့၏
 အထွတ်မြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့် **"အနုတ္တရော**
ပုရိသဒဗ္ဗသာရဏိ - အနုတ္တရော
ပုရိသဒဗ္ဗသာရဏိ" ဂုဏ်တော်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။
 ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန်
 စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး
 တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်
 လည်းကောင်း...
 အနုတ္တရောပုရိသဒဗ္ဗသာရဏိ ဂုဏ်
 တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့
 ရိုနှိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့
 ရပါသောကြောင့် လည်းကောင်း...
 ဘုရားတပည့်တော် (...)သည်
 မယဉ်ပါးသော လူရမ်းကားတို့ဘေးမှ
 အစဉ်ကင်းဝေးရသည် ဖြစ်ပါစေ
 သတည်း။
 သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့မှာ
 လည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။
 ၇။ နမောတဿ ဘဂဝတော အနုပာတော
 သပ္ပာယပ္ပဋ္ဌဿ။
 သောတာပိ ဣတိံ သတ္တာဒေဝနုဿာနံ
 သတ္တမ္ပိ ဖွံ့ သရဏံ ဣတ္ထမိ။
 လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတိုင်း အကျိုး
 စီးပွားကို ညွှန်ပြဆုံးမတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရား...
 မြတ်စွာဘုရားသည် လူနတ်ဗြဟ္မာ
 သတ္တဝါတို့၏ ရှေ့ဆောင်ညွှန်ကြီး
 ကိုးကွယ်အားထားရာ အကျိုးစီးပွားပြု
 *အတ္တရောပရိသဒ္ဓါရဏိ ၁၄၀

ရာ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်စစ်စစ် ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့် **“သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ”** ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန် စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး တေဇော်အာနုဘော်ကြောင့် လည်း ကောင်း... **သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဂုဏ်တော်ရှင်မြတ်ဘုရားအား** ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ ရပါသောကြောင့် လည်းကောင်း...

ဘုရားတပည့်တော် (...)သည် ဆရာသခင် ဘုရားရှင်၏ မကောင်း မြစ်တာ ကောင်းရာညွှန်လတ် အတတ် သင်သည့် အဆုံးအမ အပဲ့အပြင်တွင် အစဉ်တည်ပါစေသတည်း။

အသိကောင်း၊ အတတ်ကောင်းဖြင့် ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ပါ စေသတည်း။ သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါ စေဘုရား။

၈။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာသပ္ပဋ္ဌဿ။

သောဘဂဝါ ဣတိံ ပုဒ္ဓေါ အပ္ပမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓ သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတည်းဟူသော သစ္စာ လေးပါး မြတ်တရားတို့ကို ဆရာမကူ သယမ္ပုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် ပိုင်ခြားထင်ထင် သိမြင်၍ ပြန်လည် ဟောကြားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရား...

မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင် သယမ္ပုဉာဏ်ဖြင့် ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် သိမြင်တော်မူ၍ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ

အပေါင်းတို့ကိုလည်း သိမြင်စေတော် မူသော အကြောင်းကြောင့် **“ပုဒ္ဓေါ- ပုဒ္ဓံ”** ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါ ပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဤသို့မှန်ကန် စွာ ဆိုရသော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး တေဇော်အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း...

ပုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ရပါသော ကြောင့်လည်းကောင်း... ဘုရားတပည့် တော်(...)သည် ဒုက္ခသစ္စာကိုသိ၊ သမု ဒယသစ္စာကိုပယ်နိုင်ပြီး၊ နိရောဓသစ္စာ ကို ဆိုက်ရောက်၍၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများနိုင်ပါစေတည်း။

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားဖြင့် နိဗ္ဗာန် သို့ အရောက်လှမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ၉။ နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာသပ္ပဋ္ဌဿ။

သောဘဂဝါ ဣတိံ ပုဒ္ဓေါ အပ္ပမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဂုဏ်တော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ ပါရမီတော်အနန္တ၊ မေတ္တာတော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား...

မြတ်စွာဘုရားသည် အတိုင်းမသိ၊ အနှိုင်းမရှိသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော် တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့် **“ဘဂဝါ-ဘဂဝါ”** ဂုဏ်တော် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။

ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာ ဘုရားအား ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော် မာန်လျှော့ ကန်တော့ရပါသောကြောင့်

လည်းကောင်း... ဘုရားတပည့်တော် (...)သည် ဘဂဝါ တန်ခိုးအရှိန်တို့ဖြင့် ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံရသည် ဖြစ်ပါ စေသတည်း။

ဤသို့ ဆုတောင်းပြည့်ဝသော တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ကြောင့် ဘုရားတပည့် (...)သည် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပဉ် တရားလေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါး၊ အနာမျိုး(၉၆)ပါး၊ ဝိတ္တာဒိဋ္ဌိ(၆၂)ပါး ဘေးဆယ်တန်၊ ရန်ဆယ်ပါး၊ မကောင်း သော အနိဋ္ဌဗလ ဒုက္ခဝေဒနာဆိုးမျိုး အပေါင်းတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ် ငြိမ်းသည် ဖြစ်၍...

မဂ်တရား၊ ဝိလတရား၊ ဉာဏ်တရား၊ ဝျာန်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ် ကေနိဓက ရလွယ်ရောက်လွယ် မှု မှောက်ပြုလွယ်သည်ဖြစ်ပါစေဘုရား။

ယခုဘဝတွင်လည်း ဘုရားတပည့် တော်(...)သည် အသက်ရှည်ခြင်း အနာကင်းခြင်း၊ အဆင်းလျှခြင်း ဉာဏ်ပညာ ကျော်စောကြီးခြင်း၊ ဘုန်း တန်ခိုးအစိုးရခြင်း၊ ကံကောင်း ထောက်မခြင်းတို့ တင်းတင်းပြည့် ပြည့် တောင်တရာရာ အဖြာဖြာ လိုရာအတိုင်း အဝဝတို့သည် မုချမသွေ ပြည့်စုံပြည့် ပါစေသတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်း မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၏အရှင် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား ဘုရားတပည့်တော် (...)သည် ဝပ်တွားပူဇော် ဖူးမြော်မာန် လျှော့ ကန်တော့ပါ အရှင်ဘုရား (သာဓု...သာဓု...သာဓု...)

[၉-ကြိမ် ဦးချကန်တော့ ဆုတော်ကောင်းစိတ်တော် ထွန်း နိုင်ပါစေ။

ဝေခါ အနာပေါက်စိုသော်

အလောက စာရေးသူနှင့် ညီနောင်
အချာသမ္ပယ် ခင်မင်ရင်းနှီးသော
သူငယ်ချင်း ဆရာဦးမြင့်စိုးအိမ်သို့
သွားခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့တွင် မြင့်စိုး၏အမေ
ဒေါ်လေးဒေါ်ထားနှင့်တွေ့၍ စာရေးသူ

ဒေါ်လေး ဟိုကောင်ကြီးမြင့်စိုး
နား

ဒို့ပိုတော် နင့်လူ ဟိုဝက်ခြံဘေးမှာ
အလုပ်လုပ်နေတယ်

ဘယ်လိုလဲကွ ဝက်မွေးမြူရေး
အခြေအနေကောင်းရဲ့လား

အခြေအနေ ကောင်းတယ်တော့
သတိထားပေါ့ကွ။ တို့ဝန်ထမ်းတွေ

တော့ တစ်နိုင်မွေးမြူရေး၊ စိုက်ပျိုး
အလုပ်ခုခုတော့ တွဲလုပ်နေရတာ

အထက် ငါအရင်တစ်ခေါက်
အလုပ်က ကျောကုန်းမှာ အနာ

အထက်နေတဲ့ ဝက်ကြီးတွေ ပျောက်
သွားပြီလား

အေးကွ ကောင်းသွားပြီ ဆေးနည်း
အထူးလဲ အလွယ်သား

ဆေးနည်းက ဘယ်လိုလဲ လုပ်ပါ

ဆေးနည်းက လွယ်ပါတယ်ကွ။
အပူနီ၊ အပူနီ၊ နနွင်းပူနီ ဆတူ

အဆေးဆိုင်က ပရစ်နည်းနည်း၊
အညှို့ နှမ်းဆီနဲ့ဖျော်ပြီး ဝက်အနာ

အထိ သိပ်ပေးလိုက်ရုံပဲကွ။
အပူနီ၊ မင်း အဲဒီဆေးနည်း

အထူးသုပြောတာလဲ။
အဲဒါ ဟိုကောင်ကြီးလေးကွ။

အဲဒါနဲ့ဆရာဝန် ခင်ထွန်းပေါ့ကွ။
အဲဒါ အင်းမကဝယ်လာတဲ့ သဲဝဲစား

အဲဒါဝက်လေးရော တောင်းသွား

• ထောင့်ပြင်ပြင်သာ ဆရာ ဦးမြင့်စိုး

လား
'ကောင်းသွားပြီကွ။ မင်းနယ်ကွာ

ဝက်သာ ဝဲစားလို့ကတော့ ငါ့ညှို့ရည်
လောင်းပေးလိုက်၊ အနာပေါက် နှစ်ခါ

လောက် လောင်းပေးရုံနဲ့ ပျောက်ပါ
တယ်ကွာ'

'ဝက်ချောင်းဆိုးရင် ဘာလုပ်ပေး
ရလဲ ပြောပါဦး'

'အလွယ်လေးရယ် အစာထဲကို
ဆားခါး ဒါမှမဟုတ် အိမ်သုံးဆား

နည်းနည်းထည့်ကျွေးလိုက်။ လက်စနဲ့
မင်းမှတ်သွားဦးကွ။ ဝက်လေးဖက်နာ

ဖြစ်ရင်တော့ ဝက်ကို မဲခိုင်းပင်နဲ့
ရိုက်ပေး၊ နည်းနည်းတော့ ကြာတယ်။

သူက တန်ပြန်နည်းလို့ ပြောတယ်'
'မင်းတောင် ဝက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့

ဆေးဦးတို့တွေ တော်တော်သိနေမှန်း'

'ဒီလိုပေါ့ကွ။ သူနဲ့မကင်းတော့လဲ
လေ့လာမှတ်သားရတာပေါ့။ ပွဲတွေ

ဆိုတော့လဲ မယုံလို့ မရဘူးလေ'
'ဒါဆိုရင်တော့ မင်းဆေးနည်းကို

တခြား တစ်နိုင်မွေးမြူရေးသမားတွေ
အတွက် လက်ဆင့်ကမ်းဦးမှပဲ'

'ကောင်းတာပေါ့ကွ။ ငါလဲ ဆေး
နည်းဒါနဲ့ဖြစ်၊ တခြားလူတွေလဲ အကျိုး

များတာပေါ့ကွာ'
(သဲကုန်းမြို့နယ်၊ အုတ်စိုရကျေး

ရွာမှ ဆရာဦးမြင့်စိုးအား ဂုဏ်ပြု
လျက်...)

မေတ္တာအရင်းခံ စေတနာမှန်ဖြင့်...

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်ရင်ဆောင်ကုန်အမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ..

စကြာမင်း
အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး
ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းခွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်ရဲ့ လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမားတာနဲ့ သွေးစာတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

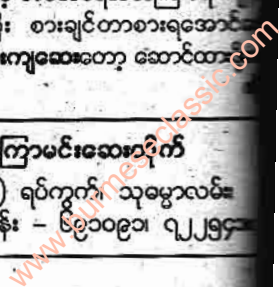
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အတူ ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်တဲ့ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေတဲ့ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ငါးအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းစတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီထောင်ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမ” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း စားနဲ့ပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါနဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟင်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အခေါက်ဆွဲ ပျံ့သွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမထဲ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ ဇေယျမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ တစ်ခြင်း ဆုလားဘဲနဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင် အဲဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားလိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၅၄၄

အဘိဏ္ဍာသုတ်ကျင့်စဉ်အရ
ပွားများပူတီးစိပ်နိုင်ကြစေရန်

ရှင်ဗြာဟ္မာ ပုတီးစိပ်နည်း

မောင်ဇော် (ချင်းတွင်းမြေ)

ပထမဦးစွာ ဇန်နဝါရီလ စာမျက်နှာ
ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌
ထည့်ခဲ့သော "၁၂၉၉ ခုနှစ် ကပ်
ရောဂါအန္တရာယ် အကျယ်အကောက်အတော်"
ဆောင်းပါးတွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ
အကျယ်အကောက်အတော်နှင့် အလားတူ
အကျယ်အကောက်အတော်ကြီးကို "ကျေးဇူးရှင်
ဦးညွန့်ဆရာတော်ကြီးလည်း လက်စွဲ
ပြုခဲ့ပြီး ချစ်ခင်အောင်ကြောင်း ယောဂီ
ဦးညွန့်ဆရာတော်ကြီးကို ရွတ်ဆိုရန်
အားပေးပေးကြားခဲ့ကြောင်း ထည့်
သွင်းဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ယင်း ဂါထာတော်ကြီးပါရှိသော
"မေတ္တာ အဘိဏ္ဍာသုတ်ကျင့်စဉ်"
ကျမ်းစာအကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြ
ခဲ့ပါသည်။

ယခု ဆက်လက်တင်ပြလိုသော
အကြောင်းအရာမှာ ယင်းကျမ်းစာအုပ်
ထဲတွင် စာမျက်နှာ နံပါတ်(၃)မှစ၍
စာမျက်နှာ(၆)အထိ ဟောကြားထား
သော မေတ္တာပွားပုံ၊ မေတ္တာပို့လွှတ်ပုံ
တို့ကို ဟောကြား ညွှန်ပြထားသည့်
အတိုင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ စာမျက်နှာ(၆)မှစ၍
(၁၆)အထိ "အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်လာ
အဘိဏ္ဍာသုတ် နှုတ်တက်ဆောင်ရန်
အကျဉ်းချုပ်ကား" ဟူသော ခေါင်းစဉ်
ထပ်အောက်တွင် ဆောင်ပုဒ် (၂)ခုပါ
ရှိပါသည်။ ဆောင်ပုဒ်(၂)ခုမှာ...

အို၊ နာ၊ သေ၊ ကွဲ ကံနှစ်စွာ အပြုမေတ္တာ
အကုသိုလ်က အပါယ်ကု ကုသိုလ်ပြုပ
ဇာနည်ကု ကံသာပူလှမြစ်ယူ။

ဆောင်ပုဒ်(၂)ခုမှ တစ်ခုစီခွဲ၍ (၈)
ဥာန ပုတီးစိပ်နိုင်ရန်လည်း ဟောကြား
ညွှန်ပြထားသည်ကို စာရှုသူ မေ့
မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ ပွားနိုင်ကြစေရန်

မူရင်းစာတိုင်း ဆက်လက်၍ တင်ပြ
လိုက်ရပါသည်။

ပထမဦးစွာ စာမျက်နှာနံပါတ်(၃)မှ
စာမျက်နှာနံပါတ်(၆)အထိ ဟောကြား
ထားသော မေတ္တာပွားပုံ မေတ္တာပို့လွှတ်
ပုံတို့ကို ညွှန်ပြထားသည့်အတိုင်း
ရေးသားတင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမေတ္တာဖြင့်ပင် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအခြေခံ၍
ဝိသနာတက်ရန် အလိုရှိသူတို့မှာ အထက်
ရှင်သော မိ၊ ဘ၊ ဆရာ စသည် တစ်ယောက်
ယောက်ကိုသာ ဉာဏ်ဖြင့် စုစုပေါင်းစိုက်
ပွားပေးကြရ၏။

ပွားများပုံကား...
'အမိချမ်းသာပါစေ၊ အမိချမ်းသာပါစေ၊
အဘချမ်းသာပါစေ၊ ဆရာချမ်းသာပါစေ၊
မည်သူချမ်းသာပါစေ'

စသည်ဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိကြသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော "ပရိကမ္မဒမိတီ"
ရှိရာသို့ ဉာဏ်လွှတ်၍ နေ့စဉ် တစ်နာရီ၊
နှစ်နာရီ စသည် ပွားများသော ယောဂီ
မြတ်တို့သည် ယင်း ပရိကမ္မဒမိတီဖြစ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရာမှစ၍ မိမိတို့ အလိုရှိ
ရာ အနီးအနားသို့ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အာရုံကို

ဆောင်ယူ၍ ရနိုင်လျှင် "ဥဂ္ဂဟနိမိတ်"
ကို ရသည့်မည်၏။

ယင်း ပရိကမ္မဒဥဂ္ဂဟ နိမိတ်နှစ်ပါး
ကို ရရှိပြီး၍ အာရုံ မတည်သေးသော
အခါ ပွားများသော ဘာဝနာသည်
"ပရိကမ္မဘာဝနာ" မည်၏။

ယင်းဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုပင် အာရုံပြုပြီး
လျှင် မြဲမြံစွာ တည်ကြည်၍ နီဝရဏ
ကင်းရုံသာဖြစ်သော ဘာဝနာသည်
"ဥပစာရဘာဝနာ" မည်၏။

ယင်းဥဂ္ဂဟနိမိတ်ကိုပင် အာရုံပြုပြီး
လျှင် အခါခါပွားများ၍ ကာမစွန္ဒ စသော
နီဝရဏတို့ကင်းပြီး အာရုံထဲသို့ စိတ်
ဝင်၊ စိတ်ထဲသို့ အာရုံဝင်သကဲ့သို့ ဖြစ်
လျက် ဈာန်အင်္ဂါတို့လည်း ထင်ရှားလာ
၍ ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ ဖြစ်ပေါ်
လာသော သမာဓိဘာဝနာသည်
"အပ္ပနာဘာဝနာ" မည်၏။

ယင်း အပ္ပနာအဆင့်ဆင့်တို့ကို
သီးသော်ငါးပါးတို့ဖြင့် လေ့လာ၍
စတုတ္ထဈာန်တိုင်အောင် တက်နိုင်လေ
၏။

ဤသို့ မေတ္တာလုပ်ငန်းကြီးဖြင့်
အာရုံနိမိတ်နှစ်ပါး၊ ဘာဝနာသုံးပါး၊
ဈာန်လေးပါးတို့ကို ရနိုင်ရုံမျှမက ယခု
ပစ္စုပ္ပန် ဒိဋ္ဌအကျိုး တစ်ဆယ့်တစ်ပါး
ခံစားရကြောင်းနှင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်
လာကို လက်နှင့် ဆိုရမူ...

"ချမ်းသာသုံးမျိုးကို အိပ်မက်အဖြစ်
လျက် လူ့နတ်စောင့်လတ်နတ်ပျား ဖီကား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

မလောင် အိမ်ရှောင်ယောင် လက်နက်ဖြင့်ပ မှုရာထုသည်။

လွင်ပစ်စာည် မျက်နှာကြည်ပေ တွေဆ မရှိ သေရာတိဆီ မဂ်ဖိုလ်မရ ရှိပြန်ကသော် လားကြပြောပြည် ဆယ်တစ်လီ များသည် ပေတ္တာအကျိုးတည်း”

ထိုမှတစ်ပါး ရောဂါ၊ ကပ်၊ ဥပဒ်တို့ ကင်းပျောက်ခြင်း၊ အလိုဆန္ဒပြီးခြင်း စသည်တို့ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ တွေ့ကြုံ သော အကျိုးကျေးဇူးများကို မိမိတို့က ပင် သက်သေပြနိုင်အောင် အားထုတ် ကြဖို့ အချက်တို့ကား မေတ္တာပို့သအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အထံသို့ ချမ်းသာစေ လိုသော မေတ္တာစိတ် ရောက်ပြီးလျှင် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဘယ် ဘာသာနှင့်မဆို ပွားများလိုက်ပါမူ...

အေးလည်းကင်း၊ ရန်လည်းကွာ လိုရာကိစ္စ အစုစုတို့လည်း ပြီးစီးကြ၍ နွားမဝတ္ထုကဲ့သို့ သက်သေအမျိုးမျိုး ပြုနိုင်ကြရန် အကြောင်းကိစ္စ တွေ့ကြုံ ကြတိုင်းတို့မှာ၊ အထူးအားသစ်ကြပါ လေ။

ပါဠိဘာသာမှတစ်ပါး၊ မြန်မာ ဘာသာနှင့် ပွားများလို့ မေတ္တာဟုတ် သည်ဟုမထင်၊ ကိုယ့်အိမ်သားကို ပွားများလို့လည်း မေတ္တာဟုတ်သည်ဟု မထင်သူတို့အတွက် နွားမဝတ္ထုကို ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။

ဘယ်ဆရာတို့ကမှ သားငယ်ကို နို့တိုက်နေသော နွားမကြီးကို ပါဠိ ဘာသာနှင့် မေတ္တာပို့ မသင်ထားပါ။

မိမိတို့ နွားတိရစ္ဆာန်ဘာသာနှင့်ပင် နို့စို့၍နေရာသည် သားငယ်တည်း ဟူသော သတ္တဝါအနက်ရှိရာသို့ ချမ်းသာစေလိုသော မေတ္တာစိတ်အစဉ် ရောက်ပြီးလျှင် စူးစူးစိုက်စိုက် နို့တိုက် ရင်း ပို့သနေလိုက်ဆဲအခါ မဆိုးက လာပြီးလျှင် ရှည်စွာသော လှမ်းကြီးနှင့်

တစ်ဟုန်ထိုးလိုက်ရာ မစူးပါဘဲ ထန်းရွက်လှံပမာ ခွေလိပ်၍ သွားရှာ သည့် ထိုနွားမမေတ္တာကား ဥပစာ၊ အပ္ပနာ မဟုတ်ပါ။

ထိုခဏမှာပင် 'သားငယ်တည်းဟူ သော အာရုံကို ထင်မြင်၍ နွားတို့ ဘာသာနှင့် အခါခါ စူးစိုက် ပွားများ လိုက်ချက် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ရွေ့ကျမ်းထွက် ထိုမေတ္တာအကျိုးဆက် သက်သေများ ကို ယုံကြည်အားထားကာ ဘယ် ဘာသာနှင့်မဆို ချမ်းသာစေလိုသော မေတ္တာစိတ်ရောက်၍ ပွားများ အား ထုတ်ကြပါက ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးထူးများကို ကေန်ရနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံယုံကြည် ကြည် စိတ်ထား၍ ပွားများအားသစ် နိုင်ကြပါစေသတည်း။

မေတ္တာပွားနည်း အကျဉ်းပြုစမ်း

ဆက်လက်၍ အဘိဏ္ဍာသုတ်ကျင့် စဉ်အရ ပွားများပုတီးစိပ်နိုင်ကြစေရန် ရှစ်ဌာနပုတီးစိပ်နည်းကို မူရင်း ဟောကြားချက်အတိုင်း အောက်တွင် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။ (စာ မျက်နှာ ၆၄ ၁၆ အထိ ဖော်ပြထားပါ သည်။)

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်လာ အဘိဏ္ဍာ သုတ် နှုတ်ဆောင်ရန် အကျဉ်းချုပ် ကား။

- ၁။ အို၊နာ၊သေ၊ကွဲ ကံနှစ်တွဲ အပြုနေတိုင်းရှု
- ၂။ အကုသိုလ်က အပါယ်ကျ ကုသိုလ်ပြု ကောင်းရာရ ကံသာ ပူလဖြစ်သပူ။

ဤအဘိဏ္ဍာသုတ်အရကို ပွားများ ပုတီးစိပ်လိုကြပါမူ။ မိမိတို့အပေါ်၌ အို၊ နာ၊ သေရေး၊ အပါယ် စသော ဘေးဒုက္ခကြီး အမျိုးမျိုးတို့နှင့် အဆိုး တကား "တေဒဂ်ရ" ဖြစ်သော မိမိတို့ ခန္ဓာဆိုးကြီးတို့က မအိုချင်တယ်လို့ မနေရအောင် မိမိတို့လည်ပင်းကို အိုကွင်းကြီး တပ်ပြီးလျှင် အဆုံး၌

သေပေါက်ကြီးထဲသို့ ရောက်အောင် ယခုဆွဲနေဆဲကိုလည်းကောင်း၊ ရှေ့က ဆွဲခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို လည်းကောင်း နောင်ဆွဲလတ္တံ့ တို့ကိုလည်းကောင်း ဉာဏ်နှင့်မိမိ ပြုံးပြုံးကြည့်၍...

- ၁။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်နေဆဲ" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
- ၂။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး လျှိုအိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ခဲလျှို" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
- ၃။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ချည်သေး" ဟူ၍ လည်းကောင်း။

ထင်မြင်လာအောင် တစ်ပိုင်းလျှင် အနည်းဆုံး ပုတီး (၃) ပတ်ကျစ်လောက် ပွားများကြပါလေ။

တစ်ဖန် မိမိခန္ဓာဆိုးကြီးတို့ထဲ မနာချင်တယ်လို့ မနေရအောင် မိမိတို့ လည်ပင်းကို နာကွင်းကြီး တပ်ပြီးလျှင် အဆုံး၌ သေပေါက်ကြီးထဲသို့ ရောက် အောင် ယခုဆွဲနေဆဲကို လည်း ကောင်း၊ ရှေ့က ဆွဲခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို လည်းကောင်း၊ နောက်ဆွဲလတ္တံ့ကို လည်းကောင်း ဉာဏ်နှင့် မိမိပြုံးပြုံး ကြည့်၍...

- ၁။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက နာဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်နေဆဲ" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
- ၂။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက နာဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး လျှို အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ခဲလျှို" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
- ၃။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက နာဘေးကြီးနှင့် နှက်ဆေး အိုဘေးကြီးနှင့် နှက်ချည်သေး" ဟူ၍ လည်းကောင်း။

ထင်မြင်လာအောင် တစ်ပိုင်းလျှင် အနည်းဆုံး ပုတီး (၃) ပတ်ကျစ်လောက် ပွားများကြပါလေ။

တစ်ဖန် မိမိခန္ဓာဆိုးကြီးတို့က
ဆူချင်တယ်လို့ မနေရအောင် မိမိတို့
ထည်ပင်းကို သေကွင်းကြီး တပ်ပြီးလျှင်
အုတ်မရေအဆုံးစွန် သေပေါက်ကြီး
အောင် ယခုဆွဲနေဆဲကို လည်း
ဆောင်း၊ ရှေ့က ဆွဲခဲ့လှပြီးသမျှတို့ကို
ထည်းကောင်း၊ နောင်ဆွဲလတ္တံ့တို့ကို
ထည်းကောင်း၊ ဉာဏ်နှင့် မိမိ ပြုံးပြုံး
ကြည့်၍...

၁။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက သွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ သွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

၂။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက သွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ သွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

၃။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက သွေးကြီးနှင့် နက်ချင်သေး သွေးကြီးနှင့် နက်ချင်သေး” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

ထင်မြင်လာအောင် အနည်းဆုံး
ပုတီး(၃)ပတ်ကျစ်လောက် ပွားများကြ
ပါလေ။

တစ်ဖန် မိမိခန္ဓာဆိုးကြီးတို့က
ဆူဆူသမျှ မိတ်၊ လင်မယား၊ သားသမီး
ထည်တို့နှင့် မကွဲချင်တယ်လို့ မနေရ
အောင် မိမိတို့ထည်ပင်းကို ကွဲကွင်းကြီး
ထပ်ပြီးလျှင် ရှင်ကွဲ သေကွဲနှင့်မပြတ်
ခွဲပေါက်ကြီးထဲသို့ ကျအောင် ယခုဆွဲ
နေဆဲကို လည်းကောင်း...

ရှေ့က ဆွဲခဲ့လှပြီးသမျှတို့ကို လည်း
ဆောင်း၊ နောင်ဆွဲလတ္တံ့တို့ကိုလည်း
ဆောင်း ဉာဏ်နှင့် မိမိပြုံးပြုံးကြည့်
၍...

၁။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ကွဲသွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ
ကွဲသွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

၂။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ကွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ
အိုးသွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

၃။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ကွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ချင်
သေး၊ အိုးသွေးကြီးနှင့် နက်ချင်သေး” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

ထင်မြင်လာအောင် တစ်ပိုဒ်လျှင်
အနည်းဆုံး ပုတီး(၃)ပတ်ကျစ်လောက်
ပွားများကြပါလေ။

တစ်ဖန် မိမိခန္ဓာဆိုးကြီးတို့က ရှိရှိ
သမျှသော ပစ္စည်းတို့မှ မခွဲချင်တယ်လို့
မနေရအောင် မိမိတို့ ထည်ပင်းကို
ခွဲကွင်းကြီးတွေ တပ်ပြီးလျှင် ရှင်ခွဲ၊
သေခွဲ ခါးမှာ စွပ်သည့် အဝတ်တောင်
မပါဘဲ ခွဲပေါက်အကြီးဆုံးကြီးထဲသို့
ကျသွားအောင် ယခု ဆွဲနေဆဲကို
ယင်းရှေ့က ဆွဲခဲ့လှပြီးသမျှတို့ကို
လည်းကောင်း၊ နောင်ဆွဲလတ္တံ့တို့ကို
လည်းကောင်း မိမိ ပြုံးပြုံးကြည့်၍...

၁။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ
ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်နေဆဲ” ဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊

၂။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ
ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ခဲ့လှပြီ” ဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊

၃။ ဤခန္ဓာဆိုးကြီးက ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ချင်
သေး၊ ပွဲသွေးကြီးနှင့် နက်ချင်သေး” ဟူ၍
လည်းကောင်း၊

ထင်မြင်လာအောင် တစ်ပိုဒ်လျှင်
အနည်းဆုံး ပုတီး(၃)ပတ်ကျစ်လောက်

ပွားများကြပါလေ။
ဤခွဲ...
‘သဗ္ဗဟိ ပိယေဟိ မနေပေဟိ နာနာ
ဘာထိ ဝိနာဘာထိ’

ဟူသော ပါဠိတော်အရ တစ်ခုထဲကို
သတ္တဝါတွေနှင့်တော့ (ကွဲ)ပစ္စည်းဝတ္ထု
တွေနှင့်တော့ (ခွဲ)ဟု အထူးထင်ရှား
အောင် နှစ်စွဲ၍ ပြလိုက်ပေသတည်း။

ဤဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ဘဝအဆက်
ဆက် မမဲ့ရအောင်ကား ဒါန-အလုပ်နှင့်
ကုန်ကျခံ၍ (ရတနာသုံးတန် - ဒါန
တည်းဟူသော ဓမ္မဘာဏ်တိုက်ကြီး
ထဲသို့ ထည့်သွင်းထားသူ)

သီလ-အလုပ်နှင့် အကုန်အကျ
လည်းခံ သီလကိုဖျက် ရရန်ဝတ္ထုပစ္စည်း
တို့လည်း မယူကြဘဲ (ရတနာသုံးတန်
သီလတည်းဟူသော ဓမ္မဘာဏ်တိုက်
ကြီးထဲသို့ ထည့်သွင်းထားသူ)

ဘာဝနာ-အလုပ်နှင့် အကုန်ကျ
လည်းခံ၊ ဘာဝနာကိုဖျက်၍ ရရန်
ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကိုလည်း မယူကြဘဲ
(ရတနာသုံးတန် ဘာဝနာတည်းဟူ
သော စိန်၊ ကျောက်ဘာဏ်တိုက်ကြီး
ထဲသို့ ထည့်သွင်းထားသူ)

ထိုသူတို့သာ ဘေးရန်ဟူသမျှ
လွတ်ကင်းကြ၍ ရောက်ရာဘဝက
နိဗ္ဗာန်ကျအောင် (ရတနာသုံးတန်
ထိုထိုဘာဏ်တိုက်ကြီး)တို့မှ ထုတ်သုံး
ရသဖြင့် ဘဝအဆက်ဆက်တို့မှာ
မမဲ့နိုင်ကြရာသော အချက်ကောင်းကြီး
များကို စောစောက သတိရကြ၍ မိမိ
တို့လည်း (ဘာဏ်)သွင်းထားဖြစ်အောင်
သွင်းထားကြပေ။ ချစ်ဆွေ ဟူသမျှတို့
ကိုလည်း မမဲ့ကြရအောင် တိုက်တွန်း
ကြပါပေ။

တစ်ဖန် မိမိခန္ဓာဆိုးကြီးတို့က လင်
မယား သားသမီး၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ မိမိခန္ဓာ
တို့အတွက်နှင့် မိုက်မှားကွက်ရုံသမျှ

မိုက်မှားကြ၍ အပါယ်သို့ မကျချင်
တယ်လို့ မနေရအောင် မိမိတို့လည်း
ကို အပါယ်ကွင်းကြီးတွေ တပ်ပြီးလျှင်
ရှေ့ကလည်း အပါယ်မီးထဲမှာ သံတွေခဲ
ရဲရဲကြီးကဲ့သို့ ငရဲမီးကောင်မကြီး၊ ငရဲမီး
ကောင်ထီးကြီးတွေ ဘဝအဆက်ဆက်
ဖြစ်နေကြရအောင် ဆွဲဆောင်ခဲ့လှပြီး
သမျှတို့ကိုလည်းကောင်း...

ယခုဘဝ ပစ္စက္ခမှာလည်း ထိုလင်၊
မယား စသည်တို့နှင့်ပင် မိုက်မှားကွက်
ရှိသမျှ မိုက်မှားနေကြသည့်အတွက်
သေဝက တစ်ခါတည်း အပါယ်မီး
ကောင်မကြီး၊ အပါယ်မီးကောင်ထီး
ကြီးများ ဖြစ်ကြရန် တွင်တွင်ကြီး ဆွဲငင်
ကြလတ္တံ့တို့ကိုလည်းကောင်း ဉာဏ်
နှင့်မိမိ ပြူးပြူးကြည့်၍...

- ၁။ “ဤခန္ဓာဆိုကြီးက အပါယ်ဆေးကြီးနှင့်
နှက်ခဲ့လှပြီ အပါယ်ဆေးကြီးနှင့် နှက်ခဲ့
လှပြီ”ဟူ၍ လည်းကောင်း။
- ၂။ ဤခန္ဓာဆိုကြီးက အပါယ်ဆေးကြီးနှင့်
နှက်ချည်ဆေး အပါယ်ဆေးကြီးနှင့် နှက်
ချည်ဆေး”ဟူ၍ လည်းကောင်း။

ထင်မြင်လာအောင် မကောင်းမှု
ပြုခွင့် ဆိုက်လာတိုင်းတို့၌ အများတို့
စားရမှာထက် ငါတစ်ယောက်တည်း
အပါယ်မီးမှာ အခံရခက်မည်များကို
ငါတစ်ယောက်တည်း အပါယ်မီးမှာ
အခံရခက်မည်များကို သတိထားပြီး
လျှင် အနည်းဆုံး တစ်ပိုဒ်လျှင် ပုတီး
(၃)ပတ်ကျစ်လောက် ပွားများကြပါ
လေ။

တစ်ဖန် ဝဋ်ကိုတောင့်တ ငိုကုသိုလ်
အကျိုးကြီးအောင်ဟု သာမညအကျိုး
ကို တောင့်တသောကုသိုလ်၊ လောက
ကိုင့်၍ အမှတ်တမဲ့ပြုသော ကုသိုလ်
တို့သည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
မဟုတ်ဘဲ ဝဋ်ထဲ၌သာ ခန္ဓာများစွာနှင့်
ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ကိုသာ ပေးစွမ်း

နိုင်၏။
ထို လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ခန္ဓာကာမ
ဂုဏ်တို့သည်၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏
ကိလေသာသီးတို့ အစာအစစ် ကေန်
ဖြစ်လှ၍ ကိလေသာသီးတွင်းကြီးထဲသို့
ထိုခန္ဓာကာမဂုဏ်တို့က ယခုလည်း
ဆွဲနေဆဲကိုလည်းကောင်း၊ ရှေ့က
လည်း ဆွဲခဲ့လှပြီးသမျှတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ နောင်လည်း ဆွဲလတ္တံ့တို့ကို
လည်းကောင်း ဉာဏ်နှင့်မိမိပြူးပြူး
ကြည့်၍...

- ၁။ “ဤခန္ဓာဆိုကြီးက ကိလေသာဆေးကြီးနှင့်
နှက်နေဆဲ ကိလေသာဆေးကြီးနှင့် နှက်နေ
ဆဲ”ဟူ၍ လည်းကောင်း။
  - ၂။ “ဤခန္ဓာဆိုကြီးက ကိလေသာဆေးကြီးနှင့်
နှက်ခဲ့လှပြီ ကိလေသာဆေးကြီးနှင့် နှက်ခဲ့
လှပြီ”ဟူ၍ လည်းကောင်း။
  - ၃။ “ဤခန္ဓာဆိုကြီးက ကိလေသာဆေးကြီးနှင့်
နှက်ချည်ဆေး ကိလေသာဆေးကြီးနှင့်
နှက်ချည်ဆေး”ဟူ၍ လည်းကောင်း။
- ထင်မြင်လာအောင် ထိုထိုအာရုံ
ကာမဂုဏ်တို့အနားသို့ ချဉ်းကပ်လို
တိုင်း စသည်တို့မှာ တစ်ပိုဒ်လျှင်
အနည်းဆုံး ပုတီး(၃)ပတ်ကျစ်လောက်
ပွားများ အားသစ်ကြပါလေ။
တစ်ဖန် အဘိဏ္ဍာသုတ်က ကမ္မ

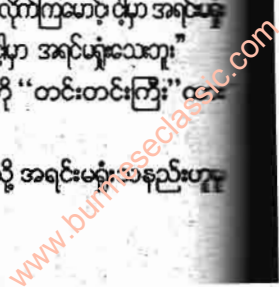
သကာ၊ ကမ္မဒါယာဒါ စသည်တို့အရ
“ကံသာမူလဖြစ်သမျှ”ဟု လင်္ကာပြု
တိုင်း ရှုကြစို့မှာ တစ်ပါးသူက တစ်ပါး
သူကို ဘယ်လိုပင် စောင့်ရှောက်
စောင့်မ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစေကာမူ
ထိုစိုးရိမ်ကြောင့်ကြ စောင့်ရှောက်
စောင့်မတိုင်း မဖြစ်နိုင်ကြကုန်။ မိမိတို့
ကံအားလျော်စွာသာ ဖြစ်နေကြရသည့်
အချက်ကြီးတို့ကိုသာ ဉာဏ်နှင့် မိမိ
ပြူးပြူးကြည့်၍...

“ခပ်အိမ်သော သူတို့သည် ကိုယ့်ကံနှင့်
ကိုယ်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ကိုယ့်ကံနှင့်ကိုယ်
ဖြစ်ကြကုန်၏”

ဟု သံသရာတစ်လျှောက်လုံးကြီး
တို့မှာ ကိုယ့်ကံနှင့်သာ ကိုယ်သွားကြ
ရမှာကို ထင်မြင်ကြကာ ပိုင်နိုင်လာ
အောင် အနည်းဆုံး တစ်နေ့ တစ်နေ့
လျှင် ရှေ့က(၃)ချက်နှင့်တကွ ပုတီး
(၃)ပတ်ကျစ်လောက် ရှုကြပါလေ။
ဤအချက်စုကို ပိုင်နိုင်သူတို့သည်
ဆွေမျိုး၊ မိဘ၊ သား၊ မယား စသည်
တို့ကို လျစ်လျူထား၍ သူတော်ကောင်း
တရားဘက်သို့ အားတက်နိုင်၏။

သေဝများလည်း ယင်းတို့ကို
ခင်တွယ်မှု စသည်အတွက်နှင့် အပါယ်
ဘက်သို့ မရောက်နိုင်ကြရာ၊ အကယ်၍
ဆွေမျိုးတွေ အကုန်သေ၊ ပစ္စည်းတွေ
အကုန်ပျက်၍ မိမိတစ်ယောက်တည်း
သာ ယခုချက်ချင်း ဖြစ်ကြသူတို့မှာ
သောကအပူကို ချက်ချင်းပျောက်ပယ်
နည်းကား...

“ဆွေမျိုးတွေ အကုန်သေလျှင်လည်း သေ
လိုက်ကြမော့ပုံ ပစ္စည်းတွေ အကုန်ပျက်လျှင်
လည်း ပျက်လိုက်ကြမော့ပုံ ပျား အရင်းနှင့်
သေတူး၊ ပျား အရင်းဟုံ့သေတူး”
ဟု စိတ်ကို “တင်းတင်းကြီး” ထား
ရမည်။
အဘယ်သို့ အရင်းမရှုံး သနည်းဟူ၍

သည် ဤဘဝသို့ လာခဲ့ရင်းက ခါးမှာ
သည် အဝတ်တစ်ခုမျှလည်းမပါ။
သို့ဆွေးမျိုး မိတ်သင်္ဂဟ တစ်ယောက်
သည် မရှိဘဲ မိမိတစ်ယောက်တည်း
သို့ သွားခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်
သို့ အရင်းတည်ကတည်းက
သည်နည်းကလေးမျှ အရှုံးမရှိသေးတဲ့

ဤဘဝသို့ ငါရောက်လာစက
သည်အမှု နှုတ်၏အမှုတို့ကို မပြုနိုင်
သည်နှင့်တောင် ဤမျှလောက်
သည်ပြောင်လာနိုင်သေးတာကပဲ။ ယခု
သည် ချာစွပ်သည် အဝတ် ရှိလာရုံ
သည်အမှု၊ နှုတ်အမှုလည်း ပြုနိုင်
သည်သင်္ဂဟများစွာတို့ပင် အထင်

ဤဘဝသို့ လာစ ရောက်စကထက်
သည်တရားတွေ အပုံကြီးတောင်
သည်မလျက် ဘာအတွက် သောက
သည်နည်းဟု စိတ်ကို အားကြီး
သည်လိုက်က ပုပင်သောကရှိ
သည် တင်းပကုန်ကြရာသတည်း။
သည်ပကြအောင်...

ဤဘဝသို့ လာခဲ့ခြင်း အရင်းဟုံး
သည်...အရင်းဟုံးသေးဘူးဟဲ့”
သည်ကြာမကြာ အခါခါ ရှုကြကာ
သည်တို့ကို အတင်းပယ်ဖျောက်
သည် သူတော်ကောင်းတွေတို့...

သည်ထက် အကျယ် မေတ္တာပွားပုံ၊
သည်သူထုတ်ပွားပုံတို့ကို သိလိုကြ
သည်သူနွဲ့ကျင့်စဉ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
သည် စာအုပ်တို့မှာ ရှုကြည့်ကြ
သည်တား အမှာစကား။

ဤဘဝသို့လာစကားကို ဆိုးချက်ကို
သည်သာအောင် ဤရှစ်ဌာနတို့ကို
သည်နည်း ပုတီး(၁)ပတ်ကျစီ စသည်
သည်နွဲ့ နေစဉ် အားထုတ်ကြသော
သည်တို့အား ထင်ရှားလာတတ်

သော အကျိုးကား မိမိတို့ ခန္ဓာသိုးကြီး
နှင့်တကွ လောက အားလုံးကြီးတို့၌
ပျင်း၊ မုန်း၊ ငြီးငွေ့၊ မပျော်မွေ့ဘဲ ခန္ဓာ
ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်တာသို့ စိတ်ညွတ်စေနိုင်
သော အကျိုးရှိကြောင်းကို ယင်း
အပုံတို့ရှိပါဠိတော်၌ “သဗ္ဗလောက
အနဘိရတသည်” ဟု ဟောတော်မူ
၏။

အနက်မြန်မာပြန်ကား...

သဗ္ဗလောက - လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ
ပါယ်လေးရွာတုန်း အလုံးစုံသော
လောက၌၊ **အနဘိရတသည်** -
ပျင်း၊ မုန်း၊ ငြီးငွေ့၊ မပျော်မွေ့ဖွယ် မတင့်
တယ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရတိ-နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးတတ်ခါနေ၏။

[ဤသို့ ငြီးငွေ့သော ယောဂီ
သူမြတ်သည် ဝိပဿနာအလုပ်
ဘက်သို့ မြန်စွာတက်၍ ဘယ၊ အာဒီ
နဝ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ ဝသော ဝိပဿနာဉာဏ်
သို့ လျင်မြန်စွာတက်၍ မြန်စွာ
ပေါက်ရောက်ရခြင်း အကျိုးထူးများ
ကို ခံစားရ၏။]

မေတ္တာအဘိဏ္ဍသုတ်ကျင့်စဉ်ပြီး၏။
(မေတ္တာပွားနည်း၊ ပို့လွှတ်နည်း
အကျဉ်းနှင့် အဘိဏ္ဍသုတ်ကျင့်စဉ်အရ
ပွားများပုတီးစိပ်နည်းဖြစ်သော ရှစ်ဌာန
ပုတီးစိပ်နည်းပြီး၏။)

ထပ်ဆင့်ထင်ပြုပူဇော်သူ
ပောင်ဝင်းဘို (ချင်းတွင်းမြေ)

ကိုးကားချက်
မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး ဟောကြား
တော်မူသော “မေတ္တာအဘိဏ္ဍသုတ်
ကျင့်စဉ်” ကျမ်းငယ် [၁၃၁၅ ခုနှစ်၊
မတ်လ၊ စာမျက်နှာ (၃)မှ(၆)ထိနှင့်
စာမျက်နှာ (၆)မှ(၁၆)အထိ]

**ပြော
မူ
မေ
မေ
မေ
ဝမ်း
ရေးသား
နို့စိပ်ပါသည်...**

စာမူပို့လိုက်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-မြေညို
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း- ၀၁ ၂၄၂၂၀၄။
၀၅ ၇၆၃၅၅၇၅
၀၅ ၂၂၅၃၁၇၂။

အသက်ရှည်ကြောင်း

နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု

မောင်ရဲစွမ်း (စီးပွားရေး)

ဒီဆောင်းပါးကို ရေးရခြင်းရဲ့ အဓိက အကြောင်းကတော့ စာဖတ် ပရိသတ်များ...အထူးသဖြင့် ကျွန်တော် အရွယ် လူကြီးတွေအတွက် ကျန်းမာ ရေး အထောက်အကူတစ်ခု ဖြစ်စေလို တဲ့ စေတနာကြောင့်ပါ။

သိတဲ့အတိုင်း...ကျွန်တော်လို (၇၀) ဝန်းကျင် အသက်ရှိသူတွေမှာ ရောဂါ တွေကတစ်ခုမဟုတ်နဲ့ ခုနစ်ခု၊ သုံးခု၊ လေးခု တွေ ဖြစ်နေကြတာ မဟုတ်လားဗျာ။ ပြောရရင်တော့... သေခါနီးလာပြီ။ လှည်းအိုးကြီးတွေ ဖြစ်လာကြပြီကိုး။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကတော့ ပြော ပူတယ်။

'မင်းတို့က... ဆေးစစ်တာ(Medical Check Up)တွေ ဘာတွေ လုပ်နေကြ စမ်းပါနဲ့။ စစ်လိုက်လို့ "တစ်စ" ထွက်လာရင် နောက်အစတွေက ဆက်တိုက်လိုက်လာ တာဗျာ။ ငါကတော့ မလုပ်ဘူး' တဲ့။

"အေး... မင်းနေနိုင်သမျှတော့ နေဦးပေါ့" လို့သာ စိတ်ထဲက ပြန်ပြော လိုက်မိပါတယ်။ သူ့ကို ပြန်ပြောနေရင် အခြေအတင်ဖြစ်ရုံပဲ အဖတ်တင်မှာ မဟုတ်လားဗျာ။

သူ့အယူအဆ၊ ကိုယ့်အယူအဆ တူမျှကြတာမှ မဟုတ်ဘဲလေ။ ဒါက ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ခံယူချက် မတူကြပုံကို ပြောပြခြင်းသာပါ။

ပြောချင်တာက ဒီလိုဗျ...ကျွန်တော် အပါအဝင် ၁၉၆၄ ခုနှစ်မှာ စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်)ကို စတင် တက် ရောက်ပြီး ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှာ ဘွဲ့ရခဲ့ကြ တဲ့ ကျောင်းသား/သူတွေဟာ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကစပြီး နှစ်စဉ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက် ပြည်ထောင်စုနေ့တိုင်း စီးပွား ရေးတက္ကသိုလ်ရှေ့ကို စုရပ်ထားလို့ ကားကြီးနှစ်စီးနဲ့ နေချင်းပြန်ခရီး ထွက်

ခဲ့ကြပါတယ်။ Annual Gathering ပေါ့။ အဲဒီမှာ သူငယ်ချင်းဟောင်းတွေ စုစုပေါင်းဆို (၁၀၀)ကျော်လောက် ပြန်ဆုံမိကြတာမို့ အလွန်မှ 'ပျော်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ကိုယ့်အသက်တွေကို မေ့... ကျောင်းတုန်းကအတိုင်း နောက်ကြပြောင်ကြ ဆဲကြဆိုကြနဲ့မို့ အင်မတန် ရင်းနှီးခင်မင်ကြပါတယ်။

ဒီနှစ် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ တုန်းကဆို တွေ့ဆုံပွဲလုပ်တာ (၁၃) ကြိမ်မြောက်ရှိခဲ့ပြီ။ နှစ်မပျက် ဆက် တိုက် လုပ်ခဲ့ကြတာကိုး။

အဲဒီကမှ တစ်နှစ်မှ တစ်ခါ ဆုံရတာ

အားမရလို့ဆိုပြီး ဘယ်သူက စ, လိုက်တယ် မသိပါဘူးဗျာ။ တစ်လတစ်ခါ ဆုံကြမယ်ဟေ့ဆိုပြီး... အရင်တုန်းကတော့ ကမ်းနားလမ်း(ရန်ကုန်) Western Restaurantမှာ ဆုံဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တော့ M3တို့၊ 3.G ကန်တော်ကြီးစောင်းက Western တို့ဆီ ရောက်သွားကြပါတယ်။ ဒီထဲ ဆုံပွဲမှာတော့ လူ(၃၀)ဝန်းကျင်လေး ပုံမှန်တွေ့ကြတာပါ။

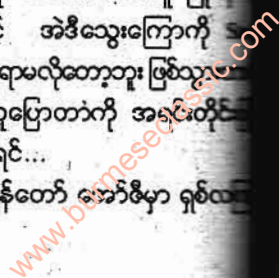
ဒီနှစ် ဇွန်လဆုံပွဲလေးမှာ ဆုံ သြစတေးလျက ပြန်လာတဲ့ သူငယ် ချင်း ရဲတင့်တို့ ပါလာပါတယ်။ သူ နှလုံးရောဂါလဲရှိတယ်။ ဆီးချို သွေး လဲရှိတယ်။

အော်ဖီက ပြန်လာပြီးနောက် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါကြော သွေးကြောနှစ်ချောင်းကို Stent ထည့် လိုက်ရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ တကယ် ကတော့ သွေးကြောကျဉ်းနေတာ (သုံး)ချောင်းပါ။

စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါမှာ တတိယ နှလုံးသွေးကြောအနီးမှာ ကြောမျှင်လေးတွေ ထပ်ပေါင်း နှလုံးကို အထောက်အကူ ပြုနေ ကြောင့် အဲဒီသွေးကြောကို ထည့်စရာမလိုတာဘူး ဖြစ်သွား ပါ တဲ့။ သူပြောတာကို အရင်းတိုင် ပြောရရင်...

'ကျွန်တော် အော်ဖီမှာ ရှစ်လ

ကျန်းမာရေး
(သို့)
နှလုံး
အတွက်
ဆေးကောင်း
တစ်လက်
ကတော့
လမ်းလျှောက်ခြင်း
ပါပဲ ...

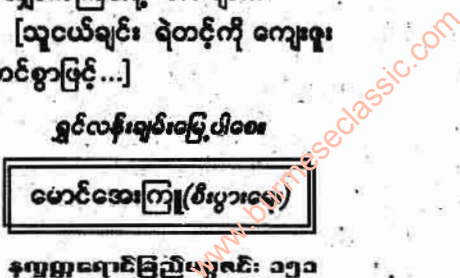

...ပါတယ်။ သားကခေါ်လို သွားတာ။
 ...တော့ ဆေးစစ်ပါတယ်။ နှလုံး
 ...ကြောသုံးချောင်း ကျဉ်းနေပါ
 ...ဆရာဝန်က လမ်းလျှောက်ခိုင်း
 ...ကျွန်တော်က ပျင်းတယ်။
 ...ချင်ဘူး။
 ...သားက ကျွန်တော့်ကို အတင်း
 ...တယ်။ Smart Watch ဝယ်ပေး
 ...ဒေါ်လာ(၁၀၀)လောက် ပေးရ
 ...လက်မှာ ပတ်ထားရတယ်။
 ...တစ်နှစ်လုံးလောက်မည်းမည်းအပြား
 ...ကို သူပတ်ထားတာ ပြပါတယ်။)
 ...ဒီ Smart Watchမှာ ဘာပါလဲ
 ...တာ့ လမ်းလျှောက်တာ ဘယ်
 ...တ်ကြာပြီဆိုတဲ့အချိန်၊ ခြေလှမ်း
 ...နှလုံး၊ လှမ်းပြီးပြီ၊ ကီလိုမီတာ
 ...လောက်ရောက်ပြီ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 ...ယ်လိုရီ ဘယ်လောက် ခြေဖျက်
 ...ဆိုတာတွေ ပါ၊ ပါတယ်။
 ...တော်က ပေါင်(၂၀၀)လောက်
 ...တယ်။ ကယ်လိုရီ ဘယ်လောက်
 ...မလဲ ဆိုတာကိုတော့ ဆရာဝန်
 ...တွက်ပေးတာပါ။
 ...တော်ဆို (၄၀၀)နဲ့(၅၀၀)ကြား
 ...ရတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်
 ...အရွယ် စတာတွေအပေါ်
 ...ပြီး ကယ်လိုရီခြေဖျက်ရမှု
 ...နည်းတာ ကွာပါတယ်။
 ...တော့ ကျွန်တော့်ပိတ်က ပေါင်
 ...ရုံတော့တယ်။ ပေါင်(၂၀)
 ...တယ်။ ဝိတ်ကျသွားတော့
 ...နေလို့ကောင်းလာတယ်။
 ...ဆရာဝန်တွေ ပြောတာကတော့
 ...လျှောက်တဲ့အတွက် ပိတ်နေတဲ့
 ...သွေးကြောအနီးမှာ သွေးကြော
 ...အသစ်လေးတွေ ပေါ်လာတာလို့
 ...ပါတယ်။
 ...ကြောင့် တစ်ချောင်းကို Stant

**သူငယ်ချင်း
 တစ်ဦး
 ကလဲ
 လမ်းလျှောက်
 ရင်
 ဆီးချို
 ကျတ
 အမှန်ပဲလို့
 ဆိုပြန်တယ်...**

မထည့်လိုက်ရတော့ဘူး။ နောက်တစ်ခု
 က ဆေးစစ်တဲ့အခါ ကျွန်တော့်
 အဆုတ်မှာ ဒဏ်ရာတွေ့ရတယ်။
 ဆရာဝန်က ဆေးလိပ်သောက်သလား
 မေးတော့ ကျွန်တော် ဆေးလိပ်ဖြတ်
 တာ နှစ်(၂၀)ရှိပြီလို့ ဖြေပါတယ်။
 ခင်ဗျား ဆေးလိပ်ဖြတ်ပေးမယ့် ဒဏ်
 ကတော့ ကျန်နေသေးတာပဲတဲ့။
 ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းတို့ ဆေးလိပ်
 လုံးဝ မသောက်ကြပါနဲ့တဲ့။ လမ်း
 လျှောက်ကြပါတဲ့’
 သူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းမေးကြလို့
 သူဖြေတာက...
 ‘သွေးကြောနှစ်ချောင်းမှာ Stantထည့်ရတဲ့
 အတွက် သိန်း(၁၂)လောက် ကုန်ပါတယ်။
 အာရှတော်ဝင်ဆေးနဲ့ပါ။ ဘန်ကောက်မှာ
 လုပ်ရင် (၂၀၀)လောက် ကုန်မယ်။
 Stantကို လက်ခံသွေးကြောကနေ ထည့်
 တာ။ ထုံဆေးလေးထိုးလို့ ပျက်ဆိတ်ကိုက်

တာလောက် နာတာကလွဲလို့ ဘာတွေနာမှ
 မခံစားရပါဘူး’
 လို့ပြောပြီး Ipadနဲ့ရိုက်ထားတဲ့
 Stantကို ပြပါတယ်။
 ကျွန်တော်တို့ မြင်တာကတော့
 ပန်းသီးကို စွပ်ထားတဲ့ ဖော့ပြားအိတ်
 (ပိုက်ကွန်လို အကွက်နဲ့)လေးလိုမျိုး
 ရှည်မျောမျော အချောင်းလေးပါပဲ။
 ‘ကဲ...စာရှုသူ မိတ်ဆွေများခင်ဗျား
 ဒီအတွေ့အကြုံအရ ကျွန်တော့်
 ကောက်ချက်ကတော့ ကျန်းမာရေး
 (ဝါ)နှလုံးအတွက် ဆေးကောင်းတစ်
 လက်ကတော့ **လမ်းလျှောက်ခြင်း
 ပါပဲ။** ဘုရားရှင်ကလဲ လမ်းလျှောက်
 ခြင်းရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး (၅)မျိုးကို
 ဟောခဲ့ပြီးသားပါလေ။
 ‘ဪ...မေ့တော့မလို့ ပြောစရာ
 ကျန်သေးတယ်ဗျ။ **လမ်းလျှောက်တဲ့
 အခါ မနေ့မမြန်းလျှောက်ပါ။** နှေးနှေး
 ကွေးကွေးသော်လည်းကောင်း၊ အပြေး
 တစ်ဝိုင်းသော်လည်းကောင်း မလျှောက်
 ပါနဲ့။ မိနစ်(၃၀)လျှောက်ပါ။ Smart
 Watchကတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာလဲ
 ဝယ်လို့ရနေပါပြီ။ လေးငါးသောင်း
 တန်ကနေ တစ်သိန်းကျော်အထိ
 အမျိုးမျိုး ရှိပါသတဲ့။
 ရဲတင့်ရဲစကားအဆုံးမှာ ဆီးချိုရှိနေ
 တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးကလဲ **“လမ်း
 လျှောက်ရင် ဆီးချိုကျတာ အမှန်ပဲ”**
 လို့သူ့ကိုယ်တွေ့ကို ထောက်ခံပါတယ်။
**“ဆေးလိပ်မသောက်၊ လမ်း
 လျှောက်ကြပါစို့”** လားဗျာ...
**[သူငယ်ချင်း ရဲတင့်ကို ကျေးဇူး
 တင်စွာဖြင့်...]**
ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ ပါစေ
မောင်အေးကြူ(ပီးပွားလေး)
 *စုစုပေါင်းရောင်းခြင်း ပုံနှိပ် ၁၅၁

† ကြက်နှစ်ပွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသော ကာလဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်သော နေရာများမှ ငွေကြေးများ တို့တို့တိတိ ဝင်နေတတ်သည်။

ယာဉ်ရထား ပြုပြင်မွမ်းမံရမည်။ ကြာရှည်ခံ စားဖွယ် စည်သူတ်ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ နေအိမ်တွင် ခြံ၊ ပုရွက်၊ ကြက်၊ ပိုးမွှား အဖျက်အဆီးများ လျော့ပါးသွားမည်။

† နွားနှစ်ပွား

သုတေသနလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ စီးပွားရေးတွင် မြေစမ်းခရမ်းပျိုးရသော လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ရုပ်သံဖမ်းစက်များ ဝင်တတ်သည်။

သစ်၊ ဝါး အရွှေ့အစားများ ထိခိုက်မှုကြောင့် ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ပွယ်ရှိသည်။ အထည်အလိပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးသော ကာလ ဖြစ်သည်။

† ကျားနှစ်ပွား

ခန့်မှန်း တွက်ဆမှုများ လွှဲချော်နေတတ်သည်။ လက်တွေ့ကျသော လုပ်ငန်းများကိုသာ အာရုံစူးစိုက် လုပ်ကိုင်သင့်သည်။

ကံစမ်းခဲနှင့် ထိခရာများပေါက်နိုင်ခြေ မရှိပါ။ အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက် အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းများ ကြောင့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။ ခံတွင်းဆိုင်ရာဝေဒနာများ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

† ယုန်နှစ်ပွား

အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ နေအိမ်သို့ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရင်းချာ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနိုင်သည်။

ဓာတုဗေဒပစ္စည်း၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ လွှင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ သွားရက်န်းရှိသည်။ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ သုံးဆောင်ရပွယ်ရှိသည်။

† နဂါးနှစ်ပွား

သင်ယူမှတ်သားထားသော တတ်သိပညာများကြောင့် ငွေကြေးဝင်နိုင်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အထင်ကြီးလေးစားမှု ခံရတတ်သည်။

စိတ်ရွှင်လန်းဖွယ် မြင်ကွင်းအဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ရမည်။ အခြေအရံ တပည့်တပန်း ရရှိမည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်ထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးရှိသော ကာလဖြစ်သည်။

† မြွေနှစ်ပွား

ယာဉ်မတော်မဆ ဖြစ်မှုသေးသတိထားပါ။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါ။ လူယုံ၊ ကိုယ်စားလှယ် ဒုက္ခပေးခြင်း ခံရတတ်သည်။

ဖန်ထည်၊ မှန်ထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ နှလုံးနှင့် အူသိမ်ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

† မြင်းနှစ်ပွား

အခက်အခဲ၊ ပြဿနာ ကလေးများ ပြေလည်သွားမည်။ ဇာတိရပ်မြေသို့ အလည်အပတ် သွားရတတ်သည်။ စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။

စွမ်းအင်၊ လောင်စာတို့နှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများကြောင့် ငွေကြေး အမြတ်အစွန်းရှိမည့် စွန့်စားရသော လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရကိန်းရှိသည်။

† ဆိတ်နှစ်ပွား

ပြောစကား၊ ဆိုစကား အောင်မြင်၍ သြဇာညောင်းသော ကာလ ဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် အမှုကိစ္စများအတွက် အားကိုးတကြီး အကူအညီတောင်းခြင်း ခံရတတ်သည်။

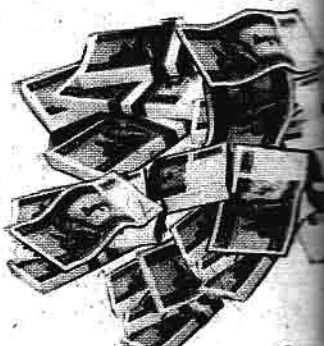
သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ အဝတ်တန်ဆာများ ရက်ိန်းရှိသည်။

† မျောက်နှစ်ပွား

လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ခက်ခဲ ကြန့်ကြာနေတတ်သည်။ စိတ်ပျံ့လွင့်၍ မရေမရာ တွေဝေငေးမောနေခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။

လောင်းကစား ကံစမ်းခဲတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးဆုံးရှုံးရကိန်းရှိသည်။ အမျိုးသားဇာတာရှင်တို့မှာ ဇနီးမယားရကိန်း ရှိလေသည်။

† ကြက်နှစ်ပွား

ရာထူး တိုးတက်နိုင်သည်။ လုပ်ငန်းစီးပွား အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းယာဉ်ရထား ဝင်နိုင်သည်။

ကြေး၊ သံ၊ သွပ် သတ္တုပစ္စည်းများ အပေး ထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအသုမာလ သာရေးကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လူအား ငွေအားဖြင့် ကူညီပေးရပွယ်ရှိသည်။

† ဇွဲနှစ်ပွား

မရောက်ဘူးသော နေရာဒေသများသို့ ရောက်ရှိ၍ ဗဟုသုတ တို့ပွားလိမ့်မည်။ ပညာပွဲလယ်တင်သောကာလ ဖြစ်သည်။

တတ်သိပညာတို့ဖြင့် သူတစ်ယောက်ကူညီပေးရလိမ့်မည်။ သစ်၊ ဝါး၊ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးအိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ဝင်နိုင်သည်။

† ထက်နှစ်ပွား

ငွေကြေး အမြောက်အမြား ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ထိဆုကြီးများလည်း ဆွတ်ခူးရရှိနိုင်သည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသောကာလသည်။ နေအိမ်၌ အလှူအတန်း၊ ရွှင်ပွဲများ ကျင်းပရပွယ်ရှိသည်။ ထီးခေမသည့် ဦးခေါင်းပိုင်း အဆင်တန်လက်ဆောင်ရမည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာ နိမ့်ပါးနေသည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖခင်အရွယ် သားတစ်ဦးအား ဆန်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားစားဖွယ်တစ်ခုခု လှူဒါန်းပေးပါ။ အဆီဒုက္ခများ လျော့ပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြံထောင်သမျှ ဆောင်မြင်ကြပါ။

ဂန္ဓာဓိရသေ့ကြီး၏ လျှို့ဝှက်သော

သမ္မုဒ္ဓါ

စံပဏ္ဍိတကဏ္ဍိယ၏ စာရေးသူများ

စာရေးသူနှင့် ဦးဘချောတို့သည် နှစ်ပေါင်းတော်တော်သို့ ဘုရားဖူး နှင့် စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ ဂန္ဓာဓိ ကြီး ဦးဒီပိတ် သွားရောက်ပါရဝ နှစ်တန်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လွတ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဦးအစ ကာလရာသီဖြစ်၍ ရာသီ ကြည်လင်လျက် ဒေးစွန်ပါ သင်တော်မှာ လှပသာယာနေပါ သည်။

သန့်ခေတ်တွင် ရှေးကကဲ့သို့ သဘာဝ တောတောင်တွင်း၌ ဝါးရံ များ သစ်တောချုံ့နွယ်များ ပါးကျ သောကြောင့် စိမ့်ရေစမ်းများ မြင့်ခြင်း မရှိကြတော့ပါ။ ခြောက် နေပါသည်။

ဦးပိသော်လည်း မြို့ပြ၌ နေထိုင် နှင့် နန်းကျပ်သော လူသူ အဆောက် အအုံများ မော်တော်ကား၊ မော်တော် ဘယ်နှင့် အခါမလပ် ဆူညံစွာ ကြွသော ကာရာအိုကေ အသံချဲ့ များ၏ ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးသွားရ

သောကြောင့် ဒေးစွန်ပါတောင်တော် သည် ငြိမ်းချမ်းမှု ဝေဒီယာလေးဟု ဆိုနိုင်ပါသေးတော့သည်။

သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ အဝါရောင်သင်္ကန်းတော်နှင့် သင်္ကန်း ကပ္ပိယ် သပိတ်လွယ်လျက် ဆွမ်းခံကြွ နေကြသည့် ရဟန်းတော်များကိုလည်း ဖူးမြင်ရသည်။

တောကြီး တောင်ကြီးထဲတွင် ဇရပ် တန်ဆောင်းတို့နှင့် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများကို တွေ့ရ၍ သာသနာ ပွင့်လန်းရာဒေသဟု ဆိုရမည်။

တောတောင်၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းချမ်း မှုကို လိုလားတောင့်တတော်မူကြ သော ရသေ့ရဟန်း၊ ယောဂီသူတော် စင်တို့ မွေ့လျော်ရာဒေသ ဖြစ်သော ကြောင့် စာရေးသူတို့ နှစ်ဦးသားကို အငြိမ်းတတ်ကြီးက ကူးစက်သွားခဲ့ပါ တော့သည်။

စာရေးသူတို့ နှစ်ယောက်သည် ဒေးစွန်ပါတောင်တော်ရှိ သပ္ပယ်လှစွာ သော နာမည်ကျော် ဒေးစွန်ပါစေတီ

တော်ကြီးကို ဦးစွာ ဖူးမြော်၍ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူရန် နဝကမ္မဝတ္ထုငွေများ ထည့် ဝင်လှူဒါန်းပြီး ရသေ့ကြီးဦးဒီပိတ်၏ ကျောင်းသစ်မီးကလေးဆီသို့ သွားခဲ့ကြ သည်။

နံနက်ခင်း (၉)နာရီကျော်လောက် တွင် ကျောင်းရှေ့ ကျွဲတညင်းပင်ကြီး အောက်ရှိ ကွပ်ပုစ်ပေါ်၌ အခန့်သား ထိုင်နေသော ရသေ့ကြီးကို ဖူးတွေ့ကြ ရ၍ ဝမ်းမြောက်ကြရသည်။

ရသေ့ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် ကို ပြုံးရွှင်စွာ နှုတ်ဆက်ပြီး အသင့် ရှိနေဟန်တူသော ဆိတ်နို့ ငှက်ပျော ခိုင်ကြီးကို ကျောင်းပေါ်မှ ယူကာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်လည်း ရသေ့ ကြီးကို လှူဒါန်းရန် ယူလာသော ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီးနှင့် မုန့်ထုပ်များ အမွှေးတိုင်း ဖယောင်းတိုင်များကို ဆက်ကပ်ခဲ့ပါသည်။

ထွေရာလေးပါး ကျန်းမာချမ်းသာ ကြောင်း စကားများပြောဆိုပြီးသော် ရသေ့ကြီးဦးဒီပိတ်က...

'ကျောင်းဆရာမှာ ဘာကိစ္စထူးများ ပါလာသေးလဲဗျ'

ဟု လိုရင်းကို မေးဝါတော့သည်။
စာရေးသူသည် အလုပ်များသူဖြစ်၍
အကြောင်းရှိ၍သာ လာကြောင်း
ရသေ့ကြီးက ပညာရှိပီပီ ကြိုတင်ခန့်
မှန်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ စကားလမ်း
ကြောင်း ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်၍ လာရင်း
ကိစ္စကို စာရေးသူက ပြောပြခဲ့ပါသည်။

'ဒီလိုပါ ဦးရေသေကြီးရယ်... ကျွန်တော်ရဲ့
မိတ်ဆွေကြီး ဦးဘချောရဲ့ ဆံပင်တွေဟာ
အရွယ်မတိုဝီ လိုတာထက်ပိုဖြူပြီး
ကျန်းမာရေးလဲ ညံ့တာကြောင့် ဦးရေသေကြီး
ဆီကို မော်လာခဲ့ရတာပါပဲဗျာ'

'ဪ... ဒါလာ။ ဒီကိစ္စက မခက်
ခဲပါဘူးဗျာ လွယ်ပါတယ်'

ဟု ပြောဆိုရင်း တစ်ခေါင်းလုံး
ဖြူနေသော ဆံပင်များနှင့် အနည်းငယ်
ပိန်လို့နေသော ဦးဘချောကို လှမ်း
ကြည့်ပြီး အကဲခတ်လိုက်ပါသည်။

ဦးဘချောသည် စာရေးသူနှင့် ရင်းနှီး
သော ရုံးအုပ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
အသက်(၅၀)အရွယ်တွင် ဆံပင်များ
ဖြူလာပြီး ကျန်းမာရေးလည်း ညံ့လာ
သောကြောင့် စာရေးသူက ရသေ့ကြီး
ထံ အကြံဉာဏ်တောင်းခံရန် ရည်ရွယ်
ချက်ဖြင့် ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဒီလိုဗျာ... ဆံပင်နက်ဆေးတွေက
မြန်မာ့ဆေးကျမ်းတွေမှာ အများကြီးပဲ
ရှိတယ်ဗျာ။ သူ့ဟာနဲ့သူ ဖွန်းကြတာပါပဲ။
နာမည်ကြီးတဲ့ အရွက်မဟုတ်တဲ့
ဆေးမြင်းခွာကို ပျားရည်၊ ငရုတ်ကောင်း
နဲ့ အချိုးအဆီ ညီမျှစွာ စားရင်လဲ
ဆံပင်နက်တယ်။

ကြိတ်မှန်ပင် ကြိတ်မှန်ရွက်ကလဲ
ဆံပင်ကို နက်စေတယ်။ ထောလပတ်
ရွက်ကလဲ ဆံပင်နက်စေတယ် စသည်
ဖြင့်ပေါ့ဗျာ... ဆံပင်နက်စေတဲ့ နည်း
တွေ အများကြီးပါပဲ။

ကျုပ် သိထားတဲ့ နည်းကတော့

ခပ်ဆန်းဆန်းဗျာ။ ကျုပ်က ဂန္ဓာရီခရီး
သည်ဆိုတော့ ယောနယ်ဘက်ကို
ရောက်တုန်း ယောမယ်တော်ကြီး
ပြောပြခဲ့တဲ့ နည်းကို သိထားခဲ့တာပဲဗျာ'
ဦးဒီပသည် သူ၏ ဆံပင်နက်ဆေး
အကြောင်း မပြောမီ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
သူ၏ ဆေးနည်း၏ နောက်ခံသမိုင်းကို
ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆွေ ဦးဘချော
တို့လည်း ဦးရေသေကြီး ပြောမည့်
ဆေးကို များစွာ စိတ်ဝင်စားသော
ကြောင့် အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နေခဲ့
ပါသည်။

'လူတွေက တော်တော်တော့ ခက်
တယ်ဗျာ။ စားကောင်းတဲ့ မှိုပင်တွေကို
တွေ့နေပေမယ့် မှိုဆိုတာ တောက်
တတ်တယ်။ အဆိပ်သင့်တတ်တယ်
ဆိုတာနဲ့ပဲ ကြောက်လန့်ပြီး အလွန်
အရသာရှိတဲ့ ပြဒါးဓာတ်တွေ အပြည့်
အဝက်နီးနေတဲ့ မှိုကို မစားသုံးဘဲ
နေကြရတာမျိုးပေါ့ဗျာ။

ကျုပ် ပြောပြမယ့်ဆေးက ကျေး
လက်တောရွာတွေမှာ နေရာတိုင်းလိုလို
ရနိုင်တယ်ဗျာ။ ခက်တာက မသိလို့
မသုံးတတ်ကြပဲ။ ဝါးပင်ကို လူတိုင်းသိ
တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဝါးပင် အလွန်
ပေါတာကလား။ အဲဒီဝါးပင်တွေမှာ
ဝါးပိုးကောင်တွေ နေတတ်တယ်ဗျာ။

အဲဒီဝါးပိုးကောင်ဟာ ဦးဘချော
ဆံပင်ကို နက်စေပြီး၊ ပိန်လို့အားနည်း
နေတာကို ပြန်လည် ဝဖြူစေနိုင်တယ်
ဗျာ။ မသိတော့ အဖိုးတန် အမှိုက်ဖြစ်
တာမျိုး ဖြစ်နေကြတာလေ။

ဒီဆေးနည်းဟာ ရှေးခေတ်
ရှင်ဘုရင်တွေ မင်းစဉ်မင်းဆက်
သုံးဆောင်ခဲ့တဲ့ ဆေးနည်း
ယောနယ်က မိတ်ဆွေတွေက ပြော
တာဗျာ။ ယောမယ်တော်ကြီး ပေး
နည်းလို့ ဆိုတယ်ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးရေသေရယ်... ဝါးပင်
ကောင်ကိုတော့ ရပါပြီ။ သုံးပုံကို
ရှင်းပြပါဦး'

'အေးလေ... ရှင်းပြရမှာပေါ့။ စာရေး
မယ့်ဆေးတူလေ။ ဒီလိုဗျာ ရသေ့ကြီး
ဝါးပိုးကောင်လေးတွေကို စုဆောင်းတာ
အဆင်မဟုတ် ဝါးဘူးထဲမှာ ထည့်ရတယ်။
အဲဒီထည့်ထားတဲ့ ဝါးပိုးကောင် ပြုစု
ပျားရည်ကို လောင်းထည့်ရတယ်။ ပျားရည်
ဆိုတာက စစ်မှန်ဖို့ လိုတယ်။ သူ့
ပျားရည်မဟုတ်ဘဲ ပျားရည်တူနဲ့ မိန်းမ
အကျိုးမများဘဲ အဆိုးတရားနဲ့ ပြု
တတ်တယ်။ ဒါကိုတော့ သတ်ပြုရဖို့
ပျားရည်ထည့်ပြီး ဝါးဆစ်တုကို
အောင်ပိတ်ပေါ့။ ပလတ်စတစ်နံရံ
ပိတ်ပြီး ကြိုးစည်းထားရင် ရပါတယ်။
တော့ အဲဒီ ဝါးဆစ်တုကို ပြုစုပြီး
(၁)လတ်တိ ပြုပြင်ပြီး ပြန်ဖော်ရမယ်။
ကိုက်အောင် (၄)ရက်ပြုစုရင် ပြီး
တယ်။

ဝါးဆစ်တုထဲက ဝါးပိုးကောင်လေးတွေ
ပျားရည်ထဲမှာ ပျော်ဝင်သွားပြီး ပျားရည်
သယံဇာတပေါ့။ အဲဒီပြုထားတဲ့
ဘူးကိုပြန်ဖော်ပြီး နေ့စဉ် ပျားရည်
လက်ဖက်စာခွံနဲ့ တစ်ဝှင်း ပိုက်ရင်း
နောက်ပိုင်းကိုတော့ မိတ်ဆွေ
ဆက်လက် ရှာပေးတော့ဆိုတာဗျာ'

ကိုရီးယားနည်း

အိအာဂ်

ရွှေဘိုကျော် (မြောက်ဦး)

စာရေးသူတို့ ကိုးကွယ်ယုံကြည်သော ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် သားများကို မှီငြှိမင်လာအခမ်းအနား ပြုလုပ်ခြင်း၊ သူများတွင် ပွဲတော်များ ကျင်းပခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြသောလေ့ နည်းပါသည်။

ထိုမင်လာပွဲလမ်းများမှာ ရံဖန်ရံခါ ချက်နှင့်နီးနေသဖြင့် မိုးရွာသွန်း၍ မှုတ်များမှာ စည်ကားမှုမရှိချေ။

ရှင်ပြုပွဲတော်ဆိုလျှင် အသွားအလာ ဆည်းဖြူ စည်သင့်သလောက် စည်ကားမှု မရှိဘဲ ပရိသတ်တို့ လာရောက်မှု ဆည်းသွားတတ်သည်။

ဤကဲ့သို့ အလှူမင်လာပွဲများ ဆုတ် ဆုတ်ပျက်စီးခြင်းမှာ မာရ်နတ်နှင့် နှစ်ဘုရား အယူအဆရှိခဲ့သည်။ မာရ်နတ်မှာ ဘုရားအားဆန်ကျင်နေသော နတ်ဖြစ်သည်။

ထိုမာရ်နတ်ကိုနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ် ဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်မှာ ယခုတိုင် အသက်ရှင်လျက် ထောင်သမုဒ္ဒရာ၌ ကြေးပြာသာဒ်ဖြင့် နေထိုင်သီတင်းသုံးလျက် ရှိသည်ဟု အများက ယုံကြည်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓမင်လာပွဲများတွင် မာရ်နတ် လာရောက်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်ရန် တားမြစ်ဖို့လိုနေသည်။ အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်မှာ မာရ်နတ်ကို နိုင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ပွဲတော်ရက်များအတွင်း အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကို မှီငြှိမင်လာပွဲများမှာ ရံဖန်ရံခါ ချက်နှင့်နီးနေသဖြင့် မိုးရွာသွန်း၍ မှုတ်များမှာ စည်ကားမှုမရှိချေ။

မာရ်နတ် မလာရောက်နိုင်၍ ပွဲတော်မှာ ပျက်နိုင်ခြေမရှိဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပွဲတော်ရက်များအတွင်း အရှင်ဥပဂုတ္တကို ပင့်ထားရန် လိုအပ်ပေသည်။

စာရေးသူနေထိုင်သော ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဦးမြို့ရှိ သျှစ်သောင်းဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကဆုန်လပြည့်နေ့မှ လပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့ထိ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။

ကဆုန်လဆိုလျှင် သင်္ကြန်လွန်၍ ဟိုဘက်လနှင့်နီးနေပြီး နှစ်တိုင်း ရှင်ဥပဂုတ္တကို ပင့်ထားရသည်။ မိုးကို တားရသည်။

တစ်ခါသော် ပွဲတော်အလယ်ရက်တွင် မိုးများစွာရွာ၍ ပွဲပျက်လုလုဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တစ်ခါမျှ ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ဘူး၍ စုံစမ်းကြည့်ရာ အရှင်ဥပဂုတ္တကို ပင့်သူမှာ နံနက်ထမင်းစားသောအခါ ထမင်းဆိုင်၌ အရက်သောက်၍ သီလပျက်သဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ရှင်ဥပဂုတ္တကို ပင့်သူမှာ ငါးပါးသီလကို ပွဲတော်ရက်များအတွင်း လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရန် အထူးလိုအပ်ပေသည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကို ပင့်ရန်အစီအစဉ်

ရှေ့ဦးစွာ ပွဲတော်ကျင်းပသောနေရာနှင့် အနီးဆုံးရေဆိပ်သို့ သွားပါ။ ယင်းဆိပ်အနီး၌ အိမ်သာများမရှိရန် လိုအပ်သည်။ ယင်းရေဆိပ်တွင် ရေ လေးပေ (၄)ခန့်ရှိသောနေရာ၌ ငါးလုံးလေးလုံးဖြင့် ကျောင်းငယ်ဆောက်ပါ။

အမိုးကို တောင်စဉ်ဖက်မိုးပါ။ (ငှက်ပျော်ဖက်မိုးလည်း ရပါသည်။) ငါးကျောင်းအတွင်း၌ ရှင်ဥပဂုတ္တပုံတော်ကို ပူဇော်လေ့ရှိသည်။

ထိုရုပ်တုတော်ရှေ့၌ မြေကွက်တွင် ဒီဇယ်ဆီဖြည့်ပြီး ချည်အသစ်ကို ကျစ်ထားသောမီးစာ သွင်းထားပါ။

ထို့နောက် ရှင်ဥပဂုတ္တကို ပူဇော်သူမှာ အဝတ်အဖြူဝတ်ပြီး ရှင်ဥပဂုတ္တကျောင်းရှေ့ ရေထဲတွင်ရပ်ပြီး (ရေကျချိန်တွင် ရေမှာ တစ်ပေခန့်ပဲ ရှိမည်) ငါးပါးသီလနဲ့ပူပါ။ ဆီမီးကို ထွန်းညှိပါ။ ယင်းဆီမီးခွက်အနီး၌ သာသနာပွဲကို တင်ထားရပါမည်။

သီလနဲ့ပူပြီးနောက် ရှင်ဥပဂုတ္တကို အောက်ပါအတိုင်းဆို၍ သုံးကြိမ်ပူဇော်ရပါမည်။ ဤကဲ့သို့ ပွဲတော်ပြီးသည့် တိုင်အောင် နေ့တိုင်း ပူဇော်ပါမည်။

ပွဲတော်ရက်အတွင်း ဆီမီးလုံးဝ မငြိမ်းစေရပါ။ ပွဲတော်ပြီးဆုံးသည်နှင့် မီးကို ငြိမ်းသတ်ရပါမည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တဂါထာ

ဒီနေ့ဒီနေ့ နယာဟံ၊
ဥပဂုတ္တ ပဟာထောရံ၊
မာရပန္န နာဘိတောရံ၊
သောနောတ္တနံ အာဂစ္ဆတု၊
အန္တရာယေ ပိဝေတိတ္တာန၊
သုခံအတု ပုနပွန်၊

ခက်ခဲသော ဝါဒီအသံထွက်

- ဥပဂုတ္တ** = ဥပဂုတ်တ
- မာရပန္နနာ** = မာရပန်နော
- အာဂစ္ဆတု** = အာဂစ်ဆတု
- အန္တရာယေ** = အန်တရာယေ
- ပိဝေတိတ္တာန** = ပိဝေတိတ္တာန
- ပုနပွန်** = ပုနတ်ပုန်

အနက်အဓိပ္ပါယ်

မာရပန္နနာဘိတောရံ - မာရ်နတ် သားကို နောင်ဖွဲ့ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည့် တန်ခိုးရှိတော်မူသော၊ **ဥပဂုတ္တမဟာထောရံ** - အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကို၊ **အာဟံ** - တပည့်တော်သည်၊ **နယာဟံ** - ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။

သော - ထိုအရှင်မြတ်သည် နော တပည့်တော်တို့၏၊ **ဌာနံ** - နေရာအရပ် သို့၊ **အာဂစ္ဆတု** - ကြွလာတော်မူစေ သတည်း။

အန္တရာယေ - ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ကို၊ **ပိဝေတိတ္တာန** - ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ **ဒီနေ့ဒီနေ့** - နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ **ပုနပွန်** - အဖန် တလဲလဲ သုခံချစ်သောကို၊ **အေတု** - ပေးတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

ဟု ရွတ်ဆိုရပါမည်။
ထို့နောက် ကမ်းသို့ တက်လာပြီး လျှင် မည်သည့်နေရာမှ မည်သည့် ဘျင် နက္ခတ္တအောင်ခြင်္ခါမဂ္ဂဇာဏ်း

နေရာအတွင်းဟု နယ်သတ်မှတ်ပြီး လျှင် ကောင်းကင်သို့မော့ကြည့်၍...

'ဥက္ကတိယော အန္တကာယေ အပိတ္တမိ' ဟု ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုရပါမည်။ ဤနည်းကို အသုံးပြု၍ ရှေးအခါက ပွဲတိုင်းအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်းကို စာပေ တွင် ဖတ်ဖူးပါသည်။

ရှေးအခါက စလင်းမြို့တွင် ဆရာကြီးဦးစံလှဆိုသူကပင် ဤနည်း လမ်းအတိုင်း ဘုရားပွဲများတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ထင်ရှားကျော်စောခဲ့သည်။ တစ်ခါသော် မင်းတုန်းဘုရင်ကြီး

သည် ဦးစံလှအားဆင့်ခေါ်၍ ယင်း၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ ပွဲတော်ရက်များအတွင်း ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ်ကို ပင့်ဆောင် စေသည်။ အောင်မြင်မှုရှိသဖြင့် ဆုတော်ငွေများ သနားဖူးကြောင်း ဖတ်ဖူးပါသည်။

မကြာသေးမီက မန္တလေးမြို့တွင် သူဌေးတစ်ဦး အလှူပေးမည့် အခမ်း အနား ပြုလုပ်မည့်ရက်အတွင်း မိုးရိပ် များတက်လာပြီး မိုးရွာရန် အံ့ပိုင်းနေ သဖြင့် ဤနည်းကိုသုံးပြီး ဘုန်းတော် ကြီးကတပည့်ဖြစ်သူအား စီစဉ်စေသဖြင့် ဦးလုံးဝရွာဘဲ ပွဲမှာ စည်ကားစွာပြီးဆုံး သွားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓပွဲတော် များ၌ မိုးရွာသွန်းမှု အနှောင့်အယှက် မရှိစေရန် ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် ယခုဖော်ပြသောအစီအရင်ကို အသုံးပြု ပါရန် စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြရေး သားလိုက်ရပေသည်။

ရွှေခိုင်ကျော် (မြောက်ဦး)

ကျမ်းတို့
၁။ ရခိုင်ဗားမဲ့ဆရာတော် စီရင်ခဲ့သော မဟာသိဒ္ဓိကျမ်း။

စာမျက်နှာ (၁၅၄)မှ အဆက်

သိက္ခန်းရေးရာ ရသေ့လေပေါ်ကြီး ခြံ သွားယယ် ဟံ...ဟံ...

ဦးရသေ့ကြီးသည် ဆေးနည်းကို ပြောပြီးသော် စာရေးသူတို့လည်း အသင်ယူလာသော ထမင်းချိုင့်ကြီးကို ထုတ်ပြီး ဦးစွာရသေ့ကြီးကို ကပ်ယူ ကြပါသည်။

ပြီးမှ မြန်ရှက်စွာ သုံးဆောင်ကြရင်း ဦးရသေ့အား ရိုသေစွာ ကန်တော့ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

* * *

ဦးဘချောသည် ရသေ့ကြီး၏ သည့်အတိုင်း မှီဝဲသုံးဆောင်ခဲ့ရာ (၆)လခန့်အကြာ၌ အသားအရေ စိုပြည်ဝင်းဝါကာ ဖြူနေသော ခေါင်းဆံပင်များသည် တဖြည်းဖြည်း ညိုရောင်သန်းလျက်တစ်စတစ်စပြိုနက် လာသည်ကို တွေ့ကြရလေသည်။

ဦးရသေ့ကြီး ပြောသည့်အတိုင်းဆင် လျှိုဝှက်သော ဆံပင်နက်အားထိုး ဆေးသည် အလွန်အစွမ်းထက် သည်ကို တွေ့ကြရပါသည်။

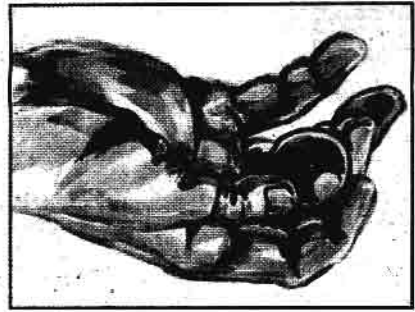
ထိုဆေးကို အမျိုးသမီးများပါ နှိပ် သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် တစ်သားနှော တစ်သွေးလှ ဆိုကဲ့သို့ အလှတိုးကာ ဆံပင်ဖြူခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးစေနိုင် ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိဘဲ သဘာဝ ကျသော ဆေးတစ်လက် ဖြစ်ပါသော ကြောင့် စိတ်ဝင်စားသူတို့ လိုအပ်ပါက သုံးဆောင်နိုင်နိုင်ကြစေရန် မေတ္တာ ရှေးရှု တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

သမ္မုတ္တ

စာကိုး ။ ။ သစ္စာမာတင်္ဂါ ဝိဇ္ဇာရေ မှတ်တမ်း။

ဦးဘညွန့်၏

သွပ်ဇင်္ကာ

အပိုင်း(၅)

ဦးမင်းဇင် (ရွှေစဝင်း)

ထိုကဲ့သို့ သွပ်(Zinc) ဓာတ်ချို့တဲ့
 နည်းနေပြီဆိုလျှင် သွပ်(Zinc) ၆၀
 ဝက်ဂရမ်ပါသည့်ဆေးကို
 နေ့စဉ်/ည နှိပ်ပေးပါ။
 (သို့မဟုတ်) ပညာရှင်နှင့်
 တိုင်ကြား ကုသမှုကို ခံယူပါ။
 သန့်ဆေးဆေးသိပ္ပံပညာ ကုသရေး
 ဝန်ထမ်းမှာ သွပ်(Zinc)ဓာတ်ကို
 သုံးသဖြင့်...
 သွပ်ဓာတ်အားနည်းပြီး ဖိုစီဗြစ်တွန်းမှု
 အနည်းသူများ။
 သွပ်ဓာတ် ဖန်တီးသူများနှင့်
 သွပ်ဓာတ် စီးကုသသည့် ကုသမှုတွေ
 သွပ်ဓာတ်ဟာ အလွန်အသုံးတည့်ပြီး
 သွပ်ဓာတ် သုံးစွဲနေသည့်ကာလမှာ သွပ်
 (Zinc)ဓာတ်ပါတဲ့ဆေးကိုတွဲ၍ ဆောက်သုံး
 သင့်တော်ပါသည်။
 သွပ်ဓာတ်ရောဂါနှင့် စိတ်ကယောက်
 ယာဂါဖြစ် သတ်လစ်နေသည့်လူနာများ။
 အကြီးကြပ်သူများမှာ သွပ်(Zinc)ဓာတ်
 ဖြည့်စွက် ဆောက်သုံးပေးကြရပါမည်။
 သွပ်(Zinc)ဓာတ်ဟာ အထူးသဖြင့်
 သွပ်ဓာတ်ရောဂါသည်တွေ အတွက်
 သွပ်ဓာတ်ဝင်သည့် တွင်းထွက်သတ္တု
 ဓာတ်စပ်ချိုးဖြစ်လို့ အသည်းခြောက်
 သွပ်ဓာတ်နည်းသူတွေဟာ (Zinc)ဓာတ်
 နည်းနည်းနည်းနည်းခံယူပါသည်ဟု ဆေး
 ပညာရှင်များက တစ်ညတစ်ညတွက်
 သွပ်ဓာတ် အတည်ပြု သတ်မှတ်ခဲ့ပါ
 သည်။
 သွပ်ဓာတ်ဦးအတွက် သာမန်အားဖြင့်
 သွပ်(Zinc)ဓာတ်နေတာလိုအပ်ချက်မှာ...
 ဦးမင်းဇင်အတွက် Zn 12mg/
 ဦးမင်းဇင်အတွက် Zn 16mg/
 ဦးမင်းဇင်အတွက် Zn 18mg/
 ဦးမင်းဇင်အတွက် သွပ်(Zinc)ချို့တဲ့နေ
 သည့် ရောဂါဝေဒနာရှင်များအတွက်
 ၁၀mg နံနက်/ည လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်
 ပညာသင် သုတေသီများ မိမိတို့
 လေ့လာရှာဖွေ စမ်းသပ်၍ ရရှိခဲ့ကြ
 သော သွပ်ပြာများကို မိမိကျန်းမာရေး
 အတွက် သုံးစွဲတော့မည်ဆိုလျှင်...
 ဦးစွာ ပထမ...

(၁) သွပ်ပြာ သေ့မသေ့ကို
 အရင်ခွဲခြမ်း လေ့လာစမ်းသပ်

ဥပမာ။ ။ သွပ်ပြာသေ့ဆိုလျှင်
 ကင်းပုံသီးမှည့်ကဲ့သို့ နီရဲနေအောင်
 အပူပေးထားသော လိုပက်ထဲသို့
 သွပ်ပြာကို ထည့်ကြည့်လိုက်ပြီး မီး
 အနည်းငယ် ဆက်ထိုးလိုက်ပါက
 လုံးဝ အခိုးမီးတောက် ငြိမ်နေပြီဆိုမှ
 သွပ်ပြာသေ့ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ သွပ်ပြာသေ့ဖြစ်ပြီဟု သေချာ
 သွားပြီဆိုမှ စိတ်ချစွာ သုံးစွဲရပါမည်။

(၂) သွပ်ပြာသေ့ကို သုံးစွဲနည်း

(က) သွပ်ပြာသေ့ကို ခန္ဓာကိုယ်ရပ်
 ဓာတ် ကျန်းမာရေးအတွက် သုံး
 ဆောင် နှိပ်သည့်နည်းနှင့်...

(ခ) ရောဂါဘယများ ပျောက်ကင်း
 အောင် ကုသသောကံသုံးနည်း
 ဟူ၍ (၂)မျိုးရှိပါသည်။

(က) ခန္ဓာကိုယ်ရပ်ဓာတ် ကျန်းမာ
 ရေးအတွက် သုံးဆောင်မည်ဆို
 လျှင်...

သွပ်ပြာသေ့ (၁)မူး(၂ ပဲသား)ကို
 ပျားရည်စစ်စစ် ကောင်းကောင်း (၁)
 ပိသောကို အဝကျယ် ဖန်ပုလင်းတွင်
 ထည့်ပြီးဖန်ပုလင်းတွင် ပျားရည်ကို
 ဆူသာပွက်သာ နေရာချန်ထားပါ။
 ပုလင်းအပြည့် ပျားရည်ထည့်လိုက်
 ရင် အချို့သွပ်ပြာက ဝါယော၊ အာကာ
 သ သတ္တိရှိသည့်အတွက် ပျားရည်
 နှင့် စပ်ခါစမှာ ပျားရည်ဆူပွက်ထ
 လာပြီး ပုလင်းမှ လျှံကျနိုင်၍ ဖြစ်
 သည်။]

သွပ်ပြာသေ့ကို ပျားရည်ထဲသို့ထည့်
 ကြော့ဖွန်းဖြင့် သေချာ နှိပ်သွားအောင်
 စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် မွှေပေးပါ။ [သံ၊
 ကြေး သတ္တုဖွန်းများ မသုံးရပါ။]

အချို့သွပ်ပြာသည် ပျားရည်နှင့်
 တစ်သားတည်း ရောသွားပြီး ပျားရည်
 အရောင်အတိုင်း အရောင်မပြောင်း
 သော်လည်း အချို့ ဝါယော၊ အာကာသ
 သတ္တိပြင်းသော သွပ်ပြာသေ့ဆိုလျှင်
 ပျားရည် ဆူပွက်လာပြီး အဖြူရောင်(သို့
 မဟုတ်) မီးနီပြာရောင်သို့ ပျားရည်
 အရောင်ပြောင်းသွားပြီး (၁)ပတ်၊
 (၁၀)ရက်ခန့်ကြာမှ မူလပျားရည်
 အရောင်အသားကဲ့သို့ ရောက်သည်ကို
 တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ထိုသို့ ပျားရည်ထဲ သွပ်ပြာဆေးကို
 နှိပ်အောင် ကြော့ဖွန်းနဲ့ မွှေပေးပြီးလျှင်
 ပျားရည်ဖန်ပုလင်းကို အဝတ်ဝတ်နဲ့
 သန့်ဖြင့် အုပ်၍ သေချာစွာ ဖည်းနှောင်
 နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်မရှိရင်း ၁၅ရ

ပြီး နေပူတွင် (၇)ရက်ခန့်ထုတ်၍ နေလှန်းပေးပါ။

(၁)ပတ်ခန့် နေလှန်းပေးပြီး တောစောသွင်းလိုက်လျှင် သွပ်ပြာသေအနှစ်များ ပျားရည် ဖန်ပုလင်းအောက်ခြေသို့ လာစုပြီးနေမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ပြာဆေးစပ်ထားသည့် ဆေးပျားရည်ပုလင်းကို လုံးဝ ဖွေနှောက်ခြင်း၊ မပြုရဘဲ နေ့စဉ် ညအိပ်ရာဝင်ပုလင်းအပေါ်ယံမှ ဆေးပျားရည်ကို လက်ဖက်စားဖွန်းဖြင့် (၁)ဖွန်း ခပ်ယူ၍ ရေကျက်အေးဖြင့် ညစဉ် ပုံမှန် သုံးဆောင် ပိုဝဲသွားပါ။

ဆေးပျားရည် ပုလင်းတစ်ဝက် ကျိုးသည့်အချိန်တွင် နောက်ထပ် ပျားရည်အသစ်နဂိုအနေ ထပ်ဖြည့်ပြီး နေ့(၃)ရက်ပြုပြီး ယခင်အတိုင်း သောက်သွားပါ။

ဤသို့ သွပ်ပြာသေ (၁)မူးသားကို ပျားရည် (၃)ပိဿာ၊ (၄)ပိဿာခန့် အထိ ယင်းအတိုင်း ထပ်ဖြည့်၍ ပွားပြီး သောက်ပါ။

ပျားရည် (၃/၄)ပိဿာကုန်သွားမှ နောက်ထပ် သွပ်ပြာသေ(၁)မူးသားနှင့် ပျားရည်အသစ်(၁)ပိဿာ ထပ်စပ်ပြီး ယခင်နည်းစနစ်အတိုင်း သုံးစွဲသောက်သုံးသွားမည်ဆိုလျှင်...

သွပ်ပြာသေဆေး လွန်သည်ဟူ၍ မရှိတော့ဘဲ လိုအပ်သော ဆေးအာနိသင်ကို ရရှိပြီး သင့်ခန္ဓာကိုယ်အတွက် လိုအပ်သလောက်သော သွပ်ပြာကို သတ္တိထူးကို ရရှိခံစားရပြီး အကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သွပ်ပြာသေ ကောင်းကောင်း (၁)မူးသားခန့်ဆိုလျှင် နှစ်နှင့်ချီပြီး သုံးစွဲ၍ ရပါသည်။

ဒါကြောင့် ဆေးဆရာကြီးများက "ဆေးကောင်းလျှင် သန်းခေါင်" ခဥမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လောက်နှင့် အသုံးဝင်လှပါကြောင်း ဆိုစကားထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ခ)ရောဂါဘယများအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသ သုံးစွဲနည်း...

သွပ်ပြာသေကို ရောဂါဘယများ ပျောက်စေရန်အတွက် အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင်...

အသုံးပြုမည့်ရောဂါပေါ် မူတည်ပြီး ဆေးအစွယ် ရေလဲနှင့် ပြောင်းပြီး သုံးစွဲသွားရပါသည်။

ဥပမာ...

၁။ သွေးချို ဆီးချိုရောဂါများ အတွက် သွပ်ပြာသေ ဆန်စေ့(၁) စေ့ခန့်ကို ရှောက်ရည်ဖြင့် ဖျော်၍ ရေခွေးဖြင့် တိုက်ပါ။

ရောဂါ အတက်အကျပေါ် မူတည်၍ (၄/၅) ကြိမ်ခန့် တိုက်နိုင်ပါသည်။

၂။ လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါများ အတွက်...

သွပ်ပြာသေ ဆန်စေ့(၁)စေ့ကို ရှောက်ရည်နှင့်ဖျော်စပ်ပြီး ကွမ်းရွက် ပြုတ်ရည်ခွေးခွေးဖြင့် တိုက်ပါ။

၃။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါများ တွင်...

သွပ်ပြာသေ (၁/၂)ရွေးခန့်ကို စတုမူ (၅၀)ကျပ်သားနှင့် ရောသမအောင် ဖွေပြီး ညအိပ်ရာဝင် စားပွဲဖွန်း(၁)ဖွန်း ရေခွေးနှင့်တိုက်ပါ။

၄။ အသည်းရောဂါများ၊ ကင်ဆာရောဂါများ စသည့် ရောဂါများ ကို...

ပျားရည်(၅၀)ကျပ်သားတွင် သွပ်ပြာသေ (၁)မတ်သားစပ်၍ နံနက်၊ ညစားပွဲဖွန်း(၁)ဖွန်း ရေကျက်အေးဖြင့် တိုက်ပါ။ [နံပါတ်(က)မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ နည်းစနစ်အတိုင်း ဆေးစပ်ပါ။]

၅။ အရက်ဖော ဖောနေသူ၊ အရက်ကြောင့် ကြောင့်နေသူများ

အတွက်... သွပ်ပြာသေ ဆေးပျားရည်စား

ဖွန်း(၁)ဖွန်းကို ဆီးသီးပြုတ်ရည် သကြားနှင့် စပ်၍ ဖျော်ပြီးတိုက်ပါ။
၆။ ဦးနှောက် အာရုံကြောရောဂါ အကြောအားနည်း ရောဂါများကို...

သွပ်ပြာသေ ဆေးပျားရည်၊ စားဖွန်း(၁)ဖွန်းကို မြင်းခွာရွက်သတ္တုရည် (၁)ဖွန်းနှင့် ဆီးစေ့ဆန်အမှုန့် ဖွေပြီး စေ့ခန့် ထည့်၍ စပ်ပြီး ရေကျက်အေးဖြင့် တိုက်ပါ။

နိဂုံးချုပ်ရသော် ယခု စာရေးတင်ပြခဲ့သည်တို့မှာ အင်္ဂုရတ်စာဆေးပညာရပ်အနေဖြင့် ဓာတ်ပြာ၏ သုံးစွဲမှုကို စနစ်တကျနှင့် ဓာတ်နိသည့်အန္တရာယ် မကြုံတွေ့ရအောင်...

ဓာတ်သေပြာ စမ်းသပ် စိစစ်နည်းများဖြင့် သေချာစိစစ် စမ်းသပ်ပြီးမှ သုံးစွဲကြပါရန် အထူးအလေးထားတင်ပြထားပါသည်။

ပြာ...ဆိုပြီးရော အရမ်းကာမသုံးစွဲမိကြစေရန် စေတနာထားဖြင့် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိထားသူ မမြင်းမချန် တင်ပြထားပါသည်။

အကယ်၍များ စာရေးသူ ယထာဘူတသော လစ်ဟာမူလေးများရှိခဲ့လျှင်လည်း ပညာရှင်များ သည်းခံ၍ ဖြေထားကာ ဝါသနာရှင် ပညာသင်အတွက် ပညာပွားပေးကြပါစေပန်ကြား တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ဝါသနာရှင်များ ပညာဖြည့်စုလုံးလှ၍ ကျန်းမာရွှင်လန်းကြပါစေ။

ပာဏနိဒ္ဒေ

ဆန်အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်
ကောင်းမည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အီလက်ထရောနစ်
ရောင်းဝယ်သူ အကျိုးအမြတ်များမည်။

မိမိဌာနမှ အခြားဌာနတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့
သို့မဟုတ် အဝေးခရီးတွင် သွားရောက် တာဝန်
ဆောင်ရမည်။

အိမ်ထောင်ဖက် ငွေကြေးကိစ္စဖြင့် ခရီးထွက်ရ
သားသမီးများအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။

အချစ်ရေးကတော့ မရေမရာ မသေချာ ဖြစ်နေ
ချစ်သူရှိပြီးသူများ မှန်ကန်စွာ တိုင်ပင်ရတတ်သည်။

ပညာရေးမှာ အခက်အခဲပြဿနာ တွေ့ကြုံရတတ်
သို့သော် နောက်ဆုံး ကျော်ဖြတ်နိုင်မည်။

ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်တတ်၍ အချဉ်၊ အပူ၊
အငွေ့များကို လျော့စားပါ။

ပုဂံ၊ ၅၊ ၈၊ ၁၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊
၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင်
ချွန်ရယ်ပါ။

ပေးနေ နံနက် (၉:၁၅)နာရီတွင် “ပုဒွေ ဘဂဝိ”
ဂုဏ်တော်ကို (၁၀)လုံး ပတ်စက်ဖြင့် (၆)ပတ်စိပ်ပေးပါ။

ပာဏနိဒ္ဒေ

ရွှေအရောင်းအဝယ်၊ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ
အဝယ်ကောင်းမည်။ ရွှေနေရွှေရပ်များ၊ ပွဲစားများ၊
လှယ်လှယ်များ အကျိုးဖြစ်မည်ကာလဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းအဆင်ပြေမည်။ ကိုယ်စားလှယ်ဆန်
လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရမည်။

မိသားစုတစ်ရပ် အဆင်ပြေသာယာသော ကာလ
ဖြစ်သည်။ သားသမီးများ၏ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး
အဆင်ပြေသာယာဖြစ်သည်။

စကားကြောင့် အပြုအမူအနေအထိုင်ကြောင့် ချစ်သူ
အဆင်မပြေဖြစ်မည်။ ချစ်သူနှင့် ကွဲကွာရတတ်၍ အထူးသတိ
ဆောင်ရမည်။

ပညာရေးကံဇာတာ တက်နေသောကာလဖြစ်သည်။
ပညာရေးသားမက သက်မွေးမှုဆိုင်ရာတန်းများ တက်ပါ။
အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

သွေးနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဖြစ်တတ်၍
သေရတတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ပုဂံ၊ ၅၊ ၈၊ ၁၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊
၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင်
ချွန်ရယ်ပါ။

ပေးနေ နံနက် (၉:၁၅)နာရီတွင် “အနတ္တရာ ပုဂံသ
ဒ္ဒယာရထီ” ဂုဏ်တော်ကို (၁၀)လုံး ပတ်စက်ဖြင့် (၈)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ပုဂံ၊ ၅၊ ၈၊ ၁၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊
၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင်
ချွန်ရယ်ပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ
ချွန်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေးစာစာစာ

ဆရာမောင်မောင်

အထောင်ယတြာ။ ပေးနေ နံနက် (၉:၁၅)နာရီတွင် “သုကထာ”
ဂုဏ်တော်ကို (၇)လုံး ပတ်စက်ဖြင့် (၁၅)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

အင်္ဂါ

ပိဗ္ဗာတရ။ နိဗ္ဗာန်ကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်း
မည်။ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ ထုလုပ်လျှော့ဒါနိန် ကိုကွယ်သူ
များမည်။ ငွေကြေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်အစွန်းများမည်။

ဝန်ထမ်းများ အထူးသတိထားသုံးစွဲပါ။ စာရင်းအင်းမှန်
ကနိစ္စ ပြုစုထားပါ။ ငွေကြေးပြဿနာပေါ်တတ်သည်။

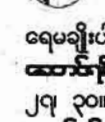
အိမ်တွင်းရေး မသာယာဖြစ်တတ်သည်။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြား
ခရီး အဆင်ပြေမည်။

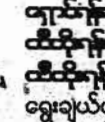
ချစ်သူရှိပြီးသူများ အချစ်ရေး အဆင်ပြေ
သာယာမည်။ လက်ထပ်ရန် အခွင့်အရေး ပေါ်ပေါက်
လာလိမ့်မည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ခရီးသွားရင်း ချစ်သူ
နှင့် တွေ့မည်။

ပညာရေးကံဇာတာ ထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေ
သောကာလဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲ အင်တာဗျူး၊ သင်တန်း
ဝင်ရောက်ခြေဆိုပါ။ ထိပ်ဆုံးမှ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ အဆင်မပြေမှုများ နာကျင်ကုန်ခံခြင်း၊
အထူးသဖြင့် ဒူးနာ၊ ဒူးကွက်ဖြစ်ရတတ်သည်။ ညဘက်
ရေမချိုးပါနှင့်။ နွေးနွေးထွေးထွေးနေပါ။

ပုဂံ၊ ၅၊ ၈၊ ၁၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊
၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆၊ ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄၊ ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇၊ ၅၈၊ ၅၉၊ ၆၀၊ ၆၁၊ ၆၂၊ ၆၃၊ ၆၄၊ ၆၅၊ ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉၊ ၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃၊ ၇၄၊ ၇၅၊ ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈၊ ၇၉၊ ၈၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၈၃၊ ၈၄၊ ၈၅၊ ၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈၊ ၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆၊ ၉၇၊ ၉၈၊ ၉၉၊ ၁၀၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင်
ချွန်ရယ်ပါ။

ပေးနေ နံနက် (၉:၁၅)နာရီတွင် “အနတ္တရာ ပုဂံသ
ဒ္ဒယာရထီ” ဂုဏ်တော်ကို (၁၀)လုံး ပတ်စက်ဖြင့် (၈)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ပုဒွေပုဒွေ

ပိဗ္ဗာတရ။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်များ၊
ချုပ်ငြိမ်းသား အဝတ်အထည်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။
ရုပ်ရှင်၊ ဇာတ်၊ အငြိမ့် အနုပညာလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရမည်။

ဝန်ထမ်းများ မိမိတာဝန်ယူထားသော အလုပ်၊ လုပ်ငန်းများ
အချိန်မီပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ပါ။ အထက်လူကြီးနှင့် အဆင်
မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး မသာယာဖြစ်ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်သည်။ သားသမီးများ ကလည်း ပြဿနာရှာတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ချစ်သူပိုင်းပိုင်းလည်နေသော ကာလဖြစ်သည်။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် ရွေးချယ်ရမည့်ဖြစ်၍ နှလုံးသား တစ်ခုတည်းဖြင့် မဆုံးဖြတ်ဘဲ ဦးနှောက်နှင့်ပါ ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပညာရေး။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ ကြိုးစားက ဘုရားဖြစ် ဟူသော စကားပုံကို အမှတ်ရပါ။ ကံယိုင်လျှင် ဉာဏ်နှင့် ဝိရိယကူညီရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ဦးခေါင်းမှူးခေါင်းခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း ဝေဒနာ တို့ဖြစ်တတ်၍ နေပူဦးပူမခံပါနှင့်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူ ပေးပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ၂၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၄၊ ၅၊ ၉၊ ၈ ဇာနည်များများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ မွေးနေ့ နံနက်(၉:၀၅)နာရီတွင် “အရဟံ” ဂုဏ်တော်ကို (၂၇)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၁၇)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ပြဿနာ

ဗျာဓိ။ အိမ်လက်ထပ်ရောဂါပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ဗိုင်းဗန်းများ ရောင်းအားကောင်းမည်။ အမြတ်ငွေများများရရှိမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ သူတစ်ပါးကိုယ်စား လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ သူ တစ်ပါးလုပ်ဆောင်ခဲ့သော ငွေကြေးအရှုပ်အထုပ်ကို လုပ်ငန်းလွှဲ မယူမီ ရှင်းအောင်လုပ်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ အိမ်ထောင် ဖက်ကြောင့် ဂုဏ်တက်ရမည်။ ဗျာဓိရေးလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်လျက် ရှိသော သားသမီး အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

အချစ်ရေး။ မိမိ၏ အနေအထိုင် အပြောအဆို အပြုမူကြောင့် အထင်လွှဲခဲ့ရတတ်သည်။ ချစ်သူက ချစ်စိတ်မရှိ၍ စွပ်စွဲလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးကောင်းပါသည်။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများ အောင်မြင်မည်ကာလဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ အကြောနာခြင်း၊ ခြေနာခြင်း၊ ခြေခေါက်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ သတိဖြင့် သွားလာလုပ်ကိုင်ပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဇာနည်များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ မွေးနေ့ နံနက်(၉:၀၅)နာရီတွင် “ပိဋကဋထာသမ္ပန္နော” ဂုဏ်တော်ကို (၁၀)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၅)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ယောကျာ

ဗျာဓိ။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေကြေးအရောင်းအဝယ်၊ အလဲအလှယ်လုပ်ငန်းများ တွက်ချေ ကိုက်မည်။ အမြတ်များမည်။

၁၆၀ နတ္ထရူပရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ဝန်ထမ်းရေး။ ရာထူးတက်ရန်(သို့)အဆင့်တိုး ကိန်းရှိသည်။ အထက်လူကြီးများကို ဂါရဝတရားထား မိမိအရည်အချင်းကို ပြသလိုက်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ငွေရေးကြေးရေးလည်း အဆင်ပြေမည် အိမ်တွင်းရေးလည်း သာယာမည်။ သားသမီးကိစ္စဖြင့် ပူဇော် ကိန်းရှိသည်။

အချစ်ရေး။ ချစ်သူဘဝမှ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ ပြောင်းရကိန်းရှိနေသည်။ လူကြီးမိဘ ငွေကြေးနေ အား အဆင်ပြေမည်။

ပညာရေး။ ရိုးရိုးအတန်းပညာတွင်လည်း ထူးချွန် ထက် မြက်သလို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာရပ်များကိုလည်း သင်ယူပါက ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရှုပ်၊ စိတ်ဓာတ်ကျ စသည့်စိတ်နှလုံး ပတ်သက်သော ခံစားမှုများရှိမည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဇာနည်များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ မွေးနေ့ နံနက်(၉:၀၅)နာရီတွင် “လောကံ” ဂုဏ်တော်ကို (၂၇)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၉)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ဇာနည်

ဗျာဓိ။ ငွေကြေးအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း တို့ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အမှိုက်သမားအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ လုပ်ငန်းကျအလုပ်များထက် တာဝန်ပိုယူရလေ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ လူစားထိုး မလုပ်ကိုင်ပါနှင့် ပြဿနာ ပေါ်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ငွေထင်ကောင်းသောကြောင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ နေမည်။ သားသမီးတို့အတွက် ငွေကုန်မည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေသည်။ ရုတ်တရက် အိမ်ထောင် ကျက်နိမ့်ရှိနေသည်။ မိဘများကလည်း သဘောတူကြပါလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးတွင် အခက်အခဲ ပြဿနာတွေ့ဆောင် စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်း မဖြစ်ပါနှင့်။ ဉာဏ်နှင့် ဝိရိယ ကူလိုက်လျှင် အောင်မြင်မှု ရရှိပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ လေထိုးလေအောင်ဖြစ်တတ်သည်။ လေပွန် များကို ရှောင်ပါ။ အငန်လျှော့စားပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉။

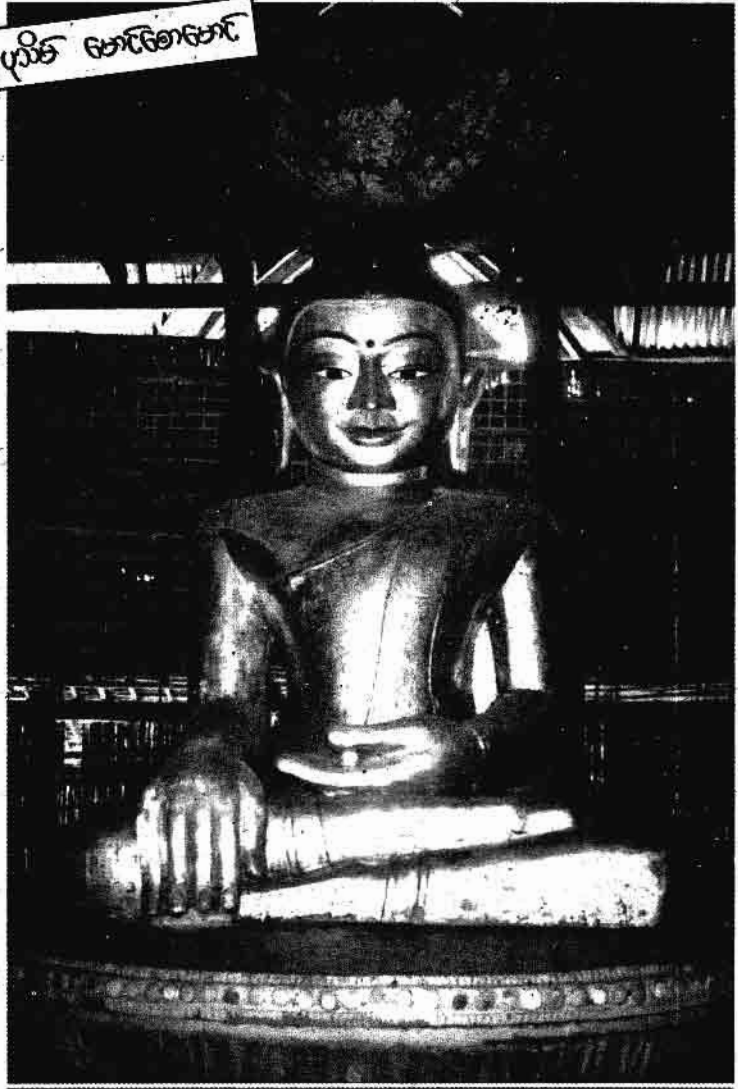
ထိထိရောက်ရောက်မှုများ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဇာနည်များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ မွေးနေ့ နံနက်(၉:၀၅)နာရီတွင် “လောကံ” ဂုဏ်တော်ကို (၉)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် (၁၀)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ကျန်းမာ ရှမ်းသာကြပါစေ ဆရာ ရောင်ခြည်

ပဃာကျန် ရာဇပုန်ရုပ်ပွားတော်

ပုဂံ ရာဇဂိရိ

ပဏ္ဍိတဘိဝံသ၏ ရာဇဂိရိ ရာဇပုန်ရုပ်ပွားတော်

ကျောက်ညိုရာဇမုနိ ရုပ်ပွားတော်
သည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကျောက်တော်
မြို့နယ်အရှေ့အရပ် သီရိမာနဒီသရီ
ကျောင်း၏ ယာဘက်ကမ်း တစ်ပိုင်ခွဲ
ခန့်တွင် တည်ရှိသည်။

အရှေ့ဘက်တွင် ရမ်းချောင်းတောင်
တန်းကြီးနှင့် ကျောက်တော်-မြောက်ဦး
တောင်တန်း၊ တောင်ဘက်တွင် ပခိုင်း
ကျောင်း(ပန်းတိုင်ချောင်း) ကျောက်ကျပ်
ကျောင်းတို့ တည်ရှိပြီး၊ အနောက်ဘက်
တွင် သရီချောင်းနှင့် ရွာမပြင်ကျေးရွာ
တို့ တည်ရှိသည်။

ရုပ်ပွားတော်၏ ဘက်စုံအတောအတွင်း
အတော်မှာ ပလ္လင်တော်အထိ အမြင့်ပေ
(၁၀၀)၊ ပန်တော်အကျယ် (၆
ပေ)၊ ခန္ဓာရုပ်ပွားအကျယ် (၈
ပေ) ဖြစ်ပြီး ရုပ်ပွားတော် ကြီးမှာ
အာရိယာဝင်္ဇနာရီ ဝေဠုပလ္လင်တော်ကို
အောက်ခြံပြီး ရာဇဂိရိပတ် ဖိတ်တော်
အဖြစ် ဖြစ်သည်။

အောက်ခံ ကြာမောက် ကြာလှန်ပါ
သည့်တော်ကြီးတွင် အလယ်တည့်
တည့် ဆင်တစ်ကောင် ပါရှိပြီး
အောက်ခြေအနား ပတ်လည်တို့၌
သင်္ဃာတော် ရခိုင်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုကို
အဓိကဖော်ပြပေးသည့် ကျင်ကိုင်နေ
ထိုင်ရုံလုံးများ၊ သစ္စာရှိသော စာမရီ
တော်ရုပ်များ၊ ရဲစွမ်းသတ္တိဂုဏ်ကို
ဖော်ပြသည့် ခြင်္သေ့ရုပ်များ၊ ခြူးပန်း
ခြင်္သေ့ အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ
စွာ ဖော်ပြပါရှိနေသည်။

ရာဇမုနိရုပ်ပွားတော်၏ သမိုင်း
အကျဉ်းမှာ ရက္ခပူရဥပဇာတိ ပြည်ကြီး
ဆင် **ဝဗ္ဗသုရိယမင်းကြီး**သည်
ဆိုင်ပဟာမုနိရုပ်တော်မြတ် သွန်းလုပ်
ထားမှုပြီး ကြွင်းကျန်သည့် ရတနာ
အမွေ့ အမြောက်အမြားတို့ကို ယူ
ဆောင်စေပြီး ရုပ်တုတော်၏ ပလ္လင်
အောက်ဝယ် မြှုပ်တော်မူလေ၏။

အချို့ကို ရုပ်ပွားတော်များ သွန်းလုပ် သည်။
လေ၏။ ဤရုပ်ပွားတော်များကို မဟာ တတိယဥပဇာတိခေတ် မဟာ
ကျန်ရုပ်ပွားတော်များဟု ခေါ်ဆိုကြပါ သက္ကရာဇ် ၂၁၄ ခုနှစ်(ဘီစီ ၃၀၆ ခုနှစ်)
မှ ရက္ခပူရမြို့နယ် ဝေဠုပလ္လင်

www.burmeseclassic.com

စန္ဒသူရိယမင်း၏ အနွယ်တော် (၆) ဆက်မြောက်ဘုရင် **သူရိယစက္ကမင်း** ကြီးသည် မဟာမုနိရှင်တော် သွန်းလုပ်ရာမှ ကြွင်းကျန်သော ရတနာ အချို့အား ဖော်ယူကာ မဟာမုနိနှင့် အရွယ်တော် မခြားသည့် ပဉ္စလောဟာ ဖြင့်(ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သံ၊ စင်္ဂြိုင်း) မဟာကျန်မုနိငါးဆူ သွန်းလုပ်ကိုးကွယ် တော်မူခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ မုနိငါးဆူတို့အားလည်း ဒေဝမုနိ၊ ဣန္ဒြာမုနိ၊ ရာဇမုနိ၊ သက္ကမုနိနှင့် စန္ဒမုနိ ဟူ၍ သမုတ်တော်မူလေသည်။

ညောင်တီခေတ်၊ ဝေသာလီခေတ် ကုန်ဆုံး၍ လေးမြို့ခေတ်တွင် **မင်းရင် ဖြူမင်းကြီးနှင့် မိဖုရား စောမုက္ခိတို့** သည် အဥနနဒီမြစ်တစ်ရိုးဝယ် ပဉ္စာ မြို့တော်ကြီးကို သိမ်းမြန်းအုပ်ချုပ်တော် မူပြီး သက္ကရာဇ် ၂၂၁ ခုနှစ်(အေဒီ ၈၅၉ ခုနှစ်)တွင် ရှေးရှေးသော မင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့၏ သဘောအတိုင်း ကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာတွင် သူမတူသော ပေးကမ်းခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်း ပြုလုပ်ခြင်း တို့ကို အလိုရှိနေသည့် မင်းဖြစ်၍...

သူရိယစက္ကမင်း သွန်းလုပ်တော် မူခဲ့သည့် မဟာကျန်မုနိငါးဆူကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ကိုယ်စားတော် မဟာမုနိ ရှင်ရှင်တော်မြတ်နှင့် မဝေးကွာလှသည့် နေရာများတွင် တူညီသော တာဝန်း များချကာ မြေအောက်ဌာပနာတိုက် ကြီးများ ပြုလုပ်ပြီး...

သွန်းစက်တော် မဟာကျန်မုနိတို့ အား အသီးသီး ဌာပနာတည်၍ အထက်မှ ကျောက်ညိုဆင်းတုတော် များအား တစ်နေ့တည်း၊ တစ်ချိန်တည်း တွင် အစားထိုး တည်ထားကိုးကွယ် တော်မူပါသည်။

မုနိငါးဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ရာ တွင် ထူးခြားလှစွာသော အဆောင် ၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အယောင်တို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကြွချီ လာကြရပြီး...

ဘုရားတည်သည့် နေရာများသို့ အရောက်၌ ဘုရင်ကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး က သွန်းစက်တော်ရာ ရာဇမုနိနှင့် ကျောက်ဆင်းတုတော် ရာဇမုနိ၊ မုနိတော်နှစ်ဆူတို့အား တင်ဆောင် တော်မူလာသည့် ပန်းရထားနှစ်ခုကို တာဝန်ယူကာ ပင့်ဆောင်သွားလေ သည်။

အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာသည်ကား စူဠာ မုနိ ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူကို လည်း ကောင်း၊ **ပြည်ကြီးစိုးသည်ကား သက္ကမုနိ ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူကို** လည်းကောင်း၊ **ပညာရှိဟူးရားကြီး သည် ဒေဝမုနိ ဆင်းတုတော်မြတ် နှစ်ဆူကို** လည်းကောင်း...

ဟရစကြီးသည်ကား စန္ဒာမုနိ ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူကို လည်းကောင်း အသီးသီး တာဝန်ယူကာ တည်ထား ကိုးကွယ်မည့် နေရာများသို့ ပင့်ဆောင် သွားရ၏။

သက္ကရာဇ် ၄၈၅ ခုနှစ်(အေဒီ ၁၂၃ ခုနှစ်)တွင် လေးမြို့ခေတ် ဒုတိယ ပုဂံမြို့တော်ကြီးကို အုပ်စိုးတော်မူ သော **ဒေသရာဇာမင်းကြီးသည်** အဆို ပါ မဟာကျန်မုနိငါးဆူတို့အား ပြန် လည်ပြုပြင် မွမ်းမံတော်မူပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၀၁၄ ခုနှစ်(အေဒီ ၁၆၅၂ ခုနှစ်)တွင် မြောက်ဦးရွှေမြို့တော် ကို ဆက်ခံစိုးစံတော်မူသည့် စန္ဒသူဓမ္မ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မိဖုရားကြီး ရတနာဒီပနှင့်အတူ မဟာမုနိဘုရားနှင့် မုနိငါးဆူအား အမြဲမပြတ် လာရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်က ရာဇမုနိဘုရားသိမ် တော်ကြီးမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပြီ ဖြစ် သဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီး

သည် လက်သမား အကျော်အမော် တို့ကို ခေါ်ယူကာ အလွန်တရာ ထူး ခံ့ညားသော သိမ်တော်ကြီးကို ဆောက် လုပ်လှူဒါန်း ပူဇော်တော်မူပြီး ကျောက် စာကမ္မည်း ရေးထိုးကာ မှတ်တမ်းတင် ခဲ့လေသည်။

ရာဇမုနိရှင်ဌာပနာတော်၌ ရှိခဲ့သော အဆိုပါ စန္ဒသူဓမ္မဘုရင်ဘုရား ဥပရာ ခုနစ်က သိုက်ဆရာများ ဝတ္ထုအကြောင်း ကြော့ဖျက်အိပ်ပွားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်ဘုရင်မင်း အဆက်ဆက်တို့ တည်ထားသမျှ အစဉ်ပြုလုပ် ကိုးကွယ် တော်မူခဲ့ကြသည့် ဤရာဇမုနိဘုရား ကြီးမှာလည်း သိုက်ဆရာများ၏ ထုနှက်ရိုက်ချိုးမှုများကြောင့် ဦးတော် ကျိုးပြတ်၍ ကိုယ်တော်မြတ်မှာလည်း ဆောက်၊ ဓားဒဏ်ရာ၊ ထိုးနှက်ရာတို့ဖြင့် အတိဖြစ်ကာ ချက်တော်ကို လွန်ပြင် မောက်ကြသဖြင့် ချက်ပေါက်ဘုရားဟု ပင် ဆိုကြသေး၏။

ချို့နွယ်ပိတ်ပေါင်း မြက်နွယ်ထော အဖြစ် ပစ်ပယ်ခြင်းကို နှစ်အတန်ကြာ ခံလာရပါသည်။

သို့သော်လည်း တန်ခိုးကြီးမုနိတော် များဖြစ်ခြင်းကြောင့် မကွယ်ပျောက်ဘဲ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ဒုတိယပါဆိုလဆန်း (၅)ရက် ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၄) ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် အိမ်ခြံရွာမပြင်ကျေးရွာ မြောက်ကျောင်း သီတင်းသုံးရန် ရောက်ရှိတော်မူသည့် ဆရာတော် ဦးဥတ္တရအဆူ သူမြတ်သည် ချို့နွယ်တို့ဖြင့် ထော အလယ်၌ မသံမကွဲသော ကျောက် မည်းတုံးကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေသည့် ရာဇမုနိဘုရားပျက်ကို စိတ်မချမ်းမ ဖွယ်ရာ တွေ့ဆုံဖူးမြင်ရ၍...

‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ကြံစည် ဖြစ်နေသည်များကို စူးစူးရှရှ အထူးစိတ် ဟတ်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပွမ်းပုံ

မနောစိတ်တွင် ရည်သန်
သန်ပြုတော်မူပြီး တောချိုများကို
လင်းကာ ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ
ဆုတ်မှ စတင်ပြီး ရွာမပြင်ကျေးရွာ၊
ဘက်ကျပ်ကျေးရွာတို့မှ ဂေါပက
ဦးစား ဦးက ဝန်းရန်အကျော်များဖြင့်
ပိုင်ခွမ်းမိခဲ့ကြသည်။

ရာဇမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား
ဆောင်ပကတိ ချောမွေ့ပြေပြစ်
ဆောင် ပြုလုပ်၍ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊
ဆောင်မုန်းလတွင် ဗုဒ္ဓါဘိသေက
ဆောင်တောင်ပွဲကို ပြုလုပ်တော်မူ
သည်။

အလွန်တရာမှ တန်ခိုးတော်မြတ်နှင့်
ညီညွတ်သည့် ဤရာဇမုနိရုပ်ပွားတော်
ကြီးအား ခိုင်ခံ့ကြီးမားလှသည့် သိမ်
ဆောင်ကြီးမှာလည်း စုလစ်မွမ်းရွှန်
ဆောင်တင်ပန်းခက် အမျိုးမျိုးသော
ဆန်ဆာများ ဆင်ယင်လျက် ယခုအခါ
ပြင်ဆောက်သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်နောက်ဆုံးဘုရင် မဟာသမတ
မင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆
(၁၃၀၇) ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ် (၇)ရက်
နေ့တွင် မြန်မာဘုရင် ဘိုးတော် ဗဒုံမင်း
သည် ရခိုင်နေပြည်တော် မြောက်ဦးမြို့
၌ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်သည်အခါ
မဟာမုနိနှင့် ညီတော် သုံးဆူဖြစ်ကာ
ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိနှင့် မာရ်
ဆောင်မြင်မုနိတို့ကို ရခိုင်ရိုးမလမ်း
ကြောင်းအတိုင်း ပင့်ဆောင်သွားခဲ့ပြီး
အဆိုပါ ဘုရားလေးဆူထဲမှ တစ်ဆူကို
ပြည်မြို့အနောက်ဘက်ကမ်း ရွှေဘုံသာ
ဘုရားတွင် တည်ထားခဲ့၍ ရွှေဘုံသာဘုရား
ဘုရားယနေတိုင် နာမည်ကြီးနေပါသည်။

ရှင်ကျော်မုနိကို ရွှေတောင်မြို့
ဆွနတ်တောင်မှ ဆရာတော်
ဦးအာစိက္ခဏက အညာမဟာမြိုင်

တောဘက်မှ ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီး မန္တလေး
မှ ကားလမ်းအတိုင်း ပင့်လာကာ
အောင်လံမြို့တွင် ညအိပ် သီတင်းသုံး
စဉ် ပျားရည်နှင့် ပေါက်ပေါက်ကပ်ရန်၊
မျက်နှာသစ်တော်ရေ ကပ်ရန် အိပ်မက်
ပေး၍ အိပ်မက်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရပါ
သည်။

ယခု ရွှေတောင်မြို့ ရွှေနတ်တောင်
ပရိဝုဏ်ထဲရောက်ပြီး ယာယီဂန္ဓကုဋ်
တိုက်ထဲ လူအားဖြင့် ပင့်ဆောင်ရာ
မည်သို့မျှ ပင်၍မရဘဲ မြောက်ဘက်သို့
တစ်နာရီနီးပါးမျှ မျက်နှာတော် လှည့်
နေပါသည်။

နောင်တော်ကြီးရှိရာ မဟာမြတ်မုနိ
ဘုရားကြီးကို ဦးဆိုက်ကြည့်ညို့နေသည်
ဟု ယူဆကြပြီး နောက်တစ်နာရီခန့်
ကြာပြီး ပြန်မကြရာ အားမစိုက်ရဘဲ
အလွယ်တကူ ပင့်ဆောင်ရရှိ၍ ဤ
နေရာတွင် ၁၉၉၁ ခုနှစ်ကစ၍ ကိန်း
ဝပ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျန်ဘုရားနှစ်ဆူကိုမူ အမရပူရ
မြို့တော်သို့ ရောက်အောင် သယ်
ဆောင်သွား၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကို
အမရပူရမြို့တော် အရှေ့မြောက်ဘက်
မန္တလေးရပ်တွင် လည်းကောင်း၊

နောက်တစ်ပါးကို နန်းဦးမှာ ပူဇော်
သဖြင့် နန်းဦးဘုရားဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်သည့်
အတွက် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားဟူ၍
လည်းကောင်း အဆိုရှိပါသည်။

လွန်မြို့သို့ ရောက်သွားရသည့်
အကြောင်းမှာလည်း အမရပူရပြည့်ရှင်
ပုဂံမင်းမှာ နန်းဦးဘုရားဒါယကာဖြစ်
သော မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်ပြီး
လွန်မြို့သို့ ကြီးဦးရွှေပွင့်အား လွန်
မြို့သို့ ယာယီပင့်ဆောင်ခွင့် ပေးလိုက်
သည်မှစ၍ ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ယင်းအချိန်သည် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ
တတိယစစ်ပွဲအပြီး မြန်မာနိုင်ငံအထက်
ပိုင်းကို အင်္ဂလိပ်တို့ သိမ်းယူချိန်ဖြစ်ပါ
သည်။

ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်ရောက်
ခဲ့၍ ပြည်တော်ပြန်ဘုရား ဟူ၍လည်း
တွင်ပါသည်။

ကွယ်လွန်သူ ရခိုင်မြန်မာ ပဏ္ဍိတ်
ဆရာကြီး ဦးဦးသာထွန်း၏ ပြောပြချက်
အရ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် မဟာကျန်
မုနိင်းဆူရှိသည့်အထဲက ရာဇမုနိ
ဘုရားသည် လွန်မြို့သို့ ရောက်ရှိ
သွားကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ရာဇမုနိ
ဘုရားတွင် ရေးထိုးထားသော ရာဇမုနိ
ဂါထာတော် (၇)ပုဒ်ရှိကြောင်း...

ဘုရားကို ပင့်ယူသွားခဲ့စဉ်က ဘုရား
မှာ မကိုဋ်တော် ပါသွားသဖြင့် ရာဇ
မုနိဂါထာတော်သည် မကိုဋ်တော်
ကလေး၊ စမွေခတ်မှာ ဆုံးကြောင်း။
မကိုဋ်တော်ဆောင်း ဘုရားဖြစ်သည့်
အတွက် ရာဇမုနိဘုရားဖြစ်ကြောင်း
သိရပါသည်။

ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီးဦးဦးသာ
ထွန်း (ရခိုင်မြန်မာ ပဏ္ဍိတ်)နှင့်ဘကွ
စာပေသုတေသီများ ဖြစ်ကြသော

ရခိုင်မှ ထေရ်ကြီးကြီး ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များက မာရ်အောင်မြင်ဘုရားကြီးတွင် ဂါထာတော် (၇)ပုဒ်ရေးထိုးပါရှိကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ထွက်ဆိုကြသည်အပြင်...

ကောဇာ ၁၃၃၉ ခုနှစ်(ခရစ် ၁၉၇၇ ခုနှစ်)တွင် ထုတ်ဝေသော "ရက္ခပူရ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ရောင်ခြည်" စာအုပ် စာမျက်နှာ (၆၄)မှ (၆၉)ထိတွင်လည်း အတိအလင်း ရေးသား ဖော်ပြထားပါသည်။

အဆိုပါ ဂါထာတော်များကို လေးမြို့ခေတ် မင်းရင်ဖြူဘုရင်လက်ထက် ကစ၍ ဘုရားဆင်းတုတော်များတွင် ဂါထာတော်များ ရေးထိုးခြင်း၊ အလှူကောင်းမှုတော် ပြုလုပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်းကို ရေးထိုးခြင်းတို့ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း သိရပါသည်။

ထူးခြားသည့်မှာ ဇေယျဝိတုဒါယကာက ထုတ်သည့် စာအုပ်တွင် ဝိရှိသည့် ဝါထာထောက်(၄)ပုဒ်သည် ရခိုင်မှာ ရှိသည့် ရဟန်းဝါထာထောက်(၇)ပုဒ်ထက် (၄)ပုဒ်နှင့် တူနေသည့် အပြင် ယနေ့တိုင် ရခိုင်ပြည်နယ် ကြောက်စိန္တီနယ်တွင် ရှိသည့် သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာ ဤရဟန်းဝါထာထောက်(၇)ပုဒ်ပုံကို နှုတ်ဆိုက်ရာနေ့တိုင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် တတိယ ခေတ်ဝတ်ခေတ် သူရိယစက္ကမင်းကြီး သွန်းလုပ်ကုံးကွယ်တော်မူသည့် ပဉ္စလောဟာဖြင့် သွန်းစက်တော်မဟာကျန်မုနိငါးဆူနှင့်...

လေးမြို့ခေတ် မင်းရင်ဖြူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သည့် ကျောက်ညိုဆင်းတုတော် မုနိငါးဆူ ရှိခဲ့ရာ...

ကျောက်တော်မြို့ ရွာမပြင်ကျေးရွာအနီးရှိ ရာဇမုနိရုပ်ပွားတော်သည် မင်းရင်ဖြူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သည့် မုနိငါးဆူအနက် ကျောက်ညို ရာဇမုနိရုပ်ပွားတော်ဖြစ်၍...

၁၆၄ နက္ခတ္တမောင်မြတ်ပဏ္ဍနိး

လွန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားသည့် မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီးသည် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မဟာကျန်မုနိငါးဆူထဲမှ ရာဇမုနိဘုရား ဖြစ်ပါက သူရိယစက္ကမင်းကြီး သွန်းလုပ်ကုံးကွယ်တော်မူသည့် မဟာကျန်မုနိငါးဆူအနက် ပျောက်ဆုံးနေသော မဟာကျန် ရာဇမုနိရုပ်ပွားတော်ဟုတ်၊ မဟုတ်ကို ဆက်လက်၍ သင်္ချင်းဆူတေသီများ လေ့လာ ဖော်ထုတ်သင့်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အဆိုပါ ရာဇမုနိ ဂါထာတော်(၇)ပုဒ်လုံးကို ဖြစ်စေ၊ နှစ်သက်ရာ တစ်ပုဒ်ချင်းဖြစ်စေ (၉) ကြိမ် ရွတ်ဖတ်လျှင် ထူးခြားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဘုရင်မင်းများ ရွတ်ဖတ်သည့်အခါ ဩဇာအာဇာ တန်ခိုးထက် မြက်ကြီးမားကြောင်း၊ သာမန်အရင်သားများ ရွတ်ဖတ်လျှင် ဘေးအန္တရာယ် အဖုံဖုံက ကင်းလွတ်ကြောင်း...

စီးပွားချမ်းသာ ဥစ္စာဝနေပြည့်ဝကြောင်း...

ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ပုတီးစိပ်ခြင်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းတို့ကို မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်သွားပါက အနန္တသိဒ္ဓိဆိုသော မရေမတွက်နိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖြစ်မြောက်ပြီး ပြည့်စုံလာမည်ဖြစ်၍ ရာဇမုနိဂါထာတော်(၇)ပုဒ်လုံးကို အောက်ပါအတိုင်း ဓမ္မဒါနအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နိ (၁) မင်္ဂေါဋ္ဌတော်မှာပါသည့်

ဂါထာတော် (သင်းကျစ်တော် ဂါထာတော်) ဩဝါဒိ ကာသပစ္စာယ၊ ဥယျိယ ယ မောလိ၊ ဖဟိ ဖဟိ ဗုဒ္ဓံဝိ ဓမ္မံဝိ သံဃံဝိ၊ သဂ္ဂေသုဝိ ဟုရံပါ။

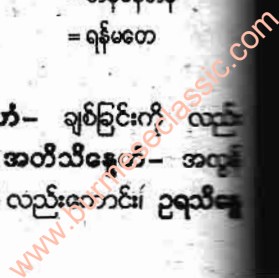
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဩဝါဒိ = အောင်း
ပစ္စာယ = ပစ်ဆာယ
ဖဟိဖဟိ = အဟိအဟိ
ဗုဒ္ဓံဝိ = ဗုတ်ဝံဝိ
ဓမ္မံဝိ = ဓမ်ဝံဝိ
သဂ္ဂေသု = သက်ဂေသု

အနက်
ဩဝါဒိ- မြင့်မြတ်သော မင်္ဂေါဋ္ဌဖြစ်ပါစေသတည်း။ သဂ္ဂေသုဝိ- နတ်မြည် ဗြဟ္မာမြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝိ- နဂါးပြည်၊ ဂဗ္ဘန်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓံဝိ- ဘုရားရာတော်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံဝိ- တရားရာတော်သည်လည်းကောင်း၊ သံဃံဝိ- သံဃာရတနာသည်လည်းကောင်း၊ မမ- အကျွန်ုပ်၏၊ မောလိ- မြတ်သောဦးခေါင်းထက်သို့၊ ကာသပစ္စာယ- အရောင်အဝါဖြင့်၊ ဥပသီမာ- ဥပသီမာယ- နိုင်စက်တတ်သော သော အပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေခြင်းဟု ဖော်ဖော်- မဆိုင်းလျှင်စွာ ကြွတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

(၂) နက္ခတ္တော် ဂါထာတော်
သိန္ဓေဟံ အတိ သိန္ဓေဟံ၊ ဥရ သိန္ဓေဟံ၊ ဝရ သိန္ဓေဟံ၊ အသုက္ခာ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထံ အဟံကရေ ပုထိတော ဂမ္ပတေ သုခိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သိန္ဓေဟံ = သိန်နေဟံ
အသုက္ခာ = အသုတ်ခါ
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေ
ထံ မန္တံ = တန်မန်တန်
ဂမ္ပတေ = ရန်မတေ

အနက်
သိန္ဓေဟံ- ချစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အတိသိန္ဓေဟံ- အထူးချစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥရသိန္ဓေဟံ

ရင်ဝယ်သားကိုသို့ ချစ်ခြင်းကို
 နှင်းကောင်း။ **ဝရသိန္ဓေဟံ**- မြတ်
 ချစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
အသုက္ခာ- မြတ်စွာဘုရားသည်။ **အသုက္ခာ**
 ခြောက်မသွေ။ **တံမန္တံ**- ထိုမန္တန်
အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်။ **ကရေ-**
ပုဝိတော- ရတနာသုံးပါးကို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ **သုခါ-**
 သောစွာ၊ **ရမ္မတေ**- မွေ့လျော်ရ၏။

(၃)လက်ယာလက်ရုံးတော်

ဂါထာတော်

သံသာရ ဣဂ္ဂိဒ္ဓံသံ
 သံ သုဒ္ဓ ပဿ ဩရဿံ
 သံ သိန္ဓကံ ဘဝ အာသံ
 သံသံ အဝိ သုယနသံ

သော ပါဠိအသံထွက်
ဓမ္မဝိဒ္ဓံသံ = စက်ကပ်တံခန့်သံ
သံသုဒ္ဓဗ္ဗဿ = သံသုတ်မေတ်သ
သံသိန္ဓကံ = သန်သိန်နက်

အနတ်
သာသာရဓမ္မဝိဒ္ဓံသံ- သံသရာ
 သည်ဟူသော စက်အကန့်ကို ဖျက်
 သိတော်မူပြီးသော၊ **သံသုဒ္ဓံ**- ကောင်း
 စေတိကြယ်တော်မူသော၊ **အာသံ-**

ထိုဘုရားရှင်၏။ **ဩရသံ**- သူတော်
 ကောင်းတရားတည်းဟူသော ရင်သွေး
 တော်အစစ် ဖြစ်တော်မူထသော၊
ဘဝေ- ဘဝများစွာသံသရာ၌၊
အာသံ- တွယ်တာတတ်သည့် တဏှာ
 တရားကို၊ **သံသိန္ဓကံ**- ကောင်းစွာ
 ဖြတ်တောက်တော်မူပြီး ထသော၊
သုမာနသံ- ကောင်းမြတ်သော စိတ်
 နှလုံးရှိတော်မူထသော၊ **သံသံအဝိ-**
 သံသံတော်မြတ်ကိုလည်း။ **(အဟံ-**
 အကျွန်ုပ်သည်။ **ဝဓန္ဓ-** ရှိဦးပါ၏။)

(၄)လက်ဝဲလက်ရုံးတော်

ဂါထာတော်

တံ မေ သံ ဒီ ဣာ ပံ သု ရေ
 ယော အ ပ နာ ပ သု သု ပိ
 အ ဓံ သိ တိ ဖု ပိ သိ ဝါ
 က ဣော က ဣါ နယ ယာံ

အနက်
တံ- တဏှာကံရာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
မေ-မေဓကံရာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
သ- သရဏကံရာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
ဒီ-ဒီပကံရာ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ကော- ကောဏှည မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
မံ- မင်္ဂလ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
သု- သုမန မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ရေ- ရေဝတ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ယော- ယောဘိတ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
အ- အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား

လည်းကောင်း။
ပ- ပဒမ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
နာ- နာရဒ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ပ- ပဒုမုတ္တရာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
သု- သုမေဓာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
သု- သုဇာတာ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
ဝိ- ဝိယဒဿီ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
အ- အတ္တဒဿီ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
မံ- မဗ္ဗဒဿီ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
သီ- သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
တီ- တိဿ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ဖု- ဖုဿ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ဝိ- ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
သိ- သိဒီ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ဝေ- ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
က- ကကသန် မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
ကော- ကောဏှာဂုံ မြတ်စွာဘုရား
 လည်းကောင်း။
က- ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
ဂေါ- ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လည်း
 ကောင်း။
(ဣတိ-ဤသို့၊ အဇ္ဈိသံ-
နုဗ္ဗဏ္ဍရောဇ်ခြည်မရင်း ၁၆၅

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မုဒ္ဓေ-
ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိရိုးပါ၏။)

(၅) ရင်ညွန့်တော်ဂါထာတော်

အာသယာနုဿဉာဏံ
က္ကန္တိယာနံ ပရောပရေ၊
မဟာကရုဏာဉာဏဉ္စ
ယမကပါဠိဟာရိယဉ္စ၊ အနာဝရဏဉ္စ
သဗ္ဗညုစံ၊ ဆ အသမာရဏာ ကုဿ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- က္ကန္တိယာနံ = အိန်ဒရိယာနံ
- ဉာဏဉ္စ = ဉာဏ်စ
- ပါဠိဟာရိယဉ္စ = ပါတိဟာရိယင်စ
- အနာဝရဏဉ္စ = အနာဝရဏင်စ
- သဗ္ဗညုစ = သတ်ဘင်ညုစ

အနက်

အာသယာနုဿယ ဉာဏဉ္စ-
သတ္တဝါတို့၏ အလိုအာသယကို သိ
တော်မူသော အာသယာနုဿဉာဏ်
တော် လည်းကောင်း၊ က္ကန္တိယာနံ
ပရောပရေ- သတ္တဝါတို့၏ က္ကန္တိ
ရဗ္ဗိမရင်ကို သိတော်မူသော က္ကန္တိယ
ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော် လည်း
ကောင်း၊ မဟာကရုဏာဉာဏဉ္စ-
ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့အပေါ်၌
သနားကရုဏာ လွန်စွာ ကြီးမားတော်
မူသော မဟာကရုဏာဉာဏ်တော်
လည်းကောင်း၊ ယမကပါဠိဟာရိယဉ္စ
- အစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို
ပြုဖန်တော်မူနိုင်သော ယမကပါဠိဟာ
ရိယဉာဏ်တော် လည်းကောင်း၊ အနာ
ဝရဏဉာဏဉ္စ- သိအပ်သော တရား
တို့ကို အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိ
သိတော်မူနိုင်သော အနာဝရဏ ဉာဏ်
တော် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုစ-
တရားအစုံစုံ အလုံးစုံကို အကုန် သိမြင်
တော်မူနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်

လည်းကောင်း၊ အသာဓာရဏာ-
အသာဓာရဏ ဉာဏ်တော်တို့သည်၊
က္ကမေဓ-ဤ(၆)ပါးတို့ပါတည်း။

(၆) ချက်တော်ဂါထာတော်

(ခါးတော်ဂါထာတော်)

ကာယော စန္ဒန ဂဗ္ဘာစ၊
ကာယံ သတ္တ ရာဇိယံ၊
က္ကန္တိနံ စတုမေဓ
က္ကန္တိ ယုဿ အာနုဘာဇိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- စန္ဒန ဂဗ္ဘာ = စန်ဒနင်ခေါ
- သတ္တ = သတ်တ
- က္ကန္တိနံ = အိတ်မိန်
- မန္တဿ = မန်တတ်သ

အနက်

ကာယော- ကိုယ်သည်၊ စန္ဒန-
ဂဗ္ဘာ စ- စန္ဒကူးနံနံခြင်း လည်း
ကောင်း၊ ကာယံ- ကိုယ်ကို၊ သတ္တ
ရာဇိယံ- မင်းခုနစ်ပါးတို့ ချစ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ က္ကန္တိနံစတုမေဓ-
တန်ခိုးက္ကန္တိပိဒိ လေးပါးတို့ လည်း
ကောင်း၊ က္ကန္တိ- ကိုယ်က စန္ဒကူးနံ
နံခြင်းကိုယ်ကို မင်းခုနစ်ပါး ချစ်ခြင်းနှင့်
တန်ခိုး က္ကန္တိပိဒိလေးပါးသည်၊ မန္တဿ
-မန္တန်၏၊ အာနုဘာဇိ- အာနုဘော်
တည်း။

(၇) စမ္မခက်ဂါထာတော်

က္ကတိပိ ပိဋကတ္တယံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တ
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ စတု
သတိပဋ္ဌာနံ သဗ္ဗဿ ကုန္ဒော သဟဿ
သုရိယော ဩောင်း နယေ မေတ္တာနံ
ရာဇဘယံ ဧကရာဇယံ ဥဒကဘယံ အဂ္ဂိ
ဘယံ သတ္တဘယံ သဗ္ဗဘယံ ဇေယျာ
ဇယာတု မင်္ဂလံ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပုဂ္ဂိုလ္လယုန္တံ
ဒယေဗ္ဗံ ဝယဗ္ဗံ ပိရာဂဗ္ဗံ နိရောဓဗ္ဗံ
ဒပတိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- က္ကတိပိ = အိတ်မိ
- ပိဋကတ္တယံ = ပိတ်ကတ်ထယ်
- အနိစ္စံ = အနိတ်စံ
- ဒုက္ခံ = ဒုတ်ခံ
- အနတ္တံ = အနတ်တာ
- သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ = သတ်တဗုတ်စင်
- အဋ္ဌဂီကော = အတ်ထင်ဂီကော
- မဂ္ဂေါ = မက်ဂေါ
- သဗ္ဗဿ = သပ်မတ်သ
- ကုန္ဒော = အိန်ခေါ
- သဟဿ = သဟတ်သ
- ဩောင်း = အောင်း
- မေတ္တာနံ = မမ်တာနံ
- ရာဇဘယံ = အုဒကဘယံ
- အဂ္ဂိ = အက်ဂီ
- သတ္တဘယံ = သတ်ထဘယံ
- သဗ္ဗဘယံ = သပ်ဗဘယံ
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
- သင်္ခတံ = သင်ခတ်
- ပုဂ္ဂိုလ္လယုန္တံ = ပတ်တိတ်စသပုဂ္ဂိုလ်
- ဒယေဗ္ဗံ = ဝမ်ပံ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ပိဋကတ္တယံ-ပိဋကတ်သုံးပုံသည်
က္ကတိပိ-ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း
စသော သဘောရှိသောကြောင့်
လည်း၊ အနိစ္စံ-အနိစ္စမည်၏၊ ဒုက္ခံ-
ဒုက္ခမည်၏၊ အနတ္တံ- အနတ္တမည်
၏။

သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ- ခုနစ်ပါးသော
ဗောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ
ဂီကော- အဂီရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
မဂ္ဂေါ- မင်္ဂသည်လည်းကောင်း၊
စတုသတိပဋ္ဌာနံ- လေးပါးသော
သတိပဋ္ဌာန်သည် လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗဿ-အလုံးစုံသော တရားအစုံ
ကို၊ ကုန္ဒော- အစိုးရတော်မူသော

...တရားသည် လည်းကောင်း၊
သုရိယော- ရောင်ခြည်
 ...အလင်းကိုဆောင်သော
 ...လည်းကောင်း၊ **က္ကတိဝိ-**
 ...ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စသော
 ...အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ **အနိစ္စ-**
 ...မည်၏၊ **ဒုက္ခ-** ဒုက္ခမည်၏။
 ...အနတ္တမည်၏။
မတ္တာနိ- မေတ္တာရှင် မြတ်စွာဘုရား
 ...အား၊ **နမော-** ရိုနှိုးပါ၏။
ဗြာဏ်- အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်
 ...စေသတည်း။
ဘူတယ- မင်းဘေးကို လည်း
 ...စောရတယ- ခိုးသူဘေး
 ...လည်းကောင်း၊ **ဥဒကဘယ-**
 ...တကိုလည်းကောင်း၊ **အဂ္ဂိဘယ-**
 ...ကိုလည်းကောင်း၊ **သတ္တဘယ**
 ...လတ်နက်ဘေးကို လည်းကောင်း၊
ဗုဒ္ဓဘယ- အားလုံးသောဘေးကို

လည်းကောင်း၊ **ဝေယျော-** အောင်မြင်
 နိုင်သည်၊ **ဟောတု-** ဖြစ်ပါစေ
 သတည်း၊ **မင်္ဂလံ-** မင်္ဂလာဟုသမ္မ
 သည်၊ **ဇေယတု-** အောင်မြင်ပါစေ
 သတည်း။
ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ- အကြောင်းတရားကို
 စွဲ၍ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည်၊
သင်္ခတံ- ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
 တည်းဟူသော အကြောင်းတရား
 လေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သည် ဖြစ်
 ၍၊ **အနိစ္စံ-** အမြဲမရှိ၊ **ဓယဓမ္မံ-** ကုန်
 ခြင်းသဘောရှိ၏၊ **ဝယဓမ္မံ-** ပျက်ခြင်း
 သဘောရှိ၏၊ **ဝိရာဂဓမ္မံ-** ရာဂကင်း
 ခြင်းသဘောရှိ၏၊ **နိရောဓဓမ္မံ-** ချုပ်
 ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ **မပတိ-** ပညာ
 ရှိအပေါင်းသည် နှစ်သက်၏။
[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာထရာကြီး ဦးသန်း

အောင်ရွှေ မြေစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ပုသိမ် မောင်စောမောင်

ကိုးကားချက်
 ၁။ မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်များ (အရှင်
 ...စက္ကိန္ဒ)။
 ၂။ ရခိုင်မဟာမုနိ၏ မဟာကျန်မုနိ
 ...ငါးဆူ(သူမြတ်-မဟာအောင်မြေ)။
 ၃။ ရခိုင်သဟာယအသင်း (ရန်ကုန်)
 ...မဂ္ဂစင်- အမှတ်(၅)၊ ရိုးမလူ၏
 ...“အမေးကရာလွင်းနီမေ”ဆောင်းပါ။
 ၄။ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလထုတ် ပါရမီ
 ...မဂ္ဂစင် အမှတ်(၉၁) စောမင်းနွယ်
 ...မြောက်ဦး)၏ “လေ့နမာရ်
 ...အောင်မြင်ဘုရားကြီးမှ လက်ကျန်
 ...ဂါထာတော်များ”ဆောင်းပါ။

စာမျက်နှာ (၁၆၅)မှ အဆက်

...ကြီး (မြို့နယ်သံဃနာယက)၏ ဝိမ္မိက္ခာချက်အား မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။
 ...ဆက်တင်ပြန်ပါ။ ရွှေတစ်ဆယ်သာ။
 ...ဆိုသည် စကားအရ မြို့၏ အနောက်မြောက်ဆောင် ဆင်တောင်စေတီ၊
 ...ဆောင်ရှိ မျောက်ရုပ်၏ ပါးမှ ရွှေများ ရရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ မြို့ မြောက်ဘက်
 ...ဆိုင်ထွက်ဘုရားမှာလည်း တန်ခိုးကြီးကြောင်း...
 ...ထိုဘုရားရှေ့ရှိ စေတီငယ်တွင် ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ စစ်ချီရာမှ အပြန်တွင်
 ...ဆံထားခဲ့သော ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ပြသခဲ့သော သင်္ကေတအမှတ်အသားအရ
 ...အရောက်တူးဖော် ရရှိခဲ့ဖူးကြောင်းဖြင့် ဒေသခံများ၏ ပြောပြချက်များလည်း
 ...ပြန်ခဲ့ပါသည်။
 ...မြို့ပတ်လည်တွင် စေတီပုထိုးများ ပိုင်းရံလျက်ရှိပြီး “ပုဂံ-ပိုးနဲ”ဟု လည်း
 ...အား “ရှင်ပြည်နယ်၏ ပုဂံမြို့”ဟု လည်းကောင်း တင်စားခေါ်ကြသည့်
 ...ရှင်မွှေစေတီ(အိုး တောင်ဘုရား)သည် ဟော်ဝင်း၏ အနောက်တောင်ထောင့်
 ...မြင်ဘက်တွင် ရှိနေပါသည်။
 ...နတ်သမီး(၁၂)ပါးဂုဏ်လည်း မြို့တည်ပုံ သမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ လေ့လာသင်
 ...သာ အရာတစ်ခုဖြစ်၍ ထိုင်းနိုင်ငံမှပင် ထိုအတ်လမ်းအား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြောင်း
 ...ဆိုရသည်။ သို့ဖြစ်၍ နယ်လှည့်သူတေသီ ဝန္တာရီပညာရှင်များ သွားရောက်
 ...ဆေးလာသင်သော နေရာတစ်နေရာ ဖြစ်ပါကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်မှ
 ...အစ်ဆင့် သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂစင်-တိုက်သို့
ဆက်သွယ်ရန်
မုန်းနံပါတ်အသစ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၅
၀၉-၂၅၂၅၈၃၀၇၅

၈၈၆

ဝဏ္ဏကျိပ်ညောင်များ

လှေလာသင်္ဘော မိုးနဲ့မြို့

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ လွိုင်လင် ခရိုင်၊ မိုးနဲ့မြို့ကို ဘီစီ(၅၁၉)တွင် စော်ဘွား စောကျိက တည်ထောင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရှိရသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်များ ဂဇက်တီးယား အပိုင်း(၁)၊ အတွဲ(၂)တွင် ဖော်ပြချက်အရ မိုးနဲ့နယ်တွင် အရှေ့ဘက်သံလွင်မြစ်၊ တောင်ဘက်မိုင်းပန်နှင့် မောက်မယ်နယ်များ၊ အနောက်ဘက်တွင် မိုင်းစိတ်နှင့် မိုင်းပွန်နယ်များ မြောက်ဘက်တွင် လဲချားနှင့် ကျိုင်းခမ်းနယ်များအထိ ကျယ်ဝန်းကြောင်း...

အရှေ့လောင်ကျီတွင် (၉၇)ဒီဂရီ (၃၀)မိနစ်နှင့် (၉၈)ဒီဂရီ (၄၅)မိနစ် အကြား မြောက်လတ္တီတွဒ် (၂၀)ဒီဂရီ (၁၀)မိနစ်နှင့် (၂၁)ဒီဂရီအကြား တည်ရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

၁၆၈ နက္ခတ္တဇရာင်ဒြေဗိမ္မစုစင်

မြန်မာဘုရင်များ လက်ထက်တော်မှပင် ရှမ်းနယ်ခရိုင် ရုံး(၁)ရုံးတွင် မိုးနဲ့သည် တစ်ရုံးအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး မြန်မာအရာရှိထဲမှ စစ်ဗိုလ်၊ ဝန်ကြီး၊ များကြီး၊ ဝန်ထောက်အဆင့်ရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်ခန့်ထား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို စစ်ကဲတော်ကြီးများဟု ခေါ်ရလေသည်။

မိုးနဲ့မြို့လယ်ရှိ စေတီကြီးမှာ စစ်ကဲကြီး ဦးရွှေအောင် တည်ခဲ့သော စေတီဖြစ်၍ ထိုစေတီ၏ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ ကိုးကွယ်ထားသော ရှေးဆင်းတုတော်များထဲမှ ကြေးဆင်းတုတော်

တစ်ဆူတွင် ကြေးစို့ပေါင်း တစ်ကျော်ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသည်။ ထူးခြားစွာ ဖူးမြင်ခဲ့ရသည်။

ဟော်ဝင်းအတွင်းရှိ ကြေးနွားကြီး ရုပ်မှာလည်း ထိုင်းနိုင်ငံတွင်ရှိသော နွားရုပ်အား မြန်မာဘုရင်များလက်ထက် သိမ်းပိုက်ရယူခဲ့ကြောင်း...

ထို့ကြောင့် လာ၍ မိုးယူရန် ကြံစည်ဖူးကြောင်း၊ နွားရုပ်အား ရွှေပြောင်ထားရှိစဉ်က ရှေးကနွားရီ အစီအစဉ်နှင့်အညီ အစီအမံနှင့် ဆီဖိုနွားပြုလုပ်ထည့်သွင်း ရွှေပြောင်ခဲ့ကြောင်း ထိုစဉ်က ဝါးသိုကျောင်းဆရာ

လာမျက်နှာ (၁၆၇) နှစ်

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီတိုင်းဒေသကြီး

ဆရာ ဦးထွန်းဝေ

(တပ-၀၂၀၆၄)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ

ကာကွယ်ဆောင်ရွက်နည်း

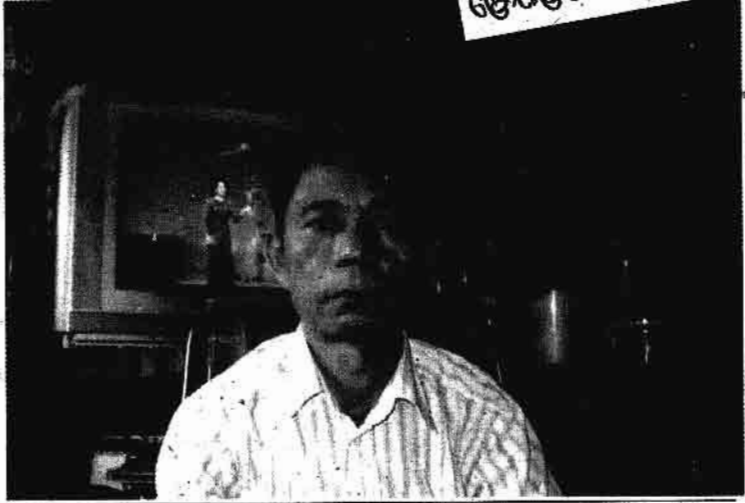
မြောက်မြောက်လှပစွာ

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင် တစ်ယောက်
ဟောင်းရင် ရောဂါမျိုးစုံကို ကုနိုင်ဖို့လို
အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီး
ဆရာမများက အမျိုးသားရောဂါ
အထူးထွေးထွေးရောဂါကို ကုသ
လိုသလို အမျိုးသားဆေးဆရာ
အထူးထွေးထွေးရောဂါကို ကုသနိုင်ဖို့
အသိပေးပါ။

အကြောင်း သယံဇာတဖြူနယ်ကို
ဆက်တိုက် အထွေးထွေး ရောဂါ
ဆေးကုသဆရာဦးထွန်းဝေနှင့် မီးယပ်
ဖြူဆင်းရောဂါ အကြောင်းတွေကို
ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးထွန်းဝေက တိုင်းရင်းဆေး
ဆေးတော်ကြီး ဦးဘသိရဲ့ သားဖြစ်ပြီး
သာယာဝတီဆရာကြီး ဦးထွန်းရည်ရဲ့
ညီတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကု
ဆက်နစ်(၂၀)ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့
ဆရာဦးထွန်းဝေနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး
ပြန်ခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြလိုက်
ပါမယ်။

▲ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း
ရောဂါကတော့ မီးယပ်ဖြူဆင်း ရောဂါ
တာကွယ် ဆေးကုသခြင်းများကို
ဆေးကုသမှု ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါမှာ မူမှန်
မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းနဲ့ မူမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်း
ရောဂါကြောင့် သိရှိရပါမယ်။ အဲဒီနည်းနဲ့
နဲ့ ခြားနားချက်များကို ရှင်းပြပါမယ်။

ဆရာဦးထွန်းဝေ(တပ-၀၂၀၆၄)

ဆရာ*
○ မီးယပ်ဖြူဆင်းနှစ်မျိုးအနက် မူမှန်
မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းဟာ ဆင်း
တယ်ဆိုရုံ စိစစ်နေတာလောက်
ပဲရှိပြီး အနံ့အသက်မရှိဘူး။ ယားယံ
မှုမရှိဘူး။ သားအိမ်၊ ဆီးစပ်ကိုက်ခဲ
တာတွေ မဖြစ်ဘူး။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
နုံးရွှေသွားခြင်းလဲ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒါ
မူမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

မူမှန်မီးယပ်ဖြူ ဆင်းခြင်းက
တော့ ဆင်းတာများမယ်။ ယားယံမှု
ရှိပြီး အနာဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အနံ့
အသက်က ငါးညှိနံ့လို ပြင်းတတ်ပါ
တယ်။ ဆီးစပ်ကိုက်ခဲခြင်းရှိပြီး နုံးရွှေ

ပင်ပန်းမှုတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း မူမှန်
မီးယပ်ဖြူဆင်း တတ်တယ်ဆိုတာနဲ့
မူမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်းတာ ကွဲပြားခြား
နားပါတယ်။

▲ 'ဘယ်အချိန်တွေမှာ မီးယပ်ဖြူဆင်း
တတ်တယ်ဆိုတာနဲ့ မီးယပ်ဖြူဆင်း
ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းအရာ
များကို ဆက်ပြီး ပြောပြပါမယ်။'

○ 'အပျိုဖော်ဝင် အမျိုးသမီးတွေဟာ
ပုံမှန်အသိုက်နဲ့ တစ်လ နှစ်ကြိမ်
ဆင်းတတ်ပါတယ်။ တစ်ကြိမ်က
တစ်လနဲ့ တစ်လထက် ဝက်၊ ဝက်
လိုက်ရင် လလယ်လောက်မှာ ဆင်း
တတ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ်က
သွေးမပေါ်မီ တစ်ရက်ရက်မှာ ဆင်း
နံ့ထွေးရောင်ခြည်မရောင် ၁၆၉

www.burmeseclassic.com

တတ်ပါတယ်။

**မီးယပ်ဖြူဆင်းစေတဲ့ အကြောင်း
အရင်းများကတော့...**

- ၁။ အပူအစပ် အစားအစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း။
- ၂။ နေပူ မီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ညဘက်တွင် ရေချိုးများခြင်း။
- ၃။ အရိပ်ကင်းနဲ့သော နေရာတွင် နေထိုင်မှုများခြင်း။
- ၄။ အပူကြီးသော အဖျားဖြစ်ခဲ့ခြင်း။
- ၅။ မီးတွင်းမှာ မီးမကင်ဆေးများ လွန်ကဲစွာ သုံးစွဲခဲ့ခြင်း။
- ၆။ သန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်း၊ ထိုးခွဲခြင်း။
- ၇။ မီးယပ်ဖြူဆင်းသူ ဝတ်ဆင်ခဲ့သော ထဘီ၊ အတွင်းခံဘောင်းဘီ၊ စကတ် စသည်တို့ ဝတ်ဆင်မိခြင်း။
- ၈။ ဆီးချိုသွေးချိုရှိခြင်း (သို့မဟုတ်) ဆီးချိုသွေးချို မျိုးရိုးရှိခြင်း။
- ၉။ ကာလသားရောဂါ၊ မှိုရောဂါ ရှိသူနဲ့ ဆက်ဆံမိခြင်း...
စတဲ့ အကြောင်းအချက်များက မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်လာပြီးနောက် ဖြစ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်ပြသပါဦးအောင်'

- 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် အောက်ပါ လက္ခဏာများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
- ၁။ အားအင်ကုန်ခန်း မောပန်းခြင်း။
- ၂။ နှလုံးခုန်ရင်တုန်ခြင်း၊ မောခြင်း။
- ၃။ အကြောတက်ခြင်း
- ၄။ မူးဝေထိုင်းမှိုင်းခြင်း။
- ၅။ ရင်ပူရေငတ်ခြင်း။
- ၆။ ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း။
- ၇။ အစားအအိပ်ပျက်ခြင်း။

၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

**မူမှန်
မီးယပ်ဖြူ
ဆင်းတာက
ဖြစ်ခြေဓမ္မတာမို့
စိုးရိမ်စရာ
မရှိဘူး...**

- ၈။ လစဉ် ပေါမယ့် ရာသီပန်းမပေါ်ခြင်း၊ ပေါ်ခဲ့ရင်လည်း နည်းခြင်း၊ (တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်သာ စိုစွတ်ရုံပေါ်ခြင်း)
- ၉။ မကြာခဏ ဖျားခြင်း။
- ၁၀။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ဖြူဖျော့ခြင်း။
- ၁၁။ ကိုယ်နဲ့မကောင်းခြင်း။
- ၁၂။ မျက်နှာတွင် တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံများပေါက်ခြင်း။
- ၁၃။ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် အသားအရေ တွန့်ခြင်း။
- ၁၄။ ခြေသည်း၊ လက်သည်းများ လှိုင်းတွန့်ထခြင်း၊ ကွဲအက်ခြင်း၊ ပုပ်ခြင်း။
- ၁၅။ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်း၊ နီကျင်ကျင် ဖြစ်ခြင်း။
- ၁၆။ အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း...
စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ဖြစ်နေချိန် ဖြစ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါကို ကာကွယ်တားဆီးရန်အတွက် ဘာများကို သိပါရမလဲ'

- 'မမှန်မီးယပ်ဖြူဆင်းတာက ဖြစ်ခြေဓမ္မတာမို့ စိုးရိမ်စရာ မရှိသလို ကုသစို့လဲ မလိုပါဘူး။ ရောဂါကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုရင် အောက်ပါနည်းများနဲ့ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နိုင်ပါ

တယ်။

- ၁။ အပူအစပ် လွန်ကဲတဲ့ အစားအစာများကို မစားဘဲ အေးချိုဆီမှီ အစားအစာများ စားရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ရသာ(၆)ပါးမျှအောင် စားလိုပါတယ်။
- ၂။ အပူအအေး မျှတတဲ့ အရပ်မှာ နေထိုင်ရပါမယ်။
- ၃။ တစ်ကိုယ်ရည် သန့်ရှင်းရေးအတွက် ရေသန့်သန့်နဲ့ ဆပ်ပြာနုနုကို သုံးပါမယ်။
- ၄။ ယောနီဆေးရင် အပေါ်ယံကို ဆေးပါ။ အထဲအတွင်းဘက်ကို မဆေးပါနဲ့။
- ၅။ မိမိသုံးဆောင်တဲ့ အဝတ်အထည်များမှအပ အခြားလူအဝတ်အထည်များ ဝတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။
- ၆။ တစ်လင် တစ်မယားစနစ်ကို ကျင့်သုံးရပါမယ်။ အထူးသဖြင့် မိမိနဲ့သော အမျိုးသားနဲ့ လိင်ဆက်ဆံမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ (မိမိထင်ယောက်ျားဖြစ်စေ မှိုမှိုရှိရင် ကုသပြီးမှ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်ရပါမယ်။)
- ၇။ သန္ဓေတားဆေးထိုးခြင်း၊ သန္ဓေတားပစ္စည်းထည့်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါမယ်။
- ၈။ ယောနီလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက်နဲ့ သားအိမ်အတွင်း ညစ်ညမ်းတဲ့ အညစ်အကြေးများ စင်ကြယ်စေဖို့ ဆီး(ဖီး)ခေါက်ပြုတ်ရည် နွေးနွေးနံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် တစ်နေ့(၂)ကြိမ် ဆေးရပါမယ်။ အနာဖြစ်ရင် ကျက်စေပြီး အညစ်အကြေး သန့်ရှင်းစေပါတယ်' အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နေထိုင်စားသောက် ကျင့်ကြံသွားရင် မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်းရွာ ဆီးချုပ်ရောဂါ

နေတတ်ပါတယ်။ ဗိုက်ကလဲ ပြည့်နေပါတယ်။

ကိုဖူးကို အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်တော့ မနေ့က နွားကြီးကို အလုပ်အရေးကြီးလို့ နေမြင့်တဲ့အထိ ထွန်တဲ့အကြောင်းနဲ့ အစာစားလဲ များသွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကိုဖူးတို့ တဲနားမှာ အုန်းပင်ရှိပါတယ်။ အုန်းသီးတစ်လုံး ရူးခိုင်းပြီး အုန်းတစ်လုံးအရည်နဲ့ ယမ်းစိမ်းတစ်ကျပ်သား ဖျော်ပြီး တိုက်လိုက်ပါတယ်။ ကြက်သွန်နီတစ်ဥကို မညက်တညက် ထောင်ခိုင်းပြီး နွားရဲ့ သို့ပတ်ထဲကို ထည့်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ မကြာမီမှာဘဲ ဆီးစသွားပါတယ်။ တစ်စက် တစ်စက် သွားရာက နေ နည်းနည်းများလာပါတယ်။

နွားကို သွက်သွက်လေး မောင်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ မောင်းရာကနေ ပြန်လာတော့ ဆီးပေါပေါသွားပါပြီ။ နွားကြီးလဲ လှုပ်ရှားမှုတွေ ငြိမ်သွားပါပြီ။

ကိုဖူးကို နွားကြီး ရေတိုက်ဖို့ မှာခဲ့ပြီး ကျွန်တော် ငနန်းရွာကို ဆက်သွားပါတယ်။ ရွာမှာ နွားတွေကို ကာကွယ်ဆေးထိုးဖို့ ညနေမှာ ရွာကအပြန်ကိုဖူးတဲကို ဝင်လိုက်တော့ ဆီးချုပ်တဲ့ နွားကြီး စားမြုံ့ပြန်နေပါပြီ။

ကိုဖူးက အားရဝမ်းသာပြောပြီး အုန်းသီးဆန်နဲ့ ထန်းလျက်ကျွေးလို့ နားနားနေနေ စားခဲ့ရပါသေးတယ်။ ကောင်းမှကောင်း။

ကျွန်တော် မြင်းခြံမြို့နယ် ဆီမီးခုံမှာ ငနန်းကျစဉ်က တစ်ရက်မှာ ဆီမီးခုံ ငနန်းဆိုတဲ့ရွာကို ကျွဲ၊ နွားတွေ ကာကွယ်ဆေးထိုးဖို့ သွားပါတယ်။ ဆီမီးခုံလေးနဲ့ပေါ့။ ဆီမီးခုံနဲ့ ငနန်းရွာ (၂) မိုင်လောက် ဝေးပါတယ်။ ဆီမီးခုံလေးစီးပြီး စိမ်းစိုနေတဲ့ သာယာရှင်မတွေ ကြည့်ရတာ၊ ဖရာဖရာမြစ်ကြီးဘေးနားက ဖြတ်သွားရတဲ့ သောဗ်ပြင်က ဟင်္သာမောင်နှံတွေ ကြည့်ပြီး စက်ဘီးနင်းရတဲ့ အရသာတွေကို ခုထိ သတိရနေတုန်းပါပဲ။ ငနန်းရွာကိုရောက်ဖို့ (၁) မိုင်ခန့် အလိုမှာ ငနန်းရွာသား ကိုဖူးတို့ တဲနားကို ရောက်ပါတယ်။ ကိုဖူးကျွန်တော်ကို မြင်တယ်ဆိုရင်ပဲ 'ဆရာလေး ဆရာလေး' လို့ အော်မိပြီး... အဆင်သင့်လိုက်တာ ဆရာလေးတစ်ကျွန်တော်နွားကြီး ဘာဖြစ်မှန်းဆိုတုန်း ဝင်ကြည့်ပါဦး ဆိုလို့ ခိုင်းနွားကြီးက တစ်ကောင်ထက် (၅) နှစ်လောက်ရှိပြီ။ အိပ်မက်ထဲထဲ ထလိုက် အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီး နွားကြီးကလဲ ကုန်းနေပါတယ်။ ဆီးထဲ တစ်စက်တစ်စက် ကျနေပါတယ်။ နောက်ခြေထောက်နဲ့ သို့တဲကို ထွန်ပြီး ကန်နေတာလဲ တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော် သိလိုက်ပါပြီ။ ကိုဖူးရဲ့ နွားကြီး ဆီးချုပ်နေပြီဆိုတာ ဆီးချုပ်တဲ့ နွားတွေဟာ ဒီပုံစံအတိုင်း ဖြစ်

စာမျက်နှာ (၁၇၀) မှ စာဆက်

▲ 'မြန်မာ့ပြောရက်စွာ' မြန်မာ့အသံ

○ မှန် မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်းဟာ ဖြစ်မြဲပေမယ့် ဝမ်းဗိုက်ပူပူပါတော့။ ယနေ့ခေတ်မှာ သုံးစွဲနေတဲ့ အချို့မှန် (ဟင်းချိုမှန်) တွေဟာ စားသုံးမှုများ ရင် ရင်တွင်းမှာပူပြီး ရေငတ်တတ်သလို အချို့သမီးများအတွက် မီးယပ်ရောဂါအချို့မျိုး ဖြစ်တတ်တဲ့ အတွက် ဆင်ခြင်စားသောက်ရပါမယ်။

သွေးဆုံးပြီးမှ အဖြူဆင်းတယ်။ အနို့အသက်ဆုံးတယ်ဆိုရင် သားအိမ်လည်တံကင်ဆာ(သို့မဟုတ်) သားအိမ်ကင်ဆာနဲ့ ပတ်သက်နေတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ/ဆရာမ မီးယပ်အထူးကု ဆရာဝန်များနဲ့ ကုသဖို့ လိုပါတယ်။

မိမိအိမ်ထောင်ဖက် လင်ယောက်ျားမှာ ဆီးပူညောင်းကျ(ဂန်ရောဂါ) ရှိမယ်ဆိုရင် လိင်ဆက်ဆံခြင်း လုံးဝ မပြုလုပ်ဘဲ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပြီးမှ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုလုပ်ရပါမယ်။ နောက်ဆုံးပြောချင်တာက တစ်လင်တစ်ယောက်စနစ် ကျင့်သုံးခြင်းဟာ မီးယပ်ဖြူဆင်းရောဂါသာမက အခြားလိင်ရောဂါများကို ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။

▲ 'သားပုတင်ဒါတယ်' ဆရာ

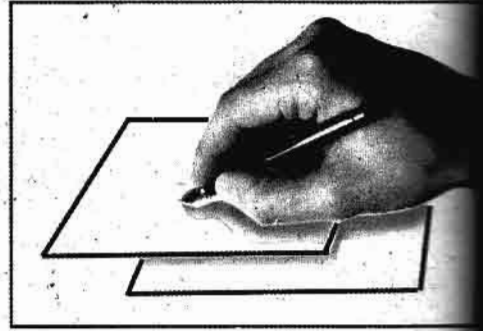
○ ဆရာဦးထွန်းဝေ နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာဦးထွန်းဝေ
ပထမဇယားတိုင်းရင်းအေးကုဇနီး
အမှန်(၈၀) သူန(၇)လမ်း
၁၆/၁ ရပ်ကွက်
သာယာကျွန်းမြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း-၀၉ ၉၇၀၈၀၅၅၄
(ဥပုသ်နေ့တိုင်ဆေးခန်းပိတ်ပါသည်။)

ငွေသိန်း(တိ/ဓမ္မ/ကျ)

မြောင်းမြမောင်ယာဥ်တော်

တိုင်လေးမျိုး

တွက်နည်းနှင့် အဟော

ကျွန်ုပ်တို့လူသားတွေ၏ ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ရှေးအတိတ်ကံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အား စတင်မွေးဖွားလာသော ကောဇာသက္ကရာဇ် (မိမိမွေးဖွားသည့် ခုနှစ်)က ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဘဝ စာအတွက် စိုးမိုးချယ်လှယ်သွားသည်ဟုဆိုလျှင် သင်ယုံပါမည်လား...။

ထို အကြောင်းအရာတို့သည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာတွင် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တာရာတို့၏ ရပ်တည်မှု ရာသီအသွားအလာ အဆုတ်အတက်တို့သည် ထို ကောဇာသက္ကရာဇ်ကို အခြေခံတွက်ယူရာမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိမိကို မွေးဖွားပေးသော ကောဇာသက္ကရာဇ်သည် မိမိအတွက် အသက်တိုခြင်း၊ ရှည်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း စသည်တို့ကို မိမိမွေးဖွားကာတည်းက တစ်ပါတည်း ယူဆောင်လာခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဗေဒင်လက်ရှိ၊ လက်ဆန်း အမျိုးမျိုးတွက်ရာ၌ မွေးဖွားလာသော သက္ကရာဇ်ခုနှစ်ကို အခြေခံ၍ တွက်ယူခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလအတွက် ကောဇာသက္ကရာဇ်ကို အခြေခံပြီး အလွယ်ဆုံးတွက်ယူနိုင်သောဗေဒင်တွက်နည်းတစ်ခုကိုတင်ပြ ၁၇၂ နက္ခရာဇ်ခြေမဂ္ဂဇင်း

ပါမည်။
ထိုတွက်နည်းနှင့်ပင် မိမိ၌ အသိုက်အဝန်း အခြေအရံ များခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း စသည်တို့ကို သိရှိရပါမည်။

လွယ်ပါသည်။ သင် စိတ်ပါဝင်စားပါက အောက်ပါတွက်နည်းနှင့်အဟောကို လေ့လာဖတ်ရှုကြည့်ပါ။

တိုင်လေးမျိုး တွက်နည်းနှင့်အဟော...

မိမိ၏မွေးဖွားသည့်ခုနှစ်ကိုတည်ပြီး (၄)နှင့် စားပါ။ လဒ်လို အကြွင်းကိုကြည့်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ထားပါ။

- ၁။ (၁)ကြွင်းလျှင် ရွှေတိုင်ရ၏။
- ၂။ (၂)ကြွင်းလျှင် စပါးတိုင်ရ၏။
- ၃။ (၃)ကြွင်းလျှင် ဖွဲ့တိုင်ရ၏။
- ၄။ (၀)သုညကြွင်းလျှင် ဆန်တိုင်ရ၏။

ဥပမာ။ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်သားကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့။

$$\begin{array}{r}
 ၄ \div ၁၃၅၀ = ၃၃၇ - မလို \\
 \hline
 ၁၂ \\
 \hline
 ၁၅ \\
 \hline
 ၁၂ \\
 \hline
 ၃၀ \\
 \hline
 ၂၈
 \end{array}$$

၂-အကြွင်းကို ယူရပါမည် တွက်နည်းကိုသိလျှင် အဟောတို့

ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါ။

၁။ ရွှေတိုင်ရသောသူသည်... ပစ္စည်းဥစ္စာပြည့်စုံသူ ဖိသားပေါက်ဖွားခြင်း၊ ငယ်စဉ်က ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ခဲ့ရခြင်း။

၂။ စပါးတိုင်ရလျှင်... ထိုသူသည် အလုပ်ကို ဝိသီယာစိုက်၍ လုပ်ရသကဲ့သို့ ဝိသီယာကို ခံစားရပြီး သားသမီးအခြေပေါ်၍ မကြောင့်မကျ မတောင်းချမ်းသာမည်။

၃။ ဖွဲ့တိုင်ရသောသူသည်... သူတစ်ပါး၏ လက်အောက်၌ ကိုင်ရတတ်၍ ဆင်းရဲပင်နေထိုင်ရတတ်သည်။

၄။ ဆန်တိုင်ရသောသူသည်... မိမိလုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတို့အောင်မြင်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံကာ သားသမီး ခြွေရံသားတို့နှင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေထိုင်ရသည့် သင်ဇရာ... မည်သည့်တိုင်ရဖွားသူဖြစ်သနည်း။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသောနက္ခတ်နက္ခါ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိပါစေ

ကောင်းခန့် (သုခဝိခြေ) ဝက်လက်

နှင်းဆီပင်မှ

လက်တွေ့ ငွေပြဒါး

ပူး၏။

နှင်းဆီပင်မှ လက်တွေ့

ငွေပြဒါးထုတ်ပြခြင်း

ဆရာရှင်ရသေ့က...

‘ကဲ...အကာကြီး နှင်းဆီပင်မှ လက်တွေ့

ပြဒါးထုတ်နည်းကို ယူပလာ၊

ဟု မိန့်လေသည်။

‘တင်ပါ့ဘုရား တပည့်တော် သိချင် ပါတယ် ချီးမြှင့်ပါဘုရား’

ဟု ပြန်လျှောက်မိလေသည်။ ဆရာ ရှင်ရသေ့မှ...

‘ဟောဟိုမှာ နှင်းဆီပင် အပွင့်(၂၀)

လောက် အကာကြီး အညှာက ခူးခဲ့ချေ’

ကျွန်တော်လည်း နှင်းဆီပင်(၂၀)

တိတိ ခူးခဲ့ရာ ရသေ့အရှင်မှ ကြွ

ပန်းကန်ပြားထဲသို့ စနစ်တကျ ခြွေတာ

ထည့်စေ၏။ ထို့နောက် သောက်ရေ

ခွက်ဖြင့် ရေတစ်ခွက် ထည့်စေပြန်

သည်။

‘ကဲ.....အကာကြီး ဖျာသုတမုတ်ပါ

ဆားနဲ့ သံပရာဟာ ပြဒါးထုတ်တဲ့နေရာမှ

ဖယ်ပြီး ဆရာကြီးဆွယ်ပါရတယ်’

ဟု မိန့်သဖြင့် သံပရာသီး(၃)လုံး

ဆား ဇွန်း(၁)ဇွန်းခန့် ကြွေပန်းကန်ခွက်

သို့ ထည့်စေ၏။ ထို့နောက် နှင်းဆီပင်

ဖတ်များ ညှာတံ၊ ဖျာခံတို့ပါမကျန်

နာဇီဝက်မျှ လက်ဖြင့် ဖျစ်နယ်ဆုပ်ကိုင်

စေပြန်သည်။

‘အကာကြီး အနုလို ကိုယ်တိုင် လက်နဲ့

နယ်ခိုင်းရတာ တစ်သက်လုံး မှတ်မိစေ

အောင်ပွင့်ပွင့်အောင်ကို ဆယ်လိုက် ရေ

ထွယ်ကူစွာ စမ်းသပ်လိုသူတို့

အတွက် နည်းလမ်းငယ်တစ်ခုလည်း

လက်တွေ့သဘောလည်း

ဆောင်၏။ ဆန်းပြားသည့် လောကီ

နည်းလမ်းအချို့ကို ကြားနာခွင့်ရခဲ့ရ၏။

အကြောင်းကား ဉာဏ်ကြီးရှင်၊

ဉာဏ်ကြီးရှင်ဟု ဆိုနိုင်သော ဆရာ

အရှင်ပညာဒီပ ရသေ့ကြောင့်ပင် ဖြစ်

၏။ ဆရာရသေ့က သက်တော်(၇၄)နှစ်

အသားအရည် စိုပြည်ကာ တည်ငြိမ်

သော အပြုံးပိုင်ရှင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဆရာရသေ့က ယခင်မဟာမြိုင်

အထာတွင် နေထိုင်ပြီး ယခုအခါ မဟာ

မြိုင်တောတွင် မရှိ ဘယ်တော၊ ဘယ်

မြိုင် ရောက်ရှိ သီတင်းသုံးနေကြောင်း

သိခွင့် မရတော့ချေ။

မဟာမြိုင်တောဆိုသည်က မြန်မာ

နိုင်ငံ၏ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်

တွင် တည်ရှိနေပြီး ကလေးဝမြို့နယ်၊

အင်္ဂါဒါးမြို့နယ်နှင့် တန့်ဆည်မြို့နယ်

(၃)ပွင့်ဆိုင် ရေယာတို့တွင် ပါဝင်

အကြောင်း မှတ်သားပူး၏။

မဟာမြိုင်တောကြီးက နံနက်

ခြောက် ခန့်က ခြောက်နာရီခန့်

တို့တိုင်း တည်ရှိ၍ ရက်မကြီး ရက်မ

အရှင် ပညာဒီပအရှင်တို့သာ ဖြစ်

သည်။

အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝ တာဝန်ဖြင့်

သွားလာရင်း မဟာမြိုင်တောမှ ရသေ့

ရှင်ပညာဒီပနှင့် ကြုံတွေ့ ဦးခိုက်ခွင့်ရ

ခဲ့လေသည်။ ရသေ့ရှင် ပြောပြသော

ဖျာသုတအကြောင်းကား လူတို့

အတွက် နှင်းဆီပင် အသုံးဝင်ပုံပင်

နှင်းဆီပင်နှင့် သွေးတိုးဧရာဂါ

“နှင်းဆီနီနီ သွေးကို ကြည့်၏”

ဆိုသောစကားကို ကြားဖူးခဲ့၏။ သွေး တိုးဧရာဂါဖြစ်ပါက နှင်းဆီပင်နီနီ လက် တစ်ဆုပ်ကို ရေဖြင့် ပြောင်အောင်ဆေး ဦး (၃)ခွက် (၁)ခွက်ပြုတ်၍ သောက် ပါမှ သွေးတိုးကျကြောင်း မှတ်သား

ပွင့်ဖတ်ဆယ်ပြီး ရေကို စစ်ကာ အနှစ် အကျန်ကို ကြည့်မိ၏။

‘အရှင်ဘုရား...ဖြူရွှေ ငွေမှုန် အသွင် အနှစ်မှာရှိပါတယ်ဘုရား’

ဟု ကျွန်တော်မှ ဝမ်းသာအားရ လျှောက်မိ၏။

ရသေ့ရှင်မှ ပြုံး၍ မိန့်၏။

‘အကာကြီး... အိမ်ပြဒါးအနှစ်ကို လုံထဲ ထည့်ကာ မီးအေးအေးနဲ့ အဆင့်ဆင့်တက်

ရင် အချို့လူတွေလိုချင်တဲ့ ပြဒါးလုံးစစ်စစ် ပုလဲနှစ်ကို ရတာပေါ့’

အကာကြီး စင်စစ်ကြည့် နှင်းဆီပင်တွေကို စနစ်တကျ ရယူပြီး ပြဒါးထုတ်ရင် အဂိုရတ်

ဝါယာရှင်တို့ အလွန်မက်မောတဲ့ ပြဒါးတတ် ကို သန့်သန့်ပြန်ပြီး ဝယ်သုံးရာ မလိုဘဲ

ရနိုင်တာပေါ့။

အကာကြီး အရာရာတိုင်းမှာ အသိမှ အတတ်ကို ပြောင်ရတယ်။ အသိဟာ ပိဏ္ဍာဏ်ဖြစ်ပြီး အတတ်ဟာ သိပ္ပံအသွင်

ဆောင်ဟယ်။

ခုပြောပြလိုက် လက်တွေ့ပြလိုက်တာဟာ ပြဒါးတတ်လိုသူတို့အတွက် အစိုးအမပုန်

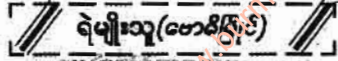
တဲ့ မြန်မာတို့ရဲ့ ပိဏ္ဍာရ အတတ်ပဲပေါ့’

ရသေ့ရှင်သည် အခြားသော သစ်ပင်များ ဆေးဖက်ဝင်ပုံ အသုံးပြုပုံ

တို့ကို ကောင်းစွာ နားလည် အလွန် သိလှသည်ဟု စိတ်မှ မှတ်ချက်ချမိ၏။ ထို့နောက် ဆရာရှင်ရသေ့အား ဦးညွတ်

ကန်တော့လိုက်မိပါတော့သည်။

‘သာဓု...သာဓု...သာဓု’

စိပ်ပုတီးစိပ်ရန်

လာ၍ သတိပေးသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်း

တော့ဘူး။ စေတီတစ်ပတ် ပတ်ဆွဲ
တော့လဲ မတွေ့ဘူး။

မောင်သူတော်လဲ ဆက်မရှာတော့ဘဲ
ဘုရားသောက်တော်မေ
အမွှေးတိုင်၊ ဆီမီးတိုင်
ထွန်းကပ်ပြီး “အရယ်
ဗုဒ္ဓေါသိဒ္ဓိ” ဂုဏ်တော်ပုတီး
ထိုင်စိပ်နေတယ်။
ပုတီးပတ် (၂၀)ကျော်
လောက်မှာ မွှေးကြိုင်နေတဲ့
ရနံ့လေးကို သိသိသာသာ

မန္တလေးတိုင်း စဉ့်ကူးမြို့နယ်
ကြက်ဖြူတောင်ကုန်းရွာ၏အရှေ့စွဲကြို
တောင်ပေါ်မှာ မောင်သူတော် ရောက်
ခါစက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်လေးပါ။

မောင်သူတော်ရောက်ခါစက စကြို
တောင်ပေါ်မှာ ကိုးတောင်ပြည့်
အေချမ်းအောင်ပြင် စေတီတော်တစ်ဆူ
ယိုင်ရွံ့နေသော ရေပိကလေးတစ်လုံး
ကျောက်တုံးတွေနဲ့ ဆောက်ထားသော
လူနှစ်ယောက်ထိုင်သော ကျောက်
တိုက်ကလေးတစ်ခုသာ ရှိတာပါ။

မောင်သူတော်က ကျောက်တိုက်
ကလေးထဲမှာ ခြေဆန့်မရလို့ ခပ်စောင်း
စောင်း ကွေးကွေးလေး အိပ်ရတာ
ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တဲ့ နေ့ရက်တွေမှာဆို
နံနက် (၄)နာရီလောက်ထပြီး အမြဲ
တမ်း ပုတီးစိပ်နေကျပါ။

တစ်ညမှာ ခူလည်ရွာထဲက ဘိုးဘိုး
ဦးလွမ်းမောင် လာလည်တာနဲ့ စကား
ကောင်းသွားတာကြောင့် အိပ်ရာဝင်
နောက်ကျသွားပါတယ်။

နံနက်အိပ်ရာထ နောက်ကျနေချိန်
မှာ အသက်ကိုးနှစ်အရွယ် ရောင်ပေစူး
လေးနဲ့ ပါးပြင်မှာလဲ သနပ်ခါး ပါးကွက်
ကျားလေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကလဲဆေးနီ
ဆိုးထားသလို ရဲနေတယ်။ မိန်းကလေး
က...

‘(၄)နာရီထိုးပြီး (၅)မိနစ်ကျော်နေပြီ ထ
တော့’

လို့ သုံးခွန်းလောက် ဆက်ပြော
တယ်။ မောင်သူတော်က...

‘ဘယ်က ကလေးမက လာနိုးတာ
ပါလိမ့်’

ဆိုပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တယ်။
စက္ကန့်ပိုင်းပဲ မြင်လိုက်ပြီး ရုတ်တရက်
ပျောက်သွားတယ်။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ (၄)နာရီ (၅)
မိနစ် အတိအကျ ဖြစ်နေတယ်။
ဒါကြောင့် ကျောက်တိုက်အပြင် ထွက်
ကြည့်တော့ မိန်းကလေးကို မတွေ့

Handwritten signature or mark.

စကြိုတောင် သူတော်
(စဉ့်ကူးမြို့)

www.burmeseclassic.com

လက်ကြပ်(Hand chain)အကြောင်း

ထူထပ်ပိုသတ် စည်ကားသော လူများပုထိုး၊ အဓိကရ နေရာများ၏ အထိတ်တရစေ့ဆိုင်များတွင် လက်ကြပ်လက်ကြပ် အဆင်တန်ဆာများကို သယ်ဆောင်မှု၊ လုံမပျိုတို့ စိတ်ဝင်တစား သယ်ဆောင်ခြင်းကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

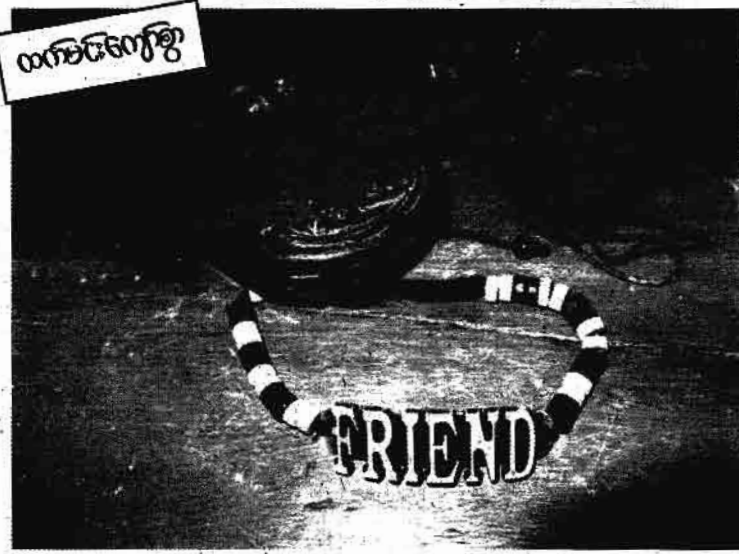
မျိုးနွယ်သူတို့ ထုံးစံအရ ချစ်မေတ္တာ အတော်တများအပြင် အဆွေခင်ပွန်း၊ နီးသင်္ဂဟဆိုင်ရာ သင်္ကေတများစွာ သည်း အားပေးခြင်း ခံကြရသည်။

ဆတ်လူငယ်တို့သည် အများဆုံး နီးသင်္ဂဟ ဘာသာစကားများဖြစ်ကြသော အင်္ဂလိပ်၊ တရုတ် စာများကို အခြေခံအဆင့်မှ နားလည်ကျွမ်းဝင်မှု ရှိကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် တိုးတက် တက်ကြွမှုနဲ့လာသော ဘာသာန္တရ သဘောလိုက်စားမှုကို ချီးကျူးဝမ်း ချော်တတ်မိသည်။

ဥပမာအားဖြင့် အရိုးပုတီးသဏ္ဍာန် ဖြစ်လာသော (ပလတ်စတစ် သို့မဟုတ် သစ်စားဖြစ်သည်။) လက်ကြပ်(Hand chain) တစ်ခုတွင် "FRIEND" ဟူသော စာလုံးများကို ထင်ရှားစွာ တန်ဆာ ဆင်ထားသည်။

သစ်ခြမ်းကွေးပုံစံတွင် မျက်နှာပုံ သစ်ထားသော သစ်သားပန်းပုရုပ် သစ်ခုတွင်ကား "ရှီထိုပုလောင်" (Xiè Bù Lǎo) ဟု ထွင်းထားသည်။

သစ်မပွမ်း အရွယ်ရောက်သည့်တိုင် အထိတောင်သေးသော ခင်မင်မှုမေတ္တာ သူတစ်စား" ဟူ၍ မိတ်ဆွေရင်းချာ သဘောရင့်ကို ဖော်ကျူးထားသည်။

● လက်ကြပ်(Hand chain)အကြောင်း

ယင်း "လက်ကြပ်" များတွင် စိတ်ဝင်စားမိသည်ကား ကြိုးထိန်းကွင်း ပြုလုပ်ထားပုံဖြစ်သည်။ ကွင်းလျှော့ ကြိုးထုံးဖြစ်သည်။ စိပ်ပုတီးခေါင်း အထိန်းကြိုးအဖြစ် ဖွတ်မြီးကြိုးချည် နည်းကို အသုံးပြုကြရာ အလုံးအဝိုင်း ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။

ယခု သုံးထားသော အထိန်းကြိုးထုံး မှာ ကြိုးပြားပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်။ ဘူးလည်သီးခတ်သကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့် ဆက်တွဲထားခြင်းဖြစ်ကာ လက်ကြပ် (Hand Chain) နှင့် လိုက်ဖက်သောပုံစံ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကွင်းလျှော့ကြိုးပြားချည် နည်းကို လေ့လာတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပုံ(၁) ။ ပင်မ မဏ္ဍိုင်ကြိုး၏ အောက်တွင် ကြိုးပြားချည်မည့် အထိန်းကြိုး(A(တစ်စိတ်တစ်ဒေ) ကိုထားပါ။ ကြိုးစ A1ကို

မြားအတိုင်း ကျော်ခြင်း၊ လျှိုခြင်း ပြုပါ။

ပုံ(၂) ။ ကြိုးကွင်းတစ်ကွင်းကို ရရှိမည်။

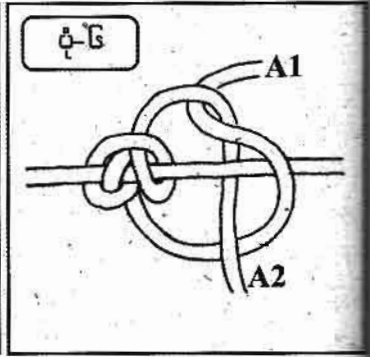
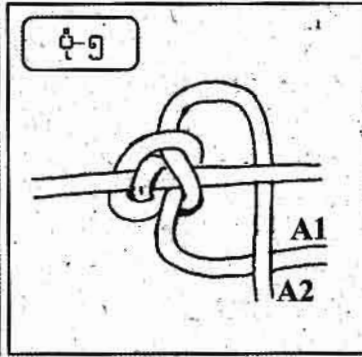
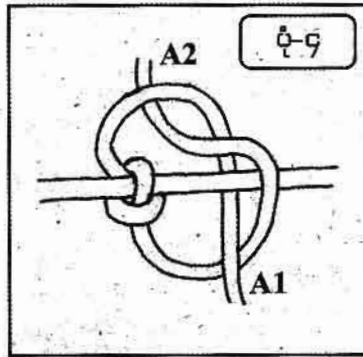
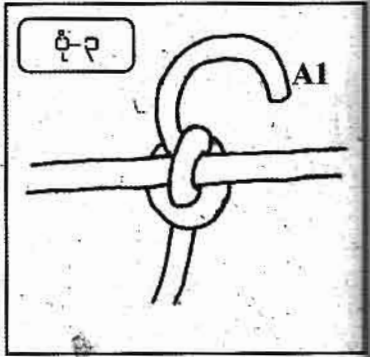
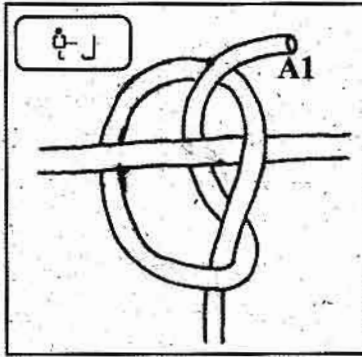
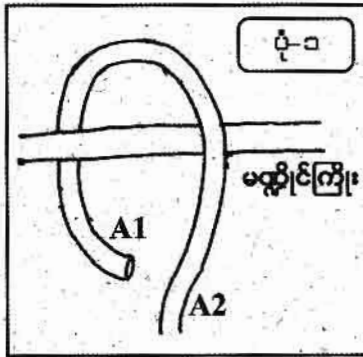
ပုံ(၃) ။ တင်းတင်းရင်းရင်း ဖြစ်အောင် ဆွဲပါ။ ကြိုးစ A1ကို မဏ္ဍိုင်ကြိုးအောက်မှ လျှိုပါ။

ပုံ(၄) ။ ကြိုးစ A2ကို A1အောက်မှ လျှိုပါ။ မဏ္ဍိုင်ကြိုးကို ကျော်၍ ကွင်းအတွင်းမှ လျှိုထုတ်ပါ။

ပုံ(၅) ။ ကျစ်လျစ်အောင် ဆွဲတင်း၍ ကြိုးစ A2ကို မဏ္ဍိုင်အောက်မှ လျှိုပါ။ ကြိုးစ A4ကို A2 အောက်မှ ပြန်လျှိုပါ။

ပုံ(၆) ။ (ကြိုးစ A1) မဏ္ဍိုင်ကို ကျော်၍ ကွင်းအတွင်းမှ လျှိုထုတ်ပါ။ ပုံ(၄) အတိုင်းဖြစ်ရန် ဤသို့ဖြင့် တစ်ကွင်းပြီးတစ်ကွင်း

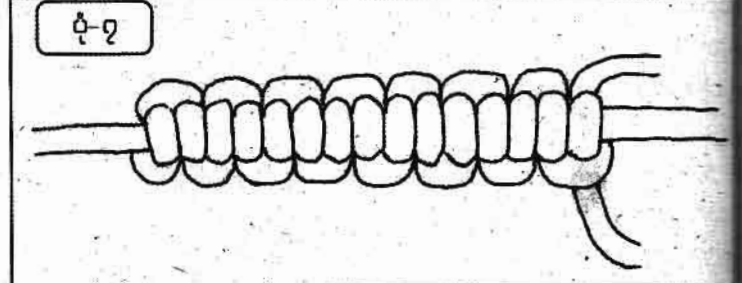

ဆက်၍ ချည်သွားပါ။
ပုံ(၇)။။ကွင်းလျှော ပြုနိုင်သော
ကြိုးပြားအတွဲကို ရရှိပါပြီ။
ဘူးလည်သီးခတ် ချည်ထုံး
နည်း အတွဲလိုက်ပုံစံဖြစ်
သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အလွန်အထွေထွေအားဖြင့်
လက်ဖွဲ့ထိုင်ရာ အယူအဆတွင် ဘူးလည်
သီးခတ်ချည်နည်းသည် အဆွတ်အချွတ်ကို
စုစည်းခြင်းဖြစ်သည်။
အထက်အောက်ကို ဖြစ်စေသည်။ သို့
တစ်ပါးအပြု အသန့်ရှင်းပထမအားဖြင့်
နိုင်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား အကြံပေး
ခဲ့ကြသည်။

ဘူးလည်သီးခတ်ချည်နည်း အထက်
ထပ် စုစည်းထားသော ဤကွင်းလျှော
ကြိုးပြား ကြိုးထုံးကလေးသည် လက်
ဆောင်ရရှိပါက(လက်ဆောင်ပစ္စည်း၌
ချည်ထုံးထားခြင်း ဖြစ်ပါက) နှစ်ဦး
နှစ်ဖက် ခိုင်မြဲသော ချစ်မေတ္တာ
သံယောဇဉ်များ စုစည်းကျစ်လျစ်စေ
သည်။

၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမုန်းအာဇာတများ လွင့်ပျောက်
စေသည်။ သံသယပျောက်ကွယ်၍
အမှန်ဘဝ ရောက်လွယ်စေသည်။
နေအိမ်ဂေဟာတွင် ထားရှိပါက
(လက်ဆောင်ရရှိဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်
ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်စေ) နေအိမ်ဂေဟာ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍ သမားတို့ပညာ
ယတြာစီမံ မကောင်းကြသမျှ မစွန့်မငြိ
အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိစေဘဲ
ပိန်းကြာဖက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့
ကင်းစင်ပပျောက်စေနိုင်သည်။
ကံ၏အကျိုးကို အနှောင့်အယှက်
ကင်းစွာ တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ခံစားရရှိ

နိုင်ကြသည်။
ဘုရားစင်တွင် အလှဆင်ပူဇော်
သည့် မီးကြိုး၊ ပန်းစည်း၊ ခန်းဆီ
လိုက်ကာ စသည်တို့၌ စည်းနှောင်
ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပိုမို အကျိုးထူးရရှိ
ပေသည်။
[ကြိုးထုံး လက်ဖွဲ့များအကြောင်း
ရှင်းပြပေးတော်မူသည့် ဆရာအရှင်
ပညာဒီပနှင့် ထုံးအိုင်ဆရာကြီး
ဦးတင်ဖေတို့အား ဂါရဝပြုလှူအပ်...]

ထက်မင်းကျော်စွာ

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

အဆောင်ကျောက်ပျက်ပျား အဖြိုင် (၃)

ဖော်ပြ (LL.B)

အခုလအတွက် ဖော်ပြပေးမည့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အဆောင်ကျောက်မှာ ကျောက်သစ်ဥ အဆောင်ကျောက် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျောက်မျက်နှာမှာ ကျောက်အရောင်အမျိုးမျိုးဖြင့် လှည့်လည်နိုင်ပြီး ဖြူရှင်းမှုနှင့် ဖိတ်ဆွတ်မှုကို ကောင်းကောင်း ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

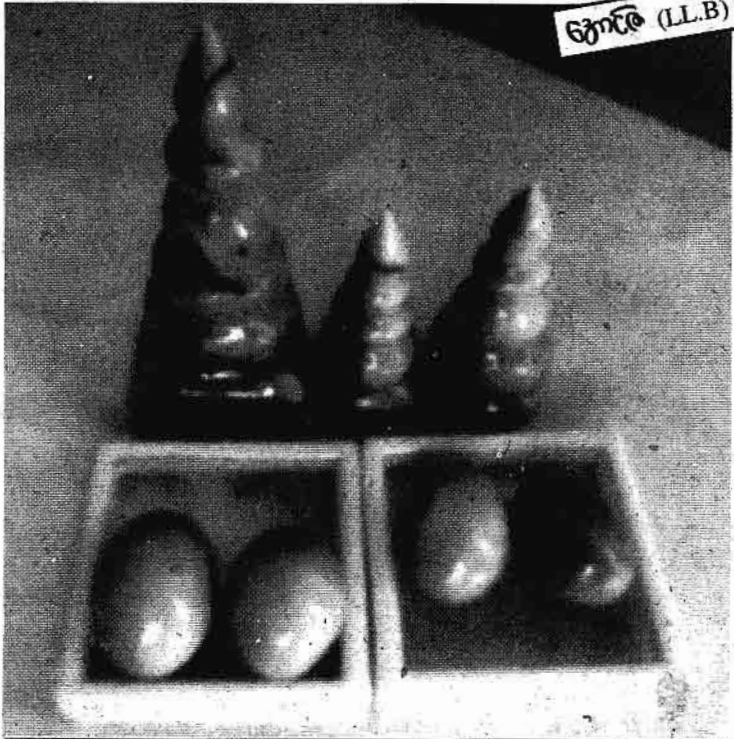
ထို့ပြင် ရှေးခေတ်ရာဇဝင်များအရ အဆောင်ကျောက်များ နေထိုင်ခဲ့သည့် အဆောင်တွင်လည်း ရှာဖွေရရှိနိုင်ပါသည်။

အဆောင်များတွင် အချို့နေရာများ၌ သစ်ပင်ကြီးများ မပေါက်ဘဲ သစ်ပင်ငယ်များသာ ပေါက်သည့် အဆောင်တုံးကျောက်ဆောင် ထူထပ်သော တောင်ကုန်းများ ရှိပါသည်။

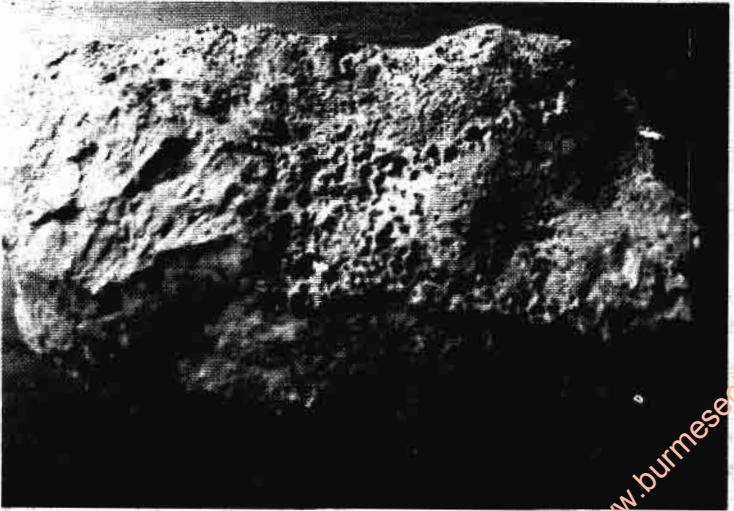
ထို့တောင်ကုန်း ကျောက်ကြီးများ ကျောက်ကြားတွင် ဆင်တုံးမနွယ်၊ သစ်သမနွယ်၊ တိလက်သား၊ မျောက်ဥပင် ထူပင် စသည့် အမြစ်ဥကြီးများရှိသော အပင်တို့ ပေါက်ရောက်တတ်ကြပါသည်။

ဤသို့တုဒဏ်ကြောင့် တောင်ပြိုကျသည့်အခါ ယင်းအပင်တို့၏ အမြစ်ဥကြီးငယ်များ မြေသားဖုံးအုပ်၊ ကျောက်ကြီးကြီးများပိ စသည်ဖြင့် နှစ်သန်းသန်းများစွာ ကြာသောအခါ ကျောက်အောက်တွင် ဖြစ်သွားကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်သစ်ဥ ဆိုသည်မှာ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ဖြစ်သွားသော နွယ်ပင်၊ သစ်ပင်တို့၏ ဥများပင်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆေးဖက်ဆိုင်ရာ နွယ်ပင်ဥများ ဖြစ်ကြ၏။

◆ ကျောက်သစ်ဥအတွင်းသားကို ပြုလုပ်ထားသော အပေါ်ကျောင်ခေတ်နှင့် အပေါ်ကျောင်လက်ခွင်ကျောက်တို့ကို တွေ့မြင်ရန်
◆ (ကျောက်သစ်ဥ) သစ်ဥကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းကို အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်ရန်

www.burmeseclassic.com

အချို့ ကျောက်သစ်ဥများမှာ အလေးချိန်ငါးဆယ်သာ၊ တစ်ပိဿာ ခန့်သာ ရှိကြသော်လည်း အချို့မှာ အလေးချိန်ငါးပိဿာ၊ ဆယ်ပိဿာ အထိ ရှိတတ်ကြသည်။

ကျောက်တုံးကြီးများအောက်၊ မြေကြီးများအောက် ရောက်ရှိနေပြီးမှ တစ်ဖန် ငလျင်ဒဏ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိုးရေတိုက်စားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ထိုနေရာ ထပ်မံပြိုကျပြီး ကျောက်သစ်ဥများ မြေပေါ်သို့ ပြန်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်သစ်ဥ၏ အပေါ်ဘက် အပြင်ခွံအရောင်မှာ ပကတိ သစ်ဥအရောင်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ညိုဝါဝါ မည်းပြာပြာရောင်ဖြစ်ပြီး အမြှုပ်စေသကဲ့သို့ ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်များလည်း တွေ့ရသည်။

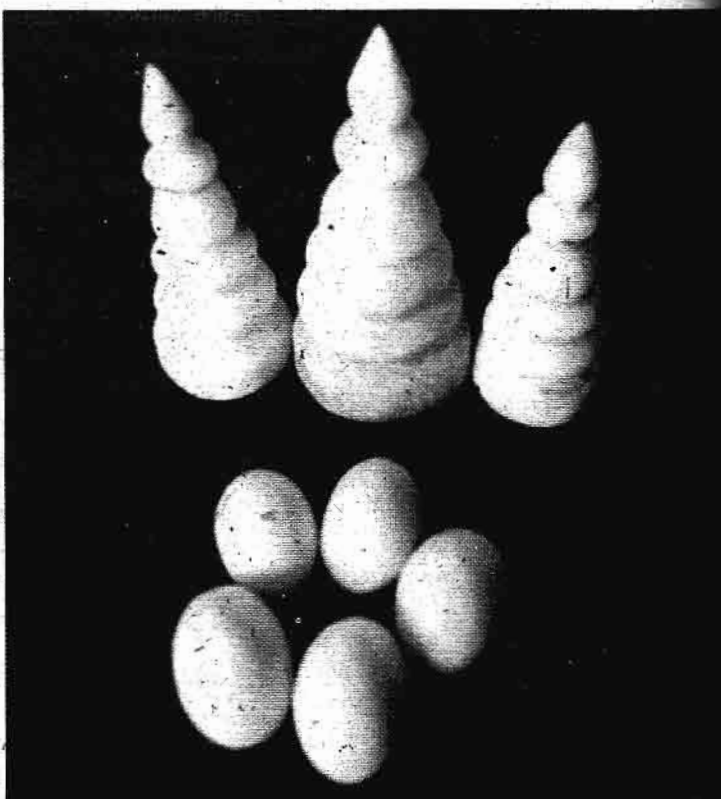
သစ်ဥအခွံမှ အစေးဖြူများ ထွက်ပြီး ထိုအစေးဖြူများ ကျောက်ဖြစ်သွားရာမှ ဝါညစ်ညစ်အရောင် ဖြစ်သွားခြင်း ဟု ယူဆပါသည်။

ကျောက်သစ်ဥ၏ အောက်ခြေမျက်နှာပြင်မှာ အဝါရောင်၊ လိမ္မော်ရောင်မျိုးဖြစ်သည်။ အပေါ်ခွံထက် ပို၍ ချောညစ်ပါသည်။

ကျောက်သစ်ဥကို ကျောက်ဖြတ်လွှာဖြင့် လီးဖြတ်ကြည့်သောအခါ အတွင်းသားမှာ လွန်စွာညက်ညောပြီး အဝါရောင်၊ အဖြူရောင်၊ လိမ္မော်ရောင်တို့ ရောနှောနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကုန်စွန့်ဥအဝါ အတွင်းသားနှင့် အနည်းငယ်တူပါသည်။ ကျောက်သားဟု မထင်ရဘဲ စားချင်စရာကောင်းလှ၏။

အခွံနှင့်အညီ အတွင်းသားက အဝါရောင်ဖြစ်ပြီး အခွံနှင့် အတွင်းအလယ်အနင်းသားက အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း သယ်ဆောင်သည့် အရာရောင်ခြည်မရှိပေ။

ကျောက်သစ်ဥပြင် မြေလှုပ်သောအခါ အမြှုပ်ရောင် ပိုများသည့် အပေါ်များနှင့် လက်ရွှင်ကျောက်များကို တွေ့မြင်ရပုံ

အသားလောက် မာကျောခြင်းမရှိပါ။ အလင်းစိတ်အသားဖြစ်သည်။

ထိုကျောက်သစ်ဥအတွင်းသားကို စေတီငယ်များ၊ လက်ရွှင်ကျောက်များ ပြုလုပ်ရာ အချို့မှာ လိမ္မော်ရောင်၊ အချို့မှာ အဝါရောင်၊ အချို့မှာ အဖြူရောင်၊ အချို့မှာ အဖြူ၊ အဝါ၊ လိမ္မော်ရောသော အရောင်များ ဖြစ်ကြသည်။

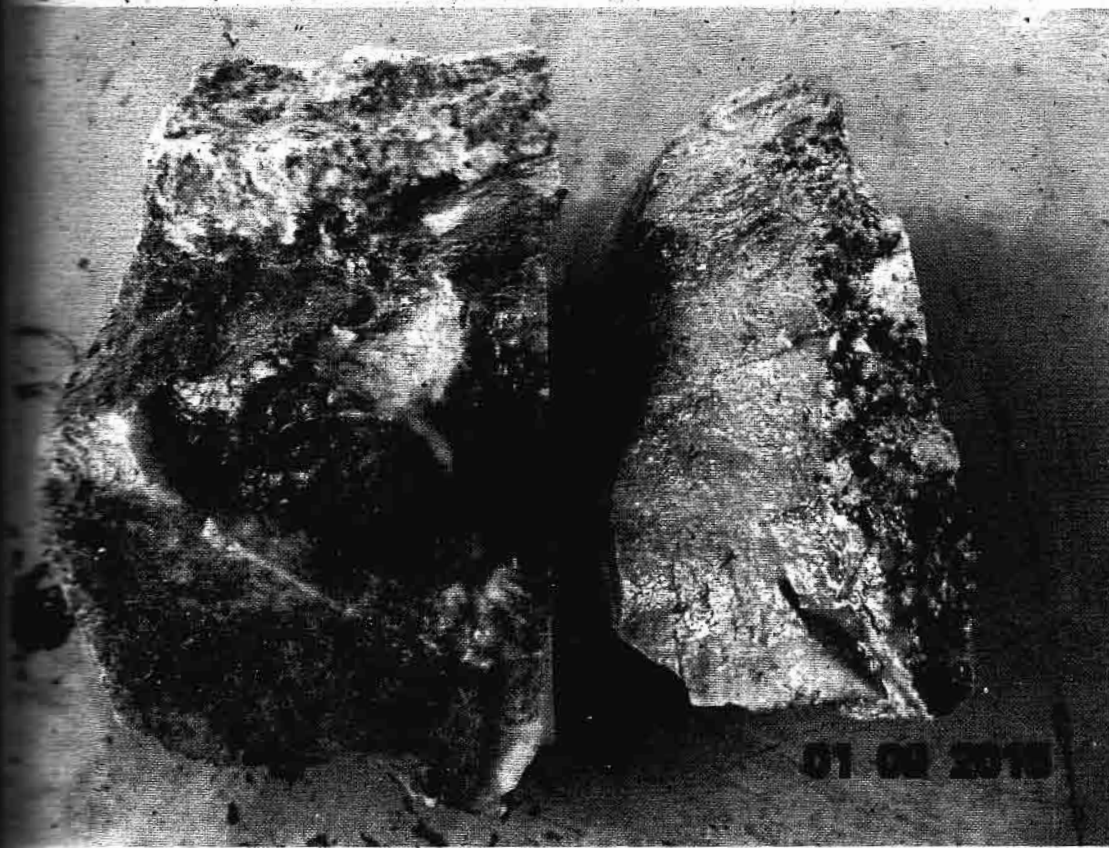
ကျောက်သစ်ဥအတွက် အဆောင်ကျောက်စေတီငယ်များကို နေအိမ်တိုင်းတွင် ဘုရားစင်၌ဖြစ်စေ၊ အိမ်ခန်းအတွင်း၌ဖြစ်စေ ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် အိမ်ရှိ မိသားစုများကို ကျန်းမာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်စေခြင်း၊ ကူးစက်ရောဂါဆိုးများ မကပ်ရောက်နိုင်ခြင်း၊ မကျန်းမမာဖြစ်နေသူများရှိလျှင် ဆေးကောင်း၊ ဆရာကောင်းတွေ့ပြီး သက်သာ

ပျောက်ကင်းစေခြင်း...

ကျောက်သစ်ဥအဆောင် လက်ရွှင်ကျောက်ကို လက်ရွှင်ကွင်း၌ ဆောင်သူ၊ အင်္ကျီအိတ်၊ ပိုက်ဆံအိတ်တို့တွင်ထည့်၍ ဆောင်ထားသူ၊ အိမ်ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ထားအိပ်သူများမှာလည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းခြင်း၊ ရောဂါဆိုးများ အလွယ်တကူမကူးစက်၊ မဖြစ်ပွားနိုင်ခြင်း...

ရောဂါ ခံစားနေရသူဆိုသည့် ဆေးကောင်း၊ ဆရာကောင်းတွေ့မြန်မြန် သက်သာပျောက်ကင်းစေရန် နာတာရှည် ရောဂါဝေဒနာများ နာလန်ထလာနိုင်ခြင်း။

ဆေးခန်း၊ ဆေးရုံများတွင် ကျောက်သစ်ဥအဆောင် စေတီငယ်များ

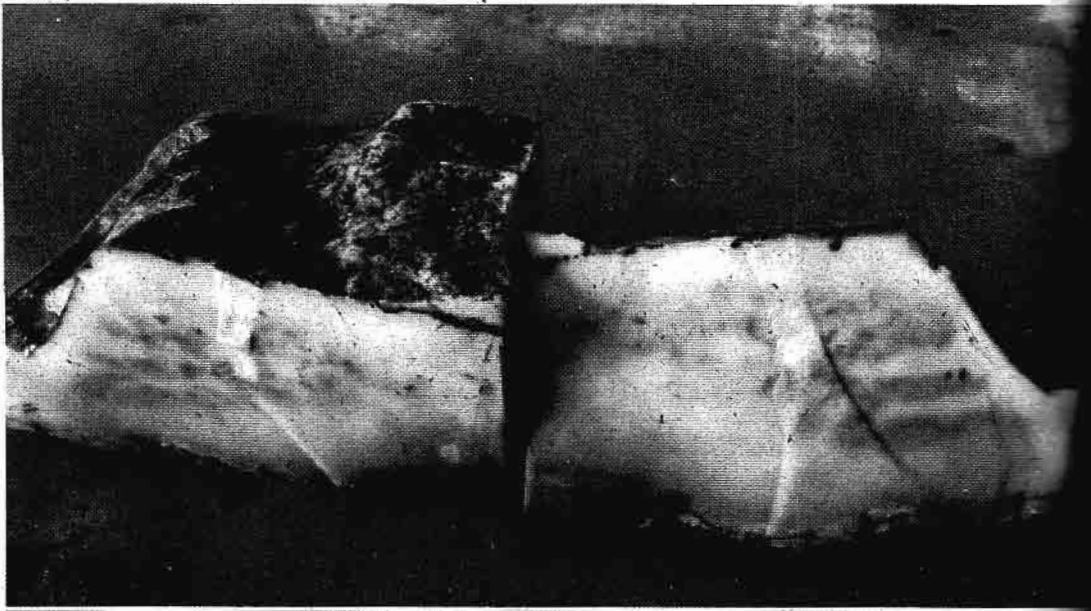

ကျောက်သစ်ညှို့ကျောက်ခြောက်လွှာဖြင့် ဝိုင်းခြောက်ထားပြီး ထောက်ပိုင်အဖြစ်ခွဲထုတ်

အစစ်ထားခြင်းဖြင့် လူနာများ ရောဂါ
အာရုံသာပျောက်ကင်းမှုကို ပံ့ပိုးပေး
ခြင်း ဆေးဆရာများ ဆောင်ထားပါ
ဆေးစွမ်းပိုထက်ခြင်း ဆေးကုသမှု
သစ်နန်း ပိုမိုအောင်မြင်ခြင်း စသည်
အကျိုးထူးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။
ကျောက်သစ်ညှို့ အဆောင်များကို
သိဒ္ဓိတင်ပုံမှာ ယခင်အတိုင်း ဘုရား
စင်္ကြံတွင် ခုံ၊ စားပွဲ စသည် အမြင့်
အနိမ့်မှာ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ခင်းခြင်း။
အဆောင်ကျောက်များကို ရေသန့်၊
အရော်ကင်ပွန်း၊ အမွှေးနံ့သာရည်တို့
ဖြင့် ဆေးကြောသန့်ရှင်းစေခြင်းပြုကာ
စတီလင်ပန်းတွင်ထည့်၍ ပိတ်ဖြူ
အစစ်ထားသော စားပွဲ(သို့မဟုတ်)ခုံပေါ်
ထင်ပါ။

အင်္ဂါနေ့မှစတင်၍ နံနက်တစ်ကြိမ်၊
ညတစ်ကြိမ် နံနက်(၅)နာရီ၊ ည(၈)
နာရီတို့တွင် ဘုရားရှင်အား ပန်း၊
ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်
စသည် လှူဒါန်းပူဇော်၍ ဆေးသိဒ္ဓိ
မန္တန်တော်ကို တစ်ကြိမ်လျှင် (၃၇)
ခေါက်ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးရမည်။ (၃၁)
**ရက်တိတိ နေ့စဉ်ရက်ဆက် သိဒ္ဓိ
တင်ပေးရန်ဖြစ်သည်။**
ထိုရက်များအတွင်း သီလဆောက်
တည်ခြင်း၊ ဘေးမဲ့သက်ပယ်စားသုံး
ခြင်းများပြုသင့်သည်။ **[ကြာသပတေး
နေ့ညမှာ သိဒ္ဓိတင်ကိစ္စ ပြီးစီးမည်]**
ထိုကျောက်သစ်ညှို့ အဆောင်များကို
(၃)ရက်တစ်ကြိမ် သိဒ္ဓိပြန်တင်ပေးရပါ
မည်။ နံနက်(၃၇)ခေါက်၊ ည(၃၇)

ခေါက် ဆေးသိဒ္ဓိမန္တန်တော် ရွတ်ဖတ်
ပေးခြင်းဖြင့် အဆောင်ကျောက်မှာ
သိဒ္ဓိစွမ်းအား ပြန်ပြည့်ပါသည်။
ဆေးသိဒ္ဓိမန္တန်တော်
၁။ ပြုံ ဣဟ ဗုဒ္ဓါ စ မေပွာစ
သံယော စ သရဏံ ဝရံ၊
အနေန သစ္စဝါကျောန
တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိက္ခယ၊
၂။ ပြုံ ဗာလာ သပ္ပ မကလျာဏံ
ကလျာဏံ ဟုဏိတာသဒါ၊
အနေန သစ္စဝါကျောန
တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိက္ခယ၊
၃။ ပြုံ အပ္ပမာဒါ သိဝိ သပ္ပ
ယာဒါ အသိဝိ သဒါ၊
အနေန သစ္စဝါကျောန
တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိက္ခယ၊
နဂ္ဂဏှရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

◆ ကျောက်ပြင်ကျွန်း လှိုင်းပြင်ထားသော ကျောက်သစ်ပြင်တွင်သာကို ထွေ့ရုံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဗုဒ္ဓေါစ = ဗုတ်ခေါစ
ဝဗ္ဗောစ = ဝမ်မောစ
သစ္စဝါကျောန = သစ်စဝက်ကျောန
တိကိတ္တာ = တိကိတ်ဆာ
သိဒ္ဓိရတ္ထါ = သိတ်ဝိရတ်ထု
သဗ္ဗ = သပ်ဗ
ပဏ္ဍိတာ = ပန်ဒိတာ
အပ္ပမာဒါ = အတ်ပမာဒါ
သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
အနက်

၁။ ဦး-အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း
 စေသတည်း။ **က္ခယ**-ဤလောက
 ဌ၊ **ဗုဒ္ဓေါစ**-မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်းကောင်း၊ **ဝဗ္ဗောစ**-တရား
 တော်မြတ်သည် လည်းကောင်း။
သံယောစ - သံဃာတော်မြတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ **ဝရံ**-မြတ်
 သော၊ **သရဏံ**-ကိုးကွယ်ရာတည်း။
အနေနသစ္စဝါကျောန - ဤ မှန်
 သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ **မေ**-
 အကျွန်ုပ်၏၊ **တိကိတ္တာ**-ဆေးကု

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်းသည်၊ **သိဒ္ဓိရတ္ထါ**-ပြီးစီးပါစေ
 သတည်း။
 ၂။ ဦး-အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း
 စေသတည်း။ **ဗာယာ**-လူမိုက်တို့
 သည်၊ **သဗ္ဗံ**-အလုံးစုံသော
အကလျာဏံ - မကောင်းမှုကို
 (ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။)၊ **ပဏ္ဍိ**
တာ - ပညာရှိတို့သည်၊ **သဒါ**-
 အခါခပ်သိမ်း၊ **ကလျာဏံ**-
 ကောင်းမှုကို(ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်
 ၏။) **အနေနသစ္စဝါကျောန** - ဤ
 မှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ **မေ**
 -အကျွန်ုပ်၏၊ **တိကိတ္တာ**-ဆေးကု
 ခြင်းသည်၊ **သိဒ္ဓိရတ္ထါ** - ပြီးစီးပါစေ
 သတည်း။
 ၃။ ဦး-အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်း
 စေသတည်း။ **အပ္ပမာဒါ**-မမေ့
 မလျော့သော သူတို့သည်၊ **သဗ္ဗံ**-
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ **သီဝံ**-ငြိမ်းချမ်း
 ၏၊ **ပမာဒ** - မေ့လျော့သောသူတို့
 သည်၊ **သဒါ**-အခါခပ်သိမ်း၊
အသီဝံ-မငြိမ်းမချမ်းကြ၊ **အနေန**

သစ္စဝါကျောန-ဤမှန်သော သ
 စကားကြောင့်၊ **မေ** -အကျွန်
တိကိတ္တာ - ဆေးကုခြင်း
သိဒ္ဓိရတ္ထါ - ပြီးစီးပါစေသတည်း
 [ဤဝါထာတော် ပါဠိအနက်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦး
 အောင်ရွှေ၊ ဗျောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂီ)၊
 ဂုဏ်ထူး၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိ
 ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်
 ပါသည်။]

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံ
 ကော့ပြိုင်ဂူနှင့် ဟပွန်ခရိုင်
 တို့တွင် သာသနာပြုခဲ့သော ဘ
 ဦးပညာက္ခန္ဓိ၏ ဣန္ဒြေပညာမှ
 ပွဲတွေ့အဆောင် အစီအစဉ်
 ယုံကြည်မှုဖြင့် အကျိုးထူး ရရှိ
 ပါစေ။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်း

ထွတ်သည် လူ့လောက နယ်ပယ်
အထည်တပ် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲရန် သက်
သက်ပါ။ **မရှိ မှန်, မှန်နေပါ၏။**

ထထီ, တေဇေ, အာပေါ, ဝါယော
အာကာသပူးတွဲတတ်သည် သူ့
အဘော သူဆောင်၏။ **အရှိ မှန်, မှန်
၏။**

သင်္ခါရနယ်၌ ဖဒုဿ၊ ဝေဒနာ၊
အညာ၊ သင်္ခါရ ဝိညာဉ် ပရမတ်တရား
သည် ဥဒယ-ဝယ ဖြစ်ပျက် ဓမ္မအနေ
ဖြင့် ဝေါ်၏။

ဖြစ်ပျက်ဓမ္မကို မြင်ရန်အတွက်
အာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာသတိ၊
သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသမာဓိ ကာရက
ဆွင်ငါးပါးဖြင့် အားထုတ်ရသည်ဟု
ဝိပဿနာကျမ်းစာ၌ ဖတ်ရှုရ၏။ ဤ
အား ပရမတ်တရား၏ သဘာဝ
အက္ခယာကိစ္စအမှန်ပါ။

ထွတ်၊ ဓာတ်၊ ပရမတ်တရားတို့
သည် သူ့နယ်နှင့်သူ မှန်၏ဟု ဆိုရ
အော့မည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်ကျော်
ကာလပါ။

ကျွန်တော် တင်ပြမည့် အနိပုဂ္ဂိုလ်
သည် ယခုအခါ၌ လူ့ပြည်လူ့လောက
၌ မရှိတော့ပါ။ သို့သော် ယင်း၏
ထုတ်ရတ်တစ်ခုကိုတော့ ယနေ့ထက်
တိုင် အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်နေ၏။

ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်တွင် အသက်
လေးဆယ်ကျော် ကိုဘိုကေ တစ်
ဆောက်ရှိပါသည်။

အမေမုဆိုးမ ဒေါ်ပင်မုန့်နက်ဈေး
အတွင်း၌ ကုန်စိမ်းရောင်း၊ ညနေတွင်
တုန်စိမ်းတောင်းကို ခေါင်းရွက်ပြီး
တုန်စိမ်း လည်ရောင်းရ၏။

ကိုဘိုကေ၏ အလုပ်ကား နံနက်၊
ည ထမင်းဟင်းချက် ဘယ်ဘက်လက်
တစ်ဖက်က ငယ်စဉ်က မီးလောင်ခံရ၍

ပညတ်ဗု

ဓာတ်လွှာကိစ္စသလော

ကွေးကောက်ကောက်ဖြင့် မသန်ရှာပါ။
သို့သော် ယင်း၏ ဝါသနာကား
ပန်းထိမ်သုံး ရွှေကျိုသည့် ဖားဖို
အဟောင်းလေးဖြင့် အကုန်အကျ
သက်သာသော ဓာတ်ခဲဟောင်းဖင်မှ
သွပ်ဓာတ်သားကို ယူ၍ သွပ်ဓာတ်လုံး
ထိုးလေ့ရှိ၏။ ကျွန်တော်လည်း
ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် သွားကြည့်
လေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်အား...
'ကောင်းလေး... ဝါ ဓာတ်ထိုးနည်း
တစ်နည်းလို့ ကြော်နီကို လှူပြန်ပေး
ထိုးယူကွ'
ဟု ပြောပြီး သုသာန်မှ လူရိုးကို
မီးရှို့ပြီး ပြာကို အိမ်သို့ ယူလာပါ
တော့သည်။

ကိုဘိုကေသည် ကြေးနီကို ဖော်မှတ်
ပွိုင့်ရောက်အောင် ဆိတ်မျက်လုံးကဲ့သို့
အလင်းအကြည်ရအောင် မီးပေးဓာတ်
ထိုးပြီး လူရိုးပြာနှင့် ပေါက်၏။ ရရှိလာ
သော ကြေးဓာတ်လုံးကို အိမ်တုရားစင်
၌ ထားလိုက်ပါတော့သည်။
ထိုလူရိုးပြာနှင့် ထိုးထားသော ဓာတ်
လုံးသည် လူရိုးပြာဓာတ် စင်ကြယ်
သည်။ မစင်ကြယ်သည်ကို ကျွန်တော်
မသိပါ။

ဓာတ်လုံး၏သဘာဝသည် **ရှုပ်ကို
နာမ်သွင်း၊ နာမ်ကို ရှုပ်ချုပ်၊ နာမ်ကို
ရှုပ်ရွာ**ဟု ပုံသေနည်းရှိပါသည်။
နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်လည်း
ရန်ကုန်မြို့တွင် အလုပ်ဝင်၍ အခေါ်၊
အစ်မများနှင့်နေရာ ငါးနှစ်ကျော်သွား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာစင် ၁၈၁

ပါသည်။

ကျွန်တော်မင်းဘူးသို့ ခဏပြန်လာ သောအခါ ကိုဘိုကေလည်း မရှိတော့ ပါ။ ခေါင်းက ဆံပင်ပါးအောင် တစ်နှစ် ပတ်လုံး ခေါင်းပေါ်က ကုန်စိမ်းတောင်း ကို မချရဘဲ ရှာကျွေးခဲ့သည့်မိခင် ဒေါ်ပုခင်လည်း ကွယ်လွန်သွားပါပြီ။

အိမ်ရှေ့ သွပ်ကြမော့ တန်းထုတ် ထားသော သုံးပင်ပတ်လည် မြေစိုက် အိမ်လေးနှင့် အိမ်ပိုင်းကို စားရေး သောက်ရေး စီးပွားရေး ချွတ်ခြုံကျ၍ ရောင်းစားရသည်ဟု သိရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ယခုအချိန် ပင်စင် အငြိမ်းစားယူပြီး၍ ပညတ်ဓာတ်ပွဲယုတ် မှု တရားအစဉ်ကို ဉာဏ်မိသလောက် အားထုတ်နေချိန်တွင် ကိုဘိုကေ၏ ပုံရိပ်ကို မြင်ယောင်လာပြီး သတိတရ ရှိလှသည်။

နောက် ကိုဘိုကေ သုသာန်က လူ ရိုးပြာကို အိမ်သို့ယူလာပြီး ဓာတ်လုံး ထိုးသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်ပဲ သိပါ

သည်။

သုသာန်က လူရိုးပြာနှင့် မိမိနေ သောအိမ်၏ ပညတ်ဓာတ်ယုတ်စပ်မှ ကို ကျွန်တော် တွေးဆကြည့်မိပါသည်။

လူသား၏ ဖိဝယန္တရား လည်ပတ် နေစဉ် လောကနယ်၌ လူသည် သူ့ ဘဝ သူ့အလှနှင့်...

လောကနယ်၌ အနီလူသား ကွယ် လွန်သောအခါ အသုဘရှုပ်နှင့် အန္တိမ ဘဝ သေဆုံးလောင်တုံး ပြာကျရ၏။

‘သင်္ခါနယ်ပု ရုပ်နာမ်ထွေ၏ ဗလာ မသာပြာ ကိစ္စက ဝိပဿနာနယ်’

(လောင်းကန်လယ် ဆရာတော်ကြီး၏

ဟောပြောမိန့်မှာချက်။)

အဖြူအဝါ အရာရာကို ဝေဖန်ပိုင်း ရှု ဉာဏ်ကြီးသည့် ပါလိန့်မည် ဆိုသကဲ့ သို့ နေမင်းလမ်း တင့်တယ်ထွန်းလင်း သော လူ့လောကနယ်၌ သေဆုံး လောင်တုံး အန္တိမဈာပန ပြာကျသည့် ဓာတ်ကို မရောသင့်ပါဟု ယူဆမိ၏။ ဗေဒနယ်တွင် လူနေအိမ်နှင့် လူရိုး

ပြာ မည်ကဲ့သို့ ဓာတ်ယုတ်သည်ကို ကျွန်တော် ဓာတ်တိုင်ထူကြည့်မိပါ သည်။

***

(မင်္ဂလာရှိသော အိမ်အတွက် သုသာန်က လူရိုးသည် အနိုင်ဓာတ် အသေဓာတ်ကဲ့သို့ ဓာတ်ပွဲယုတ်နေ သည်ကို တွေ့ရပါ၏။ အိမ်နေထူ သည်လည်း သစ်ဆွေးတုံးကဲ့သို့ ငိုနွမ်းပျက်သုဉ်းရမည်သာ။)

အောင်ထုသန်း(မင်းဘူး)

တောထဲတောင်ထဲသို့ သွားရောက် ၍ ထမင်းခွေ၊ ရေခပ် တောတိုး သစ်ရွက်ခူးသူတို့ မကြာခဏ ဆိုသလို ဓားဖြင့် ခုတ်မိရှုခို ရှိကြသလို ငုတ်ထိုး၊ ကျောက်ချွန်ရှု၍ သွေးထွက်ပြီး အနာ တရ ဖြစ်ကြရသည်။

တောထဲတောင်ထဲ သွားသူများသည် မည်သူမျှ ကြိုတင်၍ ဆေးမယူ သွားကြပေ။ အနာဖြစ်မှ ဆေးရှာကြသည်။ တောထဲမှ ပြန်လာမှသာ ဆေးလိမ်း ဆေးစား ကုသကြသည်။

အမြဲ တောသွားသူများမှာ ဆေးလည်း အပို ယူမသွား။ ယူသွားလေ့လည်း မရှိကြ။ အနာ ဖြစ်ပြီဆိုမှ ထောင့်က်ပျောပင်ကိုသာ ရှာပြီး ငှက်ပျောပင်ကို ခါးလယ်မှ ခုတ်လိုက်ထွင် ငှက်ပျောပင်မှအစေးများ ထွက်လာပေမည်။

ထိုအစေးဖြင့် ထိခိုက်မိသော အနာကို သုတ်လိမ်းပြီး အဝတ်ဖြင့် စည်းထားပါက သွေးတိတ်သွားပါလိမ့်မည် (၂)ရက် (၃)ရက်ခန့်ကြာလျှင် စည်းထားသည့် အဝတ်ကို ဖြေလိုက်ပါ။ အနာမှာ ရောင်ခြင်း၊ ရင်းခြင်း မရှိဘဲ အံ့သြစရာကောင်း လောက်အောင် ကျက်သွားကြောင်း တွေ့ရပေသည်။ ဒါ့ကြောင့် အနာကို ကျက်စေတဲ့ ငှက်ပျောစေးလို့ ပြောလိုက်ပါပေ။

အနာကျက်ထုံ ငှက်ပျောပင်

ရောဂါကင်းဝေး ကျန်းမာကြပါစေ
ဆရာဦးစိန်ညွန့်(သထုံ)

အလုပ်အကိုင် လာဘ်ပွင့်လန်းစေမည့်

နေ့စဉ် (နတ်မောက်)

ရှေးရှေးက အဆောင်ယတြာ

အလွယ်အသာ သိရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

❖ တနင်္ဂနွေသားအတွက်	ထောက်ကြံ့သား
❖ တနင်္လာသားအတွက်	ဩဇာသား
❖ အင်္ဂါသားအတွက်	ခရေသား
❖ ဗုဒ္ဓဟူးသားအတွက်	စိန်ပန်းသား
❖ ကြာသပတေးသားအတွက်	လောက်သေသား
❖ သောကြာသားအတွက်	ပိတောက်သား
❖ စနေသားအတွက်	သစ်အယ်သား

တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြသည့်အတိုင်း မိမိ၏ အမြစ်အညွန့်နံ့ပါသည့် သစ်သားရပြီဆိုလျှင် မိမိ၏ အရပ်အမောင်းနှင့်အညီ ဖြတ်ယူပါ။

သင်၏ အရပ်အမြင့်သည် ငါးပေခွဲရှိလျှင် ငါးပေခွဲ ဖြတ်ယူပါ။

ထို့နောက် အရင်းအဖျား မလွဲစေဘဲ တောင်ဝှေးပြုလုပ်ပါ။ အရင်းဘက် တုတ်ပြီး အဖျားဘက်သို့ ပြေပြေလေး

နေ့/နံ	အမြစ်နံ	အညွန့်နံ
တနင်္ဂနွေ	စနေ	တနင်္လာ
တနင်္လာ	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ
အင်္ဂါ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဗုဒ္ဓဟူး	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး
ကြာသပတေး	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
သောကြာ	ကြာသပတေး	စနေ
စနေ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မထွက်စေရန်

နေ့တိုးဘွားတို့ ထားရစ်ခဲ့သည် အလွယ်အသာအယာ ပြုလုပ်နိုင်သည့် ယတြာလေးတစ်ခု တင်ပြလိုပါသည်။ ဤယတြာသည် ကျန်းမာရေး၊ နှုတ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးများ အတွက်ပါ အံ့ဝင်ခွင်ကျသည်ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ရှင်းပြသူမှာ နတ်မောက်မြို့နယ်၊ နတ်မောက်ရွာမှ ရှေးမဟာဘုတ် အင်ဆရာကြီးဟု နာမည်ကြီးခဲ့သည့် ဆရာကြီးဦးမာဒင်ဖြစ်ပါသည်။

မင်သားကြီးစိန်မာဒင် နတ်မောက်မြို့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားပွဲတွင် လာရောက် ကပြသည့်နတ်က သူ့ကို မွေးခဲ့သဖြင့် ဦးမာဒင်ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ ထားပါတော့။

ဆရာကြီးမှာ အသက်ရှစ်ဆယ် ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ပြီး မျက်စိရုဂ္ဂလှသည်။ နှုတ်မမှ မခက်မခဲ မပင်မပန်း ရွှင်လန်းစွာဖြင့် အလွယ်အသာ ပြုလုပ်နိုင်သော ဘုတိုင်းအတွက် ယတြာပညာလေး တစ်ရပ် ချီးမြှင့်ပါရန် ပြောဆိုမိသော အခါ ပြူးရယ်ပြီး သုံးလေးမျိုး ပြောပြပါသည်။

နှုတ်မမှ အသံလည်း ဖမ်း ရေး၍ သည်း မှတ်သားခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ပြောပြသည့်များထဲမှာ နတ်မောက်ပြလိုသော ယတြာမှာ ကုမ္ဘာ

သယယတြာဟု ထင်မြင်ယူဆမိသဖြင့် ဦးစွာပင် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မည်သူမဆို လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိ၏ မွေးနေ့သိရုံဖြင့် အလွယ်တကူ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း၊ ခက်ခဲပင်ပန်း မရှိခြင်း၊ ငွေကုန်ကြေးကျမရှိခြင်း၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစရာမလိုခြင်းတို့ကြောင့် ယခုယတြာကို လူတိုင်းလူတိုင်း တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးသင့်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

မိမိ၏ မွေးနေ့သိလျှင် အမြစ်နံ့အညွန့်နံ့ကိုသိရန် လွယ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသည် စနေမှာ အမြစ်နံ့ဖြစ်၍ တနင်္လာသည် အညွန့်နံ့ ဖြစ်သည်။

ဤဥပမာကို ကြည့်၍ အခြားနေ့သားများ အလွယ်သိပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ၎င်းတိုင်း သိလွယ်စေရန် (၇)နေ့သားသမီးများ၏ အမြစ်အညွန့်များ ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

အထက်ဖော်ပြသည့် မိမိမွေးနေ့၏ အမြစ်အညွန့်ကို သိပြီးဆိုလျှင် မိမိ မွေးနေ့၏ အမြစ်ရော အညွန့်ပါ၊ ပါသည့် သစ်သားကို တောင်ဝှေး ပြုလုပ်ရပါမည်။

မသိမသာ သေးသွားသော ပုံစံပါ။
 ပြီးလျှင် အရင်းဘက်မှနေပြီး အဖျားဘက်သို့ သင်လိုရာဆန္ဒများ တောင်တောင် ရေးရပါမည်။
 ကျန်းမာချမ်းသာ လန်းဖြာရပါစေ၊ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ရပါစေ၊ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရပါစေ။
 စီးပွားလာဘ်လာဘ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေရပါစေ စသည်ဖြင့် ရေးသားပါ။ အထူးမှာ သစ်သားကို အရင်း အဖျား မလွှဲပါစေနှင့်။
 အဖျားဘက်မှ အရင်းဘက်သို့ ရေးမိလျှင် သစ်စောက်ထိုးဖြစ်တတ်ပြီး ပိုဆိုး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဆရာကြီးမှ အမှာစကားပါးပါသည်။
 ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ယင်း တောင်

တောင်နှင့်အတူ ခုနှစ်ရက် အိပ်ရမည်။ မိမိအိပ်ရာနံဘေး ချအိပ်လျှင် ရပါပြီ။ ထို့နောက် မွေးနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ယင်းတောင်တောင်ကို မိမိတို့ မြို့ရွာရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဆူ၏ လက်ယာဘက်တွင် အရင်းကို အောက်ဘက်ထား၊ အဖျားကို အပေါ်ဘက်ထား ထောင်လျက် လှူဒါန်းရပါမည်။ တောင်တောင်နှင့်အတူ လှူဒါန်းရန်မှာ...
 * * * _____
 တို့ကို လှူ၍...
 “ဒိဝါတပတိ” အစချီသော ဂါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆို၍ လှူကာ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေကာ မေတ္တာပို့ကာ လိုရာဆန္ဒများ ဆုတောင်းပါ။ ခုနှစ်ရက်၊ ခုနှစ်လအတွင်း ထူးခြားစွာ တိုးတက်

ကြီးပွား၍ အောင်မြင်မှုများ ဝင်လာစေ တာသဲသဲ ဆိုသလို ထပ်ကာထပ်ကာ ရရှိ လာပါလိမ့်မည်။
 လူတိုင်း မခက်မခဲ မပင်မပန်း ရွှင်လန်းစွာ ပြုလုပ်နိုင်ကြပါစေ။

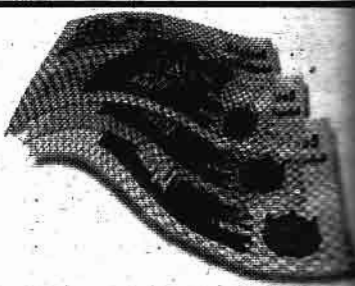
နေမဝင်(နတ်မောက်)

- တနင်္ဂနွေသားသည် “ကျောက်ကျော”
- တနင်္လာသားသည် “ဆီးယို”
- အင်္ဂါသားသည် “လှန့်”
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသည် “ပေါက်ပေါက်ကို ဖျားဆမ်း၍လှူ”
- ကြာသပတေးသည် “သီးယို”
- သောကြာသားသည် “ထန်းလျက်”
- စနေသားသည် “အုန်းသီးစိတ် ထမ်း”

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။
အကြိမ် ၃၃၄
အောက်တိုဘာလ + ၁၁
ခုနှစ် ၂၀၁၆
 $၂၃၆၁ = ၁၂ = ၃$
အကြိမ်၊ ထ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၃)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘ၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ဘ၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။
ဥပမာ
 စ...ဆဲ၊ စ...ဆဲ၊ စ...ဆဲ၊ စ...ဆဲ
 ၁...၁ ၃...၁ ၆...၁ ၈...၁
 ၁...၃ ၃...၃ ၆...၃ ၈...၃
 ၁...၆ ၃...၆ ၆...၆ ၈...၆
 ၁...၈ ၃...၈ ၆...၈ ၈...၈
 ၁...၀ ၃...၀ ၆...၀ ၈...၀
မှတ်ချက် ။ ။ (...)တွင်းအတွင်းတွင် ဘ၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများ ဦးစားပေး

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း
 ရွေးချယ်ပါ။
 “အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “ထ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက $(၁+၁+၂+၀+၁+၆) = ၁၁ = ၂$ ဂဏန်းရ၍ (၂)ဂဏန်းမှာ အားကြီးပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...
စ... ဆဲ
 ၁... ဘ၊ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀
 ၃... ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀၊ ဘ၊ ၂
 ၆... ၆၊ ၈၊ ၀၊ ဘ၊ ၂၊ ၃
 ၈... ၈၊ ၀၊ ဘ၊ ၂၊ ၃၊ ၆
ဤထဲတွင် တနင်္လာနှင့် အင်္ဂါသား သမီးများ ထိက် အထူးပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရွေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူဆူတွင် ဘုရားရင်ပြင်တော်

ကို (၅)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးမိမိ၏ မွေးနံ့အရပ်၊ ထောင်တွင် ရေဆီသက်စေ့ လှူဒါန်းပေးပါ။
 မေတ္တာသုတ်တော်ကြီးကို မိမိသက်တမ်း (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် များများပုတ်ပေး၍ ဤအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးသက်ကြီးရွယ်အို(၅)ဦးအား မိမိ တတ်နိုင်သမျှ ဆေးဝါးများ လှူဒါန်းပေးပါ။ ပြီးထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။
အထူးဂဏန်း
 ♦ ၃၁၂၁၈၀ ♦ ၂၈၆၃၃၁ ♦ ၆၈၈၃၂
ထိက် ပွင့်ပါစေ
ဆရာရဲထက် (လှမတအိ)

မြေကုသရာကြီးနှင့်

ဘုန်းမြင့်ကျော်

တွေးဆခြင်း

မြေကုသရာကြီးကားသော ဆရာကြီး
ဆရာရန် ဆန်နီချောင်ကျေးရွာသို့
ဆရာရက်ခဲ့ပါသည်။ ဆန်နီချောင်
ကျေးရွာမှာ မြန်အောင်မြို့မှ ရထားစီး
လာသည့် တစ်ဘူတာသာ စီးရပါ
သည့် အနေးရထားနှင့်မှ ရောက်ပါ
သည့် အမြန်ရထားမှာ ဘူတာငယ်
မှလွှဲ မရပ်ပါ။

ဆရာဆိုက်လျှင် စတင် တွေ့ရှိသော
မြေကုသရာကြီးကို မေးလိုက်ပါလျှင် ဆရာကြီး၏
အကြောင်းကို ညွှန်ပြကြပါသည်။

ဆရာကြီး၏ အမည်မှာ ဦးသာဂဓိး
အကြောင်း သိရပါသည်။ ဆရာကြီး၏
အမည်မှာ လွန်စွာ ဖော်ရွေကြပါသည်။

ဘုန်းမြင့်ကျော်၏ လာရင်းကိစ္စနှင့် ပတ်
သက်၍ ဆရာကြီးမှာ မြေကုသရာကြီး
အကြောင်းကို ကုသုံးကုလက်နှင့်

ဆရာထက်သော အချက်အလက်များ
အကြောင်းကို နားလည်လို၍ လာရောက်ခြင်း
အကြောင်း ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

○ သိချင်တာရှိရင် မေးနိုင်ပါတယ်။
သိသမျှတော့ ဖြေပါမယ်'

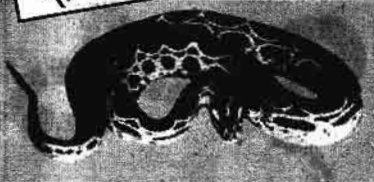
○ ဆရာကြီး၊ အသက်တယ်လောက်
နီးလှလဲ သိချာ'

○ ၁၂၅၅ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်တော့
(၆)နှစ်ရှိပါပြီ'

○ မြေကုသရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာ
ကြီး၏ ဆရာအစဉ်အဆက်ရှိရင်
သိပါအံ့'

○ ထပ်ဆရာက တွံတေးအရှေ့
ဘက် ကံဘွဲ့ရွာ အနောက်တောင်
ဘက်မှာ ကျောင်းရှိတယ်။ ဆရာ
ထော်ဘွဲ့က မိုးကြိုးပစ်ဆရာတော်
ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယဆရာက ကွမ်းခြံကုန်းမြို့
နယ်ကလေးမှာ ဆရာကြီး
ဦးထွန်းမောင် ဖြစ်ပါတယ်။ တတိယ
ဆရာကတော့ ရခိုင်ဆရာကြီး ဆရာ
ကျော် ဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းဆရာကြီးထံ

မှာ ဝိန္ဒောပညာ သင်ယူခဲ့ပါတယ်။
စတုတ္ထဆရာကတော့ ရခိုင်
မာန်အောင်မြို့မှ ဆရာတော်ဦးနန္ဒ
ဖြစ်ပါတယ်'

○ 'တိုင်းရင်းဆေးလက်မှတ်များ ရှိပါ
သလား သိချာ'

○ 'တိုင်းရင်းဆေးလက်မှတ်တော့ မရှိ
ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံလုံး
ဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာတောင်သာ ဆေး
ပညာအဖွဲ့ချုပ်မှ အသိအမှတ်ပြုပြီး
စာအုပ် ထုတ်ပေးထားတာတော့
ရှိပါတယ်'

○ 'အခြားထူးခြားသော သင်တန်းများ
တက်ခဲ့တာရှိရင် သိပါအံ့'

○ 'ကျောက်ဖြူမြို့တွင် ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊
(၁၀)လပိုင်းလောက်က တစ်တွင်း
ဆေးမှူးသင်တန်းတက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။
၁၉၆၄ ခုနှစ်လောက်က (BPI)မြေ

ဆိပ်ဖော်ဖို့ တပ်မတော်မှ တပည့်
နှစ်ယောက်နဲ့အတူ လေ့လာနီးနှော
ဖလှယ်ရန်တစ်လသွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။
'တော်လှန်ရေးကောင်စီ လက်ထက်
မြန်မာသမားတော်ညီလာခံ ရန်ကုန်
မြို့မှာ ကျင်းပသည်ကို တက်ရောက်ခဲ့
ရပါတယ်'

○ 'ဆရာကြီးက တပ်မတော်မှာ
အမှုထမ်းခဲ့တယ်ဆိုတာ'

○ 'ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော် ကန့်ကန့်
ရောမှ တပ်က ထွက်ခဲ့ပြီး
ကျိုက်ထော်ကို ပြန်ခဲ့တယ်။ နောက်
မှ မြန်အောင် ဆန်နီချောင်မှာ
အခြေချတာပါ။

တပ်မတော်က ထွက်တုန်းက ကျွန်း
ညိုကြီးမှ (၁၂)တောင်ရှည်တဲ့ ငန်းမြေ
ထီးတစ်ကောင်၊ မိန်းမလှကျွန်းက (၇)
တောင်ရှည်တဲ့ ငန်းရွှေဝါတစ်ကောင်
ဖမ်းယူခဲ့ပါတယ်။

တိရစ္ဆာန်ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဗိုလ်ရွှေ
သိန်းက လှူဒါန်းဖို့ ကမ်းလှမ်းတာနဲ့
ရန်ကုန်တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ကို လှူခဲ့ဖူးပါ
တယ်'

○ 'ဆရာကြီးမှာ သားသမီး တယ်
နှစ်ယောက်ရှိသလဲ သိချာ'

○ '(၅)ယောက်ရှိပါတယ်။ သား
အကြီးဆုံးက ဦးညွန့်မောင် မီးသတ်
အရာရှိ ကျိုက်ထော်၊ ကော့မှူးမြို့
နယ်ခွဲမှာပါ ကျန်တဲ့ (၄)ယောက်
ကတော့ အတူနေပါပဲ'

○ 'သားသမီးတွေကိုတော့ ဖညာအထူး
ပေးထားပါသလား သိချာ'

○ 'ဟုတ်ကဲ့ အားလုံးကို ပေးထားပါ

တယ်

- 'အခြားဘာပညာများကော ရှိပါသလား၊ ဝန်၊ မှန်၊ ဘယ်နှစ်ဦးလောက်ရှိပါသလဲ ဝင်ရာ'
- 'ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် တပည့်ပေါင်း (၁၃၀)ခန့် ရှိပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကျောက်ပန်းတောင်၊ ကြံခင်း၊ မြန်အောင်၊ ထူးကြီး နေရာအနံ့ပါပဲ'
- 'မြွေကိုက်ခံရတဲ့သူ ဘယ်နှစ်ဦးလောက် ဆရာကြီး ကျားပါသလဲ ဝင်ရာ'
- 'ခန့်မှန်း(၈၀)ကျော်ခန့် ရှိပါတယ်'
- 'ဘယ်နှစ်ဦးအဖိတ်အစဉ် ရှိပါသလဲ ဝင်ရာ'
- '(၄)ဦးလောက်တော့ရှိမယ်'
- 'ဆရာကြီး မြွေတစ်ရာတည်း ကျပါသလား ဝင်ရာ'
- 'အနာကြီးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါများကိုလဲ ကုပါတယ်'
- 'ဟုတ်တဲ့ဝင်ရာ မြွေကုတဲ့အခါ ဝါတကမန္တနီလူး၊ သို့မဟုတ် ဆေးထိုးသက်သက်နီလူး၊ ဆိုရာထိပါကမ'
- 'မြန်မာ့ကုထုံးမှာတော့ ဂါထာမန္တနီနဲ့ မကင်းပါဘူး။ အဓိကတော့ ဆေးနဲ့ပါ'
- 'အိမ်ထားများကို သိမ်းရှင်းပေးဖို့နှင့် သိရပါထဆရာကြီး'
- 'ကျွန်တော့်ပညာကို သေရွာယူမသွားချင်ပါဘူး။ မသေခင် အကြီးမားဆုံးသောဒါနပြုသွားချင်ပါတယ်။ ဒီဒါနကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် မဖြစ်စေချင်ဘူး။ လူသားအားလုံးအတွက် အကျိုးသက်ရောက်စေချင်တယ်။ ဆရာက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးမယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြုချင်တဲ့ ဒါနဟာ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်သွားပြီလို့ ဆိုရမှာပါ'
- 'ဆရာကြီးနဲ့ ပညာအကျိုးတော့ လူသာမန်ဆို နတ်သာမန်ဆို ကြားရပါ။ အောက်မြို့ ဆရာကြီးကဲ့သို့ ပညာအကျိုးပြုနိုင်ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဝယ်ဖိတ်လာကြပါစေလို့လဲ ကျွန်တော်တို့

ထုထောင်းပစ္စည်း ဝိုသကုမာပါ ဝင်ရာ'

○ 'ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆရာကတော့ ကိုယ်လုံကိုယ်ခံအဖြစ် မြွေဆေးထိုးပေးတယ်။ အဲဒီဆေးနည်းကိုတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ဒုတိယဆရာဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီး ဦးလှမောင်ဆေးနည်းကတော့ စိန်နီ၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊ ဟင်းရိုင်း၊ ဇဝက်သား၊ ဒုတ္တ၊ လက်ချား ဆိုတဲ့ သတ္တဝတ္ထုဆေးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ သတ္တဝတ္ထု(၇)ပါးဓာတ်ကို တစ်ကျပ်သားစီစု မှန်အောင်ထောင်း၊ ယမ်းစိမ်း (၁၅)ကျပ်သား၊ ကျောက်ချဉ် (၄၀)ကျပ်သားအားလဲ အမှုန့်ထောင်း အားလုံးသမအောင်မွှေ သံဒယ်အသစ်တွင်ထည့် သံပရာရည် နစ်အောင် စိမ်း။ မီးအေးအေးနဲ့ ဝေမကျအောင် ချက်ရပါတယ်။ ခပ်ထပ်ထပ်ရှိရင် အောက်ချအေးအေးခံ ဆေးများကို ရွေးငယ်စေ့ခန့် လုံးထား ခြောက်အောင် နေလှန်းပါ။

မြွေကိုက်ခံရသူအား အဲဒီ ဆေးတစ်ခါတိုက်ရင် တစ်လုံး၊ တစ်လုံးသုံးကြိမ်တိုက် ပျောက်ပါတယ်။ အဲဒီဆရာကြီးဟာ အသက်(၁၀)နှစ်သာမှာ မြွေကုသခဲ့တာ တစ်ယောက်မှ အပျောက်အရှ အဖိတ်အစဉ် မရှိကြောင်း သိခဲ့ရပါတယ်။ တတိယဆရာကတော့ ဗိန္ဒောပညာသင်ပေးတာပါ။ စတုတ္ထဆရာကတော့ မြွေဆေးရော၊ ဗိန္ဒောဆေးရော အခြားလောကီပညာရပ်များပါ သင်ကြားပေးတဲ့ ကွမ်းသီးချောင်း ဆရာတော် ဦးနန္ဒဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်၏ ဆေးကတော့... 'မြွေသူတော်(ခေါ်) ငန်းတော်ကျား ပုံထူကို ဝိုက်ခွဲ သည်းခြေထုတ်ယူထား ထပ်ဝိုက်ထဲသို့ နန်းလုံးကြိုင်အပြည့်ထည့် ထောင်းကောင်ချဲ့ မီးကင် အမှုန့်ပြု ထုံးနောက် ပြုဆော်မ ပြုဆော်ခွဲ ထုံးဆေးပင်နဲ့ လေးတူ ထည့်ကြိတ် ငန်းတော်ကျား ဝိုက်ခွဲထုတ် ထုတ်ယူထား သည်းခြေထည့်... နောက်ပြီး စပါးကြီးသည်ခြေ တောထဲ သည်းခြေ မိကျောင်းသည်ခြေ ရှိုင်သွယ် သည်းခြေများ ထည့်ကြိတ် အထေးလုပ်ထားပါတယ်' □ 'ဆရာတော်ဦးနန္ဒထေးနည်းကတော့ ရွယ်ခုံကန်ထင်ကန်များ ကျွန်တော် ဖတ်ခွဲတဲ့ ထေးနည်းအတိုင်းပါ။ ယင်းထင်ထေးကတော့ ငန်းတော်ကျား ဝိုက်ခွဲထုတ်ထဲ နန်းလုံးကြိုင်အပြည့်ထည့် အခြောက်လှန်း နန်းလုံးကြိုင်ခွဲထုံးအနည်းနဲ့ ကြိတ်ပါ။ အဲဒီထေးနည်းမှာ ကျွန်တော် ဆရာက တောသူပုဂံကြီး ဝယ်ဖိတ်ကလေး ထည့်ကြိတ်ပါ။ ဒီဆရာနည်းနည်းကတော့ ဟာထုတက ဆရာကြီး ပြုဆော်မ ပြုဆော်ခွဲ ကျွန်တော်တို့ တောသူပုဂံကြီး ဝယ်ဖိတ်ကလေး ခြံဆေးတယ်။ ထေးအင် ပြုဆော်တော့ တောပုဂံဘူး။ လေပင် မြင်ရင်တော့

အိမ်ထောင်ရေး

တုတ်ပါတယ် ရာသီဥတု သာတဲ့ အခါ အုတ်ရစ်ကုန်း တဲကြီးကုန်း ဆောင်ကြော့ဘက် ထွက်ရှာပြီး ပြုပါမယ်

ဆရာတင်ပါတယ် ဆရာကြီး ဝင် နာ ချီ ယခု ဆရာကြီး ကုသတာက ဘယ်ဆရာရည်နဲ့ လက်တွေ့ ကုသ နာပါသလဲ

ယခု ကျွန်တော်ကုနေတာက ဆရာကြီးနစ်ဦးရဲ့ ဆေးနစ်ခဲလုံးကို ဆင်းကြုတ်ပြီး ဂဠုရာစာထုဆေး ကြီးလို့ နာမည်ပေးပြီး အဲဒီဆေးနဲ့ ဝင် ကိုယ်လုံကိုယ်ခံဆေးထိုးပေး ထယ်။ ကုတဲ့အခါမှာလဲ အဲဒီဆေးနဲ့ တူသပါတယ် ခင်ဗျာ

ဆရာကြီးနဲ့ ဂဠုရာစာထုဆေးကြီး ချွယ်ဆန်ကို သံပရာရည် ဓားနွဲ့ နီဆန် (၃)ပုံ (၁)ပုံနီနီ ဖျော် တိုက်ပါတယ်။

နောက်ပြီး အဲဒီဆေးကို သံပရာ ရည်နဲ့ ဆွေးပြီး ငယ်ထိပ်ကနေ ခြေ နှုတ်အထိ စုတ်နဲ့ ထိုးရပါတယ်။

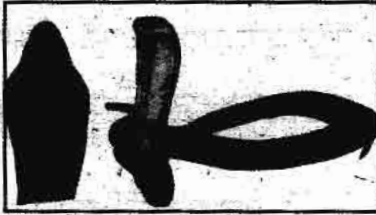
နောက်မှာ အတွေ့အကြုံကရတဲ့ ဆေးနစ်စာလေးတစ်ခုပြောချင်ပါတယ်

အိမ်နဲ့ရှိပါ ဆရာကြီး

ဒီလိုဗျ... မြွေကိုက်ခံရတဲ့ သူနာ တစ်ဦးကို ကျွန်တော်တပည့် တစ်ယောက်က သမားစဉ်အတိုင်း ဆေးတိုက်တယ်။ နောက်ပြီး ငယ် ထိပ်က ခြေချင်းဝတ်အထိ စုတ်နီ ထိုးပါတယ်။

လူနာဟာ အဆိပ်တက်တဲ့ ဆရာထာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာတစ်ခုလုံးမချီမဆုံရောင်နေတယ်။ အဲဒီလက်က ရောင်လိုက် လျော့ ချိန်နဲ့ ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော် တပည့်က ကျွန်တော်ကို လာခေါ် ထယ်။ ကျွန်တော်လိုက်သွားပြီး ဆေးနဲ့ ဆရာရောစပ်ပြီး စုတ်ပေါက်တယ်။ နောက်ပြီး ခဏခဏ လူးပေးခိုင်း ထယ်။ တစ်ပတ်လောက်ကြာမှ နောက်သွားတယ်။

ဒီလို ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲလို့ ကျွန်တော် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်း

စားတယ်။ ဒီတော့ အဖြေတစ်ခု ရလာ တယ်။ ကျွန်တော်တပည့်ကို ခေါ်ပြီး ကုသပုံရေဆုံးရေဖျား မေးရတော့တယ်။ မင်း ငယ်ထိပ်ကနေ ခြေချင်းဝတ် အထိ ဆေးထိုးတဲ့အခါ ဆက်တိုက် ထိုးချလိုက်သလားလို့ မေးတော့ တပည့်က ဝန်ခံပါတယ်။

နောက် တို့သတိထားရမယ့် အချက် တစ်ချက်ကို ငါသိပြီ ဘာလဲဆိုတော့ မင်းက ဆေးကို ဆက်တိုက် ထိုးချ လိုက်တော့ အဆိပ်က ပြန်ဆင်းချိန်မရ ဘဲ ရောက်တဲ့နေရာမှာ အဆိပ်အကျဉ်း ကျပြီး အထက်မရောက် အောက် မရောက်နဲ့ ဒုက္ခဖြစ်တော့တာပေါ့ကွာ။

ဒီတော့နောက်ကို ဆေးပေါက်ပေး ရင် ငယ်ထိပ်ကနေ ကုပ်အထိ ထိုး။ အဲဒီနေရာမှာ ငါးမိနစ်ရပ်ထား။ နောက် ကုပ်မှ ခါးဆစ်ရောက်အောင် ထိုး။ ငါးမိနစ်ရပ်ထား။

နောက် ခါးဆစ်မှ ဒူးရောက်အောင် ထိုး။ ငါးမိနစ်ရပ်ထား။ ဒူးမှ ခြေချင်းဝတ် အထိထိုးလို့ ပြောလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ ဒီအတိုင်း နှေးထိုးဆေးပေါက်ပေးပါတယ်။ ဒါ ဟာ အတွေ့အကြုံကရတဲ့ သင်ခန်းစာ တစ်နည်း ကုထုံးကုလက်ပေါ့

□ *မြွေကိုက်ကို ချီပြီးရင် ငါးမိနစ်ရပ် ထိုးပြီးမှ အဆိပ်ထက်ထိုးရတော့ ဘူးလား ဆရာကြီး*

○ ကျွန်တော် ကုလာတဲ့ လူနာထဲမှာ ခြေကျင်းဝတ်အောက် ထိုးပေးရတဲ့ သူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။

ခြေချင်းဝတ်အထိထိုးပြီးရင် ဒဏ်ရာ မှာ အဆိပ်တွေ နှပ်ချေးလို ဖြူဖြူပျစ် ပျစ်တွေ ပြန်ထွက်ကျလာတော့တာပဲ။ နောက်ပြီး လူနာကို နှာဆေးထပ်ပေး လိုက်ပါတယ်

□ *နှာဆေးက ဘယ်လိုဟာပါလိမ့်

ခင်ဗျာ

○ နှာဆေးကတော့ အမျိုးမျိုး ရှိပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် မြန်ဆန်လွယ်ကူ ထိရောက်တဲ့ နှာဆေးကတော့ စိန်နီ၊ ဆေးဒန်နီ၊ ကနီ၊ ဟင်းရိုင်း ကို လေးတူ အမှုန်ပြု နားဖာ ကလော် တစ်ဖွန်းစာလောက် စက္ကူ တွင် ထည့်လိပ်။ နှာခေါင်းထဲကို မှုတ်သွင်းပေးလိုက် အားလုံး ကောင်းသွားပါလိမ့်မယ်

□ *တကယ်တော့ “စိန်” ဆေး ကနီ၊ ဟင်းရိုင်းနီ “ဆိုတာ မြွေကိုက် ကို မြွေကြော့သဘောထိုးနော်”

○ ဟုတ်ပါတယ်

□ *လိုက်လို့ကလဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်ရှိပါ တယ်။ ဆေးထပ်စပ်ပုံ အညံ့ပြည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်များအား စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရှင်းလင်း ဖြေကြားတဲ့ အတွက် နက္ခတ္တဓာတ်ကြမ်းထွင်းနဲ့ စာဖတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဆရာကြီးကို အထူးကျေးဇူးတင်ကြမှာပါ ခင်ဗျာ

မြွေသိပ်ဆန္ဒရှာယ်ဘေး ကင်းဝေး ကြပါစေ

ဘုန်းမြင့်ကျော်

စာပေ၊ ယုတေ၊ ပညာရှင်များရဲ့ ပန်ကြားလွှာ...

ဤဆောင်းပါးမှာ (၁၀-၇-၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်က ပေးပို့ခဲ့သော ဆောင်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် မတော်ပြန်ခဲ့ပါ။

ယခုအခါ ဆောင်းပါးထွင် ပါဝင် သော မြွေကုဆရာကြီး၏ အဆက် အနွယ် တပည့်များမှ ဆက်လက် ရေးသားဖော်ထုတ်ပေး၍ မှတ်တမ်း တင်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ရင်းစာအုပ်နှင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓာတ်ကြမ်းထွင်း

စာရေးသူရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ပင်းတယ မြို့မှာ ဂျပန်နိုင်ငံက ပညာရှင်နဲ့ ဒေသခံ အော်ဂဲနစ် စိုက်ပျိုးရေးပညာရှင်တစ်ဦး တို့ ပူးပေါင်းပို့ချတဲ့ တောင်သူအကျိုးပြု အော်ဂဲနစ်သင်တန်းကို (၂)နှစ်တိတိ တက်ရောက်ပြီး ကိုယ်တိုင်လဲ သီးနှံပင် မျိုးစုံကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ခြံထဲမှာ အဲဒီနည်းပညာတွေ နဲ့ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ထားတဲ့ သီးနှံ တွေဟာဆိုရင် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က သမားရိုးကျနဲ့ ဓာတ်မြေဩဇာတွေကို အားကိုးစိုက်ပျိုးတဲ့ အခြားတောင်သူ တွေရဲ့ သီးနှံပင်တွေထက် ပိုမိုကြီးထွား သန်စွမ်းပြီး အရသာ ပိုရှိပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ရှေးကွက်ရောက်သွားရင် လဲ အခြားခြံထွက်သီးနှံတွေလို အသီး တွေရဲ့သွားတာမျိုး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် တွေ နွမ်းလွယ်တာ၊ ပုပ်လွယ်တာ၊ ဘုရားပန်းတွေ ညှိုးနွမ်းလွယ်တာမျိုး မဖြစ်ဘဲ အမြဲစိမ်းလန်းနေတာကို တွေ့ ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ဆီကို တကူးတက သွားရောက်ပြီး အချိန်ယူမေးမြန်းခဲ့ တယ်။ သူက သင်တန်းတက်တဲ့ ဓာတု ကင်းလွတ်အော်ဂဲနစ် နည်းပညာ သင်တန်းက သင်တန်းမှတ်စုနဲ့ လက် တွေ့ပြုလုပ်နည်းတွေ အကုန်လုံး စာရေးသူကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် အကုန်ရှင်းလင်းပြသပါတယ်။

ဒါနဲ့ပဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအတွက် စိုက်ပျိုးရေး ရောင်ခြည်ကဏ္ဍကနေ လွယ်ကူ သက် သာပြီး ကုန်ကျစရိတ်လဲနည်းကာ လက်တွေ့ အသုံးဝင်တဲ့ စိုက်ပျိုးရေး နည်းပညာလေးတွေကို ဖြန့်ဝေပေး

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သီးနှံပင်များသာမက လူသားနှင့် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်အတွက်ပါ စွယ်စုံအသုံးဝင်သည့်

အရွက်ကစော်ဖောက် အပင်အားထောင့်

Fermented Plant Juice(FPJ)

တစ်ခါ

အရွက်ကစော်ဖောက် အပင်အားထောင့် (F.P.J) ထောင်ရွက်ထုတ်

လိုက်ပါတယ်။ ဒီလို ဖြန့်ဝေရာမှာ သူပေးတဲ့ သဘာဝအားဆေး၊ ပိုးသတ်ဆေးနဲ့ နှိုရောဂါသတ်ဆေးနည်း ပညာတွေ ကို သင်ခန်းစာ အမှတ်စဉ်အလိုက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ဒီတစ်ပတ်မှာ မိမိစိုက်ခင်း၊ ခြံစည်း ရိုးနဲ့ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ သဘာဝ ပေါက်ပင်လေးတွေကနေမှ သီးနှံတွေကို ပက်ဖျန်းအသုံးပြုရတဲ့ အပင်ကစော်ဖောက် အားဆေးရည် [Fermented Plant Juice(FPJ)] ပြု လုပ်နည်းကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ပြုလုပ်ပုံကတော့

မြေရွက်ပင်၊ ပိစပ်ပင်၊ မျှစ်(ဝါးစို)၊ ပဲခိုင်းပင်နဲ့ ပဲအမျိုးအနွယ်ပင်များရဲ့

အညွန့်ထိပ်ဖျားများ၊ ဂျုံငယ်ပင်များ၊ သခွား၊ ဘူး၊ ကျောက်ဓန့်၊ ဝေါ့၊ သီးပင်တို့ရဲ့ ထိပ်ဖျားတို့ကို နေထွက် ခြည် မထွက်မီ အစိုဓာတ်ပိုနေ မနက်ခင်းအစောမှာ လိုက်လံ ခူးယူ ရပါမယ်။

အိမ်ရောက်ရင် တစ်လက် အရှည်ခန့် ခုတ်ဖြတ်စဉ်းရပါမယ်။ တို့ ခူးဆွတ်လာတဲ့ အရွက်စိုတွေ အရှည် တစ်စင်တီမီတာမှာ တစ်လက် ကစော်ဖောက် အကျိုးပြု အပင် ကစော်ဖောက် အကျိုးပြု အပင် သက်တီးရီးယား စုစုပေါင်း တစ်သိန်း အထိ ရှိပါတယ်။

အဲဒီ ခုတ်စဉ်းပြီးသား အရွက်စိုတွေ ကို ကြိုသကာ(သို့မဟုတ်)သကြား (သို့မဟုတ်)ထန်းလျက်ခဲနဲ့ ထု

ဆရာမေ့ရပါမယ်။ ကြံသကာနဲ့ ထန်းလျက်ကိုတော့ ထုခြေထားမယ် ဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ မိမိလုပ်နိုင် သောကံ ပမာဏအထိ ရောမွှေပြီး သန့်ရှင်းတဲ့မြေအိုး (သို့မဟုတ်) မြေအိုးတစ်လုံးမှာ သုံးချိုး နှစ်ချိုးအထိ ထည့်ရပါမယ်။

အဲဒီ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေကို ထည့်ခင်မှာ ကြံသကာ ထန်းလျက် နဲ့ စိုအိုးအောက်ခြေမှာ တစ်လက်မ အထိ အခံထည့်ပေးပြီး အပေါ်ကနေ ဝတ်လက်မခန့် ဖုံးအုပ်ပေးစေချင်ပါ သေး ပြီးရင် စိုအိုးဝနဲ့ ဆုံတဲ့ ကျောက်တုံးနဲ့ဖြစ်စေ ရေစင်အောင် ထည့်ပြီး အပေါ်ကနေ ဖိထားပေးပါ။

အဲဒီ စိုအိုးအောက်မှ ရှမ်းစက္ကူ ဖြစ်စေ သတင်းစာဂျာနယ်ဖြစ်စေ တစ်ခုခုနဲ့ ဖုံးအုပ်ပြီး ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ဆွဲပါ။ ပလတ်စတစ်စ၊ မိုးကာစတွေ သုံးရပါ။

ဘာကြောင့် စက္ကူကိုမှ သုံးရတာလဲ ဆိုတော့ အရွက်နဲ့ အတူပါသွားတဲ့ အကျိုးပြု အနုဖိစိတ်ပေးလေးတွေက ဆောက်စိုရင်ကိုရယူတတ်ပြီး အလုပ် ထုပ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

(၇)ရက်ခန့် သိုလှောင်ပြီးနောက် အထဲက ထွက်လာတဲ့ အပင်ကစော် ဖောက်ရည်ကို စစ်ယူပြီး အသုံးပြုနိုင် ပြန်ပါတယ်။

စစ်ယူပြီးအကျန် အရွက်အကြွင်း အကျန်တွေကို အားနည်းတဲ့ သစ်သီး ဝင်တွေနဲ့ ဝါပြီးချိန်နေတဲ့ အပင်တွေ အောက် အပေါ်ယံမြေဆီလွှာကိုဖော်ပြီး မြှုပ်နှံလို့ ရေခဲစိုအောင် လောင်းပေးပါ စ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည်သန့်စွမ်း ထာတာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသုံးပြုပုံကတော့

အပင်ပေါက်ခါစနဲ့ ပျိုးငယ်ပင်များ

ကစော်အချဉ်ဖောက်ခြင်းမှ ဖော်ရန်နှင့် ကာလီရီယာရိုခြင်း

အဆင့်မှာ ဆေးတစ်ဆ ရေအသ တစ်ထောင်(ရေ လေးဂါလန်မှာ ဆေး ရည် ၂၀ စီစီ)သုံးနိုင်ပြီး စိုက်ပင် ကြီး ထွားရင် ကြီးထွားလာသလို အဆင်းရာ ထိ ရောစပ်အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ (၅) ရက်ကနေ (၇)ရက်တစ်ကြိမ် ပက်ဖျန်း အသုံးပြုအသုံးပြုနိုင်ကြောင်း သိရတယ်။ အထက်ပါ အပင်ကစော်ဖောက် ရည်ကို စာရေးသူတို့ လူသားများပါ သောက်သုံးနိုင်ကြောင်း သိရလို့ အဆို ပါမိတ်ဆွေထံမှ သူ လုပ်ပြီးသား အပင်

ကစော်ရည်ကို အနည်းငယ် ယူသောက် ကြည့်ပါတယ်။ ပိုင်အရသာရှိပြီး စား ကောင်းလို့အိမ်ပျော်တာကို တွေ့ရတယ်။ စိုက်ပျိုးသီးနှံပင်တွေအတွက် သီးနှံ ယင်တွေ ကြီးထွားစေတဲ့ အပင်ဟော်မုန်း (Hormone) ဓာတ်များ ပါဝင်တဲ့အပြင် အပင်တွေ စိမ်းလန်းစိုပြည်စေတဲ့ အစိမ်းရောင် (Chlorophyll) ကို ပိုမို မြှင့်တက်စေပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဖော်စပ်တဲ့ အပင်အပင် တွေက စာရေးသူတို့ လူသားတွေ

အတွက်ပါ သောက်သုံးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်း အမည်တွေဖြစ်ပြီး စိုက်ပျိုးသီးနှံပင်တွေ အတွက်သာ အသုံးပြုမယ်ဆိုရင်တော့ မိမိခြံထွက် ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ မုန်ညင်း၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ဟင်းနုနွယ်၊ မန်ကျည်းပင်၊ ဘောစကိုင်း၊ ပေါင်းမြက် များ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ စိမ်းစိုလန်းဆန်းတဲ့ မည်သည့်အပင်ကို မဆို အသုံးပြုနိုင်ကြောင်းလဲ ပြောပြ ပါတယ်။

ဆေးအမည်များထဲက မြေရွက်လို့ ခေါ်တဲ့ အရွက်ကိုတော့ စာရေးသူတို့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းမှာတော့ နေ တိုင်းရင်းသားအခေါ် “ကကြင်းရွက်” လို့ခေါ်ပါတယ်။

မိုးဦးကျ အစိတ်တိုရှိရင် မြေကြီးဆီ ကနေ သန်သန်စွမ်းစွမ်း ပြန်လည်ထွက် လာတတ်ပါတယ်။ ကိုးရီးယားတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းစုံကျမ်းမှာတော့ “အမျိုးသမီး

များ၏အပင်” လို့တောင် ခေါ်ပါတယ်။ အဆိုပါ မြေရွက်နဲ့ ပိစပ်ပင်တွေမှာ သံတတ်၊ ထုံးတတ်၊ သတ္တုတတ်နဲ့ မီးခိုးတတ်တို့ ပါဝင်ပြီး သွေး၊ လေ လည်ပတ်မှုများ အားကောင်းစေ ကြောင်း၊ အကြောအချဉ်များ သန်မာ စေတဲ့အပြင် အနာတရဖြစ်တဲ့ ဒဏ်ရာ များကိုလဲ လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေ ကြောင်း သိရပါတယ်။

မျှစ်အချဉ်ဖောက်ရည်က ခွန်အား နည်းသူတွေကို အားဆေးကောင်း ဖြစ်ပြီး နာလန် အမြန်ထစေပါတယ်။ ဝါပြီးသန်စွမ်းမှုမရှိတဲ့ အပင်တွေ အတွက် အလွန်အစွမ်းထက်ပါတယ်။ ခွာညိုပင်နဲ့ ဂျပန်တောင်ဗမာပင်လို့ ခေါ်တဲ့အပင်ကို ကစော်ဖောက်ရည် အဖြစ် အသုံးပြုမယ်ဆိုရင်တော့ အသည်း၊ အူသိမ်၊ အူမ ရောဂါများနဲ့

ကိုက်ခဲညောင်းညာ နာကျင်မှုတွေကို သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်ကြောင်း သိရပါတယ်။

အထက်ပါ အပင်ကစော်ဖောက် ရည်ကို ပိန်လိုအားနည်းနေတဲ့ နှာ နွားမ၊ ဝက်နဲ့ ကြက်များကို ခွဲနု ရောမွှေကျွေးခြင်း၊ ဖွန်ရည်နဲ့ ရောဖော် တိုက်ကျွေးမယ်ဆိုပါက ခွန်အားဖြည့် မောက်ရွှင်လန်းစေတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိုက်ပျိုးထားရှိတဲ့ သီး စိုက်ခင်းတွေသာမက စာရေးသူ့လို လူသားများရဲ့ ကျန်းမာရေး တိရစ္ဆာန် များအတွက်ပါ စွယ်စုံအသုံးဝင်တဲ့ အပင်ကစော်ဖောက်ရည်ကို လက်တွေ့ အသုံးချ သုံးစွဲကြည့်စေလိုကြောင်း အကြံပြု ရေးသားတင်ပြအပ်ပါတယ်။

တနိုင်းခေ

စာချက်နာ (၁၉၀)မှ အဆက်

ပြားချပ်ချပ်ဖြစ်ကာ နဂါးအတိုင်း ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်ပြီဖြစ် ဖြစ်လာသည်။ သူ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးနည်းကို ပြောပြသည်။ ပေပင်ကိုအထက်အညာဒေသတွင် အပင်တော်တော်များများ တွေ့နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ပေပင်သီးသည်ကို တစ်ခါတစ်ရံ မှသာ တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။

ထန်းပင်နှင့်ဆင်တူပြီး ထန်းသီးကဲ့သို့ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အသီးမသီးပေ။ ပေတစ်သီး၊ ကျီးတစ်သားဆိုရှိစကားကဲ့သို့ ပေပင်သည် တစ်ခါသီးပြီးသည်နှင့် အပင်မှာ သေသွားတော့ သည်။

ကျီးကုန်းငှက်မှာလည်း တစ်သားပေါက်ပြီးနောက် နောက် ထပ် ၉ မှတော့ပေ။

ပေသီးသည် မော်တော်ကား၊ ထိုင်ခုံအခင်း၊ ပက်လက် ကုလားထိုင် အခင်းများကို ဖောက်၍ ကြိုးဖြင့်သီကာပြုလုပ် ကြသည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်ကောင်းပြီး ဈေးကြီးသည်။ တမလန်း သားဖြင့် ဟက်လက်ကုလားထိုင် ခုတင်ပြုလုပ်ပြီး သုံးစွဲလျှင် ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းသဖြင့် ဈေးကြီးလာသည်။

(...)ဆေးခန်းသို့ ရောက်အခြေအနေပြန်ပြီး ဆေးခန်းလာပြသော လူနာရှင်တစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အ “ပေရွက်” ကို သုံးစွက်တစ်ခွက်ထင် ပြုတ်သောက်ပြီး ညည်းသိပ်သည်အခါ ခိုက်ကိုပေရွက်ပတ်ပြီးသိပ်လျှင် ထက်မြန် ဖြည်းဖြည်းချင်း နေသည်များ ကျလာကာ ပျောက်ထင် သွားတာ တွေ့ရသည်ဟု ပြောပြ၍ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး သောက်လည်းသောက်၊ ပတ်ပြီးသိပ်ကြည့်ရာ သိသိသာသာ ရေပျဉ်းစွဲနေသည်များကျလာပြီး ကျန်းမာရေး ကောင်းထ သည်။

ယခု ဇွန်လ (၁၈)ရက်ဆွေးနွေးမှုကို တက်ရောက်နိုင်ပြီး လုံဆန်းပါ၊ ပျောက်ကင်းသွားသည်။ ခိုက်လည်း ဆူထွက်မတတ် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမတ်ပန်သတ်လည်း မိမိအဆီ ထဲတွင် ဈေးဖြင့်ရောက်စွဲကပ်နေသူများ တွေ့ပါက ကျန်းမာရေး အသိစိတ်ဖြင့် ကူညီဖောင်မကာ ဤဆေးနည်းအလေးကို မှတ် မေးကြရင်း ကုသိုလ်ယူကြပါဟု တိုက်တွန်းအပ်ပေ။

ထုထွန်းဓမ္မ (စက်စိ)

ကျောင်းခွဲကျော်

အထွက်

ပထမဆုံး (စက်ခဲ)

ဆေးကောင်းတစ်လက်

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းပိုင်းက
 ၁-၁-က(၂) ရန်ကင်းတွင် မူကြို
 ဆိုင်ရာ ဗဟိုအဆင့်ဆွေးနွေးပွဲ တက်ရ
 သည်။
 ဖြန့်ဖြူးတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ အခြေခံပညာ
 ကျောင်းများတွင် ကျောင်းအခြေပြု
 ပြု(ECD)ရှိသော မြို့နယ်(၉၆)မြို့နယ်မှ
 ပညာရေးမှူးများနှင့် ဒုတိယမြို့နယ် ပညာ
 ရေးမှူးများ လက်ထောက်မြို့နယ်
 ပညာရေးမှူးများ ဆွေးနွေးပွဲသို့
 တက်ရောက်ကြရသည်။
 ထိုမျို့နယ်ရှိ ကျောင်းများတွင်
 အခြေခံပညာတည်းက ကျောင်းအခြေ
 မူကြို ဖွင့်လှစ်ထားကြသည်။ အတိုင်း
 တာဝန်ခံအထိ အောင်မြင်ကြပါ
 သည်။
 ဆွေးနွေးပွဲ လာရောက်တက်စဉ်က
 မြို့နယ်မှ မူကြိုတာဝန်ခံ ဒုတိယမြို့
 နယ်ပညာရေးမှူးကိုပြင်ဦးတစ်ယောက်
 ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့နေသည်ကို သတိ
 ခံသည်။
 ယခင်က အထက်တန်းပြ (ကာယ)
 တာဝန်ရှိပေးထားပြီးနောက် ဆောင်
 ခန်း မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးသို့
 တက်ထောက်မြို့နယ် ပညာရေးမှူး
 ဆွေးနွေးပွဲ ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်း
 ဆောင်ခဲ့သည်။
 (၆)နှစ်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်
 ခဲ့သည့် ဒုတိယမြို့နယ် ပညာရေးမှူးအဖြစ်

ရာထူးတိုးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။
 သူ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို
 မေးမြန်းကြည့်ရာ နှစ်ရှည်လများ
 အရက်သောက်ခဲ့သည့် ဒဏ်ကြောင့်
 အသည်းရောဂါနှင့် ရေဖျဉ်းရောဂါစွဲပြီး
 ဗိုက်က ဆူထွက်နေသည်။
 ရန်ကုန်မြို့ရှိ အထူးကုဆေးခန်းများ
 တွင် သံမားတော်ဖြင့် သွားရောက်ပြသ
 ကုသရာ ဆရာဝန်က အရက်လုံးဝ
 မသောက်ရန် သတိပေးပြီး သောက်
 ဆေး တစ်လစာ ပေးလိုက်သည်။
 တစ်လဆေးသောက်ပြီး ပြန်ပြန်
 မှာလိုက်သည်။
 သို့သော်လည်း နေထိုင်ရာ(...)မြို့
 သို့ ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ သူငယ်
 ချင်း အပေါင်းအသင်းများနှင့်တွေ့ပြီး
 အရက်သေစာ ပြန်လည်သောက်စား
 မိသည်။
 ဗိုက်ကဆူထွက်လာပြီး တဖြည်း
 ဖြည်း မာလာသည်။ ဆေးခန်းပြန်ပြရ
 သည်။ နောက်ပိုင်း ရုံးပင် မတက်နိုင်
 သဖြင့် ဆေးခွင့်ယူရသည်။
 နောက်ပိုင်း ပြည်နယ်အစည်းအဝေး
 များတွင် သူ့ကို လုံးဝမတွေ့ရတော့ပေ။
 အခြေအနေ လုံးဝမကောင်းကြောင်း
 လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များမှတစ်ဆင့် ကြား
 သိရသည်။
 ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁၈)ရက်နေ့တွင်
 အ-ထ-က(၆) မော်လမြိုင်ရတနာမှန်

ခန်းမ၌ ကျင်းပသော အခြေခံပညာ
 ကျောင်းများ ထိရောက်အောင်မြင်စွာ
 ကြီးကြပ်အကဲဖြတ်နိုင်ရေး အလုပ်ရုံ
 ဆွေးနွေးပွဲကို ကျင်းပသည်။
 ပြည်နယ်၊ ခရိုင်၊ မြို့နယ်များရှိ
 ပညာရေးမှူးရုံးများမှ (ပညာ၊ စီမံ၊
 ဘဏ္ဍာ၊ စစ်ဆေးရေး) အရာထမ်း၊
 အမှုထမ်းအားလုံး တက်ရောက်ကြပြီး
 အားလုံးတက်ကြွစွာ ပါဝင်ဆွေးနွေးကြ
 သည်။
 ထို အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲသို့ ကျန်း
 မာရေးမကောင်းသော (...)မြို့နယ်မှ
 ဒုတိယမြို့နယ် ပညာရေးမှူး ဦးမြင့်ဦး
 ကို ကျန်းမာစွာဖြင့် တက်ရောက်လာ
 နိုင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့လိုက်
 ရ၍ အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြန်း
 သည်။
 ဦးမြင့်ဦးမှ တိုင်းရင်းဆေးနည်းပညာ
 ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ကောင်းလာခြင်း
 ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ အရက်လည်း
 ယတိပြတ် ဖြတ်နိုင်သွားပြီဖြစ်သည်။
 ဝမ်းဗိုက်လည်း ဆူထွက်မနေတော့ဘဲ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း

ရတနာပုံစံ

ရတနာပုံစံ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဝိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာနာသိရှိစေရန် အလို့ငှာ စေတနာအရ ထားလက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော ဝိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ ဝိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

နိုဝင်ဘာလ (၂၂)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၂၂)ရက်နေ့၏ ဝိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၆)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့် ပေါင်းလျှင် (၂၉) ရ၏။ ယင်း (၂၉)ကို တစ်လုံးတည်း ဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၉ = ၁၁ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် **နိုဝင်ဘာလ (၂၂)ရက်နေ့တွင် (၂)ဂဏန်း** ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

သော အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ မိမိက အညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်ရွယ်ချက် အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
 ၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
 ၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် မြေကြီးကြည့်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။
 ၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထွက်တသဖွယ် အခြေအပျက်များ တိုးပွားတက်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ပထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
 ၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ခြင်း ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက် ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
 ၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာပညာရေး ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

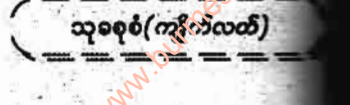
❖ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ❖

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
		1 ၃	2 ၄	3 ၅	4 ၆	5 ၇
6 ၈	7 ၉	8 ၀	9 ၂	10 ၃	11 ၄	12 ၅
13 ၆	14 ၇	15 ၈	16 ၉	17 ၀	18 ၂	19 ၃
20 ၄	21 ၅	22 ၆	23 ၇	24 ၈	25 ၉	26 ၀
27 ၂	28 ၃	29 ၄	30 ၅			

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား
၁၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ တောင်းဆောင်ကာ မြှားမြှောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်လျှင် ဆန္ဒပြည့်စုံ လှလုံးလှကာ ဆောင်အလယ် ဂုဏ်တင့်ကြွယ်သည် လောက်အကျိုးတည်း။
ကောင်းမှုအကြောင်းပြု ပြည့်ပါစေ။

မိုးစန္ဒာ
(သာကေတ)

ပိဋကတ် ပျော်ပညာတစ်ရပ်

အကြားအခြင် လေ့ကျင့်နည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်
 အင်းအိုင်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ နတ်နှင့်
 နတ်များ၊ သူတော်စင်များ စောင်မ
 နှင့် ထူးကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်များ
 ကြောင်းကို ဖတ်ရှုရပါသည်။
 ထိုသို့ ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်
 နတ်ဆက် မကင်းကြ၍ ဖြစ်သည်ဟု
 ယုံကြည်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ကျင့်သိလ သမာဓိတရားများကို
 ကြံသိကြသူများဟုလည်း သိရ
 ပေသည်။
 ထိုသို့သည်လည်း ကိုယ်ကျင့်သိလ
 သမာဓိတရားများကို စောင့်ထိန်းကြပြီး
 နှင့်သည်များကို ပြုကြပါလျှင်
 သဘာဝကောင်း နတ်ကောင်းမ ဆို
 နည်းနဲ့ နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာများ စောင်မ
 ကို ခံကြရပါသည်။
 စာရေးသူလည်း ဗဟုသုတအဖြစ်
 ရေးကောင်း၊ ဝါသနာပါသူများ

လေ့လာကျင့်ကြလိုပါက ကျင့်ကြနိုင်
 ကြစေရန်လည်းကောင်း အလွန်
 အကျိုးများသော ကိုယ်တွေ့ **ဝိဇ္ဇာရေ**
မေတ္တာဂိုဏ်းမှော်ပညာ အကြောင်း
 များနှင့် အတွေ့အကြုံ အထောက်
 အထား အနည်းငယ်ကို ရေးတတ်
 သလို ရေးပြီး တင်ပြလိုပါသည်။
 စာရေးသူသည် **ဒုတိယကမ္ဘာစစ်**
မဖြစ်မီ ယခု ထိုင်း ခေါ် ယိုးဒယား
နိုင်ငံ မဲဆောက်မြို့ မြန်မာကျောင်းကြီး
ဘိုးဆရာတော်ကြီးထံမှ ပြန်လာပြီး
 ယခု ကရင်ပြည်နယ်ရှိ ရွှေဝန်းရွာမှ
 ပန်းထိမ်ဆရာ ဦးထွန်းရွှေ ကိုမောင်
 သွင်၊ ကိုသောင်းရွှေတို့နှင့် ဝဲပျံဂူသို့
 သွားပြီး သက်လွတ်စား၍ ဥပုသ်
 ရက်ရှည် စောင့်ကြပါသည်။ စာရေးသူ
 ကား အာစရိယဝါဒအရ မှော်စဉ်တက်

သည်။
 မှော်ပညာ ပေါက်မြောက်ရန်မှာ
 နား၊ မျက်စိ ဆိတ်ကွယ်ရာ မိမိနှင့်
 သပ္ပာယ် သင့်လျော်သော ဒေသဌာန
 များတွင် ကျင့်ကြပြုလုပ်မှ ပြီးမြောက်
 နိုင်မည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်း
 သာယာသော ဝဲပျံဂူသို့ သွားရောက်ကြ
 ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဝဲပျံတောင်တွင် ဘုရားဂူကြီးနှင့်
 ဆိတ်ငြိမ်သော ဂူငယ်ပေါင်းများစွာရှိ
 သည်။ သူဌေးဂူ စသော ဂူအကြောင်း
 များကို ယခင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်း၌ ပါရှိသည်ကို ဖတ်ရှုရသည်။
 ဘုရားဂူကြီးသည် ထိုစဉ်က ယခု
 ကရင်ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်ခေါ်သော
 ပြည်နယ်များရှိ ဂူများအနက် အသာ
 ယာဆုံးဂူဖြစ်သည်။

တောင်ခြေမှ ဂူပေါက်သို့ ပေ(၄၀၀) ကျော်မျှ အုတ်စောင်းတန်းနှင့် တက်ရသည်။ စောင်းတန်းအဆင်း တောင်ခြေတွင် ချိုအေး၍ အရသာရှိသော တောင်သလဲပင် တစ်ပင်ရှိသည်။

အခြား သရက်၊ ပိန္နဲ၊ ငှက်ပျော၊ သဘော၊ နာနတ် စသော သီးပင်များနှင့် ရာသီမရွေး ပွင့်ဖူးနေသော ပန်းပင်များနှင့် ဥယျာဉ်ကြီးသဖွယ် ကျယ်ဝန်းသော မြေပြန့်နှင့် ကုန်းမြေများ ရှိသည်။

ကျောင်းဇရပ်များလည်း ရှိသည်။ ဂူကျောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် သီလ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်၍ အလွန် ဘုန်းကြီးသည်။

အချို့က 'ဆရာတော်ကြီးအား တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်နှင့် ဥစ္စာစောင့်များ ထောက်ပံ့နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂူကြီးနှင့် ကျောင်းဘုရားများကို ပြုပြင် တည်ဆောက်နိုင်သည် ဟု ပြောကြသည်။

ထို့ဒေသမှ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို စုံစမ်းကြည့်လျှင် ဝဲပုံတောင်၏ ထူးခြားချက်နှင့် ဂူများအကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးကြောင်းများကို ပိုမိုသိနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ဆွမ်းစားဇရပ်တွင် တည်းခိုပြီး နေ့စဉ် နံနက်စာ စားသောက်ပြီး အနည်းငယ် ကျယ်ဝန်းသော ဂူတစ်ဂူသို့ တက်ကြွပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ သီလင်၊ နတ်ပင့်၊ ဝိဇ္ဇာပင့်၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီး (၁၀၈)ပတ် ပြည့်အောင်စိပ် လိုရာဆုတောင်းကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဖယောင်းတိုင်မီး တစ်ဝက်မှ တစ်တိုင်ကုန်သည်အထိ မီးကသိုဏ်းလည်း ရှုကြသည်။

၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်း

အားလပ်ချိန်တိုင်း မေတ္တာပို့နေကြရသည်။

(၃)ရက်မျှ ကြာပြီးနောက် တစ်ဂူစီခွဲ၍ နေကြသည်။ ညနေဘက် ဂူများပေါ်မှ ဆင်းကြပြီး ရေခိုးချိုးပြီးနောက်၊ ညဘက်လည်း ဇရပ်ပေါ်တွင် အထက်ပါအတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီးမှ အိပ်ကြသည်။ အခြားသူများ (၉)ရက် မတိုင်မီ အိမ်ပြန်ကြသည်။

စာရေးသူသာ မှော်စဉ်တက်သည်။ မှော်စဉ်တက်သူသည် သစ္စာနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။ (၃)ရက်=တြင်း=၃x၃=၉ နဝင်း=၉x၃=၂၇) တြင်းကျေ နဝင်းကျေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။

ဆက်တက်နိုင်လျှင် (၁၀၈)ရက် တစ်ရာရှစ်နဝင်း တက်ရမည်။ ပြီးမြောက်လျှင် အရာရာ အောင်မြင်မည်။

မှော်စဉ်တက်ရာတွင် နတ်များနှင့် ဝိဇ္ဇာများကို ပင့်ရသည်။ ဆေးဝါး၊ အင်းအိုင်၊ ဂါထာမန္တန်နှင့် မှော်ပညာများမှာ အထက်လမ်း၊ အောက်လမ်း ရှိသည်။

အထက်လမ်းမှာ သီလ၊ သမာဓိ တရားများကို စောင့်ထိန်း၍ သမာဒေဝ နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာများ၏ အကူအညီကို ယူ၍ ပြုကြရသည်။ အလွန် အကျိုးများသည်။ ထွက်ရပ်ပေါက်နိုင်သည်။

အောက်လမ်းမှာလည်း အလွန်စွမ်းသည်။ နတ်ဝိဇ္ဇာများ၊ ဖုတ်ကဝေ၊ တစ္ဆေ ဝေမာနိကပြိတ္တာတို့၏ အကူအညီကို ယူ၍ ပြုကြရသည်။ အဝီစိအထိ အကျိုးပေးနိုင်သည်။

အောက်လမ်းဆရာများ ကျိုးကန်းချည့်နဲ့စောင်း ဆွဲ အ ရူးသွပ်ပြီး ဘဝဆုံးကြရသူများစွာကို တွေ့ဖူးသည်။ အကောင်းနှင့် အဆိုးမှာ အဆိုး

သည် အလွန်လွယ်သကဲ့သို့ အောက်လမ်းသည် အလွန် လွယ်ပါသည်။ တတ်သိသော ပညာရှင်တို့သည် အကုသိုလ် လက်ဆင့်မကမ်းလျှင် သဖြင့် တိမ်ကောသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ **နတ်ပင့်နှင့် ဝိဇ္ဇာပင့်မန္တန်** အောက်တွင်ဖော်ပြပါမည်။

မှော်စဉ်တက်၍ (၇)ရက် မပြောဘဲ အနှောင့်အယှက် အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံရသည်။ သို့ပါသော်လည်း "ငါ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ငါ ရည်မှန်းချက် အောင်ရမည်" ဟု စိတ်တင်း၍ ဆက်လက်၍ကျင့်ရာ (၇)ရက် ကျော်ပြီးနောက် နိမိတ်ထူးများ ဖော်ပြပါတော့သည်။

မပီမသသော စကားပြောသံများ အတိုးအို ပိတ်ဖြူဝတ် ရသေ့ဝတ်ပွင့်များ၊ ပန်းချီပန်းပုရေးထုထားသည့် နတ်သမီးနတ်သား သဏ္ဍာန်များ မထင်မရှား မြင်ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ထင်ထင်ရှားရှား တစ်ခဏမျှ မြင်ရကြားရသည်။ ထိုမှ မြင်ရကြားရပြီး ခြောက်နတ်တွေ ပြိတ္တာတွေ ရှိလာသိဆိုတာ ကို

ဆွေသီရိတော့သည်။

ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗသောတ အမြင်မျိုးကား တော်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ နား၊ မျက်စိ ဆာရုံနှင့် အိပ်မက်များတွင် ဂါထာမန္တန် ဆေးနည်း အင်းကွက်များကို ကြားရ ခြင်းရသည်။ သုံးစွဲကြည့်သောအခါ အလွန်အကျိုးများသည်။ ယခုတိုင် ဆည်း မမေ့ပါ။ စိတ်မှာလည်း ပျော်ရွှင် သာပြီး မိမိလုပ်ငန်းအပေါ် အလွန် အားတက်မိပါသည်။

(၉)ရက်မြောက်ပြီးနောက် အခြား သူများလည်း အိမ်ပြန်ကုန်ကြသည်။ သူများဖူးများစည်း အလွန်စည်ကား သည်။ မိမိကျင့်ကြံနေသော ဂူသို့ ဆည်း ပေါက်ပေါက်ရှာရာ ရောက်လာ ကြသည်။ သာယာမှုများနှင့် ကြုံရ သည်။

အခြား အနောင်အယုတ် အမျိုးမျိုး တို့ကို ခံနိုင်ရည် ရှိငြားသော်လည်း သာယာမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရသော နိုင်ရည် အလွန်ခဲယဉ်းပါသည်။

(၂၃)ရက်မတိုင်မီ မဲဆောက်မြို့ သို့ဆရာတော်ကြီးထံမှ ညီဖြစ်သူ ဆည်း ရောက်လာသောကြောင့် အရပ်သို့ ပြန်လာကြပြီး အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည် ဆေးဝါးကုသ ကြသည်။

အများအားဖြင့် ပယောဂကို ကုကြ

သည်။ ဆရာညီနောင်၊ ပိဇ္ဇာညီနောင် ဟု ခေါ်ကြသည်။ အချို့ကလည်း အောက်လမ်းဆရာများ ထင်ကြ၍ ယောညီနောင်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ထိုခေတ်က မော်လမြိုင်၊ ရွှေဂွန်း၊ ကော့ကရိတ်၊ ကမမောင်း မြို့ရွာများမှ ပိုသိကြပါသည်။ (၃)နှစ်နီးပါး အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ကြပြီး နောက် လူငယ်အများနှင့် ဘီ-အိုင်-အေ ရောက်လာသောအခါ စစ်တပ်ထံသို့ ဝင်လိုက်ကြပါသည်။

စစ်ပြီးသောအခါ မော်လမြိုင်မြို့တွင် “မြန်မာပညာဝတ်တိုင်းရင်းဆေးပညာ အဖွဲ့” မှ ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံ ဖွင့်ကြရာ စာရေးသူအား ပယောဂကုတာဝန် ပေးကြပါသည်။

စစ်မဖြစ်မီနှင့် စစ်ဖြစ်ပြီးချိန် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်နီးပါး မော်လမြိုင်မှ တောင် ဘက် ကန်ပေါက်၊ အရှေ့ဘက် မြဝတီ မဲဆောက်၊ အနောက်ဘက် ဘီလူး ကျွန်း အလုပ်ဝဲပတန် မီးရထားလမ်း တစ်လျှောက် မြောက်ဘက် ဖာပွန်မြို့ များအထိ ဆေးကုသွားရသည်။

အများအားဖြင့် ပယောဂဆရာ အနေနှင့် ပင့်ခေါ်ကြသည်။ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဆရာညီနောင် ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးဟု ယခုတိုင် ခေါ်ကြပါသည်။

စစ်ပြီး မော်လမြိုင်မြို့၌နေစဉ် အချိန် ရတိုင်း ကျိုက်သန်လန် တောင်ပေါ်ရှိ တောင်ပေါက်ကျောင်း အရှေ့ဘက် အဆင်း ညာဘက် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဝတ် ဘုရား တောင်ဘက်မှခပ်အဆင်း ညာ ဘက်သိမ်း မဟာမြတ်မုနိဘုရား အရှေ့ ဘက်စောင်းတန်းအဆင်း အင်းဝ ကျောင်းသိမ်းများတွင် မှော်စဉ်အကျင့် ကို ကျင့်သည်။

မိမိနေအိမ်တွင်လည်း ကျင့်သည်။ အချို့က “ဒီဆရာတွေ အမြဲ ဘုရား ရှိရိုးနေတာပဲ” ဟု ပြောကြပါသည်။ ပယောဂအကြောင်း ပယောဂ အတွေ့ အကြုံနှင့် မိမိဉာဏ်ပီသရွေ့ကို အနည်း ငယ် တင်ပြလိုပါသည်။

ရောဂါကုရာ၌ နတ်မိစ္ဆာ၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေ့အမနုဿ ယှဉ်သော အပ၊ ပယောဂနာနှင့် ဓာတ်လေးပါး ဖောက် ပြန်၍ဖြစ်သော သွေးပယောဂ၊ လေပယောဂဆိုသော အတွင်းပယောဂ နှစ်မျိုးရှိသည်ကို သိသင့်သည်။

အပ၊ ပယောဂရှိကြောင်း ပရိတ် တရားတော်အရ လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာရ၊ ယက္ခာဗာဓ၊ အမနုဿဂါဟ အနာရောဂါများသည် လည်းကောင်း အပ၊ ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း များကို သိနိုင်ပါသည်။

အတွင်းပယောဂ အပ၊ ပယောဂဟု ခွဲခြားမသိဘဲ အပ၊ ပယောဂဟု ထင် ကြသောသူ (၁၀)ယောက်တွင် (၄)ယောက်လောက်သာ အပ၊ ပယောဂ များ ဖြစ်တတ်သည်။

အပ၊ ပယောဂ ကုရ အလွန်လွယ် သည်။ မာယာများသော ဖုတ်သရဲ၊ ဖုတ်သူငယ်၊ ဖုတ်သူတော် သုံးမျိုးရှိရာ ဖုတ်သူတော်မှာ ကုရ အနည်းငယ်ခက် သည်။

ကာလီမာနှင့် တရုတ်နတ်များကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံလင်း ၁၉၅

တောင်းပန်၍ ကုသရသည်။ အပ၊ ပယောဂမှန်း မသိဘဲ သွေးသားရောဂါ ရိုးရိုးထင်၍ ဗိန္ဒောဆရာ၊ ဓာတ်ဆရာ များ ကုသ၍ ရောဂါပျောက်ရန် ခဲယဉ်း သည်။

လူနာက ခြိမ်းခြောက်၍ သေရပ် လက္ခဏာပြု၍ ပြေးကြရသည်များကို လည်း တွေ့ဖူးသည်။ စာရေးသူလည်း ဆရာပေါက်စဘဝက ပြေးခဲ့ဖူးပါ သည်။

သွေးလေ သည်းခြေကြောင့် ကယောင်ကတမ်း ဝိုယိုပြောဆိုပြုမူနေ သည်များကို အပ၊ပယောဂ ထင်ပြီး စက်ဖြတ် စသော ဆေးကြမ်းများ တိုက်ကျွေး နှာနှပ် မျက်စဉ်းခတ် ရိုက်ပုတ်ကုသလျှင် ဒုက္ခတွေ့တတ် သည်။

တွေ့ဖူး ကြားဖူးကြပါမည်။ အမျိုး သမီး အတော်များများ မီးယပ်ကြောင့် ဖြစ်တတ်သည်။ အပ၊ပယောဂ မဟုတ် ဘဲ အပ၊ပယောဂ ဟန်ဆောင်နေခြင်း များလည်းရှိသည်။ စိတ္တရောဂါသည် များလည်းရှိသည်။ မသိလျှင် အခက် ကြုံရတတ်သည်။

အချို့ မိမိကိုယ်တိုင် မသိဘဲ သူတစ်ပါး ပူးကပ်၍ ပြောသည်များကို လည်းကောင်း၊ အကြားအမြင် သိဟန် ဆောင်၍လည်းကောင်း၊ မသိဘဲ သိသည် မဟုတ်ဘဲ ဟုတ်သည်ဟု ပြောလျှင်၊ ပြုလျှင် လည်းကောင်း ဒုက္ခ တွေ့တတ်သည်။ မုသာဝါဒကံ ထိုက် သည်။ လာဘ်ယူလျှင် အဒိန္နာဒါနကံ ထိုက်မည်။

အပ၊ပယောဂ ဟုတ်၊မဟုတ်သည် ကို ကြားရုံ မြင်ရုံဖြင့် သိရမည်။ စစ်မှန် သော ဆရာများထံ ချဉ်းကပ်၍ လေ့လာကျင့်ကြံ အားထုတ်လျှင် ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်နိုင်သည်။

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မကျင့်မကြာဘဲ ကန်တော့ပွဲပေးရုံ၊ ငွေကြေးနှင့် တစ်ခုခု ပေးရုံဖြင့် ဖြစ်စေ သတည်းဟု ပြောရုံဖြင့် ဖြစ်ရန်လွယ် မည်မထင်ပါ။ တကယ်တမ်း စမ်းသပ် လျှင် ခံနိုင်မည်မထင်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်မီ တောရွာ ခြုံငယ်များတွင်သာ အပ၊ပယောဂ အဖြစ်များသော်လည်း စစ်ကြီးပြီးဆုံး ပြီးစတွင် အပ၊ပယောဂရောဂါနှင့် ဝမ်းနှင့်ကျောက်ကပ် ရောဂါများအချို့ ခြုံကြီးများတွင် အတော်များများ ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိတ် တရားတော်များ ပျံ့နှံ့လည်းကောင်း၊ ကျန်းမာရေးဌာနများမှ အကာအကွယ် ဆေးများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခြုံကြီး ရပ်ကြီးများတွင် ယခုအခါ အထက်ပါ ရောဂါများ အလွန် နည်းသွားပါသည်။

အပ၊ပယောဂ မဟုတ်ဘဲ ဟုတ် သည်ဟု အယူသီးနေသူများကို ဆရာက မဟုတ်မှန်း သိသော်လည်း ပရိယာယ်ပြု၍ ကုသပေးရသည်များ လည်း ရှိပါသည်။ သမားပရိယာယ် လည်း များလှပါသည်။

ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော မေတ္တာဂိုဏ်းမှော်

ပညာကို ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ဒေသ တောတောင်များတွင် လူငယ်လူငယ် များ မှော်စဉ်တက်နိုင်လျှင် အောင်မြင် နိုင်မည်။

အကြားအမြင်နှင့် သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ကို မလွဲမသွေ ရရှိနိုင်ပါမည်။ တော တောင်များတွင် မကျင့်မကြံနိုင်သော ငြားလည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဌာနတစ်ခု တွင် တတ်အားသမျှ အားထုတ်လျှင် လည်း အထိုက်အလျောက် အကျိုး ရရှိနိုင်ပါမည်။

မေတ္တာအကျိုး ကြီးမားကြောင်း ကြားနားဖူးကြပါသည်။ တောင်ထိ သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဥတ္တမထံ ဆရာတော်ကြီးက “ဘုန်းကြီး အများသတ္တဝါအပေါ် မေတ္တာထား ပွားများ၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောေ မရှိတော့ဘူး”ဟု မိန့်တော်မူသည်။ သာမညဆရာတော်ကြီးက သီလ ပေးပြီးတိုင်း ဒုက္ခပုတ္တာစ နိဒ္ဒါမှ စသော မေတ္တာပို့ကို အမြဲရွတ်ဆိုတော် မူသည်။

အလံတရာ ဆရာတော်ကြီးက လည်း မေတ္တာတရားကို အမြဲတော် မှုသည်။

တိပိဋကဓရ မင်းကျန်းဆရာတော် ကြီးသည်လည်း တပည့် ဒါယကာများ ကို မေတ္တာပို့နည်းကို သင်ကြားပေး တော်မူခဲ့၏။

အသီးသီးသော သံဃာတော် ဆရာတော်တို့သည် အလားတူ ဟောကြားတော် မူကြသည်များ ထောက်ရှု၍ မေတ္တာအကျိုးကြီး ကြောင်းကို သိနိုင်ပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူအများ ဆက်ဆံနေရသော ပုထုဇာတိပြု ဗြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါးကို အကျ မထားနိုင်သော်လည်း ထား

အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မှောင်ဝင်ဆက်...နတ်ပဋိရန်

ဥုံ...ဇယုဒီပါ ပျားစွာအနန္တ စောင်ကုန်ကြ သည့်အေဒေဝါနတ်တကာတို့ တောစောင့် ဆယ်တောင်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ဤ ဒီကာတစ်ဝိုက်၌ စောင့်ရှောက်နေထိုင်ကြ သောနတ် နတ်ပြတ်နတ်ကောင်း နတ် အပေါင်းတို့...

ဥုံ ဘုရားအာဏာ၊ ဥုံ တရားအာဏာ၊ ဥုံ သံဃာအာဏာ၊ မိန့်တော်မြက်သည့် စာအာဏာကြောင့် မကြာချက်ချင်း ဤဌာန သို့ ရောက်စေသော်...

ထောက်လှောင်ချက်ချင်း အကျွန်ုပ်၏ အကျိုး စီးပွားကို ထပ်ရှားစေပေးကြစေသော်... ဆင်္ဘာဝိဇ္ဇာ ဖိုလ်းကလာ ဤသို့ပွဲအခေါ်ပုံ ဖြစ်စေသော်...

ကြည့်လျှင်လည်း မပြင် ဖမ်းလျှင်လည်း

ပမိ သဗ္ဗပုရိသ ကုက္ကိယ ဝိအား မြင်တိုင်း ချစ်စေသော်...

တောကျားကြုံဆင်ဝေးကပြင် နတ်ရှင်သီချီ ခြောက်စေသော်... နောင် ကုက္ကိယကင်း သံခြေချင်း အကွင်းကျွတ်၍ ကျစေ သော်... မင်းဘေး၊ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ ခိုးသူဘေး၊ ပချစ်မနှစ်သက်သူဘေး၊ ပန်း ဝေဏ ပျောက်စေသော်...

ဝိဇ္ဇာပဋိရန်

ဥုံ၊ ဝိဇ္ဇာန္ဓရာ တဒိသဗ္ဗ ပဿန္တေ သုတပတ္တကေ ဟာသေတ္တာ အတ္တသိပ္ပံ ပမံရက္ခန္တ၊ ဟေသဒါ။

အနက်

သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာန္ဓရာ-ဝိဇ္ဇာတို့အပေါင်းတို့၊ တဒါ- ထိုသို့ တမ်းတသောအခါ၌၊ ပဿန္တေ- မြင်ကာမျှ၊ သုတပတ္တကေ-ကြားခါ မျှ၌၊ အတ္တသိပ္ပံ - မိမိတို့ ဝိဇ္ဇာတို့

အတတ်ပညာကို၊ ပကာသေတ္တာ- အထင်အရှား ပြတော်မူကုန်၍၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ တေဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာတို့ရ အပေါင်းတို့သည်၊ မမံ-ကျွန်ုပ်အား၊ ရက္ခန္တ-ရင်ဝယ်သားသို့ သနား ပုံထောက် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ စေကုန်သတည်း။

ဤမန္တန်များကို မှော်စဉ် မတက် သော်လည်း နံနက်၊ ည၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး ရွတ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ သီလ စောင့် ထိန်းပြီးရွတ်လျှင် ပိုအကျိုးများမည်။

လောကုတ္တရာအကျိုး မျှော်ကိုး၍ သမထဝိပဿနာ တရားများကို အား ထုတ်နိုင်ပါလျှင် အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း။

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

ဦးအုန်းသွင်(သာကေတ)

စာရွှေ... သုတေသီ ပညာရှင်များသို့...

ဤဆောင်းပါးမှာ (၇-၉-၁၉၉၅)ခု၌ ရောက်ရှိလာသော စာမူဖြစ်ပါ သည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ဤဆောင်းပါးပါ ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပညာဆက်များရှိပါက တွင်စဉ်များကို ပိုမိုရှင်းလင်းစွာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသား ထောက်ကြံ့ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်းသို့

ဆက်သွယ်ရန်...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၅
၀၉-၂၅၂၅၀၃၁၇၅

သိုင်းဝညာရှင်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ
(ဒုတိယပိုင်း) (၁)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

သိုင်းသမားဘဝ ဒီပီစ

သိုင်းသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ အတွေ့အကြုံများကို ရေးသားမည်ဆို ရင် သိုင်းသမားတစ်ယောက် မဖြစ်ခင် ငယ်စဉ်ဘဝမှ စတင်၍ သိရှိဖို့တော့ လိုပါတယ်။ အကြောင်းအကျိုးသည် အပြန်အလှန် ဆက်နွှယ်လျက်ရှိရာ အကြောင်းရှိ၍ အကျိုးထင်ရသော ကြောင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝအကျိုးတရားများအတွက် အခြေခံ လာရသော အကြောင်းတရားများကို သိရှိဖို့တော့ လိုပါတယ်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ဂုဏ်ယူ လောက်သောသူများ မဟုတ်သော်လဲ ကျွန်တော် သိုင်းဆရာ ဖြစ်လာရတာ ဟာ သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့လဲ ဆက်စပ် ပတ်သက်နေလို့...သူတို့နှစ်ယောက်ဆို သော “ကျွန်တော့်ဦးကြီး နှစ်ယောက် (ရန်ကုန်တွင် လွယ်လွယ် ကူကူဘကြီး လို့ပင် ခေါ်ကြပါတယ်။) အကြောင်းကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြရပါမယ်။
ဘကြီးအကြီးရဲ့အမည်မှာ ဦးထွန်း တင် ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်အုပ်ထွားထွား ကျားကျားလျားလျားနဲ့ အရပ်မောင်း ကောင်းကောင်း ယောက်ျားကောင်း

ပီသသူဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ရိုက်ပွဲတစ်ခုမှာ လူအုပ်ထဲသို့ ငှက်ကြီးတောင်မ တစ်ချောင်း ကိုင်စွဲ၍ အတော်များကို မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့် အတင်းခင်တိုက်ခဲ့သူဖြစ်၍ သူ့ လက်မရွံ့ထွန်းတင်လို့ ဘွဲ့ပေးကြတာ ဘကြီးအငယ် ထွန်းရင်ကလေး အင်္ဂလိပ်ခေတ်မှာ ရန်ကုန်ရေတံ ဝှမ်းလို့ နာမည်ကျော်လာတဲ့ မှော် မှော် ဆတ်ဆတ်ကြဲ လူပိုက်ကြဲ တစ်ယောက်ပေါ့။ သူလဲ တပည့်လက်သား

အားကြီးနဲ့ ရေကျော်တစ်စိုက်မှာ
တစ်ခိုလ် တစ်မင်း နေလာခဲ့တဲ့သူပါ။

**မတ်ချက် ။ ။ လူခိုက်ကြီး
တစ်ထစ်ထောင်ငမိုး မဟုတ်ပါ။**

ကျွန်တော်က တော်တော် ရန်ဖြစ်တဲ့
ဘာဆိုတော့ ဘကြီးငမိုးက သူ
ထာထားတဲ့ လူခိုက်ပညာတွေထဲက
အထက်ပညာတစ်ခုကို သင်ပေးခဲ့
တယ်။ သူ သင်ပေးတဲ့နည်းက ဒီနေ့
အထိလဲ ခေတ်မီနေသေးတယ်။

ဆေးဆီးရန်ကာ အသုံးတည့် အသုံး
ဆုံးနေတဲ့နည်းဖြစ်လို့ အသေးစိတ်
ဆိုပြပေးလိုက်ရပါတယ်။ (အကျဉ်း
အချုပ်ထဲကို ရောက်တဲ့အခါ အသုံး
ပြုခဲ့ပါ။ သူများကို အနိုင်ကျင့်ဖို့
အား မဟုတ်ပါဘူး။)

**ဘကြီးငမိုး ပေးတဲ့ ခုခံတိုက်ခိုက်
နည်းကတော့...**

မိမိကို ရန်ပြုမယ့်သူရဲ့ရှေ့မှာ
ကြောက်မရွံ့) ရင်ဆိုင်ရပ်လိုက်ပါ။

မိမိခြေနှစ်ချောင်းကို ကားရပ်လို့ပဲ
ဖြစ်ရဲ့ ဘယ်ခြေရှေ့ ညာခြေနောက်၊
ညာခြေရှေ့ ဘယ်ခြေနောက်(အင်္ဂလိပ်
အင်္ဂလိပ်သမားတွေလို) ထောင်လိုက်
ဆိုလို့ဖြစ်ဖြစ် ရပ်နေလိုက်ပါ။

မိမိမျက်စိကိုတော့ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး
ကို ခြုံပြီး(မပိတ်မသုန်) စူးစူးစိုက်စိုက်
ကြည့်နေလိုက်ပါ။

အောက်လတ်တဲ့အချိန် (အခိုက်အတန့်
အားမှာ သူ့မျက်နှာကို မိမိရဲ့ ညာ
ဘက်ခုံနဲ့ (ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့)
ညာပြန်ရိုက်လိုက်ပါ။

အခိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ သူ့မျက်နှာ
အောက်ကို လန်သွားခိုက်(ခြေနှစ်ချောင်း
၂-ကွက် ကန့်လန့်အနေအထား
ဖြင့် ဆေးတိုက်ကားရပ်ထားရာမှ) သူ့
မျက်နှာကို ညာခြေခုံဖြင့် ခတ်ထည့်
တတ်ပါ။

ဒါမှမဟုတ် သူ့ဆီးခုံကို ညာခြေဖဝါး
(သို့မဟုတ်) ညာခြေဖနှောင့်ဖြင့်
ဆောင့်နှင်းချလိုက်ပါ။

ခြေခုံနဲ့ခတ်ခတ်၊ ခြေဖနှောင့်နဲ့
နှင်းနှင်း လက်ခုံနဲ့ လက်ပြန်ခိုက်ပြီး
တာနဲ့ မြန်မြန် တစ်ဆက်တည်းလုပ်ပါ။
ကိုယ်ခံပညာမှာတော့ “တွဲလုံး” ရယ်
လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မိမိရဲ့ ညာခြေ မြေပေါ်ကို ကျတာ
နဲ့(ခြေချမိတာနဲ့) မိမိရဲ့ ညာလက်ဝါး
စောင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ ဘယ်ဘက်လည်တိုင်
ဘေးကို ခုတ်ထည့်လိုက်ပါ။

ဒါမှမဟုတ် အခိုက်သန်တဲ့ လူဆိုရင်
ညာလက်ဝါးနဲ့ သူ့ရဲ့ ဘယ်ဘက်နား
ရင်း(နားအုံတစ်ဝိုက်)ကို ရိုက်ထည့်
လိုက်ပါ။

လုယက်သူတွေ လူဆိုးစားပြဆိုရင်
တော့ ညာလက်ခေါက်(လက်ခလယ်
လက်ခေါက်)အချွန်နဲ့ သူ့လည်မျို
(ဇလုတ်)ကို ထိုးထည့်လိုက်ပါ။[အဲဒီ
နည်းနဲ့ ဘကြီးငမိုးက လူဆိုးလူခိုက်
တစ်ယောက်ကို သူ့လက်ဝါးထူထူ
(လက်ပြတ်)ကြီးနဲ့ ရိုက်လိုက်တာ
သေသွားဖူးပါတယ်။]ဒါကြောင့် သူ့
တပည့်တွေဟာ သူ့လက်ဝါးနဲ့ ရိုက်မှာ
ကို အလွန်ကြောက်ကြပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့ ဒီနည်း
အတိုင်း လုပ်ရာမှာ နည်းနည်းလေး
ကွဲပြားပါတယ်။ ဒီနည်းကတော့
ခြေ(၂)ချောင်းကို ခွဲပြီး ခြေကားပြီး(၂-
ကွက် ကန့်လန့်)ရပ်နေရာက...

ရုတ်တရက် ဘယ်ခြေကို(အယ်ခြေ
ရဲ့ရှေ့) ခြေတစ်လှမ်းစာ ရှေ့သို့ တက်
လိုက်ပါ။ ဘယ်ခြေရှေ့ ညာခြေနောက်
၂-ကွက် ထောင်လိုက် အနေအထား
ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်ခြေတက်လိုက်တာနဲ့ မိမိရဲ့
ဘယ်လက်ဝါးနဲ့ ရှေ့မှာရှိနေတဲ့ ရန်သူ
ရဲ့ မျက်နှာကို ဆောင့်တွန်းလိုက်ပါ။
လက်ဝါးအစား ဘယ်လက်ဖနှောင့်
နဲ့ ဆောင့်တွန်းလိုက်လဲ ရပါတယ်။
သူ့နောက်ကို လန်သွားခိုက်မှာ ညာခြေ
ခုံနဲ့ သူ့ခွကြားကို ခတ်ထည့်လိုက်ပါ။
ဒါမှမဟုတ် ညာခြေဖဝါး တစ်နည်းအား
ဖြင့် ညာခြေဖနှောင့်နဲ့ သူ့ဆီးခုံတစ်ဝိုက်
ကို ဆောင့်နှင်းချလိုက်ပါ။

ညာခြေ မြေကျတာနဲ့ ညာလက်ဝါး
စောင်းနဲ့ သူ့လည်တိုင် ဘယ်ဘက်ကို
ခုတ်ထည့်လိုက်ပါ။

လက်ဝါးစောင်းနဲ့ မခုတ်ချင်ရင်လဲ
ညာလက်ဝါးနဲ့ သူ့ဘယ်ဘက်နားရင်း
(နားအုံတစ်ဝိုက်)ကို ရိုက်ထည့်လိုက်
ပါ။

ပထမနည်းနဲ့ သဘောတရားချင်းက
အတူတူပါ။ ခြေတက်တာနဲ့ ခြေ
မတက်တာပဲ ကွာတာပါ။ လက်တွေ့
လေ့ကျင့်ကြည့်ပါ။ မိမိက လျှင်မြန်နေ
ရင် လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လိုက်ရင်
သူက ခုခံကာကွယ်ဖို့ အချိန်မရှိတော့
ပါဘူး။

“စတင် တိုက်ခိုက်ခြင်းသည်
အကောင်းဆုံးသော ခုခံကာကွယ်
နည်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်”၊ “အကောင်း
ဆုံးသောခံစစ်သည် ထိုးစယ်” ဟု
နက္ခတ္တဗျေဒနာရေးရာဇ် ၁၉၉

သော စစ်သေနင်္ဂဗျူဟာလာ စကားရပ် တို့ကိုလဲ သတိရပါ။

ဒီနည်းက အစပထမတော့ ကျွန်တော့်အတွက် တော်တော်လေး အသုံးတည့်တဲ့နည်းပါ။ ကျွန်တော့်ကို အနိုင်ကျင့်ချင်တဲ့ ကောင်တွေ၊ ဗိုလ်ကျ ချင်တဲ့ကောင်တွေကို လက်တွေ့ ပညာပေးလိုက်တာပေါ့။

ကျွန်တော်က ဒီလို လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားတော့ ရင်ဆိုင်လိုက်တာနဲ့ သူတို့ ခံလိုက်ရ တာပဲ။

ကျွန်တော်တို့အရွယ်မှာ ဒီလို တိုက် ခိုက်ရေး အတတ်ကို တတ်ဖို့လွယ်တာ မှ မဟုတ်ဘဲ။ ကျွန်တော်တောင် ကံကောင်းလို့ သင်ပေးမယ့်သူနဲ့ တွေ့ရ တာပါ။

ကျွန်တော်နဲ့ ရင်ဆိုင်လိုက်တာနဲ့ သူတို့တစ်တွေသာ ခံသွားရတော့ နောက်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အနားကို မကပ်ခံကြတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ သူတို့အနားကို ကပ်ခွင့်မပေးတော့ဘူး။

ကျွန်တော်နဲ့ ပြဿနာဖြစ်တာနဲ့ ကျွန်တော့်ကို သူတို့အနား လက်တစ် ကမ်း၊ ခြေတစ်လှမ်း အရောက်မခံဘဲ အဝေးကနေပြီး ရွံ့နှံ့တွေနဲ့ ပစ်ပေါက် တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ မြေကြီးခဲတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်တယ်။ ပေါက်ပြီး ထွက်ပြေး ကြတော့တာပဲ။

ဒီတိုက်ခိုက်နည်းက လူချင်း ခြေတစ်လှမ်း၊ လက်တစ်ကမ်းအကွာ ဒါမှမဟုတ် လူချင်းကပ်နေမှ အငိုက်မှာ တိုက်ခိုက်လို့ရတဲ့ သုံးလို့ရတဲ့နည်း ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်က ခြေမြန်လက်မြန်နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း လုပ်တတ်တာ သိနေ တော့ ကျွန်တော့်ကို အနီးကပ်တိုက်ပွဲ လက်တစ်ကမ်းတိုက်ပွဲ မဆင်နွှဲကြ

တော့ဘဲ အဝေးပစ် လက်နက်တွေနဲ့ ဝိုင်းဆော်ကြတော့တာပေါ့။

တစ်ခါတစ်ရံ (သူတို့ ပစ်ပေါက်လိုက် တဲ့) ရွံ့နှံ့တွေ မျက်စိထဲဝင်သွားလို့ မမြင်မစမ်းနဲ့ ရေနဲ့ မနည်းဆေးပစ်ရ တယ်။

သူတို့က ကျွန်တော်ကိုကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးကြလို့သာပေါ့။ သူတို့က ကြောက်မယ့်သာ ကြောက်နေတာ မျက်စိထဲ ရွံ့နှံ့တွေ ဝင်နေတဲ့ ကျွန်တော် က ဘာမှလဲ မမြင်ရဘူး။ ဘာမှလဲ ပြန်မလုပ်နိုင်ဘူး။ သူတို့သာ မကြောက် မရွံ့ ပြန်လုပ်လို့ကတော့ ကျွန်တော်က ငုတ်တုတ်ခံရမှာပါ။

ဒီနေရာမှာ အကြောင်းစပ်လို့ မျက် မမြင် ဓားသမားအကြောင်း ပြောပြချင် ပါတယ်။ အရင်က "ဇာတီအိချီ" လို့ အမည်ရှိတဲ့ ဂျပန် မျက်မမြင်ဓားသမား ကြီးအကြောင်းကိုတော့ ကြည့်ဖူးတဲ့ သူတွေလဲ ကြည့်ဖူးကြပါလိမ့်မယ်။ (ယခုခေတ်မှာလဲ ဇာတီအိချီ ခွီဒီယို ဓာတ်ပြား ပြန်ထွက်နေပါတယ်။)

နောက် ဂျပန်ဇာတ်ကား တစ်ကား ကတော့ မျက်မမြင် သိုင်းသမဇာတ် "အိုအိချီ" ဇာတ်လမ်းပါ။ သူတို့ မျက်စိသာ မမြင်တာ သူတို့ကို ရန်သူ ဓားသမားတွေကို (အကြားအာရုံနဲ့) ခုခံကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

နောက်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံး ဓားသမား နောက်ပြန်ကိုင်ပြီး [မောင်းထုတ် (သို့မဟုတ်) မောင်းကပ်ကိုင်နည်း လို့ ခေါ်ပါတယ်။] ခုခံကာကွယ် တိုက် ခိုက်ကြပါတယ်။ ဓားတစ်ချက်ဆွဲရန် သူတစ်ယောက် သေပါတယ်။

မျက်စိနဲ့ မြင်နေရတာတောင် အများကြီးနဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို မနည်း ခုခံရပါတယ်။ မျက်စိ မမြင်လို့ကလေး သေဖို့များပါတယ်။ သိုင်းကထာ

"မြင်၊ သိ၊ ကြား အနီးရန်သူ၊ အာရုံ ငါးပါး သတိထား" ဟူသော စကား ရှိရာတွင် "မြင်" ဟူသော မျက်စိအား ကို ဦးစားပေးရပါတယ်။

မျက်စိမြင်ခြင်းသည် အရေးကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျပန်မျက်မမြင် ဓားသမား များ ဖြစ်ကြသော "ဇာတီအိချီ" "အိုအိချီ" တို့က ဓားထိုးသံ၊ ဓားသံတို့ သောတအာရုံနဲ့ ခံစားပြီး နောက် တိမ်းခုခံကာကွယ်ကြပါတယ်။

ရုပ်ရှင်ထဲမှာပဲ ရှုမယ်။ အပြင်မှာ ရင် မလွယ်ပါဘူး။ ခုခံတိုက်ခိုက် မဆိုထားနဲ့... မိမိ မျက်လုံးနှစ်ဖက် (လုံးဝ မမြင်ရလေအောင်) အဝတ်ထဲ ပြီး လမ်းမြန်မြန် လျှောက်ကြည့် လက်တွေ့ လုပ်ကြည့်ရင် သိလာမိမယ်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ခိုက်)

www.burmeseclassic.com

ဘေးပျံ့စွမ်းအား အကျိုးများ

ပိယုဗင်း (မင်းကု)

(ပရဟိတ)အကျိုးများစွာကို ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုတော်မူသော ဆရာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ထရံကျောင်း၏ ကမ်းစပ် ကျောက်နံရံ၌ ငါးမျိုးစုံ ရှိပါသည်။ ငါးတန်း၊ ငါးခူ၊ ငါးပနော်၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ပုစွန်၊ ကဏန်း စသော မျိုးစုံသော ငါးများကို မဖမ်းဆီးရ၊ ငါးမများရ ဘေးမှကမ်းခြေနေရာအဖြစ် သတ်မှတ် ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

မျိုးစုံသော ငါးများသည် ကျောက် ထရံကျောင်း ကမ်းစပ်တွင် ဘေး အန္တရာယ်မရှိဟူ၍ သိကြပါသည်။ ကျောင်းပေါ်မှ ဆွမ်းစားသံချောင်း အနီးမောင်းခေါက်ချိန်တွင် ငါးများ သည် ကမ်းစပ်တွင် အစီအရီ ပေါ်လာ ကြပါသည်။

ကြီးကြီးငယ်ငယ် မျိုးစုံသော ငါးများ သည် အနိုင်အထက် ပြုကျင့်ခြင်းမရှိ ကြပါ။ ငါးကြီးက ငါးအငယ်များကို ဖမ်းစားခြင်း မရှိပါ။

ဆရာတော်ကြီးက ဆွမ်းသုံးဆောင် ပြီးလျှင် ကျောင်းသားကိုရင်များက ဆွမ်းကျွန်၊ ဟင်းကျွန်များကို ငါးများကို အစာကျွေးကြရပါသည်။ အချို့ငါးများ ကို လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်၍ ရပါသည်။ အစာကျွေးစဉ် လက်ထဲမှာ ကိုင် ထားသော အစာများကို ခုန်၍ခုန်၍ လှယူ စားသောက်ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဘေးမှနေရာ အနီး ငါးများခြင်း၊ ငါးဖမ်းခြင်း ပုံကွန် နှစ်ဦးရောင်းခြင်းပေး၏။ ၂၀၁၁

နိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင် မြို့နယ်ရှိ ကျောက်ထရံကျောင်းတိုက် ပေယုမြစ်၏ အနောက်ဘက် ရေတံပြင်ချောင်း၏ အနောက် တစ်ဖက်တွင် တည်ရှိပါသည်။ ကျောက်ထရံကျောင်း၏ ကမ်းခြေ ကမ်းစပ်တစ်ခုသည် ကျောက်သားထု အဖြစ် သဘာဝအတိုင်း တည်ရှိ ဖြစ်နေသောကြောင့် ကျောက် နံရံကျောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ကျောက်ထရံကျောင်းသည် မေယု မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းခြေတွင် တည်ရှိသော ကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။

အကြောင်းမှာ ကျောက်ထရံ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ သည် ကျွန်းကြီးနိကာယ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လတွင် ကျွန်းကြီးနိကာယဂိုဏ်းမှ ဆရာတော် များနှင့် ဒါယကာများက လာရောက် ကန်တော့ကြရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မေတ္တာကို အခြေခံ၍ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဆရာတော် ဖြစ်ပါသည်။

လောကီ၊ လောကုတ် (၂) ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားအတွက် တပည့် ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ ကျောင်းသား များစွာတို့ ကို ပညာသင်ပေးထုတ်ပေးသော

ဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်း မပြုရန် အသိပေး
မေတ္တာရပ်ခံထားပါသည်။

ဘေးမဲ့ပေးခြင်း အဓိပ္ပါယ်ကို သိရှိ
နားလည်ကြစေရန် တရားဟောတိုင်း
ရှင်းပြတော်မူခဲ့ပါသည်။

သတ္တဝါတိုင်း ဘေးအန္တရာယ်
ကင်းရှင်း၍ လုံခြုံစွာ နေထိုင်ကြစေရန်
မိမိကိုယ်တိုင် သတ္တဝါများအပေါ်
မေတ္တာထားကြရန် လိုသည်။

မေတ္တာတွင် ပို့သောမေတ္တာ၊
ပွားသောမေတ္တာ၊ ထားသောမေတ္တာ
ဟူ၍ ရှိသည်။

‘ပတ္တာယာ၍ ပတ္တာပွားကာ ပတ္တာ
ပို့နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ’
ဟု ဆရာတော်ကြီးက အမြဲ ဆုံးမ
ဟောပြတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရေနေ
သတ္တဝါများအပြင် ကုန်းနေသတ္တဝါ
ဖြစ်သော ကျောင်းဝင်းထဲ အတွင်းရှိ
ကျေးငှက်များ ဗျိုင်း၊ ဖုတ်ကျီး၊
ဆက်ရက်၊ ဂျိုး(ချိုး)၊ စာကလေးများကို
ဘေးမဲ့ပေးထားပါသည်။

“**ကုန်း၊ ရေနေ သတ္တဝါအားလုံး
ကျောက်ထရံကျောင်းအတွင်း ဘေးမဲ့
နေထိုင်ခွင့်ရှိသည်**” ဟူ၍ အသိပေး
ကြော်ငြာဆိုင်းဘုတ်ကိုလည်း ကပ်ထား
ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဘေးမဲ့ပေး
ခြင်း မေတ္တာဓာတ် အားကြီးမှုကြောင့်
တောတောင် မြစ်ချောင်းများကို ဖြတ်
သန်း၍ ဒုရေး/သုရေး ကိစ္စများနှင့်
ကြုံရောက်သည့်အခါ ကျားရိုင်း/ဆင်
ရိုင်းများနှင့် လမ်းတွင် ကြုံတွေ့ရသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီး၏ ဘေးမဲ့
မေတ္တာဓာတ် အရှိန်ကြောင့် ရှောင်ကြ
ပါသည်။ ဆင် စသော တောရိုင်း
တိရစ္ဆာန်များသည် လွတ်ကင်းရာသို့
ရှောင်ကြပါသည်။

တစ်ခါက ဆရာတော်ကြီးသည်
သောင်းကျန်းသူများနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်
နေသည့်ကြားထဲ ကျရောက်ခဲ့သည်။
အနီးရှိ သရက်ပင်ရင်းတွင် ထိုင်နေ
တော်မူ၍ သတ္တဝါတွေ ဘေးကင်းကြပါ
စေဟု မေတ္တာပို့လျက် ရိုနေခဲ့သည်ဟု
ကြားသိဖူးပါသည်။

တိုက်ပွဲက အချိန်(၂)နာရီခန့်
ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဖြစ်သည်။ ဆရာ
တော်ကြီး ထိုင်နေတော်မူသော သရက်
ပင်ကိုင်းများ ကျည်ဆန်ထိမှန်၍ ကျိုး
ကျခဲ့သည်။

အချို့က ထင်မှတ်ကြသည်မှာ
ကျောက်ထရံဆရာတော်ကြီး ဦးကန္တမာ
တိုက်ပွဲကြား ကျည်ဆန်မှန်၍ ပျံလွန်
တော်မူလောက်ပြီဟု တိုက်ပွဲပြီးဆုံး၍
သွားရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ မည်သည့်
ထိခိုက်ဒဏ်ရာမှ မရှိဘဲ ပကတိ
အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစွာဖြင့် မိမိ
ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွရောက်တော်
မူလာခဲ့ပါသည်။

ဘေးမဲ့ပေးခြင်း အကျိုးများစွာ ရှိနိုင်
သည်။ ယခုဘဝ၊ နောင်ဘဝ ဘဝတွေ
မှာလည်း ဘေးမဲ့ပေးခြင်း၏ အကျိုး
ကား အနန္တဖြစ်နိုင်သည်။

မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို သတ္တဝါများ
အပေါ် မေတ္တာထား၊ မေတ္တာပွားကာ၊
မေတ္တာပို့နေပြီး ဘေးအန္တရာယ် မကျ
ရောက်အောင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ
အားထုတ် နေထိုင်ကြသောသူများ
ဖြစ်ကြပါစေဟူ၍...။

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)

ကျမ်းကိုး
ကျောက်ထရံကျောင်း ကပ်ကျော်
သုရားကြီး(၄၄၇)စာစောင်

စာတည်းဦး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉-မြေဦး
၂၉-လမ်း(စေတနာ)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း- ၁၁ ၂၄၂၂၈
၀၉ ၇၆၆၀၂၁
၀၉ ၆၅၅၀၁၁၁

စာရေးသူသည် တိုင်းရင်းမြန်မာ
ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်
အထိုင်များပါသည်။ အထိုင်များသော
ကြောင့် ဝမ်းအမြဲချုပ်ပါသည်။ စာရေး
သူတို့ပင် ဝမ်းအမြဲချုပ်သူများလည်း
နည်းမည် ထင်ပါသည်။

ဝမ်းချုပ်များလျှင် ရောဂါတွေ စိစား
ပြင်ဆင်ပြီးဆိုတာကို တိုင်းရင်းမြန်မာ
ဆရာရှင်တိုင်းလိုလို သိရှိကြ
ပါသည်။

သိရှိကြသေးသော သူများ
အတွက် အနည်းငယ် ရှင်းပြပေးလိုပါ
သည်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝိုင်းဝိုင်းသော
အထိုင် မည်သူ့ဆီ ဝမ်းမှန်မှန်
သွင်းနိုင်ရမည်။ ဆီးလည်း မှန်ရပါမည်။
အစားအသောက် မှန်နေပါက ခန္ဓာကိုယ်
အားသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေပါသည်။

ဝမ်းချုပ်သည့် ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်နေပါ
က ဆောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်
သော ရောဂါများမှာ ဇက်ထိုးခေါင်း
ထိုး၊ ခေါင်းအုံခေါင်းခဲ၊ သွေးတက်
သွေးထိုး၊ အကြောတက်၊ ဇိုက်
အာင့်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်
ရင်တယ်၊ သေးထိုးရင်ကျပ်၊ ကျော
အာင့်ကျောထိုး၊ ခါးနာဇက်ခိုင်း၊
ညှိုးခေါင်းထက် ရောဂါများ တစ်ခု
ချင်း နှစ်ခု သုံးခုသော ရောဂါမျိုး
ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါသည်။

အကြောင့် "ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း
ခေါင်းခဲ" ဆိုသော လက်သုံးစကား
လက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အနံ့နံ့လေသက် ဗိန္ဒောဆေးအမျိုးမျိုး
သုံးဆောင်ပြီးဖြင့် ရောင်းချနေကြ
သည့်အမျိုးမျိုးဖြင့် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ မိမိတို့
ဆက်ရာ ပရဆေးများကိုလည်း
သုံးဆောင်ကြသည်များလည်း
ရှိပါသည်။

မြန်မာပရဆေးမှန်ကို သောက်ရမှာ

သွေးတိုး ဝမ်းမှန် နှမ်းခေါင်းပစ်

ဓာတ်ဆေးခြာ

ကြောက်တတ်သော သူများမှာ နံနက်
စောစော ဆားစိမ်းကို လက်(၃)
ချောင်းနှင့်ယူ၍ သောက်ကြသလို
ပွေးမဲလေ အရွက်စားဖားကြီး (၃)
ရွက်ကို မီးဖုတ်ပြီး ငါးပိရည်ကျိုနှင့်
တို့စားခြင်းဖြင့်လည်း ဝမ်းမှန်အောင်
ပြုလုပ်ကြပါသည်။

အချို့မှာ နံနက်စောစော ရေအေး
၀၀ သောက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမှန်စေသလို
ခွားနို့ကို နေ့တိုင်း သောက်ပေးပါက
လည်း ဝမ်းကို မှန်စေသောကြောင့်
လည်းကောင်း အချို့မှာ နံနက်စောစော
လမ်းလျှောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဝမ်းမှန်စေပြီး
ကိုယ်လက် ကျန်းမာနေကြောင်း
တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဖော်ပြပါနည်းများအတိုင်း စား

မြန်မာ့အလင်းစာတိုက်
[ဗိန္ဒောဆေးအမျိုးမျိုး
(တဆ-၄၀၉)
တိုင်းရင်း(၆၀၀) အထူးကုဆေးခန်း]

သောက်နေထိုင် လေ့ကျင့်ပါသော်
လည်း ဓာတ်ဝမ်း ချုပ်မြဲချုပ်ကာ ဝမ်း
သွားရ ခက်မာသော သူများအနေဖြင့်
တိုင်းရင်းမြန်မာ ဆေးနည်းကျကျများမှ
(စက္ခုပါလဆေး) စက္ခု၊ မျက်စိ၊ ပါလ
အကြည်ဓာတ်အလင်းရောင် စက္ခုပါလ
မျက်စိအလင်းရောင် ကြည်စေသော
ဆေး တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးခန်းသုံး
ဆေးနံပါတ်(၁၂)ကို နံနက်တက်ကြမ်း
ညတစ်ကြိမ် သောက်ပါက မျက်စိ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပူရင်း၂၀၉

လည်းကြည့်။ ဝမ်းလည်း မှန်စေပါသည်။

စာရေးသူမှာလည်း ဝမ်းအမြဲချုပ်ပါသည်။ တစ်ခါတလေ အထိုင်များသွားလျှင် ဝမ်းဓာတ်က မာကျစ်ပြီး စမြင်းဖြစ်ကာ ဝမ်းသွားတာကြောင့် ဒွါရကွဲပြီး သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကျသည့် ဝေဒနာကို ပါ ထပ်တိုးပြီး ခံစားရပါသည်။

စာရေးသူကဲ့သို့ လူမသိ သူမသိ နှစ်ရှည်လများ ခံစားနေရသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ကျော်က ဖူးတွေ့ခဲ့ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ကော့ဘီန်းကော့ပေါက်ကျေးရွာသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်အခါက အင်္ဂါရတ်ဓာတ်အတတ်မှာ အလွန်ကျော်ကြားသော ဆရာတော် ဖြစ်တာနဲ့ သွားရောက်ဖူးတွေ့ ကြည့်ညှိကန်တော့ပါသည်။

ဆရာတော်ကို ကန်တော့ပြီး နောက်...

‘ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်မသိရှိတာရှိလို့ မေးပါရစေ ဆရာတော်မေးခွင့်ပြုပါဘုရား’

‘အေး...အေး... ဘာမေးမလို့လဲ မေးပါ ရပါတယ်’

ဟု ဆရာတော်၏ ခွဲမြဲစကားကြားပြီးနောက်...

‘အရှင်ဘုရား... ဒီအင်္ဂါရတ် ဖိုထိုးနေတာ ဘာကို အလိုရှိလို့ အင်္ဂါရတ်ဖိုထိုးရပါသလဲ’

ဟု မေးလျှောက်မိပါသည်။

‘ဒါဟာလေး ဝါ ဒီအင်္ဂါရတ်ဖိုထိုးနေတာ၊ ရှုဖြစ်အောင်လဲ ထိုးနေတာ ယဟုတ်ဘူး၊ သိဒ္ဓိပေါက်အောင်လဲ ဖိုထိုးနေတာ ယဟုတ်ဘူး၊ သီးဝမ်းလေးပုန်းပြီး အသက်ရှည်သမျှ ကျန်းမာစေနိုင်တဲ့ ဓာတ်ပြာဆေးကို အလိုရှိလို့ အင်္ဂါရတ်ဖိုထိုးခြင်း အပူကို ပြုလုပ်နေတာ’

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဆက်လက်၍ ဆရာတော် အမိန့်ရှိသည်မှာ...

‘ဝါ ဝယ်စဉ် ရဟန်းဘဝမှာ စာကျက်စာအံ့ စာပိတ္တု ပို့ချပြီး အထိပ်များလွန်းတာကြောင့် လိပ်ခေါင်းဖြစ်လို့ တစ်ကြိမ်ပြတ်တယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဖြစ်တာ နောက်တစ်ခါ ပြတ်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ (၄)ကြိမ်တိုင်အောင် ပြန်ဖြစ်လို့ လိပ်ခေါင်း (၄)ခါပြတ်ပြီတာတောင် ဝမ်းမှာ ချုပ်ပြုချုပ်နေပြီး ဝိနောဆေးလဲယတိုး နိုင်ခြားဆေးပညာနဲ့ဆေးလဲ ယတိုးတာတု အတွက် အဒီဆဒနာတွေကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ ရှေးဝိဇ္ဇာဝေဒနာဆေးများ ပိုဝဲအသုံးပြုခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပြာဆေးမှတစ်ပါး တခြားဖျိုဖြို ဝါ ဒီအင်္ဂါရတ်ဓာတ်ထိုးခြင်းဖြင့် ဓာတ်ပြာဆေးရအောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်တယ်’

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူမှာလည်း ဓာတ်ချုပ်စမြင်းခံ၊ သွေးဆင်း အကြောက်တက် ဝေဒနာတွေကို လူမသိ လူမသိ ကြိတ်ပြီး ခံစားနေရသူနဲ့ ဆရာတော်ကြီးကဲ့သို့ ရှေးဝိဇ္ဇာရေဆရာတော်များ ဖိုဝဲအသုံးပြုခဲ့သော ဓာတ်ပြာဆေး ရရှိအောင် လုပ်ကိုင်မှ တော်မည်ဟု စိတ်အကြံဖြစ်ကာ...

ထိန်းသိမ်းသိုဝှက်ထားသော ဓာတ်ဆေးကျမ်းများစွာကို အရွယ်ထောက်သဖြင့် စာကျက်၍ အလွတ်မရသော်လည်း သဘောပေါက်အောင် ကြည့်ရှုပြီး အင်္ဂါရတ်ဓာတ်ထိုးခြင်း အလုပ်ကို ထိုအချိန်မှ အစပြုကာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

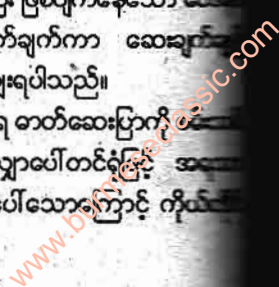
အင်္ဂါရတ်ဓာတ်ကျမ်း များစွာတွင် ဓာတ်လုံးလမ်းစဉ်နှင့် ဓာတ်ပြာဆေး ဖုတ်ခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စား လုပ်ရတ်လမ်းကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

မိမိအနေဖြင့် ဓာတ်လုံးလမ်းစဉ် ဒုတိယထားပြီး ဓာတ်ပြာလမ်းစဉ် ထားကာ လေ့လာအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဓာတ်ပြာဆေးလမ်းစဉ်ကို ပြုဆောင် ဓာတ်ဆေးကျမ်းမှာ အသွင်နာကဆေးဘိဝံသ(သီမ်ဖြူဆရာတော်) နေသာတော်မူခဲ့သော (၁)ရသာဆေးဓာတ်ဆေးကုထုံးကျမ်း၊ (၂)ရသာတရီနီဓာတ်သမုဒ္ဓရာ ကျမ်းတို့ နှစ်ကျမ်းကို အဓိကထား၍ လေ့လာတော့သည်။

ဤနှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ပြာဆေး ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ (၁၀)ပိုင်းကျမှ ဓာတ်ဆေးဖုတ်ခြင်း နည်းစနစ်အမှန် ရရှိရန် ဓာတ်ဆေးကျမ်း၏ ညွှန်ကြားမှု အတိုင်း ဓာတ်ဆေး၏ အရောင်အဆင်းကို အဆင့်မီစွာ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် နှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ပြာကို စမ်းသပ်စားသုံးရန်မှာ ဝန်ခံနေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဓာတ်ဆေးပြာသည် အင်္ဂါရတ်ဖိုထိုး မမှတ်သေးခင် (အဆီဝိ) ဖြစ်၍နေကြောင့် စားသုံးရန် တွန့်နေပါသည်။ စာရေးသူတို့၏ ရှေးသဘာဝဆရာကြီးများ ဝိနောဆေးကို စာသိမ်းသပ်ရာမှာ ဝိနောဆေးအပူ အရည်မှန်သမျှ လျှာပေါ်တင် အရသာခံခြင်းဖြင့် အချို့ဓာတ်၊ အချို့ဓာတ်၊ အငန်ဓာတ်၊ အဆီခဲဓာတ်၊ အဖန်ဓာတ်၊ အခါးဓာတ် ရသာ(၆) တို့၏ တိုးဆုတ်လွန်ကဲသော အရသာကို ကြည့်ပြီး ဖြစ်ပျက်နေသော ဝေဒနာနှင့် တွက်ချက်ကာ ဆေးချက်တိုက်ကျွေးရပါသည်။

ဝိဇ္ဇာရေ ဓာတ်ဆေးပြာကို ဖုတ်ရန်မှာ လျှာပေါ်တင်ရုံဖြင့် အရသာဓာတ် မပေါ်သောကြောင့် ကိုယ်ထိ

သုံးပြီးမှ အန္တရာယ်ကင်းမကင်း၊
ထွက်ဆိုးကျိုးရှိမရှိကို ကိုယ်တွေ့
နိုင်သလို ဓာတ်ဆေးပြာ၏ အကျိုး
အားပြုမှုကိုလည်း ကိုယ်တိုင်သိရှိ
နိုင်ပါသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် မိမိ၏ အသက်
ထည့်မတွက်ဘဲ “ဒီဓာတ်ဆေးပြာ
ကို ငါ စမ်းသပ်စားသုံးမယ်။ ဖြစ်လို
ရာ ဖြစ်စေတော့။ အကျိုးထူးရှိလာ
အံ့ထံ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးလောက
နတ်ဆေးတမျှ အစွမ်းထက်လှ
သော ဝိဇ္ဇာဓရ ဓာတ်ဆေးပညာကို
သတ်လှမ်းမိသရွေ့ လှစ်ဟန္တံ ဖွင့်ပြ
သေနိုင်မယ်” ဟု ယုံကြည်စွာဖြင့်
ဆောင်လာနောက်သား ဓာတ်ဆေး
ပညာ လိုလားသူများ ရရှိနိုင်ကြပါ
အဟု မေတ္တာရေးရကာ ရေးသားရ
ပါသည်။

ဤဓာတ်ဆေးပြာ ရရှိသော နေ့မှာ
အိမ်နံ့ပုလင်း၌ ဓာတ်ဆေးပြာ ကပ်၍
သော တစ်ပုန်၊ နှစ်ပုန်မျှ ဆေးပြာ
ကို ရေနှင့်ကျင်းပြီး စမ်းသပ်သုံး
ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသောအခါ
တွင် အမြဲချုပ်၍ မာနေသော ဝမ်းမှာ
အံ့သွားရာ၌ မပျော့မမာရှိခြင်း၊
သောက်ခြင်း၊ ဒွါရ၌ တစ်ဆိုခြင်း၊
တင်း၍ အနေအထိုင် ပေါ့ပါးလန်း
ဆန်းသော ခန္ဓာကိုယ်၏ လှုပ်ရှားမှု
ကို သတိပြုမိလာပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
နှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာကို
အသုံးပြု၍ သုံးဆောင်ခဲ့သလိုလျက်
ဖြစ်သည်။ ယနေ့တိုင်အောင် သောက်
သုံးနေပါသည်။

တစ်စွက်စာမှာ (ဗဟကလော်ထေး
နှင့် တစ်ကလော်၊ ကြီးလှိုင် တစ်ထက်)
အစုံအညုံ သောက်သုံးပါက တစ်လဆို
နှင့် (ဓာတ်ဆေးပြာ နှစ်ထွေ) ကုန်ပါ

သည်။
ဤနှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာကို
နှစ်ခေါင်း(၂၀)တိုင်တိုင် စားသုံးပြီး
ဖြစ်သလို၊ နေ့တိုင်း စားသုံးခြင်းဖြင့်
ဆေးမတုံးသွားသလို၊ ဘေးထွက်ဆိုး
ကျိုးလည်း အလျှင်းမရှိ၊ နှလုံး အာရုံ
ကြောသွေးတိုး ကိုယ်ခံအား ကောင်းမွန်
လာသည်ကိုသာ သိရှိခံစားရပါသည်။
သို့ပါသောကြောင့် ပညာလိုလား
အမျိုးကောင်းသားသမီးများ ယုံကြည်
စွာဖြင့် ယခု ဖော်ပြပေးမည့် နှစ်ခေါင်း
ပမာ ဓာတ်ဆေးပြာဖုတ်ခြင်း၊ သုတ်
သန့်စင်ခြင်း နည်းစနစ်များကို လက်
တွေ့လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပါစေရန် ဝိဇ္ဇာဓရ
ဓာတ်ဆေးပညာ ဖြန့်ဝေလိုက်ပါသည်။
**မှတ်ချက် ။ ။ ဓာတ်ဆေးဓာတ်ပြာ
မသေသဘဲစားလျှင် ထူးသေမည်။
သေပြီးသော ဓာတ်ဆေးပြာ စားသုံး
လျှင် သွေးအားကောင်း၍ လှပစွာ
မည်။**

**နှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာ
မီးဖုတ်ခြင်း အစီအစဉ်**

နှစ်ခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာဆေး
နည်းကို ရသတရုန်နီဓာတ်သမုဒ္ဓရာ
ကျမ်းကြီး၏ စာပျက်နာ(၁၀၄)
စာပိုဒ်(၁၈၉)တွင် ဖော်ပြထားသော
ပြဒါးဆုံးဓာတ် ဆေးနည်းစနစ်ကို
အခြေခံယူပြီး ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့
ဖုတ်သော နည်းစနစ် ဖြစ်ပါသည်။

ပါဝင်သော ဓာတ်ပစ္စည်းမှာ ပြဒါး
(၅)ကျပ်သာ၊ ကန့်(၅)ကျပ်သာ၊
ဖြစ်ပါသည်။

ထို ပြဒါးနှင့်ကန့်တို့သည် (အဆိပ်)
ဓာတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပြဒါးအဆိပ်ကြောင့် ဖြစ်တတ်သော
ရောဂါများမှာ ပြဒါး၌ ခဲဒေါသအဆိပ်
ကိန်း၏။ ထိုအဆိပ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်
၌ အနာများ ဖြစ်တတ်၏။ ပြဒါး၌ပင်
ခဲမဖြူအဆိပ် ကိန်း၏။

ထိုအဆိပ်ကြောင့် နူနာရောဂါ ဖြစ်
တတ်၏။ ပြဒါး၌ မီးဒေါသအဆိပ် ကိန်း
၏။ ထိုအဆိပ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်း အပူကိန်းကာ အပူတိုးလာ၏။

ပြဒါး၌ မလဒေါသအဆိပ် ကိန်း၏။
ထိုအဆိပ်ကြောင့် ထုံနာကျဉ်နာ ရောဂါ
ဖြစ်တတ်၏။ ပြဒါး၏ တုန်လှုပ်သော
စပလဒေါသကြောင့် သုတ်ဓာတ် ကုန်
ခန်းတတ်၏။ ပြဒါး၏ အဆိပ်ဒေါသ
ကြောင့် အနာမီးလျှံကဲ့သို့ အနာများ
ဖြစ်တတ်၏။

ကန့်အဆိပ်ကြောင့်လည်း ရောဂါ
များ တိုးပွားလာတတ်၏။ ကန့်အဆိပ်
ကြောင့် ကိုယ်ရေပူပေါတတ်၏။ စိတ်
ချောက်ချားမှု ဖြစ်တတ်၏။ သွေးလေ
ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ခန္ဓာကိုယ် အသား
အရေ ညစ်နွမ်းမည်းပြာလာတတ်၏။
ဤသို့သော ပြဒါးအဆိပ်ကန့်
အဆိပ်များကို ပျောက်ကင်းစေရန်
ဆေးမဖုတ်ခင် သုတ်သင်သန့်စင်ခြင်း
ပြုရမည်။

ပြဒါးကို သုတ်သင်သန့်စင်ရာမှာ
ဓာတ်သမုဒ္ဓရာကျမ်း စာပျက်နာ(၆၃)
အပိုဒ်(၃၆/၃၇)တွင် ဖွင့်ဆိုထားသော
နည်းပေါင်း မြောက်မြားစွာထဲမှ အသုံး
ပြုရန် အထွယ်ကုဆုံးမှာ ပြဒါး(၁၀)
ကျပ်သာ၊ နန္ဒင်းပုန်(၁၀)ကျပ်သာ၊
ကျပ်မီး၊ ယင်းအားထုံး စုပေါင်းစရာ

ထောင်းပြီး ဆန်းရှင်းရည်ဖြင့် ဆေးကြော
၍ အဝတ်ဖြင့်စစ်ယူ၍ ရရှိသော ပြဒါးကို
အသုံးပြုရပါသည်။

ကန့်ကို သုတ်သင်သန့်စင်ရာမှာ
ဓာတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်း စာမျက်နှာ(၁၃၄)၊
စာပိုဒ်(၁၈/၂၀)တွင် ဖွင့်ဆိုသော
အလွယ်ကူဆုံးနည်းဖြစ်သည့် မုန်ညင်း
ဆီ(သို့မဟုတ်) နှမ်းဆီ(၂၀)ကျပ်သားကို
စတီးဒယ်အိုးတွင်ထည့်၍ မီးညှင်းညှင်း
ဖြင့် ချက်ပါ။

ဆီပူလာသောအခါ ကန့်(၁၀)ကျပ်
သား အမှုန်ကို ထည့်ပါ။ ကန့်မှုန်များ
အရည်ပျော်သွားပါက မီးနှေးနှေးဖြင့်
ချက်ထားသော နွားနို့(၅၀)ကျပ်သား
အတွင်းသို့ လောင်းထည့်ပြီး မီးဖိုပေါ်မှ
ချပါ။ နွားနို့ အေးသွားသောအခါ ခဲနေ
သော ကန့်အတုံးကလေးများကို ဓာတ်
ဆေးပုတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထို သုတ်သင်သန့်စင်ပြီးသော ပြဒါး
(၅)ကျပ်သား၊ ကန့်(၅)ကျပ်သား
နှစ်ပါးပေါင်း၍ ရောထောင်းပါ။ ရော
ထောင်းပြီး ကန့်ပြဒါးမှုန်ကို ဇော်မံထား
သော ငှက်ပျော့ဖူး ဖန်ပုလင်းအတွင်းသို့
လောင်းထည့်ပါ။

ဓာတ်ပြာအေးဖုတ်ရန်
ယန္တရားစီတိုက် တည်ဆောက်ခြင်း

မကျီးမပဲ့သော အုတ်နီခဲ ကောင်း
ကောင်း (၂၄)လုံးကိုယူပါ။ တစ်ကန့်
လျှင် အုတ်နီခဲခြောက်လုံး ထပ်စီပြီး
(၄)မျက်နှာထောင့်ချင်းထိ၍ လေး
ထောင့်ကွက်ဖြစ်ရန် စီထားရပါမည်။

ဓာတ်ဆေးထည့်ထားသော ဇော်မံ
ဖန်ပုလင်းကို ထိုလေးထောင့်ကွက်
အုတ်တိုက်အတွင်း ဖိုခုံလောက်
(၃)လုံးပေါ်သို့တင်ပြီး (သာသာညှင်း
ညှင်းတေဇာသွင်း) ဆိုသည့်အတိုင်း
မီးဖုတ်ခြင်း အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁ ပထမမြစ်သော ညွှာစောစောမီးကဲ့သို့
ကိုယ်ထွေပျံသော မီးအချိန်(၂)နာရီ မီးပေး
ရမည်။

၂ ဒုတိယမြစ်သော ယိုကာမတေဟေမီးကဲ့
သို့ ဝမ်းတွင်းအစာခြေခြင်းသော မီး(၂)နာရီ
နည်းနည်းတို၍ ပေးရမည်။

၃ တတိယမြစ်သော သန္တပူနတေဟေမီး
ကဲ့သို့သော အဖျား(၁၀၂)ဒီဂရီ မီးအပူပြီး
(၂)နာရီခန့် ပေးရမည်။

၄ စတုတ္ထမြစ်သော ဖဒိယုနတေဟေ(၀)၊
ဘူမတေဟေမီးကဲ့သို့(၂)နာရီ မီးပြင်းမီးပေး
ရမည်။

ဤကဲ့သို့ မီးချိန်(၈)နာရီကြာ မီးပေး
ပြီးပါက တစ်ညသိပ်၍ ဓာတ်ဆေး
ပုလင်းကို နှပ်ထားရပါမည်။

ဓာတ်ဆေးပုလင်းလည်း မကွဲစေရ။
ဓာတ်ဆေးမှာလည်း အနီရောင်
ခေါင်ရန်းပန်းကဲ့သို့ နီရမည်။ ပြဒါးဓာတ်
မိ၍ ပြဒါးသေလျှင် ဓာတ်ဆေးနီမည်။
ပြဒါးမသေလျှင် ဓာတ်ဆေးအနီရောင်
မဖြစ်ပါ။

ဤဓာတ်ပြာဆေးကို စာရေးသူ၏
ဆေးခန်းတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသော
နှမ်းခေါင်းပမာ ဓာတ်ဆေးပြာပြဒါးဆုံး
ဓာတ်ဆေး ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တိုင်
နေ့စဉ်စားသလို ဝေဒနာရှင်များကို
လည်း ကုသပေးလျက်ရှိ၏။

ဝိဇ္ဇာရေဓာတ်ဆေးပညာ လိုလား
သူ၊ ဗဟုသုတတိုးပွားလိုသူ၊ လေ့လာ
လိုက်စားသူများ ရှေးဆရာတော်များ၏
ဝိဇ္ဇာရေ အရှိရတ်ဓာတ်အတတ်ပညာ
တိုးပွားနိုင်ကြပါစေ။

	မြန်မာသမားတော်မင်းတင်မောင်	
	[ဝိဇ္ဇာရေရတနာ ဓာတ်ဆေးပညာရှင်]	
	(တဆ-၄၁၅)	
	တိုင်းရင်း(ဖိဝံက) အထူးကုဆေးခန်း	

စာမျက်နှာ (၂၀၇)မှ အဆက်

[ဤဝိထာတော်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအဘိ
ဓာရဏကျမ်း၊ ဦးသန်းမအောင်ရွှေ [ရွှေ
စန်ယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ့ကယ်ထူး)၊
ထာထက-ဒိယနိကာယကောဝိဒ(ဗြိထာ
ဝိပလ)]မှ ပါဠိသဒ္ဒါ အနေအထားတို့ကို
ဆောင် ပြင်ဆင်၍ ထုတ်ပြန်ဆိုထား
သည်။]

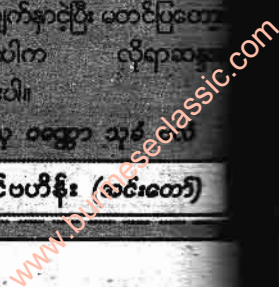
ကိုယ်တကာကိုယ် မီးထွန်း
“မေ” လို့ဆိုပြီး ရေးထည့်ရပယ်အေး
တွက်သို “စတ” လို့ဆိုပြီး ရေးရပယ်
ဒီဝိထာကို ဖယောင်းတိုင်မှာ
(၃)ကြောင်း ညီစွာရေးပြီး ဘုရားရှင်
မီးထွန်းပူဇော်ပါ။ မွေးနေ့နံနက်ဖြစ်
ညချမ်းဖြစ်စေ နှစ်သက်တဲ့အခါ
ဆောင်ရွက်ပါ။

ဤသို့ မင်္ဂလာခင်မှာတော့ အနု
အနန္တငါးပါးကို ဘုရားမီးပူဇော်
သောက်တော်ရေကပ် ငါးပါးသီလ
ပြီးမှ ဖယောင်းတိုင်မှာ ရေးပါ။

သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ အမြစ်အထိ
အညွန့် ပြည့်စုံမှ တင်ဆယ်မှာ၌ နု
ရက်သာသမီးများအနေနဲ့ အမြစ်
အပင် အညွန့်စနိုး (၃)ညွန့်စီ ထေ
(၉)ညွန့် ဘုရားလှူပါ။

ဖယောင်းတိုင်မှာ ရေးပြီးဆုံး
ဖယောင်းတိုင်က အထက်က ငါး
အတိုင်း (၇)ခေါက် ရွတ်ပြီးမှ ထွန်း
အတိုက်အခိုက်များ အောင်မြင်ပါစေ။
ခုနစ်ရက်သားသမီးများ၏ အမြစ်
အပင် အညွန့်မှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း၌ ဆောင်ပါချင်များ ဖော်ပြ
ဖြစ်၍ စာမျက်နှာ၄ပြီး ထောင်ပြထား
မီးထွန်းပြီးပါက လိုရာဆေး
ဆုတောင်းပါ။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဟိ
မောင်ပဟိန်း (ခင်းတော်)

ရန်ကင်းစာပေ

အောက်မြစ်စေတီသောနည်း

တပို့တွဲလအခါလည်း ဖြစ်သည်။
မနေ့ထိုးသော အချိန်ဖြစ်၍ အိမ်၌
သော ထမနဲကို စားဦးစားဖျား
ဖြစ်သည်။ နားနောင်ဘုန်းတော်ကြီး
ဆောင်းသို့ သွားရောက်ဆက်ကပ်
သူဒိန်းခဲ့ပါသည်။

ပိုင်း သံကွက်ရှိသော တောတောင်
နှင့် ချမ်းအေးလှသော ဆောင်းရာသီပို
သည် ငွေနှင်းမှုန်များ လွှမ်းခြုံလျက်
ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ ကျောင်းအရောက်တွင်
ဆရာတော် ဦးကလျာဏကိုကြည့်ရာ
အနီးအောင်ဘုရား မွှောရံ၌ရှိ၍
ဆန်သင့်စွာသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်
အနီးတော့ပြီး ထမနဲလည်း ဆက်ကပ်
သူဒိန်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက လျှောက်ထားရာ
အပေါင်း အောင်မြင်စေသောနည်း
ကို ချီးမြှင့်ရန် ပြောပြတင်လျှောက်
သည်အခါ ဆရာတော် ဦးကလျာဏမှ
၌သို့ ပြန်မိန့်ဆိုပါသည်။

ဘုရားရှင်၊ ဖရိုတ်တော်တွေ ဘုရားရှင်၊
ထရုရှင်၊ သံယုရှင် အဖွဲ့တွေကို စပ်
ဆိုထားတဲ့ ရှေးပညာရှင်များရဲ့ ဂါထာပန္နန်
တွေဟာ ထက်တယ်၊ ဉာဏ်နဲ့ရရှိပြီး အသုံး
ပြုတယ်။

အိပ်ယာ အသုံးပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သီလ၊
သမာဓိ၊ သိက္ခာ ဆိုတဲ့အပေါ် ပူဇော်ပြီး
ထက်ပြက်ခြင်း၊ မထက်ပြက်ခြင်းတို့ဟာ
ဖြစ်ပေါ်ကြပြီး မြားနားမှုရှိတယ်။

အခြေခံအားဖြင့် ဝါပိလုံပုံမှ အင်း အိုင်

ဂါထာ ပန္နန်၊ စမ စတဲ့ အစီအရင်တွေဟာ
အောင်မြင်တယ်။

သီလက မလုံခြုံ သမာဓိကမရှိ သိက္ခာက
ခွယ်၍ ကျဆုံးရင်တော့ သဲစေ့လွန်သလို
ဘာမှ အရာမထင်ဘူး။

ဘုရားရှင်ရဲ့ ဖရိုတ်တော်တွေကို ရွတ်ဖတ်
ကြည့်ပြီး နားထောင်ပြီး အပြောအတား
ပညာရှိ သတ်ဖြစ်ခဲ့ အစီအရင် မှန်သမျှမှာ
စီရင်သူရဲ့ သစ္စာ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာက
လွန်စွာ အရေးပါတယ်။

စာရေးသူ ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်
ပြုပါဒ်ကို နာယူလျက်၊ ချီးမြှင့်မည့်
အစီအရင်ပညာရပ်ကို ဝံ့လင့်လျက်
ပြောဆိုမည့် စကားကို၊ နားထောင်
လျက် ရှိနေပါသည်။

အမှန်တော့ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး
မန္တန်တစ်ခုပါပဲ။

- ဥုံ၊ မာရံ ယက္ခံ ဂဏံ စောရံ
- စိဉ္စမာနန္ဒ သစ္စကံ
- နာဂံ ဟဂံ ဝိနိ ဝိနော၊
- ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
- ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဥုံ = အုံ
- ယက္ခံ = ယက်ခံ
- စိဉ္စမာနန္ဒ = စိန်စမာနင်စ
- သစ္စကံ = သစ်စကံ
- သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- ဇယမင်္ဂလံ = ဇယမင်ဂလံ
- အနက်
- ဥုံ - ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာ

မောင်ယုန်း
(အင်းတော်)

မှန်စွာ
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဝိနော - မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရံ
- စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်
သားကိုလည်းကောင်း။ ယက္ခံ -
အာဠာဝက ဘီလူးကို လည်းကောင်း။
ဂဏံ - နာဠာဂီရိအမည်ရှိသော ဆင်ကို
လည်းကောင်း။ စောရံ - အင်္ဂုလီမာလ
ခေါ်ကြတစ်မျိုး သူဒိုးလူကြမ်း လူ့သရမ်း
ကိုလည်းကောင်း။ စိဉ္စမာနန္ဒ - မဟုတ်
မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲ လွန်ကဲယုတ်စွာ
စိဉ္စမာန အမည်ရှိသော မိန်းမကိုလည်း
ကောင်း။ သစ္စကံ - ဝါဒတစ်ထောင်
ဆောင်ကာမာန်ထ သစ္စက မည်သော
ပရိနိဗ္ဗိတိကိုလည်းကောင်း။ နာဂံ - တန်ခိုး
ပြင်းထန် နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို
လည်းကောင်း။ ဟဂံ - မြဟောသက်
ရှည်ကာ ဝိစ္စယူပြင်း ဗမာ မြဟောမင်း
ကိုလည်းကောင်း။

ဝိနိ - ပါရမီမေတ္တာ ပညာလက်နက်
စွဲကိုင်လျက်ဖြင့် တိုက်ဖျက်ကာဆောင်
အောင်တော်မူခဲ့လေပြီ။ ဝေတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤမှန်သော စကားကို
ဆိုရခြင်းကြောင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား
(သူတစ်ပါးအတွက်ရွတ်လျှင် တေ -
သင့်အား)။ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

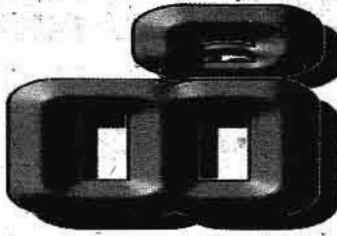

နိုဝင်ဘာလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဆု
ငွေများနှင့် နီးစပ်ကံကောင်းစေရန် ဝ၊
၆၊ ၅၊ ၇ ဂဏန်းခြေများကို ၄၊ ၃၊
၁၊ ၁ အကွရာများနှင့် တွဲဖက်၍
ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်ကို အလိုရှိ
ပါက ဝ၊ ၆၊ ၅၊ ၇ အနက် နှစ်လုံးနှင့်
အထက် ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို
ရွေးချယ်ပါ။

ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်
နေရာကို ရွေးလိုပါက ပျော်ပွဲစားရုံ၊
စားသောက်ဆိုင်များ၊ အဖျော်ယမကာ
အရောင်းဆိုင်များအနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်း
ချသော ထိအရောင်းဆိုင်၊

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင်

ဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ကုန်းမြင့်ထက် လေကောင်းစွာ
တိုက်ခတ်သောနေရာ၊ လမ်းကျယ်ကြီး
များ၊ အဝေးပြေးလမ်းများအနီး ရောင်း
ချသောဆိုင်၊ သာယာငြိမ်ညောင်းသော
တေးသွားများ ကြားရသောဆိုင်တို့ကို
ရွေးချယ်ပါ။

ဆိုင်မျက်နှာစာ၌ နက်မှောက်သော
ပရိဘောဂ အပြင်အဆင်များ ရှိပါ
ပုံ၍ ကံထူးစေလိမ့်မည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါလျှင်
ထာဝီ၊ ပုဆိုး၊ ဖိနပ်၊ ခြေအိတ် စသည့်
ခါးအောက်ပိုင်း အဆင်တန်သော
တစ်ခုခု၌ ပန်းရောင်ကို ပါဝင်စေ၍
အင်္ကျီ၊ ခေါင်းပေါင်း၊ ဆံညှပ်၊ ထိ
ထီး၊ ဦးထုပ် စသည့် ခါးအောက်ပိုင်း
အဝတ်တို့တွင် တစ်ခုခုကို ဆင်ခြန်းထု
ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။

ဧည့်သည်များ၏ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်
* * *

ဥပမာ။ ။ မိသားစုသိဖွား(ထိ)
၂၁ မှ ၅၅ ၂၀ အတွင်းမွေးသူ
သည် ဝ၊ဂဏန်း၊ အနက်ရောင်
အနောက်အရပ်၊ သောကြာနေ့
ဖန်သောအရသာ၊ နီလာကျောက်
ကံ ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။
စစ်တူထိုးလိုပါက မုဒွဟူးသားသီး
များနှင့် ကံစပ်ပါ။ သောကြာသားသီး
တို့နှင့် စစ်တူ မထိုးသင့်ဟု ဆိုလို
သည်။

ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

မွေးလရာသီ	မိ	အရောင်	အရာဝတ်	လာဘ်ပွင့် နေ့	ပြု ရက်	ကျောက် မျက်	စစ်တူ ထိုးလျှင်	ရွှေငွေရန်
မိသားစုသိ ဖွား ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	ဝ	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	မုဒွဟူးသားသီး	သောကြာ သားသီး
ပြုသားစုသိ ဖွား ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၅	ဝါ	အရှေ့ပြောက်	မုဒွဟူး	ချိုဆိပ်	ဥသားဖား	တနင်္ဂနွေ သားသီး	တနင်္လာ သားသီး
မေတ္တာရပ် မေ ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၃	ပန်း	ထောင်	တနင်္လာ	ခါး	သတ္တ	သောကြာ သားသီး	တနင်္ဂနွေ သားသီး
ကရုဏာရပ် ရွှေ ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
သိမ်ရာသီ ၅၅ မှ ၂၁ ၅၅ ၂၀	၈	ပြောက်ကူး	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပိတ်	ပိတ်	စနေသားသီး	မုဒွဟူးသားသီး
ကန်ရာသီ ၅၅ မှ ၂၁ ၅၅ ၂၀	၂	ဖြူ	အနောက်ပြောက်	အင်္ဂါ	ဝန်	ပုလဲ	မုဒွဟူးသားသီး	ကြာသပတေး သားသီး
တူရာသီ ၅၅ မှ ၂၁ ၅၅ ၂၀	၀	နီ	အရှေ့	မုဒွဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး သားသီး	အင်္ဂါသားသီး
ပြုရာသီ အောက် ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၄	စိမ်း	ပြောက်	တနင်္ဂနွေ	ဆော	ပြု	တနင်္လာသားသီး	မုဒွဟူးသားသီး
နေရာသီ နီ ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
မကာရာသီ ဒီ ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၃	ပန်း	ထောင်	တနင်္လာ	ခါး	သတ္တ	သောကြာ သားသီး	တနင်္ဂနွေ သားသီး
ကံရာသီ ဖန် ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၉	ဖြူ	အရှေ့ပြောက်	အင်္ဂါ	ဝန်	ပိတ်	မုဒွဟူးသားသီး	ကြာသပတေး သားသီး
ထိရာသီ မေ ၂၁ မှ ၅၅ ၂၀	၇	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	မုဒွဟူးသားသီး	သောကြာ သားသီး

လက်ဝါးသဏ္ဍာန်

သို့ဝင် အုန်းညှာတ်

ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်သော
သောကကြီးတွင် ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်
သကောင်းသော အရာဝတ္ထုများ နေရာ
ထိုင်တွင် ရှိနေပါသည်။

ထိုအရာများကို လူတို့က ဖော်ထုတ်
ပြီး အသုံးပြုခြင်းဖြင့် လူသားတို့အပေါ်
အနည်းနှင့်အများ ကျေးဇူးပြုပေးနေ
ကြပါသည်။

သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်၊ ရိုရိုးရှိစဉ်နှင့်
ဆူဘတ် ကွဲကွဲပြားပြား ထူးထူးခြားခြား
ဆီပေါက်နေသောအရာများကို ကမ္ဘီရ
ဆိုကြပါသည်။ သို့ဆိုပါလျှင် ယခု
ကျွန်တော် တင်ပြမည့်အရာကိုလည်း
ကမ္ဘီရဟု ဆိုထိုက်ပါသည်။

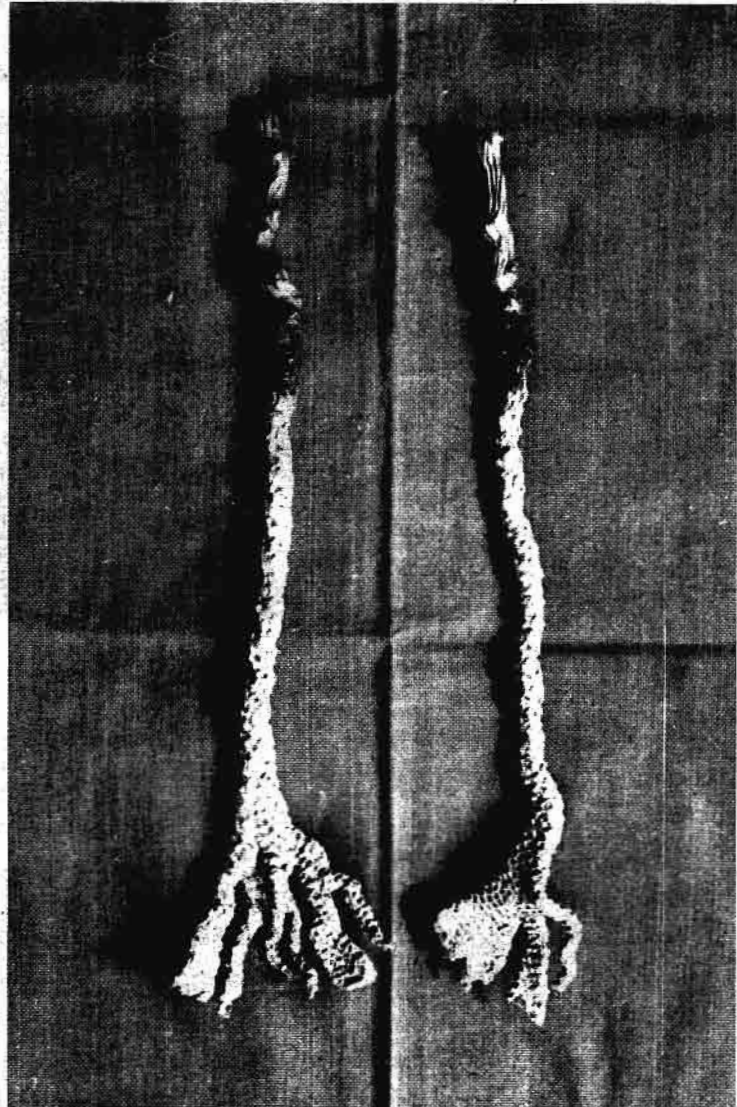
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နဂိုမူလ
သဘာဝအားဖြင့် အုန်းပင်၏ အုန်းခိုင်
အုန်းသီးသီးရန် ထွက်ပေါ်လာသော
အုန်းညှာတ်ခေါ် ကြွက်ပြီးများသည်
အစချောင်းချင်း၊ တစ်ချောင်းချင်း
အဖျားရှူးသွားကျရိုး ထုံးစံရှိသည်ကို
သူတိုင်းသိကြပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် တင်ပြမည့် အုန်း
ကြွက်ပြီးကား ယင်းကဲ့သို့ အဖျားရှူး
ညှာတ် လက်ထိမှ လက်ဆောင်လေး
များ ထွက်ပေါ်လာသည့် ကြွက်
အုန်းပင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘီရဟု
ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုထူးဆန်းသော အုန်းကြွက်ပြီးကို
အစချောင်းချင်း ဦးကျောက်ခဲမှ သိဒ္ဓိ
အစပေးရန် ပြောပါသည်။ စုစုပေါင်း
(၄)ခု ယူလာပြီး (၂)ခုကို ကျွန်တော်
အား ပေးပါသည်။ (၂)ခုကို သူ့အား
ပြန်ပေးရပါသည်။

ယခု တတ်ပုံပါ အုန်းကြွက်ပြီးကား
ကျွန်တော်အိမ်တွင် ဆောင်ထားသော
အုန်းကြွက်ပြီးများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အိန္ဒိယပစ္စည်းမှန်လျှင် သိဒ္ဓိတစ်မျိုးမျိုး
အိန္ဒိယပစ္စည်းအတိုင်း ယင်းအုန်းကြွက်
ပြီးကို ဆောင်ထားသော အချိန်မှစ၍

ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲမရှိဘဲ
အကြံအစည်များ အောင်မြင်လာခြင်း၊
အကူအညီအစောင့်အရှောက်များ ရရှိ
ခြင်း၊ အိပ်မက်ထဲ၌ ယင်းကမ္ဘီရ ပစ္စည်း
ဖြင့် ဆေးကုရခြင်းတည်းဟူသော

ကောင်းကျိုးတို့ကို ခံစားရပါသည်။

နက္ခတ္တမောင်ခြည်မရင်း ၂၀၀၉

www.burmeseclassic.com

ပျော်ရွှင်ချမ်းသာ အိမ်ထောင်ဖက်လည်း

လူသားတိုင်း၌ အပန်းဖြေနေထိုင်ရမည့် ဥယျာဉ်နှင့်တူသော နားခိုရမည့် အိမ်သည် လူနေမှုဘဝအဆင့်အတန်း လျော်စွာ ရှိနေကြသည်။

ထိုအိမ်တွင်...

ပျော်ရွှင်ချမ်းသာ ကြည်နူးစွာနေထိုင်ကြသောမိသားစုဝင်များ ရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်တွင်း အတ္တမာနုလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော မီးများကြောင့် နေ့စဉ် နေ့တိုင်း စကားကို ပျူပျူငှာငှာ မပြောဘဲ စကားတကျက်ကျက် ပူလောင် ဆူပွက်လျက်ရှိသော မိသားစုဝင်များလည်း ရှိနေကြသည်။

အိမ်တစ်အိမ်တွင် အတူနေထိုင်ကြသောလူအများသည် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ထားရှိမှုသာ ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ အတူတကွ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ရနိုင်၏။

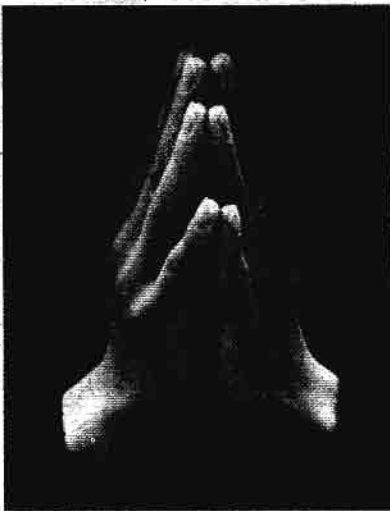
တစ်ဦးကို တစ်ဦးက မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာကင်းသော မိသားစု၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ လုပ်ငန်းတိုင်း မငြိမ်းချမ်းသော ဝိရောဓိများနှင့် တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်သည်။

မိသားစုသည် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ ရန်တကျက်ကျက်ဖြစ်နေပါက အိမ်ပူ ဖြစ်နေမည်။

အမှန်မှာမူ အိမ်ကပူသည် မဟုတ်ဘဲ အိမ်မှာ နေထိုင်ကြသော မိသားစု ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေထိုင်မှုကို တင်စားလျက် အိမ်ပူသည်ဟု ဆိုရိုးစကား ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်အတွင်းမှာ နေထိုင်သော ပူလောင်သော မိသားစုဝမ်းများ၊ လိုက်ဖက်မညီသော ပတ်ဝန်းကျင်မီးများ ကြောင့် လူအများဘဝသည် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာစွာ မရှိဘဲ နေထိုင်ကြရသည်။

လူ့ဘဝသည် တိုင်းပြည်မြို့ရွာ အိမ်မှ အစပြုပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနစ်

ရော်မြင် (မြင်းခြံ)

‘ဘုရား...ဘုရား’
ဒေါ်ယုယုခင်က အိမ်သာဘက်သို့ ကြည့်လျက် နှုတ်မှ စကားသံထွက်လာသည်။

ဦးအောင်စိုးသည် တံမြက်စည်းလှည်းနေရာက ဒေါ်ယုယုကို ကြည့်လျက် ပြောလိုက်သည်။

‘ဟေ့ မယု... နင့်သမီးနှစ်ယောက်ကို မပြောတော့ဘူးလား’

ဟု တံမြက်စည်းကို ဆောင့်အောင် ပစ်ချပြီး ပြောလိုက်သည်။

‘တော်လဲ ဖခင်တစ်ယောက်ပဲ... တော်ပြောတော့ လေကုန်မှာ ကြောက်လို့လား’

ဟု မျက်နှာထိမျက်နှာဖြင့် ဦးအောင်စိုးကို ပြန်၍ မခိုးမခန့် ပြောလိုက်သည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သမီးနှစ်ယောက် ပြဿနာဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း လင်မယားနှစ်ဦးဆီသို့ ကူးပြောင်းနေကြဖြစ်သည်။

တစ်ဦးကမပြောဘဲ ရပ်ခဲ့လျှင် ပြဿနာ ပြီးသွားနိုင်၏။ နှစ်ဦးမရပ်ခဲ့လျှင် လေးဦးလုံးပြဿနာ ဖြီးတော့မည်မဟုတ်ပေ။

တောက်လောင်မြိုက်နေသော မိမိကို ရေဖြင့် ငြိမ်းသတ်နိုင်သော်လည်း မိမိမှ မွေးဖွားထားသော သားသမီး

နာမခံကြဘဲ ကိုယ့်အတွက်သာ ကိုယ်ကြည့်သဖြင့် အေးချမ်းမှုကား ဝေး၏။

ပတ်လည်ဝန်းရံနေသော မီးပုံအလယ်မှာ ရပ်တည်နေထိုင်ရသကဲ့သို့ ရှိနေကြသည်။

* * *

‘ဒုန်း...ဒုန်း’

အိမ်သာတံခါးရွက်ကို ပြင်ဘက်က တဒုန်းဒုန်း ဆူဆူညံညံ ထုနှက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖုန်းကို ကိုင်ပြီး လက်တစ်ဖက်က ထုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ နံနက်စောစော သို့ရောက်တိုင်း ပြဿနာက လူနှင့် အတူတူ ပါလာမြဲ ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ မဟုတ် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဖြစ်နေကြမိဘတွေကလည်း အော်နေကြ၊ ပြောနေကြဖြစ်သည်။

သော မီးကား ရေဖြင့် ဖြိုခွဲသတ်
နှင့် မရသောမီး ဖြစ်သည်။

ထိုမီးလောင်မြိုက်ခြင်းကို ခံရသော
သောတွေ့သာ များသည်။ သားသမီး
ကောင်း မိဘခေါင်းဟူ၍ အပြစ်တင်
ခံရခြင်းမည်။ ခေါင်းပွဲပြီး ခံရမှတစ်ပါး
ဘာမျှ မတတ်နိုင်ပေ။

‘ဒုန်း...ဒုန်း’
နောက်တစ်ကြိမ်က ယခင်အကြိမ်
ထက် အသံက ပြင်းထန်သည်။

‘ဟေ့...မယု၊ မယု’

‘မင်း... နားက လေးနေရောလား’

‘ဟေ့ ပြောဦးလေ’
ဟု ဦးအောင်စိုးက အောင့်အည်း
သည့်အခန်းကတည်း အသံကျယ်ကျယ်
ဖြင့် အော်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ...

မယုသည် အိမ်သာဘက်သို့ လှမ်း
ပြေးလျက်...

‘ဟေ့ ပေါက်လွတ်ပဲစား နှစ်ကောင်
သေနေနဲ့ ရပ်လိုက်’

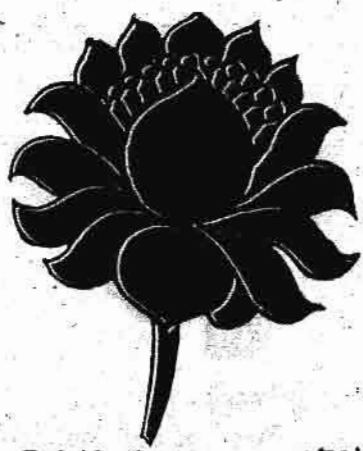
ဟု ပြောလိုက်သည်။ အမောက်သို့
သွားအကြီးက မျက်နှာ နောက်ပြန်
ပြည့်လိုက်သည်။

‘အမေ့သမီးငယ်က အိမ်သာဘက်
ဆင် ဖုန်းနှိပ်နေတာ ကြာနေပြီ။ ခုထိ
ထွက်သေးဘူး။ အမေ့သမီးငယ်ကို
သာ ပြော’

ဟု ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ညီအစ်မ
နှစ်ယောက်သည် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြ။ တစ်ဦး
သော်လည်းကောင်း တစ်ဦးက အကောင်းမမြင်
ခြင်းမရှိခြင်း ရန်ဘက်ပြုခြင်းတို့က များ
သည်။

မိဘ၊ ဦးကြီး၊ ဒေါ်ကြီး စသော
သူတို့သည် ညီညွတ်သင့်မြတ်အောင်
ဆုံးမနိုင်ဘဲ ရှိနေ၏။

ဦးအောင်စိုးသည် မိသားစုညီညွတ်
ရေးကို အကြိမ်ကြိမ် တွေးသော်လည်း

ဖြေရှင်းနိုင်မည့်ကား ဝေးနေဆဲဖြစ်
သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အိပ်ရာဝင်ပြီး နဖူး
လက်တင် စဉ်းစားသော်လည်း အဖြေ
ကား မတွေ့၊ ပြောရခက် ဆုံးမရခက်
သော သားသမီးများအတွက် စိတ်ပျက်
ရသော ရက်ပေါင်းကို မရေတွက်ချင်
တော့...

ဤသို့လျှင်...

ဇနီးနှင့်အတူ အညံ့အယောင် ဝါဒ
နှင့် လူတို့သည် ကောင်းသော နက္ခတ်၊
ကောင်းသောမင်္ဂလာ၊ ကောင်းသော
ရိုးသောကံခြင်းဟု ထိုအိမ်ထောင် ဝါဒီ၏
ကောက်သော လူတို့၏ ကောက်သော ရိုးရိုး
ထိုအညံ့အယောင်နှင့် လိုသည့် မလိုသည့်ကို
မှန်ဆင်ခြင်သည်။

မိသားစု အတွက်အချင်းချင်း နှစ်နာ
မှုမခံခြင်း၊ ချစ်ခင်မှုနည်းခြင်း၊ စာနာမှု
မထားကြသောကြောင့် အမြင်ခြင်းမတူ
စိတ်သဘောထား မတိုက်ဆိုင်
တစ်ယောက်အမှားကို တစ်ယောက်က
မျက်စိ ဒေါက်ထောက် ကြည့်နေသကဲ့
သို့ ဖြစ်နေလေ၏။

ဤအိမ်မှာ နေထိုင်သော လူအများ
သည် ကြာကြာနေရလေ ဖျော်စရာ
မကောင်းလေ၊ စိတ်ညစ်စရာများလေ
အိမ်ဖြစ်နေမည်မှာ သေချာ၏။

ပတ်ဝန်းကျင် လူများအနေဖြင့်
အပြုံးအရွှင်မရှိသော မိသားစု၏

မျက်နှာတို့ကြောင့် ဝင်ချင်ထွက်ချင်စိတ်
မရှိဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကင်းကွာသော
အိမ်နှင့် လူတို့ ဖြစ်လာမည်။

လူသည် တစ်ဦးစာည်း ရပ်တည်
လျှင် မှရစကောင်း၊ လူမှုဆက်ဆံရေး
ရှိရသည်။ လူအများနှင့် ကင်းကွာမရ
စကောင်း တစ်အိမ်စာည်း ရပ်တည်
လျှင် အထီးကျန်ဖြစ်မည်။

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး
ကိစ္စများ၌ အခြားသူများ ဆောင်ရွက်
နိုင်မှသာ ငြိမ်းချမ်းသာယာ အိမ်ဖြစ်
လာနိုင်၏။

သူ့ဘာသာသူ နေ၊ ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ်နေ စိတ်ထားရှိသောလူသည်
လူအများနှင့် သွေဖည်ဆန့်ကျင်သကဲ့
သို့သော ရန်လိုခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ အခြံအရံ ပြည့်စုံစွာ
ရှိသောကြောင့် မိသားစု လုံခြုံစိတ်ချရ
သည် ထင်နေကြသည်။ ဤကဲ့သို့
လုံခြုံစိတ်ချရသည်ဟု ဆိုလျှင် အိမ်
တံခါးကို အချိန်ပြည့် သော့ခတ်ဖို့ လို
မည်မဟုတ်ပေ။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ဖြစ်စေ၊
ပတ်ဝန်းကျင် အနီးနားနေထိုင်ကြ
သော လူအားလုံးကို ဖြစ်စေ လျစ်လျူ
ရှုခြင်းသည် မကောင်းပေ။ သူ့ကိုယ်
နာလိုမှ ကိုယ့်ကို နာလိုသူ ရရှိမည်ဖြစ်
ကြောင်း သတိမူရပါမည်။

ဦးအောင်စိုးသည် မိသားစုအကြောင်း
ကို စဉ်းစားတွေးတောပြီး မျက်နှာ
မသာယာဘဲ တံမြက်စည်းကို ငေးစိုက်
ကြည့်နေလေ၏။

‘ဒကာကြီး ဘာတွေ ကြည့်နေတာ
တုန်း’

ဟု နံနက်တိုင်း ဆွမ်းခံကြွလာသော
အသက်ရွယ်ကြီးရင့်သော ဘုန်းတော်
ကြီးက မေးလိုက်သောအသံကို ကြား
လိုက်မှသာ ဦးအောင်စိုးသည် အမှတ်

သတိ ဝင်လာတော့သည်။

'စဉ်းစားနေမိပါတယ် ဘုရား'
ဟု လျှောက်လိုက်သည်။

'ဘာတွေများ စဉ်းစားစရာကိစ္စတွေ
များနေသတန်း ဒကာကြီး'
ဟု မေးလိုက်၏။

'ဘုန်းဘုန်းကိုယ်တိုင်လဲ နေ့တိုင်းပြင်ထွေ
ကြားနေရတော့ အရှုံးလျှော့စေတာစရာ
မလိုဘူးဘုရား။

တပည့်တော်အိမ်မှာက နေ့စဉ်နေ့တိုင်း
စကားစာကျက်ကျက် များနေကြတာ
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားရင်က အတွေး
ထင်နေမိပါတယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်လိုက်သည်။

'ဒကာကြီး လျှောက်တာ မှန်တယ်။
ဒကာကြီး အိမ်မှာက ဘုန်းဘုန်းဆွမ်းခံ
ကြွလာတိုင်း သမီးနှစ်ယောက် စကား
မများတဲ့ရက်က မရှိသလောက်ဘဲ'
ဟု မိန့်ကြားလိုက်၏။

'မှန်ပါတယ်ဘုရား တပည့်တော်လဲ
အကြိမ်ကြိမ် ပြောပြဆုံးမသော်လဲ
နားမထောင်လို့ စိတ်လဲ ပျက်နေပါပြီ
ဘုရား'

ဟု ဦးအောင်စိုး စိတ်ဓာတ်ကျသံ
နှင့် လျှောက်ထားလိုက်သည်။

'အင်း... ဒကာကြီး ပြောပြဆုံးမလို့ မရဘူး
ဆိုတာ ဘုန်းဘုန်း ယုံတယ်။ ခုခေတ်လူငယ်
တွေ အသိဉာဏ် ဖျာဉ်တားရိုက်ပယ် စာတွေ
ကို ယဖက်ကြတော့ဘူး။

အလိပ္ပာ စာမှာရှိလို့ ယျာတ်တော့ဘဲ
အလိပ္ပာ ဖုန်းမှာရှိနေတယ်လို့များ ထင်နေ
ကြလားမလဲ၊ နေ့နေ့ညည အချိန်တိုင်းမှာ
ဖုန်းကို ပွတ်နေကြတာ'
ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်။

'ဘုန်းဘုန်း မိန့်ကြားတာ မှန်ပါ
တယ်ဘုရား... ညရောက်လဲ ဖုန်းက
ပွတ်လို့မပြီး၊ မနက်အိပ်ရာထတော့
လက်ထဲမှာ ဖုန်းကို ကိုင်ပြီး အိမ်သာထဲ

မှာ ပွတ်နေပြန်ရော'
ဟု ဦးအောင်စိုးနှင့် လျှောက်လိုက်၏။
မယုယုသည် ဆွမ်းနှင့် ဆွမ်းဟင်းကို
လာရောက်ပေးသဖြင့် ဦးအောင်စိုး
သည် သပိတ်ထဲသို့ လောင်းလျှူနေ
စဉ်...

'ဒကာကြီးကို ဘုန်းဘုန်း နည်း
လမ်းတစ်ခု ပေးခဲ့မယ်၊ ဆန္ဒရှိရင်
လုပ်ကြည့်မလား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

'ဆန္ဒရှိတယ်ဘုရား ဘုန်းဘုန်း ပေး
ရင် တပည့်တော်လုပ်ပါ့မယ် ဘုရား'
ဘုန်းဘုန်းကြီးက စကားကို ဆက်
လက် မိန့်ကြားသည်မှာ...

'ဘုန်းဘုန်းငယ်ရွယ်စဉ်က လောကီ
အင်းပညာများကို ကြာရှည်လိုက်စား
လေ့လာဖူးတယ်။ အသက်ရွယ်က
ရလာတော့မှပဲ ဒီလောကီပညာရပ်
တွေဟာ ဘုန်းကြီးအလုပ် မဟုတ်ဘူး
လို့ အမှတ်သတိဝင်လာလို့ စွန့်ပစ်ခဲ့
တယ်။

စွန့်ပစ်ထားတာ ကြာပေမယ့် နည်း
တွေက မှတ်မိသေးတယ်'

ဟု မိန့်ကြားပြီး စကားကို ရပ်ထား
လိုက်ပြန်သည်။

'ဆက်လက်မိန့်ပါဦး ဘုရား'
ဟု ဦးအောင်စိုးက လျှောက်လိုက်
သည်။ ဘုန်းဘုန်းကြီးမှ စကားကို
ဆက်လက် မိန့်ကြားလိုက်သည်။

'ဒကာကြီးရဲ့ အိမ်နဲ့ မိသား
တဖြည်းဖြည်း ညီညွတ်အေးချမ်း
ရရှိအောင် လုပ်ကြည့်စေချင်တယ်
ဟု မိန့်လိုက်သည်။

'ဘယ်လိုများ လုပ်ကြည့်ရမယ်
ဘုရား'
ဟု ဦးအောင်စိုး လျှောက်ထားလိုက်
သည်။

'ဘုန်းဘုန်းစာရွက်နဲ့ ရေးပြပေးခဲ့
ကိုယ်တိုင်လုပ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး
ဒကာကြီး'

'ဒီလိုဆို တပည့်တော် ဘယ်သူ့ကို
လုပ်ခိုင်းရမှာလဲဘုရား'

'ကဲ...ဒကာကြီး'
ဘုန်းဘုန်းက စာအုပ်နှင့် ဘောလုံး
ပေးဟု တောင်းလိုက်သည်။ ဦးအောင်
စိုးက စာအုပ်နှင့်ဘောလုံးပေး
ဘုန်းဘုန်း လက်သို့ ကပ်လိုက်သည်။

ဘုန်းဘုန်းသည် ကျွမ်းကျင်သည်
ထင်ရသည်။ အချိန်တိုတိုတွင်
သား ပြီးစီးသွားလေသည်။
'ရှေ့ ဒကာကြီး... ဒီစက္ကူပေါ်
ရေးပြထားတဲ့ သမ္မုဒ္ဒေဂါတာအင်း
ယူသွားပါ။ အမှတ်(၆)ရပ်ကွက်
ပေဒင်ဆရာရွေးညွှန်ကို ကျောင်း
သင်ပုန်းငယ်ငယ်အပေါ်မှာ အင်း
ခိုင်းပါ။

ဘုန်းဘုန်းက လွှတ်လိုက်တာ
ပြောပြ၊ အဲဒီက ဆရာဦးရွေးညွှန်
တစ်ချိန်က ဘုန်းဘုန်းတပည့်ဖြစ်
စီရင်ပေးလိုက်မယ်၊ ငြင်းဆန်လိမ့်
မဟုတ်ဘူး'
မိန့်ကြားလိုက်သည်။

ဦးအောင်စိုးသည် နားမထင်
သော်လည်း ဘုန်းဘုန်းရေးထား
အင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြင်ဆင်
လေ၏။

***

www.burmeseclassic.com

သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော် အင်းဆန်(၆)ကွက် မြင်းသွားချ။

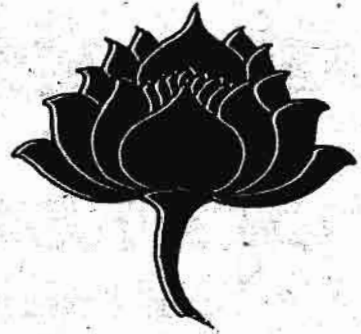
ကြီးလေးလုံးသွင်း။

သ မ္မု ဒ္ဒ အ ဌ ဝိ သ ဉ္စ ခွါ ဒ သ ဉ္စ သ ဟ သာ ကေ။
 သ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆
 သ ၉ သာ တ သ ဟ သာနိ န ဟ မိ သိ ရ သာ မ ဟံ။
 သ ၁၈ ၁၉ ၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂

အင်းဆန်သွားရန်

သ	အ	သ	ခွါ	ဉ္စ	သာ
ဝိ	က	ဗ္ဗ	ဟ	ဇာ	ဒ
ဒ္ဒ	ဉ္စ	ဌ	သ	ကေ	သ
န	သိ	မ	ပ	တ	သာ
သာ	ဉ္စ	မ	ဟ	ဇာ	ဉ္စ
မိ	ဟံ	ရ	သာ	နိ	သ

၁	၄	၇	၉	၁၂	၁၅
၆	၃၃	၂	၁၄	၃၄	၁၀
၃	၈	၅	၁၁	၁၆	၁၃
၂၅	၂၈	၃၀	၁၇	၂၀	၂၃
၃၀	၃၆	၂၆	၂၂	၃၅	၁၈
၂၇	၃၂	၂၉	၁၉	၂၄	၂၁

အချိန်ကြာမြင့်သွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဦးအောင်စိုးက လက်အုပ်ချီပြီးနောက် ဆွမ်းသစ်တံကို ကပ်လျှံလိုက်သည်။

သက်တော် ခြောက်ဆယ်မျှရှိသော ဘုန်းဘုန်းကြီးသည် အိမ်အတွင်းမှ ဖြည်းဖြည်း ကြွသွားလေသည်။

အကျိုးတရားတိုင်းသည် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရာကဲ့သို့ သားသမီးတိုင်းသည် မိဘနှစ်ဦးတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လာရသည်။

စိတ်ခက်ထန်သော သားသမီးတို့ကို အကြမ်းနည်းဖြင့် ဆုံးမသော်လည်း မရ အနည်းဖြင့် ဆုံးမသော်လည်း မလွယ်သောကြောင့် မိဘတိုင်းသည် ငါးမျှားချိတ်ကို မျိုမိသောငါးကဲ့သို့ မခံချိမခံသာ နေရထိုင်ရခက်သကဲ့သို့ ရှိနေ၏။

လိမ္မာခြင်းမရှိ အမြော်မြင်ဆင်ခြင်ကင်းသော အမွေခံသားသမီးဆိုးများသည်လည်း မိဘများ လည်ချောင်း၌ အိုးခြမ်းကွဲ ကျောက်စရစ်ကို မျိုထားရသည့်တူမည်မှာ သေချာ၏။

ထိုနယ်ရှိနေသော မိဘများအတွက် လဆန်းတစ်ရက် လရောင်စက်ကဲ့သို့ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ တက်၍တက်၍ အိမ်တော်ကျက်သရေ မင်္ဂလာပြည့်စုံလာရတော့မည့် သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီး၏ စီရင်သည့်နည်းဖြစ်ရာ...

အင်းကို ရလာတဲ့အခါ တပည့်သား ဘာဆက်ပြီး လုပ်ရမယ်ဆိုတာ မိန့်ခိုင်းပြီး ဘုရား

ဟု စာရွက်ကို ကိုင်ထားပြီး မေးထောက်လိုက်သည်။

အားကြီး... ဆရာတွေ့ရုံနဲ့ပဲ အင်းရထားပြီဆိုရင် မိမိတို့အိမ်က ဘုရားကို သက်သတ်လွတ် ဆွမ်းတော်(၁၂) ရေတော်(၁၂) ဝန်လှည့် ငါးရောင်း ငါးမိလက်ကို မိမိမြန် ခင်ကျင်စီစဉ်ပါ။ ကကုသန်ထောထဝံ၊ ကသယ ဝေါတမ အရိမေတ္တယ ဘုရားငါးဆူကို ရည်မှန်းလှူဒါန်း ပူဇော်ထန်တော့ပါ။

ထန်တော့ပြီရင် မိသားစု စည်းလုံးညီညွတ် ချစ်လှိုင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြခြင်း ကင်းပျံလိုင်း၊ ခဏခဏ ဆူခြင်း ပြုံးရပါလိုင်း ဆုထောင်းပါ။

ကျောက်သင်ပုန်းအင်းကို သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးနဲ့ ခုနစ်ခေါက် ယန်ပုတ်ပါ။ ပြီးရင် ဘုရားရှေ့တော်မှာ တစ်ညထား၊ နောက်တစ်နေ့မှာ မိသားစု သောက်တဲ့ရေခိုးထဲမှာ

ထည့်ပြီး မိသားစု သောက်ကြပါ။

သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာတော်ကြီးက မိမိတို့ဆောက်လုပ်ထားပြီးဖြစ်တဲ့ အိမ်မှာ သစ်ကြမ်း ပါးကြမ်း ပြေကြမ်းတို့၏ အနောင်ယုက်ကို တားမြစ်နိုင်သလို ဘေးလှပဒ်အန္တရာယ် ဟူသမျှကိုပါ ကာကွယ်နိုင်ပေတယ်။

သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာရွတ်ဖတ်ရာကား ဂါထာသတ္တ ယန်ပုတ်ရလျှင် ဒေါသစိတ်ပျောက်ကောင်းကျိုးရောက်လို အဆိုအမိန့် ရှိတယ်။ ဦးအောင်စိုးသည် ဘုန်းဘုန်း မိန့်ကြားသမျှကို ရိုသေစွာ မှတ်သားနေလေသည်။

အားကြီးက ဒီသမ္မုဒ္ဒေါဂါထာကိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ကို အာရုံပြုပြီး ပါဠိအက္ခရာ ပီပီသသနဲ့ ရုပ်ရမယုနေရာ စဉ်ထပ်ရပါ။

အားကြီးရဲ့ အိမ်ရှိမိသားစုတွေ ဒေါသဆိုတဲ့ စိတ်ဆိုစိတ်ရှိတော့ လွှဲစဉ်သွားပါလိမ့်မယ် ဟု မိန့်ကြား၏။

ဘုန်းဘုန်းကြီးသည် ပြန်ကြွတော့မည့် အရိပ်ထဝကွတာကို ပြလိုက်သည်။

တော်မြင့် (မြင်းမို)

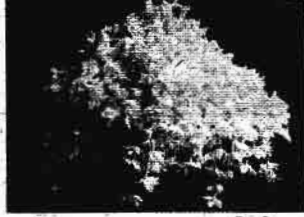
စံပယ်ဖြူ

ကြူကြူမွှေးတံ့

ပန်းကလေး

ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိများ

ဒီဇင်ဘာ (ရွှေစုဝင်း)

ဝသန် မိုးဖွဲဖွဲလေးများနှင့်အတူ စံပယ်ဖြူမွှေးဖွေးလေးများ ရနံ့သင်းပျံ့စွာနှင့် မြိုင်မြိုင်လှိုင်လှိုင်ကြီး ဖူးပွင့်ဝေဆာစွာ ပွင့်လန်းလာခဲ့လေပြီ။

ပန်းချစ်သူများ၏ ဆံကေသာဦးမှာ ရစ်ခွေထုံးဖွဲ့ ပန်ဆင်လို့ မဝအောင်ကိုပင် ခုံမင်နှစ်သက်စွာ ပန်ဆင်ကြလေသည်။

ကြည့်မြင်ရသူတွေကလည်း ဘဝင်အေးမြပြီး ပန်ဆင်သူ၏ ကေသာဦးမှာ မွှေးရနံ့ကလည်း ကြည်နူးလန်းဆန်းလှသည့် ရနံ့အာရုံကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိပေသည်။

ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်တွင် "အာရုံနေရာ ဆေးအစာ" ဟူ၍ အကြောင်းရင်းတရား(၄)ပါးနှင့် အနာရောဂါများကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာအောင် ကုသပေးကြပါသည်။

ထို့ပြင် စံပယ်ဖြူ ကြူကြူမွှေးလှသည့် ပန်းကလေးများက များစွာအစွမ်းထက် ဆေးဖက်ဝင် အသုံးပြုနိုင်ကြပါသည်။

စံပယ်ပန်သည် အာရှနိုင်ငံများသာမက အခြားသော ဥရောပနိုင်ငံများတွင်လည်း နှစ်သက်ခုံမင်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာ့ရေမွှေးတို့၏ ဘုရင် ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် အကောင်းဆုံး ရေမွှေးများ ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် ရာသီဥတုကောင်းမွန်၍ မြေဩဇာကောင်းမွန်သော အရပ်ဒေသများကို

သီးသန့်ရွေးချယ်ပြီး...

စံပယ်ပန်ဆင်ကြီးကို ဟော ကုသောင် နှို၍ သီသန့်စိုက်ပျိုးပြီး စံပယ်ပန်နှင့်ကို နှိုက်အောင်ပေါ့လေးချိန်မှာ နှိုက်ဝင်း (၇)နာရီအတွင်းအချိန်မှာ ရေတွင်းပြီး ကျေးအတွက် စံပယ်ပန်ဆင်ကို ထိန်းတိုက်၍ အထိထုတ်ယူကြပါသည်။

တရုတ်နိုင်ငံမှာကတော့ စံပယ်ပန်း၏ ဂန္ဓာရုံ ရနံ့ကို ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြုစေရန် လက်ဖက်ရွက်မှာ စံပယ်ရနံ့ ကူးစက်ထိုင်စေပြီး စံပယ်ပန်း လက်ဖက်ခြောက်အဖြစ် ဖန်တီးပြီး...

ယနေ့ ကမ္ဘာထိပ်တန်း ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု စံပယ်ပန်းလက်ဖက်ခြောက်အဖြစ် ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာနိုင်ငံ အသီးသီးသို့ အဓိကဖြန့်ချိ ဈေးကွက်တင် ရောင်းချပြီး နိုင်ငံခြားဝင်ငွေကို ရှာဖွေပေးနေသည့် ပန်းလေးတစ်ပွင့် ဖြစ်နေလေပြီ။

တစ်ဖန် အေရိုးမား သရဖီ(ခေါ်) ရနံ့ကုထုံးများတွင်လည်း ယင်းစံပယ်ရနံ့ စံပယ်သီဟာ လွန်စွာ ဆေးဖက်ဝင် အသုံးတွင်လှပါသည်။

မြန်မာမှု နယ်ပယ်မှာလည်း တသန်ခါ ဝါဆိုဦးမှာ ဘုရားဇေတီများတွင် စံပယ်ဖြူဖြူမွှေးမွှေး မွှေးမွှေး ပန်းကလေးများ ဝေဆာမြိုင်ဆိုင်စွာ ဆက်ကပ် လှူဒါန်း ပူဇော်ထားကြသည်မှာ...

လွန်စွာ ကြည်နူးနှစ်သက်စဖွယ်

ကုသိုလ်တရား ပွားများရသည့် ကလည်း ရွှေမြန်မာတို့၏ မဟာအနုအရေးကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

ဒါကြောင့် စံပယ်ပန်းသည် မြန်မာကြိုက် ကမ္ဘာကြိုက် ဘုရားလည်း အလှလည်းဆင် ဆေးဖက်လည်းဆင် စီးပွားရေးဈေးကွက်လည်း ကိုက်ညီသည့် တော်ဝင်နန်းထိုက်သည့် စံပယ်ဖြူပွင့်လေးအဖြစ် ဂုဏ်တင့်စေပါသည်။

စံပယ်ပန်းတွင်လည်း ပန်းစံပယ် စံပယ်ဆိုပုတ်နှင့် တောစံပယ်တို့ စာရေးသူတို့နိုင်ငံတွင် (၃)မျိုး နှိုပါသည်။

ကမ္ဘာမှာ ရေမွှေး စတင်ထုတ်လုပ်ပြီး နာမည်ကျော်ကြားသော ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကျော်မှ စတင်ပြီး ယနေ့ထိတိုင်အောင် နာမည်ကျော်ကြား လူကြိုက်အများဖြစ်သော...

Chanel No.5 ရေမွှေးသည် စံပယ်ပန်းအဆီကို အဓိက အခြေခံထား၍ အခြားသော နှင်းဆီပန်း၊ လာဗင်အစရှိသော ပန်းအမျိုးပေါင်းများစွာကို အဆီ သဘာဝထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ထုတ်လုပ်ထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် Chanel No.5 ရေမွှေး၏ဂုဏ် သတင်းသည် နှစ်ပေါင်း(၁၀၅)ကြာသည် တိုင်အောင် ရနံ့မပျက်အာနိသင်မပျက်၊ တည်ရှိနေနိုင်စွမ်းရည်ထူးကို ပိုင်ဆိုင်ထားပါသည်။ ဤသို့သော ထူးခြားချက် စွမ်းရည်များကြောင့်လည်း Chanel No.5

အမွှေး၏ ရနံ့သည် တစ်ခါစွတ်ထားခဲ့
ပွင့် (၂)၊ (၃)ရက်ခန့်အထိ ခန္ဓာကိုယ်
စွဲ၍ မွှေးပျံ့နေပြီး ယင်း၏ မွှေးရနံ့
တို့ ခံစားရသော လူအများကို စိတ်
နှလုံး အေးမြလန်းဆန်းစေပြီး အာရုံ
ကြောများ၏ ရောင်ရမ်းမှုကိုလည်း
ဆွတ်ချပေးလေသည်။

နှလုံးခုန်၊ ရင်တုန် မူးဝေခြင်းကို
သက်သာစေပါသည်။ ဤသို့ နှစ်
ဆကျော်တိုင်အောင် လူအများ စွဲမက်
စွာ ခံမင်နှစ်သက်နေသော Chanel
No.5 ရေမွှေးကို ထုတ်လုပ်ရာတွင်
အဓိကပါဝင်နေသော စံပယ်ပန်းအသီး
တို့ ထုတ်ယူရသော စံပယ်ပန်းများကို
အရာတိုင်းမှ ထွက်ရှိလာသော စံပယ်
ပန်းများကို အသုံးပြု၍မရဘဲ...

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ တောင်ပိုင်းမှာ ရှိ
သည့် Grasse နယ်ထဲမှာ ခိုက်ဒါဗျတ်
နယ်မှ စိုက်ပျိုးထွက်ရှိသည့် စံပယ်ပန်း
အမျိုးတည်းမှသာ ထုတ်ယူရရှိလာ
သော စံပယ်ဆီနှင့်မှသာ Chanel No.5
အမွှေးကို ထုတ်လုပ်နိုင်ပါသည်။

ထိုစံပယ်ပန်းများကို (၇)လပိုင်း
ထယ်မှစပြီး (၁၀)လပိုင်းအကုန်
အထိ ရက်ပေါင်း(၁၀၀)အတွင်း နူးဆွတ်
ပြီး စံပယ်ပန်းကို နံနက်စောစော
အောင်ခြည်မထိုးခင် အပြီး ခူးယူနိုင်မှ
သာ လိုချင်သော အရည်အသွေးမီ
စံပယ်ဆီကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

စံပယ်ပန်းပွင့်ပေါင်း 2000.Kgကို
ထုတ်မှ စံပယ်ဆီအကောင်းစား
အသော ရရှိ၍ လွန်စွာ အဖိုးတန်ပြီး
နိမ့်ကြီးလေသည်။

စံပယ်ပန်းပင်ကို အင်္ဂလိပ်လို
olive oil ခေါ်ပြီး မျိုးရင်း Oleaceae
ပါဝင်ပြီး မျိုးစု Jasminumဖြစ်၍
မျိုးစိတ် arborescens ဖြစ်ပါသည်။

နှုတ်တိုင်းရင်းဆေးကျမ်းများတွင်

စံပယ်ပန်းသည် အပွင့်မှာ ခါး၏။ ဖန်
၏။ အနည်းငယ် ချိုပြီး အေးမြပါသည်။
စံပယ်ပန်းပွင့်သည် နှလုံးသည်းခြေ
အပူလောင်ခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊
ကိုယ်သားကိုယ်ရေ အလွန်ပူသော
ရောဂါ၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အရေပြားအနာ
ရောဂါများ၊ သွားနာရောဂါနှင့် မျက်စိ
ရောဂါများ၊ အဖုအကျိတ်၊ အပူနာရောဂါ
များကို နိုင်နင်းစေပါသည်ဟု ညွှန်း
ဆိုထားပါသည်။

ထို့ကြောင့်...

၁။ နှလုံးပူ၍ သည်းခြေဖောက်ပြန်ပြီး
ညအိပ်မပျော်၊ စိတ်မရွှင် စိတ်ကျနေ
သောရောဂါများတွင် စံပယ်ဆီစစ်
စစ်(သို့မဟုတ်)စံပယ်ပန်း လတ်လတ်
ဆတ်ဆတ်၏ ရနံ့ကို ရှုရှိုက်ပေးစေ
ခြင်းဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေ
ပါသည်။

၂။ နှလုံးရောဂါ၊ သည်းခြေရောဂါ၊ စိတ်
မမှန်၊ စိတ်မငြိမ်သော ရောဂါများ
တွင်...

၁။ စံပယ်ပန်းပွင့်အခြောက် (၁)ကျပ်ထား။
၂။ ကံ့ကော်ထယ်ဆံ (၁)ကျပ်ထား။
၃။ ဆီဆွေဆန် (၁)ကျပ်ထား။
၄။ ကျောက်သွေး (၆)ပယ်ထား။
၅။ ဒိုပိုလာသကြားဆံ (၃)ကျပ်ထား။
ယင်း(၅)မျိုးကို အမှုန့်ပြု၍ သမ
အောင်ဖော်စပ်ပြီး နံနက်၊ ည ကော်ဖီ
ဖွန်း(၁)ဖွန်း အုန်းစိမ်းရည်(သို့မဟုတ်)
ကြံနက်ရည်တို့ဖြင့် တိုက်ပေးလျှင်
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၃။ ကိုယ်တွင်းအနံ့ မကောင်းခြင်း၊ ချိုင်း
နံ့ဆိုခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ မကောင်းခြင်း
ရောဂါတို့ကို စံပယ်ပန်းပွင့်ခြောက်
ကို လက်ဖက်ခြောက်ကောင်း
ကောင်းတွင် ရောစပ်၍ ရေခွေး
ကြမ်းပြုလုပ်၍ သောက်သုံးပေးနိုင်
ပါသည်။

၄။ အရေပြား၊ ယားနာ၊ မိတ်ဖုထွက်
ခြင်း Allergic ထွက်ခြင်းတို့ကို
စံပယ်ပွင့်ခြောက်အမှုန့် + ခရေပွင့်
ခြောက်မှုန့် (၂)မျိုးရောစပ်၍
ကရမက်ကောင်းကောင်းဖြင့် ရော
သွေး၍ တစ်နေ့(၂/၃)ကြိမ် လိမ်း
ပေးနိုင်ပါသည်။

၅။ နောက်ဆုံး နိဂုံးချုပ်လက်ခေောင်
အနေဖြင့်...

ထို့တို့၏ ရင်သားတွင် အပူ
အကျိတ်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ သားဖန်
နီ၊ ရှောင်လှည့်ကျခြင်း၊ ထောင့် လျှင်
ဆံ့ထောင့် ကျားများတွင်...

ထို့တို့၏ ရင်သား၊ နို့အုံအကျိတ်အပူ
အကျိတ် အုတ်ခိုင်သောအခါ စံပယ်ပန်း
ကို အသုံးပြုရန်...
အတွင်းထဲ ထောက်ထားပြီး

အပူ (၂)ကြိမ် နံနက်၊ ည ထည့်၍
အုတ်ခိုင် ထားထားလျှင် (၂)ပတ်၊ (၃)
ပတ်အတွင်း ယင်းအကျိတ်များ ထေးထယ်
၍ ကြောအနာတို့သွားကြသည့်ကို လက်
ထွေးသိခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကင်ဆာအကျိတ်မှ
လွှဲပြီး အခြားမည်သည့် အကျိတ်
မဆို ကြေပျောက်သွားစေပါသည်။
ယုံကြည်စိတ်ချရစွာဖြင့် နေ့စဉ်ပုံမှန်
ပြုလုပ်ပေးရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

မတော်၍ ရင်သားတွင်ဖြစ်သော
မည်သည့် အကျိတ်ကိုမဆို ခွဲစိတ်ခဲ့ရ
လျှင် ငွေကုန်လှပန်း ဖြစ်တတ်ကြသည်
ကို ပြောစရာလိုမည်ဟု မထင်ပါ။

ငွေမကုန် လှပပန်း ဘယ်သူမျှ
မမြင်မသိစေ အရှက်မရစေဘဲ မိမိ
ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်၍ ပျောက်ကင်းစေ
နိုင်သည့် နည်းစနစ်အမှန်ကို စေတနာ
အပြည့်ထား၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မျိုးစေ့များ အရွက်တရား လုံခြုံစွာဖြင့်
ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးမင်းစင်(ရွှေနှင်း)

၂၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း

ပျော်ပျော်

ရွှင်လန်းကြံ့ခိုင်

နိုဝင်ဘာလတွင် ငွေကြေးလာဘ် လာဘ်များ လွယ်ကူရှင်လန်းစွာ ရရှိနိုင် ကြစေရန်အတွက်...

❶ **ပိဿရာသီဇာတ(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**

ပိတောက်ညွန့်(၅)ညွန့်၊ အုန်းလက် (၅)ရွက်၊ သပြေညွန့်(၅)ညွန့်၊ ယပ် (၁၀)လက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❷ **ပြိဿရာသီဇာတ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**

လိမ္မော်သီး(၃)လုံး၊ ဆီးချိုသီး(၃) လုံး၊ သီဟိုဠ်စေ့(၃)ပန်းကန်၊ သောက် တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့၌ ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❸ **မေထုန်ရာသီဇာတ(မေလ ၂၁ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

ဆီး(၆)ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့် (၆)ညွန့်၊ ရဲယိုညွန့်(၆)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေ နေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ် တိုင်မှ ပူဇော်ထွန်းညှိကာ လှူဒါန်း ဆုပန်ပါ။

❹ **ကရကင်္ဂရာသီဇာတ(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

သီဟိုဠ်(၈)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၈)ညွန့်၊ တမာ(၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆) ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့၌ စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

❺ **သိဟ်ရာသီဇာတ(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

ထန်းလျက်(၂)ပန်းကန်၊ မြေပဲယို (၂)ပန်းကန်၊ သကြား(၂)ပန်းကန်နှင့် ကြက်လျှာ(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ် လှူဆုတောင်းပါ။

၂၁၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

❶ **ကန်ရာသီဇာတ(ဩဂုတ်လ ၂၂ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မွေးသူ)**

ကံ့ကော်ညွန့်(၁)ညွန့်၊ သြဇာညွန့် (၁)ညွန့်၊ ကောရာဇ်ညွန့်(၁)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့၌ ဘုရားစေတီ တစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❷ **တူရာသီဇာတ(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက် အတွင်းမွေးသူ)**

အုန်းလက်(၄)ရွက်၊ မာလကာညွန့် (၄)ခက်၊ ခရေညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့၌ စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

❸ **ဗြိစ္ဆာရာသီဇာတ(အောက်တိုဘာ လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

ခရေညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၆) ညွန့်၊ သပြေ(၆)ခက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း (၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီ တစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

❹ **နေရာသီဇာတ(နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း မွေးသူ)**

သီဟိုဠ်စေ့(၃)ပန်းကန်၊ နှမ်းယို(၃) ပန်းကန်၊ ဖီး(ဆီး)ယို(၃)ပန်းကန်နှင့် ယပ်(၆)လက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီ ပုထိုးတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❺ **မကာရာသီဇာတ(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

နင်းဆီပန်း(၅)ပွင့်၊ ငှက်ပျောသီး ၅ လုံး၊ ကျောက်ဖရုံယို (၅)ပန်းကန်၊ သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တို့ တနင်္ဂနွေနေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

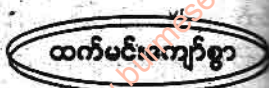
❶ **ကုံရာသီဇာတ(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ရက် အတွင်း မွေးသူ)**

ပေါက်ပေါက်(၇)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ် ညွန့်(၇)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၇)ညွန့် နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် အများကူးကွယ်သည့် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့် ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

❷ **မိန်ရာသီဇာတ(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**

ဗာဒီညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀) ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်း ထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့ တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့် မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြံ့ခိုင်စေ

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းသင် သင်္ဃာတော်

မပုပ်မသို၊ သေ ရုပ်ကလေးပီတောက်များ

တတ်ကြီးလေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်
ထက်ထားသော သက်ရှိသတ္တဝါများ
လုပ်သည်တတ်ကြီးလေးပါး ယိုယွင်း
သောအခါ အသက်၊ ဝိညာဉ် မရှိ
ဘဲ ရုပ်အလောင်းဖြင့် ကူးပြောင်း
သွားကြပေသည်။

ရုပ်အလောင်းသည် ကြာကြာမခိုင်
ဘဲ အပုပ်နံ့ထွက်လာခြင်း၊ အရည်
ယိုဆင်းလာခြင်း၊ ဝမ်း၊ လောက်များ
ထွက်လာခြင်းများသည် သဘာဝ
အစဉ်အလာပင်ဖြစ်၏။ မည်သူမှ လွန်ဆန်၍
မသိ။

ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ရုပ်ကလာပ်
တော်များသည် အများဆုံးဖြစ်နေ၏။
သဘာဝကို ဆန့်ကျင်စွာ ဖြစ်ပေါ်သည့်
ထိုကိစ္စရပ်များကို စဉ်းစားလေ့လာ
သောအခါ "ဘုရားဂုဏ်တော်တန်ခိုး"
များဖြစ်သည်ဟု အများက ကောက်
ချက်ချကြပါသည်။

လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များသည်
မြတ်စွာဘုရားအား ယုံကြည်စွာ ဆည်း
ကပ်ကိုးကွယ်၍ ဘုရားဟောကြားခဲ့
သော တရားတော်များကို တိတိကျကျ
လိုက်နာကျင့်သုံးပြီး ကံငါးပါးလုံခြုံပြီး
သီလသမာဓိ ကျင့်စဉ်များ တည်ငြိမ်
လာပါက အမြင်ဓာတ်၊ အသိဓာတ်၊
အကြားဓာတ်များ အမှန်ပင် ရရှိနိုင်ကြ
ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် မသေမီ (ရဟန်း
ဖြစ်ပါက) မပျံလွန်မီ ရုပ်ကလာပ်များ
ကို ပကတိအတိုင်း အချိန်ကာလ

အတိုင်းအတာတစ်ရပ်အထိ တည်မြဲ
စေရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုကျင့်ကြပါက
သေဆုံးသောအခါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုည့်ပြီး
ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ မပျက်မစီး တည်ရှိ
နိုင်ကြပါသည်။

ဤသည်မှာ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်
တန်ခိုးများ၊ ကျင့်စဉ်များ၊ သမာဓိအား
များပင်ဖြစ်ကြောင်း ယူဆကြရနိုင်ပါ
သည်။

နိဗ္ဗာန်ရုပ်ပျောက်သိဒ္ဓိပေါက်

ဗုဒ္ဓဘုရား၏ ကျင့်စဉ်များကို တိတိ
ကျကျ လိုက်နာကျင့်သုံးကြသော
သူတော်စင်၊ ရဟန်း၊ ရသေ့၊ ယောဂီ၊
လူဝတ်ကြောင်များသည် တချို့
ရုပ်ကလာပ်တော်များ မပုပ်မသိုး
ကျန်ရှိနေကြသလို အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ
သည် ရုပ်ကလာပ်တော် အထင်းအရှား
ပျောက်သွားတာတွေလည်း ရှိကြ၏။

ပုဂံခေတ်တွင် “ရှင်အဇ္ဈကေတ” အမည်ရှိသော “ရွှေမြစ်” ဝိဇ္ဇာကြီး တစ်ပါး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး ပုဂံတစ်ပြည်လုံး ချမ်းသာကြွယ်ဝစေခဲ့သော သမိုင်း တစ်ခု ရှိခဲ့ပါသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် “ဘိုးဘို၊ အောင်” ဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် ဝိဇ္ဇာကြီး တစ်ပါး အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ယခုအထိ ပုဂံလူထု ဝိဇ္ဇာကြီးအဖြစ် ပြည်သူများ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျက် ရှိကြ၏။

ပုဂံခေတ်မှာပင် “ဘိုးတော်ပြုံး” ဟူသော ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ပေါ်ထွန်း ခဲ့ပြီး ပုဂံမြို့ သစ်တောင့်ရွာအနီး တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် အခေါင်း တွင်း ထည့်ထား၍ စောင့်ကြည့်နေရာ (၄၅)ရက်ကြာသောအခါ အခေါင်းတွင်း မှ ရုပ်ကလာပ်တော် ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ပါသည်။

ပဲခူးမြို့နယ် ဒေးစွန်းပါတောင်၏ တစ်နေရာတွင် “ဘိုးတော်ပွင့်” ဟု အမည်ရသော ပုဂံလတ်တစ်ပါးသည် အခေါင်းအတွင်း ရုပ်ကလာပ်တော် ထည့်၍ စောင့်ကြပ်ထားရာမှ (၄၅) ရက်စေ့ပြီး အခေါင်းဖွင့်ကြည့်ရာ ရုပ်ကလာပ်တော် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါ သည်။

ထိုရုပ်ကလာပ်ပျောက် ဝိဇ္ဇာကြီး နှစ်ပါးမှာ “ကုဏ္ဍသယမဟိန္ဒီစေတီဝမ်း” တော်ကြီး၏ သမိုင်းစာအုပ်တွင် အထင်အရှားရှိခဲ့ပါသည်။

ယနေ့ မျက်မှောက်ခေတ်တွင်လည်း ၁၉၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် က “ရွှေကျောင်းခင်ကြီးဆရာတော်” သည် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ဂေါ်ရာတပ်များ က ကျောင်းကိုပိုင်း၍ ဖမ်းဆီးရာ တပည့်ကိုရင်လေးကို လက်တွဲ၍ ကျောင်းအထက်ဘုံအတွင်း တက်

သွားရာ ကိုယ်ခန္ဓာပျောက်ပြီး ဖမ်းဆီး ရမှုမရှိကြောင်း မျက်မြင်သက်သေများ ယခုထိ ရှိခဲ့ပါသည်။

ပုခုံမြို့နယ် ဂျုံးဂျုံးကျဆရာတော် ဦးသုမနသည် ၁၂၅၅ခုနှစ်၊ ပြာသို လပြည့်ကျော် (၈)ရက်၊ သန်းခေါင်၊ ယံအချိန်တွင် တပည့်ဒကာများ စောင့်ကြပ် ကြည့်နေသည့်ကြားမှ ရုပ်ကလာပ်တော် ပျောက်ခဲ့ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်၊ မော်ဘီရွာ “ဝတ်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်သာသန”သည် ၁၃၀၄ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၁၅)ရက်တွင်း ပျံလွန် တော်မှုပြီး ရုပ်ကလာပ်တော်ကို(၇)ရက် မြေမြှုပ်ထားခဲ့ပါသည်။ ရက်စေ့၍ ပြန်ဖော်သောအခါ ရုပ်ကလာပ်ပျောက် နေကြောင်း တွေ့ရှိကြရ၏။

ရုပ်ကလာပ် မပျက်မသိမ်းသည့်

ဆရာတော်များ

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံး၌ မြတ်ဗုဒ္ဓ တရားတော်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ် ၍ သီလသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာတော်ကြီးများ ပျံလွန်တော်မူ ကြရာ သဘာဝနှင့်ဆန့်ကျင်ပြီး မပုပ် မသိုး လောက်၊ ပိုး၊ မတက်သော ဆရာတော်ကြီးများ ရှိကြ၏။

ယခုအခါ အချိန်မရွေး သွားရောက် ပူးမြော်လိုသူများ၊ လေ့လာလိုသူများ အတွက်ကျွန်ုပ်လေ့လာသိရသလောက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

၁။ မြင်းခြံမြို့၊ စွန်းလွန်းဆရာတော် ၂။ မြင်းခြံမြို့နယ် စမ်းကျဆရာတော် ၃။ ရန်ကုန် ကြို့ကုန်းရပ် ရွှေညောင် ပင်ဆရာတော်ဦးသီလ (၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်-ပျံလွန်)

၄။ ပုသိမ်၊ မိဂဒါရုံ ဆရာတော် ဦးသုမနစာရ (၁၂၅၄ခုနှစ်-ပျံလွန်)

၅။ ရွှေဘိုမြို့ ဥသျှစ်ပင်ရွာဆရာတော် ဦးနာရိန္ဒာဘိ (၁၃၂၅ခုနှစ်-ပျံလွန်)

၆။ အင်္ဂပူမြို့နယ် ဝိန္ဒူကွင်းဆရာတော် ဦးကလျာထ (၁၂၇၀ပြည့်နှစ်-ပျံလွန်)

[ရုပ်ကလာပ်တော် မပျက်မသိမ်း ထားရာ နှစ်ကြိမ်၊ ရုပ်ကလာပ်တော် အခိုးခံရပြီး ရွှေခါယူသည့်အပြင် လက်နက်ဖြင့် ထိုးဆွဲခြင်း၊ ရေထဲ အတွင်းချထားခြင်းများအရ အပြစ် မတော်၍ ယခုအခါ ဂူသွင်း၊ ဘုရား တံည်လိုက်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။]

၇။ အင်္ဂပူမြို့နယ် ကကြီးထောင် ဆရာတော် ဦးဝါယမ (၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်-ပျံလွန်)

[ရွှေချထားသောဦးခေါင်းတော် ပြင် အခိုးခံသွားရ၍ ပလတ်စတစ်ပြင် ဦးခေါင်း အစားထိုးထားရပါသည်။]

၈။ မြန်အောင်မြို့နယ် နောက်ဆရာတော် ဦးသိရိန္ဒ (၁၃၄၆ခုနှစ်-ပျံလွန်)

၉။ အင်္ဂပူမြို့နယ် ကကြီးဆရာတော် ဦးစန္ဒ

၁၀။ ပုပ္ဖိုးတောင် ညောင်ပင်ဆရာတော် တက်လမ်းသေးမှ ဆရာတော်

ဆစ်ပါး [ယခုအခါ ရုပ်ကလာပ်
ဆိုတော့ပါ။ တေစောရာပု
ဆင်းပလိုက်သည်ဟု သိရပါ
သည်။]

ဆစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရှင်ဖြူရှင်လှ
ဆရာဆရာတော် ဦးနန္ဒသိရီ
(၁၃၄၇ခုနှစ်-ပျံလွန်)

မော်လမြိုင်မြို့ ဗောဓိအောင်မြေ
ဆရာတော် (အင်္ဂလိပ် ၁၉၅၃ခုနှစ်
ပျံလွန်)

သာပေါင်းမြို့နယ် ရွှေယင်မွှော်
ဆရာတော်။

မန်းမောက်မြို့နယ် ဝေသုက္ခီ
တောရဆရာတော်။

သာယာဝတီအနောက်ခြမ်း ထိန်
တောရွာဆရာတော်။

အင်္ဂါသစ်မြောက်ပိုင်းဆရာတော်။

မန်းငယ် ရွှေသာမောင်းစေတီ
ဆရာတော်ဦးစန္ဒိမာ(၁၃၂၉ခုနှစ်
-ပျံလွန်)

ပုသိမ်မြို့နယ် ကျွဲခြံရွာဆရာတော်
ဦးသာဂရ (၁၃၄၄ခုနှစ်-ပျံလွန်)

ပုဦးမန်းမြို့နယ် ပေါင်ခေါင်
ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ
(၁၃၄၁ခုနှစ်-ပျံလွန်)

ရေနီ၊ မြို့လှ အရှေ့ဘက်တော
အတွင်းရှိတောင်ဖီလာဆရာတော်
(ရေည်းသင်း)။

ယခုဖော်ပြသော ဆရာတော်ကြီး

များသည် ကျွန်ုပ်လေ့လာသိရသော
ဆရာတော်များ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်
များပင်ဖြစ်ပြီး အခြားသောမြို့နယ်၊
ဒေသ ကျေးရွာများတွင်လည်း ရှိနိုင်ကြ
ပါသေး၏။

ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု

ကျွန်ုပ်သည် ယခင်က တပ်မတော်
တွင် အမှုထမ်းခဲ့ရာ ထူးဆန်းသော
ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို စကားပိုင်းတစ်ခုမှာ
ကြားသိမိရကြောင်း ဤဆောင်းပါး
ပြုစုချိန်တွင် သတိရလာမိ၏။

ဖြစ်ရပ်က ဒီလိုပါ။ ရှမ်းပြည်နယ်
တောင်ပိုင်းရဲ့ တပ်မြို့တစ်မြို့ တိုးချဲ့ရာ
မှာ သင်္ချိုင်းတစ်ခု မလွတ်မကင်းဖြစ်
တာကြောင့် အဲဒီသင်္ချိုင်းကို နေရာပေး
ပြီး ရွှေစေခဲ့ပါတယ်။

သင်္ချိုင်းက အုတ်ဂူတွေကို သက်
ဆိုင်ရာဆွေမျိုးတွေကို ပြန်ယူခွင့်ပေး
ထားပြီး ပြန်မယူတဲ့ဂူများကို
စက်ယန္တယားအားနဲ့ဖြိုဖျက်ကြရပါတယ်။

အဲဒါမှာ ဂူတစ်ဂူမှာ သွားပြီး အဆီ
ကို သေသေသပ်သပ် ထွေ့ရတာကြောင့်
မိတ်ငင်တားပြီး ခြင်္သေ့ငှက်တို့အစား
မုန့်မုန့်တို့ အတိုင်းတားပြီး
ရှမ်းအလောင်းကို ထွေ့ရှိကြရပါတယ်။

ဒီကိစ္စကို လူကြီးတွေ တင်ပြ
အသိပေးတဲ့အခါ ထူးဆန်းတာ
ကြောင့် ဆရာဝန်က ဆေးရုံရင်ခွဲ
ခန်းကို သယ်ပို့စေပြီး ခွဲစိတ်ကြည့်
ကြပါတယ်။

ခားနဲ့ပိုက်ကို ခွဲတယ်ဆိုရင်ပဲ
ပက်တီလူကဲ့သို့ သွေးတွေပန်းထွက်
လာပြီး ဆရာဝန်အပါအဝင် ကြည့်
တဲ့လူများ အံ့သြခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့
ခြင်း ဖြစ်ကြရပါတယ်။

လူကြီးတွေလဲ ကြောက်ရွံ့ပြီး
ချက်ချင်းပဲ ဆရာဝန်ကို ပြန်ချုပ်စေ
ပြီး သင်္ချိုင်းသစ်ပေးတဲ့နေရာမှာ
အခေါင်းနဲ့ပဲ ပြန်မြှုပ်ပေးလိုက်ကြပါ
တယ်။

နောက်တစ်လခန့် ကြာတော့
အလောင်းခွဲတဲ့ဆရာဝန်ဟာ ယားယံ
တဲ့ဝေဒနာ ခွဲကပ်လာလို့ နေစဉ်
ကုတ်ဆွဲနေရပြီး ကာလကြာတော့
ကုဋ္ဌနုနာခွဲကပ်ပြီး အလုပ်က စွန့်ခွာ
သွားရတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းပါပဲ။

နှစ်တွေကြာလှပြီမို့ နေရာ ဒေသ
တွေကိုတော့ မေ့သွားရပါပြီ။ ဒီရုပ်
အလောင်းဟာ ဘုရားဂုဏ်တော်
ကျင့်ကြံပွားများပြီး သီလ၊ သမာဓိရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ပြီး သူသေတဲ့အခါမှာ
သာသနာပေးတွေက ဘာမှမသိလို့ မြှုပ်နှံ
ဂူခွင်းလိုက်တာပဲလို့ ယူဆမိပါတယ်။

အခုလို မုန့်မုန့် ရှမ်းကလောင်တော်
များရှိနေကြတဲ့ မာဂင်အသေများက
ရဟန်း၊ ရဟန်း ယောဂီ လူတော်ကြောင်း
များ သတင်းဆောင်းပါးများကို ဓမ္မ
မိတ်ဆွေးနွေး ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေး
သန့်ကြောင်း တင်ပြဖို့လိုအပ်ပါသည်။

ရမည်သင်း ခင်မောင်ကျော်

အဘူသူ သုတေသီ . ပညာဂုဏ်တို့ ခင်ဗျာ .
မိမိဒေသရီဇာပူပါ မပုပ်မသိုသော ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီးများအကြောင်း မိမိသိသမျှ ရေးသား
ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ မရေးသားနိုင်ပါကလည်း သွားရောက်လေ့လာကြည့်ညို မှတ်တမ်းတင်နိုင်ရန် ဓမ္မလမ်းညွှန်
များ ရေးသားပေးပို့ ကူညီပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံဆပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့် . . .
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တစောင်ပြည်စာ
နက္ခတ္တစောင်ခြေလှမ်း ၂၁၉

ယခု တင်ပြမည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို တွေ့ဖူးသူများလည်း ရှိကြပေလိမ့်မည်။ မတွေ့ဘူးသူများလည်း ရှိကြပေလိမ့်မည်။ တွေ့ဖူးသူများအဖို့ မထူးဆန်းသော်လည်း မတွေ့ဘူးသူများအဖို့ ထူးဆန်းနေမည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာများအမျိုးမျိုး ရှိသည့်အနက် ယခု တင်ပြလိုက်သည့် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာသည်လည်း အထိုက်အလျောက် တန်ခိုးရှိမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာဟူသမျှတို့သည် ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃာဂုဏ်တော်များကိုသာ အဓိက မူတည်ထားပြီး ပညာရှိများ စိစစ်၍ ထုတ်နုတ်စိစဉ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသမ္မုဒ္ဒေဂါထာ၏ အစွမ်းထက်မြက်ပုံကို အကျယ်ချဲ့၍ မရေးလိုပါ။ “မြွေဆိပ်”ကုသည့် ဆရာတစ်ဦးလက်သုံးပြုနေကျ ဂါထာအစွမ်းတစ်လက် ဖြစ်သည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

ဂါထာသုံးနည်းကို လက်နှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဤဂါထာကို ကချင်ပြည်နယ်၊ ရိုးကောင်းမြို့၊

၂၂၀ နမက္ခရာောင်ခြင်္စာရင်း

ထူးဆန်းသော

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ

မင်းကုန်းကျောင်း၊ ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရှုသူများအနေနှင့် ယုံကြည်စွာ သုံးကြည့်ကြပါရန် မေတ္တာဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ

ဤ သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌပိသ္မ္မ ဗုဒ္ဓေါ မေ သတ္တပါကာရံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣမိ ဣသ္မာသုဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော သဗ္ဗဒုက္ခာ ဝိနယန္တူ။

ဒွိဒသ္မ ဝေပှာ မေ သတ္တပါကာရံ ဓမ္မံ သရဏံ ဣမိ ဣသ္မာသုဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော သဗ္ဗတယာ ဝိနယန္တူ။

ဟ္မသထ သဟဿာနိ သံဃော ဓေ သတ္တပါကာရံ သံဃံ သရဏံ ဣမိ ဣသ္မာသုဗုဒ္ဓံ သံဃံ သရဏံ ဂတော သဗ္ဗရောဂါ ဝိနယန္တူ။

နယမိ သီရဿာယံ တေသံဗ္ဗပ္ပ သံဃပ္ပ အာဒရေန နယာယံ နယက္ကာရာ နာဘဇေန မ.အ.ဥ ဟိတ္တာ သဗ္ဗေ ဥပဒဏ ဥ.အ.မ အနေက အန္တရာယာပိ နယာဗုဒ္ဓိယာ ဝိနယန္တူ အသေသတော ယဒ္ဓိ ဗုမောန။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်၊
- ဤ သမ္မုဒ္ဒေ = အံ့ သန်ဗုတ်စေ
- အဋ္ဌပိသ္မ္မ = အတ်ထပီသင်စ
- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ
- ဗုဒ္ဓံ = ဗုတ်ခံ
- ဂစ္ဆာမိ = ဂစ်ဆာမိ
- သဗ္ဗဒုက္ခာ = သတ်ဗဒုတ်ခါ
- ဝိနယန္တူ = ဝိနတ်သန်တု
- ဒွိဒသ္မ = ဒွိဒသင်စ
- ဓမ္မော = ဓမ်မော

ဒွိပါသဝ
(ကဦးကျောင်း၊ မိုးညှင်း)

- သတ္တပါကာရံ = သတ်တပါကာရံ
- ဓမ္မံ = ဓမ်မံ
- သဗ္ဗတယာ = သတ်ဗဘယာ
- ပဉ္စသထ = ပင်စသထ
- သဟဿာနိ = သဟတ်သာနိ
- ဓမ္မဉ္စ = ဓန်မင်စ
- သံဃဉ္စ = သံဃင်စ
- နမက္ကာရာ = နမက်ကာရာ
- ဟိတ္တာ = ဟိတ်တဝါ
- သဗ္ဗေ = သတ်ဗေ
- ဥပဒုဇေ = အုပတ်ဒုဇေ
- အန္တရာ = အန်တရာ
- ဗုဒ္ဓိယာ = ဗုတ်ခါယ
- ယဒ္ဓိ = ယတ်ဒါ

အနက်အဓိပ္ပါယ်
ဤ သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌပိသ္မ္မ - နှစ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ယုံကြည်စွာ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ သတ္တပါကာရံ - တင်ကြည့် (၇)ထပ်တည်း၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဣ-ဣထိ သောဘဂဝါ - သောဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှုသော မြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ - အစရှိသော ဂုဏ်တော်မြောက်မြားစွာ ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်

သု-သုဗ္ဗင်္ဂပန္န - အစရှိသော ဂုဏ်တော်
တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာ
ဘော်တို့သို့ ဝေ-လာရောက်ကြ
ဆရာတို့။

ဗုဒ္ဓ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏ်-
တော်တို့ခြင်းသို့၊ ဂတော - ကပ်
ဆက်သောသူသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ -
အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ၊ ဝိနဿန္တု-
သိပ်ပျောက်စေတတ်သည်။

ဒွါဒသဉ္စ ဝေဗျော - တစ်ကျိပ်နှစ်ပါး

သောတရားတော်သည်၊ ဝေ-အကျွန်ုပ်

သတ္တပါကာရံ-တံတိုင်း(၇)ထပ်

သည်။ ဝေဗ္ဗိ-တရားတော်မြတ်ကို

သရဏံဂစ္ဆာမိ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်

ပါ၏။ (ဣ-သွာ-သုဝ-ရှေးအတိုင်းဆို)

ဝေဗ္ဗိ သရဏံ ဂတော-တရားတော်

ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သောသူသည်။

သဗ္ဗဘယာ - ခပ်သိမ်းသောဘေးမှ၊

ဝိနဿန္တု - ပျောက်ပျက်စေတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓသတ သဟဿာနိ - ငါးသိန်း

တန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ သံယော

-သံဃာတော်သည်။ ဝေ-အကျွန်ုပ်

သတ္တပါကာရံ-တံတိုင်း(၇)ထပ်

သည်။ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-သံဃာ

တော်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏။

(ဣ-သွာ-သုဝ-ရှေးအတိုင်းဆို)

သံယံ သရဏံ ဂတော-သံဃာကို

ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သော သူသည်။

သဗ္ဗရောဂါ ဝိနဿန္တု - အလုံးစုံသော

ရောဂါမှ ကင်းစေတတ်သည်။

တေသံ-ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝေဗ္ဗိ-

တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံယဉ္စ

-သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း။

ဘော်ကြောင့်၊ မ.အ.ဥ ဟိတ္တာ-ပယ်

ဖျောက်၍၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဝေ-ခပ်သိမ်း

သော ဥပ္ပုဒ်ဒေဝေါတို့သည်လည်း

ကောင်း။ ဥ.အ.မ အနေကာ အန္တရာ

ယာဝိ - များစွာသော အန္တရာယ်တို့

သည်လည်းကောင်း၊ အသေသတော

-အကြွင်းမရှိ ဝိနဿန္တု-လွင့်ပျောက်

စေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီပဂ္ဂဇင်း

တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း

အောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာ

ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယ

ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး

ပါသည်။]

ဂါထာသုံးနည်းလင်္ကာ

သမ္မုဒ္ဓေဟု ဆူဝေလျှံနာ

နိဒါန်းစာကား ကွမ်းမှာသထွေ

ခေါင်းလျှော်သတ္တ ဘတ္တတြိန်း

ဆီလိမ်းပဉ္စ စီးထလှေမှာ

ရှစ်ကြိမ်သာတည့် နံသာပန်းရိုး

ကိုးကြိမ်နီးလော ချုပ်မိုးအခါ

ဝင်အိပ်ရာမှ ကိုးကြိမ်ဟူ၏

ရန်သူတွေ့မြောက် ဆယ်နှစ်ခေါက်တည့်

စစ်ရောက်သောခါ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်

ပဋိသန္ဓေ မဖွားနေသော်

ရေကိုကိုးခေါက် မှန်း၍သောက်က

သံခြေချင်းနှင့် အတွင်းတိုက်လှောင်

တထောင်ရွတ်လေ ထွက်မြောက်လေ၏

ပန်းမွှေးနှစ်ခေါက် ခရီးရောက်ရာ

သားမြောက်ချမ်းသာ ထိပ်မှာတင်ခိုက်

ဘေးရန်၌လည်း မြူမြိုက်မလိမ်း

ဘေးရန်ငြိမ်း၏ ဓားထိလုံရာ

ငြောင့်စူးရာကို ဆီသာညွှန်းပြ

စုတ်သတ္တတည့် ပါဒရက်ရောဂါ

အပူဖြာ၍ အနာတဝ

သွက်ချပါဒ ကိုက်ထကိုယ်လက်

မြေတက်မြေကိုင် အပူယိုင်ရောဂါ

အနာအိုအနာပျက် သွေးစက်စက်နှင့်

ရပ်လျက်မတည် တောဖမ်းသည်ကို

ဆီမှာသတ္တ သုံးဆယ်ကျအောင်

စုတ်ကြပြီးခါ လိမ်းလေပါလော

စက္ခုပသား မျက်စိစသည်

ကြိမ်းစတတွေ မြူလေတခါ

တီသလ္လာနှင့် ပူနာမျက်သား

တက်သည်များကို ရေသာညွှန်းပြ

ပျောက်ရကေန် လွင့်ရုံမှန်၏

တထွေထူပ ပယောဂမူ

တောသူကဝေ တထွေစုန်းနတ်

မြေဟပ်သူကို ဦးထိပ်ဆံက

အဦးစ၍ မုန်းကြပါလေ

ရှင်းရှင်းပြေ၏။ ။

ထွေထွေရာရာ ဘေးဘယာကို

ဉာဏ်သာအလင်း ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြင့်

ပျောက်ကင်းရောဂါ ဗျာပါလဲကင်း

ဘေးရန်ရှင်း၏ မင်းမင်းတကာ

သုံးမြဲတည်း။

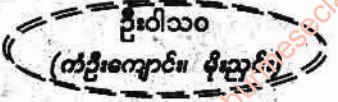
ကြည်သာမြတ်နိုး ရေသစ်အိုးသို့

မညှိုးပန်းသွင် နေ့တိုင်းစဉ်ထည့်

ပွင့်လင်းသာသနာ ပွားကြောင်းရှာ၍

စန္ဒာလမင်း အခေါင်ခြင်းသည်

ကောင်းခြင်း သမ္မုဒ္ဓေအကျိုးတည်း။ ။

ကောစာမှာ ကောင်းသလား

ကောစာမှာ ကောင်းသလား၊
မကောင်းဘူးလား၊ တွက်မကြည့်ချင်
ကြဘူးလား အလွယ်လေးပါ။

ဒီပညာ ဘယ်ကရသလဲ၊ ပညာ
၏ အရင်းအမြစ်က ဘယ်ကလဲ။
စာရေးသူ မသိပါ။ ကျေးလက်တော
ရွာက ရခဲ့ခြင်းပါ။ သူတို့ဆရာဘုန်းကြီး
၏ ဆင့်ပွားဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓသက္ကရာဇ် 'ကောစာရောက်ဆဲ
သက္ကရာဇ် ထိုင်နုမှာပါ။ ထိုင်နုကို
လက်ရှိအသက်နဲ့ စားပါ။ အကြွင်းမှာ
(၄)မြှုပ်ပေါင်းပါ။

ထိုင်နုရင် (၁)နဲ့မြှုပ်စားပါ။ (၅)
သို့မဟုတ် (၁)ကြွင်းရင် စုတ်လောက်နု
ဖြစ်ပါတယ်။

လက်သိချင်သလား။ လက်ရှိ
ရောက်နေဆဲအသက် (၁၂)နဲ့ စားပါ။
အကြွင်းကို ကဆုန်လမှာရေးပါ။

နေ့သိချင်သလား။ လက်ရှိ
အသက်မှာ (၃)ပေါင်းပြီး (၇)နဲ့စားပါ။
အကြွင်းက နေ့ပါပဲ။

ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။ ၁၃၁၄
ခုနှစ်ဗွား အသက်(၆၄)နှစ် ဆိုပါစို့။

မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၁၄
ကောစာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၈
စုစုပေါင်း ၂၆၉၂

၆၄ | ၂၆၉၂ | ၄၅
၂၅၆

၃၃၂
၁၂၀
-----
၁၂ ကြွင်း
+ ၄
-----
၈ | ၁၆ | ၂
၁၆
-----
၀ ကြွင်း

အသက်(၆၄)နှစ်ရှိသူ အဘိုးကြီး
စုတ်လောက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
စုတ်ကိုမလိုလျှင် လောက်ရပါမည်။

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စုတ်ရောလာဘ်ရောလိုလျှင် နှစ်မျိုး
စလုံး ရပါမည်။

ဂေါ်မစွဲ အဘိုးကြီးများလည်း
ရတတ်ပါသည်။

ရမည့်အရွယ်ကတော့ သူနှင့်လိုက်
ဖက်မည့်အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါ
တစ်ရံ ကံမောက်မှားပြီး အငယ်လေး
တွေနှင့်လည်း တွေ့တတ်ပါသည်။

ကံမှာ ဆရာကြီးတင်မိုးရဲ့ အလှ
ကိုယ်စီ ကဗျာထဲကလိုပါ။

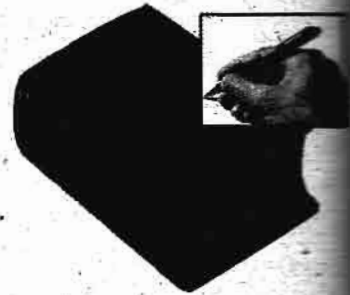
“မိုးလမင်းလဲ၊ သူ့အဆင့်နှင့်
အလင်းနှင့်၊ မီးတိုင်ငယ်လဲ သူ့အရွယ်
နှင့် အစွယ်နှင့်ပဲ”

အဘိုးကြီးတွေလည်း အထင်သေး
၍ မရပါ။ အဘွားကြီးတွေလည်း
ထို့အတူဖြစ်မှာပါ။ ပညာနယ်ပယ်မှာ
အဓိယာမဖြစ်သေးသရွေ့ ပုထုဇဉ်တွေ
ပျော်နေကြဦးမှာပါ။ ကဗျာတစ်ပုဒ်
ထဲကလို...

'အရွယ် ညောင်းလာပေမယ့်၊
အကြောင်းဖန်လာရင်၊ ရင်ခွင်အသစ်၊
နုလုံးသားအသစ်မှာ၊ အချစ်ကြောင့်
အရွယ်တင်၊ ရင်ခွင်ထဲမှာ အလိုလို
နုပျိုတာလည်း အမှန်ပါ'
ပုထုဇဉ်များ၏ အနှစ်တွေပါ။

လက် သိချင်ရင်...
၁၂ | ၆၄ | ၅
၆၀
-----
၄ ကြွင်း

ကဆုန်လစနေရဆိုတော့ ၄ကြွင်း
မို့ ကဆုန်၊ နယုန်၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်မှာဆုံး

တော့ ဝါခေါင်လပေါ့။
နေ့ကို သိချင်ရင်...
အသက် ၆၄
ပေါင်းဂဏန်း + ၃
-----
၇ | ၆၇ | ၉
၆၃
-----
၄ ကြွင်း

နေ့အလိုက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပဲ။
ဟုတ်လား၊ မဟုတ်လား ပြော
သလို ၁၃၁၄ခုနှစ်ဗွား အဘိုးကြီး
အဘွားကြီးတွေ အဖြေရှာကြည့်ပါ။
ကျန်မွေးသက္ကရာဇ်တွေလည်း ဤ
ဥပမာတွက်ပုံအတိုင်း တွက်ကြည့်ပါ။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်စရာကောင်း
သည့် မြန်မာ့ရိုးရာ ပညာရပ်တွေ
ပျော်ရသလို ကျေနပ်စရာ တွေ
ဖြစ်ပါသည်။
ယုတ္တိဗေဒသမားတွေအဖို့ သု
သန ပြုကြည့်ပါ။

အာယု ဝတ္ထော သုတ် မလ
မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

စာရေးသူက တစ်ပတ်(၃)ရက်
သောက် ရွှေမုဆောဘုရားပေါ်သွားပြီး
ထီးစိပ်တတ်တယ်။

ယခုနှစ် ၂၀၁၆ ခုနှစ် နွေရာသီဟာ
ဆိုနိုင်တင်လောက်အောင် နေအပူချိန်
မြင့်တက်နေတယ်။ ပဲခူးမြို့မှာ တစ်ရက်
အပူချိန်(၄၀)ဒီဂရီမှ (၄၂)ဒီဂရီ
သောက်ထိ နေစဉ်လိုလိုပဲ မြင့်နေ
တယ်။

ဒါကြောင့် အိပ်ရာက စောစောထပြီး
ဘုရားကို သွားခဲ့တယ်။ ဘုရားပေါ်
သောက်တော့ နံနက်(၈:၀၀)နာရီ
သောက် ရှိပါပြီ။

ဘုရားပေါ်မှာ ပုတီးစိပ်တာတို့ သန့်
ဆေးပြုတာတို့ လုပ်လို့ အချိန်(၂:၀၀)
ခန့် နီးပါးကြာတယ်။

ဒီတော့ နံနက်(၉:၀၀)နာရီလောက်
ဘုရားရင်ပြင်က ပြန်ဆင်းပြီး အိမ်
ပြန်တယ်။

နေအပူချိန်ကတော့ ပြင်းလာပြီ
အိမ်က(သုံးဘီးတုတ်တုတ်)စောင့်ရင်း
ပုတီးစိပ်မှာ (၁၅)မိနစ်ခန့် စောင့်
တယ်။

ဒီကားလာမှ စီးပြီး ပဲခူးဈေးကြီး
ဆင်း လိုအပ်တာလေး ဝင်ဝယ်
ဖိုင်းကနိုင်းတောင်ပိုင်းအိမ်ကို
(၉:၃၀)နာရီ ကျော်ကျော်လောက်
ပြန်ရောက်တယ်။

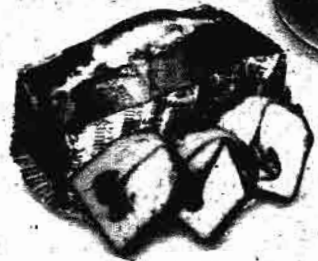
ဘုရားကနေ ဖိုင်းကနိုင်းနေအိမ်ကို
သွားပြန်ခဲ့ရင် နံနက်(၁၀:၀၀)
သောက်မှ ရောက်မှာ။ အခုလို
တော့ လိုင်းကား(သုံးဘီးတုတ်
တုတ်)ယာဉ်စီးပြီး ပြန်ခဲ့တာ။

ဘုရားကိုကတည်းက ချွေးများများ
ပျံ့ထိတ်တယ်။ အိမ်ရောက်တော့
အိမ်ထဲသို့ နေကလဲ အရမ်း
ပူတယ် မဟုတ်လား။ ဆရာဝန်က
အိမ်ထဲမှာပဲ။

သကြား၊ ထန်းလျှော်၊ နို့ဆီ

ပုရွက်ဆိတ်ထက်ခြင်း

ကင်းဝေးဖော်

တွေ့ကြုံတတ်တဲ့ သကြား ထန်းလျှော်
နို့ဆီတွေ ထည့်ထားတဲ့
ဘုရားထဲမှာ မဆလာ
စပ်တဲ့ ဗလာ၊ ဇီရာ၊
လေးညှင်းပွင့်လေးတွေကို
သီးခြားထုပ်ပြီး
ဘုရားထဲ
ထည့်ထားလိုက်
ပုရွက်ဆိတ်

ပဟက်တော့ဘူး ပုတ်ထား
‘နို့ဆီဘူးက ဖောက်ထားတော့
ဘယ်လိုလုပ် ထည့်ရမှားလဲ’

‘ဖောက်ထားတဲ့ နို့ဆီဘူးဘေးမှာ
ကပ်ထားပြီး အပေါ်က ဇလုံနဲ့အုပ်ထား
ပေါ့။ အနံ့ကို စုတ်ယူတတ်တဲ့ ကိတ်
မုန့်တို့လို အစားအစာမျိုးတွေကို
တော့ မရဘူးနော်။ ပုရွက်ဆိတ်
မတက်ပေမယ့် မုန့်တွေ မဆလာဆော်
နံ့သွားဦးမယ်’

နောက်တစ်နေ့ ဘုရားကအပြန်
အိမ်ရောက်တော့...

‘အပါးရေ... သံပရာရည်သောက်
မလား။ သကြားဘူးထဲမှာ ပုရွက်ဆိတ်
တစ်ကောင်မှ မဝင်ရဲတော့ဘူး။ အပါး
ပြောသလို ဇီရာ၊ ဗလာ၊ လေးညှင်း။
သစ်ကြံပိုးတွေထုပ်ပြီး ရောထည့်
ထားလိုက်တာလေ’

‘အေး... အခုလို လက်တွေ့လေး
လုပ်ကြည့်တော့ သိပြီပေါ့။ သံပရာရည်
ဖျော်လိုက်တော့’

နေပူထဲက ပြန်လာလို့ ချွေးတွေ
အများကြီးထွက်ခဲ့ရင် ခေတ္တနားပြီး
သံပရာရည်လေးသောက်ပါ။ ရေခဲရည်
လုံးဝမသောက်ပါနဲ့လို့ မှာထားတယ်။
ဒါကြောင့် အိမ်ရောက်တော့ သမီးငယ်
ကို...

‘သမီးငယ်ရေ အပါးဖို့ သံပရာရည်
လေးဖျော်ပေးစမ်းပါ။ ရေခဲသေတ္တာထဲ
က ရေနဲ့ မဖျော်နဲ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အပါး ဟုတ်ကဲ့’
ခေတ္တအကြာတွင်...

‘အပါးရေ... သကြားဘူးထဲမှာ ပုရွက်ဆိတ်
သေးသေးလေးတွေ ထည့်ပေးအများကြီး
ပဲ။ အဲဒီကောင်လေးတွေက လက်နဲ့ ပွတ်
တိုက်ပါပြီ။ သေတ္တာရင် နံလဲ နံ့တယ်။ ဒီ
တော့ သံပရာရည်မရနိုင်တော့ဘူး။ ရေအေး
လေးပဲ သောက်တော့’

‘သမီးရေ နောက်နောင်မှာပဲ ပုရွက်ဆိတ်

ဦးစိန်(တိုးရောင်ကြီး)

မဟာမြိုင်ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်သော

အာဟာရဆေးဖော်ဖြေ

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ တော့ဇီ ပျော်မွှေးတော်မူသော ရသေ့၊ ရဟန်း၊ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်များစွာတို့သည် ရှေးအခါကပင် မိမိတို့၏ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားအတွက် ပါရမီဖြည့်ဆည်းကာ လူသားတို့ ကျန်းမာရေးအတွက် အသက်ရှည်ကြာ အနာခံကြောင်း ဆေးစွမ်းကောင်း များကို ကြံဆတော်မူခဲ့ပါသည်။

လူ့ဘဝတွင် ကျန်းမာချမ်းသာစွာဖြင့် အဓိက လူ့ဘဝ သက်တမ်းစေ့နေခွင့် ရရေးသည် လူသားအားလုံးအတွက် အဓိက လိုအပ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်းပင် မြန်မာရွှေပြည်တွင် နေမြင်လမြင် ဖြစ်တော်မူသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ်တို့သည် တပည့်သား သမီးတို့အတွက် သစ္စာ မေတ္တာ အရင်း ခံ၍ (၉၆)ပါး ဝေဒနာရောဂါများ ကုသ ရန် ဆေးစွမ်းကောင်းများကို နည်းနာ ပြုသ ကယ်မစောင့်ရှောက်လျက် ထာဝစဉ် ရှိနေပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ဆရာသခင် အဘိုးဝါ သည် မဟာဂန္ဓာရီမဟိဒ္ဓိလမ်းစဉ်ကြီး အတွက် ပါရမီဖြည့်စဉ်က မဟာမြိုင် အတွင်းစခန်း၌ သိဒ္ဓိရှင်၊ မဟိဒ္ဓိရှင် ဖြစ်တော်မူသော မဟာမြိုင်ဆရာတော် ကြီးကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့်တော်မူသည့် အဘယသုခ ဆေးတော်ကြီးကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဓမ္မ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအတွက် ခွင့်ပြု မိန့်လျှောက်ထားပြီး ဖော်ပြလိုက်ပါ သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတိုက်၏ အကျိုးတော်ဆောင်များနှင့် တကွ မြန်မာ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား အားလုံး ဘေးရန်ကင်းရှင်းပြီး ကျန်းမာချမ်းသာ

၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စွာဖြင့် သူတော်ကောင်းတရား ပွားများ နိုင်ကြပါစေ။

အဘယဆေးနည်းကား...

- ၁။ ဇာတိပွိုလ်သီး
- ၂။ ကြူ
- ၃။ စပန်ပျိုဝါး
- ၄။ ပိတ်ချင်း
- ၅။ နွားမြေရှင်းခေါင်း
- ၆။ ကြိတ်ကုန်(၃)ပါး
- ၇။ ဗလ
- ၈။ ကရုဇာ
- ၉။ သစ်ကြံ
- ၁၀။ အိမ်ပွေး
- ၁၁။ သီးဖြူသီးခြောက်
- ၁၂။ ဆေးပုလဲ
- ၁၃။ ပိဿလင်

ဤ(၁၃)မျိုးကို အမျှစီ ကျားဟင်း ဆေးမြစ်ဆေးရင်းတစ်ပါး၏ (၈)ခါ၊ နှပ်ချိုမြစ် ဆေးရင်းတစ်ပါး(၃)ခါ၊ သကြားဆေးရင်း တစ်ပါး(၆)ခါ၊ ကလောသီးအဆန်ကား ဆေးအား လုံးထက်ဝက် ညက်စွာကြိတ်၍ ပျားရည်နှင့်တေ၊ ညှပ်နက်စား ရေအေးနှင့်သောက်၊ ဝမ်းပျောစေလို လျှင် ရေခွေးနှင့်သောက်။

လူပျိုနာ၊ ဂရင်ဂျီနာ၊ အရိုးအဆစ် ကိုက်သော်၊ အသားအရေခြောက်သော်၊ ချောင်းဆိုးသော်၊ အချိန်မရွေး ဖျားသော်၊ သွေးဝမ်းသွားသော်၊ တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲသော်၊ ဖောရောင် သော်၊ ပျို့အန်သော်၊ သွေးအန်သော်၊ နံဘေးနာသော်၊ ရူးသော်၊ ဖောရောင် သော်၊ စမြင်းခံသော်၊ နူနာစွဲသော်၊ အရေကွာသော်၊ ရင်နာသော်၊ ပူဆာ လိုက်သော်၊ ခြေပူနာစွဲသော်၊ လျှာရင် နာသော်၊ ဥက္ကမလာသော် ဤဘယ ဆေးတော်ကြီးကို သောက်က ပျောက် ကင်း၏။

ဝိဇ္ဇာတန်ခိုး မြန်မာမျိုး ယဉ် ဆောင်ရွက်ရှိပါစေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာ ရောင် နေလိုလလို လင်းပါစေ။

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူ နေထိုင်သော ရွှေတောင်
မြို့သည် မြေလတ်ဒေသတွင် ဘာသာ
ရေးအခမ်းအနားနှင့် ဘာသာရေးပွဲ
တော်များ၊ ရိုးရာပွဲတော်ငယ်လေးများ
နှင့် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲများနှင့် နှစ်
စဉ်ပတ်လည်တွင် နေရာအနှံ့အပြား
ကျင်းပလေ့ရှိသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ပါ
သည်။

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွှေနတ်
တောင်စေတီတော်၊ သရေခေတ္တရာ
တော် ရှေးဟောင်းရဟန္တာ(၈၀) သိမ်
တော်များ၊ ရွှေတောင်မြို့ဝန် ဦးပုံ
တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် သမိုင်းဝင်
ကျောင်းများသည် ဒေသခံများ၏
ဘာသာ၊ သာသနာအပေါ် သဒ္ဓါတရား
တော်စေရာ အဓိက နေရာများဖြစ်ခဲ့
သည်။

သမိုင်းဝါပ ဆယ့်နှစ်လလုံးတွင်
ပစ္စိတတရားပွဲများ ကျင်းပနိုင်ခြင်း
တည်တံ့လည်းကောင်း၊ တောရောမြို့ပါ
ကျောင်းအနှံ့တွင် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်
ပွဲများ ကျင်းပနိုင်ခြင်းတို့သည်
တည်ကောင်း ရွှေတောင်မြို့၏ ထူးခြား
သော ဘာသာရေး အစဉ်အလာ
တော်များ ဖြစ်ကြသည်။

နည်းတူစွာ ဘာသာရေးအဖွဲ့
တော်များလည်း ပေါများသည်။
အသင်း၊ ဝဗ္ဗစကြာအသင်းများ
ပေါက်တ အသင်းအဖွဲ့များလည်း
ပေါများပြားရှိသည်။
ထို့ပြင် ဒေသခံ အတော်များများ၏
အိမ်ထဲတွင် သိမ်မွေ့သော မြဟွန်ရီ
တော်များ အရိပ်အငွေ့များက လွှမ်းမိုး
သောယုတ္တရကြသည်ဟု မှတ်ယူထား
ရပါသည်။
အသားလျော်စွာ တရားသင်တန်း
တော်များစွာရှိသည့်အပြင် အမြဲ
တော်မြင်နေရသဖြင့် အားကျ
November, 2016.

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး

ပြစ်မှားကင်းစင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်

ရှေးလူ့စံတော်
(မြို့ပင်ကောက်)

ကျေနပ်မိပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ပါရမီလမ်း ပါရမီစခန်း
များအတွက် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ၊
ဂန္ဓာရီစခန်းလမ်းကြောင်းပေါ် လျှောက်
လှမ်းနေသူများကိုလည်း အတော်များ
များ တွေ့ရှိရ၍ ချီးမွမ်းဝမ်းမြောက်ခဲ့
ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ နေထိုင်
သော လမ်းထဲမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်
စကားလက်ဆုံကျချိန် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏
ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် အောင်မြင်မှု
မရဘဲ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်

နက် သူ့တွင် အခက်အခဲ အမျိုးမျိုး၊
အဟန့်အတား တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျ
ရောက်ကာ အကြောင်းဖန်လျက်
အဓိဋ္ဌာန်အကြိမ်ကြိမ် ပျက်ရကြောင်း၊
ယခု လက်လျှော့တော့မည့်အကြောင်း
များကို စိတ်မကောင်းဖွယ် ကြားသိခဲ့
ရပါသည်။

သို့ဖြင့် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ခန့်
အကြာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အား
တက်ဖွယ် နည်းလမ်းကောင်းကို

စာရေးသူ ရရှိခဲ့ပြီး သူ၏ အဓိဋ္ဌာန် လမ်းကို ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းစေ ခဲ့ရာ အထူးအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် တိုက် ဆိုင်မှု ရှိသူများ အားတက်ဖွယ်ရာ ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သည့် (၄)နှစ်ကျော်ကာလ တပို့တွဲလက ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတောင် မြို့ ဆီမီးထူးကျောင်းတိုက်အတွင်း ရှေးဟောင်းစေတီတော်နှစ်ဆူ ထီးတင် ပွဲတွင် ပူဇော်ရန်အတွက် ပိုဒ်ရတုစုံ ရေးသားပြီးစီးသဖြင့် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဝိနယထံသို့ စာရေးသူ သွားရောက် ဩဝါဒ ခံယူခဲ့သည်။

ဆရာတော်က ရတုကို တစ်ပိုဒ်ခါး စစ်ဆေးဖတ်ရှုပြီး ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် စရာ အချို့ကို လမ်းညွှန်ရေးသားခိုင်း၍ ကိစ္စ ပြီးစီးခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ပြည်မြို့ "ဆုထူးပန် ရထားပျံ" အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အခါပေး ဆရာဦးခင်ဦးက ထီးတော်တင်ပြီးလျှင် ဤဘုရားတွင် (၃)ရက်ပုတီးအဓိဋ္ဌာန် ဝင်ပြီးမှ ပြန်မည့်အကြောင်း ဆရာ တော်အား လျှောက်ထားသဖြင့် စာရေး သူ၏မိတ်ဆွေ အဓိဋ္ဌာန်မအောင်မြင် ရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတိရကာ ဆရာတော်အား လျှောက်ထားဖြစ်ခဲ့ သည်။

'အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်အာထုတ်သူ များမှာ ဘယ်လိုပင် ကိုယ်အား ဉာဏ်အား၊ ဝီရိယအားစွာ စိုက်ထုတ် လုပ်ဆောင်ပေ ယံ အာစိုက်သလောက် ခရီးမရောက်၊ အကျိုးမထုတ် အလွဲလွဲ အမှားမှားတွေ ဖြစ်တတ် ဖြစ်လေ့ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အခါမှာ တချို့က အခါမသင့် လို့ တချို့ကြတော့ နေရာမမှန်လို့ နေရာ က ကြမ်းတမ်းလို့ စာတ်တွေနွမ်းလို့ မပြင် ရတဲ့ပျိုလ်တွေ နောင်ယုက်လို့စတဲ့ အတွေး

တွေ စင်စာတ်ကြပါတယ်။ သို့သော်... အဲဒီအကြောင်းတရားတွေ့ ဟန်တားပူတာ ရာနှုန်းအားဖြင့် အလွန်ပဲ နည်းလွန်းလှပါတယ်။

အဓိက အကြောင်းရင်းကတော့ ဝိမိရ ကံကြွေးတွေ အပြစ်တွေကို စင်ကြယ် အောင် ဆေးကြောပြီးမှ အဓိဋ္ဌာန် ဆောက် တည်ခြင်းများကို ပြုလုပ်ကြစေရင်ပါတယ် အကာကြီး'

ဆရာတော် အမိန့်ရှိသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို စာရေးသူရော ဦးခင်ဦးပါ နှစ်ယောက်စလုံး သဘောမပေါက် ကြပါ။

ဤတွင် ဆရာတော်က ဆက်လက် ၍ ရှင်းလင်းစွာ မိန့်မှာသဖြင့် ကောင်းစွာ မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

'ပျိုလ်တစ်စုတစ်ယောက်သည် ဆွယ်နှိုးကြီး ဆယ်ပါးအဖော်၌ ကာယကံ၊ ဝေီကံ၊ မဆောက် တီဖြင့် (တစ်ခုခုဖြင့်) မရည်ရွယ်ဘဲ ပြစ်မှား မိဖူးပါက ပြစ်မှားကျလွန်တဲ့ အကုသိုလ်ကံ အားလျော်စွာ ဆိုက်ကြဖြစ်ပေပြန်။

ထိုကဲ့သို့ အ၊ ဂါရဝ ကံထိုက်ဖူးသူများသည် အများနဲ့မတူဘဲ သမထတာဝန်၊ ပီသသနာ တာဝန် စတဲ့ ကုသိုလ်တရားများကို ပွားများ အာထုတ်ကြသော်လည်း ဆိုခဲ့ပြီသော အပြစ် ကြောင့် ဤသို့ အဟန့်အတားများနဲ့ ကြုံရ တတ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပါရမီကျင့်စဉ် ပြုလုပ်တိုင်း အဖုအထစ်များ ဖြစ်တယ်... အပြစ်ဖြစ်ပယ်လို့ မထင်လည်းကောင်း၊ မထိုက်ကြ၍ လည်ဆာ အမှတ်ပုံလည်းကောင်း၊ မြို့တော်များ၊ ပြား၊ မိပါက ထိုသို့ အပြစ် တတ်ကြတယ် အကာကြီးဆို ဆရာတော်က ဆက်လက်၍ နှစ်နှင်းပြခဲ့သဖြင့် ဗဟုသုတ ခံခဲ့ရပါသည်။

နတ်ကမ္ဘာအတိုင်း နတ်ပုံကို နတ်ယောင်ကြီးပင် ခြင်ဆော်ငြားမည် တစ်ချို့က နတ်က လူပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ်က လူနာနဲ့သူတတ်ဆင်ခြိုက်များနှင့် သိကြား ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ ဝိုင်ဝန်၍ အထူးတင် ကိုးကွယ်ထားခဲ့သည့် ဘုရားယောင်ယောင်၊ ဘုရားထေရီများဖြစ်ခဲ့တာ အထောက်အခံအနီး သန်ထောင် ဆယ်သောင်းအတွင်း ခြင်သန်သွား ဦးတိုက်တတ်ဖြည့် ဂါရာ မြေတဲ့ သွားစီး အင်္ဂါရက် ထိုက်ကြတယ်။

ဟု လည်းကောင်း မိမိတို့ အပူအမှတ်ပုံ အပြစ်ရနေတတ်ပုံကို သေဆုံးမခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ရဟန်းသံဃာရေးရာများမှ အစပြု၍ ယခုလက်ရှိ သက်တင်ရှား ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးပုံ ပါဝင်သော မိဘဆရာသမား စာပေထက် အသက်ဂုဏ်ဝါ ကြီးမြင့်သူများ ဓမ္မကထိကများ ကိုယ့်အပေါ် တွေးပြုခဲ့သူများအပေါ် ကာယကံ၊ ဝေီကံ မနောက် တစ်ခုခုဖြင့် အမှတ်မကျူးလွန်ပြစ်မှားမိပါက ကျင့်စဉ် အလျောက် အကုသိုလ် အပြစ် ရရှိကြပေမည်။

အပြစ်ကြီးလျှင် မဂ်တား ဝိညာဉ် ဖြစ်သည်အထိ ဆိုးကျိုးရောက် ဖြစ်နိုင်သဖြင့် အမြဲ သက်ပြုစေကြရန် ဆရာတော်က ဆက်မိန့်မှာခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်က ဆက်လက်၍ အကြံ
 ဆုံးမစကား ဆိုခဲ့ပါသည်။
 'အာကြံရုံမိတ်ဆွေကို ပြောပြပါ။ ခင်ပွန်း
 ကြီးဆယ်ပါးအား ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်း
 ပြု၍နောက် မိမိလုပ်လိုတဲ့ ပါရမီကျင့်စဉ်
 နှစ်ကို ဆက်လုပ်ပါ။ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်
 ဟု အကြံပေးခဲ့ပြီး ခင်ပွန်းကြီး
 ဆယ်ပါးကို မည်သို့မည်ပုံ ဝန်ချတောင်း
 ပန်ချက် ဆက်လက် လျှောက်ထားခဲ့
 ခြင်း ဆရာတော်က စာရွက်ပေါ်တွင်
 ဆရာတော်က အသေးစိတ်ပြောပြ
 ဆဲခဲ့သဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း
 အသေးစိတ်မှတ်သား၍ မိတ်ဆွေဖြစ်
 ခဲ့ ပါရမီရှင်အား ပေးကာ အားပေး
 ချီးမွမ်းခဲ့ပါသည်။

* * *

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး

- မြတ်စွာဘုရား။
- ဗုဒ္ဓကဗျာ။
- အရူသကော၊ မဟာသာကော။
- ဖိလလောကဇာဏံ သံဃာတော်များနှင့်
 သမုတိသံဃာတော်များ။
- ဝိဝေဒါဏအဆက်ဆက် တော်စပ်ခဲ့သော
 ဝိဝေဒါအပါအဝင်။
- ဝေဒါဏအဆက်ဆက် တော်စပ်ခဲ့သော
 ဝေဒါအပါအဝင်။
- အထက် သိက္ခာ လက်ထံ ကြီးသူများ။
- ဆရာသမား (ကြားဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊
 သင်ဆရာ အားလုံးပါဝင်)
- သူ့ကထိကများ။
- မိအပေါ် ကျေးဇူးပြုခဲ့သည့် ကျေးဇူး
 ရှင်များ...
- အထက်ဖော်ပြပါ ခင်ပွန်းကြီး
 ဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ
 အဖြစ်မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါရန် ဝန်ချ
 တောင်းပန်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
- မိမိအဖေအိမ်ရှိဘုရား (သို့မဟုတ်) မိမိ

မြို့ရွာရှိ ဆရာတောင်းပြည့် တန်ခိုးကြီး
 ဘုရား တစ်ဆူဆူတွင် သောက်တော်
 ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ပန်းများ ပူဇော်၍ ငါးပါး
 သီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီးနောက်
 နှုတ်မှ...

'ဘုရားတပည့်တော် (...)နေသား/သမီး
 သည် သိတော်သည့် အရွယ်မှစ၍ ယနေ့
 ထိကာလများအတွင်း ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတို့
 အား မသိမိကုန်၊ ကျွန်လွန်ထားခဲ့သော
 ကာယကံ၊ ဝီရိယံ၊ မနောကံများ ရှိခဲ့ပါက
 ထိုအဖြစ်တို့မှ ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူကြပါရန်
 အရှင်သျှင်တို့ဘုရား... ကျေးဇူးရှင်
 အပေါင်းတို့၏ ခြေတော်အံ့ကို ဦးစိုက်၍
 ရိုသေစွာ ဝန်ချတောင်းပန်ပါစို့ဘုရား
 ဟု ဝန်ချတောင်းပန်လိုက်ပါ။
 ထို့နောက် ကျက်မှတ်ဆောင်ထား
 နိုင်ရန် အောက်ပါ ဝန်ချဂါထာစာပိုဒ်
 အား ချီးမြှင့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ဝန်ချဂါထာ

အစ္စယော ယောန္တေ အစ္စတာမာ၊
 ယထာဗာလံ ယထာပုဉ် ယထာအကုသလံ
 ယောဟံဝေ မကာသိ၊
 တဿမောန္တေ အယျော အစ္စယံ၊
 အစ္စယတော ပဋိဂ္ဂဏာတု
 အယတိ သံဝရာယ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
- အစ္စယော = အစ်စယော
  - မောန္တေ = မောန်တေ
  - အစ္စတာမာ = အစ်တာမာ
  - ယထာပုဉ် = ယထာပုဉ်လုံ
  - ယောဟံဝေ = ယောဟံအေဝ
  - မကာသိ = မကာသိန်
  - တဿမေ = တတိသမေ
  - ဘန္တေ = ဘန်တေ
  - အယျော = အယ်ယော
  - ပဋိဂ္ဂဏာတု = ပတိတ်ဂန်နာတု
  - အာယတိ = အာယတိန်

အနက်

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား။ ယထာဗလံ -
 မိုက်မဲသည့်အလျောက်၊ ယထာပုဉ် -
 တွေဝေသည့်အလျောက်၊ ယထာအကု
 သလံ - မလိမ္မာသည့်အလျောက်၊
 မေ - တပည့်တော်အား၊ အစ္စယော -
 အပြစ်သည်၊ အစ္စတာမာ - လွှမ်းမိုးခဲ့
 လေပြီ။

ယောဟံ - အကြင် တပည့်တော်
 သည်၊ ဝေ - ဤသို့ယွင်းဖောက် အပြစ်
 ရောက်အောင်၊ အကာသိ - တွေဝေ
 စရိုက် မိုက်မဲသမှု ပြုမိခဲ့ပါပြီ။

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အယျော -
 အရှင်ဘုရားသည်၊ တဿမေ - ထို
 အပြစ်ငြိ မချည့်မပျော် တပည့်တော်၏၊
 အစ္စယံ - အပြစ်ကို၊ အာယတိ - နောင်
 အခါ၌၊ သံဝရာယ - စောင့်စည်းခြင်း
 ငှာ၊ အစ္စယတော - အပြစ်အားဖြင့်၊
 ပဋိဂ္ဂဏာတု - ခံယူတော်မူပါလော့။

[ဤဂါထာတော်၏ ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီယန်ကာယ
 ကောဝိဒ်(နိကာယဝိပလ) မှ ပြုဆိုပေး
 * * * * *

ပါသည်။]

ထိုနေ့က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေထံ သွားရောက်၍ အကျိုးအကြောင်း ပြည့်စုံစွာ ပြောပြီးနောက် ဆရာတော် မိန့်မှာသည်အတိုင်း သူ့အား အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရန် အားပေးစကားပြော၍ ပြန်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မိမိ၏ ဌာထိုင်ရာ တာဝန်အရ နယ်ပြောင်းခဲ့ရသဖြင့် (၄)နှစ်ကျော် လူချင်း ကွဲကွာခဲ့ရာ အဆက်အသွယ်လည်းပြတ် သတင်းလည်း ပြတ်ခဲ့သည်။

ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ သင်္ကြန်ရက်က ဆီမီးထူး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဥပုသ်စောင့်သွားစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ထိုမိတ်ဆွေနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရာ အတိုင်း မသိ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ စကားများကို ကြားခဲ့ရပါတော့သည်။

ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်ဆုံးမသည် အတိုင်း ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို ဝန်ချဖောက်ပန်ခြင်း၊ ထိုစဉ်က ပေးခဲ့သော ဝန်ချကိတာဖြင့် အမြဲပြတ် ပူဇော်ဝန်ချခြင်းများဖြင့် မိမိစိတ်ကို ကြည်လင်စေလျက် အဆင့်ဆင့် ဆောင်ရွက်သည့် အဓိဋ္ဌာန်လမ်း၊ ပါရမီစခန်းများလည်း အဆင်ပြေချောမွေ့ အောင်မြင်ရကြောင်း...

လောကီပိုင်းတွင်လည်း ယခင်နှင့် မတူဘဲ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း စီးပွားလမ်းများမှင့်၍ စတိုးဆိုင်တစ်ခုနှင့် လိုက်ထရပ်စ်ကားတစ်စီး ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဩဝါဒပေးခဲ့သော ဆရာတော်အားလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်းတို့ကို အားပါးတရ ပြောပြရှာပါတော့သည်။

မိတ်ဆွေ၏ ပြောပြချက်များ

ကြားသိရချိန်တွင် စာရေးသူရင်မှာ တစ်ချိန်က မိမိ ကူညီခဲ့မှုအတွက် အထူးဂုဏ်ယူစမ်းမြောက် ဖြစ်မိပါတော့သည်။ ထိုနေ့က စာရေးသူကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျေနပ်နေမိပါသည်။

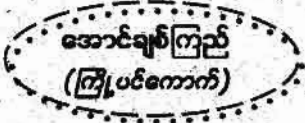
ထို့ပြင် ယခင်ကနှင့် မတူတော့ဘဲ တက်ကြွလန်းဆန်းလျက် ပါရမီစခန်းအဓိဋ္ဌာန်လမ်းများကို အားစိုက်လုပ်ဆောင်နေသော မိတ်ဆွေကြီးကို ကြည့်၍လည်း ရှေ့အဖို့ ကြီးစွာသော အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါစေ... ထူးခြားထက်မြက်သော ဂန္ဓာရီပိစ္စာဘဝ၊ ထိုမှတက်လှမ်း အရိယာပိစ္စာလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနိုင်သော ဆုထူးပန်ယောက်ျားမြတ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါစေဟု မုဒိတာပွားနေမိပါတော့သည်။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ အကြံပြုသကဲ့သို့ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေကြရသော အဓိဋ္ဌာန်လမ်းအဓိဋ္ဌာန်စခန်းများမှ ပါရမီရင့် အပေါင်းသည်လည်း ဤဆောင်းပါးတွင် ပါဝင်သော ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး အပြစ်ကြေးများကြောင့် လမ်းကြောင်း မဖြောင့်ဘဲ အခက်အခဲများ တွေ့ရှိပါက ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေကဲ့သို့ ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်း...

ဤဝန်ချကိတာဖြင့် မပြတ်ပူဇော်၍ ဝန်ချခြင်းများဖြင့် လိုရာအဓိဋ္ဌာန်များ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ကာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးကို ဆထက်တိုး၍ အကျိုးအနန္တ ရရှိကြပါစေရန် ဆန္ဒမွန်ပြု၍ ဤစာရကို ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီများ ပြည့်ဝအောင်မြင်

ကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော ပည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ ၂၉-လမ်း(အထက်) မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း မြို့နယ်၊ ဗဟို-၀၁ ၂၄-၂၄၀၄ ၀၉ ၂၅၁၃၄၇၇ ၀၂၅၁၃၄၇၇

အောင်သမျှဒွေနှင့်

အောင်ဓာတ် အစီအစဉ် အောင်ဓာတ်ကျင့်စဉ်

ဂါထာဂီတ (ဗိဇ္ဇာဓရာ) စစ်ကိုင်း

တစ်နေ့သော ညချမ်းအခါသမယတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် မိတ်ဆွေကြီးဦးနေထွန်းတို့နှစ်ဦးအား မြစ်ကမ်းနားတွင် တည်ရှိသော “အောင်မြေလောက” စေတီတော်သို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ကြလေသည်။

ထို အောင်မြေလောကစေတီတော်အား စစ်ကိုင်းမြို့၏ ဝါတွင်းဘုရားစဉ်ဖြစ်သော....

‘ပုံတောင်၊ ဇေ၊ ချမ်း၊ ဥ၊ နန်း၊ နာမ်၊ ထေး၊ ပ၊ ထု၊ ရှမ်း၊ အောင်၊ ကောင်း၊ အမြော်၊ ဝါထပ်ကြီးအပြီး ကောင်းပူဇော်’

ဟူသော ဝါဆိုကာလ ဝါတွင်း၌ အဆိုလပြည့်နေ့မှစ၍ ဥပုသ်စဉ်အတိုင်း ဘုရားပွဲတော် ပြုလုပ် ကိုးကွယ်သော စေတီတော် ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားစဉ်၏ အမည်တော် အပြည့်အစုံမှာ...

- ၁ ပုညရှင်စေတီ
- ၂ ထောင်သီလာစေတီ
- ၃ ဇေတန်စေတီ
- ၄ ချမ်းသာကြီးစေတီ
- ၅ ဥပုသ် ရာ စေတီ
- ၆ ရှမ်းပင်နန်းစေတီ
- ၇ ရှမ်းပင်နာမ်ကိုင်စေတီ
- ၈ လေးကျွန်းမာန်အောင်စေတီ
- ၉ ပတ္တမြားစေတီ
- ၁၀ ထူပါရုံစေတီ
- ၁၁ ရှမ်းပြုရှင်လှစေတီ
- ၁၂ အောင်မြေလောကစေတီ
- ၁၃ ကောင်းပူဇော်စေတီ

ထို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

အောင်မြေလောက ဘုရားစေတီ၏ ဘုရားပွဲမစတင်မီ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၅)ရက်နေ့တွင် ငါးထပ်ကြီးစေတီတော်အား ဘုရားပွဲ ပြုလုပ်လှူဒါန်းသဖြင့် “အမြောင့်ငါးထပ်ကြီး” ဟု လင်္ကာစပ်ဆိုလေသည်။ (ဝါတွင်းဘုရားစဉ်ကို အလှူဒါန်းသင့်သဖြင့် မဟုတ်တတ်ပြလိုက်ပါသည်။)

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် အောင်မြေ လောကစေတီတော်အား ဝတ်ပြုကြလျက် ပြီးလျှင် အေးချမ်းစွာ ထိုင်လိုက်ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် အသက် ခပ်လတ်လတ်အရွယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် စေတီတော်အား လက်အုပ်ချီလျက် တီးတိုးညင်သာစွာ ရွတ်ဆိုပူဇော်နေလေ၏။

ဦးနေထွန်းသည် ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်လျက် ကျွန်ုပ်အား မေးဆတ်ကာ “သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ ရွတ်နေတာ” ဟု ပြောလေ၏။

‘သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ ရွတ်ဆိုပူဇော်တော့ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ၊ အတိုက်အခံ ရန်သူမှန်သမျှကို ကာကွယ်ဖယ်ရှားပေးပြီး ကိစ္စအဝဝကို အောင်မြင်စေတာပေါ့’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်... ‘နေ့ပိုဦး ကိုပါမထီရ... သမ္မုဒ္ဒေဂါထာက ပူအမျိုးမျိုးနုနယ် အဲဒါက ဘယ်လိုခွဲခြားကျင့်သုံးရတယ်၊ ရွတ်ဆိုရတယ်ဆိုတာ

ဖို့ ရှိသေးလား’ ဟု ဦးနေထွန်းမှ မေးလေ၏။ ‘စနစ်တကျအကာအကွယ်ယူ အားယူပြီး ရွတ်ဆိုပူဇော်ချင်သူအတွက် တော့ ခွဲခြားပြီး ကျင့်သုံးရွတ်ဆိုရတာ ပေါ့ဗျာ’ ‘ဒါဖြင့် ဘယ်လိုခွဲခြားကျင့်သုံးရမလဲ ပြောဦးလေ’

ဟု ဦးနေထွန်းမှ စကားထောက်လျှင်...

‘ပြောမှာပေါ့ ဆရာရယ်၊ ဒီလိုဗျာ... သမ္မုဒ္ဒေဂါထာက (၆)မျိုး ရှိတယ်။

- ၁။ အရှေ့ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေ
- ၂။ အနောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေ
- ၃။ ထောင်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေ
- ၄။ မြောက်ကျွန်းသမ္မုဒ္ဒေ
- ၅။ သီဟိုဠ်သမ္မုဒ္ဒေ
- ၆။ အောင်သမ္မုဒ္ဒေ

လို့ ရှိတယ်။ ဒီတော့ ဘယ်လို အရေးကိစ္စတွေမှာ ဘယ်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို အသုံးပြုရမလဲလို့ ဆိုရင်...

၁။ မိမိနေထိုင်ရာမှ အရှေ့အရပ်က အလုပ်ကိစ္စများ၊ ပြဿနာများ စသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ဥညာရေးတို့ အောင်မြင်လိုပါလျှင်...

“အရှေ့ကျွန်း သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ”ကို ရွတ်ဆို အသုံးပြုပါ။

၂။ အနောက်အရပ်က အလုပ်ကိစ္စများ ပြဿနာများစသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ အောင်မြင် လိုပါလျှင်... “အနောက်ကျွန်း သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ” ရွတ်ဆို အသုံးပြုပါ။

၃။ တောင်အရပ်က အလုပ်ကိစ္စများ၊ ပြဿနာများစသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ အောင်မြင် လိုပါလျှင်... “တောင်ကျွန်း သမ္မုဒ္ဒေ”ကို ရွတ်ဆို အသုံးပြုပါ။

၄။ မြောက်အရပ်က အလုပ်ကိစ္စများ၊ ပြဿနာများစသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ အောင်မြင် လိုပါလျှင်... “မြောက်ကျွန်း သမ္မုဒ္ဒေ”ကို ရွတ်ဆို အသုံးပြုပါ။

၅။ ပင်လယ်ရပ်ခြား စသော ရပ်ဝေးဒေသများမှ အလုပ်ကိစ္စများ၊ ပြဿနာများစသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ အောင်မြင် လိုပါလျှင်... “သီဟိုဠ်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ”ကို ရွတ်ဆို အသုံးပြုပါ။

၆။ အနစ်ချပ်အားဖြင့် မည်သည့်အရပ်ဒေသမဟု လက်ငင်း ပေါ်ပေါက်လာသော အလုပ်ကိစ္စများ၊ ပြဿနာများစသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးမှန်သမျှကို လက်ငင်း အသုံးပြုနိုင်အတွက် “အောင် သမ္မုဒ္ဒေ”ကို ရွတ်ဆို ပူဇော်ရပါမည်။

ထို့ကြောင့် အခြေအနေ အချိန်အခါ အရပ်ဒေသမရွေး အသုံးပြုလျက် စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးများ အောင်မြင်နိုင်ကြစေရန် “အောင် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ”၏ အောင်ဓာတ်အစီအရင်ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

၂၃၀ နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင်သမ္မုဒ္ဒေ ဘာစီအရင်များ

၁။ အစီအရင် ပြုလုပ်မည့်သူသည် နေ့ကောင်းရက်သာကို ရွေးလျက် နံနက်ခင်း(၉)နာရီမှတိုင်ခင်း၌ ကိုယ်လက်သန်စင်ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ထားရပေမည်။

၂။ သန့်ရှင်းသော အုန်းဆီကို ဘူးစသည်ဖြင့် အဆင်သင့် ဆောင်ထားရပေမည်။

၃။ နံနက်(၉)နာရီထိုးလျှင် မိမိ အိမ်ဦးခနံဆရာများ သို့မဟုတ် ဆိတ်ငြိမ်သော ဘုရားစေတီတော်တို့၏ ရှေ့တွင် ထိုင်လျက် အုန်းဆီဘူးကို ရှေ့တွင် ထားပါ။

ထို့နောက် ငါးပါးသီလကို ခံယူပါ။

၄။ ပြီးလျှင် အုန်းဆီဘူးအား စူးစိုက်၍ ကြည့်ပြီး အောင်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဆိုရပါမည်။

၅။ ပြီးဆုံးအောင်မြင်လျှင် ဘုရားရှင်အား ရိုသေစွာ ဦးချကန်တော့ပြီး အုန်းဆီပုလင်းကို ယူဆောင်၍ သန့်ရှင်းသောနေရာတွင် ထားပါ။

မိမိတို့ ကြုံတွေ့ရသော စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေးတို့တွင် အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် အုန်းဆီပုလင်းအား ကိုင်ပြီး အောင်သမ္မုဒ္ဒေ(၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး အုန်းဆီကို လိမ်း၍ ကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ကြလျှင် လက်ငင်းကြုံတွေ့ရသော ကိစ္စအဝဝများကို ပြေလည်စေ၍ အောင်မြင်မှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။

ရွတ်ဆိုပူဇော်ရန်

အောင်သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ

သမ္မုဒ္ဒေ အဋ္ဌဝိသတ်၊ ပဟတ္တဝိ ပူရဏာ၊ ပုဂ္ဂု ဗုဒ္ဓါ မဟာဇေတ၊ ယသီသေ နိသေသေတိ၊ ဒိဗ္ဗာတံ ပံ ရုက္ခန္တု ယောတု ယ ယေ မင်္ဂလံ၊ သဗ္ဗေပိ ယေ နယမိ ဂုဏောဒာပတ္တိ သမ္မုဒ္ဒေ အရိယာနုဂ္ဂ သဗ္ဗော၊ သာဏကာနုဂ္ဂ သပ္ပယော၊

အနက်မြန်မာပြန်

အဋ္ဌဝိသတ်- နှစ်ကိုယ်ရှစ်ဆူထာ၊ သမ္မုဒ္ဒေ- ဘုရားရှင်တို့ထာ၊ ပဟတ္တဝိ- တပုဏ္ဏတော်၏၊ ပူရဏာ- ရှေ့မှ၊ ဂုတ္တဝိ- ကြွရောက်၍ သီထားသုံးပါစေသတည်း။

မဟာဇေတ- ကြီးကျယ်မြင့်မြင့်သော တန်ခိုးရှိတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ- သံ၊ ဝံ၊ ဝ၊ မ၊ ယျ ငါးဆူသော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။

ယသီသေ- တပည့်တော်၏၊ နိသေသေတိ- တစ်ဝယ်တော်မူပါစေသတည်း။

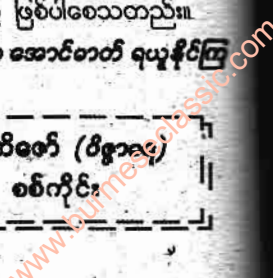
ဒိဗ္ဗတံ- ဒိဗ္ဗတိတာနိ- ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် ကွန်ဒတင်တယ်သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်တို့ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေသတည်း။

အာပတ္တိဂုဏေ- ဂုဏ်ထူးထင်ရှား မြင့်မားပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ- အလုံးစုံကုန်သော၊ သာဏကာနုဂ္ဂ- အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ နယမိ- လေးမြတ်တော်ရော် ပူဇော်ကန်တော့ပါ၏။

(ဝေတနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကားကို ရွတ်ဆိုခြင်း၏ကြောင့်) မေ မေ- တပည့်တော်အား အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ယေမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာတို့သည်။ ဟောတု- မုရုမသေ့ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ကိစ္စအဝဝ အောင်ဓာတ် ရယူနိုင်ကြ

ပါစေ၊
ဂါမထိဇော် (ပိဋကဓမ္မ)
စစ်ကိုင်း

သိပ်ရာသီ ဝါခေါင်လသည်
(၁)လရာသီခွင်တွင် မူလ တေဇော
ဆီ ရာသီခွင်ဖြစ်၍ ကရကဋ်ရာသီခွင်
အား အာပေါဓာတ် ယုတ်ပြီး အပူ
ဆာဓာတ်ကြွခါစ ပထမ (၁၀)
နက်အတွင်းမှာ အပူငုပ် အပုပ်
အောင် ဝါယောဓာတ်ခိုင်သည်
ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်တတ်သည်။
ဖြစ်၍...

ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းခဲ၊ ဇက်ကြော
ဆက်၊ အစာမကြေ၊ ပျို့အန်ခြင်း၊
လေဆို့လေခံ၍ ကြိုထိုးကြိုထောက်
ခြင်း ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊ လေပွခြင်း
သည် ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်
တတ်သည်။ သို့အတွက်...

ရှောင်ရန် အစားအစာများ
အေး၍ဖန်ပြီး သွေးလေကို ချုပ်
အောင်သော ဝမ်းပီးကို ပျက်စေ
အောင်သော မန်ကျည်းရွက်၊ မဲလိရွက်၊
လိယာပိနဲ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ကြက်ဟင်း
သီးအရွက်၊ သရက်ရွက်နု၊ တမာ
နု၊ ရွေးသီး စသည်တို့ကို ရှောင်သင့်
သည်။

ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ဝက်သားချဉ်၊
ဆဲခေါင်းချဉ်၊ ခိုချဉ်၊ မှုစ်ချဉ်၊ ဘဲသား၊
တူ့သား၊ ကွဲနို့၊ အုန်းနို့၊ လိပ်သား၊
ပိဉ်းနှင့် မြေအောင်းသား၊ မီးမြှိုက်
သားနှင့် လက်လှစ်ချဉ်၊ ချဉ်ဖတ်
စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ထွန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု
အောက်ဝင် ဓာတ်စာအစားအစာများ
စားသုံးသင့်သည့် အစားအစာများ
အသီးအရွက်

ပင်စိမ်းရွက်၊ ဒုန်သလွန်သီး၊ အရွက်၊
ဆီရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ကြက်သဟင်း
နု၊ ရွေးတောက်ရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊

(၁)လရာသီ နုတ္တဝိဇာတ်စာ သိပ်ရာသီ(Leo)

ဝါခေါင်လ နုက္ခတ်စာစာစာ

ဆောင်ရွက်ရန် အေးဖက်ပင် အစားအစာများ

သရာ မင်းသား

လယ်ပတူရွက်၊
ပေါက်ပန်းဖြူပွင့်၊
အရွက်၊ ရေသကျည်းရွက်၊
ဉာဏ်ပွင့်၊ ဉာဏ်ရွက်...
သဘောသီးရွက်နု၊ -
သဘောသီးစိမ်း၊ ငှက်ပျောဖူး၊
ငှက်ပျောအူ၊ ကန်စွန်းရိုးနီ၊ ကနဖော၊
ဖားပေါင်း ကြာရိုး၊ ချဉ်ပေါင်ဖြူ၊ ခဝဲသီး၊
ပဲလင်း မြွေသီး၊ ပဲညွန့်၊ ပဲကြီး၊
ကုလားပဲ၊ ပဲစင်းပုံ၊ ပဲလိပ်ပြာ စသည်
တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အသားငါး

ဆိတ်သား၊ နွားသား၊ ငှက်၊ ခါ၊ ချို၊
စာကလေး၊ ချေသား၊ ဆတ်သား၊
ယုန်သား၊ ဝက်သား၊ နွားကလေးသား၊
ကြက်သား၊ ငါးခူ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးရုံ၊
ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်...

ပုစွန်တုပ်၊ လယ်ပုစွန်လုံး၊ ဖားသား၊
ငါးလေးပေါက်၊ ပလီမ၊ ဒေါင်းပဆိတ်၊
ပုစွန်ရင်ကွဲအခြောက်၊ ခါချဉ် စသည်
တို့ကို စားသုံးနိုင်ကြပါသည်။

အချဉ်အတွက်

စားသုံးရန် အသီးအနှံ
သရက်သီးမှည့်၊ ဒူးရင်း၊ မင်းကွတ်၊

သစ်တော်၊
ကျွဲကောသီး၊
သစ်တိုသီး၊
ရေငန်းသီး၊ သဘောသီး၊
ငှက်ပျောသီး၊ ပျားလိမ္မော်သီး၊ ကျောက်
ဖရုံပု၊ ဆီး(ဖီး)ယို၊ သရက်ပြင်၊ ပိန္နဲသီး၊
မာလကာသီး၊ နားနတ်သီး၊ စသည်
သစ်သီးများကို စားသုံးသင့်ပါသည်။

အချဉ်သီး

သပြေသီး၊ မန်ကျည်းသီးမှည့်၊
ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ သရက်ချဉ်၊
မရန်းသီးအချဉ်၊ သစ်တိုသီး၊ ရေငန်း
သီး အချဉ် စသည်တို့ကို လိုအပ်သလို
အသုပ် ဟင်းပွဲတို့တွင် ထည့်သွင်း
စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဤဝါခေါင်လတွင်
အချောင်း ယားနာ၊ ဝဲစို၊ နင်းချနာ၊
ခြေဝဲစားခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပြီး
ခြေထောက် ဒူးအောက်ပိုင်း၊ ရေရို၊
အအေးမိများလျှင် ဝမ်းဖော၊ ဗိုက်ပွ၊
လေဆို့၊ လေကျပ် ဖြစ်တတ်၍ ခြေနှေး
အောင်-ဂရုပြုပြီး ဝမ်းဗိုက်ကို နင်းဆီ၊
ပရတ် မီးနွေးနွေးပေးပြီး ဗိုက်ကို

လိမ်းပါ။

ယားနာများကိုလည်း လိမ်းပေးနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းကိုက် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆားမီးဖုတ်နှင့် နန္ဒင်းမှုန့် စစ်စစ်ကို (၁)အချိုး (၄)ဆနွန်း ရောပြီး ငရေခွေးပူပူနှင့် ထိုက်ပါ။

သိဟ်ရာသီ ဝါခေါင်လ အခါသမယတွင် မိသားစု ထမင်းစိုင်းအတွက် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု...

ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာ

ဟင်းစပ်အဟွဲများ

[(၇)ရက်(၁)ပတ်စာဟင်းပွဲများ]

၁။ ငုံ့သား၊ ဆီပြန်ဟင်း (သို့မဟုတ်) ငုံးသားထောင်းကြော်

- ကြက်သဟင်းရွက်ဟင်းချို
- မြူရွက်သုပ်
- ငရုတ်သီးဆားထောင်း၊ သံပရာချဉ်ဆစ်။

၂။ ဆိတ်သားစဉ်းကော ဆိတ် အသားလုံးဟင်း

- သနပ်စုံ အသုပ်
- ချဉ်ပေါင်ဟင်းချို
- သပြေသီး ငါးပိကြော်။
- ၃။ ငါးရုံခေါင်းချဉ်ချဉ်ဟင်း
- ကြက်သားကင်ပွန်းချဉ်ကြော်
- မြင်းခွာရွက်သုပ်
- ရခိုင်ငါးပိထောင်းစပ်စပ်။

၄။ ဝက်ပုံးချဉ်ကြီးဟင်း

- ပေါက်ပန်းဖြူပွင့်သုပ်
- မျှစ်၊ ချဉ်ပေါင်၊ ပုစွန်ကြော့ချဉ်ဟင်း
- ပုစွန်ခြောက်၊ ဘာလချောင်ကြော်။

၅။ ငါးမြင်းငါးပိတစ် မန်ကျည်းချဉ် အုပ်ချက်

- ဒန့်သလွန်ရွက်ဟင်းခါး။
- မျှစ်နှင့် ပုစွန်ကြော်
- ဂျူးမြစ်ငရုတ်သီးထောင်း။

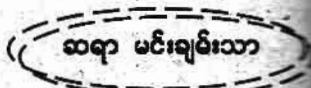
၆။ ဆတ်သားခြောက် မီးဖုတ်ဆီ ဆစ်

- သီးစုံပဲကုလား အချဉ်ဟင်း။
- ကြက်သဟင်းရွက် ပုစွန်ခြောက်ကြော်

● မြေပဲဘလချောင်ကြော်။
၇။ ငါးကလေးပေါက် အိုးကပ်ချဉ် ပင်စီမီးအုပ်

- မျှစ်ချဉ်ပေါင်၊ ကန်စွန်းရွက်ဟင်းလှော်
- ငါးပိဖျော် တို့စရာစုံ
- ငါးမီးဖုတ်၊ ငှက်ပျောအူ၊ တာပေါဟင်း။

ယခု တင်ပြခဲ့သည့် (၇)ရက် (၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ် အတွဲများသည် (၁၂)ရာသီခွင်တွင် သက်ဆိုင်ရာ ရာသီခွင်နှင့် သင့်တော်သည့် အပူ၊ အအေးအတက်၊ အသက် စသော နက္ခတ်ဓာတ်စာဆေးပညာဖြင့် ချင့်ချိန်၍ ဆေးဖက်ဝင် စားဖွယ်ရာ ဟင်းထွက်များအဖြစ် သက်ရောက်အောင် တွေ့စုံစီမံပေးထားသည့် “ဓာတ်စာထင်လျာ” များ ဖြစ်ပါသည်။

(စွယ်စုံဓာတ်ဆရာကြီး ဦးသိန်းဟံထံမှ ရရှိသည်။ အောင်မြင်ပါက ပီယ၊ နေပေါက်၏။ ပီယကို သတိထားပါ။)

၁။ စပုန်မျိုးငါးပါး၊ ထင်းရှူး၊ ထန်းလျက်-တစ်ပါး... ကြက်သွန်အနီမှန်၏။ တစ်ဖန် ငရံပတူ၊ နွားမူစုတ်၊ နုပ်နုပ်ညက်ခြေ၊ ထန်းလျက်မွှေ၍ တေလေမြှမှတ်။

၂။ ထိုသည် သွပ်ကို ကြပ်ကြပ်ထုခြေ၊ နာနာမွှေ၍ နီးလေပြီးမှ၊ ဖွဲမီးပြုရှင်၊ ခေါင်းကဖွေဖြူ၊ တိုင်ရောက်မူသော်၊ ယူ၍လှဲလှဲလှဲ၊ မီးပြင်းနာနာ၊ ထိုးကြပါလေ၊ အလိုချမ်းလော့၊ အသွတ်မရောက်ပျဉ်း၏တည်း။

လုပ်နည်း...
စပုန်မျိုး(၅)ပါး၊ ထင်းရှူး၊ ကြက်သွန် နီ၊ ငရံပတူ၊ နွားစာငုတ် (အညာဒေသ ကုန်းတန်းများတွင် ပေါက်တတ်သည်။) အမျှစီ ထန်းလျက်နှင့်တေ သွပ်ကို ထုခြေ၍ အထက်အောက်နီ၊ လုံး၍ ဖွဲတစ်ထပ်၊ ထင်းတစ်ထပ်နှင့်ဖုတ်၊ ဖွဲခေါင်းဖြူလှေစိန်စိန်နှင့် မီးနာနာထိုး၊ အလိုချမ်းစေ၊ သွပ်ပြီးချုပ်ပြီးရ၏။

သွပ်ဖမ်းနည်း

ဖိုဝင်ရုပ်ပြောင်း စိန်ကလေး

သီကောင်းမှတ်ဖွယ်ရာ

ယုာစလ္လ
မလက္ခဏာ

ပိဇ္ဇာလောင်းတို့ ဖိုဝင်ကြသော
ကြောင်းကို ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်
နှင့် လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ငယ်စဉ်က လူကြီး
များကဖြစ်စေ၊ လူငယ်အချင်းချင်း
အထိ ပြောဆိုကြသော ပုံပြင်များ
တွင် ထိုအကြောင်းကိုသာလျှင်
အနှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်တော်သည်
အိုရတ်ပညာကို ဝါသနာကြီးခဲ့သည်
အထိ မဆိုနိုင်ခြေ။ တစ်နည်းဆိုရသော်
အိုရတ်တို့ကပင် ကျွန်တော်အား
အိုရတ်ပညာ၏ မျိုးစေ့ကို ချပေးခဲ့
သည်ဟုလည်း ပြောဆိုနိုင်ပါသည်။

အရွယ်ရောက်ပြီး၍ ဝါသနာအရ
အိုရတ်နှင့် သက်ဆိုင်ရာ စာပေကျမ်း
ဂန်တို့ကို လက်လှမ်းမီသမျှ လေ့လာ
ဆွဲခဲ့သော်လည်း ဓာတ်တို့အား
မမြင်ဘဲ သတ်ခြင်း စသည်တို့ကိုသာ
လေ့ရှိ အနှိမ့်ဖြစ်သော ဖိုဝင်ရုပ်
ပြောင်းခန်းကို မတွေ့ခဲ့။ ဖဖတ်ခဲ့ဘူး

အိုရတ်... တစ်နေ့သောအခါ၌
အောက်ပြာသာတရွာ ဆရာကြီး
အောင်အောင်ထံမှ သဗ္ဗတတုက
အသနီကျမ်းပေမူကို ငှားရမ်းကြည့်
ရာတွင် သတ္တကုတ္တိစီရင်နည်း
အတ္ထု ဖိုဝင်ခန်းကို မမျှော်လင့်ဘဲ
တွေ့ရပါ သည်။

ဆရာကြီး ဦးတင်အောင်မှာ
ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ပညာသင်ပေးခဲ့
သော မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဆရာ
ကြီးအသံ အငြိမ်းစားဖြစ်ပြီး အဂ္ဂိရတ်
အိုရတ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ရုံမျှမက
ကျွန်တော်နှင့်လည်း အလွန်ပင် ရင်းနှီး
သောသူတို့အဖြစ် အကြောင်းမတိုက်
သောကြောင့် ထိုကျမ်း(ပေစာ)နှင့်
အတ္ထုမှာ နီးလျက်နှင့် ဝေးခဲ့ရပေ

သည်။
ကျွန်တော်သည် အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာ
ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကိုလည်း
မလွတ်တမ်း ဖတ်ရှုအားပေးခဲ့သည်။
လူများစွာတို့ အထင်သေးတတ်
သော (ဝါ) ဉာဏ်မမီ နားမလည်နိုင်
သော အဂ္ဂိရတ်ပညာကို ကဏ္ဍတစ်ခု
အနေဖြင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြသော
မဂ္ဂဇင်းနှင့် စာရေးသူ အဂ္ဂိရတ်ဆရာ
ကြီးများကို များစွာ လေးစားရုဏ်ယူမိ

ခဲ့သည်။
တစ်ချိန်သောအခါတွင် မိမိသည်
လည်း ထိုဆရာကြီးများကဲ့သို့ စာတွေ့
လက်တွေ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သမျှတို့အား
နောက်လူတို့ မပင်မပန်းဘဲ အလွယ်
တကူ သိမြင်နိုင်ကြစေရန် တတ်စွမ်း
သမျှ ဖော်ပြရေးသားမည်ဟု စိတ်ကူး
ရှိခဲ့သော်ငြား အကြောင်းမညီညွတ်၍
ရေးသားဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။
ဤသို့ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

မှတ်ချက် ။ ။ ထက်သည်းကွင်း
အတွင်းမှ စာကို (ရ ရ န ခ ရ ခွံ
သွာဟ)ဟူ၍ အသံထွက် ဖတ်ရပါ
မည်။

ဤသို့ ကုမ္ဘာသယမန္တန်ဖြင့် သုံး
ကြိမ်ရွတ်၍ တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ခန့်
ရှိသော မြေကို တောစောင့် တောင်
စောင့် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ထံ တောင်းခံပြီး
လျှင် ရအပ်သောမြေတွင် မိမိလျက်
အတောင်ဖြင့် တွင်းခလေးတောင်၊
အစောက်ခုနစ်တောင်ရှိသော တွင်းကို
ဆောင်းစွာ တူးပြီးမှ...

နံ့သာမျိုးငါးဖြာ ထင်းအရာတို့ကို
တစ်ခါတည်း ရှာကြပြီးလျှင် ယင်းဝိဇ္ဇာ
ရှိရောင်း သူတော်ကောင်းသည်
အပည့်ကို သင်ကြား၍ မှာထားအပ်
သော စကားတို့သည်ကား...

အမောင်တပည့်... ဤလောက
သံသရာ မှန်စွာမယုတ် ဤခန္ဓာ
အကောင်ပုပ်ကြီးသည် အဟုတ်
အညည် မယုံကြည်အပ် မနေမြောအပ်
သောရပ်။

တလှုပ်လှုပ်ရွေ့လျော့၊ တသော
သောပျက်စီး၊ မှောက်လျက်သေလို
သော ပက်လက်ကြီး နေလိုနေ၊ တခွေ
လျားလျား ကားယားကြီးတစ်မျိုး၊
အောက်ထိုးကြီးမခြား သေပုံတွေက၊
အများသား နာပုံတွေက အထင်အရှား
အပုံတွေကလည်း အမြင်သား။

ဤကဲ့သို့ တရားတို့တွင် မရဏမု
တစ်ပါး သုံးပါးတို့တွင် ပယ်ရှားဖြုတ်၍
အာဟာရကိုယ် ဘယ်တရား ချုပ်ပါလိမ့်လို့
အစ်ခနဲ အကျဉ်းအားဖြင့် စဉ်းစားကာ
ကြည့်လိုက်သော်...

ဪ...အာရမ္မဏပ ပကတူပတို့
နာနာခဏိတတို့နှင့်တကွ အညီ
အညွှန်သို့ကု။ တည်သမျှ သဘာဝတို့၌
အစွန်ကို မရခင်အကြား တစ်ခဏမျှ

ခြံခြား၍ တစ်စုစီ သွားကြသည်ဟူ၍။ ။

ပါဠိတော်မှာမလာ အဋ္ဌကထာမှာ
လည်း မညွှပ်။ ဥတုဇကလောင်သည်
သာလျှင် မမြတ်တရား အမှန်အားဖြင့်
နာမ်ထားရာနေရသည်ဟု။ သဗ္ဗညု
ဓမ္မကွန် နာမ်မှာအချုပ် ဉာဏ်ရှာကာ
အသာအုပ်၍ ပစ္စယုတ်တစ်ကြောင်း။

မလစ်အဟုတ် အသစ်လုပ်မည့်
ကျွန်ုပ်၏ ဤရှုပ်ဟောင်းကို နှုတ်ပြောင်း
ကာ ဓာတ်တန်ခိုးဖြင့် အမှတ်တစ်မျိုး
မသွေမယွင်းရအောင် ယခုမြေတွင်ဆို
အဖေဆင်း၍ မကြေမရှင်း သေသော
ဤခန္ဓာကို သုသာန်အရာ ထားပြီး
လျှင်...

တရားတည်းဟူသော ဘာဝနာ
အခါခါရှုခိုက် အလိုက်သင့်ခေါ် ဆရာ
တော် ဆရာတော်ဟု သုံးခွန်းလောက်
ကြွေးကြော်၍ အဖေကိုမေးသော် မရ
အရေးကိုမေးသော် မရ အရေးကို
တော်လှမှ တော်မချီ ယင်းပြင်တစ်ဝ
မြေကို ကော်၍ဖို့ အဖေပေါ်သို့ ဖို့ပါကုန်
လော့။

ဖို့ပြီးသောခါ သိသာအစစ် ဝါကို
ပစ်၍ မလစ်တပါး မောင်မသွားနှင့်။
သွားကမနေ ဝါအဖေသည် မသွေ
ဆတ်ဆတ် ခန္ဓာပြတ်လိမ့်။

နစ်သိမ့်မေတ္တာ ကရုဏာနှင့် ဆရာ
လိုတစ်အင်၊ ဖခင်လိုတစ်သွယ်၊ မိခင်
လိုတစ်ဝ အစစကို နှိုင်းဆဆင်ခြင်
ဆရာသင် ပညာထမြောက် ငါ့နယ်
ပေါက်အောက် ငါနောက်ကိုသာ
လိုက်စေဟု သေချာမဆွ ဆရာပြု၏။

စလင်းစုံ ဆရာဂုဏ်ကို အပုံကြီး
ပွား၊ ကျေးဇူးများကို ထောက်ထား
ငဲ့ကွက် မောင်မဖျက်နှင့်။ မပျက်မှန်စွာ
သက်ခန္ဓာကို မောင့်မှာအပ်နှင့်၊ မောင့်
လက်တွင်ဝယ် ပြုတိုင်းလွယ်လိမ့်။

တကယ်စိုက်စိုက် ကျားကလိုက်၍
ဆင်စိုက်ညိုညို ထိုးပြီဟန်သို့ လာဟန်
မနေ့ မော်စီမပြေးနှင့်။ နောင်ရေးဆိုရာ
ပျိုကညာကုတ္တိ ကမ္ဘာဖို့ဖြင့် စိတ်ရှိတိုင်း
ဖျားယောင်း၊ မောင့်ကို ပေါင်းမည်ဟု
ဦးခေါင်းကျောသပ် သဘောညွှတ်၍
ပြောလတ်သောခါ မောင်မပါနှင့်။
မာယာတန်ခိုး အမျိုးမျိုးနှင့် ပြီးပြီး
တက်ကြ ဖျက်လာကြလိမ့်။

ဖျက်ကမရှောင် ယောင်တောင်ပြား
ပြား အထင်မှား၍ ငါ့သားတသူ ပစ်ခဲ
မူလျှင် တောသူမြေတွင်း အဖေရင်းမှာ
သေခြင်းမက သေဆုံးရလိမ့်။မယွင်း
ဘဝါ ဝိပါကာ နောင်သာတစ်ထောက်
မောင်သာကြောက်မှ မဖောက်ရည်
ကြာ သင်နှင့်ငါသည် မကွာတူကွ
မေတ္တာယူရှင် ပလ္လင်တစ်ခန်း ကံကော်
နန်းမှာ ထူးဆန်းသော ပွင့်သောခါလျှင်
သေချာမဆွ မောင်နှင့်ဖလည်း မုချ
ပိုင်ပိုင် ကြည့်ညိုနိုင်လိမ့်။

ထိုမှတစ်သီး မြေဖို့ပြီးသော် တော
ကြီးခန္ဓာ နံ့သာထင်းဆောင် ခုနစ်
တောင်ဖြင့် အပေါ်ဆင့် အသင့်မှန်စွာ

မဂ္ဂဇင်း၊ ဂူလိုင်လ အထူးထုတ်အတွက် စာမူများ ဖိတ်ခေါ်သော ကြော်ငြာကို ဖတ်လိုက်ရလေသည်။

ဤတွင်မှ မိမိ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားခဲ့သော ဇော်ဂျီဖိုင်ခန်းကိုပင် မူရင်းအတိုင်း ပြန်လည်ရေးသားရန် စိတ်ကူးရမိသည်။

ရည်ရွယ်ချက်ကား မိမိကဲ့သို့ ဝါသနာရှင်များအား အလွယ်တကူ သိမြင်နိုင်စေရန်နှင့် လွန်စွာ ရှားပါးခဲ့ပြီဖြစ်သော စာမူတစ်ခုကို ပြန့်ပွားစေလိုခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဖော်ပြသော အကြောင်းအရာတို့မှာ သဗ္ဗဓာတုကပကာသနီကျမ်းပေမူ သတ္တကတ္တုစီရင်နည်းကတ္တုဖိုင်ဝင်ရုပ်ပြောင်းခြင်း အခန်းကို မူရင်းစာသားများအတိုင်း ရှေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အသန္တိဏ္ဍကရုပ်သို့
ရောက်ပြီးသော ဓာတ်လုံးဖြင့်
စီရင်ရုပ်ပြောင်းခြင်းကို ပြရာသော
အခန်း

ဇေယျတု ။ ။ လူမဝင် သူမခင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော မြေနေရာကို ရှာတွေ့၍ တစ်ဖန်တွေ့သည်ရှိသော်...

- ၁။ အထောင်နှစ်ဆယ်ရှိသော ဖန်ရည်ဆိုး ကိုယ်ဝတ်ပုဆိုး
- ၂။ အရှည်လေးထောင့်ရှိသော ဖန်ရည်ဆိုး အပေါ်ပုဆိုး
- ၃။ ဖန်ရည်ဆိုးအင်္ကျီ
- ၄။ အရှည် လေးထောင့်ရှိသော ဖန်ရည်ဆိုး ဦးနှစ်ပုဆိုး
- ၅။ အရှည် လေးထောင့်ရှိသော ဖန်ရည်ဆိုး အောက်ခင်းအဝတ်

ယင်းတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စီရင် ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင်...

၂၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လူချောလူလှ-မိန်းမလှ အအ-အကန်း ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ။ အမေ့ပြတ်တောက် ခြေထောက်မပါ။ အသည်းညှာ ရှေ့မှာတစ်ခု သဗ္ဗညု။ အဦးအဖျား ထူးခြားသော အရသာတို့ကို မရှောင်ဘူး နေ့ညတွေ့သမျှ ဝဝကြီးစားတတ်သော တပည့်မြတ်သူ လိမ္မာတို့ကို တစ်ခါတည်းတိုင်ပင်၍...

ခေါ်ငင်မယုတ် လေးဆယ်ကိုး ဥပုသ်ကို မယုတ်အောင် သမထဖြင့် လစေ့အောင် ဆောက်တည်ပြီးမှ ယင်း အာကာသစိုး ဘုမ္မစိုးနှင့် ရုက္ခစိုးဒေဝါ သေလာပဗ္ဗတ။ အရပ်ရပ်သော တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တို့ကို မိမိ၏အဖို့ဘာဂ ကုသလ အမျှဝေပြီးမှ...

အလိုရှိအပ်သော တစ်ဆယ့်နှစ် တောင်ခန့်မျှ အကျယ်အဝန်းရှိသော မြေနေရာကို ကုမ္ဘာသယမန္တန်ဖြင့် အရှေ့သို့ မျက်နှာမူလျက် လက်ဖြင့် ယှက်၍ ခြေစုံရပ်ပြီးလျှင် သုံးကြိမ် ရွတ်ဖတ်၍ ယင်းနတ်များထံ တောင်းခံပါလော။

ယင်းနတ်တို့သည် “သာဓု သာဓု သာဓု” ဟူသော အသံကို အမြန်နေ့လူတို့နားနှင့် ကြားစေခြင်းဟူသော အရေးဖြင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ယင်း ကုမ္ဘာသယမန္တန်တော်ကား အင်းပေါင်း နှစ်သောင်းတစ်ထောင်၊ အိုင်ပေါင်း နှစ်သောင်းတစ်ထောင်၊

ဂါထာပေါင်း နှစ်သောင်းတစ်ထောင်၊ မန္တန်ပေါင်း နှစ်သောင်းတစ်ထောင်

ဖြင့် စီရင်လျက် အရှင်သူနုဇေယျကုသိန္ဒ ဖည်သော် ရေတစ်ဦးသည် အထူးစီရင်တော်မူခဲ့သော ဝိဇ္ဇာရေမန္တရသျှောင်တွင် ဘင်္ဂလီဘာသာဖြင့်

ဖော်ပြရေးသားလျက် ရှိပါကြောင်း ယင်းကုမ္ဘာသယမန္တန်ကို မြန်မာပြန်ဆိုရသည်ရှိသော်။

‘အို...ဟိမန္တ ဘောဇ္ဇာတို့တွင် မြန်မာခြင်း ရှင်နတ်ပင်တို့ ချက်ချင်းသာ သိကြားပုံဟုပလတ် သီလပြတ်နှင့် တစ်ရပ်တည်း မဟာတစ်ခန်း မဂ်လိလင်းတို့ ဖြန့်တော်မူ ထုတ်ကြီးအားကုတ်၍ အဟုတ်ရကန်ကြိုကောင်းမှုကုသိုလ်တို့၏ အစိုကို...

အို...အို...နတ်ပင်း သင်တို့လျှင် ဖြစ်ကြသော ဝိပဿသို့ ပြုစုဆောင်ရွက်ပါက ကျွန်ုပ်တို့အပိုင်လျှင် သင်တို့လည်း ထင်ရှားကြပါစေသော်။

ငါလည်းတပျူ ကြံပြုပေလျှင် ခုပေးပေးပေး။ အရှေ့ကြိုက်ကြို ခြောက်တဟုန်တည်းခြင်း မြေကိုနှင်း၍ ချက်ချင်းသာအပ်ကြပါ။ ပြုစုပေး ထေရ်တို့ကို ရိုနှိုဆိုပို ငါကားလို၏။

အို...အို...နတ်ပင်း သင်တို့အား ဖြစ်ပျက်ပျက်စီးစွာ ဆောက်ပူဆွမ်းပူသင် ပလ္လင်တန်း ကြွအလှမ်းတွင် တင် ဖန်ဆင်သစ္စာ သင်တို့ငါလည်း ပြုစုတူကွ ပုတ်ရတို။

အို...အို...ဒေဝီ နတ်ဘကာကို လေးစားကြံပြုမှုကို ဝေပုပြု ငါ့ကိုသာလျှင် ပေးပေး မေတ္တာရေဖြင့် အေးအေးသေပါကုန်လော့။

ပြောင်း...ဒေဝတာ ဒေဝတာ အာဂ္ဂန္တု ယသုခံ လနတ်ဝတ္ထု ဖြစ်ဟုလု...ဟုလု(မြို့စွဲရှိဟ)။

ထားပြီးခါမှ မက္ကာနဂိုရ် မောင့်ကိုလွှဲအပ်
သဒ္ဓိန္ဒ္ရတတ်နှင့် မတ်မတ်ရတ်ခါ ရှေ့
ပြုမ္မာက မုန်စွာတည့်တည့် ထင်းပုံကို
ကြည့်၍မို့ စိစိပြပါ။

ပြသောခါ မကြာစိုက်စိုက် မီးလုံး
တိုက်၍ ဖုတ်မြိုက်သပြိုက် မီးလုံးချို၍
မြေကိုဆူမျှ မြေကြီးကလျှင် မီးထ
ချင်၏။

ရက်လျှင်သတ္တ စေ့ရောက်ကလျှင်
မီးစမမြင် ငြိမ်းစေချင်မှ ပြာလျှင်ကျ၏။
တစ်ဝထိုခါ ပြာလျှင်မအေး ခပ်နွေးနွေး
ကို သားထွေးသည်းခြာ ယူပြီးခါလျှင်
မကြာတလစ် မောင်မပစ်နှင့်။

ပစ်လျှင်မူက မိဘပမာ ငါဆရာ
လည်း မကြာလတ်လတ် ခန္ဓာပြတ်
လိမ့်။ တစ်ရက်မရွေ့ ရက်မစေ့ခင်
အလျင်တမူ မင်းမယူနှင့်။

နောင်မူရက်စေ့ မပြတ်တွေ့သော်
ပြုကတော့နဂို သူ့အလိုမောက်
တတောင်လောက်မြေစာ မနေသာ
လျက် ဘာသာတက်လိမ့်။

တစ်ချက်တက်ရာ မြင်သောခါမှ
တစ်နေ့တစ်ခါ ထိုမြေစာကို မုန်စွာ
ဆက်ဆက် ခုနစ်ရက်တည့် ပယ်လေ
ဘိလော့။

မစေ့ရက်ရေ မဖယ်လေနှင့်။ ဖယ်
လေတုံက ငါအဘမှာ မချဆတ်ဆတ်
ခန္ဓာပြတ်၍ မတ်မတ်လည်တိုင် မထူနိုင်
ဘဲ မခိုင်ညှိုးနွမ်း အသေဆန်းလိမ့်။

မခန်းမေတ္တာ ငါ့ကိုသာလျှင် ဝိတာ
မယွင်း ဖခင်ရင်းသို့ ထင်လင်းခုခါ
သနားပါမှ ငါသာချုပ် ချမ်းသာရလိမ့်။
သားလှကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရွှင်မြူး
သာယာ ငါဆပ်ပါအံ့။

မကြာလတ်လတ် ဖခင်နတ်၏ မိန့်
မြတ်စနံ အတန်တန်ကို မကျွန်မကြွင်း
ငါ့သားရင်းသို့ ထင်လင်းချိုချို မှတ်စေ
လို၏။ အလိုတကျ ဖက်စွဲကြီး

နောင်ပြီးစီးသော် တောကြီးဘေ့ခြာ
ဟောမဝါချက် ဂနိုင်ထက်ဝယ် သက်
သက်ကြည်ကြည် စံရပြီဟု တလီ
ရတနာ သားသည်းခြာ မက္ကာစိုက်စိုက်
ငါးသားလိုက်မူ...

ဖိုတိုက်ရတနာ မောင်ဆင်းပါက
မကြာသုတ်သုတ် ငါ့နယ်လုပ်၍ အား
ထုတ်အမှန် ဓာတ်ရတနံကို တစ်ဖန်
မယွင်း ငိုပြီးလျှင် မကင်းဝိပဿနာ
ဘာဝနာမျိုး ရှိအင်ခိုးလျက် ရိုးရိုး
မတ်မတ် ခြေစုံရပ်၍...

တွင်းမြတ်စဉ်က မြေစာမို့မို့ မမေ့ဖို့
နှင့်။ တွင်းတို့မွေတာ ဆင်းမိပါလျှင်
မကြာချက်ချင်း နှလုံးသွင်းရာ ဖြစ်တတ်
စွာ၏။

ရက်မှာသတ္တ စေ့ကာလမှ တစ်ဝ
ညသံ အလုံးစုံကို ကုန်စင်သိရောက်
အထမြောက်၍ ငါ့နောက်ကိုသာ
လိုက်နိုင်ရာ၏။ မှာစိုက်မခြား ငါ့စကား
ကို မှတ်သားနာယူ အလေးမူလော့။ ။

ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုစကား တပည့်
သားကို သင်ကြားပြီးမှ ယင်းဆရာ
ဝိဇ္ဇာစိုက်လောင်း သူတော်ကောင်းသည်
အသဒ္ဓိန္ဒ္ရသတ္တကွတ်ရှင်(ထွက်ရပ်ဝင်ပြီး
မည်သည်တတ်လုံးမဆို) တေဇာ
ဝင်ကို ဉာဏ်ရှင်၍ ငိုပြီးမှ...

တစ်ဟုန်တည်း ထွင်းထဲသို့ဆင်းပြီး
လျှင် မိမိ၏ ပရိဝါရ အရပ်သို့ မျက်နှာ

မူလျက် ခြေစုံမတ်တတ် ရပ်ပြီး
နှစ်ဖက်သော လက်အစုံဖြင့် ကြား
ပမာ ဦးတင်ကာမိုး ရှိခိုးပြီးလျက်
နှစ်ဖက်သော မျက်လွှာကို တစ်ခါထည့်
ချပြီးလျှင်...

ဪ...ဒွတ္တိဒကာ ငါ့ခန္ဓာထည့်
မုန်စွာမယုတ် ဝိညာဉ်ချုပ်၍ အမြင်
သွေးပြည်ကျ၍ မလှမေပပါး ဘေး
နံ့စောင် ညီဟောင်းကွဲပြတ် အသာ
တွဲကပ်နှလုံး အညှိုးဖုံးလျက် မျက်
လည်ပျက် လျှာလည်းထွက်ကာ...

ပါးစပ်တခြား အထက်သွား
အောက်သွားကျဲကာ ကြောက်
အဟုတ် သွေးလေသုက်တို့ အ
ဖွားဖွား ပိုးလောက်စား ခြေကာ
ရောင် ခိုက်ပြောင်ပြောင်နှင့် သူတော်
မလှ အနိစ္စဟု စိတ်ချဖို့ရာ ငါ့ခန္ဓာမှန်
မယုတ်သဏ္ဍာန် လုပ်သည့် ဤရောင်
ကေနံစက်ဆုပ်ပါ၏တကား။ ။

ဤကဲ့သို့ ကာယာနပဿနာ ခန္ဓာ
ကမ္မဓဇတုဓရပ်ကို အဟုတ်ကြည့်
သတိပြု၍ သိမ္မအလိုငှာ ဝိဇ္ဇာ
လောင်း သူတော်ကောင်းသည် တွင်း
အောင်း၍ နေလေ၏။

ထိုအခါ ဝါသနာရှိ အရာရာ
ကပျာကယာ သိတတ်သည့် စာ
မြတ်လိမ္မာ ကဝိန္ဒာလောင်း သူတော်
ကောင်းသည် ဆရာအား ကြင်

သဘော မေတ္တာစောနှင့် ဩဝါဒမပျက်
ဆင်းပေါ်သို့တက်ကာ နှစ်ဖက်သော
ဆတ်ဟတ္ထာဖြင့် ယုက်ခါစုမ်း ရှိခိုး
အို...အို...ဆရာ အို...ဆရာ ဟု
သာယာသိမ်မွေ့ လေပြကတေ့ဖြင့်
အေးသုံးခါ စရာအကျင့် အသာဖွင့်၍
ဆစ်ဆင့်ခေါ်တဲ့ ရှာလေ၏။

ဤကဲ့သို့ သတိမချို့ တပည့်တို့က
သိရှိခေါ်သော အသံကို တစ်ဖန် ဆရာ
က ကြားရပြန်သည်ရှိသော် တပည့်
အများ ငါ့သားထူးက ချီးကျူးကော်ရော်
နှစ်ဖြင့် ပူဇော်သည်တကားဟု အားရ
သိသာ မေတ္တာလှစ်ကူး အသစ်စူး၍
ဆစ်ထူးတော်မူလေ၏။

ဤကဲ့သို့ ဆရာထူးလတ် အသံမြတ်
မို့ ကြားအပ်သည်ရှိသော် တပည့်
သည် အဟောဝတ ဩော်... အံ့ဖွယ်
နွဲ့တကာ။ ဘုရား တရား သံဃာအား
နှင့် သုံးပါးရတနာ မဟာဗိဿနိး
ဆန့်နိုးထင်ပြောင် သူရောင်သူရိန် ထက်
အသ ဝါသဝသိကြား ထက်များပြဟွာ
အံ့ဖွယ်ကြွင်း...။

ဤမည်သော ဟိမဝန္တာနယ်အတွင်း
၌ ကောင်းစောင့်ကြပ် အရပ်ရပ်သော
ဆာစောင်တောင်နေ ရေခြေပိုင်ခြင်း
နှင့်နတ်မင်းတို့... အလျှင်းမယုတ်
အုန်ဆရာ မဟာပဏ္ဍိ ကဝိမျက်မှန်
ဆန့်တန်ကို တဘန်မပျက် မေတ္တာ
သတ်၍ ဆက်ဆက် စောင်မတော်မူ
ကြသကုန်လော့ ဟူ၍...

ဤကဲ့သို့ သစ္စာမချို့ မေတ္တာပျို့ပြီး
ဆိုင် ခပ်ရိုရိုမခြား တွင်းအပါးသို့
သိတွားကာ သွားပြီးလျှင် ဆရာ၏
အခြေအနေကို ဘယ်လိုပင် နေသလဲ
အတွေးတောဆင်ခြင် ရှိခိုးဦးတင်၍...
အို... ဖခင်ဆရာ ဖခင်ဆရာဟု
အခြာဝစနာဖြင့် တစ်ခါတည်း ခေါ်ပြန်

လေ၏။ ထိုအခါ ဆရာသည် ဘာဝနာ
နိမိတ် အပ္ပနာရိပ်ကို တဆိတ်ရေးရှု
အလေးပြုလျက် တစ်စုမှား ဂရုထား၍
တပည့်သား၏ ခေါ်သံကို တစ်ဖန်မခြား
အတန်မျှ မကြားရရှာလေပြီ။

ဤအခါ တပည့်သည် ဆရာ၏
မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍...

‘ဪ... အဟောဝတ အံ့ဖွယ်တန်း
တရားကိုလုံ၍ လုံးလုံးကြီးနေရှာမည်၊
ဪ...ဆရာသည် ဝါကို ဤပိုပြေ
အတွင်း အသေကင်းအဆင်လို မဆင်းပမီ
ရှုအဖိုက ပင့်ညှဉ်အချက် နှုတ်အပြက်ဖြင့်
ရှုတ်တရက်အဆော ဝါကိုစွ စိတ်ချ၍
ဆောင်ရွက်လော့’

ဟု...

ဤကဲ့သို့သော စကား၏ အဆက်
ကို မပျက်စေဘဲ ယခုဘုရား ဂေါတမ
၏ သာသနာတွင် မဟာရက်န မြေညီ
အတွင်း စေတီရင်း၌ မယွင်းသမူ သစ္စာ
ပြု ငါယခု ဆိုခဲ့သည်ကို မပိုမရွေ
အလိုဖြည့်မှ ငါပြကတေ့ ကောင်းတော့
မည်ဟု အောက်မေ့စဉ်းစား သတိထား
၍ မမှားစေရာ ဤမြေစာ သေချာစွာ
တောင်းဖြင့်ပွေ့ကာ ကောင်းမွန်စွာ
လောင်းဖြည့်ကုန်၏။

ထိုအခါ ဆရာသည် မယ်မ်းမနွဲ့
ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တခဲနက် တည်ရှာ
လေ၏။

ဤအခါတွင် မြေစာဖြည့်အပ်
တွင်းဖြည့်လတ်သော် ထင်းမြတ်နဲ့သာ
ယင်းကိုရှာ၍ မှန်စွာမယောင် ခုနစ်
တောင်ဆင့် အမြင့်မှာ ထားပြီးမှ ဆရာ
အပ်နဲ့ တစ်ဖန်ထည့်အပ် သတ္တိဓာတ်ကို
မလပ်ယူကာ ထင်းပုံရာသို့ မှန်စွာမဆွ
ပြသော်ကလျှင် မုချပြောင်ညီး နတ်
လောင်မီးသို့ အံ့ခိုးမကုန် လောင်ကျွမ်း
ကုန်၏။

ယင်းထင်းမီးသည် ခုနစ်ရက်ကြာ
မှသာ ပြာတာဝသို့ တစ်ခါတည်း ကျ
ရောက်လေ၏။ ထိုပြာသည်လည်း
ခုနစ်ရက်ကြာပြန်မှ အမှန်အေးရပြန်
လေ၏။

ယင်းပြာ အေးသည်ဆိုလျှင်ပင်
တစ်နေ့လျှင် တစ်တောင် အထက်သို့
ဆောင်၍ တောင်ဘို့ပမာ ကဲ့အရာသို့
တစ်ခါတည်း တက်လာရလေ၏။

ဤသို့မပျက် ဆက်ကာ ပြာတက်
လာသော် တစ်နေ့လျှင် တစ်တောင်
ပြာကိုဆောင်၍ မရှောင်ပယ်စွန့်ရ
လေ၏။

ဤကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်လည်မြောက်
ပြာနုပျောက်သော် အောက်က
ယောက်ျား နိဗ္ဗာန်သွားသည်။ တော
ဖျားကန္တာ ဟေမဝါသို့ မကြာဆက်ဆက်
ဂနိုင်ချက်သို့လျှင် မပျက်ထွက်ကြလေ
တော့၏။ ။

ဤသည်တို့မှာ ဆရာမြဆိုသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အထူးထူးသော
ကျမ်းတို့မှ ကောက်နုတ်စီရင်ရေးသား
ခဲ့သော သစ္စာတုကပကာသနီ
(ပေယျ)ကျမ်းမှ သတ္တကုတ္တိစီရင်နည်း
ကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ဖိုဝင်
ရှုပ်ပြောင်ခန်းကို မူရင်းအတိုင်း
ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

တစ်ဖန် ယင်းကျမ်းသတ္တကုတ္တိ
စီရင်နည်းကဏ္ဍ ဖိုဝင်ရှုပ်ပြောင်ခန်း
အတွက် ကိုးကားသော မူရင်းကျမ်းစာ
မှာ ဝိဇ္ဇာရေပလပဝီစ(ဆ)သူတ်(ဘင်္ဂလီ
ဘာသာ) ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြခြင်း
ပြုအပ်ပါသည်။

ပညာစက္က မင်းလက်ျာအောင်

ကျွန်ုပ်မှာ ပုတီးစိပ်မှုကို အားသန် သူ ဖြစ်ပါသော်လည်း ရံဖန်ရံခါ အာနာ ပါန ရှုမှတ်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်၏။ အာနာပါန ရှုမှတ်နေစဉ် မိမိ အပါအဝင် အရာအားလုံး ပျောက်သွားသလို အဖြစ်မျိုးကို လက်ဖျစ်တစ်တွက်မျှ ခံစားလိုက်ရပါသည်။

မည်သို့သော အခြင်းအရာမျိုး ဖြစ်ပါ လေသနည်းဟု ဖျတ်ခနဲ စဉ်းစား လိုက်မိ၏။ ထိုခဏအတွင်း...

“နီရုဏကင်းထား”

ဟူသော စကားကို နားနှင့်ဆတ် ဆတ် ကြားလာရပေသည်။

ကြားလိုက်ရသော စကားကို မေ့ ထား၍ ဆက်လက် ကျင့်ဆောင်နေပါ သည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းစဉ်က ရှေ့သို့ တိုးမလာဘဲ တစ်လည်လည်သာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကြာလာတော့ ဘာကို ရှုမှတ်ရ မည်နည်း မသိတော့ပါ။ လမ်းစပျောက် သွားသလို အဖြစ်မျိုးဟုပင် ဆိုရပေ မည်။

‘တရားနာပါလား’

ထပ်မံ ကြားလာရသည့်အသံ ဖြစ်ပါ သည်။ ဟုတ်ပေသားပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူစားသည့် တရား ဒေသနာတော်ပင် လမ်းညွှန်ချက် မဟုတ်ပါလော့။

သို့သော် မိမိရောက်ရှိနေသော ဒေသတွင် တရားဟောကြားနိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်(ဘုန်းကြီး)မရှိချေ။

မည်သည့်နည်းနှင့် တရားနာနိုင် မည်နည်းဟု စဉ်းစားရင်းက ဆရာ တော်က ဦးညွှတ်သောရ၏ သတိပဋ္ဌာန် အလုပ်ပေးတရားတွေ ပါလာသည်ကို အမှတ်ရလာ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် လေထဲက အသံ

ကျင့်စဉ်ပြီးပြီးချင်း ပါလာသည့် အခွေကို ဖွင့်၍ တရားနာလိုက်၏။ ကံကောင်းပေစွ။ နောက်ထပ် ဆက် လှမ်းရမည့် ခရီးကို သိသွားလေပြီ။ လေထဲက အသံ၏ သတိပေးချက် သည် ကျွန်ုပ်အတွက် ထိရောက်လှပါ သည်။ ကောင်းသော သတိပေးချက် များ ဖြစ်သဖြင့် လေးစားအားထားရ ပေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ် မမြင်ရသော်လည်း စေတနာ ထားပြီး သတိပေးနေသော ထိုအသံရှင်

သည် ထုံးခြားသော ဝိသေသနာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေမည်ဟု ဉာဏ်ထိသော စဉ်းစားမိလေ၏။

ထိုသို့သော် ပုဂ္ဂိုလ်၏ စေတနာ မေတ္တာတရားကိုလည်း ယခုထက် ရရပါလို့ကြောင်း ကျွန်ုပ်မှာ တုံ့ပြန်ပို့ရင်း ဆုတောင်းနေသ တည်း။

မောင်နိုး(ကျောက်ခဲ)

ပရလောကသူတစ်ဦးနှင့်

ထွေးသုရခြင်း

ကွန်တော်

၂၀၀၄ ခုနှစ်ခန့် ကျွန်တော် မှော်ဘီ
 နွယ်ယာရဲတပ်ရင်း(၃)တွင် တပ်သား
 အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်
 ဘဝ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က နိုင်ငံ
 အခြေအနေများ ရှုပ်ထွေးနေပြီး
 သံရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို သစ်ခိုးဂိုဏ်း
 နှင့် နာမတ်တား တိုက်ခိုက်ခြင်းကို
 ကြုံတွေ့နေရခိုက် ဖြစ်ပါသည်။
 နယ်မြေစိုးမိုးရေး လှုပ်ရှားရန်
 အထက်မှ ညွှန်ကြားလာချက်အရ
 အုပ်စုစီးစီးသည့် ကျွန်တော် ပါဝင်
 သော တပ်စု(၁)စုသည် စုရပ်နေရာမှ

သာယာဝတီအပိုင် ခိုးမားကျေးရွာသို့
 ချီတက်ခဲ့ကြသည်။
 ထိုမှတစ်ဆင့် တိုက်ကြီးမြို့နယ်
 အပိုင် ဖလုံကျေးရွာသို့ ဆက်လက်
 ထွက်ခွာလာခဲ့ကာ တောတွင်း
 တစ်နေရာ၌ ခေတ္တစခန်းချ ရပ်နားကြ
 ပါသည်။
 ကျွန်တော်တို့ စခန်းချခဲ့သော နေရာ

မှာ ယခင်က သစ်စခန်း၊ ဆင်စခန်းများ
 ရှိခဲ့သော နေရာဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကိုတော့
 နောက်မှ သိရှိခဲ့ရပါသည်။
 အချိန်ကာလမှာ နွေဦးရာသီဖြစ်၍
 ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် တောထဲမှ
 ဝါးများကို ခုတ်ယူပြီး စခန်းချ နားနေရာ
 ၌ ယာယီဝါးကွပ်ပျစ်များထိုးကာ အိပ်
 စက်နားနေပါသည်။
 ကျွန်တော်သည် ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း
 ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဓာရဏပရိတ်နှင့်
 မေတ္တာသုတ်တို့ကို အမြဲရွတ်ဖွား
 ပူဇော်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်လေ့
 ရှိပါသည်။
 တောစခန်းတွင် ရပ်နားနေစဉ်
 (၅)ရက်မြောက်ည၌
 ကျွန်တော်သည် ပြုမြဲဝတ်အတိုင်း
 ဘုရားရှိခိုး ပရိတ်ရွတ်ပြီး
 ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် အိပ်စက်
 လိုက်ပါသည်။ လခိုက်ည ဖြစ်သည့်
 အားလျော်စွာ ထစ်လောကလုံး
 မှောင်မည်းနေလျက် ပုရစ်သံ၊ ပုစဉ်း
 ရင်ကွဲသံများသာ ကြီးစိုးနေပြီး တစ်ခါ
 တစ်ခါမှသာ ဆင်အော်သံ၊ ကျားဟိန်း
 သံများကို အဝေးက ကြားနေရသည်။
 ညဉ့်လယ်ချိန်လောက်တွင် ပက်
 လက်အိပ်နေမိသော ကျွန်တော်
 ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်သို့ တစ်ဦးတစ်
 ယောက် ခွတက်လိုက်သလို ခံစား
 လိုက်ရကြောင်း သတိထားမိလိုက်
 သည်။

သို့နှင့် နံဘေးတွင် ချထားသော ဓာတ်မီးဖြင့် ချက်ချင်း ထိုးကြည့်လိုက် ရာ အသက်(၂၀)ကျော်ခန့်အရွယ် ရှိမည့် မိန်းမတစ်ဦးက ခက်ထန်ရန်လို သော မျက်နှာထားဖြင့် ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့် နေသည်ကို ဓာတ်မီးရောင်တွင် တွေ့လိုက်ရသည်။

သို့နှင့် ထိတ်လန့်တကြားဖြင့် အတင်းရုန်းကန်ပြီး တွန်းချလိုက်ရာ ထိုမိန်းမက လည်ပင်းကို အတင်းဝင် ညှစ်ထားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကြောက်အားကြီးစွာဖြင့် နှုတ်မှ အသံများထွက်လျက် ထိုမိန်းမကို ကိုယ်ပေါ်မှ အတင်းတွန်းချ လိုက်ရာ သူက အတင်းပြန်တက်ကာ လည်ပင်းကို ညှစ်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်က တွန်းချလိုက်၊ သူက လည်ပင်းညှစ်လိုက်၊ ကျွန်တော်က အမှောင်ထဲတွင် လက်သီးဖြင့်ပင့်ထိုး လိုက်၊ သူက ရှောင်တိမ်းကာ လည်ပင်း ညှစ်လိုက်ဖြင့် ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ် လျက်ရှိရာ အသံဗလံများကြောင့် တင်စုတစ်စုလုံး နီးလာပြီး ကျွန်တော်ထံ အရေးတကြီး ပြေးလာကြည့်ကြပါ သည်။

ထိုအခါ အားလုံး၏ မြင်ကွင်းထဲတွင် လေထဲကို လက်သီးနှင့် ဒေါသတကြီး ထိုးနေသော ကျွန်တော်၏ ဖြစ်အင်ကို သာ မြင်တွေ့လိုက်ကြရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ယောင် နေသည် အထင်ဖြင့် ခေါ်နှိုးသူကနိုး၊ ဆွဲထူသူကထူ၊ ရေတိုက်သူကတိုက် ဖြင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်သွားခိုက် ကျွန်တော် ကို ရန်ပြုနေသော ထိုမိန်းမလည်း ထူးဆန်းစွာ ပျောက်သွားပါတော့သည်။ ဖြစ်ပျက်ပုံများကို ကျွန်တော်

ပြန်ပြောပြသောအခါ အများစုမှာ ယုံကြည်ခြင်းမရှိဘဲ အရက်မူးပြီး ထင်ရာမြင်ရာ ပြောသည်ဟုသာ ထင်နေကြပါသည်။ ယင်းတို့၏ ဝေဖန်သံများကို အတွေ့ အကြုံ ရင့်ကျက်သော တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်ဆန်းမှ လက်ကာပြပြီး ဝင်ရှင်း ပြလိုက်တော့မှ ငြိမ်ကျသွားကြတော့ သည်။

ဆရာကြီးက ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ် နေသော ဓာရဏပရိတ်သည် ပရ လောကသားများအဖို့ ပူလောင်လှ သဖြင့် ယင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ သမာဓိ အားနည်းသောသူကို ယခုကဲ့သို့ ရန်ပြုခြင်း ခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့က ဆရာကြီးကို ဘာ ကြောင့် ဒီလိုပြောနိုင်လဲဟု ဝိုင်းဝန်း မေးမြန်းကြတော့မှ ဆရာကြီးက တစ်ချိန်က ယင်းတို့တစ်စု ဤနေရာ တွင် အချိန်ကြာကြာ စခန်းချခဲ့ဖူး ကြောင်း၊ ထိုအချိန်က ယင်းနေရာ သည် သစ်စခန်း၊ ဆင်စခန်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြီး သစ်စခန်းမှ အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းကလေးတစ်ဦးမှာ သားဦးကိုယ်ဝန်

ကို မီးမဖွားနိုင်၍ သေဆုံးခဲ့ရကြောင်း သူ့အလောင်းကို ယခု ဝါးတွင်းမှ ချထားသောနေရာတွင် မြှုပ်ထား ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူ့မြေပုံပေါ်တွင် တက်အိပ်နေသူ ရန်ပြုခြင်းဖြစ်ဟန် တူကြောင်း ပြောပြသိရှိလိုက်ရသဖြင့် ကျွန်တော်မှာ ကြက်သီးမှ ထလောက်အောင် ထိတ်လန့်သွားခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုနေရာတွင် ဆက်အိပ်

တော့သော်လည်း မိုးလင်းရန် မှာမှ လိုနေသေးသည်။ သို့နှင့် တစ်ယောက် တည်း ဆက်မအိပ်ရဲတော့၍ ခဲက နှစ်ယောက်ကို တစ်ဖက်တစ်ချက် ထားပြီး ခေါ်အိပ်လိုက်ရပါသည်။ ဒါတောင်မှ ခေါင်းရင်းနှင့် ခြေထောက် တို့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက် မကျ မချမ်းနှင့် လမ်းလျှောက်နေသည့် မြေသံပြင်းပြင်းကို မိုးသောက်ရောသိ ပျိုလာသည်အထိ ကြားနေရသေး ဖြစ်ပါသည်။

ဤကား ကျွန်တော်၏ ပရလောက သူတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံရခြင်း ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေယျာဟောဇာ ပေတ္တာသစ္စာရည်လျက်...

မှတ်ချက်။။ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ကြောင်း များကို ပြောကြား နေသော ရဲအုပ် ဘိုမောက်တား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း၊ မှတ်တမ်း တင်အပ်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကုသောတိထာဂါကြီး အထူးဘက် အထိပိုင်မှု ပူးမြင်ရုံ

ပရိယာ သန်းမြင့်ထွန်း

ရွှေကျွန်းကမ်းစွဲပွား

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်က ထူးဆန်းသော အထွေအကြံများ

စာရေးသူက မည်သည့်အရာမဆို ထူးဆန်းဆန်းဆိုလျှင် သိချင်၊ မြင်ချင်သည်။ သွားရောက်လေ့လာ နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အဝေးမှာရှိသည့် အထူး ဆန်းဆိုလျှင် နီးစပ်ရာပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ စုံစမ်းကြည့်သည်။ ထောက်ကြည့်သည်။

မိမိအနီးအနားမှာရှိသည့် အထူး ဆန်းဆိုလျှင် ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ထောက်ကြည့်သည်။ ဟုတ်တာတွေ မှားတာတွေ တွေ့ရတတ်သည်။ မဟုတ်တာ တွေလည်း တွေ့ရသည်။

အခြားမကြာမီကာလက ပခုက္ကူ ရွာကုသောတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကန်နား၌ ကပ်လျက်ရှိ သော နဂါးရံလိုဏ်ဂူအတွင်း ပုတီး

စိပ်ကြသူများက ဥစ္စာစောင့်မကလေး နှင့် တွေ့ကြရသည်ဆို၍ တကယ် ဟုတ်၊ မဟုတ်သိရအောင် ထိုလိုဏ်ဂူ အတွင်းမှာ သွားရောက်ပုတီးစိပ်ပါ သည်။

ပုတီးစိပ်ကတော့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံ(အပြန်အလှန်) စိပ်ပါသည်။ စိပ်ပုံက...

'အရဟံ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပိဏ္ဍရဏသဗ္ဗန္ဓော သုဂတော၊ လောကဝိဒူ အနတ္တဓောပုရိသ ဒ္ဓယာရဏိ သတ္တဒေဝနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ၊ ဗုဒ္ဓေါ သတ္တဒေဝနုဿာနံ အနတ္တဓောပုရိသ ဒ္ဓယာရဏိ၊ လောကဝိဒူ သုဂတော၊ ပိဏ္ဍရဏသဗ္ဗန္ဓော၊ သဗ္ဗ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အရဟံ' ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးအပတ်ရေကတော့ တြင်း

ကြေ၊ နဝင်းကြေ၊ သတ္တဗိသနကွတ် (၂၇)လုံးကြေ၊ ထိုသို့ကြေလျှင် လောကီ အရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ဘယ်အရာမဆိုပြီးစီးအောင်မြင် သည်ဟု ရှေးဝေဒနက္ခတ္တပညာရှင်ကြီး များ အယူအဆကို ယုံကြည်လေးနက် စွာ မှတ်သား၍ (၂၇)ပတ်စိပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်လည်း (၂၇)ရက်၊ အဓိဋ္ဌာန်နာရီလည်း နေ့(၂)နာရီနှင့် ည(၇)နာရီ နှစ်ရပ်ပေါင်းလျှင် (၂၇)ကိုပဲ ရည်ညွှန်းသတ်မှတ်စိပ်ပါသည်။ ထိုသို့ စိပ်ရာ၌လည်း ပထမအပတ်၊ ဒုတိယ အပတ်၊ တတိယအပတ်ဟု သုံးမျိုးခွဲစိပ် ပါသည်။

ပထမအပတ် ပုတီးစိပ်စဉ်တွင် ထိုသူတို့ပြောကြသည့် ဥစ္စာစောင့်မ နက္ခတ္တဓောပုရိသ ဒ္ဓယာရဏိ သတ္တဒေဝနုဿာနံ ဟူ၍ ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။

နဂါးရုံကတွင်မှ ရုပ်ပွားထင်တူအောက်

ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြန်သည့် နဂါးရုံဌာန

လှူဒါန်းပူဇော် တော်သွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း သာမန် အမျိုးသမီးကလေးစားယောက်ပဲဟူ၍သာ ထင်မှတ်ခဲ့၏။ ယင်းကလေးမကလေးဖြင့် ထွက်သွားကာမှ အားကြက်သီးမွေးညင်းတွေ လာသည်ကို သိမြင်သည်။ ထိုသူတို့ ပြောကြသော ဥပမာစောင့် မကလေးဆိုသည်မှာ

ကလေးဆိုတာ မတွေ့ရပါ။ ထိုသို့ မတွေ့ရသော် ထူးခြားတာတစ်ခုတော့ တွေ့ကြုံရပါသည်။

ထိုအတွေ့အကြုံမှာ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ ရေအေးအေးဖြင့် ပက်ဖျန်းလိုက်သလို အပက်ဖျန်းခံရပြီး အေးစိမ့်သွားပါသည်။ ယင်းနောက် နံ့သာဆီနံ့တစ်ခုကဲ့သို့ မွှေးပျံ့သော အနံ့တစ်ခုကိုလည်း ရှုရှိုက်လိုက်ရပါသည်။ ထိုအနံ့မှာ နဂါးရုံတရားလိုက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့သွားသည်ဟု ထင်ရပါသည်။ ထိုအတွေ့အကြုံမှတစ်ပါး ဘာမျှမတွေ့ရပါ။

သို့သော် ထိုသူတို့ပြောကြသော ဥစ္စာစောင့်မကလေးဆိုတာကများအနံ့ပေးလေရှော့သလားဟုတော့ ထင်မိခဲ့၏။

စာရေးသူအနေနှင့် ဝန်ခံရလျှင် ထိုသို့ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ ပါရမီ

ကုသိုလ်လည်းဖြစ်ချင်၊ ပရလောကမှ ရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း ဗဟုသုတအဖြစ် သိချင်၊ မြင်ချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဖော်ပြပါ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့ပြောသော ဥစ္စာစောင့်မကလေးကို ထိုနဂါးရုံထဲမှာ မတွေ့ရပါ။

သို့နှင့် ဒုတိယအပတ်(၂၇)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြန်ပါသည်။ သို့သော်လည်း (၂၄)ရက်အထိ ဘာမျှထူးခြားမှု မရှိပါ။

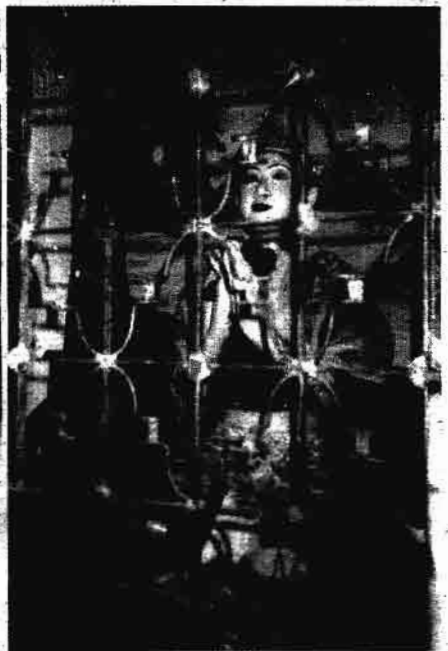
(၂၅)ရက်မြောက်သောနေ့သို့ရောက်သောအခါမှ နေ့လည်(၂)နာရီအချိန်ပုတီးစိပ်ပြီး ည(၇)နာရီအချိန်ပုတီးစိပ်သောအခါကျမှ ကလေးမကလေးတစ်ယောက် ဘုရားကို ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့

ဖြစ်နေလေမလားမသိဟု တွေးထင်မြင်မိပါသည်။ ဤစာတွေး အထက်အမြင်နှင့်ပဲ ဒုတိယ (၂၇)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးဆုံးသွားပါသည်။

စာရေးသူသည် ထိုသူတို့ပြောသော ဥစ္စာစောင့်မကလေးဆိုတာ လက်တွေ့မသိရတော့ စိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပါသည်။

သို့နှင့် တတိယပတ်(၂၇)ရက် အဓိဋ္ဌာန် ထပ်၍ ဝင်ပြန်ပါသည်။ ထိုအခါမှာတော့ သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ထပ်မံပြုပါသည်။

ထို အဓိဋ္ဌာန်မှာ... 'ဤနဂါးရုံတရားလိုက်ဂူအတွင်း၌ စောင့်မကလေးထာကာယိရှိပုဂ္ဂိုလ်အား အားကိုးထွေမြင်ရအောင်ပြုပါ။ အားယုတ်ထက် ယုတ်ထက်ခိုင်းစေလိုခြင်းအထည်' ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါ(၁၂)ရက်က ခြောက်ရက်ခွဲ

ထွက်ခွာသောကြီး၏ မြောက်ဘက်ခြေလှမ်းခြင်း

ထိုနေ့က ထူးခြားမှုတစ်ခုရှိသည်ကို တော့ သတိပြုမိပါသည်။ ပုတီးမစိပ်

အချိန်ကာလကစ၍ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ်အစဉ်မှာ ပထမ၊ ဒုတိယအပတ် ပုတီးစိပ်သည့်အချိန်တို့နှင့် မတူဘဲ အထူးသဖြင့် လန်းဆန်းနေပါသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် အရဟံ့ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြုသည်နှင့် ထပ်ပြိုင်နက် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါ တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူနေပုံ၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ခြင်တော်ကိုပါ ကြည်လင် ပြတ်သားစွာ မြင်နေရပါ သည်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော စသည်တို့ကို အာရုံပြု ပုတီး စိပ်သောအခါ၌လည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဂုဏ်နှင့်ခြင် ထင်ဟပ်လျက် စိတ်အစဉ် မှာ ထင်မြင်နေပါသည်။

ပုတီးစိပ်သည့် အခါပေါင်းများစွာပင် ခိုသော်လည်း ထိုအချိန်ကလောက် ကြည်နူးနှစ်သိမ့်မှု မရှိခဲ့ဘူးပါ။

ထိုသို့ တွေ့မြင်ခံစားရပြီး ပုတီးစိပ် ထိုသာ ပြီးဆုံးသွားပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု မှော်လင့်ခဲ့သော ဥစ္စာစောင့်မလေးက

မတွေ့ရပါ။

သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး တတိယနေ့သည် အထူးခြားဆုံးနေဟု ထင်မြင်ယူဆလျက် ရွှေကုမေတ္တိတော်စွာတုရား စေတီတော်မြတ်ကြီး ပရိဝုဏ်အတွင်း၌ လှည့်ပတ်၍ မေတ္တာအထူးပို့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ည(၉)နာရီကျော် (၁၀) နာရီခန့်ရှိနေပေပြီ။ လပြည့်ညဖြစ်၍ လရောင်ကလည်း ကြင်လင်နေပေ သည်။

ထိုသို့ရှိနေစဉ် ကလေးမကလေး တစ်ယောက် လရောင်အောက်မှာ မြင်တွေ့ရပါသည်။ သို့နှင့် မလှမ်း မကမ်း အဝေးတစ်နေရာမှ သူ၏ အရိပ်အရောင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိပါ သည်။

စိတ်ထဲ၌လည်း “ဥစ္စာစောင့်မ ကလေးဆိုတာ ဒါပဲထင်ရဲ့” ဟုလည်း အောက်မေ့မိ၏။ ထိုကလေးမကလေးသည် ရွှေကု စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် ရှင်းလင်းနေသော တစ်နေရာ၌ ခေါက်တံခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက် လျက် တစ်စုံတစ်ခုကို အာရုံပြုနေသော

အသွင်အပြင်နှင့် တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထို့နောက် စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် မယ်စိမ်းညို(မြစိမ်းညို) ဂူရှိရာသို့ လျှောက်သွားပါသည်။ ထိုနေရာ၌ပင် အမှတ်မထင် ပျောက် ကွယ်သွားပါသည်။

ထိုအချိန်အခါမှာ ထိုသူတို့ပြောကြ သည့် ဥစ္စာစောင့်မကလေးဆိုတာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ထိုစဉ်တွင် စိတ်ထဲ၌ တွေးထင်မြင် မိလိုက်သည်ကား... ယင်းသည် ပုဂံခေတ် အလောင်းစည်သူမင်း၏ ဗိပုရား(မြစိမ်းညို)က ဥစ္စာစောင့်မကလေး ဖြစ်နေလေရောသလား။ သို့မဟုတ် (မြစိမ်းညို)ပင်လျှင် ရွှေကုစေတီတော် မြတ်ကြီးကို စောင့်နေရသော နတ် အဖြစ်နှင့် ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် နေလေရောသလားဟူ၍...။

ပုဂံအင်္ဂါ ဆန်းမြင့်ထွန်း

အာတယူဒါ

ကောင်းမွန်မြတ်စွာ

ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်အိမ်သူတို့ ဟာ မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ကုက္ကိုတုန်းရွာကို ရောက်နေချိန်မှာ ကျွန်တော့် အိမ်သူရဲ့ ဆွေမျိုးမောင်နှမများဟာ မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူတို့ရဲ့ အိမ်ကြီးကို ဝမ်းသာအားရ လာရောက် တွေ့ဆုံကြပါတယ်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အလွန် ချစ်ခင်ပြီး သံဃာစဉ်ကြီးကြပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ ကျွန်တော့်အိမ်သူရဲ့ မောင် ဝမ်းကွဲကိုဆန်းလှဦးကလဲ တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီရွာက အိမ်သူရဲ့ ဇာတိရွာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ရွာကိုရောက်ပြီး နောက် တစ်နေ့မှာ ကိုဆန်းလှဦး ရောက်လာပါတယ်။ သူတို့မောင်နှမစကားတွေ ပြောကြ၊ ရယ်ကြ၊ စကဲနောက်ကြနဲ့ ပျော်စရာကောင်းပါတယ်။

ကိုဆန်းလှဦးနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အချိန် အနည်းငယ်အတွင်း ရင်းနှီးသွားပါတယ်။ ညဘက်မှာ စကားလက်ဆုံ ပြောမကုန် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ထဲ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတဲ့ အကြောင်း အရာတစ်ခု ပါလာပါတယ်။ ကိုဆန်းလှဦးက ဒီလိုပြောပါတယ်။

‘ကျွန်တော် ၁၉၉၄ ခုနှစ်က အလွန် ထူးဆန်းတဲ့ ဝိညာဉ်လောကသားတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဗျ’

‘ဘယ်မှ ကြုံဖူးတာလဲ ဘယ်လိုကြုံ တွေ့တာလဲဗျ’

‘အောင်ပုညရှင်စေတီမှာ တွေ့ခဲ့တာ ဗျ။ အောင်ပုညရှင်စေတီဟာ မိတ္ထီလာ မြို့နယ်၊ ကျွဲတလင်းကျေးရွာအုပ်စုက နွားစန်းတောင်ရွာရဲ့ အနောက်မြောက် ဘက်မှာရှိမယ်။ ကျွန်တော်က အဲဒီ နွားစန်းတောင်ရွာမှာ နေတာလေ။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်တော် ဘာသာရေးအဓိဋ္ဌာန်တွေ တော်တော် လုပ်ခဲ့တာဗျ။ တစ်နေ့တော့ နံနက် စောစောမှာ အောင်ပုညရှင်စေတီ တော်ကို သွားပြီး အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု ထုခဲ့ တယ်။

စေတီတော်ကို လက်ယာရစ် ထည့် ပြီး သမ္ဗုဒ္ဓေါတာတော် တစ်ထောင် ပူဇော်တယ်။ စေတီတော်ပေါ်မှာ ဘယ်သူမှလဲ မရှိတူး။ အဲ... သမ္ဗုဒ္ဓ တစ်ထောင် ရွတ်ပြီးတော့ စေတီပေါ် ရဲ့ အနောက်ဘက်မှန်မှာ ကျွန်တော် ထိုင်ပြီး မေတ္တာပို့နေတုန်း အမျိုးသမီး ကြီးတစ်ယောက်နဲ့ အမျိုးသမီး ယောက် ရုတ်တရက် ရောက်လာ တယ်။

အမျိုးသမီးကြီးက ထောင်ယိုထိုက် ထဲ လှည့်လည်နေ ကျွန်တော်ကို ပြောတယ်။ ‘သု ရာဇီ... သရဏတံသံလိုက်တာ ဖြစ်

အိမ်ထဲမှာနေပြီး ကျွန်တော်တို့ဆောင်ရွက်သည့်
အားကိုး ခေတ်တော်ရပ်ပြင်ကို ဝင်လို့ မရ
တော့ဘူး။

အဲဒီ ခေတ်လှေကားအတက်အဆင်းမှာ
“အာတာပူအာ” လို့ ရွတ်ပေးခဲ့ပါသေးရဲ့။
အဲဒီလိုမှ လုပ်ပေးရင် ကျွန်တော်တို့ ခေတ်
တော်ပေါ် ဝင်ပြီး ရှိပြီးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး
သေး”တဲ့။

သူတို့ မောင်နှမသုံးယောက်ဟာ
အဲဒီလိုပြောပြီး ချက်ချင်း ပျောက်သွား
သေး။ ကျွန်တော်လဲ အံ့သြသွားတာ
ပဲ။ စိတ်လဲ တော်တော်မကောင်းဘူး။
သူတို့အများ မျက်နှာငယ်လေးတွေနဲ့
အောင်းမန်နေတာမျိုး

ဆိုအခါ ကျွန်တော်က...

“နွေး... ကိုဆန်းလှည့်နဲ့ ကျွန်တော်
အိမ်ထဲမှာ နေတာ တစ်ရက်တည်းပဲ။ (ပုဒ်အား
အားပေး)ဆိုတဲ့ ဂီတလေး၊ (ပုဒ်အား)ဆိုတာ
အိတ်ပေါ်မှာ။ (အားပေး)ဆိုတာ အဖွင့်တဲ့
အားထဲတောင်ထဲသွားတဲ့အခါ အဆီပို
အိတ်အဖွင့်ရယ်က ထွက်အောင် ထောင့်
အိတ်(ပုဒ်အား)လို့ ရွတ်ရသတဲ့။

အဲဒီတွေ ပါစစ်ဟာလို့ မရဘူး။ တောင်ထဲ
အားထဲက ထွက်ရင်(အားပေး)လို့ ရွတ်ပေးခဲ့
ရယ်တဲ့။ တကယ်လို့ ရွတ်ပေးခဲ့ရင်
အားထဲက သတ္တဝါတွေက အစာတောင်စား
အားရနိုင်တာတို့။ အခု ကိုဆန်းလှည့်
အားထဲက (အာတာပူအာ)ဆိုတော့ နား
အားထဲက လာလို့ပါ”

အဲဒီအကြားမလွဲပါဘူး ကိုမြင့်စိန်ရယ်
ကျွန်တော်လဲ (ပုဒ်အား) (အားပေး)ဂီတ
အားထဲပါတယ်။ အခု သူတို့ပြောသွား
အားထဲ “အာတာပူအာ” ပါ။ ကျွန်တော်
အားထဲ အတိုင်း “အာတာပူအာ” လို့
အားထဲ လှေကားအတက်အဆင်းမှာ
အားထဲ ပေးခဲ့ပါတယ်”

အဲဒီနောက်ရော တွေ့ဖူးသေးလား
အားထဲ ဘယ်လိုအဝတ်တွေ ဝတ်ဆင်

ထားတာလဲဗျ ကိုဆန်းလှည့်
“ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းတာနဲ့
သူတို့ကို သနားသွားလို့ နောက်လဲ
ခေတ်တော်ပေါ်ကို မသွားဖြစ်တော့ပါ
ဘူး။ နေဦးဗျ... အဲဒီတုန်းက သူတို့
မောင်နှမသုံးယောက်လုံး သာမန်
အရပ်ဝတ်ပဲ ဝတ်ထားတာ အရောင်
ကတော့ အဝါရောင်ဖျော့ဖျော့လေးပဲ”

‘အင်း... ကိုဆန်းလှည့် ကြုံရုံကလဲ
မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ မေတ္တာသုတ်
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အကြောင်းထဲက ရဟန်း
တော်တွေလို ကြုံရတာပဲဗျ။ အဲဒီ
အကြောင်းထဲမှာ ရဟန်းတော်တွေက
သစ်တောထဲက သစ်ပင်တွေအောက်
မှာ တရားတော်တွေ ရွတ်ကြဖတ်ကြ
တရားအားထုတ်ကြ လုပ်ကြတယ်
လေ။’

သစ်ပင်တွေမှာနေထိုင်တဲ့ ရုက္ခစိုး
တွေက အစမှာတော့ ခဏလောက်ပဲ
တရားအားထုတ်ကြတာ ဖြစ်မယ်ထင်
လို့ ရှောင်ရှောင်ပေးကြတယ်လေ။

နောက် ရက်လကြာလာတော့
သူတို့ရုက္ခစိုးတွေ နေရာ ဘုံပျောက်
လာလို့ ရဟန်းတော်တွေ မနေနိုင်
အောင် ခြောက်လှန့်ကြတယ်။ ကြာ
တော့ ရဟန်းတွေလဲ တရားအလုပ်
တွေပျက်ပြီး တရားအားထုတ်လို့လဲ
မရနိုင်တော့ဘူး။

ဒါနဲ့ မြတ်စွာဘုရားထံ ပြန်သွားပြီး
အကြောင်းစုံ လျှောက်ကြတယ်။
မြတ်စွာဘုရားက အဲဒီရဟန်းတွေကို
မေတ္တာသုတ် သင်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ
တောကိုပဲ ပြန်ပြီး တရားအလုပ်တွေ
ပြန်လုပ်စေတယ်။

ရဟန်းတွေကို မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဖို့
မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများကြဖို့ မှာလိုက်
တယ်။ ပြီးမှ တရား အလုပ်လုပ်ကြဖို့
မှာလိုက်တယ်။

မေတ္တာသုတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ အဲဒီလို
ဖတ်ဖူးတယ် ကိုဆန်းလှည့်နဲ့။ လူတွေ
မသိမမြင်နိုင်တဲ့ သတ္တဝါတွေက
ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေ
တတ်တယ်ဗျ။ အခု ကိုဆန်းလှည့်
ကတော့ လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရတာပဲပေါ့။

အဲ... ဆက်ပြောရရင်တော့ အဲဒီလို
မေတ္တာသုတ်တွေ ရွတ်၊ မေတ္တာတွေ
ပွားတဲ့အခါကျတော့မှ ရုက္ခစိုးတွေက
ရဟန်းတော်တွေကို မနှောင့်ယှက်
တော့ဘူးတဲ့ ချစ်ခင်လာပြီး အကူအညီ
တွေတောင် ပေးကြသတဲ့လေ။

အခုလဲ ကိုဆန်းလှည့်က မေတ္တာပို့
ပေးနေမိလို့ သူတို့မောင်နှမသုံး
ယောက်က ဒီလို လာတောင်းပန်တာ
ဖြစ်လိမ့်မယ်ဗျ’

‘ဟာ ဟုတ်မယ်ဗျ။ ဒါကို ကျွန်တော်
တောင် မစဉ်းစားမိဘူး။ အဲဒီတုန်း
ကတော့ ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကြောင့် သူတို့
အတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားလို့
အတော်ကို စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပြီး
နောက်လဲ အဓိဋ္ဌာန် မလုပ်တော့ဘူး
ဗျ’

‘ဒါပေမယ့်ဗျာ အဲဒီမောင်နှမ သုံး
ယောက်က “အာတာပူအာ” လို့ ဆိုဖို့
တောင်းပန်ခဲ့တာပဲလေ’

ကျွန်တော်က အဲဒီလိုပြောတဲ့အခါ
ကိုဆန်းလှည့်ဟာ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ
ငြိမ်သက် တွေးတောနေပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ “အာတာ
ပူအာ” ဆိုတာတော့ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ၊
ဘယ်လို ဘာသာစကားလဲ၊ ဘယ်သူ
သီဆိုလဲ၊ သီပြီး ငြိမ်းစားနေမိပါတယ်။
နက္ခတ္တကျောင်းကြည့်မရှောင်၊ စာဝတ်
ဖိုလ်ပတ်ကြီး ကြားဖူး ဖတ်ဖူးပါသလား။
အကြောင်းထဲ သူ့အားထဲ ပညာရှင်များ
ပင်ဗျာ နက္ခတ္တကျောင်းကြည့်မရှောင်မှာ
ဆိုတုတ် ဖြစ်လာသေးလေမိပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ကွင်း၏ဟယ

၁၆၈၅
(ဆက်သွယ်ရေး)

ဖီးဖြူပင်ရွာလေးသည် ရခိုင်ရိုးမ
တောင်ခြေတွင် တည်ရှိပါသည်။
ရွာသူရွာသားများမှာ ရိုးသားအေးဆေး
ပြီး လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်
မွေးဝမ်းကျောင်းပြုကြသည်။

ထို ဖီးဖြူပင်ရွာကလေးသည်
ငါးဆိုင်းချောင်းမြို့နယ်ခွဲ သီတာ
ကုန်းမြင့်အပိုင်တွင် ရှိသော အစွန်
အဖျား ရွာကလေးတစ်ရွာဖြစ်သည်။

အုပ်ချုပ်မှုဖြင့် အနည်းငယ် အလှမ်း
ဝေးသော်လည်း ဒေသခံ ပြည်သူလူထု
၏ ရိုးသားအေးဆေးမှု၊ စည်းကမ်း
လိုက်နာမှုနှင့် တရားဥပဒေကို လေးစား
မှုတို့ကြောင့် ရာဇဝတ်မှု ကင်းရှင်းသော
ဒေသဖြစ်သည်။

၁၃၆၈ ခုနှစ်၏ ပြာသိုလသည်

စပါးပေါ်ချိန်ဖြစ်၍
လယ်ယာတစ်ခွင် တစ်ပြိုင်လုံး ရွှေရောင်
လွမ်းသော စပါးခင်းများက နေရာ
အပြည့် ယူထားသည်။

ဘယ်နေရာကိုပဲ ကြည့်ကြည့်
ရွှေရောင် စပါးခင်းများက တောင်သူ
များအတွက် အားဆေးသဖွယ်ပင်။
လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်၏ ဝေလှေ့အရ
စပါးများကို အချိန်မီ ခိုတ်သိမ်းကြွေလှေ့
ကြရသည်။

ရင့်မှည့်နေသော စပါးများကို
ခိုတ်သိမ်းပြီး ကောက်လှိုင်းများအဖြစ်
စည်းထားရသည်။ ယင်းကောက်လှိုင်း
များကို တလင်းသို့ သယ်ယူပြီး ခွားများ
ဖြင့် နယ်ကြရသည်။

ထိုအခါမှ ကောက်
များဖြင့် ရော

စပါးများကို ရရှိသည်။ လေတိုင်း
အချိန်တွင် ထိုစပါးများကို
လှေ့သောစင်ပေါ်တွင် တင်၍
အခါမှ ကောင်းမွန်သန့်စင်
များကို ရရှိပါသည်။

တောင်သူဦးကြီးများ၏
ခွားအားများဖြင့် ရုန်းကန်၍
သော ထိုစပါးများမှ ပြည်သူ
အဓိက စားသုံးရန် မရှိမဖြစ်
သော ဆန်ကို ရရှိပါသည်။

ယခုခေတ်တွင် စပါးလှေ့
ကောင်းနေသဖြင့် လယ်
တွင် တောင်သူဦးကြီးများသည်
ရည်ချောင်းစီး အလှူကြ

သက္ကရာဇ် လက်ဖျားတွင် ငွေသီး၍ ငွေနှင့် ငွေနှင့် ဆိုင်ကယ်နှင့် တောင်သူ ဆတ် ရောက်ခဲ့ပေပြီ။

ဖိုးဖြူပင်ရွာကလေးတွင် နေထိုင် သော ဖိုးအောင်နှင့် ဖိုးမောင်တို့မှာ ညီအစ်မအရင်းမှ မွေးထားသော ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသူတို့ နှစ်ဦးစလုံးမှာ တစ်ဦး ညည်းသောသားများ ဖြစ်ကြသည့် အတွက် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဆိုသော် ညည်း အရင်းတမျှ ချစ်ခင်ကြ၏။

နှစ်ဦးစလုံးမှာ အလယ်တန်းအဆင့် ညီသာ ဗညာသင်ယူကြပြီး လယ်ယာ သင်တန်းခွင်တွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် ကြခြင်းဖြစ်၏။

ဘီယာများ အထူးအားထားရသော ညီမာသည့် သားရတနာလေးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဒီနှစ် လယ်သိမ်းပြီးချိန် သူ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးနှင့်အတူ ရွာထဲ ဆ တလေးများ၏ ရှင်ပြုပဋ္ဌာန်းခံပွဲကို

အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်သို့ ကျင်းပကြမည်ဖြစ်သည်။ သူကဲ့သို့ စပါးပေါ်သော ရာသီတွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှာ တလင်းထဲတွင် အိပ်ကြရသည်။ သူတို့ ညီအစ်ကို

ထယ်များမှာ ယှဉ်နေသဖြင့် တလင်း ကိုလည်း အတူယှဉ်လုပ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ စပါးများကို လုံခြုံစိတ်ချ နှစ် တလင်းထဲတွင် သွားရောက် အိပ်သော တစ်ရွာတည်းနေ အဖော် အပေါင်းများလည်းရှိသည်။

ဘေမန္တရာသီ၏ လရောင်ဆမ်း သည့်ချမ်းအချိန်ခါတွင် လူငယ် စိန်ရာ ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း သတ်တတ်ရာရာများကို ပိုင်းဖွဲ့

အဆိုကြပြီး ညဉ့်အတော်နက်မှ လူစု မှာ ကိုယ့်တလင်းကိုယ် ပြန်အိပ်ကြ ဖြစ်သည်။

ပြာသိုလ၏ အအေးဓာတ်ကလည်း အသည်းခိုက်လို့ အရိုးကွဲမတတ် အေးချမ်းလှပေမယ့် ဖိုးအောင်တို့ ကတော့ ကောက်ရိုးပုံအတွင်း တိုးဝင် ပြီး ကောက်ရိုး၏ အနွေးဓာတ်ဖြင့် ပြာလိုဆောင်းကို အန်တုနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုတလော ဖိုးဖြူပင် ရွာသူရွာ သားများ အထိတ်တလန့် အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့နေကြရသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ရခိုင်ရိုးမ တောကြီး အတွင်းမှ ဆင်းသက်လာသော ဆင် ရိုင်းကြီးတစ်ကောင်သည် ဖိုးဖြူပင်ရွာ သို့ ရောက်ရှိလာပြီး တောင်သူတို့၏ စပါးခင်းများကို ဖျက်ဆီးစားသောက် နေခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်သူများမှာလည်း မိုးရာသီက နွားနှင့်ဖက်၍ ရုန်းကန်ထားရသော လယ်ကို စပါးပေါ်ချိန်ရောက်မှ ဆင် ရိုင်းကြီး၏ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသည့် အတွက် ရတက်မအေးနိုင်။

တစ်နေ့တွင် ဆင်ရိုင်းကြီးသည် တောတွင်းမှ ဆင်းလာပြီး ဖိုးဖြူပင် ရွာထိပ်သို့ ရောက်နေပြီ။ ရွာသူရွာသား များမှ...

'ဆင်ကြီး လာပြီဟေ့... ကယ်ကြ ပါဦး၊ ကလေးတွေ အပြင်မထွက်ကြနဲ့' စသဖြင့် သွေးပျက်မတတ် အော် ဟစ်ကြောက်ရွံ့နေကြ၏။

ထို့နောက် ရွာသားများ စုပေါင်း၍ ဝါးဆစ်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ ဖြောက်အိုး များ၊ မီးရှူးမီးပန်းများ ပစ်ဖောက်ခြင်း၊ အော်ဟစ်ဟစ်သံများ ပေးလိုက်သော အခါမှ ဆင်ရိုင်းကြီးမှာ ရွာအပြင်သို့ ထွက်သွားပြီး ဒေါသမာန်ကြီးဖြင့် ရွာထိပ်မှ ထန်းပင်ကြီးကို နှာမောင်း ဖြင့် ရစ်ပတ်လှုပ်ပစ်ခဲ့ပါသည်။

ညအချိန်တွင်လည်း စပါးခင်းများ၊ တလင်းများသို့ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီး

သည်။ ထို့ကြောင့် တလင်းတွင် ညစောင့်အိပ်ကြသော ဖိုးမောင်တို့ လူငယ်များမှာ သတိကြီးစွာဖြင့် နီးနီး ကြားကြား နေထိုင်ကြရသည်။

ဆင်ရိုင်းကြီးအား ခြောက်လှန့် မောင်းထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ဒူးလေး၊ လေးခွ၊ ဗြောက်အိုးများ၊ မီးရှူးမီးပန်း များကို ဆောင်ထားကြရသည်။

ထိုနေ့ညတွင်လည်း တလင်းသို့ ညအိပ်သွားကြမည့် ဖိုးအောင်၊ ဖိုးမောင်တို့ ညီအစ်ကိုနှင့် အခြား လူငယ်များကို သတိစီရိယထား၍ နေကြရန် မိဘများက မှာကြားလိုက် သည်။

ဖိုးအောင်တို့ လူငယ်တစ်စုမှာ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် တလင်း၌ ချမ်းအေး လှသော ဆောင်းဒဏ်ကို ကာကွယ် နိုင်ရန် မီးလှုံကြပြီး ရေခွေးကြမ်းအိုး တစ်အိုးပြီးတစ်အိုး ကုန်သည်အထိ ပိုင်းဖွဲ့စကားပြောကြသည်။

ညဉ့်အတော် နက်သောအခါ အအေးဓာတ်ကလည်းပိုက်၊ နှင်းတွေ ကလည်း တဖွဲဖွဲ ကျလာသဖြင့် လူစု ခွဲ၍ ကိုယ်တလင်း ကိုယ်ပြန်ကာ ကောက်ရိုးပုံထဲ တိုးအိပ်လိုက်ကြ သည်။

ဖိုးအောင်နှင့် ဖိုးမောင်တို့ တလင်း မှာတော့ လယ်ကန်သင်း တစ်ခုသာ ခြားသည်။ ဖိုးအောင် အိပ်ပျော်သွားစဉ် မှာပဲ နားထဲ၌ ရိုးပြတ်များကို နင်း၍ လာသော ခြေသံသို့သို့ကို ကြားနေရ သည်။

ဖိုးအောင် နားစွင့်ထားလိုက်သည်။ အသံမှာ ပို၍ပို၍ နီးလာသည်။ ဖိုးအောင် ၎င်းတုတ်ထထိုင်လိုက် သည်။ ထိုအသံသည် ဆင်ရိုင်းကြီး၏ ခြေသံများလားဟု တွေးမိရင်း ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်နေမိသည်။

ကြောက်နေသည် ဆိုသော်လည်း သတိကို ကြီးစွာထား၍ အနားတွင် အသင့်ရှိသော ဒူးလေးကို ကိုင်ကာ ကောက်ရိုးပုံအတွင်းမှ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် တစ်ဖက်တလင်းမှ ညီငယ် ဖိုးမောင်၏ “ဖိုးအောင်ရေ မင်းဆီကို ဆင်ရိုင်းကြီး လာနေပြီ...ပစ်...ပစ်... မင်းရဲ့ ဒူးလေးနဲ့ပစ်လိုက်” ဆိုသော အော်သံ ကို သဲသဲကွဲကွဲ ကြားလိုက်ရပါ သည်။

ဖိုးအောင်လည်း အပြင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မိမိနှင့် ကိုက်(ရွတ်)အကွာလောက်တွင် မိမိထံသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လာနေ သောဆင်ရိုင်းကြီးကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ထဲမှ ဒူးလေးဖြင့် ဆင်ရိုင်းကြီး၏ ဦးခေါင်းပိုင်းသို့ မှန်းဆ ၍ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ဒူးလေးမှ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားသည် ဆင် ရိုင်းကြီး၏ထံသို့ စိုက်ဝင်သွားချိန်တွင် “အား” ဟူသော ဖိုးမောင်၏ ငယ်သံ ပါအောင် အော်ဟစ်သံကို တစ်ကွင်း လုံးအနှံ့ ကြားလိုက်ရသည်။

နီးစပ်ရာ တလင်းများမှ လူများ ပိုင်းအုံရောက်ရှိလာသော အချိန်တွင် သွေးအိုင်ထဲ၌လဲ၍ သတိမေ့မြောနေ သော ဖိုးမောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဖိုးအောင်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ။ မိမိပစ်လိုက်သော မြားသည် ဆင်ရိုင်းကြီးကို မဟုတ်ဘဲ ဖိုးမောင်၏ နားထင်မှ အာခေါင်သို့ ပေါက်ထွက် သွားခြင်းဖြစ်သည်။

အို... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲလိမ့်။ ဖိုးမောင်၏ “ဆင်ရိုင်းကြီး လာနေပြီ မင်းရဲ့ ဒူးလေးနဲ့ ပစ်...ပစ်” ဆိုသော အော်ဟစ်သံတစ်ပေးသံ၊ မိမိ၏ မျက်လုံး ၂၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ထဲတွင်လည်း မိမိထံသို့ တန်းတန်း မတ်မတ် လာနေသော ဆင်ရိုင်းကြီး၊ တကယ်တမ်း ပစ်လိုက်တော့ ဝင်သွား တာ ညီလေးဖိုးမောင်။

အံ့ညံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ဖြင့် ဖိုးအောင် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်နေ သည်။ အနီးမန်းကျင်တွင်လည်း ဆင်ရိုင်းကြီးကို အရိပ်အရောင်ပင် မမြင်ရ။

အကယ်၍များ ဖိုးမောင်သာ အသက်သေဆုံးသွားပါက မိမိလည်း တရားဥပဒေ၏ အပြစ်ပေးခြင်းကို ခံရမည်။ ပဉ္စင်းတက်မည့်ဆဲဆဲ ညီငယ် ဖိုးမောင်အတွက်လည်း တစ်သက်လုံး ကြေကွဲမဆုံး ဖြစ်နေရမည်ကိုတွေးပြီး ဖိုးအောင် သောကပင်လယ် ဝေနေ တော့သည်။

ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်သော အဖြစ်ဆိုး၊ မိမိအမြင်တွင် ဆင်ရိုင်းကြီး ကို တွေ့ရပါလျက် ထိုဆင်ရိုင်းကြီးက ဘယ်ကိုရောက်သွားပြီး မိမိပစ်လိုက်

သော မြားသည် ညီငယ် ဖိုးမောင်ထံ သွားထိရပါသလဲဆိုတာ အဖြေရှာမေး ထိုအကြောင်းကို တွေးရင်းနှင်း ဖိုးအောင် ရှားသွားချင်မိသည်။ ဖိုးမောင် အား ညတွင်းချင်းပင် မြို့နယ်ဆေးဆိုင် ပို့ဆောင်ကုသကြသည်။ ကံတော်

ထောက်မစွာဖြင့် ဖိုးမောင် သတိရလာသောအခါ အကျိုးအကြောင်း အပြစ်ပေးခြင်း ကို လူကြီးများအား ရှင်း နိုင်ခဲ့သည်။

လူကြီးများကလည်း ဖိုးအောင် နားလည်ခွင့်လွှတ်ကြသည်။ ဖိုးမောင်အား ဆေးရုံတွင် တစ်လခန့် ကုသကြရသည်။

ကံကောင်း၍ အသက်သေ လွတ်ခဲ့ရသော်လည်း စကားကို သာ မပြောနိုင်ရှာသော ဖိုးမောင် အတွက် အားလုံးက ယူကျုံးမေ့ကြံ ကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ဖိုးအောင် ညီငယ်ဖိုးမောင်အတွက် တစ်သက်လုံး ကြေကွဲမဆုံး ဖြစ်နေမိသည်။

ထိုကဲ့သို့ ထူးခြားဆန်းကြယ် သော ဖြစ်ရပ်မှာ ဖိုးမောင်၏ ဆင်ရိုင်း ဘဝမှ ဝဋ်ကြေးကြောင့်ပေးလာ သော ဒါမှမဟုတ် တောပိုင် တောင်ပိုင် ကွင်းပိုင်များ၏ လှည့်စားခြင်းမရှိ လား ဆိုတာကို မည်သူက အဖြေ ပြောနိုင်မှာလဲ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တောခြောက်ခြင်း၊ ကွင်းခြောက်ခြင်း ဆိုသည့် အကြောင်းအရာများ မကြာခဏ ဖတ်ဖူးခဲ့သည့်အတွက် ဖြစ်ရပ်မှာလည်း “ကွင်း၏တစ်ဖက် မဟုတ် စာရေးသူ ထင်မြင်မိ...”

[ဖြစ်ရပ်မှန်အား အညွှန်း လွှဲပြောင်းထားပါသည်။] ခင်သစ္စာ၊ ဆက်သွယ်ရေး

ဆရာရဲမျိုးသူ (ဟောမိမြိုင်) ရေးသား
 သော ၂၀၁၆ခုနှစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
 ဇာတ်ကား ဇာတ်လမ်းအပေါ်တွင် (၂၃၃)
 တွင် “အဖေခွဲနှင့် မြေကြမ်းပုရွာ”
 ဆိုသော ဝတ္ထုဆန်ဆန် ရေးသားထား
 သည့်ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။
 ထိုဆောင်းပါးတွင် စာရေးဆရာက
 ဤကဏ္ဍကို အဖေခွဲက ဘာကြောင့်
 ခွဲခဲ့သည်ကို မသိကြောင်း ဆိုထား
 သည်။
 ထိုတွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အယ်ဒီတာချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းက
 ဆိုသူများ ဖြေရှင်းရေးသားပေးပါရန်
 တောင်းဆိုထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါ
 သည်။

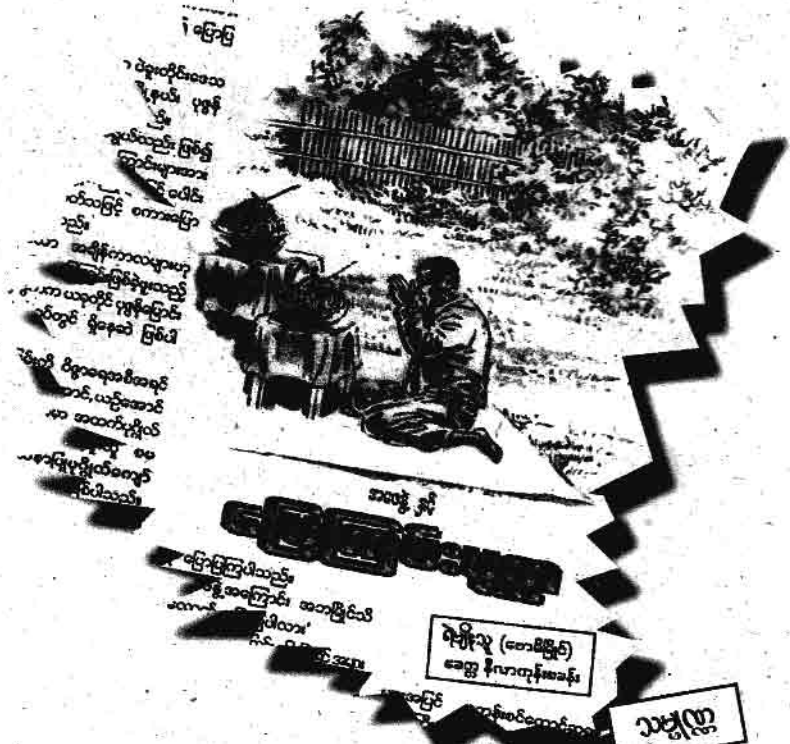
စာရေးသူသည် “အဖေခွဲနှင့် မြေ
 ကြမ်းပုရွာ” ဆောင်းပါး၏ အခြေပြုရာ
 နောက်ခံဖြစ်သော ပုစွန်မြောင်းစံပြရွာ
 စာတိုဖြစ်သောကြောင့် အဖေခွဲ
 အကြောင်း တစေ့တစောင်းကိုလည်း
 ဆင်ခြင်မိသည်။

ပြီးလျှင် မိမိသိထားသော ဒုတ္တရ၏
 အခွမ်းသတ္တိနှင့် မြေကြမ်းကို မြေ
 သားဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပုံအယူအဆ
 တို့ကိုလည်း တင်ပြချင်မိပါသည်။

ဆရာတစ်ဆူ ငါပဲဟူ၍ မာနတိစ္ဆာန်
 သူတာ တင်ပြလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကြား
 နားဆီ လေ့လာမိသမျှကို အများသိ
 နေ ဖြစ်တင်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါကြောင်း
 ဤဆောင်းပါးအစီရင်ခံပါသည်။

အဖေခွဲသည် ပုစွန်မြောင်းရွာစာတို
 မဟုတ်ပါ။ သို့ပါသော်လည်း ပုစွန်
 မြောင်းရွာရှိ ရှေးက သက်ကြီးရွယ်အို
 များက ထူးဆန်းသော မောင်သာခွဲဆို
 သောသူအကြောင်းကို လက်ဆင့်ကမ်း
 ခြားခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်
 ၁၂ဆက်လောက်ခြားပြီး ကြားနာ

မြေကြမ်းပုရွာ အဖြေရှာသော်

မှတ်သားခဲ့ရသူဖြစ်ပါသည်။
 အဖေခွဲသည် ရှမ်းပြည်နယ်က
 ရောက်လာသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသား
 တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မိခင်ဖခင်တို့မှာ
 ရှမ်းပြည်နယ်မှ နယ်ချဲ့တို့ကို တော်လှန်
 ခဲ့သူများဖြစ်ကြသည်။
 သို့ပါ၍ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက နယ်နှင့်
 ဒဏ်ပေးခြင်းခံရပြီး မြန်မာနိုင်ငံ
 အောက်ပိုင်း ညောင်လေးပင်မြို့သို့
 ရောက်လာခဲ့ရာ မောင်သာခွဲပါ လိုက်
 ပါခဲ့ရသည်။
 မိဘများသည် ရှေးဟောင်းကမ္ဘာ
 ပညာများကို ဝါသနာထုံကြသည်။
 အင်းအိုင်၊ ခါးလှည်း၊ လက်ဖွဲ့၊ မန္တန်
 များကို ယုံကြည် အသုံးပြုကြသည်။

တုတ်ပြား၊ ဓားပြား၊ သေနတ်ပြားစေရန်
 အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်ကြသည်။ ဦး
 တည်ချက်မှာ ပါပမျိုးခြား နယ်ချဲ့သမား
 ကို တော်လှန်မောင်းထုတ်ရန်သာ ဖြစ်
 လေသည်။
 မောင်သာခွဲကလေးသည် မိဘများ
 ၏ အစီအမံနှင့် ကိုယ်ခံဆေးများကို
 အမျိုးမျိုး ထိုးနှံခဲ့သည်။ ကာလသား
 အရွယ်တွင် ပုစွန်မြောင်း မီးလောင်
 ကုန်း (ယခု မင်္ဂလာကုန်း)၊ တွင်းဒလ၊
 မဒေါက် စသောရွာများတွင် ကျက်စား
 သွားလာခဲ့သည်။
 ညောင်လေးပင်မြို့ တောရကြီး
 ကျောင်းတိုက်တွင် ရှင်သာမဏေဘဝ
 နှင့်နေခဲ့ဖူးသည်။ သို့တော်မှာ

“နေပူည”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ နာမည် ကျော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ တောကြီး ဆရာတော်ဦးအရိယနှင့် စာသင်ဖက် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ကိုရင်လူထွက်ပြီး ပုစွန်မြောင်းရွာ ရေကာတာရိုး၌ လှည့် လည်သွားလာရင်း လူငယ်ဘဝ အသောက်အစားနှင့် မွေ့လျော်နေခဲ့ သည်။

မောင်သာနွဲ့သည် “ပြီး” သူတစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ကျော်ကြားနေ သည်။ မယုံသူတစ်ယောက်က မောင်သာနွဲ့ကို ပေါက်ဆိန်နှင့် ပေါက် နိုင်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာ ဒဏ်ရာမရ မနာကျင် ခဲ့လျှင် ငွေငါးကျပ် လောင်းကြေးယူခဲ့ သည်။

(ထိုခေတ်က ငွေကျပ်မှာ ယခုခေတ် ငါးထောင်ထက် နည်းမည် မဟုတ်ပါ။)

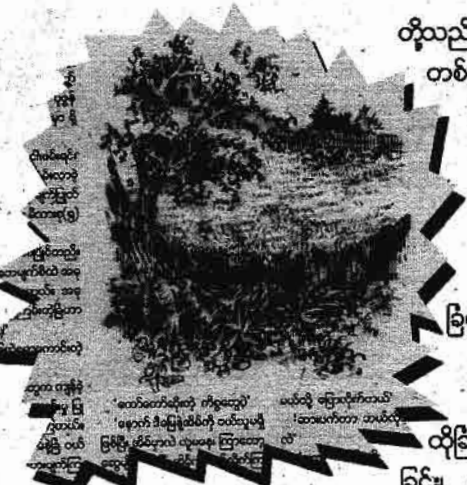
တစ်နေ့တွင် တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် အထုပ်ကြီး တစ်ထုပ်ကို လျှိုထမ်းလျက် တိုက်ပုံအင်္ကျီ အဖြူတစ်ဖက် အကျား တစ်ဖက်စီ ထူးစွာ ချုပ်ဝတ်ထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ မောင်သာနွဲ့ထံသို့ ရောက် လာသည်။

သူသည် မြေတစ်ဖက်တွင် ညှပ် ဖိနပ်ကို စီးပြီး တစ်ဖက်တွင် ခုံဖိနပ်ကို စီးထား၍ အရှူးကြီး ဟု ယူဆရသည်။ ထိုလူကြီးက...

‘ပင်ကို ဝိနာလိုက်ရတာ အပူပူ တွေ တော့တယ်။ ငါ သိပ်ပင်နဲ့နေပြီ’

ဟု တည်ကြည်စွာ ပြောသည်။ မောင်သာနွဲ့၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့် ကာ မြေနှင့် တစ်ချက်တည်း ကန်ချ လိုက်လေသည်။ မောင်သာနွဲ့သည် များစွာ ဒေါသထွက်သွားသည်။

သို့သော် အတိတ်ပါရမီ နှိုးဆော် ချက်ကြောင့် ဦးနောက်ထံတွင် အသိ

ဉာဏ်များ ရုတ်တရက် ပြိုပြုတ် ဝင်း လက်လာပြီး ထိုလူကြီးခေါ်ရာ နောက် သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက် သွားခဲ့ပါသည်။

မောင်သာနွဲ့သည် တောင်ငူ အုတ် တွင်း သာသနာပြုစခန်းသို့ ရောက် သွားခဲ့သည်။ သူ့ကို ခေါ်ဆောင်သွား သူမှာ **ထွက်ရပ်ပေါက်ပိစွာကြီး အဖေရှင် ဆိုသူ ခေမြင်လမြင်**ဟု ပြော ကြပါသည်။

အဖေရှင်၏ အမိန့်နှင့် သူဝမ်းထဲမှ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့၊ ဆေးဝါးများကို အန် ထုတ်ပြေး ပါရမီရင်ဖြစ်သည့်အလျောက် ပါရမီလမ်းကြောင်း လျှောက်ခဲ့ရာ နောင်သောအခါ **လေးကြိုးကိုင်ဆရာ ကြီး အဖေနွဲ့**ဟူ၍ ကျော်ကြားသော ပိစွာမဟိန္ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါလေ သည်။

ပုစွန်မြောင်းရွာသားများသည် ထို အကြောင်းကို အဆင့်ဆင့် ပြောခဲ့ကြပါ သည်။ အဖေနွဲ့သည် ဆရာရဲချိုးသူ (မောပိမြိုင်)ဆောင်းပါးပါ ပုစွန်မြောင်း ရွာမှ ကျောင်းဆရာကလေး၏ အိမ်ခြံ မြေကို ရှင်းပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုခြံမြေကို မူလက တံငါမိသားစုတို့ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုမိသားစုဝင် (၅)ဦး

တို့သည် တံငါဘဝနှင့် အသက်မွေးဆင် တစ်နေ့သောအခါ ငါးစီပုငါးတို့ စားသုံးပြီး အဆိပ်သင့်၍ ကွယ်လွန်သွားကြသည်။ သူတို့နေသောခြံကို စွဲလမ်း ကာ ပရလောကသားများ ဘဝနှင့် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ခြံကို အဆင့်ဆင့် ရောင်းချကာ နေထိုင်သူများ ပြောင်း ကြသည်။

ထိုခြံ၌ နေသူတိုင်း ထောင်တန်း ခြင်း၊ လူသေခြင်းများနှင့် ကြုံကြ ရသည်။ ထိုခြံတွင် နေရဲသူမရှိအောင် ဖြစ်နေသည်။

မြေကြမ်းသော ခြံအဖြစ် လူအများ က ရှောင်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်ရပ်တစ်ကျေးမှ ပြောင်းလာသော ကျောင်းဆရာမိသားစုသည် ခြံ၏ ရာဇဝင်ကို မသိကြဘဲ ဈေးဝေါပေါနှင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြသည်။

ခံသာသည်မှာ ကျောင်းဆရာ မိသားစုသည် ရတနာသုံးပါး ဖြစ်ကြသည်ကို သိသူများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် အဖေနွဲ့သည် သူ့ ကျင်လည် ကျက်စားခဲ့သော ရွာကလေးသို့ ရောက်လာပြီး ကူညီခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန် ဖြစ်ပါသည်။

အဖေနွဲ့သည် ကျောင်းဆရာကလေး ၏ မြေကြမ်းသည်ဆိုသော ခြံမြေကို တစ်ရက်ကြိုတင်၍ ဆားပက်ခိုင်း သည်။ ဓာတ်အတတ်နှင့် မြေပြင်ခြင်း ဟု ဆိုပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၉)နာရီတွင် အဖေနွဲ့ရောက်လာသည်။ ခြံ၏ ငါး ပြိုဟ်(၄)ထောင့်တွင် ကြက်လျှာနှင့် အလံ(၄)ခု လွှင့်ထူသည်။

သောမပြိုဟ် (၄)ထောင့်တွင် ဖယောင်းတိုင် အမွှေးတိုင်များ ညှိထူ

ပုဇွန်ပြီး အဖေခွဲသည် ဘုရား
ရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့်
ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား၍
ပုဇွန်သည်။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာသခင်များကို
ခင်မိတ်ပြီး သစ္စာဆိုပါသည်။ သူ၏
သစ္စာဆိုပုံမှာ ရိုးရိုးကလေးသာ ဖြစ်
သည်။

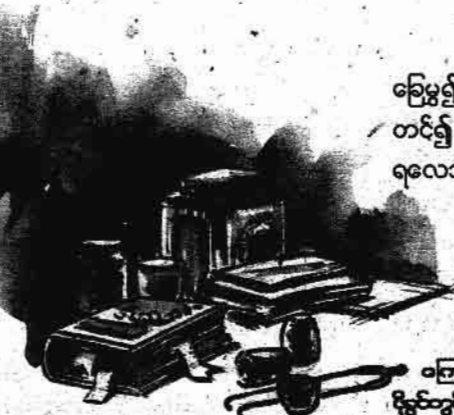
(၇)ရက်ထားသမီးကို ငြိမ်သော ခြင်္သေ့
တွင် ပကောင်းသော အနော်ရထာအယုတ်များ
ပို့နေပါသည်။ အဖိုးအခယုတ် ဖြူဝင်သော
ပတ္တမြားဖြင့် ကူညီကြောင်း သစ္စာပြုပါသည်
ဟူ၍ နှုတ်ထွက်သစ္စာဆိုသည်။
အဖေခွဲသည် ရက္ခန်းစင်တောင်
ဆရာတော်ကြီးကို အထူးပြု တိုင်တည်
ခြင်း ပြုခဲ့သည်။

ထိုစဉ်တွင် ရွာသားများ ဝိုင်းဝန်း
ကြည့်ရှုနေကြသည်။ ထိုလူစုထဲမှ
အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တံငါသည်
ခြံရံကြီးက ဝင်ရောက် ပူးကပ်ခဲ့သည်။
“ကြောက်လှပါပြီ၊ ကယ်တော်မူပါ”
ဆို၍ အဖေခွဲကို ကန်တော့သည်။

အဖေခွဲက ထိုပရလောကသားကို
ခြံက ထွက်ခွာပေးရန် ပြောပြသည်။
ပရလောကသားကို ကုသိုလ်ပြု၍
အမှုဝေပေးမည်၊ သာဓုခေါ်လျှင် ဤ
ဘဝဆိုးမှ လွတ်၍ ကောင်းသော
ဘဝသစ်သို့ ရောက်မည်ဟု ပြောပြခဲ့
သည်။

ခြံရှင်ကျောင်းဆရာကို ပြုလုပ်ရန်
ဘာဝန်(၂)ခုပေးခဲ့ပါသည်။ သံဃာ
တော်(၅)ပါးကို ဆွမ်းကပ်၍ သင်္ကန်း
ဆိုရာမှ လှူပေးရန်၊ ထိုအလှူပြီးလျှင်
ခြံရှင်တံငါသည်မိသားစုကို အမှုဝေ
ပေးရန်မှာ ပထမပြုလုပ်ဖို့ဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ နောက်တစ်နေ့
တွင် ဒုတ္တာ(၅)ကျပ်သားကို ဝယ်၍

ရေဖျော်ပြီး ခြင်္သေ့အနံ့ ပက်ဖျန်းပေးရန်
ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် မြေကြမ်းပုစ္ဆာ၏ ပေးထား
ချက်မှာ “ဒုတ္တာ” ဖြစ်လာသည်။ ဒုတ္တာ
ကို အဖေခွဲ ဘာကြောင့်သုံးရပါသနည်း
အဖြေကို ရှင်းပြပါတော့အံ့။

“ဒုတ္တာ”မှာ အပြာရောင်ဓာတ်
ပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ပရဆေးဆိုင်
များတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်၍ရပါ
သည်။ ပရဆေး ဖော်စပ်ရာတွင် လည်း
ကောင်း၊ အဂ္ဂိရတ်ပညာခွင်၏ ဓာတ်
ဆေးအဖြစ် လည်းကောင်း သုံးစွဲသည်
ကို တွေ့ရပါသည်။

ဒုတ္တာမှာ ပြည်တွင်းထွက်နှင့်
အိန္ဒိယမှလာသော ဒုတ္တာ(၂)မျိုးရှိ
သည်။ အိန္ဒိယ ဒုတ္တာက စွမ်းရည်ပို
မြင့်ပါသည်။ ဒုတ္တာတွင် ကြေးဓာတ်များ
ပျော်ဝင်နေသည်။ ကြေးစွည်းများ
အညီတက်လာလျှင် ဒုတ္တာပြာရောင်
(သို့မဟုတ်) စိမ်းဖန်ဖန်အရောင်များ
ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဒုတ္တာကို ဖိခွင်တွင် လုံနှင့် ထိုးလျှင်
ကြေးကို ရသည်။ ဒုတ္တာနှင့်ကြေးမှာ
သဘာဝတူ ဓာတ်များဖြစ်သည်။

ပုစွန်မြောင်းစံပြုရန်ကြီးတွင် ဦးစန္ဒော
ဘာသ ဟူသော ဓာတ်လုံးထိုးသည့်
ဆရာတော်ကြီးရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောမုန်လာ
ပင်ရိုင်းများကို ပဉ္စငါးပါး ထုထောင်း

ခြေမွှေ၍ လုံကြီးတွင် ထည့်ကာ ဖိခွင်
တင်၍ ထိုးရာ ကြေးဓာတ်လုံးကြီးကို
ရလေသည်။ မီးရင့်အောင်ထိုးသော်

ကြေးနက်သေ့ကို ရသည်။
မြေကိုနိုင်ကြောင်း
ဆရာတော်ကြီးက
ပြောပြခဲ့သည်။

ကြေးသည် မြေနှင့် ကျော့ မဟုတ်
မိခွင်တွင် ကြေးနှင့် မြေမတူပါ။ ကြေး
ရည်ဆီသို့ မြေမဟုတ်ထည့်သော်
ထိန်းခွဲသည်။ မြေဆီသို့ ကြေးထည့်
လျှင် ထိန်းခွဲသည်။ ဒုတ္တာဟု
သည့် ကြေးဟုတ်သော ပုံဆောင်ခြင်းဖြင့်
အပူပေးလျှင် အထူးမြေပွားသည်။

မြေကြမ်းခြံကို ဒုက္ခပေးနေသော
ပရလောကသားများသည် အမှန်ဆို
သော် အငွေလှိုင်းသဘောသာ ဖြစ်
သည်။ ထိုအရာကို လူတို့ ထိ၍ ကိုင်၍
မရပါ။ ပြဒါးငွေလှိုင်း ဒုတ္တာငွေလှိုင်း
များ သဘောခြင်းတူညီသည်။

ဒုတ္တာရည် ပက်ဖျန်းခြင်းသည်
ပရလောကသားတို့၏ အငွေလှိုင်း
ပုံရိပ်များကို ခြေဖျက်ခြင်း ဖြစ်သည်
ဟု စာရေးသူက တွေးဆမိပါသည်။
မိမိ၏ အတ္တနော မတိသာဖြစ်၍ သေချာ
တိကျ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။

သို့ရာတွင် စာရေးသူသည် မြေ
ကြမ်းပုစ္ဆာနှင့် ဒုတ္တာကို အဖြေထုတ်ရာ
၌ တိကျသော အထောက်အထားကို
ပြဆိုလိုပါသည်။

ထိုအထောက်အထားမှာ ရက္ခန်းစင်
တောင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် သက်ဆိုင်ပါ
သည်။ အဖေခွဲ၏ စီမံမှုတွင်လည်း
ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးကို
တိုင်တည်မှု အထူးပြုခဲ့သည်ကို သတိ
ပြုမိပါသည်။

စာရေးသူသည် တောင်ကြီးမြို့၌
ဝန်ထမ်းဆောင်ရာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေစဉ် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်

ကြီး၏ တပည့်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော
ဝင်ရှောပိုင်ရှင် ဦးကြင်နှင့် သိက္ခာမီး
ခင်မင်ခဲ့ပါသည်။

ဦးကြင်က ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာ
တော်ကြီးပေးခဲ့သော ကလေးများ လန့်
ခြင်း၊ ပယောဂပူးခြင်း၊ မိစ္ဆာဓာတ်နှောင့်
ခြင်း၊ ဘဝဆက်ကို ဖြတ်တောက်ပေး
ခြင်းနည်းတို့ကို ပြောပြခဲ့သည်။

ထိုနည်း၏ အဓိကမှာ “ဒုတ္တာ” ဖြစ်
သည်။

စီရင်ပုံမှာ “ဖဲထီး” သံချောင်း
အတိုအစတစ်ခုခုကို ဆားရည်နှင့် စိမ်
ရသည်။ ထိုအခါ သံချေးတက်လာ
သည်။

ထိုသံချေးရည်တွင် ရဟန်းတော်တို့ ဝတ်ရုံ
သော သင်္ကန်းပောင်စ တစ်လက်ပါးချွန်ကို
နှစ်ထားရသည်။ သင်္ကန်းစတွင် သံဓာတ်
ကိန်းရန် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သံဓာတ်ကိန်းသည် သင်္ကန်းစတွင်ဒုတ္တာ

တစ်ဖက်သားချွန်ကို ထည့်ကာ အိတ်ရုံ
ကလေးချုပ်ရသည်။ ပယောဂပူးသူ၊ အစွဲ
ကပ်သူ၊ ထိတ်လန့်သူ၊ ကလေးကျေကြပေါ့
လည်တွင် ဆွဲပေးထားရသည်။

ဒုတ္တာ၏ သတ္တိမှာ စက်ဖြတ်နိုင်ကြောင်း
ပြောပြသည်။ အထူးသဖြင့် မိစ္ဆာပယောဂကို
အကုန်သိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အစီအရင်ပြုလုပ်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍
သိရသည်မှာ ဖဲထီးသံကို နှာခံဓာတ်
ကောက်လျှင် ၅+၄+၆=၁၅ ဖြစ်သည်။

(၁၈) ကို ပေါင်းသော် နဝင်းဂဏန်း(၉)
ရသည်။ ဖဲထီးသံချောင်း စိမ်ထားသော
ဆားရည်တွင် သင်္ကန်းစစိမ်ခြင်းမှာ
နဝင်းဓာတ်ကို တန်ခိုးသိဒ္ဓိရှိပြီးဖြစ်
သော သင်္ကန်းတော်၌ သွင်းပေးခြင်းဟု
ဆိုသည်။

သင်္ကန်းတော်၌ နဝင်းဓာတ်ကိန်းပြီး
မှ ဒုတ္တာထည့်ကာ အိတ်ရုံကလေး
ပြုလုပ်၍ ပရိတ်ကြီး။ ပဋ္ဌာန်းကြီးတို့နှင့်

ဆွဲပေးရခြင်းဖြစ်၍ ထိုအစီအရင်
များစွာ အစွမ်းထက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်
ပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်တို့ကို လေ့လာသုံးသပ်
ကြည့်လျှင် ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာ
တော်ကြီးသည် ဒုတ္တာကို စက်ဖြတ်ခြင်း
အတွက် အသုံးချစေခဲ့ကြောင်း
ထင်ရှားလှပါသည်။

ဤတင်ပြချက်များကို ပုံ
ဟုတ်သည်။ မှန်သည်ဟု စာရေးသူက
မပြောလိုပါ။

ဖြစ်တန်ရာသည်ကိုသာ ချိတ်ဆက်
တွေးခေါ်လျက် မြေကြမ်းပုတ္တာတို့
အဖြေထုတ် ရှင်းလင်းလိုက်ခြင်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

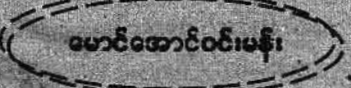
စာမျက်နှာ (၂၅၄) မှ အဆက်

ပါဘူး။ အဲ... လျှာချင်တာလေးတွေ လျှာနိုင်ဖို့ပဲ ဆန္ဒရှိနေတာကို လျှာနေရပြီဆိုတော့ ဘာမှ မလိုတော့ဘူးပေါ့။ ရတနာ
သုံးပါး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဓမ္မပရိတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း၊ တပည့်သား သံဃာတော်များကို လျှာဒါနခြင်း
သာသနာကို စောင့်ရှောက်နေတဲ့ အဘရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကို ဆည်းကပ်ခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးတရားတွေပဲ
ရတနာသုံးပါးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့နဲ့... ယုံယုံကြည်ကြည်သာလုပ် လက်ငင်းဒိဋ္ဌ အကျိုးပေးတယ်
'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ'

လေးလေးဒေါ်မေရှင်၏ ကိုယ်တွေ့ သြဝါဒကို နာခံရင်း ဦးချွန်တော့လိုက်ပါသည်။
'အေး... အေး၊ သာဓု... သာဓု... သာဓု... ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်ရှည်ပါစေ၊ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာနဲ့ ပြည့်စုံ
စေကွယ်။ ဘုရား တရား ရတနာသုံးပါးကို မျှက်မကွက်လုပ်နော်။ မမေ့နဲ့... ကြားလား၊ ဘယ်တော့မှ မဆင်းရဲဘူးကွယ်
'ဟုတ်ကဲ့ပါ လေးလေး... မမေ့မလျော့ ကြိုးစားအားထုတ်ပါမယ် လေးလေး'

အဘရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ခေတ်ဟောင်း၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဒေါ်မေရှင်တို့၏ ပဋ္ဌာန်းဆင်
အဖြစ်အပျက်ကို သတိရလျက် ကျုံးဘေး လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ပြန်ခဲ့ပါတော့သတည်း။

အာရုံစူးစိုက်စွာ သင်ကြားသော သာသနာ့အဖွဲ့နှင့်

ရှင်ရှင်ခင်းသစ်ကြီး ဒေါ်မေရှင်

မောင်ရွှေမောင်ရွှေ

၁၉၅၅ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။

ထစ်နေ့...

‘လေးလေး’

‘ဟဲ့...ဘယ်သူလဲ’

ဆောင်းထားသော ဦးထုပ်ကို ခြုံပြီးပြလိုက်မှလေးလေးဒေါ်မေရှင်

မှတစ်သွားတော့၏။

‘ဘယ်သူများလဲလို့ဟယ်...’

‘မင်း ရန်ကုန်မှာလဲလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ... လေးလေး’

‘ကောင်းတယ် မဟုတ်လား’

‘မင်းတွေ့တာတွေ လျှောက်လို့’

ခါတိုင်းဆိုလျှင် အိပ်ရာပေါ်

ခြေလှနေတတ်သောလေးလေး

သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်ကို

သွေ့ရသောကြောင့် စူးစမ်းလိုက်၏။

‘အေး...ဟုတ်တယ်ကွ။ အတော်

ပေးလန်းဆန်းနေတယ်။ အရင်ကလို

ပုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ခြေထောက်

သွားတာနာလို့ လမ်းသိပ်မလျှောက်နိုင်

ဘူး’

ဒါကြောင့် ပြီးခဲ့တဲ့မတ်လ မွေးနေ့မှာ

အဖေကြီးတို့၊ ရွှေကျွန်းမြင်တို့၊ မန္တလေး

အောင်ကျောက်တော်ကြီးတို့ သွားချင်

တာတောင် မသွားလိုက်ရဘူး။ ကဲ...

...ထိုင်၊ မင်း ဘယ်တုန်းက

သော်တာလဲ’

‘သင်ကြားမတိုင်ခင်ကပါ လေးလေး’

‘သင်ကြားတုန်းမှာ စစ်ကိုင်းဘက် သွားနေ

တဲ့အခါ အခု သင်ကြားပြီးမှ လေးလေးဆီ

သွားခဲ့တာပါ။ စစ်ကိုင်း ညောင်တုန်း

ဆရာမှာ ဦးပဉ္စင်းကြီး၊ ဦးဖေယု

ဆယ်ဟောင်းရှင်ရှင်မင်းသားကြီးကို

လဲ သွားကန်တော့ခဲ့ပါ သေးတယ်’

‘ဧပြီ... သာဓု

ကွယ်... သာဓု...

သာဓု...ဒါထက်

ကိုသာ စစ်ယောက်

ရော နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့... အဘကတော့ သူ့

ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါတယ်။ ကျန်းမာ

အောင် နေပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ်... ကိုသူခင်ကတော့

မျက်စိအာရုံပိုင်း သိပ်မကောင်းပေမယ့်

ကျန်းမာတော့ ဟိုဟိုဒီဒီ ရောက်တယ်။

မန္တလေးရောက်တိုင်းလဲ လေးလေးဆီ

ဝင်ပါတယ်။ သူနဲ့ လိုက်လာတဲ့

မိမိမြင့်အောင်တို့၊ နီနီဝင်းရွှေတို့၊ ရာမ

တို့ကလဲ လေးလေးကို ကန်တော့သွား

ကြသေးတယ်။

ကိုသူခင်က လေးလေးကို အများကြီး

ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာပဲ။ တစ်ခါက ကိုသူခင်ကို မေးမိတယ်။ အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးသီချင်းဆိုတော့ သာမန်သီချင်း လို မဆိုဘဲ ဘုရားကို အာရုံပြုပြီး ဆိုမိတယ်။

အဲဒါ ကောင်းရဲ့လားဆိုတော့... “သိပ်ကောင်းတာပေါ့ မရှင်ရဲ့၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တာမို့ ကုသိုလ် ရတာပေါ့”တဲ့။ လေးလေးဖြင့် ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အားရလိုက်တာ’

‘အခုရော...လေးလေး

နိစ္စဘတ်တွေ ပြောပါဦး’

‘အေး...အေး...လေး

လေးကလဲ ပြောပြရဦး

မယ်။ ဒါမျိုးဆိုတာက

ယုံကြည်တဲ့သူမှ ပြော

ကောင်းတာ’

အရင်ကမူ လေးလေး

နှင့်တွေ့လျှင် လောကဓနရာ အာလာပ သလ္လာပများသာ ပြောဖြစ်ကြ၏။ ယခု တစ်ခါတော့ ဘာသာဓနဘက်ကို ဦးတည်ခံကြတော့သည်။

‘လေးလေးက ဖိတ်ကြားအပ်ရယ် ထောင်တန်းဆရာတော် ဦးဥက္ကဋ္ဌယာရ ပုံတော်ရယ်၊ သာယာထောင်ဆရာတော်ရဲ့ ပုံတော်ရယ် ဆင်းရဲမှာထားတယ်။

မနက်အိပ်ရာနိမ့်တာနဲ့ အိပ်လျက်က လက် အုပ်ချိုပြီး ဝါပါသီလ ခံလိုက်တယ်။ ပြီးမှ အိပ်ရာကထပြီး ပျက်နှာသစ် ကိုယ်လက် သန့်စင် ဖိတ်ကြီး (၁၀)သုတ်ကို ဖွဲ့ဖတ် တယ်။

ပြီးတော့ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေနဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံးကို အမှုထေရယ်၊ ပေတ္တာဝိုတယ်၊ ကုန်တဲ့ အချိန်တော့တော့ လေးလေး အားနေတာပဲ၊ ပုတီးစိပ်နေတာပေါ့။

‘ထူးခြားမှုလေး တွေကရော လေးလေး’

‘ထူးခြားတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ အခု လေးလေးမှာ အရင်က ထက် ပိုပြီးလှူနိုင်တန်းနိုင်တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ မတ်လ(၁၆)ရက်နေ့က လေးလေး အသက်(၇၉)နှစ် ပြည့်တာပေါ့။

အဲဒီနေ့က ခြေထောက် နာနေတာနဲ့ ဘယ်မှ သွားနိုင်လို့ အိမ်ရှေ့ကြွလာတဲ့ သံဃာတော်များကို ထိုင်လှူတာတောင် နှစ်ထောင့်သုံးရာ ကုန်တယ်’

လေးလေးဒေါ်မေရှင် နေထိုင်ရာ မန္တလေးမြို့၊ အရှေ့ပြင်၊ အောင်တော်မူရပ်၊ မြန်နွာလမ်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတိုက်များနှင့် ကပ်နေသည်။

ကျောင်းတိုက်ကြီးများမှာ (၆၂)လမ်း တစ်လျှောက်တွင်ရှိ၍ တစ်ပြခန့်သာ ကွာဝေးသည်မို့ အိမ်ရှေ့ကြွလာသော ရဟန်းသံဃာများကို ထိုစဉ်က ဝတ္ထုငွေ လှူသည်မှာပင် နှစ်ထောင့်သုံးရာ ကုန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘အခက်အခဲ လိုအပ်နေတာ ရှိရင်လဲ အာရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကို အိမ်ဌာန်ပြု တိုင်တည်လိုက်ရင် ဆရာတော်က ပြည့်ဆည်းပေးတယ်။ အခုလဲ ခြေထောက် နာနေတာကို တိုင်တည်လိုက်တော့ မကြာခင် ပျောက်သွားမယ် သမီးလို အိမ်နဲ့ရှိတယ်’

‘ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်က ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အမိန့်ရှိပါသလဲ လေးလေး’

‘နှုတ်စီးပြီး မိန့်တာပေါ့’
‘ဘယ်သူ့ကို နှုတ်စီးတာလဲ ဆင်မှာ’
‘လေးလေးကိုပါပဲ။ လေးလေး ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ပါးစပ်ကနေ စီးပြီး မိန့်တာလေ’

‘ထူးထူးခြားခြား တွေကြုံပြီးတာ လေးတွေ ပြောပါဦး လေးလေး’

‘အများကြီးပဲကွယ်၊ အေးအေးဆေးဆေးမှ စုံအောင် ပြောရဦးမယ်။ အခုလောလောဆယ် မှတ်မိနေတာ လေး ပြောပြမယ်။ လေးလေး ရုပ်ရှင်လောကက အနားယူပြီး မန္တလေးကို ပြန်ခဲ့တော့မယ်ဆိုတော့ စမ်းချောင်း၊ အောင်သပြေလမ်းက အိမ်လေးနဲ့ ခြံကို ရောင်းပြီးမှ ပြန်မယ်ပေါ့။

ရန်ကုန်မှာ နောက်ဆုံးနေတာမို့ အေးအေးဆေးဆေး နေရင်း ရောင်းမယ်ပေါ့လေ။ ဒါနဲ့ ယူချင်တဲ့သူတွေက လာတော့ ကြည့်ကြပါရဲ့၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုး အကြိုက်မတွေ့ဘဲ ဖြစ်နေကြတာနဲ့ တစ်နှစ်ကြာသွားတယ်။

ဒီတော့ တစ်နှစ်တိတိ ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဘာလို့များ ရောင်းမထွက်တာလဲ ဆိုပြီး အဘရက္ခန်းစင်တော်အရ တော်ကို တိုင်တည်မှပဲလို့ စိတ်ကူးရလိုက်တယ်။

ရရချင်းပဲ အဘဆရာတော်အတွက် အုန်းငှက်ပျောပွဲသစ်လဲ၊ အမွှေးနံ့သာ တွေပူဇော်၊ ကိုယ်တိုင်လဲ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့ အဘဆရာတော်ကို တိုင်တည်လိုက်တယ်။

နှုတ်စီးပြီး မိန့်တော့တာပဲ။ နှစ်ပတ်အတွင်း ပြေလည်သွားမယ်ပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက်သာ ကုန်သွားတယ်။ အကြောင်းမထူးဘူး။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားပေါ့။

ဆယ်ရက်ပြည့်တဲ့ မနက်တော့မှာပဲ အငြိမ်းစားအရာရှိကြီး တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ချက်ချင်းပဲ သဘောကုသွားတယ်။ နှစ်ဦးနှစ်စပ် ညှိပြီး အရောင်းအဝယ် တည်သွားတာပါပဲ’

‘ဒါဖြင့် လေးလေးက ဟိုဟိုတုန်းကတည်းက ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကို ပွဲပေးခဲ့တာပေါ့’

‘ရုပ်ရှင်ရိုက်နေကတည်းကပဲ၊ တစ်ခါတစ်ရံက ဟတ္တရာပြု စကင်တောင် ပြောက်တာက စဉ့်ကူးမြို့နယ် ရက္ခန်းစင်တောင်လေးလေးဆရာကလေးပဲ။

အဲဒီမှာ ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်တုကြီး ရှိလေ။ အဲဒီကပဲ ဆရာတော်ဟာ အလေးစား ပြီးပြောက်သွားတာတဲ့။

လေးလေးလဲ အဲဒီကပြီ အတရားတောင်ဆရာတော်ကို ပွဲပေးခဲ့တာ အဲဒါရဲ့ရင် တိုင်တည်ခဲ့တာပဲ။ အလေးတော်က နှုတ်စီးပြီး မိန့်လှူရိုက်တယ်။ အဲ... လောဘကြီးတာတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ရန်ကုန်က အိမ်ရောင်းတုန်းကလဲ ဟာနီပထောင်နဲ့လို့ မိန့်ခဲ့တယ်။

ဟိုတစ်ခါကလဲ လေးလေး ထီထီပဲ။ “အဘဆရာတော် သမီး အယုဒ္ဓကလေးရင်လို့ ကြိုထီလက်မှတ်လေးကို အောင် မစပဲဘုရား” ဆိုတော့...

“ပိုက်ဆံ များလာရင် ပထက်ထက် ဖြစ်တတ်တယ်။ လှူရင်တန်းချင်တာပဲ လာရင် ဖော်တော့” ဆိုပြီး မိန့်တဲ့ အဲဒီနောက်ပိုင်း လေးလေးကို ထီထီလက်မှတ်ပေး တွေ့ရတာပဲ။ ကိုယ်စိတ်မှာ လှူချင်တာလေးတွေ ရပြီပေါ့’

‘ကိုယ့်ဆန္ဒလေးတွေ တော့ စိတ်ချမ်းသာနေတာပေါ့’
‘လေးလေးရာ’
‘အေးပေါ့... လေးလေး စားနဲ့’

စတင်သုတ်မှာ

ပြေးလိုက်နေတဲ့မိန်းမ

တောကြား ကျောက်

ထွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၄ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ မြန်မာ့မြို့မှာ လမ်းဆောက်လုပ်ရေး ဆေးအဖွဲ့(၂)မှ တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်နေကြပြီး တစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

အဲဒီစီမံကိန်းမှာ စာရေးသူဟာ ဆေးအဖွဲ့တစ်ဦးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အချိန်ကပါ။ စီမံကိန်း လုပ်ငန်းများ အမြန်ပြီးစေရန် အထက် ကြီးများ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ လုပ်ငန်းများအား မနားမနေ ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ လုပ်ကိုင်သည့် အပိုင်းမှာ မြို့လုပ်ငန်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် အဖွဲ့က ပူးတွဲတာဝန်ယူရသည့် ပုဂ္ဂိုလ် တို့က ဦးအောင်ကြည်ပါ။ သူက ဆေးအဖွဲ့အဖွဲ့များနှင့် စာရေးသူက ဆောင်ရွက်ကြ ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မြေကြီးလုပ်ငန်း၏ တာဝန်ခံ အင်ဂျင်နီယာမှာ ဦးကျော်လှိုင် (ယခု အင်ဂျင်နီယာမှူး) ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဦးကျော်လှိုင်မှာ လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ(မြို့ပြ) ဖြစ်ပြီး ဦးအောင်ကြည်နှင့် စာရေးသူတို့မှာ အင်ဂျင်နီယာ(စ)မြို့ပြများ ဖြစ်ကြပါ သည်။

နေ့ခင်းပိုင်း အလုပ်ကို နံနက်(၆) နာရီမှာစ၍ (၁၁)နာရီမှာ ထမင်းစားချိန် (၁)နာရီ နားပါသည်။ နေ့လယ်(၁၂) နာရီမှာ လုပ်ငန်းပြန်စ၍ ညနေ(၅) နာရီမှာ တစ်ကြိမ် ရပ်နားပါသည်။

ညလုပ်ငန်းများကို ညနေ(၆)နာရီ အချိန်ပြန်စပြီး ည(၁၁)နာရီတွင် ရပ် နားပါသည်။ လုပ်ငန်း လိုအပ်ချက်အရ (၁၂)နာရီအထိသော် လည်းကောင်း၊ ည(၁)နာရီထိသော် လည်းကောင်း၊ နာရီပြန်(၂)ချက်ထိသော် လည်း ကောင်း လုပ်ရသည်များလည်း ရှိပါ သည်။

အင်ဂျင်နီယာမှူးသည် နံနက်(၇) နာရီဝန်းကျင်တွင် လုပ်ငန်းခွင်အားလုံး သို့ လှည့်လည် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားပါသည်။ လက်ထောက် အင်ဂျင်နီယာမှာ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ရုံးလုပ်ငန်းများနှင့် တခြားအရေးကြီးကိစ္စများမှအပ ကျန် အချိန်များတွင် အချိန်ပြည့် အလုပ်ခွင် မှာ ကြီးကြပ်လျက် ရှိနေပါသည်။

ညအချိန်များမှာတော့ အင်ဂျင်နီယာ မှူးနှင့် လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ တို့က ည(၈)နာရီဝန်းကျင်တွင် လာ ရောက် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီး လိုအပ် သည်များ ညွှန်ကြားကာ ပြန်သွားလေ့ ရှိပါသည်။ သူတို့၏ ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း ကျွန်တော်တို့က လုပ်ငန်းကို အကောင်အထည် ဖော်ကြရပါသည်။

တစ်ညမှာတော့ အင်ဂျင်နီယာမှူး ဦးဘွန်ကြည်က ပုံမှန်အတိုင်းပင် လာ ရောက်ကြည့်ရှုပြီး ပြန်သွားပါပြီ။ လက် ထောက်အင်ဂျင်နီယာ ဦးကျော်လှိုင်မှာ တခြားအလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေ၍ ပုံမှန်

အချိန်တွင် လုပ်ငန်းခွင်သို့ ရောက် မလာသေးပါ။

အဲဒီညက ကျွန်တော်တို့ အလုပ် လုပ်နေသော လုပ်ငန်းခွင်မှာ မြေလမ်း အဟောင်းနှင့် မြေလမ်းအသစ် ဆုံ သည့် နေရာ၏ တောင်ဘက်အခြမ်း နှစ်စန့်-မိုးန့် ဆက်သွယ်ထားသည့် ကားလမ်းဘက်သို့ ဦးတည်သော အပိုင်းများရှိသည့် ဧရိယာတွင် မြေကြီး လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်နေခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့မြေကြီးလုပ်ငန်းခွင်မှာ မြေထိုးစက်၊ မြေခြစ်သယ်စက်၊ မြေသိပ် စက်၊ မြေညှိစက်၊ မြေကော်တင်စက်နှင့် မြေမော်တော်ယာဉ်များ ရှိပါသည်။ ယင်းစက်ယာဉ်များနှင့် လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ကြရပါသည်။

အဲဒီည(၁၀)နာရီခန့်တွင် မြေ အောက်တင်စက် မောင်းသော မောင်းအေးကြွေ ဆိုသူက စာရေးသူ အား ပြောပါသည်။

‘ဆရာ ကျောက်ခွဲစက်က ဆရာဦးတင်ပြန် ချစ်ဦးလှအစ်ကိုက မှာလိုက်ပါတယ်။ ဆရာ ကို ပြောပြီး (၁၀)နာရီလောက်မှာ ကျောက်ခွဲ စက်ကို လာခဲပါတဲ့ ဆရာကို သေသေရာရာ ပြောပြပါလို့ မှာလိုက်ပါတယ်’

‘ပုံမှန်အားဖြင့်တော့ မြေကော်တင် စက်သည် ကျွန်တော့်အလုပ်သိမ်းမှ ကျောက်ခွဲစက်ကို သွားလုပ်ရတာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် ကျောက်ခွဲစက် အလုပ်မှာ အရေးတကြီး လိုအပ်လာ လျှင်တော့ လိုသည့်အချိန်မှာ စက်ကို လွှတ်ပေးရတာလည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေသည် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး လက်တွဲပြီး တိုင်ပင်ကြကာ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေးကို အဓိကထား ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ဦးမှာ လိုအပ်ချက်ရှိလျှင် အခြားသူများက

ပိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးပေးကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ည(၁၀)နာရီ သာသာ အချိန်လောက်မှာ မောင်အေး ကြွေကို ခေါ်ပြီး သူ၏စက်အား ကျောက်ခွဲစက်သို့ လွှတ်လိုက်ပါတော့ သည်။

အေးကြွေ၏ မြေကော်တင်စက် ထွက်သွားပြီး မကြာလိုက်ပါ။ လက် ထောက်အင်ဂျင်နီယာ ဦးကျော်လှိုင်၏ ကား ရောက်ရှိလာပါသည်။ ဦးကျော် လှိုင်၏ကားက မြေလမ်းအဟောင်း ဘက်က မောင်းအလာ၊ အေးကြွေ၏ စက်က လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ဆဲ ပြေး လမ်းအသစ်ဘက်က ကျောက်ခွဲစက် သို့အသွား ကိုက်(၁၀၀)ခန့်လောက် အကွာအဝေးမှာ ဆက်၍ မောင်းသွားပါ သည်။ လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ၏ ကားကလည်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်း ခွင်သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

‘ရောက်သည်ဆိုလျှင်ပဲ...’

‘အေးကြွေဆိုတဲ့အကောင်... မိန်းမ တစ်ယောက် ခေါ်လာပြီး စက်ပေါ်တော့ မတင်ဘူး။ လူကြီးတွေ ဆူမှာ ထက်မှာ ကြောက်လို့နဲ့တုတယ်။ ကောင်မလေးကို စက်နောက်က လိုက်ခိုင်းထားအမ်း။

လူကြီးတွေ မမြင်ရတဲ့ နေရာရောက်မှ စက်ပေါ်ကို ခေါ်တင်မှာနဲ့တုတယ်။ ပြောလိုက် ရလို့နဲ့ တူပါရဲ့ဗျာ... ဆံဖုံးလဲပြောလျှော့ပြီး ဆံပင်တွေက ဖားလျားကျလို့... ဆံဖုံးဆီ က ထွက်သွားတော့ မမြင်လိုက်ဘူးလား’ အဲဒီလို ဦးကျော်လှိုင်က မေးပါ သည်။

‘အေးကြွေရဲ့စက် ဒီကအသွားမှာ သူ့ညီအေးချိုနဲ့သူ ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက်ပါပဲ။ မိန်းမတစ်ယောက်မှ မပါ၊ ပါဘူးခင်ဗျာ။ ဒီနားက လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တွေ အားလုံး သိကြပါတယ်’ ကျွန်တော့်အနီးမှာရှိသည့် လူအား

လုံးကလည်း မည်သည့် မိန်းမ ပါကြောင်း၊ သူ့ညီအေးချို၏ ယောက်သား အဖော်အဖြစ် လိုက်ဖက် သွားကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။ လက်ထောက် အင်ဂျင်နီယာ ဦးကျော်လှိုင်၏ မျက်စိဖြင့် အထင် အရှား မြင်လိုက်ရသည့် မျက်နှာ ကိုယ်တွေ့ပါ။ ဦးကျော်လှိုင် စကား လည်း ငြင်းဖွယ်ရာ မဟုတ်သည့် မှန်သောစကား ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည် ခဲ့ပါသည်။

အဲဒီအချိန် ဒေသခံတစ်ဦးဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ထဲမှ ဦးအောင် ညွန့်ဆိုသူက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပါသည်။

‘ဆရာတို့ ဝေယျာဉ်ကွင်းစီမံကိန်း ဖုံးအုပ်ကတည်းက ဝေယျာဉ်ကွင်း အချိန်ပုံ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်ကြံ တွေဟာ မကြာစေဘဲဆိုလို့ နောက်က မိန်းမတစ်ယောက် ထို ကတည်းက ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတာ တစ်ဆင့် ကျွန်တော် ကြာခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြို့ခံလူ အများစု သိနေကြပါတယ် ဆရာ’

အဲဒီလို ဦးအောင်ညွန့်က ချစ်ဦး သည်။

ယခု အေးကြွေ၏ စက်နောက် ပြေးလိုက်နေသည့် မိန်းမသည် ‘လောကသူတစ်ဦး’ ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ သိကြရပါတော့မ ခင်ဗျား...။

ချစ်လှစွာသော စာဖတ်ပရိသတ် အတွက် ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုအား အတိုင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

တောင်တွင်း ကျော်ငြိမ်း

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

ဦးသူတော်ကြီး

ခွင့်လွှတ်ပေလိုသာ

ညောင်ပင်နှင့် ဦးသူတော်

မြန်မာလူမျိုးအများစု၏ အယူအဆတွင် သစ်ပင်များ၌ သစ်ပင်စောင့်နတ် နှစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပြီး သစ်ပင်ကြီး သူတို့မှ ရုက္ခစိုးနတ်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ထားသက်တမ်းရှည် ညောင်ပင်ကြီးများတွင်မူ ဦးသူတော်(မိုးသူတော်)ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိညောင်ပင်ခြေရင်း ရွှေပလ္လင်ပေါ်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူရာ ညောင်ပင်သည် သစ်ပင်များအနက် မြတ်စွာသောအပင်ဖြစ်၍ သူတော်ဘာဝတို့ နိတင်းနေထိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီးများသည် မြို့ဦးထိပ်၊ မြို့ဦးထိပ် စေတီများအနီး၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများအနီး၌ အများဆုံး ရှိကြပြီး အကိုင်းအခက်များ ဝေသာထိုင်ကာ ယုံကြည်သူအချို့က

ညောင်ပင်ကြီးများ၏ ပင်စည်တွင် ဖြစ်စေ၊ သီးခြားဖြစ်စေ သစ်သားဖြင့်(၄) တိုင်စင် နတ်ကွန်းလုပ်ထားသည်။ ထို့နောက် ညဉ့်ပိုင်းနှင့် မနက်စောစောအချိန်တို့၌ ဖယောင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

အဆိုပါ ညောင်ပင်အောက်နှင့် နတ်ကွန်းအနီးတွင် အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း၊ မဖွယ်မရာပြုမှု ပြောဆိုခြင်းများ မပြုကြပါ။

ညောင်ပင်ကြီးများရှိ ဦးသူတော်တို့သည် ယင်းတို့ကို ယုံကြည်အားထားသူများအား ကူညီတတ်သောကြောင့် အချို့က သားသမီးရတနာ ရရှိအောင် ဆုတောင်းခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာပေါများ

ကြွယ်ဝအောင် ဆုတောင်းခြင်း ပြုကြပါသည်။

ဆုတောင်း ပြည့်သူများရှိသလို မပြည့်သူများလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်အနေနှင့်မူ ညောင်ပင်ကြီးများတွင် ဦးသူတော်ရှိသည်ကို ယုံကြည်ပါသည်။ ယုံကြည်ရသည့် အကြောင်းမှာ...

ညောင်ပင်ကြီးကို ဒုတိယ ညောင်ပင်ကြီးအောက်၌ သစ်ရွက်ခြောက်များ ဖိနှိပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သတိပေးခံရပုံ

ကျွန်တော် ရောဂါတိုင်းဒေသကြီး မအူပင်မြို့တွင် အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေး ဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေး၊ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမြို့တွင် ဌာနမှ ဆောက်လုပ်ပေးထားသော အိမ်မှာ ဝန်ထမ်းကုန်းရပ်ကွက်တွင် ခြံဝင်းကျယ်ကြီး(၁)ခု အတွင်း၌ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်ကပင် ဆောက်လုပ်ထားခဲ့ရာ ရှေးခေတ်ဘိတ်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။

ဘိတ်မှာ (၂)ထပ်ဖြစ်ပြီး ရှေ့တွင် ဆင်ဝင်ရိုက်က ဆင်ဝင်နှင့် ကပ်လျက်တွင် ညောင်ပင်ကြီး(၁)ပင်မှာ ဘိတ်သက်တမ်းနှင့်အတူတူ နှစ်(၁၀၀) ဝန်းကျင် သက်တမ်းရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းပြောလုံးပတ်လည်း ကြီးကာ အကိုင်းအခက်များ ဝေဆာ အုပ်ဆိုင်းနေပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီး အောက်ခြေတွင် (၄)တိုင်စင် သစ်သားနတ်စင်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ဘိတ်အပေါ်ထပ်တွင် နေပါသည်။

အဆိုပါ ဘိတ်သို့ စရောက်သည့် နေ့က အခြားဒေသသို့ ရာထူးတိုးဖြင့် ပြောင်းရွှေ့တော့မည့် ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ပြောသည်မှာ ညောင်ပင်ကြီးတွင် သူတော်စင် ဦးသူတော်ကြီး ရှိကြောင်း...

ညောင်ပင်အောက်ခြေတွင် အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း၊ အမှိုက်သရိုက် သားငါးများ ပစ်ခြင်း၊ ညောင်ပင်ကိုင်းများကို ခုတ်ခြင်း၊ သစ်ရွက်ခြောက်များကို မီးရှို့ခြင်း၊ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာ ပြောဆိုခြင်းတို့ကို ဦးသူတော် မကြိုက်ကြောင်း...

နတ်စင်တွင် ညအချိန် မီးပူဖော်ခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လျှာခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးရန် သူနေခဲ့သည့် နှစ်များအတွင်း အထက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ပေးခြင်းကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းကြောင်း ပြောပါသည်။

ရှုံးမှ ဒေသခံ ဝန်ထမ်းများကလည်း ညောင်ပင်ကြီးတွင် ဦးသူတော် ရှိသည်

ကို ဝန်ထမ်းကုန်းရပ်ကွက် တစ်ခုလုံး သိကြောင်း ပြောပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ညောင်ပင်ကြီးအောက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း၊ နတ်စင်တွင် မီးထွန်းခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းကပ်လျှာခြင်းတို့ကို မပြတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

တာဝန်ထမ်းဆောင်၍ မကြာခင် တစ်ရက်တွင် ဂေရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တိုင်းရုံးက အစည်းဝေးဖိတ်သဖြင့် တိုင်းရုံးစိုက်ရာ ပုသိမ်မြို့သို့ အစည်းဝေးသွားတက်ရာ ဘိတ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူနှင့် တူ(၁)ဦး ကျန်ခဲ့ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူသည် ဘွဲ့ရတစ်ဦးဖြစ်ပြီး လောကီရေးရာများကို ယုံကြည်မှုမရှိ၊ အလေးအနက်လည်း မထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ တူဖြစ်သူမှာလည်း လူငယ်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ထူးထူးထွေထွေ မစဉ်းစားတတ်သေးပါ။

ပထမနေ့တွင် အစည်းအဝေး မပြီးသဖြင့် ပုသိမ်မြို့ တည်းခိုခန်းတွင် ညအိပ်ပါသည်။ ညပိုင်းတွင် ဇနီးဖြစ်သူထံ ဖုန်းဆက်ရာ နေကောင်းကြောင်း အိမ်ကို စိတ်မပူဘဲ အစည်းဝေး ဆက်တက်ရန် ပြောပါသည်။

နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာထစတွင် ဇနီးဖြစ်သူထံ ဖုန်းဆက်ရာ ဇနီးဖြစ်သူက...

ညတန်းက အကောင်ကြီး ဒီမနက်အိပ်ရာထမှ လမ်းလျှောက်လို့မရတော့ဘူး ဖုန်းဆက်ကို တရွတ်ဆိုပြီး လာရတယ် အိမ်ထဲကလဲ တရွတ်ဆိုသွားရတယ် သိပ်ဒုက္ခ ရောက်

တယ်' ဟု ငိုသံပါနှင့် ပြောပါသည်။ ကျွန်တော် အလွန် ထိတ်လန့်သွားပြီး ကျွန်တော်က...

'လေဖြတ်တာလား' ဟု မေးရာ...

'မဟုတ်ဘူး... ဘယ်လိုမှ မနေဘူးပါးလဲ မရွံ့ဘူး၊ ခေါင်းလဲ ကြည့်ထင်တယ်၊ လမ်းမလျှောက်နိုင်တာ တစ်ခုရှိတယ်၊ ကျန်တာ အကုန်ကောင်းတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ 'မနေ့ညနေက ဘာတွေလုပ်သလဲ ဟု မေးရာ...

'ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ မလုပ်ဘူး အိမ်ခြံမြေထဲ သန့်ရှင်းရေးလုပ်တယ်၊ ညောင်ပင်အောက်တွင် တပြက်လှည်း စုပြီး မီးရှို့တယ်၊ ဆင်ဝင်နဲ့ မယွတ်တဲ့ ညောင်ပင်ကြီးတူလေးကို နတ်ခိုင်းတယ်၊ ဒီထပ်ထဲ ရှိတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ 'ဘယ်နားမှာ မီးရှို့တာလဲ' ဟု မေးရာ...

'ညောင်ပင်အောက်က နတ်စင်နား ရှိတာ' ဟု ပြောပါသည်။

'အဆို ဒုက္ခတော့ရောက်ပြီ အညစ်အကြေး စွန့်တာတောင် မကြိုက်တာ ညောင်ပင်ကြီးကို ခုတ် မီးလဲ ရှို့ဆိုတော့ သည်မှာမှားတယ် တစ်ခုခုတော့ သတ်ပေးတာနော်'

ဟု တွေးမိပြီး ဖုန်းပြောပြီးသည်နှင့် တည်းခိုခန်း၌ပင် ဘုရားရှိခိုးပြီး ညောင်ပင်ကြီးရှိ ဦးသူတော်ထံ စိတ်ညွတ်စာ မသိနားမလည်သော 'ဇနီးဖြစ်သူ မှားယွင်းမှုကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးရန် အဝေးကနေ လှမ်းလေ့လာလိုက်ပါသည်။

သွေးသားရောဂါမဟုတ်၍ ချစ်သူ

စာမျက်နှာ (၂၆၂) မှ အဆက်

မလှုပ်မယှက်ကြီးကွ။
စောစောကလို့ ကွယ်ပျောက်မသွား
ဘူး။ နောက်ထပ် ဆက်ပစ်ရအောင်
တာမှမရှိဘူး။ ဓာတ်မီးတစ်လက်သာ
ရှိတော့တာ။ ကြက်သီးတွေထဲ ခေါင်း
နားပန်းကြီးလာပြီ။ ရွာကို တချို့တည်း
ဆောင်ပြေးလာရတယ်။

တစ္ဆေမက ငါ့ဦးခေါင်း လာမရင်
မားမနေ ခုတ်မှာ သူသိတယ်ကွ။ ဒါ
ကြောင့် ဝေးဝေးက မြေကြီးကို ပုတ်နိုး
တာ။ လူတို့ရဲ့ စိတ်အကြိုကို သိတယ်
'သိတာပေါ့ကွ' ဝါခေါင်း လာမဟာထောင်
'အိမ်ပျော်ပျော်သိလို့ လာမဟာ။ အိမ်ရင်
ပောင်ဆောင်နေတော့ အိမ်ပျော်သိလို့
အနားထောင် မလာဘူး။

ပရုလောကထားဆွေဟုလဲ သူတို့ရဲ့ ဘဝ
အဆင်အတန်းအလိုက် ကပ္ပဒိတန်းတွေ
ရှိကြတယ်။ အတိတ်က ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်
အကုသိုလ်ကံတွေလိုက်ပြီး အကျိုးပေးတာ
'အေး ဟုတ်တာပေါ့'

ကိုစံသည် ကိုစံနဲ့ပေးသော ရေခွေး
ကြမ်းတစ်ခွက်ကို မော့ချလိုက်သည်။

'ကဲ... ငါလဲ ညက ယုန်ထောင်ထား
ခဲ့တဲ့ပိုက်တွေ သွားဖြုတ်ချဦးမယ်
ကွာ။ ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... ညက တစ္ဆေမ
ကို လှမ်းပစ်လိုက်တဲ့ မားမတို့လေး
ကိုလဲ ယုန်ရဦးမှာ'

ကိုစံသည် ပြောပြောဆိုဆို တောင်
ကုန်ဆီသို့ သွားပါတော့သည်။

မှတ်ချက် ။ အနှစ်(၅၀)ခန့်က
ဖြစ်ရပ်မှန်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါ
သည်။ နားမည်များကို ပြောင်းလဲ
ထားပါသည်။ ပြောပြခဲ့သူမှာ စာရေး
သူ၏ဦးလေး (ဦးလှစိန်) ဖြစ်ပါ
သည်။

ဝလင်း ဦးကျော်

အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်သေးသောကြောင့်
ဇနီးဖြစ်သူကို ဆေးရုံသို့ မသွားစေ
ထားပါ။

ထို့နောက် အစည်းဝေးခန်းဝင်ပြီး
ထုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ချိန်တွင်
သူကြီးများနှင့် လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်
ဆောင်ရွက်နေခြင်းကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူ
အင်္ကျီကို မတွေ့တော့နိုင်တော့ပါ။

နေ့လယ်ပိုင်း အစည်းဝေးပြီးလျှင်
ဦးချင်း နေအိမ်သို့ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်
ပြန်ခဲ့ရာ ဇနီးဖြစ်သူမှာ တရွတ်ဆွဲသွား
နေသည့်အခြေအနေမှ ထိုင်နိုင်ထနိုင်
ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက်
နိုင်သေးပါ။ ကျွန်တော်သည် ခရီး
ဆက်မဆိုက်ပင် ညောင်ပင်အောက်
၌ နတ်စင်ရှေ့ရှိ မီးရှို့ထားသော
အိမ်ခွက်ခြောက်ပြာများကို ရှင်းခြင်း၊
သန့်ရှင်းအောင် ရေဖျန်းခြင်း။ နတ်စင်
ပေါ် ပန်းအသစ်၊ ရေချမ်းအသစ်များ
အပ်လှူခြင်း။ အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်း
တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူမှာ ဘိုတ်ပေါ်မှ အောက်
ဆံသို့ မဆင်းနိုင်သေး၍ ကျွန်တော်
အိမ်ဦးတည်းပင် ဇနီးဖြစ်သူ၏ မှား
ဆင်မှုကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန်၊ နောက်
ဆင်မဖြစ်စေရန် စောင့်ထိန်းပါမည်
ဖြစ်ကြောင်း ဦးသူတော်ကြီးကို တောင်း
ဆိုပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူကိုလည်း ဘိုတ်ပေါ်မှ
၌ တောင်းပန်စေပါသည်။

ညနေပိုင်းအချိန်တွင် ဇနီးဖြစ်သူမှာ
အိမ်ပေါ်၌ လမ်းပြန်လျှောက်နိုင်
အောင် တိုးတက်လာပါသည်။

အခြေထောက်များ ကွေး၍ဆန့်၍
ကောင်းသေးသဖြင့် ဘိုတ်လှေကား
အောက်မှ ဆင်းခြင်း၊ တက်ခြင်း မပြုနိုင်
အောင် ထိုနေ့ ညမှောင်ရီပျိုးချိန်တွင်

ညောင်ပင်ကြီးအောက်ရှိ နတ်စင်တွင်
ဖယောင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်ထွန်း။
သောက်ရေကပ်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူ၏ မှား
ယွင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် ဦးသူတော်
ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် တောင်းပန်ပါ
သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက် အိပ်ရာထပြီး
နောက် ဇနီးဖြစ်သူသည် အံ့ဩစရာ
ကောင်းလောက်အောင် ဘိုတ်အောက်
သို့ ဆင်းခြင်း၊ တက်ခြင်း ပုံမှန်သွား
လာ လှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ပြုနိုင်ပါတော့
သည်။

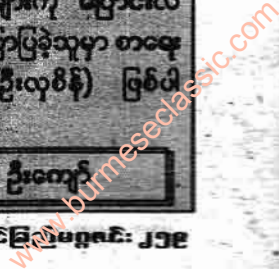
ကျွန်တော်က စိတ်မချသဖြင့်
“လမ်းလျှောက်ရတာ မူလအတိုင်း
ပြန်ဖြစ်လာပြီလား” ဟု မေးရာ
“မူလအတိုင်းပြန်ဖြစ်သွားကြောင်း”
ပြောပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ၏ လမ်း
မလျှောက်နိုင်လောက်အောင် တရွတ်
ဆွဲသွားနေရသော ရောဂါသည် သွေး
သားကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါဆိုပါက
ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ ဖြစ်
ပြီး တစ်ညအိပ်နှင့်ပင် ကင်းကင်းရှင်း
ရှင်း ပြန်ပျောက်သွားမည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် သူတော်ကောင်းနေသည့်
နေရာအောက်တွင် မီးရှို့ခြင်း၊ သူတော်
ကောင်းနေသည့် ညောင်ပင်မှ သစ်ကိုင်း
ကို ခုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးသူတော်ကြီး
က သတိပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။

မှားယွင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်
တောင်းပန်လိုက်သောအခါ ဦးသူတော်
ကြီးက ခွင့်လွှတ်သဖြင့် တစ်ညအိပ်နှင့်
ပင် မူလအတိုင်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်
လာသည့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို စာရှုသူ
များ ဖတ်ရှု သတိပြု ဆင်ခြင်နိုင်ပါရန်
မျှဝေးပေးလိုက်ပါသည်။

မောင်ကံ(တံထားရွာ)

အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်သေးသောကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူကို ဆေးရုံသို့ မသွားစေ တော့ပါ။

ထို့နောက် အစည်းဝေးခန်းဝင်ပြီး ထုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ချိန်တွင် သူကြီးများနှင့် လုပ်ငန်းအရပ်ရပ် ဆောင်ရွက်နေခြင်းကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူ ခင်စိန်ကို မတွေ့စတာနိုင်တော့ပါ။

နေ့လယ်ပိုင်း အစည်းဝေးပြီးလျှင် ဇနီးနှင့် နေအိမ်သို့ မော်တော်ယာဉ်ဖြင့် ပြန်ခဲ့ရာ ဇနီးဖြစ်သူမှာ တရွတ်ဆွဲသွား နေသည့်အခြေအနေမှ ထိုင်နိုင်ထိုင် ခြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက် နိုင်သေးပါ။ ကျွန်တော်သည် ခရီး ဆောက်မဆိုက်ပင် သောင်ပင်အောက် ကြံ နတ်စင်ရွှေရှိ မီးရှို့ထားသော သစ်ရွက်ခြောက်ပြာများကို ရှင်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းအောင် ရေဖျန်းခြင်း၊ နတ်စင် သွင် ပန်းအသစ်၊ ရေချမ်းအသစ်များ အပ်လျှာခြင်း၊ အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်း နှစ် ထွန်းညှိပူဇော်ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူမှာ ဘိုတဲပေါ်မှ အောက် သစ်သို့ မဆင်းနိုင်သေး၍ ကျွန်တော် သစ်ဦးတည်းပင် ဇနီးဖြစ်သူ၏ မှား မှင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန်၊ နောက် ဆောင်မဖြစ်စေရန် စောင့်ထိန်းပါမည် ဆိုကြောင်း ဦးသူတော်ကြီးကို တောင်း နှစ်ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူကိုလည်း ဘိုတဲပေါ်မှ နေ၍ တောင်းပန်စေပါသည်။ ညနေပိုင်းအချိန်တွင် ဇနီးဖြစ်သူမှာ ဘိုတဲပေါ်၌ လမ်းပြန်လျှောက်နိုင် ဆောင် တိုးတက်လာပါသည်။

ခြေထောက်များ ကွေး၍ဆန့်၍ ဆောင်းသေးသဖြင့် ဘိုတဲလှေကား မှာထိုးဆွဲဆင်းခြင်း၊ တက်ခြင်း မပြုနိုင် သေးပါ။ ထိုနေ့ ညမှောင်ရိပ်ချိန်တွင်

ညောင်ပင်ကြီးအောက်ရှိ နတ်စင်တွင် ဖယောင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်းထွန်း။ သောက်ရေကပ်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူ၏ မှား ယွင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် ဦးသူတော် ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် တောင်းပန်ပါ သည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက် အိပ်ရာထပြီး နောက် ဇနီးဖြစ်သူသည် အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ဘိုတဲအောက် သို့ ဆင်းခြင်း၊ တက်ခြင်း ပုံမှန်သွား လာ လှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ပြုနိုင်ပါတော့ သည်။

ကျွန်တော်က စိတ်မချသဖြင့် **“လမ်းလျှောက်ရတာ မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာပြီလား”** ဟု မေးရာ **“မူလအတိုင်းပြန်ဖြစ်သွားကြောင်း”** ပြောပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ၏ လမ်း မလျှောက်နိုင်လောက်အောင် တရွတ် ဆွဲသွားနေရသော ရောဂါသည် သွေး သားကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါဆိုပါက ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ ဖြစ် ပြီး တစ်ညအိပ်နှင့်ပင် ကင်းကင်းရှင်း ရှင်း ပြန်ပျောက်သွားမည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် သူတော်ကောင်းနေသည့် နေရာအောက်တွင် မီးရှို့ခြင်း၊ သူတော် ကောင်းနေသည့် ညောင်ပင်မှ သစ်ကိုင်း ကို ခုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးသူတော်ကြီး က သတိပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။

မှားယွင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်လိုက်သောအခါ ဦးသူတော် ကြီးက ခွင့်လွှတ်သဖြင့် တစ်ညအိပ်နှင့် ပင် မူလအတိုင်း ပြန်လည်ကောင်းမွန် လာသည့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို စာရှုသူ များ ဖတ်ရှု သတိပြု ဆင်ခြင်နိုင်ပါရန် မျှဝေးပေးလိုက်ပါသည်။

မောင်ကံ(တံတာရွာ)

စာမျက်နှာ (၂၆၂) မှ အဆက်

မလှုပ်မယှက်ကြီးကွ။

စောစောကလို ကွယ်ပျောက်မသွား ဘူး။ နောက်ထပ် ဆက်ပစ်ရအောင် ဘာမှမရှိဘူး။ ဓာတ်မီးတစ်လက်သာ ရှိတော့တာ။ ကြက်သီးတွေထ၊ ခေါင်း နားပန်းကြီးလာပြီ၊ ရွာကို တချို့စာည်း ဆောင်းပြေးလာရတယ်။

တစ္ဆေမက ငါ့ဦးခေါင်း လာမရင် ဓားဝန် ခုတ်မှာ သူသိတယ်ကွ။ ဒါ ကြောင့် ဝေးဝေးက မြေကြီးကို ပုတ်နှိုး တာ။ လူတို့ရဲ့ စိတ်အကြံကို သိတယ်' 'သိတာပေါ့ပေါ့၊ ငါ့ခေါင်း လာတာထောင် အိပ်ပျော်နေမှန်းသိလို လာမဟာ၊ အိပ်ရပ် ယောင်ဆောင်နေတော့ ဖအိပ်ပျော်သိလို အနားထောင် မလာဘူး။

ပရလောကဿာတွေဟယ် သူတို့ရဲ့ အဝ အဆင့်အစားအလိုက် ကမ္ဘာ့ဦးတန်းတွေ ရှိကြတယ်။ အတိတ်က ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတွေလိုက်ပြီး အကျိုးပေးတာ' 'အေး ဟုတ်တာပေါ့'

ကိုစံသည် ကိုစံနှင့်ပေးသော ရေခွေး ကြမ်းတစ်ခွက်ကို မော့ချလိုက်သည်။

'ကံ... ငါ့လဲ ညက ယုန်ထောင်ထား ခဲ့တဲ့ပိုက်တွေ သွားဖြုတ်ချေဦးမယ် ကွာ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... ညက တစ္ဆေမ ကို လှမ်းပစ်လိုက်တဲ့ ဓားမတိုလေး ကိုလဲ ယုန်ဦးမှာ'

ကိုစံသည် ပြောပြောဆိုဆို တောင် ကုန်းဆီသို့ သွားပါတော့သည်။

မှတ်ချက် ။ အနှစ်(၅၀)ခန့်က ဖြစ်ရပ်မှန်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။ နာမည်များကို ပြောင်းလဲ ထားပါသည်။ ပြောပြခဲ့သူမှာ ဓာရေး သူ၏ဦးလေး (ဦးထွန်း) ဖြစ်ပါ သည်။

ဝလင်း ဦးကျော်

မကျီးတန်းရွာကလေးသည် အိမ်
ခြေ (၇၀)ကျော်ရှိသော ရွာကလေး
ဖြစ်သည်။ အထက်အညာဒေသတွင်
ရှိပြီး ရောဝတီမြစ်ကမ်းနှင့် (၇)မိုင်ခန့်
အကွာ မြစ်၏ အနောက်ဘက်တွင်
ရှိသည်။

ရွာ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ဆည်ရေ
သောက် လယ်မြေများရှိပြီး ရွာ၏
တောင်ဘက်တွင် ကုန်းမြေများရှိသည်။
ယာမြေများဖြစ်ပြီး ကေ(၅၀၀၀) နီးပါး
ရှိသည်။

ရွာတွင် လယ်သမား၊ ယာသမားများ
နှင့် လယ်ယာလုပ်သားများ နေထိုင်ကြ
သည်။ ကိုပွေလီ၊ ကိုစိန်၊ ကိုစံနှင့်
ကိုတက်တိုးတို့သည် တောင်ကုန်းမြေ
များပေါ်တွင် ညအခါ ယုန်လိုက်လေ့
ရှိသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်တွင် သန်း၊
ဒဟတ်၊ ဇီး(ဆီး)၊ ချင်းယား၊ နဘဲ၊
ထနောင်း၊ မန်ကျည်း၊ ကြောင်ဝါ၊
ရှားနှင့် ဂျုတ်ပင်များ အများဆုံး ပေါက်
လေ့ ရှိသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်တွင် နေရာများကို
အမည်အသီးသီးနှင့် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။
**မထုံးကုန်း၊ အရိုးတောင်ကုန်း၊ စက်
ကုန်း၊ ဝိုးလူးကန်ကွင်း၊ တဝိုးတေ
ယာကွင်း၊ ဂျုတ်ပင်ကွင်း၊ ဝေရိကြီး
ကွင်း**စသည်ဖြင့် အမည်များ သမုတ်
ထားကြသည်။

ဂျုတ်ပင်ကွင်းဟု ခေါ်ခြင်းမှာ မြေ
မျက်နှာပြင် ချိုင့်ဝှမ်းသော နေရာတွင်
ဂျုတ်ပင်က ပေါက်နေသည်။ ချိုင့်ဝှမ်း
မြေဖြစ်သဖြင့် မိုးရွာသောအခါ ရေများ
တင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး အစိုဓာတ်အတော်နှင့်
မခြောက်သွေ့ပေ။

အစိုဓာတ်ကြောင့် မြက်များ အခြား
နေရာထက် ရှင်သန်စိမ်းလျက်နေ

လူတို့၏ မိတ်ဆွေကြိုက် သိသော

ဝရဏောကသား

စလင်း ဦးကျော်

သည်။ မြက်များပေါသဖြင့် နွားကျောင်း
သားများ ဆုံစည်းကြသည်။ နွားကျောင်း
စားကျက်ကွင်းဖြစ်သည်။

ဂျုတ်ပင်မှာလည်း အရိပ်ကောင်း
သဖြင့် နွားကျောင်းသားများ တရား
တမော အိပ်သောနေရာလည်း ဖြစ်
သည်။ ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာများမှ
နွားကျောင်းသမားများ ဆုံစည်းရာ
နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တွင် နွားကျောင်းသားများ
နွားကျောင်းရင်း ဂျုတ်ပင်အောက်သို့
ရောက်လာကြသည်။ မြေကြီးများ ပွနေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီးစီး
ဖိနပ်တစ်ရံနှင့် လက်ဆွဲငယ်ကလေး
တစ်လုံးကို တွေ့ကြရသည်။

နောက်နေ့များတွင် ခါတိုင်ကဲ့သို့
နွားကျောင်းသားများသည် ဂျုတ်ပင်
အောက်တွင် အိပ်ကြသည်။ အိပ်ပျော်

သွားသောအခါ ဦးခေါင်းကို အမဲ
သည်။

နီး၍ ကြည့်သောအခါ ဦးခေါင်း
ကို မတွေ့ကြရပါ။ နောက်ပိုင်း၌ နွား
ကျောင်းသားများသည် အချင်း
နောက်ပြောင်ကြတာ မဟုတ်ဘဲ
သိလာသဖြင့် ဂျုတ်ပင်အောက်
မအိပ်ရဲကြတော့ချေ။

တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မကျီးထမ်း
ရွာမှ ကိုစိန်သည်။ ကုန်းပေါ်မှ ယာထွက်
ဆီသို့ သွားရင်း ယုန်ခြေရာများ
ယုန်ကိုက်လမ်းများကို ရှာဖွေသည်။

ဂျုတ်ပင်ကွင်းသို့ ရောက်သောအခါ
ယုန်ခြေရာနှင့် ယုန်ချေးများကို
ပါသည်။ ယုန်ကိုက်လမ်းများကို
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် တွေ့သည်။
ယုန်ကိုက်လမ်းနေရာကို အသေအ
မှတ်ခဲ့ပြီး မကျီးတန်းရွာ (သူ၏ အိမ်)

www.burmeseclassic.com

မြန်လာခဲ့သည်။

ကိုစိန်သည် ရွာထဲသို့ ရောက်လျှင် ယုန်လိုက်ဖက် ကိုပွေလီအိမ်ကို သွားသည်။

‘ပွေလီရေ’
‘ဟေ’

မနက်က ဂျုတ်ပင်ကွင်းကို ငါ ဆောက်ခဲ့တယ်။ ယုန်ခြေရာတွေနဲ့ ယုန် ခြိတ်လမ်းတွေ တွေ့ခဲ့တယ်’ (ယုန် ခြိတ်လမ်းဆိုသည်မှာ ယုန်ကလေး များသည် မိမိတို့သွားသော လမ်း သလေးများကို ဘေးမှ သစ်ခက် သလေးအား ကိုက်၍ မှတ်သားထား သော သွားလေ့ရှိသည်ကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။)

‘သေချာသလား ဟေ မောင်စိန်’
‘သေချာပါတယ်ဆိုကွာ’
‘သေချာရင် ညနေချိန်မှာ ရွာက စောထွက်မယ်၊ ည ကုန်းပေါ်မှာ ယုန်လိုက်ကြမယ်ကွာ’

ညနေ (၅)နာရီထိုးသောအခါ ကိုပွေလီနှင့် ကိုစိန်တို့ ယုန်ထောင်မည့် များကို ထမ်းကာ တောင်ကုန်းပေါ် သက်ခဲ့ကြသည်။ ဂျုတ်ပင်ကွင်းသို့ သွားလျှင် ဝါလာသော ဆေးပြင်း နှင့် ကွမ်းယာတို့ကို ထုတ်ကာ သတိပြုကြသည်။

(ထောထိုင်သည် ဆိုသည်မှာ သွင်းပိုင်ကြီးများကို နေရာ သတ် ထောင်ပြီး ထိုနေရာအတွင်းတွင် ယုန်ထိုင်ခွင့်တောင်းခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။)

ယုန်ခိုက်များကို ထောင်ကြသည်။ သာရက်ဖြစ်လို့ ခြေခင်းလက်ခင်း မရှိရပေ။ ကိုပွေလီနှင့် ကိုစိန်တို့ ယုန်စည်းတန်းပြီးလျှင် တရား သာ အိပ်ပြီးမှ ယုန်များကို ရှာဖွေ နေသည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

နှစ်ယောက်သား ဂျုတ်ပင်အောက် သို့သွားကာ ပုဆိုးပိုများကို မြန်ခင်းကာ အိပ်လိုက်ကြသည်။ ကိုပွေလီမှာ နေခင်း က နွားကျောင်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ ပင်ပန်း သဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။ တခေါ ခေါနှင့် အိပ်မောကျနေသည်။

ကိုစိန်မှာ နေခင်းက အိပ်ခဲ့သည်က တစ်ကြောင်း အိပ်ရာလည်းပြောင်းနေ သဖြင့် အိပ်မပျော်ဘဲ မျက်စိကျယ်နေ သည်။ ည(၁၁)နာရီခန့်ရောက်မှ မျက်လုံးများ ဖန်စပ်လာသည်။

အနည်းငယ်ကြာလျှင် ကိုစိန် အိပ် ပျော်သွားသည်။ ကိုစိန် အိပ်ပျော်ခိုက် တစ်စုံတစ်ယောက်က ဦးခေါင်းကို မလိုက်သဖြင့် ကိုစိန်၏ ခေါင်းအပေါ် သို့ ကြွတက်လာသည်။

ကိုစိန် ဖျတ်ခနဲ နိုးလာပြီး မျက်လုံး များကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ လား... လား သူ၏ ဘေးတွင် လူတစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူကို သေချာစွာ ကြည့်သော အခါ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေ သည်။ ရုပ်ရည်ချောမောလှပပြီး သူ့ကို ပြုံးစိမ် လုပ်ပြနေသည်။ သို့သော် သူ ၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဘယ်ဘက်လက် မပါချေ။ ကြည့်နေရင်း အမျိုးသမီးမှာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကိုစိန်သည် သူ၏ ခေါင်းကို လာမ သူမှာ ပရလောကသားဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရင်ပဲ ကြက်သီးမွှေးညှင်းများ ထသွားသည်။ သူသည် မျက်စိများကို

ဖွဖွကလေး မှိတ်ကာ ကိုပွေလီထက်သို့ ကြည့်နေသည်။

ကိုပွေလီနှင့် သူသည် တစ်လံသာ သာခြားနေသဖြင့် လက်မကုတ်သာ ဖြစ်နေသည်။ ကိုစိန်ကြည့်နေရင်း အမျိုးသမီး ပြန်ပေါ်လာပြီး ကိုပွေလီ၏ ခေါင်းကို မ၊ နေပြန်သည်။

ကိုပွေလီကတော့ မနိုးပါ။ ဘယ် လောက်ပင် မ၊ နေနေ အိပ်ရေးကြီး လျက်ပင်။ အကြောက်အလန့်လဲ မရှိတဲ့ ကိုပွေလီပါ။

ကိုစိန်သည် မျက်လုံးများကို ဖွကာ ကြည့်နေရင်းမှ အိပ်ပျော်သွားသည်။ အိပ်ပျော်ရင်ပဲ ဦးခေါင်းကို လာမ၊ ပြန် သည်။

ကိုစိန် လန့်နိုးလို့ မျက်လုံးများဖွင့်ရာ စောစောက ဘယ်ဘက်လက်မပါ သော မိန်းမချောပရလောကသားပင် ဖြစ်သည်။

သူ့ကို ပြုံးပြလျက်။ ကြည့်နေရင်း ပျောက်သွားပြန်သည်။ ကိုစိန် စော့ချေး တွေ ပြန်လာသည်။ ဆက်မအိပ်ရဲ တော့ပါ။

ပရလောကသားသည် လူ၏ စိတ် အကြိုကို သိသည်။ ကိုစိန် အိပ်မပျော် ခင်တွင် ဦးခေါင်းကို မ၊ မဘဲ အိပ်ပျော် ခါမှ လာမ၊ သည်။

‘ပွေလီ... ပွေလီ... ဟေ... ပွေလီ’
‘ဘာတုန်းက မောင်စိန်ရ’
‘ထစမ်းပါကွာ တို့အိမ်ပြန်ကြမယ်’
‘ဟ... တလားမှ ယုန်မလိုက်ရ သေးဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ပြန်မှာတုန်း။ မင်းပဲ အဖော်စပ်လို့ ငါလိုက်လာတာ မဟုတ်လား’

‘စပ်စပ် မစပ်စပ်ကွာ။ အခုပြန်မယ် မနက်ကျမှ ယုန်ခိုက်တွေ လာဖြုတ် မယ်’

ကိုစိန်သည် ကိုပွေလီကို ဇွတ်နှိုးကာ

ညတွင်းချင်း ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။
 နောက်နေ့ညနေတွင် ကိုစိန်နှင့် တစ်ရွာတည်းသား ကိုစံသည် ယုန် ထောင်မည့် ပိုက်ဖောင်များကို ညာဘက် ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်းလာသည်။
 ပုဆိုးအပိုတစ်ထည်ကို ခေါင်းပေါင်း ထားသည်။ ရေဘူး၊ ဆေးလိပ်နှင့် သုံးခဲထိုးဓာတ်မီးတို့ကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ကာ ဘယ်ဘက်ပခုံးနှင့် ထမ်းလာသည်။
 ကိုစိန်မှ...
 'ဟေ့...မောင်စံ၊ ယုန်လိုက်သွားမလို့လား'
 'အေးကွ'
 'ဘယ်ကွင်းဆီ သွားထောင်ဖို့တုံး'
 'ဂျုတ်ပင်ကွင်းဆီကို သွားမလို့ အဲဒီက ယုန်ပေါတယ်ကွ'
 'အေး... အဲဒီက ယုန်ပေါပါတယ်။ သွားလိုက်ပေါ့ကွာ ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါပြောရောဂိုတယ်'
 'ပြောစရာရှိရင် ပြောကွာ'
 'ဂျုတ်ပင်ကွင်းကို ယုန်တော့လိုက်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ညအိပ်ရင် ဂျုတ်ပင်အောက်ကို မအိပ်နဲ့နော'
 'ဘာပြုလို့တုန်းကွ'
 'အဲဒီအုပ်မှာ တစ္ဆေရှိတယ်၊ မနေ့ညက ငါနဲ့ ပွယ် အဲဒီကွင်းသွားပြီး ယုန်လိုက်ကြတယ်။ ညဦး ဂျုတ်ပင်အောက် အိပ်ကြတယ်။ ငါ့ခေါင်း တစ္ဆေက လာလာမူတယ်။ တစ္ဆေက ဆင်ချောချောပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်ဘက်လက်တစ်ဖက် ယိုတူကွာ အဲဒါ မင်းနဲ့ တွေ့နေမှာပဲလို့ ငါက သတိပေးတာပေါ့'
 'အောင်မယ်... မင်းက ငါ့များ တစ္ဆေကြောက်တတ်တဲ့ ကောင်များ မှတ်နေလား၊ တစ္ဆေမကြောက်လို့ တစ်ယောက်တည်းသွား ယုန်လိုက်မှာ မင်းတစ္ဆေမ ငါ့ခေါင်း လာရင်တော့ ဓားမနဲ့ကို ခုတ်လိုက်မယ်'

ကိုစံသည် ခါးမှာ ထိုးလာသည် ဓားမလေးကို ကိုင်ပြပါသည်။
 'တစ္ဆေမကို မင်းပဲ ကြောက်ပါ။ ငါကတော့ မကြောက်ဘူးဟေ့။ ကြောက်မွေးပါရင် ဖာကနာနဲ့ နုတ်ပစ်မယ် ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...'
 'အေးပါ မောင်ရာ... မကြောက်လဲ သွားပါ။ သူငယ်ချင်းချင်း မပြောမရှိ ဖြစ်မှာစိုးလို့ သတိပေးတာပါ။
 ထိုသို့ပြောဆိုပြီး ကိုယ်တစ်ယောက် ယုန်ပိုက်များကို ထမ်းကာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားပါသည်။
 နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသောအခါ ကိုစိန်သည် အိမ်အောက်တွင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း သောက်နေစဉ်...
 'မောင်စိန်ရေ... မောင်စိန်... ငါလာဦးမယ်ဟေ့'
 'အေး...လာ လာ'
 'မနက်အစောကြီးပါလားကွ မောင်စံရ...ဘာတွေ အရေးကြီးလို့လဲ'
 'ညက ငါ ယုန်လိုက်သွားတာ ညတွင်းချင်း ဆောင်ပြေးခဲ့ရတယ်'
 'တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ရန်ဖြစ်ခဲ့လို့လား'
 'ဘယ်သူနဲ့မှ ရန်မဖြစ်ပါဘူး။ မင်း တစ္ဆေမနဲ့တွေ့လို့ ကြောက်တာနဲ့ ပြန်ပြေးလာတာ'
 'ဆိုစမ်းပါဦး ညအိပ်တော့ မင်းခေါင်း လာမသလား'
 'ဘယ်က လာမ၊ ရှာလဲ၊ တစ္ဆေက ပါတယ်၊ လူအကြံထိတယ်ကွ၊ ငါ့ခေါင်းကို

မရင် ဓားမနဲ့ခုတ်မှာ သိပုံပေါ်တယ် ဦးကို လာ မ၊ မဟေ့။ ဝါးနှစ်ပြန်လောက် မြေကြီးကို လက်နဲ့ ပုတ်တာ'
 'ပြောစမ်းပါဦး'
 'ဒီလိုကွ... ငါလဲ တောတိုက် ယုန်ပိုက်တွေကို လိုက်ထောင်တာပဲ လုပ်ငန်းပြီးတာနဲ့ ဂျုတ်ပင်အောက် ပုဆိုးအပိုကို ခင်းအိပ်လိုက်တာပဲ ဘေးမှာလဲ ဓားမကလေး ချထားပေါ့။
 အိပ်ပျော်လို့ ည(၁၁)နာရီဝန်းကျင် ရောက်တော့ ပုန်းပုန်း... ပုန်းပုန်း... မြေကြီးကို ပုတ်တဲ့သံ ထွက်လာတာပဲ။ ငါ လန့်နိုးလာတာပေါ့ကွာ။ အသံလာရာကို အိပ်ရင်းက ကြည့်လိုက်တော့ ဝါးနှစ်ပြန်ကွာလောက်မှာ မည်းသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်ကို မြင်တယ်။ သူက ပုတ်နိုးတာပေါ့။
 ပြီးတော့ ကြည့်ရင်း ပျောက်သွားတယ်။ တော်တော်နဲ့ အိပ်မပျော်တော့ နေတယ်။ (၁၂)နာရီခွဲလောက် ရောက်တော့ ရှိုက်ဆို အိပ်ပျော်သွားတယ်။ အိပ်ပျော်ရင်ပဲ မြေကြီးကို ပုန်း...ပုန်းပုန်းပုန်းနဲ့ ထပ်ပုတ်ကြတယ်။ ငါ လန့်နိုးလို့ ကြည့်လိုက်တာပဲ စောစောကနေရာမှာပဲ မည်းသတ္တဝါကြီးကို တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ ငါလဲ အိပ်ရေးပျက်အောင် ထမ်းမလားဆိုပြီး ဓာတ်မီးခဲထိုးကြည့်လိုက်တယ်။ အမှယ်လေး ကြောက်စရာပဲပါလား မည်းနက်နေတဲ့ အမွှေးသတ္တဝါကြီးကို မြင်ရတယ်။
 စုတ်ဖွားဖွားကြီးကွ။ ဘာပဲ ညာမပြောနဲ့ ဘေးမှာချထားတဲ့ စုတ်ကလေး တအားလွှဲပစ်လိုက်ပေါ့။ "ဘုတ်"ဆို အသံလွှဲလာတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘေးထဲ ထွက်လာတဲ့အသံပေါ့ကွာ။ ပြီးတော့

မှာတော့ မိုးရိပ်၊ လေခိုင်များ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး မိုးများ စတင်ရွာသလို လေတွေလဲ တိုက်ခဲ့ပါတယ်။

ည(၈)နာရီ အချိန်လောက်မှာတော့ မိုးကြိုးသည်းထန်စွာရွာချပြီး လျှပ်စီးတွေလက်ကာ မိုးကြိုးပစ်သံတွေလဲ သိပ်မဝေးတဲ့နေရာလောက်မှာကြားနေရပါတယ်။

မိုးထပ်ရွာလိုက်လို့ အပူရှိန်ကျသွားပြီး အေးအေးလူလူ အိပ်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားပေမယ့် လျှပ်စီးတွေလက် မိုးကြိုးပစ်သံတွေ ပြင်းထန်စွာ ကြားနေရတာကြောင့် ဧတော်တော်နဲ့ အိပ်မရခဲ့ပါ။

၁-၅-၂၀၁၆ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာတော့ စာရေးသူတို့ရွာအနီးအနားရှိ မင်းကြီးညို (၂၂)ရပ်ကွက် ဇောတီကျေးရွာစသည်တို့တွင် ယမန်နေ့ညက မိုးကြိုးပစ်သွားတဲ့အကြောင်း ပြောနေကြပါတယ်။

ညနေပိုင်းရောက်တော့ တူတော်မောင်သူရဦးက သူ့အိမ်မှာ ယမန်နေ့ညက မိုးကြိုးပစ်သွားတဲ့အကြောင်း သူ့အစ်မများနဲ့ အမေ၊ အဒေါ်တို့ကို လာပြောနေတာကို စာရေးသူလဲ ကြားနေရပါတယ်။

သူပြောပြနေတဲ့ မိုးကြိုးပစ်ပုံ တစ်မျိုး ဆန်းနေတာကြောင့် စာရေးသူလဲ နောက်တစ်နေ့ ညနေပိုင်းမှာ လမ်းကြိုတာနဲ့ ပန်းပဲရွာ (ယခု မင်းကြီးညို (၂၂)ရပ်ကွက်)တွင် နေထိုင်သော တူတော် မောင်သူရဦး ဇနီး မချစ်ပန်းအိတို့နေအိမ်သို့ ဝင်ရောက်လေ့လာမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

သူတို့နေအိမ်က တိုက်ပုအိမ်ကလေးပါ။ ပတ်ဝန်းကျင် အနီးအနားမှာလဲ သူတို့အိမ်ထက် မြင့်တဲ့အိမ်တွေ နှံ့ပါတယ်။

အခွာမိုး (တောင်ဌ)

ထူးဆန်းသော

၂၀၁၆

မိုးကြိုးပစ်လုံးနီကြား

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ နွေရာသီကာလသည် အယ်နီညို" ရာသီဥတု ဖြစ်တာနဲ့အညီ ယခင်နှစ်တွေက နွေရာသီဥတု ပိုပိုပြင်းမှုကို ခံစားကြရပါတယ်။ ဒီတိုင်းနှစ်တွေက သင်္ကြန်မိုးလေး မိုးလေးတွေရွာလို့ အပူရှိန်သက်သာပါတယ်။ အခုနှစ်မှာတော့ အညာထက်မှာ လေမိုးတွေ သည်းထန်စွာပေးမယ့် စာရေးသူတို့မြို့မှာ အပူရှိန် (42°C)အထိ ရှိခဲ့ပါ

တယ်။ အခု စာရေးနေတဲ့ ၁၆-၅-၂၀၁၆ နေ့မှာတော့ အပူရှိန်(44°C)အထိ ရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက် သုံးလေးရက်အတွင်း ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်တွင် လေဖိအား နည်းရပ်ဝန်း ဖြစ်ပေါ်နေသဖြင့် မုန်တိုင်း သတင်းကိုလဲ သတိပေးထားပါတယ်။ (ဒါ အခုအဖြစ်အပျက်ရဲ့ နောက်ပိုင်း ကာလလေးပါ။) ၃၀-၄-၂၀၁၆ရက်နေ့ ညနေပိုင်း

မောင်သူရဦး ပြောပြပေးတာ လေးတွေက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အထူး အဆန်းလေးတွေကိုအောက်ပါအတိုင်း ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

မောင်သူရဦးက ထီးနီကုန်း၊ မင်းကြီး ညို(၂၂)ရပ်ကွက်ရှိ ရန်ကုန်မန္တလေး ကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ရီရှင်း ဘုမ္မဏီလီမိတက်၏ လယ်ယာသုံး စက်ပစ္စည်းမျိုးစုံနှင့် ဆိုင်ကယ်၊ ကား အရောင်းဆိုင်မှ ဖန်နေဂျာဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုင်အဆောက်အအုံကြီးနဲ့ သူ့နေ အိမ်ကလဲ သိပ်မဝေးလှတာမို့ အဆိုပါ ၃၀-၄-၂၀၁၆ရက်နေ့က ညနေအလုပ် သိမ်းပြီး အိမ်ပြန်ရေချိုးအဝတ်လဲပြီး ဇနီးဖြစ်သူ မချစ်ပန်းအိမ်နဲ့ ညစာ ထမင်း စားကြပါတယ်။

ထမင်းစားနေကြတော့ လေရော မိုးပါ တဖြည်းဖြည်း ညနေကထက် သဲသဲမဲမဲ ရွာချလို့နေပါပြီ။ မိုးတွေကလဲ ခြိမ်း၊ လျှပ်စီးတွေကလဲ လက်နေပါ တယ်။

ဒါကြောင့် တီဗွီလဲ ပိတ်ထားပြီး တခြားမီးတွေလဲ ပိတ်ထားကာ အိမ်လယ်ခေါင်က မျက်နှာကျက်နားက လေးပေဖန်ချောင်း တစ်ချောင်းသာ ထွန်းထားပါတယ်။ အချိန်ကည(၈)နာရီ လောက်ရှိပါပြီ။

ထမင်းစားပြီးကြသောအခါ မချစ် ပန်းအိမ် နေအိမ်ရဲ့နောက်ဘက်နားရှိ မိဘများနေအိမ်ရှိ မီးဖိုခန်းမှာ ပန်းကန် များ သွားဆေးနေပါတယ်။

မောင်သူရဦးကတော့ နံရံနား ကပ်ထားတဲ့ ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေ ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ မိုးရော လေပါ သည်းသထက် သည်းထန်စွာ ရွာနေပါ ပြီ။ လျှပ်စီးတွေကတဝင်းဝင်း၊ မိုးခြိမ်း သံတွေက တကျိမ်းကျိမ်းနဲ့ ကြားနေရပါ တယ်။

ထိုအချိန်မှာ မောင်သူရဦးတို့၏ နေအိမ်တောင်ဘက် ခြံထောင့်နားက လူတစ်ရပ်သာသာရှိ အလှစိုက်ထား သော ဝါးနက်ရုံလေးဆီမှ တဖောက် ဖောက်၊ တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ လျှပ်စီးတတ် လိုက်ပြီး ရှော့ဖြစ်သလို အသံမျိုး တွေကို မောင်သူရဦးက ထိုင်နေရာက မိုးသံတွေကြားထဲမှာ ကြားနေရပါ တယ်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ဘယ်က ဝင်လာမှန်းမသိတဲ့ မီးသီးလုံးခန့်ရှိတဲ့ မီးလုံးအနီကြီးဟာ မောင်သူရဦး၏ ဦးခေါင်းအထက်ငါးပေအကွာလောက် မှာ ထွန်းထားတဲ့ လေးပေဖန်ချောင်းရဲ့ မီးချုပ်ထဲကို ဝင်သွားပြီး တဖောင်း ဖောင်းနဲ့ ပေါက်ကွဲသံတွေ ဖြစ်ပေါ်လာ ပြီး တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ရှော့တွေလဲဖြစ်နေပြီး ဖန်ချောင်းလဲ ကျွမ်းသွားပါတယ်။

အဲဒီအချိန် မီးတွေမှိတ်သွားပြီး အချိန်တစ်ဆက်တည်းမှာ မောင်သူရ ဦးက မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဖန်ချောင်းပလပ် ကြိုးကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပါတယ်။

ပလပ်ကြိုးဖြုတ်လိုက်တော့ ရှော့ဖြစ် တာတွေလဲ ပျောက်သွားခဲ့ပြီး တစ်ချိန် တည်းမှာ လေးပေဖန်ချောင်းရဲ့အထက် ခေါင်းမိုးရဲ့အပေါ် ကောင်းကင်မှာ “ဂျိမ်းဂျလိမ်း” ဆိုပြီး ကျယ်လောင်တဲ့ မိုးခြိမ်းသံကြီးကို ကြားလိုက်ရလို့ မောင်သူရဦးလဲ တော်တော်တုန်လှုပ် သွားခဲ့ပါတယ်။

ဤနေရာမှာ စာရေးသူအနေနဲ့ မိုးကြိုးပစ်တာနဲ့ပတ်သက်လို့ အနီးကပ် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံဖူးတာလေး အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါတယ်။

စာရေးသူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်က ထီးနီကုန်း ကုလား ဘုရားကျောင်းအနီးရှိ သမဆိုင် အဆောက်အအုံကြီး၏ အောက်ထပ်

က ကောင်တာအနောက်နား ရန်ကုန်မန္တလေး ကားလမ်းကြီး မျက်နှာမူ၍ ထိုင်နေပါတယ်။

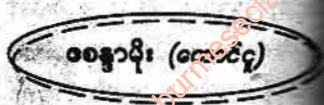
အဲဒီတုန်းမှာ လေတွေပိုးတွေထဲ သည်းထန်စွာရွာနေပြီး လျှပ်စီး လက် မိုးတွေချုန်းဖြစ်နေစဉ် စာရေး သူရဲ့ရှေ့ရှိ ပေတစ်ရာလမ်းရဲ့ အရှေ့ဘက် နံဘေးရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးကို “ခွေး အသံမြည်ပြီး လျှပ်စီးကြောင်းကြီး ကုက္ကိုပင်ကြီးရဲ့ထိပ်ကနေ ဝှင်ကြီး အတိုင်း အတွင်းဘက်ကို ဝင်သွားပြီး “ဂျိမ်းဂျလိမ်း” ဆိုတဲ့ မိုးခြိမ်းသံကြီး ကျယ်လောင်စွာ ကြားလိုက်ရပါတယ်။ သစ်ကိုင်းဝှင်ကြားထဲက မီးခိုးတွေ လဲ ထွက်လာပါတယ်။ ကုက္ကိုပင်ကြီး အချို့လဲ ပြတ်ကျကုန်ပါတယ်။

ကုက္ကိုပင်ကို မိုးကြိုးပစ်မှန်သလို မိုးစဲသွားတော့ အနီးအနားမှလူတွေ လာကြည့်ကြပါတယ်။ စာရေးသူ မိုးကြိုးသွားလို့ချင်ပေမယ့် ဘယ်တုန်း မကြိုတတ်လို့ မချင်မရဲဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

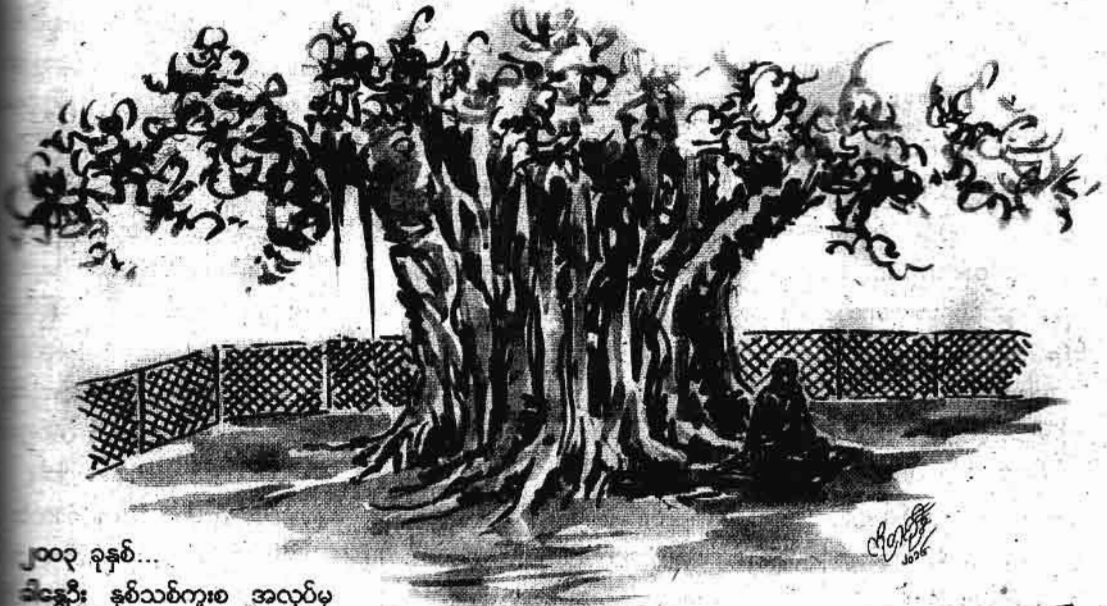
စာရေးသူ တွေ့ကြုံခဲ့ရတာ သမရိုးကျ မိုးကြိုးပစ်ခြင်းပါ။ မောင်သူရဦး တွေ့ကြုံရတာက မိုးကြိုးပစ်ပုံ ထူးဆန်းနေတာကြောင့် ဗဟုသုတအလို့ငှာ ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါတယ်။

သိရှိသူ ပညာရှင် သုတေသီတို့ ရှင်များမှ မိမိတို့အတွေ့အကြုံကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဆက်လက် ရေးသားပေးပို့ကြပေး ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

သုတတိုးပွား အကျိုးများကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

၂၀၀၃ ခုနှစ်...

ခါနီး နှစ်သစ်ကူးစ အလုပ်မှ
အားယူပြီး ဖွန်ပြည်နယ်၊ ဘီလင်းမြို့
နယ်အတွင်း နှင်းပုလဲဘူတာနီနှင့်
အနီးခွဲခွဲလောက်ရှိသော တောအုပ်
၌ ရွှေအင်ဝံတောရ ဝိပဿနာ
အင်အားကြောင့်၌ အဓိဋ္ဌာန်(၉)
အင်အားဖြင့် ရဟန်းဝတ်နှင့် တရားထိုင်
သည်။

ကျောင်းမှာ တောရိပ်တောင်ကြား
တွင် တည်ရှိ၍ တရားအားထုတ်ဖို့
အဆင်ပြေဆုံးနေရာဖြစ်သည်။

တရားထိုင် မြှော့ရုံအဆောင်၊ ဆိတ်
သော ကုရိယာပုတ်ကို ဆောင်နိုင်
သော သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်ကလည်း ကောင်း
ကောင်း မိမိတို့ နှစ်သက်ရာ တရားချောင်
ရာ အသီးသီး ဖန်တီးထားသည်။

ထိုကျောင်းတွင် ညောင်ပင်ကြီး
အောက်ကို ရာမေတ်ကို ထုံးဖြူသုတ်၍
အထုတ်ထား၏။ ထိုအထဲတွင် တရား
အထုတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုနေရာအနီးကျင်၌ အမှိုက်
အနံ့ကအစ သန့်ရှင်း၍ ခြေချမ်းစင်
စင် နတ်ကွန်းရှိပါသည်။ နတ်ရုပ်မရှိ
သော်လည်း ပန်း၊ ရေချမ်း အစဉ်

ဖေဖော်ဝါရီလလယ်မှာ

ကောလိန်
(ကျွန်းသစ်)

လန်းဆန်းနေပါသည်။

ထိုနေရာ၌ သရဲခြောက်၍ မည်သူမျှ
တရားမထိုင်ရဲကြပါ။ ည၊ညကျ ညဉ့်
နက်ဝိုင်း(၉)နာရီမှစပြီး ဟယ်ဟယ်...
ဟားဟား ရယ်သံကြီးဖြင့် ခြောက်လှန့်
သည်ဟု တရားရှာဖွေ ယောဂီများထံ
မှ သတင်းရသည်။

သည်တော့ ကျွန်ုပ်က တစ်ချက်
ပြုံးမိ၏။ တရားရှာရန်ဟူသော နာမ
ဝိသေသနပုဒ်နှင့် လွတ်လပ်သော
တောအုပ်မှာ အကြောင်းပြ ခွယ်-ခွယ်
စုံတွဲအချို့သည် ချိန်းချက်ပြီး လူကြီး
သူကြီး ရဟန်းများနှင့် ဆရာတော်
ယုံအောင် ဟန်ဆောင်သူများ အုတ်
အရောရော ကျောက်အရောရော ပါ
လာသည်။

ယင်းညောင်ပင်ရိပ်မှာ ချိန်းချက်ပြီး
ခွယ်စုံတွဲ ရှုပ်ကြဲသည်ကို လျှို့ဝှက်
နက်နဲခက်ခဲသော ဟန်ဆောင်ချက်
လူအများ မရှိပါ။ လူလိမ် ကောက်

ကျစ်သူများ ရှိ၏။

ဘာကြောင့် ဒီလိုစွမ်းစွမ်းသလိုဆိုရင်
ညောင်ပင်ရိပ်ဝန်းအစွန်းမှာ လူကျင်ကြီး
ကျင်ငယ်နဲ့ ထွက်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်
အနံ့ရမိ၏။ ထိုအကြောင်း လူကြီး
ယောဂီကြားမှ အသံမဟုတ်။ လူငယ်
ယောဂီအယောင်ဆောင် အုပ်စု
ဝန်းကျင်ထဲမှ ပေါက်ကွဲ ယိုထွက်လာ
သည့်အသံဆိုတာ သိခဲ့ရ၏။

ထိုအနိဋ္ဌာရုံဆိုးကို ဆရာတော်နှင့်
တကွ ရဟန်းတရားထောက် ဆရာ
တော် စောင့်ရှောက်သူ လူယောဂီများ
သံသယမိတ် အသံမကြားရ တရား
အားထုတ်သူ ယောဂီများမိန်းမများ
သည် ရပ်ဝေးမှ လာရောက်တရား
အားထုတ်သူများဟု အပြည်အဝ
ယုံကြည်၏။

အယောင်ဆောင်များ အရိပ်အက်
ကို လူသာမန်များ မသိပါ။
သို့သော်...

ညောင်စောင့်ရုက္ခစိုးက ကောင်းစွာ သိ၏။ ရုက္ခစိုးသည် သောတာပန်ဆို တာ မပြောဘဲ သိနိုင်၏။ ဆရာတော် သည် သာမညဆရာတော် မဟုတ်ပါ။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဖြစ်၏။ မှော်ဘီ သဲအင်းဂူကျောင်း နောက်ဆရာ တော်နှင့် တရားရှာဖွေ ဆရာတော် ဟူ၍ ရွှေအင်ဂုံဆရာတော်ဟု နာမည် ကြီးပါ၏။

သူတော်စင် ဆရာတော်ကြီးသည် လူပင် လူ့နေရာ၊ နတ်ပင် နတ်နေရာ သတ်မှတ်သီးခြားထား၏။ သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်ကြီးကြီးအပင်တွေကို ဒကာ၊ ဒကာမများအား ကောင်းစွာ ပြုစုမွမ်းမံ ဟု မိန့်ကြားထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် ညောင်ပင်၊ ထိမ်ပင်၊ ပိတောက်ပင်၊ သစ်မာပင် ရုက္ခစိုးနတ် နေ ရုက္ခသစ်ပင်ကြီးကြီးများကို ပြုပြင် မွမ်းမံ နတ်ကွန်းဆောက်၊ တရားထိုင် သူတို့ အနိပြုနိုင်အောင် စီစဉ်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ကိုယ်တော်ကြီး အသက်ကြီးပါပြီ၊ ဒီညောင်ပင်တစ်ပင်မှာ သရဲခြောက် တယ်တဲ့ ထွက်ပြေးလို့ မလွတ်ဘဲ ဖြစ်နေပါဦးမယ်’

ဟု လူငယ်စုံတွဲ ယောဂီအတူဖြစ် သည်ကို ကျွန်ုပ်ဉာဏ်ရိပ် လူကဲခတ် ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်မိသူများ၏ အသံပဲ ဆိုတာ သိ၏။ ကျွန်ုပ်က ပြတေ့ကုန္တေ့ ကုရိယာပုတ်ဖြင့် ပြုံးမိ၏။

သူတို့သည် ပသို့ပင်ဆိုပါစေ ရာဇ မတ်ဖြူ ကာရံထားသည့် ဝန်းထဲမှာ ထိုင်စရာ ဖျာခင်းထားသည် ရာဇမတ် တံခါးဝင်းခတ်ထားသည်ကို ဖွင့်ဝင်၍ တရားထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါ၏။

* * *

ကျွန်ုပ်သည် ဦးစွာဆင်ခြင် စီမံလိုက် မိ၏။ သာဝတ္ထိပြည်၌ ငါးရာသော

ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီး တော အုပ်သို့ ကြွခဲ့၏။

တောအုပ်ရှိ နတ်ဒေဝါများ ခြောက် လှန့်၍ ရဟန်းများ တရားအားထုတ်မရ အောင် ဖြစ်နေသည်။ ဘုရားရှင်ပေး သော မေတ္တာလက်နက်ဖြစ်သော မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကို...

ကရုဏီယ ဟတ္ထ ကုဿလေန ယန္တ သန္တ ပဒံ အဘိသမ္ပေ၊

သက္ကော ဥဂ္ဂ စ သုဟူဝ စ သူဝဏေ စသ ပုဒ္ဒ အနုတိယနီ၊

ထိုအပုဒ်ကိုလည်း အလုံးစုံသော မေတ္တာသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်ပွားလိုက်ပါ သည်။ ရွတ်ပွားလို့ နာရီဝက်ခန့်ရှိ တော့...

‘သာဓု...သာဓု...သာဓု’

ဟူသော အသံများ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ ဝယ် ကြားရ၏။ အမွှေးနံ့သာများ ပျံ သင်းလာ၏။ မိမိဝန်းကျင်မှာ အလင်း တိုင်း၊ နံ့သာတိုင်းများ လာထွန်းပေး သည်ဟု ထင်မြင်မိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အဆက်မပြတ် မေတ္တာ ပို့ဝေ အမျှဝေသောအသံဖြင့် ‘ဝေဝေ ဆာဆာ မတိုးမကျယ် သူတော်ကောင်း တို့ ပြကတေ့ အသံပေးလိုက်ပါသည်။

တစ်ညလုံး သမထဝိပဿနာ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း ရုပ်နာမ်ပရမတ် ပညတ်ကို သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီး၏ ရှုရှိုက် အာနုပါနကမ္မဋ္ဌာန်းနည်း စီမံခြင်း မိပါ၏။

ထွက်သက်ဝင်သက် တရားအမြင် ရုပ်နာမ်ကို ဆင်ခြင်လျက် လောက၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း ရုပ်ကနာ၊ နာမ်တရား ခွဲခြားသိမြင်လာပါ၏။

မိမိဦးထိပ်ထက်မှ ညောင်ရွက်ထဲ တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠာဦး အား ဓမ္မစကြာ တရားဦးဟောနေပုံကို

မြင်တွေ့နေရပါသည်။ ပုံရိပ်သွင် တည်အိမ်ဝယ် ထင်ဟပ်မြင်တွေ့

ကျွန်ုပ်၏ သဒ္ဓါစိတ်သည် ကြည် အေးမြလာ၏။ အလွန်တရာ ပူထိ သော နွေကာလဝယ် ပတ်ဝန်း တရွင်တပြင်လုံး လေပူရှိက်၍ ပူထိ မြင်း ဖြစ်နေရမည့်အစား လေညင်း နှင်းဝေသင်း ပြောင်း ပန်ကာလေတမျှ ညင်းအေးလှသည်

အမြင်အာရုံထဲမှာ အလင်းလွှဲသည် အကွယ်အကာမရှိ တင်မြင်ကြီးကား ကျယ်ဝန်းလှပါ၏။

နတ်စည်သံညောင်း နတ်စောင်း များ ဝေစီလှပါသည်။ ခေါင်းလေး ကြေးစည်အသံကား ငြိမ်ညော သာယာလှပါ၏။

နတ်ဒေဝါများ ကျွန်ုပ်အား လျက် ပန်းများဝေဆာလျက် အာ အာရုံထဲ ထင်ထင်ရှားရှား အလင်း ဝေနေပါသည်။

ရှေ့ဆုံးမှာ နတ်သမီးသည် ရှေ့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ အပြု လည်း ဝေနေပါသည်။

‘သားတော်ဘုရား... တပည့်တော် စိတ်အစဉ် သွန်ဝေဖျန်းလျက် ငြိမ် ဘုရား’

‘အသင်ကား အသူတုံး’
‘မှန်ပါ... တပည့်တော်မသည် အခြေ ဖြစ်၏။ မယ်တော်ဖောင်းနတ်သမီးပါလား’

‘အလို...လို’
ထိုနတ်သမီးအား ခြေဆုံးခေါင်း ကြည့်နေမိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကွယ်လွန် ခန္ဓာဟောင်း စွန့်ခွာသွားသော သမိခင် ကျေးဇူးရှင်ပေတည်း။

မိခင်ရိုစဉ်က ကျွန်ုပ်အား ‘ရဟန်းတော်ပေပါ အေး၊ ရဟန်း တော်ပေပါ အေး၊ ရဟန်းတော်ပေပါ အေး၊ ရဟန်းတော်ပေပါ အေး’ ဟု အနည်းဆုံး စလံသောအခါ ရဟန်းလောက်သံပေပါ အေး

အမ(ရဟန်းဒါယိကာ) ဖြစ်ချင်တယ်။
အာမဗ္ဗမိတ်တို့ဖြင့်ကြယ်ဝတ် သူတော်
အောင်တို့တို့က ပေးခဲ့တယ်။ ဆွမ်းအုပ်
နီ(နှစ်)လုံးပေးတော့ တစ်လုံးက အမေ
အတွက် နောက်တစ်လုံးက ရှဦး ဆရာ
အားထံ လှူပါ။

ဟု မိန့်မှာလိုက်တယ်။
ဆွမ်းအုပ် ၂ အနက် အမေအတွက်
ဆွမ်းအုပ်နီကို ဖွင့်ကြည့်တော့ သား
အောက်ကားလေး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို
အိမ်ကကြောင့် အမေ့အားကို ဆန္ဒတောင်း
တူတာပါ။

ဟူသော စကားအမှန် တောင်းဆိုမှု
သည်။ ကျွန်ုပ်အသက်ပင် မြောက်
အထိကျော်ပြီသည်အထိ ရဟန်း
အထိဘူးမဲ့ပါ။ ထိုတရားကျောင်း
အောက်လေမှ ရဟန်းဝတ်နှင့် ရဟန်း
အားအားထုတ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် မျက်ဝန်းအိမ်မှာ စိချွန်းသော
အိမ်သည် ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ အမေ့ကို
အိမ်ရလွန်းလို့ ငိုပြီးကျတဲ့ မျှော်ရည်
အတတ်ပါ။
အိမ်သောမနိဿ၊ ဖဿ၊ တဏှာ
အင်း ကိလေသာအချင်း လုံးဝမပါ။

အာအဝန်းအဝိုင်း ကျဆင်းလာသော
အိမ်သည်...
ထိုအချိန်ကား လင်းအရုဏ်နေဝန်း
အိမ်ခြည်များ သန်းလာပါပြီ။ တရား
အိမ်မှ ထတော်မူခဲ့ပြီး ကိုယ်လက်
အိမ်စဉ်း အာရုံခံ ဆွမ်းစားကျောင်း
အိမ်ကြွလှမ်းရဦးမည် ဟူသော အသိ
အိမ်သည် တရားထိုင်ရင်း အိမ်မက်
အတတ်ပါ။

အနီးတစ်ဝိုက်မှာလည်း ဆိမီး
အောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်း
အိမ်သော ရုပ်ကြွများ ထင်ကျန်ရစ်
အိမ်သည်။

* * *

ဦးပဉ္စင်ကြီး ငိုထားသလား မျက်လုံးတွေ
အမှူးရောင်နေသလားလို့
တရားထိုင်ဖက် ရဟန်းအချင်းချင်း
ဝေဖန်လိုက်ပုံက တကယ့် ဖြစ်ရပ်ပဟု
ကိုယ်တိုင် သိလိုက်ရသည်။

မကြာမြင့်မီ ရဟန်းရှင်သာမဏေ၊
သီလရှင်၊ ယောဂီယောကျာ်း၊ ယောဂီ
မိန်းမများ မိမိတို့ တရားစခန်းဆီသို့
လျှောက်လှမ်းနေတာကို မြင်တွေ့ရ
ပြန်သည်။

ထိုနေရာအခါ ကျွန်ုပ်သည် မဆိုင်း
မတွ ညောင်ညိုရိပ်သို့ ကြွလှမ်းခဲ့ပါ၏။
ရိပ်ဝန်းအနီးတစ်ဝိုက်ရှိ တိရစ္ဆာန်ချေး၊
လူမစင်ဖြစ်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်
မှန်သမျှ မရွံ့မရှာ သိမ်းလှည်းကျင်းမိ
ပါသည်။

ဒါပေမယ့်...
ဒီနေ့ ဒီနေရာ သီးသန့် တရားမထိုင်
ဖြစ်ပါ။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် တရား
ထိုင်နည်း စိတ်၊ ရှုပ်နာမ်၊ အဋ္ဌာကို
ပင်မ မွှော့ရုံကြီးထဲမှာ ဟောကြားပါ
မည်။ ဆရာတော်ဩဝါဒကို ခံယူရန်

မွှော့ရုံကြီးထဲသို့
ပြောင်းရွှေ့နေရာယူ
လိုက်သည်။
ဆရာတော်နစဉ်က
မှော်ဘီ နောက်နန်း
သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီး
နှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံ
အရပ်ရပ်မှ ရဟန်း
သံဃာများ တရားထိုင်ခဲ့ပုံ
ဟောကြားပါသည်။
တရားဟူသည်
အာနုပါန

ထွက်သက်ဝင်သတ်မှတ်ပြီး
တရားနည်းသွင်းပုံကို
ကိုယ်တွေ့သိရှိရပုံ ဟောပါသည်။
အလွန်တရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း
ပါသည်။

နည်းနိဿယတရား ဟောပြော
ညွှန်ကြားပြီး ဆရာတော်သီတင်းသုံး
နေသော ကျောင်းဆောင်သို့ ပြန်ကြွပြီး
တရားထောက် ဆရာတော်များ၏
ကြီးကြပ်ဖြင့် တရားထိုင် အားထုတ်ကြ
ပါသည်။

အတန်ငယ်ကြာတော့ နောက်နား
ဆီမှ အမျိုးသမီးယောဂီတစ်ဦး စူးစူး
ဝါးဝါး ငိုကျွေးသံကြားရ၏။

အယ်လေး... ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်
တော်ယုာ ဆရာတော်တရား ကြိုက်နှစ်
သက်လွန်းလို့ ဆရာတော်ဆီ လာခဲ့ဖူးကြည့်
နေဆဲ တပည့်တော်မဟာ တစ်ပါးပြောင်ခဲ့
ဖူးပြီ။ အခု ဆရာတော်ထံ လာချင်ပါရဲ့။
ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကြီးက အဝံ့ပခံတူး
ဟီး...ဟီး...ဟီး အယ်လေးဟဲ့’

ဟု သို့ကလို စကားပြော အသံပေး
ရင်း ငိုသံ ကျွန်ုပ် နားဝဆီ ပျံ့နှံ့လာပါ
သည်။ တကယ်လား အပလီတာလား
မလီ အကြားအာရုံထဲ ဝင်လာသည်။
‘ဟဲ့ အကာကြီး... ဒီလိုလုပ်ရတာတရား
နထွက်ရောင်ခြည်မဟုတ်ဘူး။ ၂၆၇

www.burmeseclassic.com

အာထုတ်တဲ့လူတွေ နောင်ယုက်သလိုဖြစ်
နေတယ်

တရားထောက် ဆရာတော်တစ်ပါး
စကားသံပါ ကြားလိုက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ
တရားအာရုံထဲမှာမရှိ၊ မူရင်း ကိုယ်စိတ်
ဝမ်း ပြေးလှုပ်နေပါသည်။ တကယ်ပဲ
ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးက တားမြစ်လေ
သလော အပလီတာမဟုတ်နိုင်
အကယ်ပင်ဖြစ်နိုင်သည်။

သေသူပရလောကသား ရိုးရိုး
ဆိုရင် ကျောင်းစောင့်နတ်၊ မွှားရုံစောင့်
နတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ် ဆိုင်ရာနတ်များက
တားမြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ အသိသုတ
နားလည်ထားပါ၏။

အစွဲလမ်းဆိုတာ အမှန်တကယ်
သုကတိနှင့်မကျွတ်ဘဲ ဒုဂ္ဂတိနှင့်သာဝကူး
ရင် သူတော်ကောင်းတို့နေရာ မဝင်
မဆန်းရ၊ ဖဲကြည့်ခံရစေ၊ ထိုမိန်းမသည်
မကျွတ်မလွတ် စွဲလမ်းတာပဲဖြစ်လိမ့်
မည်။

နောက်တစ်နေ့...

နေ့ပြောင်းသော် ညောင်ပင်တွင်
သစ်ခြောက်သည်ဟု ပြောသံကြားရ
ပြန်သည်။ သရဲမဟုတ်ပါ။ မတော်
တရော် အမြင်မတော် တွေ့ရင်တော့
ရုက္ခစိုးကြီး ခြောက်လှန့်လွှတ်လိမ့်မည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘုန်းတန်ခိုး
အရှိန်အဝါကြောင့် လူကို ဒုက္ခမပေး
တာဖြစ်လိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို သက်ဝင် ယုံကြည်
သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊
ရဟန္တာရုက္ခစိုးတို့ မတော်တရော်အမှုကို
သည်းမခံပါ။ နှင်လွှတ် အမြင်ကွယ်ပြီး
ညာညာတာတာ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် ခြောက်
လှန့်လွှတ်သည်ဟု လူကြီးသူမ တရား
ရှင်တစ်ဦးပြော၍ သိခဲ့ရ၏။

ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာလက်နက်
မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော် ရွတ်ပါက

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကောင်းစွာ လာမှုကြိုဆည်း၊ ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ် ဟူသမျှ ပြုခဲ့သည်ဆိုသော
ဘုရားရှင်လက်ထက်က သာဝတ္ထိပြည်
ရဟန်းငါးရာ တကယ်ခံစားရတာ
ကျွန်ုပ် လက်ခံပါပြီ။

ကျွန်ုပ် တရားထိုင် အားထုတ်ဖို့
ကူညီတာ၊ မနှောင့်ယှက် ဆိတ်ငြိမ်
သော ဣရိယာပုတ်ဆောင် နတ်ပြည်
ရောက် မိခင်နတ်သမီးနှင့် ဆုံစည်းခွင့်
ရုက္ခစိုးကျည်နိုင်တယ်ဆိုတာ အဆိုင်
အမာ ယုံကြည်ပါ၏။

ရုက္ခစိုးနတ်များသည် လောကပါလ
နတ်မင်းကြီးလေးပါး ကုဝေရနတ်မင်း
ကြီးလက်အောက်ခံ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို စောင့်နေ
သော သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့နှင့်
အတူရှိသည်။ ကျွန်ုပ်မိခင်နှင့် ပြန်လည်
ရေစက်ဆုံပေးတာပဲဟု ယုံကြည်မိပါ
သည်။

မိခင်ကြီးသည် ၁၉၉၇-၉၈ ခုနှစ်
၁၆-၁၀-၉၇ ၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်နေ့ ရွာဦး သံဃာတော်
အရှင်မြတ်များအား သက်န်းကပ်၊
ဥပုသ်သီလယူပြီး ဘဝခန္ဓာဟောင်း
စွန့်ခဲ့ပါသည်။

ကွယ်လွန်ခါနီး ကောင်းသော

ကုသိုလ်စရိုက်များပြုပြီးမှ ဘဝတစ်
ပြောင်းခြင်းသည် နတ်ပြည်သို့ ရောက်
သွားသည်ဟု ကျွန်ုပ်လက်ခံ ယုံကြည်
ပါသည်။

အမေသည် ပရိတ်ကြီး(၁၁)ထုတ်
နေ့စဉ်ရွတ်ခဲ့သည့်အထဲတွင်
သုတ်ပရိတ်ကို နေ့စဉ် မကြာသေး
ရွတ်တတ်ပါသည်။ မေတ္တာရွတ်ပြီး
တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် (၉)ရက်အဓိဋ္ဌာန် ရသေ့
ဝတ်နှင့် ကွယ်လွန်သူ ဖခင်အား ထည့်
ကောင်း၊ ညီအရင်းအားလည်းကောင်း
ဘယ်ဘုံမှာ ရောက်နေသနည်း
အဓိဋ္ဌာန်တရားအာရုံဖြင့် ရှာဖွေ
သည်။

လုံးဝ အမြင်အာရုံထဲမှ ဝေးလောင်
အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ခြင်းယခုထက်
ကြိုးစားနေဆဲပါ။ မမြင်နိုင် ငယ်
သေးပါ။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တစ်ချိန်တည်း ထား
အားထုတ်သော ငိုကျွေးတင်းထား
သော ယောဂီအမျိုးသမီး၏ စိတ်
သည် သူမကဲ့သို့ ကြီးရင့်သူ မဟုတ်
ငယ်ရွယ်နုပျိုသူဖြစ်၏။

ညောင်ညိုရိပ်မှာ အမြင်မသေ
အနိဋ္ဌာရုံတစ်ခုခု ပြုခဲ့မိလို့ ရုက္ခစိုး
ကြီး၏ အခြားရုက္ခစိုးငယ်များ ထား
ချက်ဟု နောက်ဆုံးသိခဲ့ရ၏။
ယုံတမ်း ပုံဒဏ္ဍာရီလိုပင်...

(ကိုယ်တွေ့ ထကယ်ဖြစ်ရပ်
၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ မဟာသီတင်း
ရက်မှ ဖြစ်ရပ်ကို ခံစားရေး
ပါသည်။)

သုခိတာဟောထ ဒုက္ခဗုဒ္ဓ
ကောင်းဟီန်း(ကျွန်ုပ်သစ်)

အပ္ပမေးဝေခေါင်

သာဓု မေါ်နိုင်သူ

၁၃၇၇ ခုနှစ်၊
 ပြာသိုလဆန်းပိုင်း တစ်နေ့မှာ ကျွန်မ၏
 သူငယ်ချင်းဖြစ်သူဆရာမသန်းသန်းဆင့်
 တစ်ယောက် အထက်တန်းပြ ရာထူး
 ဆိုင်းဖြင့် ကိုင်းပင်ကြီး အညှာတန်း
 ဆောင်းမှ မင်းလှ အ.ထ.ကကျောင်းသို့
 ပြောင်းရွှေ့ ဝင်ရောက်ရမှာ ဖြစ်ပါသည်။
 ကိုင်းပင်ကြီး အညှာတန်းနှင့်မင်းလှ
 မြို့မှာ နှစ်နိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့်အတွက်
 ဆိုင်တယ်ဖြင့် နံနက်သွား၊ ညနေပြန်ဖြင့်
 သွားလို့ ပြန်၍ ရပါသည်။
 တစ်နေ့သော တနင်္ဂနွေနေ့
 ဆောင်းပိတ်ရက် နေ့လယ်ခင်းမှာဖြင့်
 သူငယ်ချင်း သန်းသန်းဆင့်တစ်
 ဆောက် ကျွန်မထံ အလည်ရောက်
 ဘာပါသည်။
 'သူငယ်ချင်းရေ... ကျောင်းပိတ်
 ခက်ဖြစ်လို့ အေးအေးဆေးဆေး

စကားပြောရအောင် လာခဲ့တာ၊
 သူငယ်ချင်း မင်းခကာ အားရဲ့လား'
 'အားပါတယ် သူငယ်ချင်း... မနက်
 ပိုင်းတွေကတော့ ဗေဒင်မေးတဲ့
 ဧည့်သည်တွေ၊ ကလေးနာမည်ပေး
 သူတွေနဲ့ နည်းနည်း အလုပ်များတာပါ။
 နေ့ခင်း နေ့လယ်တွေကတော့ နား
 နေရတယ်ပေါ့။ သူငယ်ချင်း လက်ဖက်
 သုပ်လဲ စားပါဦး၊ ရေခဲခွေးကြမ်းလေးလဲ
 သောက်ပါ။'
 သန်းသန်းဆင့် တစ်ယောက်
 လက်ဖက်သုပ် တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်း စားပြီး
 ရေခဲခွေးကြမ်းကို လက်ထဲမှ အသာချ
 လိုက်ပါသည်။
 'သူငယ်ချင်းရေ... မင်းက နက္ခတ္တ
 ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးနေတာ
 ဆိုတော့ မင်းအတွက် စာရေးဖို့ ကုန်
 ကြမ်းပါလာတယ်။ အဲဒီအကြောင်း

အရာကိုလဲ ပြောပြချင်လို့ လာခဲ့တာ။
 ငါတို့အိမ်မှာက နှစ်ယောက်စလုံး
 က ဝန်ထမ်းတွေ ဖြစ်နေတာ သူငယ်
 ချင်းအသိပဲလေ။
 အိမ်မှာက အဖေမရှိတော့ဘဲ
 နောက်ပိုင်း လယ်တွေကိုင်းတွေ
 ဦးဆောင်ဖို့ အလုပ်သမား မရှိမဖြစ်
 လိုအပ်တယ်လေ။
 ငါ့ရဲ့ အမျိုးသား ကိုင်းခိုလ်ကလဲ
 လယ်ထွန်ဖို့ ထွန်ကြောင်း တစ်ကြောင်း
 တောင် ဖြောင့်အောင် မထွန်တတ်တဲ့
 သူ၊
 လယ်အလုပ်ဆိုရင်တော့ ပိုပြီး
 ဝေးလေစွ။ အဲဒါကြောင့် အလုပ်သမား
 နှစ်ယောက်ကို အိမ်မှာ ပင်တိုင်ခေါ်
 ထားရတယ်။
 လယ်က ထွက်တဲ့ စပါးတွေ ပဲတွေ
 ရိတ်သိမ်းပြီးလို့ ကျီထဲ၊ ပုတ်သီး အားလုံး

သွင်းပြီးတဲ့အချိန် အိမ်မှာရှိတဲ့ အလုပ် သမား ကိုအောင်ထွန်းနဲ့ ကိုမြင့်ရွှေတို့ နှစ်ယောက်သား သူတို့အိမ် သုံးဖို့ တောင်ပေါ်ကို ထင်းခုတ်ရန် နွားနဲ့ လှည်း တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက် ပေးပါလို့ တောင်းတယ်။

ကိုဝင်းဗိုလ်ကလဲ မတွန့်တိုပါဘူး။ ကြိုက်တဲ့နေ့ လာယူဖို့ ပြောလိုက် တယ်။

နောက် နှစ်ရက်ကြာသောအခါ ကိုအောင်ထွန်းနဲ့ ကိုဝင်းဗိုလ်တို့ နှစ်ယောက် လှည်းဆီထိုးလိုအပ်တာ များ ပြင်ဆင်ပြီး နောက်တစ်နေ့ လသာ ရက် သန်းခေါင်ကျော် ည(၁)နာရီမှာ တောင်ပေါ်ကို တက်ကြတယ်။

ကိုင်းပင်ကြီး အညာတန်းမှ စိန် ကန့်လန့်ရွာ၊ ကျောက်တံခါးရွာကို ဖြတ်ပြီး မုတ်ခါးဘုန်းကြီးကျောင်း နောက်အနီးဝန်းကျင်ကို ရောက်တော့ ရှေ့တည့်တည့် ဝါးသုံးပြန်လောက်မှာ မီးလုံးနီနီရဲရဲကြီး တရွေ့ရွေ့နဲ့ လာနေ တာကို လှည်းမောင်းသူ ကိုမြင့်ရွှေနဲ့ အနီးမှာ ထိုင်နေသူ ကိုအောင်ထွန်းတို့ နှစ်ယောက်သား မြင်နေကြရပါတယ်။

အနီးတွင်ထိုင်နေသူ ကိုအောင် ထွန်းက...

“ဟကောင်... မြင့်ရွှေ ဟိုးရှေ့က နီနီရဲရဲအလုံးကြီးက သရဲမီးလုံးလား။ ငါတို့ရှေ့တည့်တည့် နားကို နီးလာပြီ”

“အေး... သရဲမီးလုံးလား။ စုန်းမီး လုံးလားတော့ မသိဘူး”

ပြောရင်းဆိုရင် နွားလှည်းကို ခပ် သော့သော့ မောင်းနှင်ရာ နီနီလုံးကြီးမှာ လှည်းနားအရောက်တွင် “ဝိုး... ဝိုး... ဝိုး” ဆိုသော အသံကို ကြားလိုက်ရပါ တယ်။

အနီးမှာ ထိုင်နေသူ အောင်ထွန်း ကလဲ “ဟား” ဆိုသော အသံကျယ်

ကြီးနဲ့ အော်ပြီး ငြိမ်ကျသွားပါတယ်။ အဲလိုဖြစ်ပြီး ခဏအကြာမှာပင် အောင်ထွန်းမှာ လှည်းမောင်းနေသူ မြင့်ရွှေတို့ဘက် တိုး၍...

“လှည်းကို နောက်ပြန်လှည့်ပါ။ ငါ မနေနိုင်တော့ဘူး။ စောစောက ငါတို့ နားက နီနီလုံးကြီး ငါ့ပါးစပ်ထဲကနေ ဗိုက်ထဲရောက်သွားပြီ။

ငါ အောင့်လာပြီ သူငယ်ချင်း မြင့်ရွှေ ငါ မနေသောတော့ဘူး။ ငါ့ကို ရွာအမြန် ပြန်ပို့ပေးပါ။ ငါဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ ဘူး”

“သူငယ်ချင်း အောင်ထွန်းရာ မင်း ကလဲ စိတ်ကို တင်းထားပါ။ အဲဒီ နီနီ လုံးကြီးက ငါတို့ လှည်းပေါ်ကနေ ကျော်သွားတာပါ။ အဲဒါ မင်းစိတ်က ထင်နေတာပါကွာ၊ ငါတို့ ထင်းခုတ်ရ မယ့်နေရာ ရောက်ခါနီးပါပြီ ဆက်သွား ကြရအောင်ကွာ”

“သူငယ်ချင်း မြင့်ရွှေ... ငါ တကယ် ဖြစ်နေတာပါ။ မင်း နွားလှည်းကို နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပါ။ ငါ့ကို ရွာကိုရောက်အောင်သာ ပြန်ပို့ပါ။ ငါ ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ဘူး”

အဆက်မပြတ် ပြောနေသဖြင့် နွားလှည်းကို ကိုင်းပြင်ကြီး အညာ တန်းကိုရောက်အောင် ပြန်မောင်းလာ ပါတယ်။

မိုးမလင်းခင် ပြန်ရောက်လာတဲ့ အတွက် လှည်းဖြုတ်ပြီး အောင်ထွန်း ကို အိမ်မှာ ခဏနားပြီး နံနက်မိုးလင်း တာနဲ့...

“မင်းကို မင်းလှဆေးရုံ သွားပြတာ ပေါ့ပဲသူငယ်ချင်းရာ.. မင်းဘာမှ မဖြစ်ပါ ဘူး။ စိတ်ကို တင်းထားစမ်းပါ ယောက်ျား ပဲကွာ စိတ်ခိုင်ခိုင်ထားစမ်းပါကွာ”

အောင်ထွန်းမှာတော့ သူငယ်ချင်း မြင့်ရွှေရဲ့ အားပေးစကားကြောင့်သာ

ငြိမ်နေရတယ်။ သူ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကို သူသာ သိပါတယ်။

မနက်(၇)နာရီမှာတော့ ရွာထဲမှ ထော်လာဂျီဖြင့် ဆေးရုံရောက်လာကြ ပါတယ်။ ဆေးရုံမှ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ စစ်ဆေးမှုတွင်လဲ အကောင်းကြီးပါ။

“ကိုအောင်ထွန်း ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်က ထင်ယောင်ထင်မှား သံသယဖြစ်နေ တာပါ”

လို့ ပြောသဖြင့် ဆေးရုံမတက်ရဘဲ အိမ်ပြန်ရောက်လာပါတယ်။

ကိုအောင်ထွန်း အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ သတင်းကို ကြားရသဖြင့် ပေပင်တန်း မှာ အိမ်ထောင်ကျနေတဲ့ အစ်ကိုနဲ့ တံစ်ရွာတည်းမှာ အိမ်ထောင်ကျနေကြ သော အစ်မများ ကိုအောင်ထွန်း သတင်းကိုကြားပြီး လာရောက် မြန်းကြပါတယ်။

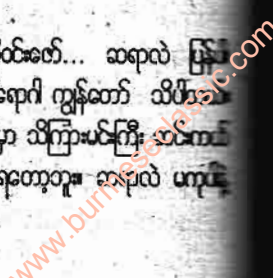
လာရောက်မေးသူ အစ်ကို၊ အစ်မ များကို ပြန်လွှတ်ပါတယ်။

“အစ်ကိုတို့... အစ်မတို့ ဒီမှာ မအိမ်ကြ ပြန်ကြ ကျွန်တော် ဆက်ထားတယ်” လို့ပြောပြီး အတင်းပြန်ခိုင်းပါတယ်။ ညဘက်တွင် ရွာမှ ကျေးလက် ကျန်းမာရေးမှူး ကိုဝင်းဇော် ရောက် လာပြီး...

“ကိုအောင်ထွန်း ဘာမှ စိတ်မပူမို့ ကိုအောင်ထွန်း ရောဂါကို ကျွန်တော် ကုပေးမယ်”

ဆိုပြီး ပြောပြောဆိုဆို သွေးပေါင်နီနီ ကို ထုတ်ပြီး စမ်းသပ်ဖို့ ကိုအောင်ထွန်း လက်ကို ကိုင်တော့ ကိုအောင်ထွန်း ကနေ...

“ဆရာကိုယ်ဇော်... ဆရာလဲ ပြန် ကျွန်တော်ရောဂါ ကျွန်တော် သိပါ... အခုအချိန်မှာ သိကြားပင်ကြီး ဆယ်ကယ် ထောင် ဖြေတော့ဘူး။ ဘုရားလဲ ဟုတ် ပြန်ပါ”

လို့ အတင်းပြန်ခိုင်းပါတယ်။

ကျန်းမာရေးမှူး ဆရာကိုဝင်းဇော်ကတော့ ဇနီးဖြစ်သူခင်သန်းမြင့်ကို ညဘက် အချိန်ရှိရှိ မရှိရှိပါ အားမနာပါနဲ့ လာခေါ်ပါရန် အထပ်ထပ်အခါခါ မှာခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ညဘက်တွင် လူနာလာရောက် မေးသူများကို ကိုအောင်ထွန်းကိုယ်တိုင် ပြန်ခိုင်းပါတယ်။ လူနာမေးသူများ ခွင်သွားတာမှ ကိုအောင်ထွန်း ဘုရားထပ်ပြုပြီး ဇနီးဖြစ်သူ ခင်သန်းမြင့်ကို လှမ်းခေါ်ပြီး...

“နင်နီငါ ပေါင်းသင်းလာတာ နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိပြီ အိမ်ထောင် ထွက်ပေးပြီပြီ ပြည့်စုံသင့်သလောက် ပြည့်စုံပြီ”

ရေတွင်းလဲ တူပေပြီပြီ ဝမ်းစာလဲ အပြည့် ထည့်ပေးပြီပြီ အခုအချိန်က စပြီး ငါ တစ်ယောက်တည်း နေပါရစေ။

နင်နီငါရဲ့ ရောက်က ဒီည နောက်ဆုံးပဲ နင်လဲ သွားအိပ်တော့။ ငါကို လာပြီး နှိုးလဲ ဖိနဲ့ခေါ်လဲ ပေါင်းတော့ ငါ အိပ်တော့မယ် လို့ ပြောပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်သွားပါတယ်။

ဇနီးဖြစ်သူ ခင်သန်းမြင့်ကတော့...

“ရှင်ကလဲ စိတ်မကောင်းစရာတွေ ဘာတွေ လျှောက်ပြောမှန်း မယ်ပဲတူ။ ရှင်လဲ အိပ်ပျော်အောင်အိပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်လဲ ရှင်နဲ့ ပထမ်းမကပ်နာမှာ အိပ်ပါမယ်”

လို့ ပြောပြီး ဇနီးဖြစ်သူက အရင် အိပ်ရာဝင်ပြီး ကိုအောင်ထွန်းကို လှမ်းပြီး အကဲခတ်ကြည့်ရာ ပက်လက် အနေအထားဖြင့် မျက်စိကို ဖိုတ်ပြီး ထရားရှုမှတ်နေတဲ့ ပုံစံမျိုး မြင်နေရလို့ အိပ်ရာထဲဝင်ပြီး အိပ်လိုက်ပါတယ်။

ဇနီးဖြစ်သူ ခင်သန်းမြင့် တရေးထမော အိပ်မောကျပြီး လန့်နိုးသွားတဲ့ အချိန် ကိုအောင်ထွန်းကို လှမ်းကြည့်ရာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်စောင်း အနေအထား

ဟန်ဖြင့် “လူနာ ခွေးတွေ ဘာတွေများ ကျနေမလား။ သက် သောင့်သက်သာ ကော ရှိရဲ့လား။”

လို့ မေးကြည့်ဦးမှ အတွေးဖြင့် ကိုအောင်ထွန်းအနီးသို့ ကပ်ပြီး သုံးလေးခွန်း ခေါ်ကြည့်တယ်။

ခေါ်မရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အိမ် အနီးမှ သူများကို လှမ်းခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းရင်း ဘုရားစင်တိုင်နားက တိုင်ကပ်နာရီကို ကြည့်လိုက်ရာ ည (၂) နာရီကို လက်တံက ညွှန်ပြနေပါတယ်။

အိမ်အနီးအနားမှ သူများက အစ်ကို့ အစ်မတွေ လှမ်းခေါ်တော့ အားလုံး အပြေးရောက်လာကြပါတယ်။

ဇနီးဖြစ်သူ ခင်သန်းမြင့်မှာ သူ့စိတ်ထဲမှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ပင် အိမ်ခါနီးပြောသော စကားများနဲ့ အခု ကိုအောင်ထွန်း သေဆုံးတဲ့အချိန်မှာ (၂) နာရီ မုတ်ခါဘုန်းကြီးကျောင်း နောက်က နီနီလုံးကြီး ပါးစပ်ထဲ ဝင်သွားလို့ ပြန်လာသည်မှာလည်း အဲဒီအချိန်ပင် ဖြစ်နေပါတယ်။

ကိုအောင်ထွန်းရဲ့ အသုဘကို (၃) ရက်ထားသော်လဲ မပုပ်မပွပါ။ အိပ်နေ

တဲ့အတိုင်းပင်။ သူနဲ့အတူ လှည်းမောင်းတဲ့ ကိုမြင့်ရွှေကတော့ မယုံနိုင်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။

“အကောင်းကြီးပါ သူ့ဇာတိရဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ”

လို့ စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် ပြောပြီး ငိုနေပါတယ်။

ကိုင်းပင်ကြီး အညာတန်းရွာသူရွာ သားများလဲ မနေတစ်နေက အကောင်း သားကြီးကနေ ဘာရောဂါမှ မရှိဘဲ သေဆုံးသွားတဲ့အတွက် အံ့ဩခြင်း စိတ်မကောင်းခြင်း ဖြစ်ကြပါတယ်။

ကိုအောင်ထွန်းကို (၇) ရက်လည် ဆွမ်းသွတ်ပြီး အမျှဝေပါတယ်။ တစ်လ ပြည့်ခါနီးမှာတော့ ဇနီးဖြစ်သူ ခင်သန်းမြင့်က...

“ကိုအောင်ထွန်းတို့များ... ဘယ်များ ရောက်နေပြီလဲ အိမ်ပက်ကလေး ဘာလေး တောင်ပေးတူ။ တော်ကတော့ အေးရာ အေးကြောင်း ရောက်နေပြီပေါ့လေ။

သေသောသူ ကြာရင်ပေမူ ပျောက်သောသူ ရှာရင်တွေ့တဲ့ ကျုပ်ကတော့ မမေ့ပေါင်တော်။ ရှင်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ကျုပ် စိတ်မကောင်းခြင်း ဖြစ်နေတာ”

လို့ တစ်ယောက်တည်း ကရားရေလွှတ် ပြောနေပါတယ်။

ကိုအောင်ထွန်းကို တစ်လပြည့်လို့ ဆွမ်းသွတ်သော ညမှာဖြင့် မခင်သန်းမြင့်တစ်ယောက် ထူးထူးဆန်းဆန်း အိပ်မက် မက်ပါတယ်။ ကိုအောင်ထွန်း တစ်ယောက် ဘုရားစေတီတစ်ခု အနားမှာ တစ်လည်လည်နဲ့...

“ခင်သန်းမြင့်ရေ... ငါ ဒီအိပ်စောင်စေတီ ဘုရားထိုက်မှာ စောင့်နေရတယ်။ ငါတို့က မောင်နှမသုံးယောက် ငါက အငယ်ဆုံး ငါ့ကို သူတို့က လှူပြည်မှာ ကောင်းလှူထိုက် ထွေ ပြုဖို့ လွှတ်လိုက်တာ။ ငါ့ကို အခု သူနာရောင်ခြည်ရောင် ၂၇၁

တို့ပြန်ခေါ်ကာ အဲဒီဘုရားသိုက်မှာ ဝါစောင့်နေရတယ်။ နှင် အပူပေးပေးမယ်လဲ ဝါသာပူပေးခိုင်းဘူး”

လို့ ပြောပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ ချီပါတောင်ဆိုသည်မှာ ရှေးဟောင်းဘုရားစေတီပုထိုးများလည်း ရှိပါတယ်။ သိုက်နန်းများလဲ ရှိတာကို ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောတာကို ကြားဖူးပါတယ်။ နှစ်စဉ် တန်ခူးလရောက်တိုင်း ဘုရားပွဲများ။ သိုက်ပွဲများကို ကျင်းပသည်မှာ ယနေ့အချိန်အထိ ဖြစ်ပါတယ်။

ချီပါတောင်နဲ့ ကိုင်းပင်ကြီး အညှာတန်းမှာ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော်လဲ (၅)မိုင်ခန့် ဝေးပါတယ်။

ဘုရားပွဲသို့ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ရွာသူရွာသားများ နွားလှည်းများ ထော်လာတို့များ။ ဆိုင်ကယ်များဖြင့် ဘုရားပွဲ၊ သိုက်ပွဲကျင်းပချိန်တွင် လူဦးပရိသတ်များ အလွန်များပြား စည်ကားလှပါတယ်။

ဘုရားပွဲပြီး နောက်တစ်ရက်မှာဖြင့် သိုက်ပွဲပေးပါတယ်။ သိုက်ပွဲပေးချိန်မှာဖြင့် ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ နတ်ကတော်များ သိုက်မွဲလာရောက်ပေးသူများ လာရောက် ကြည့်ရှုသူပရိသတ်များနဲ့ ပရိသတ်ထံမှာ သိုက်ဆက်ရှိသူများ ဝင်ရောက်ပူးသူများ ရှိပါတယ်။

မခင်သန်းမြင့်တစ်ယောက် တစ်လပြည့်တဲ့ အချိန်မှစ၍ နောက်ထပ်ပြီး တစ်ခါမျှ အိပ်မက်လည်း မပေးတော့ပါ။

[ဤစာမူ ဆောင်းပါးသည် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမည်နှင့် နေရပ်များကို လွှဲပြောင်းရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

အေးချမ်းမော်(မင်းထွ)

ထက်ထွေး

ကင်းဆိပ်ပျောက်ဆေးနုဗွီး

စာရေးသူ ကြားခဲ့ဖူးသည်မှာ “လူတစ်ယောက်လျှင် ကင်းသုံးကင်း တစ်ကင်းကင်းတော့ ပြီးတတ်သည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမူ စာရေးသူ၏သမီးကြီး ကင်းသုံးကင်းတွင် ကင်းမြီးကောက် မပြီး၍လား မသိပေ။

သူ၏ဘွားအကြီးဖြစ်သော စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးနှင့် အတူအိပ်နေစဉ် တစ်ညတွင် လက်ကို ကင်းမြီးကောက်ကိုက်လိုက်သဖြင့် ထ၍ အော်ငိုနေပါတော့သည်။

စာရေးသူမှာလည်း ရင်ထိတ်သွားပြီး ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ယောင်နုနုဖြစ်နေစဉ် စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးမှ သဘောသီး အဆွတ်ခိုင်းသဖြင့် အိမ် တောင်ဘက်ရှိ သဘောပင်ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်ဆွတ်ယူခဲ့ပြီး မိခင်ကြီးအားပေးလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ မိခင်ကြီး ပြုမှုနေသည်များကိုကြည့်နေစဉ် “ကင်းကိုက်တာနဲ့ သဘောသီး ဘာဆိုင်လို့လဲ” ဟု တွေးနေမိပါသည်။

သို့သော် မကြာပါချေ။ သမီးကြီးမှာ မိခင်ကြီး ဆေးလိမ်းပေးပြီး ခဏအကြာတွင် ကင်းဆိပ်ပြေပြီး ပြန်လည်အိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။

နံနက်မိုးလင်း၍ “ကင်းမြီးကောက်ကိုက်သည့်နေရာက နာသေးလား” ဟုသမီးကြီးအားမေးကြည့်ရာ သမီးကြီးက လုံးဝမနာတော့ကြောင်း ပျောက်

သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် စာရေးသူမှာ အံ့သြခဲ့ရပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ အလွန်လွယ်ကူ၍ အကုန်အကျလည်း သက်သာပြီး မည်သည့်အန္တရာယ်မှလည်း မဖြစ်သောကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအား သိစေချင်ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ... သဘောသီးအိမ်တစ်လုံးကို လက်ထပ်ဆတ်ဆတ် ဆွတ်ယူပြီး ရေပေးဆေးအညှော်နေရာထိပ်ပိုင်းကို ထးဖြင့် အစေ့အနည်းငယ်လှီးလိုက်ပါ။

ထွက်လာသောအစေ့များဖြင့် ကင်းကိုက်ရသည့် အင်္ဂါများကို သို့မဟုတ် ဝတ်စုံကို လိုက်ပါ။

ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးပြုကြည့်ပါ။ ကင်းဆိပ်မှန်သမျှ လက်ပြေပျောက်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါမည်။ မည်သည့်ကင်းဆိပ်မဆို ပျောက်သည်။

ဆရာ သန်းဆောင် (နတ်ကန်)

▲ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့်ကတုထူးသော မော်လမြုံ (ဝ)ဘိန်းနှင့် (ယာ)ဘိန်းညွန့်

ဘိုးမင်းခေါင် (မြန်မာစာ)

မော်လမြုံ ဘိုးမင်းခေါင် ရောက်ခဲ့စဉ်က...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ကို လစဉ် နည်းဆုံး စာမူ(၃)ပုဒ်တော့ ပို့မယ်လို့ ဆိုမှန်းတယ်။ ဒါပေမယ့် မျှော်မှန်း သလိုဖြစ်မလာ။ (၁)ပုဒ်တောင်အနိုင်နိုင် နှုတ်ကြမ်းရှာရတဲ့အလုပ်က လွယ်မလို ခို တကယ်လုပ်တော့ ခက်တယ်။ သွားဖြစ်၊ မလာဖြစ်၊ မရေးဖြစ် သော ကြွေးကျန်တွေများ၊ စာမူကြွေး တွန့်တွေ၊ စာပေတာဝန် မကျေပွန်ဘူး ဆိုဆိုချင်လဲဆိုရော ရေးချင်တဲ့စိတ်က ခြေငိုတယ်။ ဒါပေသိ စာရွက်ပေါ်ကို သက်မရောက်ခဲ့နိုင်။

ဒီနေ့တော့ မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ နှုတ်ကြမ်းရှာထွက်မယ်။ ခေါင်းစဉ် ငါးစာမိတာက “မော်လမြုံဘိုးမင်း ခေါင် ရောက်ခဲ့စဉ်က” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်။

ဒါနဲ့ ဘိုးမင်းခေါင် မော်လမြုံရောက် ခဲ့ စာနုချနေထိုင်ခဲ့တဲ့ ရပ်ကွက်(၃) မှာ ဘိန်းညွန့်၊ ဘိန်းညွန့် နဲ့ အစ်မနေအိမ်သို့ စာရေးသူ ရောက်ခဲ့ တယ်။

ဒွန်လ(၂၉)ရက် နံနက်(၈)နာရီ

စာရေးသူရောက်တော့ ဒေါ်သန်းရင်က အိမ်ရှေ့ရေကန်မှာ ရေချိုး အဝတ် အစားလဲပြီးနေပြီ။ ဒေါ်သန်းညွန့်က ယပ်တောင်တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ အိမ်အောက် ထပ် ကြမ်းပြင်မှာထိုင်လို့ နှစ်ဦးလုံးက စာရေးသူကို သိပုံမပေါ် အသက် အရွယ်ကြီးကြပြီဆိုတော့ မျက်စိက မှုန်ဝါးဝါး...

‘ဘက်စွဲရှိလို့လဲ ဘယ်သူ့ကို တွေ့ခွင့် လို့လဲ’ ဒေါ်သန်းညွန့်က အမေ၊ အသံ ကြားတော့ သားဖြစ်သူ ဘကြီးမောင် ထွက်လာပြီး...

‘ဒါ ဆရာဦးတင်ဌ လေးလေးတို့အဖေ တို့ကို ပေးစရာရှိလို့တဲ့’ ကြားက ဘကြီးမောင်က စာရေး သူ့အစား ဝင်ပြောပေးခဲ့...။

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော် ဆရာ ဦးတင်ဌ

ပဲ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဟုလင်းတွေမှာ ညိုမင်းထက်(မြန်မာစာ)ကလောင်အမည်နဲ့ ဆောင်းပါးတွေ ရေးပါတယ်။

အခုလာရင်းက ဘိုးမင်းခေါင် မော်လမြုံ ရောက်စဉ်က ဒေါ်လေးတို့အိမ်မှာ နေသွား တယ်ဆိုလို့ အဲဒါ ဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း ပုတ်ဒီသယူ ကျွန်တော်ကို ပြောပြပေးပါလား။ ကျွန်တော် ဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း ရောစရာရှိလို့ပဲ’

‘အခု ဒေါ်လေးက အသက်(၉၀) သန်းရင်ခေါ်တယ်။ ဒါက သန်းညွန့်တဲ့ ဒေါ်လေးညီမ သူက အသက်(၈၄)နှစ်၊ ဒေါ်လေးတို့အိမ်ကို ဘိုးမင်းခေါင် စရောက်တော့ ဒေါ်လေးက (၁၄)နှစ် သမီးပဲ ရှိဦးမယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်ခင် ဘိုးမင်း ခေါင်ရောက်လာတယ်လို့ ဒေါ်သန်းရင် က ဘိုးမင်းခေါင် မော်လမြုံရောက်တဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

အချိန်ကို ပြောပြ'

ဆက်လက်ပြီး ဒေါ်လေး ဒေါ်သန်းညွန့်က...

'အဲဒီအချိန် ဒေါ်လေးတို့က ပြီးသွားမှာ နေတာလေး ဒေါ်လေးတို့အဖေက ဦးပြ အပေက ဒေါ်နန်း အတိုးက ဦးစံလှလို ခေါ်တယ်။ အတိုးဦးစံလှတို့က ကိုနဝင်းတို့က တွေ့ဆိုတော့ ဘိုးမင်းခေါင်ရဲ့ တပည့်ရင်းတွေပေါ့။

ဒေါ်လေးတို့အိမ်က သုံးခန်းပတ်လည် ခေါင်တန်းတစ်ထပ် အိမ်ရှေ့စာပျက်ကျယ်နဲ့ ညနေထပ်စားနေတုန်း ဘိုးမင်းခေါင် ရောက်လာတယ်။ သူ့နောက် တပည့် တစ်ယောက်ပါတယ်။

ငွေအကုန်ပိုအကုန် အခုလိုအချိန်မျိုးမှာပဲ ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်အနီသေးသေးလေး ဆောင်။ ပင်နီရောင် တိုက်ပုံအင်္ကျီနဲ့ ပုဆိုးကွက်ထောက်၊ မုဆိုးထောင့်ကျယ်ကျယ် အဲဒီတုန်းက ဘိုးမင်းခေါင် အသက်ရှိလှ (၄၀)ကျော်ဝန်းကျင်ရှိပုံပေါ့။

ဒေါ်လေးတို့အိမ်မှာ တောဘိုဆိုတဲ့ ငွေဟာ သူ့စီးပွားနှင့် မောင်တယ် ကိုက်တယ်။ လူပီပီအထပ်ပင်ပင်။ အဲ...ဘိုးမင်းခေါင်နဲ့ တွေ့တော့ တောဘိုကိုပဲ နေနေသလား ဘိုးမင်းခေါင်ရှေ့မှာ လက်ချေထုပ် ခေါင်းကို ပြားလို့ ရှိနေသလား အောင်ပေရတယ်။

အဘိုးနဲ့အဖေတို့က ဘိုးမင်းခေါင်ကို ဆရာကြီး...ဆရာကြီး... ကြွပါဆိုပြီး နေရာထိုင်ခင်းတွေပေးပြီး ရှိခိုးကြ။ ဦးချကြနဲ့ အိမ်မှာပဲ နေစေတယ်။

အဲဒီအချိန်က မော်လမြူမြို့သစ်မှာ အိမ်ဆိုလို့ (၈)အိမ် (၉)အိမ်ပဲ ရှိဦးမယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ကိုးကွယ်တဲ့ ကိုးနဝင်း အဖွဲ့တွေက ဦးခန့်(မော်လမြူ)၊ ဦးစံလှ (မော်လမြူ)၊ ဦးရာန့်(မော်လမြူ)၊ ဦးဖဲ (ဖီမော်)၊ ဦးဘော်(လွင်ဦး)၊ ဦးသိုက် (ဟဲန)၊ ဦးဝိုး(ပုန်းဟူးနီ)၊ ဦးစံခွန်း (ကရင်)၊ ဦးဇွေး(မော်လမြူ)တို့ ဖြစ်ကြ

တယ်။

တပည့်တပန်းတွေက ပေါတော့ ဘိုးမင်းခေါင်စားဖို့ အိမ်ကို ထမင်းဗန်း တွေ့နဲ့ လာပို့ကြတာ နည်းတာတွေ ပဲလား...၊ စားမကုန်နိုင်ဘူး။

ဘိုးမင်းခေါင်က ရှိသမျှ ထမင်းဗန်း ထဲက ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ ရောသမ ပြီး ပလုပ်ပလောင်း စားပစ်တာ နည်း နည်းနောနောလား...၊ တစ်ခါစားပြီးရင် လဲ တော်တော်နဲ့ မစားတော့ဘူး။

ဒေါ်လေးတို့က အိမ်အောက်မှာ ညီအစ်မနှစ်ယောက်နဲ့ အဖော်တွေစု ပြီး ကတန်း၊ ခုန်တန်း ကစားနေကြရင်း ဘေးကကြည့်ပြီး "ကကြ... ကကြ" လို့ ပြောတယ်။

မောလောက်ခန့်ထင်ရင် ဘိုးမင်းခေါင် က မဟော်ရာပိန်းဥကြီးတွေကို ကျွေးတယ်။ သူ့ကျွေးလို့စားလိုက်ရင် တအားချိုတယ်။ မဝသေးဘူး ပေးပြန် ဦးလို့ တောင်ရင် တော်ပြီ...တော်ပြီ ဆိုပြီး မပေးတော့ဘူး။

ဘိုးမင်းခေါင်က အိမ်မှာနေလေ့မရှိ ဘူး။ သွားချင်ရာသွားနေတာ ဝါ။ အင်း ပက်ချင်ပက်နေတာ။ ခရုဖမ်း ရေစိမ်းပြီး သောက်ချင်သောက်တယ်။ သူ့များတွေ ကို ခရုတွေ ပေးချင်ပေးနေတာ။

ဘိုးမင်းခေါင်ပြန်လာခဲ့ရင် အိမ်ဦးခန်း မှာ တင်ပူဥရွှေချိတ်ပြီး အမြဲတိုင်လေ့ရှိ တယ်။ ရေခွေးဆိုလဲ ပူပူကြီးသောက် လိုက်တာ သူ့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ မရ ဘူး။

ဦးစံလှဆိုတာ ဒေါ်လေးတို့အဘိုး ဘိုးမင်းခေါင်ရဲ့ တပည့်လက်ရင်းကြီး။ တစ်နေ့ တောထဲကို ဘိုးမင်းခေါင်နဲ့ အတူသွားကြတော့ ဘိုးမင်းခေါင်က ဦးစံလှကို...

'ဟေ့...စံလှ ဒီမှာ ပင်ဆိန်မရဲ့ ဆွဲကြည့် လက်ကောက်တွေ ဝါယူခဲ့တယ်'

ဆိုပြီးပြတော့ ဦးစံလှက သေချာ ကြည့်ပြီး "ဘာဖြစ်လို့ ယူခဲ့ရသလဲ ပြန်ပေးပါ" ပြောတော့ ဘိုးမင်းခေါင် မပေးဘူး။ ခဏခဏ တောင်းတယ် မရဘူး။

ဒါနဲ့ ဦးစံလှလဲ အနီးရှိ မြဲတိုင်ယူပြီး ဘိုးမင်းခေါင်ကို ရိုက်ထည့်သတဲ့ ဘိုးမင်းခေါင် ခေါင်းပေါက်ပြီး လဲတယ်။

လူတွေ သွားကြည့်တော့ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ဘယ်သူရိုက်တာလဲ မေးကြ တယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်က...

'တယ်သျှ မရှိက်ပါဘူး။ ငါ သံယံမ ရှော်လဲတယ်' လို့ ပြောရင်း...

'ဟား... ဟား... ဟား... ဟား' လို့ ရယ်သတဲ့...။

ဦးစံလှက အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သူ့မိန်းမကို မင်းပစ္စည်းတွေ ရှိသလား ရှာစမ်းဆိုပြီး ပစ္စည်းတွေထားတဲ့နေရာ မှာ ရှာကြတယ်။ ပစ္စည်းတွေတွေ့တာ မရှိဘူး။

အဲဒီအခါ ဦးစံလှက ငါမှာ ဦးစံလှက အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သူ့မိန်းမကို မင်းပစ္စည်းတွေ ရှိသလား ရှာစမ်းဆိုပြီး ပစ္စည်းတွေထားတဲ့နေရာ မှာ ရှာကြတယ်။ ပစ္စည်းတွေတွေ့တာ မရှိဘူး။

စာရေးသူက ဒီလိုဆို ဒေါ်လေး အိမ်က ဘိုးမင်းခေါင် ဘယ်အချိန်လောက် က ပျောက်သွားသလဲ။ ဒေါ်လေး သူ့ဆီက ဘာတွေ ရထားသလဲ။ မေးတော့ ဒေါ်သန်းညွန့်က ဒေါ်လေး ကို ဘိုးမင်းခေါင်က ငွေ(၅)ကျပ် ပေး ချေဖိနပ်တစ်ဖက်၊ စိပ်ပုတ်တစ်ဖက် ပေးထားခဲ့တယ်။

အတိတ်ခြည်၊ နိမိတ်မြည်လို့ ဆို မှာပေါ့လေ။ ငွေငါးကျပ်က ငါးပါးသား

အောင် ကျင့်ကြံဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပဲ။
ပုံဆိုင်ရေဖိနပ်တစ်ဖက်ကတော့ သူ
တို့ထံတိုင် ဘုရားဆောင်အောက်က
ဆင့်ကြမ်းမှာ ဖိနပ်ကို အမိုးသတ္တန်
ယုတ်ပြီး အောက်ခံအခုနဲ့ ပြုလုပ်ထား
သေးတယ်။ ပုံကြဲတဲ့အန္တရာယ်က
သွတ်ကင်းအောင်ဆိုတဲ့ အတိတ်နိမိတ်
ဆို ထင်တာပဲ။

စိပ်ပုထိုးကတော့ နေ့စဉ် အရဟံ
ပုထိုးတော်ကို ပွားများဖို့ဆိုတဲ့ သဘော
ထားပြီးတော့ ဘိုးမင်းခေါင်ကို အတိတ်
ဆောင်းနိမိတ်ကောင်းလို့ ဆိုကြတယ်။
ဒေါ်လေးတို့ အိမ်နောက်မှာ မဟော်
ဆောင်းနဲ့ မန်ကျည်းပင်ကြီးတွေ ရှိ
တယ်။ ညညရောက်ရင် ဘိုးမင်းခေါင်
က သူ့ရဲ့ ခြေဖဝါးကြီးနဲ့ မြင်းခွာခြစ်
သလို မြေကြီးတွေကို ပေါက်ပေါက်
ခြစ်တယ်။

ဘာလုပ်တာလဲလို့မေးရင် **“ငါ မြင်း
ဆွေနဲ့ ကစားတာပါ”** လို့ပြောတယ်။
နောက် ဂျပန်တွေရောက်လာတော့
ဒေါ်လေးတို့အိမ်နောက်မှာ **ဂျပန်
ဆွေ မြင်းတဲတန်းကြီး ထိုးခဲ့တယ်။**
ပြီးတော့ ဒေါ်လေးကြုံတာ ပြောဦး
မယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်ရေချိုးရင် ဝတ်လစ်
လစ်ချိုးတယ်။ ဒါ အတိတ်ကိုပြတာ
ပဲ။ ဂျပန်တွေရောက်လာပြီး ဂျပန်တွေ
ဆွေချိုးရင်လဲ ဝတ်လစ်လစ်ပဲ။

ဘိုးမင်းခေါင်သွားရင် တစ်ခါတစ်ခါ
သူ့ရဲ့တင်ပါးနောက်က သစ်ခက်ကြီးကို
ဆွေချိုးသွားတယ်။ အဲဒါက မိမိသွား
ဆဲလမ်းကြောင်းကို သူများတွေမတွေ့
အောင်အောင်လို့ပဲ။

အခု မြို့သစ်နဲ့ မော်လူးသင်္ချိုင်းကုန်း
ကြားမှာ အမြဲလိုလို လုပ်တယ်။ ဂျပန်
ဆွေထင်လာတော့ ဂျပန်တွေကသစ်ခက်
ဆွေကို သူတို့ကိုယ်ရဲ့ နောက်မှာ ချိတ်
ဆွဲပြီး လမ်းစပျောက်ကြတယ်။

မြို့သစ်မှာ ဂျပန်တွေ အများဆုံး
စခန်းချကြတယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်က
မော်လူးမှာ တော်တော်ကြာကြာ နေသွား
တယ်။ အုန်းဒုတ်က ဒေါ်ဖြူကြီးနဲ့လဲ
ရင်းနှီးတယ်။

ဘိုးမင်းခေါင်က မန်ကျီးကုန်း ရေ
ပေါက်ပေါ် လမ်းလျှောက်လာနေတုန်း
ရထားကြီးက မော်လူးဘက်လာနေ
တယ်။ ဒေါ်ဖြူက...
'ဘိုးမင်းခေါင်... ဘိုးမင်းခေါင် နောက်မှာ
ရထားလာနေတယ်။ ရထားကြိတ်သွားမယ်
ပြန်ပြန်လာ'
လို့ အော်တော့...

'ရထားမလာပါဘူး။ သူ့ဟာသူနေ
တာပါ'
လို့ဆိုတယ်။ ဘိုးမင်းခေါင်ရေပေါက်
လွန်ခဲ့မှ ရထားထွက်လာနိုင်တယ်လို့
ဆိုတယ်။

ဒေါ်လေးတို့ညီအစ်မက ဘိုးမင်း
ခေါင်ကို ညည အမြဲနှင်းပေးရတယ်။
သူ့ရဲ့ခြေသလုံးတွေ နှင်းရင်း နှင်းရင်း
ကျောက်ပျဉ်ကြီးလို မာလာမှ ဆင်းနိုင်
တယ်။

ဘိုးမင်းခေါင်ကို ဒေါ်လေးတို့ နှင်း
ပေး နှိပ်ပေးရလို့လားမသိဘူး။ အခု
ဒေါ်လေးတို့ အသက်(၈၀)ကျော် (၉၀)
ထိ လုံးဝ အနင်းအနှစ်မခံရဘူးလေ။
ဘိုးမင်းခေါင် ဒေါ်လေးတို့အိမ်က ထွက်
သွားခါနီး ဒေါ်လေးတို့အဘိုးကို ရွှေတွေ

ပေးပါတယ်။
ဒါပေမယ့် ရက်မရှိတော့ မရတာပေါ့
လေ။ ဘိုးမင်းခေါင်က အိမ်အပြင်မှာ
မစင်တွေ စွန့်ထားခဲ့တယ်။

အဘိုးစံလှက ဘိုးမင်းခေါင်
တော်တော်ညစ်ပတ်တယ်ဆိုပြီးရေတွေ
နဲ့ ဆေးချတယ်။ ရေတွေနဲ့ ဆေးချ
တော့ အဲဒီမစင်တွေဟာ အိမ်အောက်
မှာ ရွှေတွေဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်တဲ့။
ရွှေတွေဆိုပြီး လက်နဲ့ ကြိုးယူတယ်။
လက်ထဲရောက်တော့မှ ဘာမှ မရှိတော့
ဘူးတဲ့။ ရထိုက်ရက်မကြုံလို့ မရလိုက်
တာပဲ။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဘိုးမင်းခေါင်
ထွက်သွားလိုက်တာ အခုချိန်ထိ
ဒေါ်လေးတို့ သူ့နဲ့ လုံးဝမတွေ့ရတော့
ဘူး။ ဒီလောက်ပဲ မှတ်မိတယ်။

မော်လူးသားတွေထဲက အချို့
အသက်ကြီးသူတွေ ရှိသေးရင်လဲ
မှတ်မိချင် မှတ်မိကြမှာပါ။

စာရေးသူလဲ သိချင်ရာရာများကို
မေးမြန်းပြီး ဒေါ်လေးနှစ်ယောက်ကို
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်၍ ပြန်လည်
ထွက်ခွာခဲ့ပါတယ်။

(ဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း ပြော
ပြပေးသူ ဒေါ်သန်းရင်ဒေါ်သန်းညွန့်
တို့ကို အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိလျက်)

ညိုမင်းထက် (မြန်မာစာ)

သီချင်ဟာတွေ ပျားပါတယ်

စောဗိသုန်
(ရန်ကင်း)

မထင်မှတ်ဘဲ လေးပါတယ်။ ပုံတော်
သက်တမ်းက နှစ်ပေါင်းကိုးဆယ်က
ပါပြီ။ အမေငယ်ငယ်ကတည်းက
အမေအမေအိမ်မှာ ကိုးကွယ်ထား
ကို အိမ်ထောင်ကျတော့ အိမ်ထဲ
လာတာလို့ အမေက ပြောပြပါ။
အမေက အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်
ဆုံးသွားပြီး အမေဆုံးတာကိုက
ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။

ကျွန်တော့်အိမ်နဲ့ ကျွန်တော်
အခါမှာတော့ ပုံတော်တွေတာ
မကိုးကွယ်ပေမယ့် ထွက်ရင်
ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ထိုင်နေရုံနဲ့ မဖြစ်
ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကြောင့် ဖြစ်
ယုံကြည်လေးစားမှုတော့ ရှိရမှာ
တော့ တွေးမိခဲ့ပါတယ်။

အမေ ဘုရားကျောင်းဆောင်
မြင့်ပါတယ်။ အမေတောင် ခွေး
ခေါ်တဲ့ ခုံအမြင့်ပေါ်တက်ပြီး
ဆွမ်းတော်ကပ် ဘုရားပန်းလဲ
တော်ရေ လဲရတာပါ။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က
အမြင့်ပေါ်တက်ပြီး ဘိုးဘိုး
ရှစ်တုကို ခဏခဏ ကြည့်ကြပါ။
ဘုရားကို ကျောင်းဆောင်ထဲ
ထားပြီး ပလ္လင်အမြင့်ပေါ်
ကိုးကွယ်ထားတာပါ။

အဘ ဘိုးဘိုးအောင်ရှစ်တုကို
လဲလဲပေါ်တင်ပြီး ဘုရား

ဖူးကြားဖူး ကြုံဖူးတာတွေ
ရှိပါတယ်။ အမေအိမ်မှာ
အဘဘိုးဘိုးအောင် ရှစ်တုကို
ရွှေရပြီး ကိုးကွယ်ထားပါတယ်။
ပုံတော်ရဲ့အမြင့်က နှစ်လက်မနီးပါး
လောက်ပဲ ရှိပါမယ်။

လက်ကို ဒူးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ
တင်ထားပြီး တင်ပျဉ်ခွေထိုင်နေတဲ့
ရှစ်တုပါ။ ခေါင်းမှာ ခေါင်းပေါင်းနဲ့
လည်ပင်းမှာ စိပ်ပုတီး စွပ်ထားပါတယ်။
ပုံတော်လေးကို မကြည့်တဲ့အခါ

တချို့က ထွက်ရင်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်
တွေ ဘိုးတော်တွေကို အရမ်းပုတ်ခတ်
တတ်ကြပါသည်။ တချို့ ဘိုးတော်တွေ
ကိုတော့ မနီးစပ်လို့ မသိပါဘူး။ အဘ
ဘိုးမင်းခေါင်၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်တို့
ကိုကိုငယ်တို့အကြောင်းကိုတော့ ဖတ်

၂၀၆ နက္ခတ္တရာဇ်ဒြဏ်မဂ္ဂဇင်း

ဆောင်ရဲ့ လက်ဝဲဘက်ထောင့် မကျ
အကျမှာ တင်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တာပါ။

ဘိုးဘိုးအောင်ရုပ်တုက အမေအိမ်
မှာဆို ဘုရားကျောင်းဆောင်ဘက်ကို
ထည့်လှည့်သွားပါတယ်။ အမေတို့
ထဲလဲ ရှေ့တည့်တည့်ကို ပြန်လှည့်ပေ
မယ့်ပြန်ပြန်လှည့်သွားလို့ ထူးတယ်လို့
ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမတွေက
ခွေးခြေနဲ့ တက်ကြည့်ပြီး ဘိုးဘိုးအောင်
ရုပ်တုကို ရှေ့ဘက်ကို ပြန်ပြန်လှည့်
ကြည့်ပါတယ်။

ကလေးတွေဆိုတော့ ဆော့ကစား
ရင်း ကျောင်းသွားရင်း မေ့သွားပေမယ့်
သတိရလို့ ကြည့်လိုက်မိတဲ့အခါ ဘုရား
ဘက်ပဲ ပြန်လှည့်နေတတ်လို့ ကိုယ်က
ထည့်လိုက်။ ဘိုးဘိုးအောင်ရုပ်တုက
ပြန်လှည့်လိုက်နဲ့ ခွေးခြေပေါ်တက်ပြီး
ကြည့်ကြလွန်းလို့ အမေက ခွေးခြေကို
သိမ်းထားရပါတယ်။

“ဘုရားကို နောက်ကျော မခိုင်း
ခိုင်လို့ ဘုရားဘက် လှည့်ပြီး ဘုရား
ရှုတာ ထင်တယ်နော်” လို့ ပြောကြ
တဲ့အခါ အမေကတော့ ပြုံးနေတတ်ပါ
တယ်။

အမေရဲ့ ကိုးကွယ်မှုက တော်တော်
နဲ့ပါတယ်။ အိမ်တွင်းနတ်အုန်းလဲ ဆွဲ
ပါတယ်။ ဝါဝင်ဝါထွက်မှာ ရိုးရာနတ်
တွေလဲ တင်ပါတယ်။ ငါးဆို အခြီးစုံ
ဆင်းစုံ၊ ငှက်ပျောဆယ့်တစ်စီးနဲ့ အုန်း
သီး မျက်နှာလှုပ်ပြီး တင်ပါတယ်။
နွန့်ကြာစီလုပ်ပြီး ကတော့လေးထဲ
ထည့်တင်သလို မုန့်ဆီကြော်ကို အဖြူ
ကြော်၊ ထန်းလျက်နဲ့ကြော်ပြီး မုန့်ဖြူ
နွန့်ဆိုပြီး တင်ပါတယ်။

ညဘက်ဆို ဆန်ကာတစ်ချပ်ထဲ
နွန့်တွေထည့်ပြီး ယောက်မတစ်ချောင်း
ဆန်ကောထဲထည့်ပြီး အိမ်ရှေ့ ပလက်

ဖောင်းပေါ်မှာ ထားပြီး ရွာချတာလို့
ဆိုပါတယ်။

ရွာချရင် စုန်းတွေက ခွေးနက်ကြီး
ယောင်ဆောင်ပြီး လာစားကြတယ်လို့
ပြောသံကြားဖူးလို့ ငယ်ငယ်တုန်းက
သံဘာဂျာဆွဲတံခါး ကြားကနေ ချောင်း
ကြည့်ကြပါသေးတယ်။ ခွေးလာစား
တာတော့ မတွေ့ပါဘူး။ ဆိုက်ကား
သမားတွေ ငှက်ပျောဖီးတို့၊ အုန်းသီးတို့
ယူသွားတာပဲ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။

အမေဆုံးတော့ ဘုရားတွေရော၊
ပုံတော်တွေရော ပူဇော်ဖို့ မျှယူကြတာ
အိမ်က နယ်မှာမို့ ကားဂိတ်နဲ့နီးတဲ့
အမျိုးအိမ်မှာ တစ်ညတည်းတော့
ဘုရားစင်ပေါ်ကို ပင့်လာတဲ့ ဘုရားတွေ
ကို အကုန်တင်ထားတာ ပုံတော်လေး
တစ်ဆူက ဘုရားဘက်ကို လှည့်လှည့်
နေလို့ ညီမဝမ်းကွဲက အဲဒီဘုရားလေး
ပေးခဲ့ပါလို့ တောင်းပေမယ့် အမေ
ကိုးကွယ်ခဲ့တာမို့ ပေးလို့မဖြစ်ဘူးလို့
ပြောခဲ့ရတယ်။

ကြာတော့ မေ့တာလဲ ပါတယ်။
ရွှေအပြည့်ချထားတော့ ဘုရားမှတ်လို့
ပင့်လာကြတာ အိမ်ရောက်တော့မှ စိပ်
ပုတီးလည်မှာ ဆွဲထားတာကို မြင်လို့

အဘဘိုးဘိုးအောင်ပဲ သတိရလိုက်မိ
ပါတယ်။

တကယ်ဆို အိမ်မှာ ပုံတော်ဆိုလို့
ဘိုးဘိုးအောင်ပုံတော်ပဲ ရှိတာကို
ကျွန်တော် မကိုးကွယ် မ၊ယသဘာ၊
စိတ်မစွဲဘဲ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို
အိမ်မက် မက်ခဲ့တယ်။

အိမ်မက်ထဲမှာ အင်ကြင်းတောင်
ဘုရားကို ညဘက်ကြီး ရောက်သွားခဲ့
ပါတယ်။ အင်ကြင်းတောင်ဆိုတာ
ဖိုးဝင်းတောင် မရောက်ခင် ညောင်ပင်
ကြီးဘက်မှလာရင် လမ်းမကြီးရဲ့
လက်ယာဘက်တွင် အင်ကြင်းတောင်
ရှေးဟောင်းဘုရားသို့ ဆိုတဲ့ လင်းညွန့်
မှတ်တိုင် ထူထားပါတယ်။

အဲဒီလမ်းမပေါ်ကနေ လမ်းကြားထဲ
ချိုပြီး ကားမောင်းဝင်သွားရင် ဆယ်
မိနစ်လောက် မောင်းရင် အင်ကြင်း
တောင်တော်ခြေရင်းသို့ ရောက်ပါ
တယ်။ အင်ကြင်းတောင် တောင်ခြေသို့
ရောက်တဲ့အခါ မှောင်နေပေမယ့် လမ်း
တွေကို ကောင်းကောင်း မြင်ရပါတယ်။

ပိတောက်ပင်တွေကလဲ ပင်လုံး
ကျွတ် ဖူးပွင့်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်
တောင်ပေါ်က ဂူတစ်ခုထဲကို ဝင်ကြည့်
တော့ ဂူနံရံမှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်
ပုံတော်ကြီးကို အပြည့်ဆွဲထားတာ
အပြင်က လူအတိုင်းပါပဲ။ ပုဆိုးကွက်
တုံးနဲ့ တိုက်ပုံရင်ဘတ်ဟနဲ့ ဒူးတစ်ဖက်
ထောင်ပြီး ထိုင်နေတာ၊ အဲဒီပုံကနေ
လှုပ်လာပြီး စကားလှမ်းပြောပါတယ်။

“အေးရာမှာ မင်း ဟိုအင်ပူဆော်ကတည်း
က လှည့်တဲ့ဘုရားတွေ ဇရပ်တွေရှိတယ်။
ပင်နဲ့ ရေစက်ရှိတဲ့အေးရာပဲ ရေကန်ကြီးမှာ
မင်းရဲ့ဆွေတော်ပျိုတော်တွေပျက်ပျက်
တာတွေ ရှိသေးတယ် အပူထေပေလိုက်လို့”
လို့ ပေါ့...

အိမ်မက်က လန့်တော့ ကျွန်တော်
နကျောရောင်ခြည်ရောင် ၂၅၅

စဉ်းစားမိပါတယ်။ အင်ကြင်းတောင်မှာ
ဘာပိတောက်ပင်မှ မရှိပါဘူး။
ကျွန်တော် အိပ်မက်မက်တဲ့အချိန်ကလဲ
ပိတောက်ပန်းပွင့်တဲ့ ရာသီလဲ
မဟုတ်ပါဘူး။ အိပ်မက်ထဲမှာ
မိုးရေတွေကလဲ တဖွဲဖွဲ
တစက်စက်နဲ့ ပိတောက်ပန်းနဲ့
လေးတွေကလဲ မွှေးကြိုင်လို့
ဘာ အမိပ္ပယ်ပါလိမ့်လို့
အခုထက်ထိ စဉ်းစားလို့
မရပေမယ့် အင်ကြင်းတောင်
ရောက်တိုင်း ဂူနောက်ဆုံးက
ထိုင်တော်မူ ဘုရားရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
ကို သွားကန်တော့ဖြစ်ပါတယ်။

အင်ကြင်းတောင်ရောက်ရင် အဲဒီ
ဘုရားရှေ့ကို သိပ်သွားချင်မိပါတယ်။
ဘုရားရှေ့မှာ တရားလဲ သွားထိုင်ဖြစ်ခဲ့
ပါတယ်။ ရှေ့ရောက်တိုင်းလဲ “**ဗုဒ္ဓ
ဆရထံ ဂစ်ချာမိ၊ ဓမ္မံ ဆရထံ
ဂစ်ချာမိ၊ သံဃံ ဆရထံ ဂစ်ချာမိ**”
လို့ ကိုယ့်နှုတ်က ဒီလို အသံထွက်နဲ့
ရွတ်လာတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်ရွတ်တာ
မဟုတ်ဘဲ နှုတ်စီးပြီး ဝင်ရွတ်တာပါ။

‘နာထုယာလံ ပျူဆတ်က မင်း လှူခဲ့တဲ့
ဘုရား မင်းဆွေပျိုးတွယ် ဒီနေရာတွေမှာ
မကျွတ်ပလွတ်သေးဘဲ ရှိနေသေးတယ်
အပူပေးဦး’

ဆိုတဲ့ ပြောတဲ့စကားသံတွေ ခဏ
ခဏ ကြားနေရတတ်တယ်။

အစကတော့ ကိုယ်နားမလည်တဲ့
စကားတွေနဲ့ ပြောတာကြားရပေမယ့်၊
နားလည်နိုင်တဲ့စကားနဲ့ ပြောပါ။ သိပါ
ရစေလို့ ဆုတောင်းမိတော့မှ ကိုယ်
နားလည်တဲ့ မြန်မာစကားနဲ့ ကြားခဲ့ရ
တာမို့ တကယ်နားနားကပ်ပြီး ပြော
တယ်လို့ ယုံကြည်မိတာပါ။

အိပ်မက်နဲ့ လက်တွေ့ ရောနေတဲ့
ကိစ္စမို့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပါပဲ။

အိမ်က လူတွေကတော့ အင်ကြင်း
တောင်ကို သွားရင် တစ်ယောက်တည်း
သွားတာ မကြိုက်ပါဘူး။ ရှေးဟောင်း
ဘုရားတွေဖြစ်ပြီး လူလဲ ပြတ်လို့ပါ။
ဖိုးဝင်းတောင်ကို ဘုရားဖူးသွားကြ
ပေမယ့် အင်ကြင်းတောင်ကို ဘုရား
ဝင်ဖူးတဲ့ ရပ်ဝေးဘုရားဖူးက နည်းပါ
တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘုရား
ရှိခိုးပြီးတိုင်း အင်ကြင်းတောင် ရေကန်
ကြီးအနီးမှာ ရှိကြတဲ့ ဘဝပေါင်းများစွာ
က ဆွေမျိုးတော်စပ်ခဲ့တဲ့ မကျွတ်
မလွတ်သေးသော သူများရှိခဲ့သေးရင်
အမျှပေးဝေပါတယ်လို့ ဆိုပြီး နေ့တိုင်း
အမျှဝေခဲ့ပါတယ်။

အင်ကြင်းတောင် မရောက်တာလဲ
ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော်က နယ်တကာ
အလုပ်ပြောင်းနေရလို့ မရောက်ဖြစ်
တာပါ။ အလုပ်စဝင်ကတည်းက မြိတ်
ထားဝယ်မှာ တာဝန်ကျခဲ့ဖူးပြီး မအူပင်၊
မြောင်းမြ၊ ညောင်တုန်းကနေ မုံရွာကို
ပြောင်း၊ မုံရွာကနေ ကလေးဘက်
ပြောင်းခဲ့ရတယ်။

ကလေးမြို့ဘက်ကနေမှ ပုသိမ်
မြောင်းမြတို့မှာ တစ်လှည့်စီ တာဝန်ပြန်
ကျပါတယ်။ ယခုတစ်ခါ မုံရွာဘက်ကို
ပြန်ရောက်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။ မုံရွာဘက်
ရောက်တော့ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို
အိပ်မက်မက်ပြန်ပါတယ်။

အဘကို ဒီတစ်ခါတော့ မတ်တတ်
ရပ်လျက် မက်ပါတယ်။ သံသရာရွာ
ထဲသို့ သတိထားလို့ အဘကပြောတဲ့
အခါ ပြန်ပြောမယ်လုပ်တုန်း လန့်နိုး
ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲ မစွဲထား
ပါဘူး အိပ်မက်က အိပ်မက်ပဲပေါ့။

မုံရွာမြို့မှာ ကျွန်တော် အစိုးရအထူး
လုပ်တုန်းက သုံးနှစ်လောက် လုပ်ခဲ့
တဲ့နေရာပါ။ အစက ရန်ကုန်မှာ တာဝန်
ကျပေမယ့် အလှည့်နဲ့ နယ်ကို ထွက်
တာမို့ ဒီနယ်မြေကို ပြန်ရောက်ခဲ့
ပြန်ပါတယ်။

မြို့ခံမဟုတ်တဲ့သူတွေကို နေထိုင်
နေရာလဲ ပေးထားတာပါ။ ရေစက်ခွဲ
နေရာပါပဲ။ ရောက်ရာအရပ်
အားလုံးနဲ့ အဆင်ပြေအောင်
တာဝန်ကျေအောင်လုပ်၊ မရှုပ်ရင် ပြော
ဘူးဆိုတဲ့မူကို လက်ကိုင်ထားပြီး အစ
အရာရာ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေရင်
အချိန်မှ ဘုရားတရားအလုပ်ကို
ကျွန်တော် မမေ့ပါဘူး။

- အနားပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တော
ကျောင်းတွေကိုလဲ ကျွန်တော်ရောင်း
ရိုခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ့်ထမင်းချိုင့်နဲ့ကိုယ် ဥပုသ်
စောင့်သွားတာမို့ တောရကျောင်းထဲ
တွင် တစ်နေကုန်နေပြီး ညနေထောင့်
မှ ကိုယ့်အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝင်းကို ပြန်
တယ်။ တောရကျောင်းကျောင်း
အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော် အရွယ်
လောက်ရှိတဲ့ အဘဦးလှရွှေနဲ့ တွေ့
ဆုံမင်ခဲ့ပါတယ်။

အဘနဲ့ စကားလက်ဆုံကျစဉ်မှာ
အဘက မအူကျေးရွာတွင် နေထိုင်ပြီး
အဘရကျောင်းအထိ စက်ဘီးစီး လာ
ဆောက်နိုင်သည်အထိ
ကျန်းမာရေး ကောင်းပြီး
အနွယ်သု ဖြစ်ပါတယ်။
‘အဘ အရွယ်တင်လိုက်တာ
ကျန်းမာရေး ကောင်းတာကိုလဲ
အဘောကျတယ်။ ဘာ
အစွမ်းတွေပျား စားလို့
ဒီလို ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး
အထက်ရှည်နေတာလဲ
အဘရေ အေးနည်းကောင်းလေးပျားလဲ
ပေးပြီး ကျွန်တော်တို့မှာတော့ အသက်
ပီဆယ်လောက်နဲ့ နေပါက ထူလိုက်တာမှ’
အဘကို မေးတော့ အဘက
အယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြောပြပါတယ်။
‘ဘုရားဆေးတော်ကြီးကို သောက်သုံးလို့
ပျော်ကူး ရေသောက်သောက် ထမ်းစားစား
‘ဖွံ့ သရဏံ ဂစ္ဆာပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာပိ
သံသံ သရဏံ ဂစ္ဆာပိ’ လို့ ချီးမြှင့်စားတယ်
သောက်တယ်။ ပန်းကတ်တစ်နားရိသောက်
တော့ အချိန်ပေးပြီး တရားထိုင်တယ်
အထွေထွေထူးထူး တခြားဆေးတွေ ပသောက်
တုံး
ဘယ်သွားသွား ခရီးဝေးသွားတာက လွဲလို့
ထမ်းလျှောက်သွားတယ်။ ဝေးရင်တော့
စက်ဘီးကိုယ်တိုင်ပီးပြီး သွားတာပဲ အသား
သိပ်စားဘူး။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ပဲတို့
နို့တို့တော့ စားတယ်သောက်တယ်ကွာ’
အဘစီက အသက်ရှည်ခြင်း
အကြောင်းကို သိရသည်က ဘုရား
အရားအလုပ် လုပ်လို့ပါပဲလို့ မှတ်ယူမိ
အထယ်။ ရွာထောင်တောရကျောင်း
တွင် စကားလက်ဆုံကျစဉ် အဘက
အနွယ်အရွယ် အသက်(၂၀)ကျော်မှစပြီး
အထက်ရှည်စေပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်

ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။
အဲဒီတုန်းကတော့ အဘက တစ်နေ
ကုန် တရားမှတ်နိုင်ပြီး စားချိန်အိပ်ချိန်
ကလွဲရင် တရားပဲ အားထုတ်မိကြောင်း၊
စီးပွားရှာဖွေက ရှိသေးလို့ ကားမောင်းတဲ့
အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရရာ
ကားမောင်းတဲ့အချိန်မှာလဲ ဘုရား
တရားကိုပဲ အာရုံစိုက် ရွတ်ဖတ်ကာ
ကားမောင်းနေရလို့ တရား မထိုင်နိုင်
ရင်ပင် သတိနဲ့ အမှတ်နဲ့နေခဲ့ပြီး ကား
မောင်းခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။
‘တစ်နေ့ အဘ ကားမောင်းလာ
တုန်း မုံရွာ ဝက်သတ်ရုံအနီးမှာပေါ့ကွာ၊
ကားရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ပုဆိုး
အကွက်တုံးကျကျ ပင်နီတိုက်ပုံ ဝတ်
ထားပြီး လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံး လွယ်
ထားတဲ့လူတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်
သွားနေတာကို မြင်လိုက်တော့ အဘ
က ဘိုးဘိုးအောင်လားလို့ ထင်မိလို့
ကားကို ကျော်တက်မောင်းပြီးမှ ကား
ရပ်လိုက်တယ်။ အမြင်ဆန်းပြီး တခြား
လူတွေနဲ့ မတူလို့ပါ။
ကားပေါ်ကဆင်းလာပြီး အဲဒီ အဘိုး

အိုကို စောင့်ဆိုင်းနေမိတယ်။
အဘိုးဆိုတာ
လမ်းလျှောက်လာရာကနေ
သစ်ပင်ရိပ်ထိုင်ခုံမှာ ဝင်နားပြီး
ထိုင်လိုက်လို့ အဘလဲ
အဘိုးဆိုဘေးမှာ
ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။
ကိုယ်က
ပထမရိုက်ကဆိုတော့
အဘဘိုးဘိုးအောင်
ကို မြင်ဖူးချင်တာ၊
ထွက်ရပ်ပေါက်သွားပြီး
ဆိုပေမယ့်
မြင်ရတဲ့သူတွေလဲ
ရှိခဲ့ဖူးတာတွေ ကြားဖူးတော့ အဘလို့ပဲ
ထင်မိပေမယ့် အနားမှာ သွားထိုင်လိုက်
မိပြီးမှ အဘ မဟုတ်မှန်း အလို့လို
သိလိုက်မိတယ်။ ပြောစရာစကားကလဲ
ရှာမရဘူး။ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဘာလဲလို့
မေးချင်ပေမယ့် မမေးလိုက်မိပါဘူး’
‘အဘ ဘယ်က လာတာပါပဲ’
လို့ မေးတာတွေကိုလဲ ချက်ချင်း
ပြန်မဖြေဘူး။ သုံးကြိမ်လောက်မေးမှ...
‘အလုံက လာတာကွယ် မည်သည့်
အရပ်ကို သွားမလို့လဲလို့ မေးမြန်းဦးမှာ
မဟုတ်လား။ ငါ မန္တလေး မုန့်ဟင်းခါး
ရပ်ကို သွားမလို့ကွယ်၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်လဲ
လို့လဲ သိချင်တယ် မဟုတ်လား၊
အဖွေးမြင် အပင်သိတဲ့ ငါ့မြင်တာ
တောင် ဘယ်သူမှန်း မသိဘူးလား’
‘မမေးခင်ကဘဲ ကိုယ်မေးချင်တာ
ကို ကြိုသိပြီး ပြောလိုက်လို့ အံ့သြမိ
သွားတာတော့ အမှန်ပါပဲကွာ၊ ငါက
မန္တလေးသားမဟုတ်လို့ မုန့်ဟင်းခါးရပ်
ဆိုတာလဲ မသိပါဘူး။ ရှိလား မရှိလား
လဲ မသိပါဘူး။
အဘဘိုးမင်းခေါင်က ပုဆိုးအကွက်
တုံးတွေကို ဝတ်တယ်။ ပင်နီရောင်
+၇၅၅-၆၀၆၆၆၆၆၆-၂၃၉

တိုက်ပုံကို ရင်ဘတ်ဟထားတတ်တယ်လို့ ထင်ထားတာ အခု ရင်ဘတ်စေထားပြီး အကျိုးကြယ်သီးတွေလဲ အပြည့်တပ်ထားတော့ အဘရော ဟုတ်ရဲ့လားလို့ပေါ့ အဲဒီလို တွေးမိတုန်းမှာပဲ အဘိုးအိုက ရုတ်တရက် အကျိုးကြယ်သီးတွေကို ချွတ်ပြပြီး ရင်ဘတ်ဟပြလိုက်ပါတယ်'

'အဲဒီလို ရင်ဘတ်ဟပြမှ အဘက အဘဘိုးမင်းခေါင်လို့ ယုံလိုက်တာပေါ့။ ကျွန်တော်ပြောတာ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား'

'ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲကွာ ရင်ဘတ်ဟပြလိုက်မှ ရင်ဘတ်မှာ အနာတွေ ဗရေ ပေါက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ အနာတွေကို မြင်လိုက်ရတော့ ရွံမိပြီး အဘိုးနားမှာ ဆက်မနေလိုတဲ့ စိတ်အကြံဖြစ်လာပြီး နေရာက ထပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ခြေလှမ်း တစ်လှမ်း နှစ်လှမ်းပဲ လှမ်းလိုက်ရသေးတယ် အဘိုးကို နှုတ်မဆက်ဘဲ ထလာမိတာကို သတိရပြီး ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အဘိုးအိုက မျက်စိရှေ့တွင်ပဲ ပျောက်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ရှေ့မှာ ကားလမ်းမပဲရှိပြီး ဘေးတွေမှာလဲ ရှင်းလို့ ထွက်သွားရင်လဲ မြင်နေရာမှာကို ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားတော့ လန့်သွားတာပေါ့ကွာ'

'ဒါဆို အဘက ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနဲ့ တွေ့တာတောင် မယုံကြည်သလို လုပ်ခဲ့လို့ ဘာမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း မသိခဲ့ရမကြားခဲ့ရဘူးပေါ့နော်။ အဘကို ရင်ဘတ် ဟပြတော့ ရင်ဘတ်မှာ အနာတွေပေါက်နေတာကို တွေ့ရတယ်ဆိုတော့ အဘကို ပေါက်မြောက်နေပြီလို့ ပြောတာနေမှာပေါ့။ ကျွန်တော်သာ ဆိုရင် သေချာမေးမြန်း ဆွေးနွေးခဲ့မှာပဲ

အဘလဲ ဉာဏ်မမီလို့ပေါ့'

'အေးကွာ... ငါသာ သေသေချာချာ ရှိရှိသေသေ ဆက်ဆံခဲ့ရင် အကျိုးထူးတစ်ခုခုတော့ ရမှာပဲ။ ငါက အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို တွေ့ဖူးချင်နေတာဆိုတော့ စိတ်ပျက်သွားတာလဲ ပါတာပေါ့ကွာ။ အဲဒီအချိန်က အသက်ကလဲ ငယ်သေးတယ်လေး'

အဘနဲ့ ခင်မင်ပြီး စကားတွေ ပြောခဲ့ရပြီး အတွေ့အကြုံများလဲ ရခဲ့ပါတယ်။ ရန်ကုန်ကို တစ်လှည့်ပြန်ရတော့ အဘနဲ့ အဆက်ပြတ်ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့အိမ်တွင် အဘဘိုးဘိုးအောင်ရှုပ်တုသာ ရှိသော်လဲ အဘဘိုးမင်းခေါင်ပုံတော်ကို မဝှင်မူးများတွင်သာ မြင်ဖူးခဲ့ပါတယ်။

သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ ရန်ကုန် ရောက်ခိုက် အလည်သွားခဲ့ရာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရဲ့ တစ်ဆင့်နီခဲနေရာတွင် မီးညိုထားသော စီးကရက်များကို ပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် ထောင်ထားရာ ပြာမကြေဘဲ အတောင့်လိုက် မြင်တွေ့ရ၍ အံ့ဩမိရတယ်။ ထိုစီးကရက် ဆက်ထားသော ပန်းကန်ပြားနောက်တွင် အဘဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်ပုံ ရှိပါတယ်။

'အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ဆက်တာကွ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ပေါ့'

သူငယ်ချင်းသမီးကလဲ ရုံးမထွားစီးကရက်တစ်လိပ် ဆက်သွားခဲ့ပါသေးတယ်။

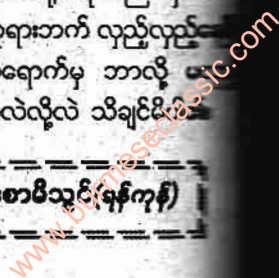
'သူငယ်ချင်း မင်းကြည့်ရတာ အပြင်နေသလိုပဲ စီးကရက်ဆက်ရင် ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာ မလဲဘဲ ထောင်နေတာထူးဆန်းတယ်ကွ။ မယုံမရှိနဲ့ အဘကတော့ တို့ကို မ,စတယ်မောင်အလုပ်အကိုင်လဲ အဆင်ပြေတယ်မင်းကို အဘပုံတော် ပေးလိုက်ဦးမယ် (၅၇)နှစ်မြောက် အောင်ပွဲအထိ အမှတ်မှာ ရခဲ့တဲ့ ဓာတ်ပုံပေါ့'

မည်သို့ဆိုစေ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနဲ့ တွေ့တဲ့တိုင် ဘာမှန်းမသိလိုက်သော အဘဘိုးသားရွှေထက်စာရင် ကျွန်တော်ဘုရား, တရား, သံဃာမှ လွဲပြီး ဘာမကိုးကွယ်လို့ သဒ္ဓါဋ္ဌာန်ချထားသော်လည်း ပြစ်မှားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

အမေအိမ်တွင် ဘုရားဘက် လှည့်လည်နေသော ဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ သည် အိမ်ရောက်တော့ ဘယ်ဘက် မလှည့်ခဲ့ပါပေ။ ပုံသွင်းထားသော ကလေးတို့သည် အိမ်ကို ဘိုးတော်လောတာလား သရဏဂုံပျက်လိင်္ဂလို့ အဖေ သင်ထားပြီးတော့လို့ ဆိုတယ်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်ကို ဘာအိမ်မက် မက်ရတာလဲ၊ အဘတွေ့ပုံပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘိုးမင်းခေါင်ဘာဘိုးဘိုးအောင်ရှုပ်တုသည် နှစ်စဉ်များစွာ ဘုရားဘက် လှည့်လည်ကိုယ့်အိမ်ရောက်မှ ဘာလို့ တော့တာလဲလို့လဲ သိချင်မိပါ။

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

ကား ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ကြီး တစ်ခု
 လုံး အားထားရာ သောက်သုံး
 ရေကန်ကြီးတစ်ခုသာလျှင်
 ဖြစ်တော့သည်။
 ရေကို မမြင်ရလောက်အောင်
 ပဒုမ္မာကြာများ ပေါများလှ
 သော်လည်း အလွန်အေးလှ၊
 ကြည်လှသော ရေကြောင့်
 ရေသယ်၊ ရေခပ်သူများ
 စည်ကားလှတော့သည်။
 အချိန်ကား ညနေစောင်း
 မိုးချုပ်စ ပြုနေပြီ၊
 အောင်ဟောမိ ကိုးနဝင်း
 စေတီတော်၌ ကျွန်ုပ်
 ပုတီးစိပ်နေသည်မှာ ယနေ့
 (၉)ရက်မြောက်ည ဖြစ်သည်။
 တတိယည (၉)နာရီတွင် ပုတီးစိပ်
 စဉ်က အနောင့်အယုတ်တစ်ခု
 မှတ်မှတ်ရရ ဝင်ခဲ့သည်။
 စေတီတော်၏ အနောက်ဘက်
 ရင်ပြင်တွင် အရှေ့ဘက်သို့
 မျက်နှာပြု၍ ပုတီးစိပ်နေပါသည်။
 ထိုစဉ်
 ဝုဏ်တော်
 ပုတီး(၅)ပတ်
 အရောက်

ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ် အမည်းကောင်ကြီးများ
 ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှစ၍ တရွရွ
 တက်လာပြီး ဦးခေါင်းပိုင်းထိအောင်
 များပြားလှသော ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်များ အုံ့ခဲ၍
 တက်ရောက်လာခြင်းကို ခံစားရသည်။
 မြင်လည်း မြင်ရသည်။ သို့သော်
 မကိုက်ပေ။

သို့နှင့် မေတ္တာပို့ခြင်းအလုပ်ကို ခေတ္တ
 မြဲလုပ်လျက် သည်းခံရပေသည်။
 အကယ်၍ ခန္ဓာကိုယ်အား တက်လာ
 သမျှ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်တို့ ကိုက်ခဲမည်ဆို
 လျှင် အတော် ဒုက္ခရောက်ဖွယ် ရှိပေ

ဆန်းဝင်း
 (အောင်မြေ)

ကိုးနဝင်းစေတီက

သိုက်ခွား

ကိုးနဝင်းစေတီတော် အောင်ဟောမိ
 ဆူရှင်ဝင်း လှိုင်သာယာ မြို့ဦးစေတီ
 တော်၏ အရှေ့တောင် စည်းရိုးကပ်
 ထွက် ကျန်စစ်သားအိမ်ရာ တိုက်
 နန်းများမြောက် လှိုင်သာယာမြို့
 နယ် ဆေးရုံကြီးအနောက်တောင်
 နေရာ...

ယခင် လှိုင်သာယာမြို့ မတည်မီက
 ပင်လျှင် ညောင်တုန်း ဓနုဖြူသွား
 ကားလမ်းဘေး ထုံးသင်္ကန်းဖွေးဖွေးနှင့်
 ဖူးတွေ့နေစဉ်သာ စေတီတော်...

ဆရာတော်ဦးဇေယျ (အောင်ဟောမိ)
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဟူ၍ စတင် သိရှိရပြီး
 မြို့တည်စ အမှတ်(၇)ရပ်ကွက် အစွန်
 ဖြစ်သည်။

ဆွမ်းကွမ်း သာဓေးနာရေးကိစ္စ
 ကြောင့် ကျောင်းသို့လည်း မကြာမကြာ
 ရောက်ရသကဲ့သို့ ရေရှားပါးချိန်
 အောင်ဟောမိကျောင်းမှ ရေကန်ကြီး

သည်။

သို့သော် မကြာမီ တဖြည်းဖြည်း ဆင်းသွားကြသဖြင့် တော်သေးသဟု ဟု ကျေးဇူးတင်မိတော့သည်။

ထို အောင်ဗောဓိစေတီတော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် ဝါး(၃) ကိုက်ခန့်တွင် ဆီးပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိ သည်။ ယင်း ဆီးပင်အနီး သိုက်နန်း တစ်ခုလည်း ဆောက်ထားပြီး သိုက်ရုံ နေသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

ရဲခါ ညလယ်လောက်တွင် အောင် ဗောဓိကျောင်းဝန်းကျင် နွားတွန့်သံ မကြာမကြာ ကြားရခြင်း တကယ့်နွား မဟုတ်ဘဲ ဆေးရုပ်နွားများဖြစ် ကြောင်း အောင်ဗောဓိကျောင်းအနီး ပိုင်းပတ် ဆောက်လုပ်နေထိုင်လျက် ရှိကြသော လယ်သမား တဲအိမ်(၆) လုံး၊ သီလရှင်ကျောင်း တစ်ဆောင်တွင် နေထိုင်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ မကြာ မကြာ သတင်းကြားရ သိရပေသည်။

နောက်တစ်ခုမှာ အောင်ဗောဓိ ကိုးနဝင်းစေတီတော်၏ ထူးခြားချက် က မကြာမကြာ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးခြင်း။ အလျှောက်ထိန်းများ ကျောင်းတွင် ကျင်းပရက်တွင် ပဒေသာပင်လာဖို့လျှင် စေတီရင်ပြင် ပေါ် ခေတ္တခဏ အသံချဲ့စက် ဖွင့်၍ မရခြင်း...

တံတိုင်းအပြင် ချွေငုံလျှင် အသံ ထွက်၍ တံတိုင်းအတွင်း ချွေငုံလျှင် အသံမလာတော့ခြင်းမှာ အသံချဲ့စက် များပိုင်ရှင်ဟူသမျှတို့ ကိုယ်တွေ့များ ဖြစ်ပေသည်။

“ဗိုလ်ဗိုလ်အောင်” အသံချဲ့စက် ပိုင်ရှင် မောင်အောင်စိန် မကြာခဏ ပြောဖူးသည်။

‘အောင်ဗောဓိ ကိုးနဝင်းဘုရားပေါ်တော့ စက်တင်ဖွင့်ပါနဲ့ ပျက်ပြီသာ ပျက်တော့

ဘာဖြစ်မှန်းကို မယိဘူး’

ဟူ၍ ပြောဖူးသည်။

ယနေ့ည အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက်မြောက် ပုတီးစိပ်ရန် စောစော ထမင်းစားလျက် အနွေးထည်ကိုလည်း ပြင်ဆင်ထား သည့်တွင် သားအကြီးဖြစ်သော နိုင်လင်းဗိုလ်(၁၅နှစ်သား)က...

‘အဖေ... သားလဲ လိုက်ချင်တယ်’

‘ဘယ်ကို ဘယ်လိုက်မှာလဲ၊ ဘာ

လုပ်မှာလဲ မင်းက’

‘အဖေအဖော်ရအောင်ပေါ့ အဖေ

ကြီးက’

‘ဟား...မင်းကလဲ ညတိုင်း ငါ

တစ်ယောက်တည်း သွားနေကြ၊

ဘာ... မင်းက ခုမှ လာပြီး လိုက်မနေ

စမ်းပါနဲ့ကွာ’

‘လိုက်မယ် အဖေကြီးရာ ဘာမှ

မဖြစ်ပါဘူး’

‘အေး...အချိန်က (၉)နာရီမှ စမှာ

ညဉ့်နက်သန်းခေါင် တစ်ခုခုဖြစ်ရင်

ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေး ဘာညာဆို

အဲဒါ ငါပါ အဓိဋ္ဌာန်ပျက်စို့ လိုက်မနေ

ပါနဲ့ကွာ မင်းကလဲ’

‘ကြည့်နေ အဖေကြီး မပြေးဘူး။

ဘာကြီးလာလာ’

‘အေးနော်... မင်းယောက်ျားသတ္တိ

စကားတည်အောင်ပြော၊ စိတ်ကို ခိုင်

အောင်လုပ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် မပြေးပါဘူး

ဆိုရင် လိုက်ခဲ’

‘လိုက်မယ် လိုက်မယ် မပြေးဘူး’

ပြော၍မရ ယနေ့ညမှ ဘာစိတ်ထူး

ရပြီး အတင်းလိုက်ဖို့ တောင်းဆို

သောသားကြီးနှင့်အတူ ည(၈:၃၀)နာရီ

ခန့် ဓာတ်မီး၊ ဆေးလိပ်၊ မီးခြစ်များ

ပုတီးများပါသော လွယ်အိတ်ကို ထွင်

လျက် ယခု အောင်မြေသာယာ ထည်

စားမည့် မြေနေရာ ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်

သန်းလျက် သားအဖနှစ်ယောက်

အောင်ဗောဓိကျောင်း ကိုးနဝင်းစေတီ

တော်သို့ ချီတက်ကြပါတော့သည်။

ကွင်းလေက အေးအေး။ လရောင်

က ဖွေးဖွေးနှင့် ဆောင်းလ၏ သရုပ်

ဖော်လျက်...

စပါးများ သလင်း၌ နွားလှည်းများ

ဖြင့် နယ်နေကြသော လယ်သမား

များအား ဖြတ်ကျော်၍ ရေကန်ကြီး

ပေါင်သို့ တက်လိုက်လျှင်...

‘ဝုတ်...ဝုတ်...ဝု...ဝုတ်’

အောင်ဗောဓိကျောင်းမှ (၆)ကောင်

ခန့်သောခွေးများ ဟောင်လည်

ဟောင် ပြေး၍လည်း လာကြသည်။

ကျွန်ုပ် နေ့စဉ်လုပ်နေကျ ထန်းလျှင်

များ ပစ်၍ ကျွေးလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်

သားအဖအား မိတ်ဆွေဟု သတ်မှတ်

လေသလားမသိ၊ အပြီးနုနုလျှင်

ထန်းလျက်ခဲများအား သူ့ထက်ငါ

ကြလေတော့၏။

ထန်းလျက်ခဲကို မြေထဲ

ကျောင်းခွေးတစ်အုပ်လို ရှောင်၍

နဝင်းစေတီရင်ပြင်သို့ နေရာယူ
ထိုင်လှည်း ပန်းလှူရေလှူပါသည်။

ထို့နောက် အခင်းခင်းပြီးလျှင် ထိုင်
နေကျ ကြာသပတေးအရပ်တွင် စေတီ
နှင့် အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး ဘယ်
ဘက်ဘေးနားတွင် သားကြီးကို နေရာ
မေးပြီး ဘုရားရှိခိုးရပါတော့သည်။

ထိုစဉ် အရှေ့ဘက် ကိုက်(၅၀၀)ခန့်
နွားတစ်ကောင်၏ မာန်သွင်း၍
သွန်သံတစ်ချက် ကြားရပါသည်။
ထယ်ဝဲက နွားဟုပင် ထင်လိုက်ပါ
သည်။ ထို့နောက် မေတ္တာပို့လျက်
ထယ်တော်ပုတီးကို (၉)နာရီတိတိတွင်
ထင်စိပ်ပါတော့သည်။

ပုတီး(၅)ပတ် ပြည့်ချိန်၌...
'ဝတ်ထရိန်း... ဝမ်းဘဲ'

ဟိုက်...နွားလွတ်လာသလား မသိ။
ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားဝန်းကျင်၌ စေတီ
ဆော်အရှေ့မှ အနောက်ပတ်၍
ခြောင်းဖြောင်းခြေသံပေးလျက် မှန်မှန်
သွားနေပေသည်။ သားကြောက်မည်
မိသဖြင့် လှည့်ကြည့်ရင်း...

'သား နိုင်လင်းဗိုလ်'
'ဗျာ အဖေ'

'မကြောက်နဲ့နော်၊ အဖေ အနား
နည်းနည်းတိုး'

'မကြောက်ပါဘူး ရပါတယ်'

နွားကား ဘုရားတစ်ပတ် ပတ်ပြန်
သည်။ ထို့နောက် အနောက်ဘက်မှ
ဘုရားရင်ပြင် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းတွင်
နေရာယူထိုင်နေသော ကျွန်ုပ်တို့
သားအဖ နောက်တည့်တည့်တွင်
ဆောက်ရှိလာပြီး ရပ်နေသည်။ နှာမူတ်
သည်။ ခွာယက်သည်။

ကျွန်ုပ်က...
'အသင်တို့၏ ရန်သူဟုတ်၊ မိတ်ဆွေသာ
ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား မနှောင့်ယှက်ပါ
ထောင့် ပြုသမျှ ဒီနကုသိုလ်အဖို့ပျာအား

အပူယူပါ'
ဟု မေတ္တာပို့လိုက်သည်။

သို့သော် နွားကား ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး
သမံတလင်းအစပ်မှ ရပ်လျက်
နိုင်လင်းဗိုလ်၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ သူ၏
ဦးခေါင်းကို မေးတင်လျက် စာမိမြဲခတ်
နေပြန်သည်။

သွားကို အနည်းငယ် စောင်းကြည့်
ရာ သိပ်ကြောက်ပုံ မပေါ်သဖြင့် သတိ
မပေးတော့ဘဲ အထက်ပါအတိုင်း
မေတ္တာပို့လျက်ရှိသည်။

မကြာလှ၊ တစ်မိနစ်ခန့်အကြာ နွား
ကြီးမှာ နေရာပြင် နောက်ဆုတ်ပြီး
ကျွန်ုပ်၏ ဘယ်လက်မောင်းအဖျားမှ
အရင်းသို့ 'ရွှမ်း' ခနဲမြည်အောင် လျှာ
ဖြင့် တစ်ချက် လျက်ပါတော့သည်။

နောက် နေရာပြင်လျက် ညာဘက်
လက်မောင်းဖျားမှ ပခုံးတိုင် 'ရွှမ်း' ခနဲ
တစ်ချက် လျက်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကား ကြောက်တော့
မကြောက် သွေးခုန်နှုန်းတော့ မြန်နေ
သည်။ နှုတ်မှ အသံမထွက်သော်လည်း
ဟာ...ဟာ စသည် အာမေဒိုတ်ပြုဖြစ်
သည်ကတော့ အမှန်။

'ကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်တော်(၉)ပါး (၉)ပတ်ကို
(၉)ရက် ပုတီးစိပ်ခြင်း ယနေ့ နိဂုံးကျွတ်
အဆုံးသတ်ပပြီ ဝေယျာစွ ဒီနကုသိုလ်

များပါပကုန် သိုက်နှုန်း၍ သိုက်ထွက်၍
သိုက်ချုပ်တိုးတိုးအပေါင်းတို့အား အပူပေး
ပေးပါတယ်။ နှောင့်ယှက်ခြင်း ထိတ်လန့်
အောင်ပြုခြင်းများ ပြုကြပါစေနှင့် ယတ္ထာ
ရိပ်ပါတယ်'

စသည် မေတ္တာပို့လိုက်ရာ နွားကြီး
ကား နောက်ဆုတ်သွားပြီး (၃,၄)ကြိမ်
ခန့် တွန်သံပေးလျက် အရှေ့ဘက်သို့
ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

'အဲဒါပဲ ဦးဆန်းဝင်းရေ'
'အေးကွနော်... မင်းအတွေ့အကြုံ
ကတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းလေးပဲကွာ
နိုင်လင်းဗိုလ်လဲ ဒီကောင် သတ္တိ
ကောင်းသားပဲနော်'

'ဟုတ်တယ် ဒီကောင် ထပြုပြေးရင်
ဒုက္ခပေါ့၊ တော်သေးတယ် မပြေးလို့
သတ္တိတော့ကောင်းသား'

'အေးလေ နေရာက သိုက်တွေ့ရှိ
တယ်လို့ အဆိုရှိကြတော့ တစ်မျိုး
မဟုတ် တစ်မျိုး နှောင့်ယှက်တတ်
သပေါ့ကွာ၊ နောက်ကော ရောက်သေး
လားကွ'

'မရောက်တော့ဘူး၊ အခုတော့ ဒီ
အောင်မြေသာယာ စေတီတော်ကြီး
တည်ပြီးကတည်းက ဂြိုဟ်ခွင်ပုတီးပဲ
ရံခါစိပ်ပါတယ်။ အကျိုးထူးတွေလဲ
ရပါတယ်။ စနေနေ့တိုင်း (၉)နာရီစတင်
"အောင်ကိုးအောင် အမိဋ္ဌာန်" ဝင်ဖို့
ရည်ရွယ်ထားတယ်'

'ကောင်းပါတယ် လုပ်ဖြစ်အောင်
လုပ်ပါ ကိုလှတင်ရာ၊ ကဲ...ငါလဲ ဆိုင်
ခန်းသွားဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့'

မှတ်ချက်။ ။ ၁၄၆ ကန္တာရဝတီ
ကားဂိတ်မှူးဦးလှတင်၏ ကိုယ်တွေ့
အား ခံစားတင်ပြပါသည်။

ဆန်းဝင်း(အောင်လှ)

နတ်ကြမ်းသည်

လက်အောက်မှ ရွှေအိမ်ပင်

ကော့ဇွန်
(သခွတ်မြေ) ဝက်လတ်

‘သေဋ္ဌဝ သေနေဝ ဟိသရလံ ဂဏှာတိ
သေတ္တ သေနဝ ဟိတ္တိ’

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ)

‘ဘုရား၊ ဘုရား၊ သံဃာ ရတနာ
သုံးပါးကို ဝေဟကဋ္ဌ အမြတ်ဆုံး အလှူနပ်
ပစ္စည်း နှလုံးသွင်းဆုတ်ယူကာ ဝါးကြိုး
ခြင်း၊ လက်အောက်ခြင်း၊ ခြိုးခြင်း၊ သေခြင်း
ခြံလုပ်လျှင် သရဏဂုံ တည်ပြီး ခြင်း။’

၂၈၄ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သရဏဂုံ တည်ပြီးသူသည် ရတနာ
သုံးပါးမှတစ်ပါး အခြားသော နတ်၊
တိတ္ထိ၊ ဘိုးတော်တို့ကို လောကဋ္ဌ
အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟု သတ်မှတ်ကာ
နှလုံးသွင်းရိုင်းခြင်း ပြုလုပ်မိလျှင် မူလ
ဆောက်တည် ထိန်းသိမ်းထားသော

သရဏဂုံ ပျက်စေ၏ဟု ဆိုထား
သည်။

ထို့ကြောင့် သရဏဂုံတည်ပြီးသော
သူတစ်ယောက်သည် ထို နတ်၊ တိတ္ထိ
ဘိုးတော်တို့ကို “အဂ္ဂဒက္ခိဏေယ”
အမြတ်ဆုံးဟု နှလုံးမသွင်းဘဲ
မသတ်မှတ်ဘဲ မိမိ အဋ္ဌဘုရားထံ
ရောက်မည်ကို ကာကွယ်ပေးမည်သူ

www.burmeseclassic.com

မီးပွားလာဘ်လာဘကို တိုးတက်
ဆောင်ရွက် ဆုတ်ယုတ်မှုတို့ကို
အာကျယ် စွမ်းဆောင်ပေးမည့်သူဟု
သတ်မှတ်ကာ ရှိခိုးကိုးကွယ်ရုံနှင့် မိမိ
ဆည်းပူးသော သရဏာဂုံသည် မပျက်
ဆုံးမိဟု ဒေသနာတော်တို့၌ ဖတ်ဖူး
ဖတ်ဖူးပါသည်။

ထိုဒေသနာတော်တို့ကို ထောက်
ခြင်းအားဖြင့် နတ်ကို ရတနာသုံးပါး
တို့နှင့်တန်းတူတို့ထက် လွန်ပြီးသာ
တော်ကွယ်သင့်ပါ။ မိမိကျန်းမာရေး၊
ဇီဝိယားရေးအတွက် အထိုက်အလျောက်
အားဖြင့် ဆည်းကပ် ရှိသေသင့်ပါ
သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆမိ၏။

နတ်ကိုးကွယ်မှု

မြန်မာတို့ နတ်ကိုးကွယ်မှု သမိုင်း
အစကို တင်ပြရလျှင်...

အိန္ဒိယတွင် ရှိခဲ့သော "အာရိယန်
နှင့် ဒရာဗီဒီယန်" တို့က အစပျိုး
ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဗြဟ္မဏဘာသာ
(ခ) နတ်အသီးသီးတို့ကို ပူဇော်မှု
ကိုးကွယ်မှု အယူအဆများသည်
(ခေဒီ ၃-ရာစု) နောက်ပိုင်း၌ မြန်မာ
နိုင်ငံအပါအဝင် အာရှနိုင်ငံ အချို့သို့
ဆောက်ရှိခဲ့၏။

အာရိယန် လူမျိုးတစ်ဖြစ်လဲ ဟိန္ဒူ
ဘုံသည် မြန်မာနိုင်ငံ ကမ်းရိုးတန်း
ဒေသရှိ ထိုခေတ်က သင်္ဘောဆိပ်မြို့
ခြားများ ဖြစ်ကြသော သုဝဏ္ဏဘူမိ
(သယံ) ဥဿာ(ပဲခူး) ဒဂုံ(ရန်ကုန်)နှင့်
သရေခေတ္တရာ(ပြည်) စသည့် မြို့ကြီး
များသို့ ဝင်ထွက်သွားလာ ကုန်သွယ်မှု
ပြုရာမှ အစ နတ်ကိုးကွယ်မှု အယူ
အဆ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏ဟု
ဆိုကြ၏။

ထို့နောက် ထိုအယူအဆတို့ ကျယ်
ပြန့်လာစေသည်မှာ ထိုကုန်သည်တို့

သည် တိုင်းရင်းသူများ ဖြစ်ကြသည်
ပျူ မွန်တို့နှင့် လက်ထပ်ပေါင်းသင်း
ရာမှ ထိုဗြဟ္မဏဘာသာနှင့် နတ်
ကိုးကွယ်မှုတို့ ကျယ်ပြန့် ကူးစက်စေခဲ့
သည်ဟု သမိုင်းသုတေသီတို့ ယူဆ
ယုံကြည်ခဲ့ကြ၏။

ထိုအယူအဆ ခိုင်မာလာသည်မှာ
မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမမြို့ပြ နိုင်ငံအဖြစ်
သမိုင်း ထင်ရှားခဲ့သော "သရေခေတ္တ
ရာ"မြို့ တည်ဆောက်ရာ၌ ရသေ့၊
သီကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ စန္ဒီပရသိသွား၊
မဟာဝိန္ဒူ စသည့် သူတော်ကောင်း
(၇)ဦးတို့က အချင်း(၁)ယူဇာ၊ အဝန်း
(၃)ယူဇာ၊ တံခါးကြီး(၃၂)ပေါက်၊
တံခါးငယ် (၃၂)ပေါက် ကျုံး၊ မြောင်း
စသည့် မြို့အင်္ဂါရပ် (၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော သရေခေတ္တရာ ရွှေမြို့တော်ကို
သက္ကရာဇ် ၁၀၁ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း
(၁၁)ရက်နေ့တွင် ရွှေနန်းတော်တည်
သည်ဟု ဇာတာပုံရာဇဝင်၌ တွေ့ရပါ
သည်။

ထိုနည်းတူ ဗိဿနိမြို့ဟောင်း၊
ဟံလင်းမြို့ပြ၊ ရခိုင်မြို့ပြဟောင်း
နိုင်ငံတို့တွင်လည်း ဗြဟ္မဏအယူအဆ
နတ်ကိုးကွယ်မှုများ ရောက်ရှိလာသည်
ကို တွေ့ရ၏။

ထိုမြို့ဟောင်းတို့ကို ပြန်လည်
တူးဖော်ရာ၌ နတ်ရုပ်တုများ ကိုးကွယ်
မှုဆိုင်ရာ အထိမ်းအမှတ်ပါ ဒဂါးများ၊
ကျောက်စာများ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုမှ နှစ်ပေါင်းများစွာ သက်ဆင်း
လာ၍ ပုဂံအနော်ရထာမင်းလက်ထက်
မှ ရှင်အရဟံနှင့် အနော်ရထာမင်းတို့၏
ကြီးပမ်းမှုအရ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ
တော် ထွန်းကားပြန့်ပွားလာခဲ့ရ၏။

သို့သော် ရှင်အရဟံနှင့် အနော်ရထာ
တို့သည် ထိုနတ်များကို လုံးဝ ဖယ်ဖယ်
ထား နတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာမှာ
ထင်ရှားစွာအားထားနှင့် အညီ ငလိနတ်

ဇာတိပစ္စု ပုထိုးသဏ္ဍ ဗြဟ္မာ သာသနာ
၏ အစောင့်အရှောက်၊ မြို့တော်၏
အစောင့်အရှောက်၊ လူတို့၏ အစောင့်
အရှောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါ၏။

ထိုအခြင်းအရာတို့ကို ထောက်ခြင်း
အားဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသာဝင်တို့အနေနှင့်
နတ်ကိုးကွယ်မှုကို လုံးဝ စွန့်ပယ်ရမည်
ဟု မဆိုလိုပါ။ ရတနာသုံးပါးထက်
ကျော်လွန်၍သာ ယုံကြည်စိတ်သဒ္ဓါ
စိတ်မထားရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

နတ်အများစုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့
လူသားတွေကဲ့သို့ပင် ပုထုဇဉ်သားများ
ဖြစ်ကြသည့်အတွက် လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟ မာန်မာန တရားတို့ မကင်း
ကြပေ။

မိမိတို့ သဘောကျလျှင် ကျသလို၊
မိမိတို့ မနှစ်သက်လျှင် မနှစ်သက်သလို
အကူအညီပေးခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း
အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။

နတ်ကိုးကွယ်မှု သမိုင်းကို ထိုမျှ
အကျယ်ချဲ့ ရေးနေခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်
ကိုယ်တိုင် သိဖူးကြားဖူး ကိုယ်တွေ့
ကြုံခဲ့ဖူးသည့် "လက်ဆောင်ယူ
ရွှေအင်ပင်" နတ်အကြောင်းကို တင်ပြ
ရေးသားလို၍ ဖြစ်၏။

ယခု ဒီနေရာမှ စတင်ပြီး ထို
အကြောင်းတို့ကို ရေးသားပါတော့
မည်။

* * *
ရွှေအင်ပင်တောအုပ်

ထူးခြားစွာ အင်ပင်တို့အပင် ပေါင်း
သုံးဆယ်ကျော်မျှ တရုတ်ဝေးတည်း
ပေါက်နေသည့် တောအုပ်တစ်ခုရှိ၏။
ထိုတောအုပ်ကို ရွှေအင်ပင် အရှင်
သခင်ပိုင်သော တောအုပ်ဟု ခေါ်ကြ
၏။

ထူးခြားသည်ဟု ဆိုရာ၌ ထိုတော
ထိုတောင်တို့တွင် တခြားနေရာတို့၌

အင်ပင်တို့ မတွေ့ရပေ။ ထိုနေရာ၌ သာလျှင် တစုတဝေးတည်း ပေါက်နေခြင်းက ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ဟု ဆိုရပေမည်။

တည်နေရာကား...

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊

ဝက်လက်မြို့နယ်တွင်ဖြစ်၍

ဝက်လက်မြို့၏ အရှေ့ဘက် တစ်ဆယ့်နှစ်မိုင်မျှ

အကွာအဝေးတွင် ရောဝတီမြစ် ရှိပြီး၊ ရောဝတီမြစ်၏

အနောက်ဘက်ကမ်းသည် ဝက်လက်မြို့နယ်အဆုံးဖြစ်ကာ ထိုမြစ်၏ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရွှေအင်ပင်တောအုပ်၏ တည်နေရာ ဖြစ်ပါသည်။

မြစ်ကမ်းဘေးရှိ ရွာများနှင့် ကျွန်းထဲရှိ ရွာများသို့ သွားလေ့ရှိသည့် ထို ရွှေအင်ပင်တောအုပ်အလယ်ရှိ တစ်ခုတည်းသောလမ်းမှ ဖြတ်ပြီး သွားရ၏။

ဟိုခေတ်က ကျွန်ုပ်တို့ ရွာဘက်မှ ကျွန်းထဲရှိ ရွာများသို့ သွားရောက်ရောင်းချကြသော ဆားကုန်သည်၊ ဆန်ကုန်သည်တို့သည် ထိုလမ်းမှ ဖြတ်မောင်းရာတွင် ရွှေအင်ပင်တောအုပ်အလယ်၌ရှိသော စင်တော်သို့ ပါလာသည် ပစ္စည်းဖြစ်စေ၊ မုန့်ပဲသရေစာဖြစ်စေ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာအဖြစ် ဆက်သပြီးမှ သွားလာလေ့ရှိကြ၏။

ရွှေအင်ပင်တောအုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ဆက်စပ် သိရှိရသည်မှာ...

ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းကွဲအဘွားတော်စပ်သူ "အဖွားကြင်စု" သည် ရောဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိသော "နတ်မော်ဦးရွာ" မှ အဘိုးနှင့် ကျွန်ုပ် မမွေးမီကတည်းက အိမ်ထောင်ကျသူဖြစ်သည်။

၂၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့နှင့် ကျွန်ုပ် ကလေးအရွယ်၌ လူကြီးတွေနှင့် မကြာမကြာ ဆိုသလို သွားရောက်ခဲ့ရာ ဖွားကြင်စု အိမ်ထောင်ကျစက ရွှေအင်ပင်တောအုပ်ထဲတွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသော သူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်လေးကို ကျွန်ုပ် အရွယ်ရောက်စအရွယ်၌ ယခုကဲ့သို့ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

* * *

ဖွားကြင်စု...

ထိုစဉ်က အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် ဆိုတော့ မကြင်စုဟုပင် ခေါ်ကြပါစို့။

နတ်မော်ဦးရွာသားနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး မကြင်စု နတ်မော်ဦးရွာကို ရောက်ခဲ့သည်မှာ ယခုဆို တစ်နှစ်နီးရှိပြီဖြစ်သဖြင့် ရွာသူရွာသားအားလုံးနှင့် သိကျွမ်းယုံတွင်မက အခင်မင်ဆုံးမိန်းကလေးအဖော် သူငယ်ချင်းလေး ငါးယောက်ပင် ရရှိနေပြီဖြစ်၏။

ဒီရွာနှင့် နေသားကျပြီ ဖြစ်သဖြင့်လည်း မိန်းကလေးတို့၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းဖြစ်သော ရေခပ်၊ ထင်းခွေ၊ အဝတ်လျှော်၊ ထမင်းချက် နေ့စဉ်မပျက်အောင် အိမ်မှုကိစ္စတို့ကိုလည်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လုပ်ကိုင်တတ်ပြီဖြစ်၏။

ရေခပ်၊ အဝတ်လျှော် အထက်ကတော့ အထူးအထွေမရှိပါ။ မြစ်ကမ်းဘေးရွာဖြစ်သဖြင့် ရေခပ်ဆင်းလှုပ် ရှိပင်။

ထင်းခွေရာမှာတော့ အထူးအသင်း အဖော်လို၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရွာ၏အနောက်ဘက် သလင်းလှမ်းရှိ တောင်ရိုးပေါ်သို့ တစ်ထင်းခွေရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ (ထိုအချိန်က ထိုတောင်ရိုးတို့သည် ယခုကဲ့သို့ တောင်ကတုံးများ ယဟုတ်ပေ၊ အငယ်စား သားတောင်များပင် ခိုအောင်းလေ့ရှိသော တောင်တို့ဖြစ်၏။)

ယနေ့လည်း မကြင်စုသည် အထူးနှစ်ယောက်နှင့်အတူ ထင်းခွေတောင်ရိုးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။

ရာသီကား မိုးခိုလေဆင်းကင်းလွတ်စ ပြုပြီဖြစ်သော တူရင်သီတင်းကျွတ်လထဲပင် ရောက်ခဲ့၏။ ထင်းတစ်ရွက်စီအရောက်မှာ ယခုဆို ဆိုလျှင် အင်ဥမှိုတို့ ပေါက်လော့သို့ သူမ စိတ်ထဲ၌ အင်ဥတူးလိုသော ဆီရောက်လာကာ...

'ဟေ့...ကောင်မတွေ တို့ အင် သွားတူးရအောင်ဟေ့'

အဖော်နှစ်ယောက်ကို ညိုလိုက်ကာ

'အေး... ကောင်းသားပဲ ဘယ်တူးမှာလဲဟင်'

သူ့အဖော်တွေက စိတ်တူကိုးကွယ် တွေဆိုတော့ နှစ်ခါ မညိုရ။

'ငါ ညည်းတို့ရွာ စ၊ အလာတုန်းက ဒီထဲ သိပ်ပဝေးတဲ့ လမ်းမှာ အင်ပင်တွေ

ပေါက်နေတာ တွေ ခဲ့တယ်။ ဒီအထဲမှာ ပဝေးတော့ဘူး။ ငါ မှတ်မိတယ် သွား

သိပ်အဖော်နှစ်ယောက်နဲ့ အတူတူ သူတွေဆိုတော့ တောင်ဘောင်က တွေ့လည်း ထည့်ပြီး ဖေဥဲစား

ချင်တာ၊ တူးချင်တာပဲ စိတ်ထဲမှာ
ကြွေ၏။ သူတို့ ရွှေအင်ပင်တောအုပ်
နာသာကသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

အင်ဥ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်
အစွဲရက်က ကြွေခဲ့သော အင်ရွက်
သွေးတို့သည် နန်းစပ်သဲမြေပေါ်သို့
သူရောက်ကာ ယခုလို မိုးလယ်
နှင်းနှင်းပိုင်းတွင် ထို သစ်ရွက်ဆွေး
သွေးမှ အင်ဥမှိုအဖြစ် သဘာဝတရား
ဥပဒေ ပြောင်းလဲပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအင်ဥမှိုတို့ကို ဝက်သားနှင့် ရော
နှက်ရာတွင် အလိုက်ဖက်ဆုံးဖြစ်ပြီး
သူတစ်မည်တည်းပင် ချင်း၊ ကြက်သွန်
တို့နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ချက်၍
အင်တစ်မည်အဖြစ် နှစ်သက်စွာ စား
သုံးကြ၏။

ယခုလည်း မကြင်စုတို့သူငယ်ချင်း
သို့သော်လည်းကောင်း ရွှေအင်ပင်တော
အင်သို့ ရောက်လာကာ အင်ပင်တို့၏
အောက် သဲမြေထဲတွင် အင်ဥမှိုတို့ကို
သူတော်ရှာဖွေနေကြ၏။

ထမ သုံး၊ လေးကျင်းတူးရာမှ
အင်ဥမှိုသီဘူး၊ နှစ်ဘူးစီခန့် ရရှိပြီး
အောက်တို့ တက်လာကာ တောအုပ်
ထဲသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်
သွားကြ၏။

မကြင်စုသည် လက်ထဲတွင် ရှိသော
အင်သုတ်ခန့် သစ်ကိုင်းခြောက်
ခန့်နှင့် သဲမြေတို့ကို အားရပါးရ
သွေနေစဉ် သဲမြေအောက်မှ ပေါ်
လာသော တစ်စုံတစ်ရာ
တွေ့ရ...

အ...မ...လေး မြို့...မြို့
အင်ဥအစား ခွေနေသော မြွေပွေး
အောက်ကို တွေ့ရာ လက်ထဲမှ
ထွက်လာပြီး အဖော်နှစ်ယောက်
အတူတူ နေရာဆီသို့ ပြေးခဲ့သည်။
အနား အရောက်မှာတော့...

'အလိုလေး...ဒီမှာလဲ မြို့တွေ...မြို့တွေ'
သူငယ်ချင်းသုံးယောက် မြွေတွေ
တွေ့ရ၍ အနည်းငယ် ထိတ်လန့်သွား
သော်လည်း မြွေနှင့်ပတ်သက်၍
တွေ့ကြုံနေကျ တောသူတွေဆိုတော့
သူတို့၏ အင်ဥရလိုမှ ဇွဲကတော့
မလျော့ပေ။ နောက်တစ်နေရာ ပြောင်း
၍ တူးရန် ကြံစည်စဉ်...

'ဝေါ...ဝရော...'
ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံး မှောင်လှ
မတတ် တိမ်တိုက်တို့ ရုတ်တရက် ဖုံး
လွှမ်းလာကာ လေပြင်းတို့သည်လည်း
တိုက်ခတ်လာ၏။ သူတို့သုံးယောက်
အင်ပင်တို့ကို မော့ကြည့်ရာ...

'ဝေါ...ဝရော...'
တောအုပ်အတွင်းရှိ အင်ပင်
အားလုံးတို့သည် မြေပြင်နှင့် ထိလှ
မတတ် အကိုင်းတို့အားလုံး ဝပ်ပြား
ထိုးလှုပ်ယှမ်းနေသဖြင့် သူတို့ အလွန်
ပင် ထိတ်လန့်လာလျက် သုံးယောက်
သား အင်ပင်တော်အုပ်အတွင်းမှ ထွက်
ပြေးလာခဲ့ကြတော့ယခုသည်။

တောအုပ်လွန်၍ ဝါးလေး၊ ငါးဆယ်
ပြန်အရောက်မှာတော့ သုံးယောက်
သား တိုင်ပင်ထားသကဲ့သို့ တောအုပ်
ကို ပြိုင်တူ ပြန်လှည့်ကြည့်မိကြသည်။
ထိုအခါ ထူးဆန်းစွာပင် လေမလာ၊
မိုးမလာ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ကြည့်
လစ်လျက် ရွှေအင်ပင်တောအုပ်သည်
လည်း စောစောက သူ မဟုတ်ကဲ့သို့
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကာ ဣန္ဒြေကြီး
တစ်ခွဲသားနှင့် အခန့်သား တည်ရှိနေ
၏။

မကြင်စုတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်
ထိုနေ့က ရှာဖွေလာသော အင်ဥတို့
သည်လည်း မည်သည့်နေရာသို့
ကျကျန်ခဲ့မှန်း မသိတော့ပေ။ ထင်းစီး
လေးတွေ ကိုယ်စီရွက်ကာ ရွာဘက်သို့

သုတ်ခြေတင်ခဲ့ကြတော့သည်။
ရွာရောက်၍ သူတို့အဖြစ်ကို လူကြီး
တွေအား ပြောပြရာ...

'အင်း... ညည်းတို့သုံးယောက် တာမှ
ပုဖြစ်တာပဲ တော်သေးတယ်။ အဲဒီ
ရွာအုပ်ပင်က တအားနတ်ကြမ်းတာ။ သူ
အပင်က ကျိုးကျနေတဲ့ သစ်ကိုင်းခြောက်
တောင် အယူမသုံး။
ယူမိရင် တစ်ခုဟုတ်တစ်ခု ဒုက္ခရောက်
တော့တာပဲ။ ညည်းတို့က ယထိသေးတဲ့
လယ်ရွယ်သူတွေမို့ ညည်းတို့ကို ပြန်ပြ
လိုက်တာနေမှာ'

ထို့နောက်တော့ မကြင်စုတို့
သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ရွှေအင်ပင်
တောအုပ်ရှိရာဘက်သို့ ယောင်၍မှ
ခြေဦး မလှည့်ခဲ့တော့ပေဟူသတည်း။

* * *

ရွှေအင်တောအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍
နောက်ထပ် တွေ့ကြုံရသူကတော့
ဝက်လက်မြို့ "ဂုဏ်ထူးဆောင်
ကျူရှင်" မှ ဦးလှိုင်မိုး စာရေးဆရာ
"မင်းဝသန်ဦး" (မြို့နယ်စာနယ်
စင်းဥက္ကဋ္ဌ) ဖြစ်၏။

သူ့အတွေ့အကြုံက သိပ်မကြာ
သေးပေ ၂၀၁၃ ခုနှစ်က ဖြစ်၏။ သူ
သည် ရောဂါတစ်ခုဖြစ်၏ အနောက်ဘက်
ကမ်းတွင်ရှိ "ကျွန်းပင် သာသနာ့
မိဂ်သာ" ပရဟိတ စေတနာကျောင်းသို့
သွားရောက်ကာ (၈,၉,၁၀) တန်း
ကျောင်းသားတို့အား ပညာဒါနပြု
သင်ကြားပေးနေသော စေတနာဆရာ
တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ရက်မှ သုံးရက်ခန့်
ရက်ခြား နေချင်းပြန် သွားရောက်
သင်ကြားပေးနေသည်။ ကျွန်းပင်
သာသနာမိဂ်သာကျောင်းသည် ရော
ဂါတစ်ခုဖြစ်ကမ်းတွင် တည်ရှိကာ မြောက်
ဘက်တွင် "နတ်မော်ဦး" ရွာ တောင်

ဘက်တွင် “ကန့်မြူ” ရွာတို့၏ အကြား တွင်ဖြစ်၏။

ဝက်လက်မြို့နှင့် ထိုကျောင်းသည် တစ်ဆယ့်သုံးမိုင်ခန့် ဝေး၍ နံနက်စော စော ဆိုင်ကယ်နှင့် သွားကာ ညနေပိုင်း မှ ပြန်လာရ၏။ အသွားအပြန်လမ်း တွင် ရှိသော ရွှေအင်ပင်တောအုပ်ကို မြတ်ကျော်နေရသည်။

သူ့အနေနှင့် အင်ပင်တွေ စုပေါက် နေသော တောအုပ်တစ်ခုမှာ ထို့ထက် ပိုပြီး မစဉ်းစား မလှေ့လာမိပေ။

တစ်ခေါက်သော ညနေအပြန်၌ ထိုရွှေအင်ပင်တောအုပ်သို့ အရောက် တွင် သူ့အိမ်က မှာလိုက်သော ကိစ္စ တစ်ခုကို သတိရ၏။ ထိုကား ဆေး အသုံးပြုရန်အတွက် အင်ရွက် လေး၊ ငါးရွက်ခူးခွဲရန်ပင်ဖြစ်သည်။

အခက်အလက်နိမ့်သော အင်ပင် တစ်ပင်အနီးသို့ ဆိုင်ကယ်ကို လမ်းမှ ဖဲ့ရပ်ကာ အင်ရွက် ဆယ်ရွက်ခန့် ခူးပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ် ပြန်ပြီးအတက် တွင်...

သူ့နောက် ဝါးသုံးရိုက်ခန့်အကွာ လှည်းလမ်းတွင် လှည်းတစ်စီး ရပ်နေ သည်ကို သတိထားမိ၏။ လှည်းမောင်း သမား ရေအိုးစင်၌ ရေဆင်း သောက် နေခြင်းဖြစ်မည်။

မောင်းသူမရှိသော လှည်းမှ နွားတို့ သည် မည်သည့်အရာကို မြင်သည် မသိ ထိတ်လန့်ပြီး သူ့ဆိုင်ကယ်ရှိရာ သို့ လမ်းမှဖွဲကာ ပြေးလာသည်။ သံမြေ တွင်ဖြစ်၍ သူလည်း မည်သို့မျှ မတတ် နိုင်...

‘ဂုန်း...ရှော...ရှော...’ ရှောင်တိမ်းချိန်ပင် မရလိုက် လှည်းဝင်ရိုးနံဘေးစွန်းနှင့် ဆိုင်ကယ် ချိတ်မိကာ လူတခြား ဆိုင်ကယ်တခြား စီ ဖြစ်သွားတော့သည်။ သဲမြေစပ်များ

၂၀၀၈ နှစ်အတွက်အောင်မြင်စွာပထမရင်း

ဖြစ်သဖြင့် လူနှင့်ဆိုင်ကယ် ဘာမျှ အထိအခိုက်မရှိခဲ့ပေ။ အဖွန်းအပွဲလေး အနည်းငယ်မျှသာ...

ထိုစဉ်ကတော့ သူ မည်သို့မျှ မစဉ်း စားခဲ့မိပေ။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ရိုးရိုး မတော် တာဆ ဖြစ်သည်ဟုသာ ထင်ခဲ့၏။

နောက်ရက် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆုံခိုက် ရွှေပင်ပင်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိသမျှ သူ့ကို ပြန်ပြောပြမှ...

‘အေးရာ... ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကိုလဲ အင်ရွက်ခူးတာ ပျက်ကပ်လို့ အခုလို သတိ ပေးတာ နေမှာပါဗျာ’

ဟူ၍ ပြောခဲ့၏။

ထိုအခြင်းအရာတို့ကို ထောက် ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နတ်အများစုတို့ သည် ကျွန်ုပ်တို့လို ပုထုဇဉ်ထဲ အပါ အဝင်ပင်ဖြစ်၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မာန်မာနတို့ မကင်းနိုင်ကြသေး ပေ။ မိမိသဘောကျလျှင် ကျသလို မိမိသဘောနှင့် မတိုက်ဆိုင်လျှင် မတိုက်ဆိုင်သလို ပြန်လှန်၍ ကျေးဇူး ပြုကြ၏။ အပြစ်တို့ကို ပေးကြ၏။ နောင်ယုဂ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြ၏။

ထို့ကြောင့် နတ်တို့ကို ကိုးကွယ်ရ မည်ဟုတော့ မဆိုလိုပါ။ မိတ်ဆွေ

အရာ၊ အပေါင်းသင်းအရာ ထား လေးလေးစားစား ဆက်ဆံ သင့် ပေ၏။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကတည်းက နတ်ကိုးကွယ် အယူအဆ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖြစ်ပွင့်တော်မူချိန်၌ နတ်ကိုးကွယ် မှုသည် အလွန်ပင် ကြီး ကျယ်ပြန့်နေပြီဖြစ်သည်နှင့်အညီ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝန် တွင် ရှိနေကြသော ရုက္ခစိုး၊ ဘူမိ အာကာသစိုး စသည့် နတ်များ မပစ်ပယ်သည့်အပြင် မိမိတို့၏ ဖလားရိုးရာ နတ်များကိုလည်း မြှောက်သင့်ကြောင်း သတ္တန်တော်တို့၌ ဟောဖော် ညွှန်ကြား သည်ကို သုတ္တန်ဒေသနာတော် တွေ့ရဖတ်ရပါသည်။

ထို့အတူပင် မေတ္တာပို့ရာ၌လည်း ‘ဟုဋ္ဌဒေဝတာ ရုက္ခဒေဝတာ သဋ္ဌဒေဝတာ အာရုက္ခဒေဝတာ သဋ္ဌဒေဝတာ အာဂေပယောန္တု အပူပယောန္တု အနိယာယောန္တု သုဒ္ဓါပရိယာရန္တု’

‘ရုက္ခဒိုနတ်၊ ဟုဋ္ဌဒိုနတ်၊ အာကာသ နတ်၊ ကိုယ်တော်နတ်၊ သာသနာ နတ်တို့အား ထားရန် ဆိုသိမ်း တင်ကြပါစေ၊ ဝိသုဒ္ဓိသိမ်း တင်ကြပါစေ၊ ကြော့ဂိုဏ်းသိမ်း တင်ကြပါစေ၊ နှလုံး စိတ်သိမ်းထားရန်ကြပါစေ’ ဟု ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့ကြ ဆိုပါလျှင်...

ဝေနေယျသတ္တဝါအားထုံး ကျမ်း ချမ်းသာကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (ဘဒ္ဒတ္တမြေ) ဝက်လက်

www.burmeseclassic.com

တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး

နှင့် ကျွန်တော်

ဒိုးစိုး (မဏ္ဍရာ)

လောကကြီး၏ လျှို့ဝှက်မှုများကား ဆန်းကြယ်လှပေ၏။ ပြောမယုံ ကြိုးမှ သိ ဆိုသောစကားသည် မှန်ကန်လှပေ၏။

ထင်မှတ်ဘဲ ပြုလုပ်ခဲ့သော အပြုအမူတစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော် ကံတောင်းထောက်မစွာ အသက်အန္တရာယ် ဗုလွတ်ကင်းခဲ့ရသော အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါ၏။

တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး (တောင်ပိုင်နတ်ကြီး)က အသက်ဘေးမှ ကယ်ဆယ်ခဲ့ကြောင်းကို နောက်မှပင် သိရှိခဲ့ရ၏။

သိရှိခဲ့ရခြင်းနှင့်အတူ တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးတို့ လည်းကောင်း၊ ဂန္တီရလောကကြီးကို လည်းကောင်း ယုံကြည် လက်ခံခဲ့ရပါ၏။

၁၉၈၇ ခုနှစ်က ကျွန်တော်သည် တစ်မ လက်အောက်ခံတပ်ဖြစ်သော ခမရ(...) တပ်သို့ တပ်ကြပ်ကြီးအဆင့် တိုးဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသော တပ်၏ အရှေ့ဘက်တွင် တောင်ညိုတောင်တန်းကြီးသည် တောင်မြောက် သွယ်တန်းလျက်ရှိ၏။

တောင်ညို တောင်တန်းပေါ်တွင် သစ်၊ ဝါးမှစ၍ ကျောက်သပြေ၊

အောင်သပြေ၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စာပင် စသည်များ ပေါက်ရောက်၍ ဒေသခံများ၏ စားဝတ်နေရေးနှင့် စီးပွားရေးကို အထောက်အကူ ပြုနေပေ၏။

တောတိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်သော တောဝက်၊ ရှို့(ချေ)၊ သင်းခွေချပ်နှင့် ယုန်လေးများကိုလည်း တွေ့ရှိရ၏။

ကျွန်တော်သည် ဤတောင်ညိုတောင်တန်း၌ တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးသည် သက်ရှည်တောင်ပိုင်ကြီးအဖြစ် နှင့် ရှိသည်ကို အစက မသိခဲ့ပါ။

တစ်နေ့တွင် တစ်ရင်းမှူးမှ ကျွန်တော့်အား ခေါ်၍ တစ်တွင်း၌ မွေးရန် ဝက်(၃)ကောင်အား ငွေပေးချေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ တပ်မှ T.200 ကားဖြင့်

သွားတင်ရန်နှင့် တပ်ရင်း မော်တော် ယာဉ်ဌာနသို့လည်း ဖုန်းဆက်ထားပြီး ဖြစ်၍ မုဒုံမြို့သို့သွားရန် ပြော၏။

ကျွန်တော်က ရဲဘော်(၃)ယောက် ခေါ်၍ ကားသမားနှင့် အတူ မုဒုံမြို့ရှိ ဘင်လိုင်မွေးမြူရေးခြံသို့ သွားခဲ့ကြ၏။

မွေးမြူရေးခြံသို့ ရောက်လျှင် တာဝန်ခံနှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရာ တာဝန်ခံမှလည်း ငွေပေး ချေပြီးကြောင်းနှင့် တပ်ရင်းမှူးမှ ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားထားပြီးဖြစ်သဖြင့် မွေးမြူရေးခြံမှ ဝက်(၃)ကောင်အား ယူစေပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်များလည်း ဝက်(၃)ကောင်ကို ဖမ်းပြီး ကားပေါ်သို့ တင်ကာ တပ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

တပ်သို့ ရောက်သောအခါ အသင့် ရှိသော ဝက်ခြံတွင် ဝက်များကိုထည့်ပြီး နောက် မွေးမြူရေးတာဝန်ခံထံ အပ်နှံ ပြီး တပ်ရင်းမှူးအား ဖုန်းဆက်၍ ပြန် လည်ရောက်ရှိကြောင်း သတင်းပို့ လိုက်လေ၏။

ဝက်(၃)ကောင် သွားဖမ်းခဲ့ခြင်း အကြောင်းက ပြီးသွားခဲ့ပြီဟု ထင်ခဲ့ရ သော်လည်း မပြီးဆုံးခဲ့ရချေ။

နောက်တစ်နေ့၏ နေ့လယ်(၂)နာရီ ခန့်တွင် ကျွန်တော်နေသော လူပျိုလိုင်း ရှေ့၌ T.2000စစ်ကား လာရပ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုကားသည် တပ်ရင်းမှူး အသုံးပြု နေသောကားဖြစ်၍ ဘာကြောင့်များ လာသနည်းဟု ထွက်ကြည့်လိုက်ရာ မော်တော်ယာဉ် တပ်စုမှ တာဝန်ခံ တပ်ကြပ်မောင်အေး ဆင်းလာသည် ကို တွေ့ရှိရ၏။ ယင်းမှ...

ဆရာကြီးမြို့ ကျွန်တော်နှင့် အဖော်လိုက်ခဲ့ ပြီး ဆရာကြီးမှာပင် တာဝန်ရှိလို့ လာခေါ် ရတာ'

ဟု ပြုံး၍ ပြောသဖြင့်...

'လိုက်ခဲ့တာတော့ ရပါတယ်ဗျာ၊ ဘာအကြောင်းကြောင့်များလဲ'

'ဒီလိုဆရာကြီးရာ...ကားပေါ်မှာ ဝက်တင် လာတာဆိုတော့ တပ်စုမှ မြို့မှာပို့လိုဗျာ။ အဲဒါ ထောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး နတ်ရေကန်က ရနဲ့ ကားကို ဆေးဖို့ အဲဒီတို သွားမလို့'

'တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး နတ်ရေကန် က ဘယ်မှာလဲ ဆရာမောင်အေးရဲ့'

'ကျွန်တော်တို့တပ်ရဲ့ အရှေ့ဘက် တပ်ဦးကျောင်းနားမှာ ရှိတယ်လို့ ပြော တာပဲ။ သွားကြည့်ရမှာပေါ့။ ကျွန်တော် လဲ မရောက်ဖူးသေးပါဘူး'

'ဒါဆိုလဲ သွားကြတာပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော်လည်း ကား ခေါင်းခန်းမှ တက်လိုက်လာခဲ့၏။ ကား ခေါင်းထဲ၌ ကားဒရိုင်ဘာ ရဲဘော်နှင့် တပ်ကြပ်မောင်အေး ကျွန်တော်တို့ စီး လာခဲ့ကြ၏။

ကားနောက်ပိုင်းတွင် မော်တော် ယာဉ်တပ်စုမှ ရဲဘော်(၂)ယောက်နှင့် ရေပုံး(၂)ပုံး ပါလာခဲ့သည်ကို တွေ့ရ ၏။

တပ်ဦးကျောင်းကို (၅)မိနစ်ပင် မမောင်းလိုက်ရဘဲ ရောက်လာခဲ့၏။ ကျောင်းရှေ့တွင် ကားကို ရပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်နှင့် တပ်ကြပ်မောင်အေးတို့ စစ်ဖိနပ်များ ချွတ်၍ ကျောင်းပေါ်သို့ တက်သွားကြ၏။

အသင့်တွေ့ရသော ဆရာတော် အား ကန်တော့ပြီး တောင်ညိုဘိုးဘိုး

ကြီး၏ နတ်ရေကန်အား မေးကြမ်း ဆရာတော်မှ ကျောင်းပြင်ထွက်၍ နတ်ရေကန်သို့သွားသော လမ်းကလေး အား ပြပေး၏။

ထို့နောက် ဆရာမောင်အေး T.2000စစ်ကားကို နတ်ရေကန်ရှိရာ

(၃)ကြိမ် ဦးတိုက်စေ၏။

ပြီးနောက် ဆရာတော် ညွှန်ပြုထား လမ်းကလေးအတိုင်း နတ်ရေကန်သို့ ရေခပ်ရန် ရဲဘော်(၂)ယောက်

ခေါ်ပြီး ကျွန်တော်ပါ ဆရာမောင်အေး နှင့်အတူ တောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။

နတ်ရေကန်သည် တပ်ဦးကျောင်း နှင့် သိပ်မဝေးလှချေ။ ဝါး (၁၅)ပြင်ခန့် သာ တက်ရ၏။

နတ်ရေကန်မှာ မြေညာအောက်၌ (၁)တောင်ပတ်လည်ခန့် တူးဖော် ကန်ထဲ၌ ဓား(၃)တောင်ခန့်ရှိ၍ နတ် ရေကန်အား (၅)ပေခန့် အထွတ်ထွတ် တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး၏ မော်တော်ယာဉ်ကြီး တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး ရပ်တည်း

ဘယ်လက်၌ တောင်ပုကန်ကို မြေထောက်ထားပြီး ညာလက်သည်တောင် ထောက်ကို လက်ညှိုးညွှန်ထား၍ လက် ပုတီးတစ်ကန်အား ချိတ်ထားသည့် ဓား အားဖြင့် တွေ့ရလေ၏။

တပ်ကြပ်မောင်အေးက နတ်ရေကန်မှ ရေများ ခပ်ယူခွင့်ပြုပါရန်

ယာဉ်အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေရန် တောင်းပန်ပြီး ရဲဘော်(၂)ယောက်အား ရေပုံးဖြင့် နတ်ရေကန်မှ ရေများ ခပ်ယူ စေ၏။

ပြီးနောက် တပ်ကြပ်မောင်အေး ရဲဘော်များ စစ်ကားကို ရေဆေး

တောင်အောက်ဘက်သို့ ဆင်းသွားခဲ့ ၏။

ရေကို (၃)ခေါက် ခပ်မည့်ဟု ပြော သွားသဖြင့် နတ်ရေကန်အနီး၌ ကျွန်တော်တစ်ယောက်လည်း ကန်

ခွဲရ၏။

ကျွန်တော်သည် ဂါရဝပြုသည် အနေဖြင့် တောင်ပိုင်ဖြစ်သည် ထောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးအား ထိုင်၍ ဦး (၃)ကြိမ်ချ ကန်တော့လိုက်ပါ၏။ ပြီးနောက်...

'တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးခင်ဗျား ကျွန်တော် ဟာ ဒီတပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်သည် တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးအား လေးစားစွာဖြင့် ကန်တော့ပါ၏။ ကျွန်တော် အား အစစအရာရာတွင် သာအာမှတ်ဖြင့် ဓာတ်ရှောက်ပေးပါခင်ဗျား'

ဟု ပြောဆို တိုင်တည်လိုက်ပါ၏။ ထောင်ညို ဘိုးဘိုးကြီးသည်ကား ထစ်ဖက်က တောင်ဝှေးကို ထောက်ပြီး ဗုတီးစွပ်ထားသော လက်က တောင် အောက်သို့ လက်ညှိုးညွှန်ထားလျက် ဝင်း

မော်တော်ယာဉ်တာဝန်ခံ တပ်ကြပ် မောင်အေးနှင့် ရဲဘော်များ(၃)ခေါက် ခြောက် ရေခပ်အပြီးတွင် ကျွန်တော်ပါ တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့၏။

မဆင်မီ လက်အုပ်ချီကာ တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးရပ်တုအား နှုတ် ဆက်ခဲ့ပါ၏။ ဘုန်းကြီးကျောင်းနားတွင် ချွတ်ထားခဲ့သော စစ်ဖိနပ်များကို ပြန် တောက်ယူလာခဲ့ကာ နတ်ရေကန်မှ ချေဖြင့် ဆေးကြောပြီးဖြစ်သော စစ် ကားဖြင့် တပ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။

တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ကျွန်တော် မှာ ဤတွင် စတင်၍ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့ ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်း သည် (၁၉၈၉)ခုနှစ်တွင် (...)စစ်ဆင် နေ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရှေ့တန်း သို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

မွန်ပြည်နယ်၏ တစ်နေရာတွင် ရန်သူမှ ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်တိုက်

ခိုက်ခံရ၍ ကျွန်တော်၏ ခါး၌ ကျည် ဆန် ထိမှတ်ကာ ဒဏ်ရာရခဲ့၏။

ဒဏ်ရာမှာ ခါးတွင် ပတ်ထားသော ကာဘိုင်အီကွင့်မင့်အပါအဝင် ခါး၌ ဖောက်၍ ထွက်သွားခြင်းဖြစ်၏။ အရိုး ကိုမထိဘဲ အသားချည်းဖောက်သွား၍ တော်သေးသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထူးခြားချက်မှာ ရန်သူမှ စတင်၍ ပစ်ခတ်ချိန်၌ ကျွန်တော်အား တစ်ယောက်ယောက်မှ ဘေးသို့ တွန်း ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီး ဘေးသို့ ယိုင်သွားခဲ့ရ၏။

တွန်းလိုက်သူကို လျှပ်တစ်ပြက် ကြည့်လိုက်ရာတွင် ကျန်စစ်သည်များ မှာ ကျွန်တော်နှင့် အနည်းဆုံး(၇)ပေ ခန့် အကွာအဝေးတွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုသို့ ယိုင်လဲသွားချိန်တွင် ခါး၌ ပူခနဲဖြစ်သွားကာ နာကျင်မှု ဖြစ်လာခဲ့ သဖြင့် ကျည်ဆန် ထိမှန်သွားပြီဟု သိလိုက်၏။

သို့သော်လည်း ဟန်မပျက်ပင် လှည်း လမ်းကြောင်းပေါ် ဝမ်းလျား မှောက်၍ ရန်သူပစ်ရာဘက်သို့ ကာဘိုင်ကို အတွဲလိုက်(၅)တောင်နှုန်း ဖြင့် (၄)ကြိမ်ခန့်ပစ်လိုက်၏။

မိမိတို့ နောက်အဖွဲ့မှ ချောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်သူများကို (၂)လက်မ စိန် ပြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စက်လတ်

ဖြင့်လည်းကောင်း (၄)၊ (၅) (၃)ထည် လက်နက်ငယ်များဖြင့် လည်းကောင်း တန်ပြန်ပစ်ခတ်ပြီး ကျန်အဖွဲ့မှ ဝိုင်းပတ် တိုက်ခိုက်ရန် အသွား၌ ရန်သူမှ ဝိုင်း ဝန်းပိတ်ဆို့ ချေမှုန်းတော့မည်ကို စိတ်မိ ၍ အပစ်ရပ်ကာ ထွက်ပြေးသွားတော့ ၏။

ရန်သူ၏ ပစ်ခတ်မှုအသံအရ (၅) ယောက် တစ်ဖွဲ့လောက်သာ ခိုသည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသော ကျွန်တော်၌ ဒဏ်ရာရရှိကြောင်း အသိ ပေး၍ ဆေးမှူးမှ လိုအပ်သော ဆေး ထိုး ဆေးထည့်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေး၏။ ကျွန်တော်သည် ဒဏ်ရာကို ရှေ့ တန်းစခန်းတွင်သာ ကုသခဲ့၏။ တပ်ရင်း မှူးမှ ဘားအံသို့ ပို့ကြိုစနစ်ဖြင့်ပို့ကာ ဆေးကုသစေမည်ဟု ပြောသော် လည်း မသွားခဲ့ဘဲ တပ်မှ ဆေးမှူးဖြင့် သာ ကုသပါ၏။

ကျွန်တော်၏ ဒဏ်ရာရရှိမှုမှာ ရှေ့ တန်းတွင် စခန်းထိုင်သွားရန် ချီတက် ရင်း ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ အနားယူ ကုသခဲ့ရ ပါ၏။

စခန်း၌ ဆေးကုသမှုခံနေစဉ် အတွင်း ကျွန်တော်သည် ထူးဆန်းမှု တစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့ရ၏။

တစ်နေ့ ညနေပိုင်းနေဝင် ဆည်း ဆာအချိန်တွင် စခန်းတွင်းရှိ ဆေး တပ်စိတ်မှ ဆေးထည့်ပြီး ကျွန်တော် နေရာသို့အပြန် အရှေ့ဘက် ကောင်းကင်၌ တင်းတောင်းခန့်ရှိသော မီးလုံးကြီးတစ်လုံးအား တွေ့ရှိရ၏။

ထိုမီးလုံးကြီးသည် တောင်ဘက်မှ မြောက်အရပ်သို့ ပနေပပြန် ပုံထန်း သွားပြီး တောင်ပေါ်၌ ဆင်းသက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူငယ်ချင်း တပ်ကြပ်ကြီးများအား

ပြောပြရာ သူတို့က ရဟန္တာ ဈာန်ကြွ သွားတာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ကြေး ပေးကြ၏။ ကျွန်တော့်မှာ ထိုအဖြစ် အပျက်အား ယနေ့ထိ အဖြေရှာမရ ခဲ့ပါ။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ခမရ(...)တပ် မှာ ရှေ့တန်း၌ (၃)လခန့်ကြာချိန်တွင် အခြားတပ်ရင်းမှ လာရောက်၍ တာဝန်လွှဲပြောင်းယူခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တပ်မှ အခြား စခန်းထိုင်တပ်ခွဲများကို ပြန်လည်စုပေါင်း၍ တပ်ရင်းရှိရာ မုဒုံ နယ်သို့ ပြန်လည် ချီတက်ခဲ့ကြ၏။

တပ်သို့ပြန်ရောက်ပြီး (၂)ပတ်ခန့် အကြာတွင် တပ်ရင်း တပ်ထောက် စတိုတပ်ကြပ်ကြီး အိုက်လုံမှာ တပ်ခွဲ တပ်ကြပ်ကြီးအဆင့်သို့ အဆင့် (ရာထူး) တိုးသွားသဖြင့် စတိုတပ်ကြပ် ကြီးအဖြစ် ကျွန်တော့်အား တပ်ရင်းမှူး မှ တာဝန်ပေး၏။

ရှေ့တန်း၌ ဒဏ်ရာရခဲ့သဖြင့် အနား ဖေးခြင်းဖြစ်၏။ တာဝန်လွှဲပြောင်းယူ၍ မှ မကြာမီတွင် ရန်ကုန်သို့ စစ်ပစ္စည်း များ သွားထုတ်ရန် တပ်ထောက် ဗိုလ်ကြီးမှ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်၏။

ဗိုလ်ကြီးအပါအဝင် ကျွန်တော်နှင့် ရဲဘော်(၃)ယောက်တို့ အိမ်နားနှင့် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များ ထုတ်ယူရန် အတွက် ရန်ကုန်သို့ သွားခဲ့ကြ၏။

ရန်ကုန်သို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်ရေတွင်းရပ်ကွက်ရှိ တပ် ထောက်ဗိုလ်ကြီး၏ မိဘအိမ်၌ တည်ဆို ကြ၏။

တည်းခိုအိမ်သို့ ရောက်သည့် ညမှာ ပင် ဇာတ်လမ်းက စတော့၏။ ထိုည က တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီးမှာ သူငယ် ချင်းများနှင့်တွေ့ရန် အပြင်သို့ ထွက် သွားချိန်လည်းဖြစ်၏။

တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီး၏ မိခင်မှာ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းပုံရပြီး ဂိုဏ်း တစ်ခုခုတွင် ဝါဝင်ပုံလည်းရ၏။ အိမ် ရှိရာရားစင်မှာ ထိုင်၍ ရှိခိုးချင်လောက် ခွဲညားလှပေ၏။ ထိုအခေါ်မှ ကျွန်တော့် အား...

‘ဆရာကြီး...ဆရာကြီး အိမ်ထဲကို ဝင် လာကတည်းက အဒေါ်မှာ ကြက်သီးတွေ တဖြန့်ဖြန့် ထသွားခဲ့ရတယ်။ ဆရာကြီးမှာ အစောင့်ဆေးတွေ ထိုးထားတာပဲလား’
‘ကျွန်တော့်မှာ ဘာဆေးမှ ထိုး မထားပါဘူး အဒေါ်’

‘ဒါဆိုရင် အဒေါ်က ဆရာကြီးမှာ ဘယ်လို အစောင့်ရှိတယ်ဆိုတာ ခေါ် ကြည့်လိုက်မယ်။ အစောင့်ဝင်လာရင် မေးကြည့်ပါ’

ဟု ပြောပြီး အဒေါ်က ဘုရားစင် ရှေ့တွင် ဘုရားကို ကန်တော့ကာ အာရုံပြုနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ခဏအကြာတွင် ထိုအဒေါ်မှာ ဘုရားစင်ကို ကျောပေး၍ ကျွန်တော် ရှိရာဘက်သို့ တုန်တုန်ချိခိုဖြင့် လှည့် လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ တပ်ထောက် ဗိုလ်ကြီး၏ အစ်မဖြစ်သူက...

‘ဆရာကြီး အခုဝင်လာတာ ဘယ် သူလဲလို့ မေးလိုက်...မေးလိုက်’ ဟု ပြော၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော် က...

‘အခုဝင်လာတာ ဘယ်သူပါလဲလို့ ဟု မေးလိုက်ရာ...

‘သားတော်ကြီး...မင်းက ဝိုက် ယာဇာ ဘူးလား ဝါ တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီးဟု ဟု ပြောရာ အသံမှာ တုန်ခါ သလို ခေါင်းမှာလည်း တုန်ခါနေသည် ကို တွေ့ရ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့... တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး ဆိုရင် တောင်ညိုတောင်တန်းကြီး မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်မှာ ရှိတာပဲ ဒီကို ဘယ်လိုရောက်လာတာပါလဲ’

‘မင်းနဲ့ လိုက်လာတာပေါ့ သားတော် မင်းနဲ့ ဆော့ရှောက်ပါလို့ ဝိုက် ပြောခဲ့ သေးတာပဲ’

‘ဗျာ... ဟုတ်ကဲ့ ပြောခဲ့ပါတယ် ဒါဆို တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး ကျွန်တော် ကို အမှန်စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုရင် တန်းတုန်းက ကျွန်တော် ဒဏ်ရာ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် မမှန်အောင် ဘာလို့ ကာကွယ်ပေး တာလဲဗျာ’

‘မင်း မှားနေပြီ သားတော်ကြီး... ဝိုက်ပွဲမှာတုန်းက မင်းကို ငါယာ ဝှေ့ဖွန်းပစ်ခဲ့ရင် မင်းဟာ ကျည်ဆန်နဲ့ သေမှာပဲ။ ငါပြောတာ ဟုတ်၊ ဟုတ် သေသေချာချာ စဉ်းစားပါ’

‘ကျွန်တော် တောင်ပန်ပါတယ် ဘိုးဘိုးကြီး၊ ကျွန်တော့်ကို စောင့် ရှောက်တယ်ဆိုတာ ယုံပါပြီ။ နောင် ဝင် လဲ ကျွန်တော့်ကို စောင့်ရှောက်ပေး ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်မှ တုန်ခါ ချိချိဖြစ်လျက် တောင်ညိုဘိုးဘိုး ကို နှုတ်ဝင်နေသော အဒေါ်အား ထပ် အုပ်ချီ၍ တောင်းပန်လိုက်၏။

‘အေး...အေး... စောင့်ရှောက်လို့
ဆဲမင်းနဲ့ လိုက်လာတာပေါ့ သားတော်
ဇနီးမင်းကို အပြစ်စောင့်ရှောက်နေတယ်
နော်။ ဒါပဲ...ဒါပဲ...’

ဟု ပြောကာ အဒေါ်ကြီးမှာ
ထည်တုန့်၊ ခေါင်းတုန့်များ မဖြစ်တော့
ဘဲ ရပ်သွား၏။ ထို့နောက် အဒေါ်ကြီး
မှာ သတိဝင်လာခဲ့၏။

‘ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီး...ဘယ်လို
အစောင့် ရှိသလဲ’

ဟု မေးရာ ကျွန်တော်မှ တောင်ညို
ဘိုးဘိုးကြီး လိုက်လံ စောင့်ရှောက်
ကြောင်းနှင့် အကြောင်းစုံအား ရှင်းပြ
၏။

ကျွန်တော်၏ ရဲဘော်(၃)ယောက်
နှင့် အဒေါ်တို့ မိသားစုမှာ ကျွန်တော်
တို့ မှုန်နယ်မှ တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးက
ဆိုက်လံ၍ စောင့်ရှောက်ကြောင်းများ
ကြားရသဖြင့် အတော်အံ့သြကြ၏။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အထူး
ပင် အံ့သြခဲ့ရ၏။ မထင်မှတ်ဘဲ ပြုလုပ်
ခဲ့သော ဂါရဝတရားက ကျွန်တော်၏
အသက်ကိုပင် ကယ်တင်ရာ ရောက်ခဲ့
ရ၏။

ရန်ကုန်မှ အဒေါ်ကြီးသည် မုဒုံမှ
ကျွန်တော်နှင့် တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး
အကြောင်းကို မည်သို့မှ သိနိုင်စရာ
အကြောင်း မရှိပါချေ။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် သက်ဆိုင်
ရာ တပ်မှ စစ်ပစ္စည်းများ ထုတ်ယူပြီး
ရထားကုန်တွဲပေါ်တင်ပြီး ရန်ကုန်မှ
ပြန်ခဲ့ကြ၏။

မုတ္တမသို့ရောက်လျှင် တပ်မှ လာ
ကြိုသော စစ်ကားများဖြင့် ပစ္စည်းများ
တင်ကာ မုတ္တမမှ ဇော်ရေယာဉ်ပေါ်သို့
ကားများတက်လျက် မော်လမြိုင်ဆိပ်
ကမ်း၊ ထိုမှ မုဒုံမြို့နယ်ရှိ ကျွန်တော်တို့
တပ်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့၏။

ရုံးပိတ်ရက် တနင်္ဂနွေတစ်နေ့တွင်
ကျွန်တော်သည် ထောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး
အတွက် လက်ဆောင်ဝယ်ခဲ့သော
ပန်းသီး၊ စတော်ဘယ်ရီသီး၊ မုန့်ထုပ်
တို့ကို ယူဆောင်လျက် တောင်ညို
ဘိုးဘိုးကြီးရှိရာ နတ်ရေကန်ဘက်သို့
တစ်ကိုယ်တည်း သွားရောက်ခဲ့၏။

ဘိုးဘိုးကြီးအား လက်ဆောင်များ
ပူဇော်ပသပြီး လေးစားစွာ ကန်တော့
လိုက်ပါ၏။ ဘိုးဘိုးကြီး၏ မျက်နှာပြင်
တွင်တော့ ပြုံးယောင်ယောင်မျက်နှာ
ထားကို တွေ့ရလေ၏။

[ကျွန်တော်၏ အသက်ကို ကယ်
တင်ခဲ့သော တောင်ညိုဘိုးဘိုးကြီး
အား ကျေးဇူးအထူးထင်လျက်...]

ကုလောဥ အဆိပ်တောက်ဆေး

ကျွန်တော် ကျိုက်ထီးရိုးတောင်
ဆီတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်
တွင် ဆေးပစ္စည်းများ ရောင်းချနေ
သော ကိုစောသဲနောင်၏ သမီးလေး
အာသန့်၊ ဝမ်းတွေသွားပြီး ဆေးဝါးများ
အာသန့်၊ မပျောက်လို့ ကျိုက်ထီးရိုး
ဆောင်ပေါ်ကို ပြန်တက်လာတဲ့အခါမှာ
ကျွန်တော်ဆီကို ရောက်လာခဲ့တယ်။
ကျွန်တော်က တိုင်းရင်းဆေးဝါးနဲ့
အာသန့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပျောက်ကင်း
သွားလို့ ဆေးဖိုးကန်တော့တဲ့အခါမှာ
ကျွန်တော်က မယူဘဲ စေတနာနဲ့
အာသန့်ပေးတာပါလို့ ပြောပြလိုက်

ပါတယ်။
ဒါနဲ့ ကိုစောသဲနောင်က ကျွန်တော်
ကို သူ့ဘဝနဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဆေးနည်း
လေး ပေးလိုက်ပါတယ်။
တစ်နေ့မှာ သူ့ရဲ့သား အကြီးကောင်
ဟာ ကုလောဥစားပြီး အဆိပ်တောက်
နေလို့ သတိထစ် မေ့မော့သွားပါ
တယ်။
ဒါနဲ့ ကျောက်ချဉ်ကို ပျားရည်နဲ့
သွေးပြီး တိုက်လိုက်တဲ့အခါမှာ သတိ
ပြန်လည်ရလာပြီး အသက်ချမ်းသာရာ
ရသွားပါတယ်တဲ့။ ဒီဆေးနည်းနဲ့ ကုသ
ပေးခဲ့တာ ပျောက်ကင်းကြပါတယ်လို့

ပြောပြပါတယ်။
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်ကနေ ကုလောဥ အဆိပ်
အတောက်အပြင် အခြား အစာ
အဆိပ်တောက်တွေဖြစ်ရင်လဲ ဒီ
ဆေးနည်းလေးကို သတိကြစေရန်
တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မရသားရဲအဖွဲ့

ဒိုက်ဖွား (တနင်္သာရီ)

'လာကြပါဦး... ကျွန်ုပ်တို့ဟောင်းလေး လန်းပြီး တက်နေလို့ပါ'

ဟု ဆရာမလေး ကြည်ကြည်ဝင်း ဇာတ်အလင်္ကာကြား အော်ဟစ်သံ ကြောင့် စာရေးသူသည် ကျောင်း၏ ရုံးခန်းမှနေ၍ အောက်ဘက် ဆရာမ များနေရာ အဆောင်သို့ထ၍ ကြည့် လိုက်သည်။

ဆရာမ ကြည်ကြည်ဝင်း၏ မောင်ငယ် ဗွမတန်းကျောင်းသား လေး "ဇင်ဝိုင်း" ၏ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်များ ထွက်ကာ ကော့လန်ပြီး တက်နေ သည်။

အဆောင်နေ ဆရာမများမှာလည်း အနားမှာ ဝိုင်းအုံကာ ယပ်ခပ်သူခပ်၊ မန်းမှုတ်ချသူချနှင့် ယောက်ယက်ခတ်

နေကြသည်။

အချိန်ကာလအားဖြင့် ကြည်ဝင်း နေဝင်ရီတရော နားရိုင်းသွင်းချိန် ဖြစ် ပြန်သည်။ ထိုနောက် စာရေးသူ အောက်သို့ ဆင်းလာပြီးနောက် ကြည်ကြည်ဝင်းအား...

'ဆရာမ မောင်ငယ် ခုကြိမ် နေပကောင်းလို့အား အစာအာ...

မှားလိုလား။ ဘာများ အများတစ်ခုခု လုပ်ခဲ့
သလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆရာမ
ကြည်ကြည်ဝင်းက...

'မောင်ငယ် နေလိုကောင်းပါတယ်
ဆရာကြီး။ ခုလေးတင် သူ့သူငယ်ချင်း
တွေနဲ့ ဘောလုံးကန် ကစားရာကနေ
သာလို့ဆိုပြီး ထမင်းအိုးဖွင့် ထမင်းများပြီး
အသားဟင်းချက်ကို ခပ်ပုံစားနေရင်း
ကနေ နောက်ကို ပက်လက်လန်ကျပြီး
"အနီးနီး" နဲ့ ခုလိုမျိုး အဖြစ်မျိုးကြုံရ
တာပါပဲ။ ကယ်ပါဦး ဆရာကြီး'

ဟု ငိုရင်း ပြောလိုက်ပါသည်။
စာရေးသူလည်း သားငယ်၏
ဘက်ခြင်း ဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာစဉ်းစား
ပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရ
ပြီး ချက်ချင်းပင် ကျောင်းဘုရားခန်းရှိ
ဌာနခရောင်းအား ဆရာမတစ်
ယောက်ကို ယူခိုင်းလိုက်သည်။

ပဋ္ဌာန်းရောင်းရပြီးနောက် စာရေးသူ
သည် ရေဘူးအား လက်နှစ်ဖက်မှ
နှောက်ကိုင်ကာ မြတ်စွာဘုရားအား
စိတ်မှ အာရုံပြုပြီးနောက် သရဏဂုံ
သုံးပါး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပဋ္ဌာန်း
အတွင်းအား ရွတ်ဆိုပူဇော်လိုက်
သည်။

ထို့နောက် ပဋ္ဌာန်းရေအား တက်နေ
သော "ဇင်ဝိုင်း"၏ ပါးစပ်ထဲသို့
အောင် တိုက်ခိုင်းလိုက်ပြီး ဦးခေါင်း
ဘက်မှလည်း ပဋ္ဌာန်းရေဖြင့် ဆွတ်ဖျန်း
သလိုက်သည်။

မကြာမီမှာပင် "အင်း...အင်း...
အဲ" အသံဖြင့် သားငယ်၏ပါးစပ်မှ
အသံညှပ်သံ ပြုပြီးသည့်နောက် ဘာမှ
မရှိသကဲ့သို့ ငုတ်တုတ် ထထိုင်ပါ
သွားသည်။

ထိုမှစ၍ စာရေးသူရေး သူ၏
ဆရာမကြည်ကြည်ဝင်းနှင့်

ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသော ဆရာမများ
အားလုံး "ဟင်း" ချနိုင်ကြတော့သည်။

စာရေးသူသည် ဤရေခန်းကို
သားငယ်အား မတိုက်မီ "တစ်စုံတစ်ခု
ကိုတွေ့မိခြင်း" ၏ အကြောင်း
ကလေးမှာ...

စာရေးသူ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
သော ...မြို့နယ်၊ အ.ထ.က(ခွဲ) ...ရွာရှိ
ကျောင်းဘော်ဒါဆောင်နေ ဆရာမ
များမှာ မကြာခဏ ဤကဲ့သို့
ယောင်ယမ်းတတ်ခြင်း ဖျားနာခြင်းနှင့်
သရဲပူးသကဲ့သို့ "ဝူး...ဝူး...ဝါး...
ဝါး..." ပါးစပ်မှ ပြောခြင်းတို့ကို မကြာ
ခဏ ကြုံဖူးပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ သွေးရိုးသားရိုး
တော့ မဖြစ်နိုင်။ မမြင်အပ်သော
"ပရလောက" မှ အနှောင့်အယှက်ပေး
နေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။

ဤသို့ ယုံကြည်မိသည့် အကြောင်း
မှာလည်း...

အ.ထ.က(ခွဲ)...မဖြစ်မီ အလယ်
တန်းကျောင်းအဆင့် နှစ်ပေါင်း (၂၀)
ကျော်ကာလခန့်မှ ကျောင်းအုပ်တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ...လူမျိုး ဆရာမ
ကြီးတစ်ဦးမှာ ရွာအနီးရှိ ...တောင်သို့
အဖော်များနှင့် ပျော်ပွဲစားသွားရာမှ

တောင်အနီးအနားရှိ "နတ်ကွန်း"
အနီးတွင် အပေါ့စွန့်ပြီးနောက် ရေဆင်း
ကူးရာမှ ရေနစ်သေဆုံးခဲ့သည်။

ဆရာမကြီးမှာ မကျွတ်မလွတ်ဘဝ
ဖြင့် ကျောင်းကို စိတ်စွဲလမ်းရာမှ ယခု
ထက်တိုင် ကျောင်းတွင် စောင့်ရှောက်
နေကြောင်းကိုလည်း သိခဲ့ရသည်။

ဆရာမကြီး "ပေတဘဝ" မှ လွတ်
ကျွတ်နိုင်ရေးအတွက် ကောင်းမှု
ကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ပေးပြီး အမှုအတန်း
ပေးဝေခဲ့သော်လည်း ဤကျောင်းတွင်
"ပျော်သည်" ဆိုပြီး သာဓုမခေါ်ဘဲနေ
ကြောင်း သိရသည်။ သတ္တဝါတို့သည်
ရောက်ရာဘဝတွင် ပျော်ကြကြောင်း
ကိုလည်း သင်ခန်းစာ ယူနိုင်ပါသည်။

သို့ရာတွင် ဆရာမကြီးမှာ ပေတဘဝ
တွင် အစားအသောက် အငတ်ငတ်
အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေပြီး ကျွေးမွေးမည့်
သူ မရှိဖြစ်နေသဖြင့် အစားအစာ ရရှိ
နိုင်ရန်အတွက် ကျောင်းရှိ ကံနိမ့်နေ
သော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူနှင့်
ဆရာ၊ ဆရာမများကို လန့်အောင်၊
ဖျပ်အောင် ပူးကပ်ပြီး သူမအတွက်
"ခေါ်စာပစ်" ကျွေးမွေးမှု စားသောက်
နေရကြောင်း၊ မပူးကပ်လိုသော်လည်း
"ငါ့ဝမ်းပူဆာ မနေသာ" သဖြင့် လုပ်
ရပါကြောင်း ဝင်ပူး၍ ပြောဆိုတတ်
သည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကိုကြည့်လျှင် ဆရာမကြီး
ဘဝမှာ ပညာတတ် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊
လူ့ဘဝကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေးလေး
နက်နက် ကိုးကွယ်ယုံကြည်ခဲ့သူ
မဟုတ်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် မကောင်း
သော အကုသိုလ်တရားက သူမကို
ပေတဘဝသို့ ပို့ဆောင်လိုက်ဟန်
တူပေသည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူအနေဖြင့်
နောက်ဆုံး ဆရာမကြီးအား ပေတဘဝ

မှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း အနေဖြင့် ဤစာသင်ကျောင်းသို့ သံဃာတော် (၁၀)ပါးအား ပင့်ဖိတ်ပြီးနောက် ပရိတ် ပဋ္ဌာန်းနှင့် ကမ္ဘာ့ညီညွတ်ဖတ်၍ အလှူ ဒါနပြုလုပ်ပြီးနောက် အမျှအတန်းပေး ဝေ၍ သာဓုခေါ်စေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ညဘက်တွင် မောမောဖြင့် တီဗွီရှေ့တွင်ထိုင်၍ ဇာတ်လမ်းများ ကြည့်ရာမှ အိပ်ငိုက် လာသဖြင့် အိပ်ရာဝင်လိုက်ရာ ခေါင်း နှင့်ခေါင်းအုံးထိမိသည်နှင့် နှစ်နှစ် မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့တော့သည်။

‘ဆရာကြီး...ဆရာကြီး’

ဟု ကျောင်းအောက်မှ ခေါ်သံကြား ရသဖြင့် ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်းလာ ခဲ့သည်။

မြူနှင်းများ စေ့ဆိုင်းနေသော ကျောင်းရှေ့ အလံတိုင်အုတ်ခုံတွင် အနီရောင် ရွှေတစ်ဆုတ်ဘရိုက်တီ ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားပြီး ဆံထုံးအား တစ်ပတ်လျှိုထုံးထားကာ ဆံမြိတ်အား ရှေ့မှန်းကျော်ပြီး ချထားသည်။ နှင်းဆီ ပန်း အနီရဲရဲတစ်ပွင့်ကို ပန်ထားသည်။ အုတ်ခုံပေါ်တွင် ပြုံးစစမျက်နှာဖြင့် တင်ပလွဲထိုင်နေသော ဆရာမကြီးကို “ဘွားခနဲ” တွေ့လိုက်ရသည်။

စာရေးသူလည်း တွေ့တွေ့ချင်း ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး စိတ်ကို အမြန်ဆုံး တည်ငြိမ်အောင် ထားလိုက် ပြီးနောက်...

‘ဆရာမကြီး...ခုထက်ထိ နယ်ကို ပြောင်း ရသေးဘူးလား ကျောင်းမှာ ပျော်နေတုန်းပဲ လား ပြောင်းလို့ ရနေပြီလေ’

ဟု ပြောရာ ဆရာမကြီးမှ...

‘ပြောင်းရတော့ပယ် ဆရာကြီးရေ ဒီည တော့ နောက်ဆုံးနေတော့မှာပို့ ဆရာကြီး ကို နှုတ်ဆက်ရင်း လာရတာပဲ ဒီကျောင်းမှာ နေတာကြာလို့ ပုင်လာပြီ ပပျော်တော့တူး’

ဒီညမှာပဲ ခရီးထွက်တော့ပယ် ဆရာကြီး ကျွန်အတွက် ကုသိုလ် ကောင်းပြု အမှုအတန်း ပေးစေခဲ့တဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းပြောက်လို့ ယမ်း ပီတူး နောင်...သံဃာမှာ ကြံကြိုက်ရင် ပြန်ဆုံကြသေးတာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်’ ဟု ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် နှင်းငွေ့ငွေ့ များအကြားမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားပုံကို မျက်စိတစ်ဆုံး ရပ်ကြည့်နေမိပါတော့သည်။

မည်မျှကြာသည်မသိ “ပဲပြတ်” ဟု သောမအေးစိန်၏ အော်သံကြားမှ “ဖျတ်ခနဲ” အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ရာ ဆရာမကြီးနှင့် တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ တကယ်မဟုတ် အိပ်မက် မက်နေ ကြောင်း သိလိုက်ရပါတော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဤကျောင်းတွင် ပေတ ဘဝဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပျော်ပျော်ကြီး စောင့်ရှောက်ရာမှ လွတ်ကျွတ်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး မိမိတို့နှင့် ဘဝတူ ပညာရေး လောကသားတစ်ဦးအတွက် လည်း တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ မှာကြားလိုသည်မှာ လူသားတိုင်း မိမိတို့၏ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်အလျောက် ဘဝများတွင် အကျိုးရရှိနိုင်ပုံနှင့် အရာရာ သက်ရှိ နှင့် သက်မဲ့များအပေါ် အစွဲအလမ်း သံယောဇဉ်နှောင်ကြီးများကို ကြိုးစား ၍ ဖြုတ်နိုင်ရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါ သည်။

[တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်အား ရေး သားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

ကျန်းမာ၍ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ ကင်းကြပါစေ။

ဘိုဌေး(တနင်္သာရီ)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

ပို့ပေး

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ရေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ

ထူးထွေတစ်ည အံ့ရာသော်

ဒေါ်သန်းဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
ဆန်း(၇)ရက် (၁၃-၁၁-၁၉၅၁)နေ့
“ဖောင်တော်ဦးမြတ်စွာဘုရား”ကို
စာရေးသူ ဖူးမြော်ခဲ့ရသည်။
ရှမ်းပြည်နယ်၊ ညောင်ရွှေမြို့နယ်၊
ဆင်းလေးဒေသ၊ နန်းဟူးရွာတွင်
ဖောင်တော်ဦးဘုရား သီတင်းသုံးပါ
သည်။

ဖောင်တော်ဦးဘုရား သမိုင်းက
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါသည်။
ဖမ်းနင်းနှင့် ဆက်နွယ်နေခဲ့ပါသည်။
ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ပုဂံမင်းများ၏ ကုသိုလ်
ဆော်ဘုရား များစွာရှိခဲ့ပါသည်။

ပုဂံပြည်ကြီး၌ အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီး ထီးနန်းစံခဲ့ပါသည်။ ထိုမင်းကြီး
သည် လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်ဖြင့်
ပြည်စံ၏။ ဘုန်းကံကြီးမား၏။ ကြိမ်
ကြောပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်၏။(လက်ဦးညွှန်
ရာ ဆရပ်၌ ကုန်းမြေသည် ရေပြင်ဖြစ်ရ
သည်ဟု ကြားသိဖူးပါသည်။)

ရေပြင်တွင် ဖောင်ယာဉ်စကြာနှင့်
ဆိုင်ခန်း လှည့်လည်တော်မူလေ့ရှိ
သည်။ ဘုန်းကံကြီးသူဖြစ်၍ စိတ်အလို
အတိုင်း ပြည့်စုံခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မြင်းမိုရ်တောင်သွား
သို့လာ စိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့သည်။
သို့ဖြစ်၍ သင်္ကန်းနက် ဖောင်ယာဉ်
စကြာဖြင့် မျူးမတ်ဗိုလ်ပါ အစုံအလင်
သီတင်းသုံးလျက် မင်းကြီး ထွက်ခွာလာ
သည်။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို အစိုးရ
သူက သိကြားမင်းပါ။ မြင်းမိုရ်တောင်
မသွားရန် သိကြားမင်းက တားမြစ်လို
သည်။ သိကြားမင်းနှင့် မိဖုရားသုဇိတာ
တို့ လူအိုယောင် ဖန်ဆင်းကြ၏။

မင်းကြီး၏ ဖောင်ယာဉ်စကြာ အနီး
သို့ လှေငယ်တစ်စင်းဖြင့် လူအိုလင်
မယား လှေလှော်လာ၏။ လူအိုကြီးက
မင်းကြီးကို ပြောပြသည်။

‘ဂ္ဂုဏ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ (၁၅)နှစ်သာအရွယ်
က မြင်းမိုရ်တောင်သွားရန် ခရီးထွက်ခဲ့ကြ
သည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ကို မဆိုထားဘိ
မြင်းမိုရ်ရွှေကျို မဟေတရပ်၊ မြင်းမိုရ်တောင်
ကို သွားဖို့ ပါကြစည်ကောင်းပါ။ မြင်းမိုရ်
တောင်ကို သွားလိုသော မြေတို့ ပိုက်လှ၏
ဟု ဆိုလေသည်။

မင်းကြီးက လက်မခံပါ။ သွားရန်
ဆုံးဖြတ်၏။ လူအိုကြီးက လှေငယ်နှင့်
ဖောင်ယာဉ် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ပြော၏။
ယှဉ်ပြိုင်ကြ၏။

လှေငယ်က မြန်လှ၏။ ဖောင်ယာဉ်
က နှေးလှ၏။ ဖောင်ယာဉ်စကြာမှ

ကြည့်လျှင် မြင်နိုင်သော အရပ်မှာပင်
လှေငယ် ပျောက်ကွယ်၏။ သို့နှင့်
အစီအစဉ်ကို မင်းကြီး ဖျက်သိမ်း၏။
မြင်းမိုရ်တောင် မသွားလိုတော့။
တိုင်းခန်းလှည့်လည်ခြင်းကိုမူ ဆက်
လက်ပြု၏။

ကြီးမားလှသော ဇမ္ဗူသပြေပင်ရင်း
သို့ မင်းကြီး၏ ဖောင်ယာဉ်စကြာ ဆိုက်
ရောက်၏။ ဗိုလ်ရှုသတင် ခံတော်မူ၏။
ရေနားတွင် ဘီလူးမသည် သားငယ်ကို
ပွေ့ပိုင်၍ ရပ်ကြည့်၏။ ဘီလူးမ၏
လက်မှ လွတ်ကျ၍ သားငယ် ရေထဲသို့
ကျလေ၏။ ဘီလူးမ ပြင်းထန်စွာ ငိုလေ
၏။

မင်းကြီးက ကြိမ်စကြာဖြင့် ရေပြင်
ကို ရိုက်လေ၏။ ရေစောင့်နတ် ပေါ်လာ
၏။ သားငယ်ကို ယူဆောင်လာရန်
ရေစောင့်နတ်ကို မင်းကြီး အမိန့်ပေး၏။
သားငယ်ကို ရေစောင့်နတ်က ယူ
ဆောင်ပေး၏။

သားငယ် ပြန်ရ၍ ဘီလူးမ မမ်းသာ
၏။ မင်းကြီးကို ဘီလူးမ အလွန်
နှစ်ခြိုက်စွာ ရောနှောခြင်းမပြုပေ။ ၂၉၇

ကျေးဇူးတင်၏။ ဟိမဝန္တာတောအရပ်မှ သရက္ခအစစ်ကို ဘီလူးမ ယူဆောင်၏။ မင်းကြီးကို သရက္ခသား ဆက်သ၏။ သရက္ခသား၏ အနံ့ကား မွှေးကြိုင်လှ၏။

သိကြားမင်း ပေါ်လာ၏။ သရက္ခသားကို ရုပ်တုတော်မြတ်များ သိကြားမင်း ထုလုပ်၏။ (၅)ဆူဖြစ်၏။ တစ်ဆူစီတွင် သီသဓာတ်တော်တစ်ဆူစီ၊ သရိယဓာတ်တော် တစ်ဆူစီ ဌာပနာပေး၏။ သရက္ခအစများ၊ သပြေအစများကို စုပေါင်းပြီး မြတ်ပေါင်းမဂ္ဂ ဘုရားတစ်ဆူ စီရင်၏။ သီသဓမ္မတော်တစ်ဆူ၊ နှလုံးတော်တော် တစ်ဆူ သွင်း၍ ဌာပနာ၏။

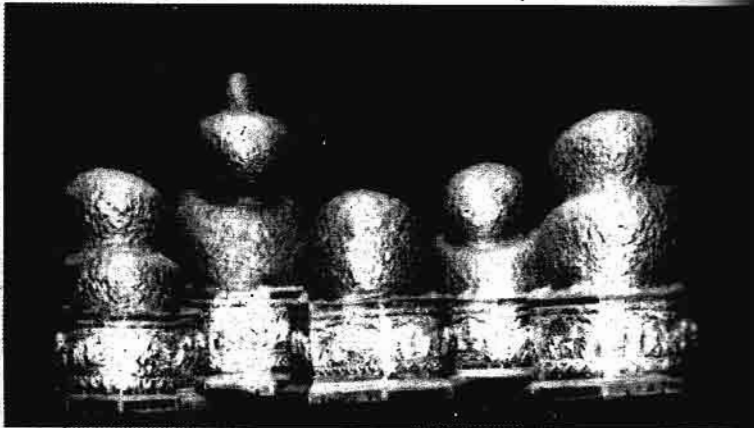
ကျောက်ဖြူသားဖြင့် ရှင်ဖြူတစ်ဆူ၊ ရှင်လှတစ်ဆူ၊ သိကြားမင်း ထုလုပ်ပြန်၏။ ရုပ်တုတော်မြတ်(၈)ဆူကို မင်းကြီးအား သိကြားမင်း ပေးအပ်၏။ သိကြားမင်းက...

'သာသနာတော်၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပါ။ လူအပေါင်း ကိုးကွယ်ရန် အကျိုးဆောင်ပါ'

ပြောဆို၍ ပျောက်ကွယ်လေသည်။ ရုပ်တုတော်မြတ်များကို အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ကိုးကွယ်ထား၏။ ဖောင်ယာဉ်စကြာဖြင့် ဦးထိပ်တင် ကိုးကွယ်ထားသည့် ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ ဖြစ်လာကြသည်။

သက္ကရာဇ် ၄၈၂ ခုနှစ်တွင် အရှေ့အရပ်ဘက်သို့ မင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာခဲ့၏။ အရှေ့တောင်တန်းကြီးမှ သောတာပန်နတ်မင်းကြီးက ကိုယ်ထင်ပြ၏။

အရှေ့ဘက်ဒေသတွင် သရက္ခရုပ်တုတော်မြတ်(၅)ဆူကို လှူရန် နတ်ကြီးက တောင်းဆို၏။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက လှူရန် သဘောတူ

၏။ ဖောင်တော်ပေါက်အရပ် (သန်းထောင်အရပ်)၌ သရက္ခရုပ်တုတော်မြတ်(၄)ဆူကို မင်းကြီးလှူခဲ့၏။ ဌာပနာတိုက် တည်ဆောက်ပြီး လိုဏ်ဂူသွင်းခဲ့ပါသည်။ အဓိဌာန်ပြုခဲ့ပါသည်။

မဟာဂါမရွာကျောင်း ဆရာတော် အရိယဓမ္မရုံသီထံ၌ မြတ်ပေါင်းမဂ္ဂဘုရားကို မင်းကြီး အပ်နှံခဲ့ပါသည်။ ပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပ၏။ ရေစက်ချ လှူခဲ့ပါသည်။

ထို ဖောင်တော်ဦးဘုရားများကို ညောင်ရွှေစော်ဘွားများ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ညောင်ရွှေ စော်ဘွားမစောဘိနန်းဖဲ လက်ထက်က ရွှေအင်းတိန်ဘုရားကြီးသို့ ရုပ်တုတော်မြတ်(၅)ဆူကို ရွှေပြောင်းခဲ့ကြပါသည်။ ကျောင်းတော် ပြုလုပ်၍ (၅)ဆူစလုံးကို ကိုးကွယ်ခဲ့၏။ ဖောင်တော်ဦးကျောင်းတော်ကြီးဟု ခေါ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုမှတစ်ဖန် ရွာကြီးဘန်းပုံအရပ်သို့ (၅)ဆူစလုံးကို ရွှေပြောင်းခဲ့ကြ၏။ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် သာလေးကျေးရွာအုပ်စု၊ နန်းဟူးရွာသို့ ရွှေပြောင်းခဲ့ကြ၏။ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။ ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး (၅)ဆူစလုံးကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။

ဖောင်တော်ဦးဘုရားဟု ထင်ရှားလာကြား၏။ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အလိုဆန္ဒတောင်းဆုများ ပြည့်ဝစေရန် ၁၃၁၄ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းတော်ကြီးကို ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်ခဲ့ကြ၏။ ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းတော်ကြီးစေတီလုံးထိပ် ထီးတော်မြတ်အောင်မြင်စွာ လှူနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ရုပ်တုတော်မြတ်(၅)ဆူစလုံးသည် ရွှေသားရွှေတုံးအဖြစ်သာ တွေ့ကြားတော့၏။ နေ့စဉ် ရွှေချလှူသော များလှစွာပါ။ ရှေးအစဉ်အဆက် ရွှေအင်းတိန်ဘုရားကြီး၌ စံစဉ်ကပင် ရုပ်တုတော်မြတ် ဒေသစာရီ ကြွချိန်သည်။

ညောင်ရွှေမြို့နှင့် ပင့်ဖိတ်ဒေသဒေသအသီးသီးသို့ ကြွပါ၏။ ညက်နိုးနေချင်း(ဆွမ်းကပ်)ဖူးအဖြစ် ကြွချိန်သည်။ (၄)ဆူသာ ဒေသစာရီ ကြွချိန်(၁)ဆူမှာ ဒေသစာရီ မကြွချိန်ပါ။

ပထမအကြိမ် (၅)ဆူကို ပင့်ကြွချိန်တော်မူစေ၏။ ဘုရားလှေသော် မောက်(နစ်မြှုပ်)သွား၏။ ရေထဲ(၄)ဆူကို ဖင့်ယူရရှိသည်။ (၁)ဆူမှာ ရှာဖွေ၍ မရပါ။ (၄)ဆူနှင့် ဒေသစာရီ ကြွချိန်သည်။ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်တွင် ရေထဲမှာ ရွာဖွေ၍ မရသော ရုပ်တုတော်မြတ်ကို နှုတ်တွေ့ရ၏။ ဦးခေါင်းတော်၌ ရေညို ရေမှော်များ တင်နေသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

ဇာတ်နှစ်များတွင်လည်း ထို(၁)ဆူ တို့ ဝန်ထောင်၍ မရပါ။ ဇာတ်တိုက်တော် များကို ပြောသည်။ ထိုရုပ်တုတော်မြတ် (၁)ဆူကို ထာဝရကျော်ကြား ဖော်ထောင် ကြတော့ပါ။ (ဖူးမြော်သူတိုင်း သိကြပါ သည်။)

ယနေ့ထိ(ယခု စာရေးချိန်ထိ) စာ ရေးသူ စဉ်းစားမိသည့်အချက် ရှိပါ သည်။ ဒေသစာရီ မကြံ့ခိုင်သော ရုပ်တုတော်မြတ်(၁)ဆူသည် မဟာဂါမ ရွာကျောင်း၌ စံခဲ့တော်မူသော မြတ် ခေါင်းမဂ္ဂဉာဏ် (၁)ဆူပေပဲလား။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးက (ဆည်သည့်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်) မည်သို့ ထူးခြားခြင်းမျိုးလဲ။ ရုပ်တုတော်မြတ်က မဟာဂါမရွာကျောင်း၌သာပဲ တသီး ဘခြား စံတော်မူချင်သည်ပဲလား... ထားပေါင်း၊ လဲပေါင်း များစွာဖြင့် အမျိုး မျိုး စဉ်းစားခဲ့ပါသည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ် မှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ထိ (၂၅)နှစ်လုံးလုံး စဉ်းစားမိပါသည်။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ဘုန်းကံ ကြီးမားသည်။ (မွေးစဉ်၊ ငယ်စဉ်၊ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်) အဖြစ်အပျက် များကလည်း ဆန်းပြားသည်။

ရင်ခွင်ပိုက်တာဝဖြင့် ကျန်စစ်သားမင်း က ထီးနန်းစိုးစံစေသောသူ ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။ မင်းကြီးကောင်းမှု ရုပ်တုတော် မြတ်(၁)ဆူက ထူးထူးဆန်းဆန်း ဆန်ဆန်ပြနေသည်ပဲလား... သိကြား မင်းကမှ သိနိုင်မည့်အချက်ပါ။ သူ့ထွေတည့် အံ့ရာသော်။

စာရေးသူတို့ ဆက်လက်ပြီး စက်လှေ စီးကြပါသည်။ ဝက်သကင်

ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရန်ပါ။ ဝက်သကင်ဆရာတော်က ထူးဆန်း ခင်။ လူတို့၏ စိတ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်နေ သော အကြောင်းအရာများကို ချက် ချင်းပင် အဖြေပေးတတ်ပါသည်။ (မကုတူ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝက်သကင်ဆရာ တော်ကြီး၏အကြောင်း စာရေးသူ ရေးပြ ပေးပါပြီ။)

ဆရာတော် တရားဟောစဉ်က ဆုကြီးပန်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါ သည်။ ဆူဝေသောပရိတ်ဇေ(ပုလင်း အတွင်း ရောင်စဉ်များ ထွက်သော ပရိတ်ဇေ)ကို ယူဆောင်ခွင့် ပေးခဲ့ပါ သည်။

ဆရာတော်ရှေ့ စားပွဲပေါ်မှ လင်ပန်း ကို တစ်ဦးချင်း ကြည့်ခိုင်းပါသည်။ လင်ပန်းပေါ်တွင် ဓာတ်လုံးတစ်လုံး တင်ထားပါသည်။ ဓာတ်လုံးမှ ရောင်စုံ ထွက်နေပါသည်။ တောက်တောက်ပပ ထွက်ပေါ်နေခြင်းပါ။ အနီးကပ်ကြည့် သူ၏ ပုံရိပ် ပေါ်ပါသည်။ ထင်ထင် ရှားရှားပါ။ အရပ်ရပ်မျက်နှာမှ အရိပ် များ ပေါ်ပါသည်။

ထိုင်နေသော ဆရာတော်ကို ဓာတ်လုံးမှ ထွင်းဖောက်၍ ဖူးတွေ့ရ ပါသည်။ မှန်အကြည်သား(ဖန်သား)

ကဲ့သို့ ထိုးဖောက်၍ မြင်ခြင်းပါ။ အရာရာကို ထွင်းဖောက်မြင်တွေ့ရ သည်။ သာမန်ကြည့်လျှင် အပိတ် ဖြစ်နေသော ရောင်စုံ အလုံးတစ်လုံး ပါ။

လူတိုင်း အံ့သြကြပါသည်။ ဆရာ တော်က မိန့်ခဲ့ပါသည်။ အင်းလေးကျ မြစ်ပေါ် ဝေါ်နေသော ဓာတ်လုံးပိတ်။ ဆရာတော်ထံ ရောက်ရှိနေသည်မှာ ကြားမြင်ပါပြီတဲ့။ ထိုဓာတ်လုံးက ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို အထောက်အကူ ပေးပါမည်တဲ့။ ရှင်မြ တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဒါနဖြစ်သော နေလယ်စာကို စာရေးသူတို့ကို ဂေါဟက အဖွဲ့သူ အဖွဲ့သားများက ကျွေးမွေးခဲ့ပါ သည်။ မြန်ရှက်စွာ စားခဲ့ကြရပါသည်။ (ဂျူးမြစ်သုတ်၏ အသကာကို ယနေ့တိုင် သတိတရ ရှိနေဆဲပါ။)

ယနေ့ထိ(စာရေးနေချိန်ထိ) (၂၅)နှစ် လုံးလုံး ဓာတ်လုံးအကြောင်း စဉ်းစား နေဆဲပါ။

- ◆ အင်းပြင်ပေါ်တွင် ပေါ်နေသော ဓာတ်လုံး သည် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ဓာတ် လုံးပေပဲလား။
- ◆ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ဖောင် တော်ယာဉ်မှ အင်းရေထဲ ကျခဲ့သည်ပဲလား။
- ◆ ရုပ်တုတော်(၅)ဆူနှင့် ဓာတ်လုံး အတူတကွ မကုတူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၉

လှည့်သည်လား။
◆ ဒေသစာရီ ကြံချီသော ဘုရားလှတော်
နှစ်ပြိုင်ယွှားခဲ့စဉ်က ထိုဘက်လုံး အင်းရေ
ပြင်သို့ ကုန်ခဲ့သည်လား။

ထိုဘက်လုံးက ထူးထူးဆန်းဆန်း
ပါ။ ဝက်သကင်ဆရာတော်ထံ ထူးထူး
ဆန်းဆန်း ရောက်ခဲ့ပါ၏။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ထူး
ဆန်းသူပါ။ မင်းကြီး ကျန်စစ်က
မြေးတော် (အလောင်းစည်သူ)သည်
ပရိက္ခရာ (ကုလားမင်းသား)ဝင်စားသူ
ဟု ယူဆခဲ့သည်။

မင်းကြီးကျန်စစ်၏ သမီးတော်
(ရွှေအိမ်စည်မင်းသမီး)က သားတော်
(အလောင်းစည်သူ)သည် ပရိက္ခရာ
ဝင်စားသူဟု ယုံကြည်ခဲ့၏။ နန်းတွင်း
သူ/သားများကလည်း ထိုအချက်ကို
လက်ခံခဲ့ကြ၏။ (ပရိက္ခရာမင်းသား
သည် ပြဒါးရှင်လုံးကိုပိုင်၍ ကောင်းကင်
၌ ပျံသန်းနိုင်သည်ဟု ရာဇဝင်အရ
ကြားသိဖူးပါသည်။)

ဘဝဟောင်းက ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော
ပြဒါးရှင်လုံးကို အလောင်းစည်သူမင်း

ဘဝက ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုကြ
ပါသည်။

ထိုသို့ ဆိုခဲ့ကြသော ပြဒါးရှင်လုံး
သည် ဝက်သကင်ဆရာတော်ထံ ရှိနေ
သော ဓာတ်လုံးပေပဲလား။ ဝက်သကင်
ဆရာတော်မှသာ သိနိုင်ပါသည်။ အဖြေ
ပေးနိုင်ပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် အင်းလေးဒေသ
သို့ စာရေးသူ ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော် ပုံလွန်ခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။
**ထိုထူးဆန်းသော ဓာတ်လုံးကို
လည်း မတွေ့ရတော့ပါ။** ထူးထွေ
တည့် အံ့ရာသော်ပါပဲ။

စာရေးသူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ
ဘဝက တောင်ကြီးတန်းဆောင်တိုင်
ပွဲတော် ရောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။
ဖောင်တော်ဦးဘုရား မဖူးခဲ့ရပါ။
ဝက်သကင် ဆရာတော်အကြောင်း
မကြားခဲ့ရပါ။

၁၉၈၅ ခုနှစ် ရွှေ့ဒေါင်းတောင်
ဆရာတော် သွားရောက်ဖူးစဉ်က
အင်းလေးဖောင်တော်ဦးဘုရား မဖူး
ခဲ့ရပါ။ ဝက်သကင်ဆရာတော် မဖူးခဲ့

ရပါ။
၁၉၉၁ ခုနှစ် ကုံလုံဆရာတော်၏
ဖူးမြင်သောအခါမှသာ ဖောင်တော်ဦး
ဘုရား ဖူးရပါသည်။ ဝက်သကင်
ဆရာတော် ဖူးရပါသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်
တွင် ဝက်သကင်ဆရာတော် မဖူး
ရပါ။

ထူးထွေတည့် အံ့ရာသော် ဖြစ်
က အလောင်းစည်သူမင်းကြီး
သက်ဆိုင်နေပါသည်ဟု စာရေး
ထင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်နှင့်အဖွဲ့ စာ
သူများ မည်ကဲ့သို့ ထင်မြင်ကြ
သနည်း။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ခြာ ချမ်းသာကြွ
စေ၊ ခန္ဓာဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ဆောင်
ရွက်နိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာများစွာဖြင့်...

ဒေါ်သုမနုပီပီထွ
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

စာတိုများ... သုတေသီနှင့် သီလရှင်ကြီး ဒေါ်သုမနုပီပီထွ၏...

သီလရှင်ကြီး၏ ဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး... ကျွန်တော်၏ ထင်မြင်ယူဆချက်မှာ ဆောင်းပါးပါ ဝက်သကင်ဆရာတော်
ထံ ရောက်နေသော ဓာတ်လုံးမှာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးနှင့် ဆက်စပ်နေမည်ဟု ယူဆပါသည်။ အသေအချာအထွ
မပြောနိုင်ပါ။ ခြစ်နိုင်ချေ များပါသည်။

ပရိက္ခရာမင်းသားဘဝက ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော ပြဒါးရှင်လုံးလား... ဆိုသည်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။
သီလရှင်ကြီး ရေးသားခဲ့သလို သိကြားမင်းသား သိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

အခြားသော စာဖတ်သူ ပရိသတ်နှင့် သုတေသီပညာရှင်များနှင့် ဝက်သကင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် အနီးနေ
ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ဝက်သကင်ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်လုံး မည်သည့်နေရာ ရောက်သွားသည်ကို သိရှိသမျှ ရေးသားစေ
ကြပါရန် စိတ်ဓါတ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုး
စာရေးသူ

စိကင်း ဦးမြတ်
(မန္တလေး)

နှင်းပူလဲက

နှင်းပူလဲက လူပျံတော် လူခြောက် ညီနောင်တော်လမ်းကို ရေးပို့ပြီး တစ်လ ပါနန်းနီးနဲ့ မျှော်ပေမယ့် ကြာလွန်းတော့ မေ့သွားပါတယ်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ တစ်ရက် မန္တလေးစာတိုက်ကြီးက ငွေလာထုတ် ရန် အကြောင်းကြားသဖြင့် ငွေပိုလိပ်စာ ရှင်မှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းဖြစ် ကြောင်း သိရတော့တယ်။

လူမှာပိုတာ အထင်နဲ့ မဂ္ဂဇင်းတိုက် သို့ ဖုန်းဖြင့်မေးရန် မန္တလေး(၉)လမ်း ကိုဦးစာအုပ်ဆိုင်တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းဖုန်းနံပါတ် ရှာစဉ် မာတိကာ တွင် နှင်းပူလဲက လူပျံတော်လူခြောက် ညီနောင်ကို တွေ့မှ (၁၁)နှစ်ကြီးများ တောင် ကြာလှပါတကာလို့ ရေရှည် ဖိပါတော့တယ်။

ကာယကံရှင်ဦးစံမြင့်ဆီ ရောက် တိုင်းပဲ “ပါပြီလားဗျာ” ဆိုတဲ့ သူ့မျှော် ထင်ခြင်းကို ကြားနေရတယ်။ ဘာပြန်

လူပျံတော် လူခြောက်ညီနောင်

(သို့မဟုတ်) သူ့အပြန်လမ်း ခန့်မှန်းကြည့်ကြပါစို့

ပြောရမှန်းမသိတာနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ကြာသလောက် သူ့ဆီ မရောက်ဖြစ်တော့ဘူး။

ပါလာတော့လဲ ပါလာတဲ့အကြောင်း ပြောမယ်အသွား သူ့သားသမီးတွေ ပြောပြလို့ ကျွန်တော် ဟာခနဲ ဖြစ်ရ တော့တယ်။

သူမရှိတော့ဘူးတဲ့ဗျာ (၁၄.၁၂.၂၀၁၅) နေ့က ကွယ်လွန်သွားပြီတဲ့ဗျာ။ သူ့ အကြောင်း ရေးတုန်းက သူ့အသက် (၇၉)နှစ် ရှိနေပါပြီ။ အသက်(၉၁)မှာ ဆုံးပြီး (၇)လကြာမှာ ပါလာတော့ သူ့ဆန္ဒတစ်ခု လိုသွားတာပေါ့။ သူ့ နာရေးဖိတ်စာ လက်ကျန်ကလေး ယူခဲ့ပြီး ကောင်းရာသုဂတိ လားပါစေ

ကြောင်း ဆုတောင်းလျက် သူ့ဘဝ နိဂုံးလေး အဆုံးသတ်ပေးချင်ပါတယ်။

ဘဝအာဇာ

ဦးစံမြင့် မွန်ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွား သူပါ။ လူလားမြောက်တဲ့အချိန် ပြည် တွင်း စစ်ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူတို့ ထင်တိုင်းကြချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတော့ တယ်။

ဒေသတိုင်းနီးပါး လူငယ်တွေ ဦးဆောင်ကြပြီး သောင်းကျန်းသူ ဆန်ကျင်ရေး မတူးတပ်များ ဖွဲ့ကြပြီး အရပ်ဒေသများကို ကာကွယ်ကြတယ်။ အင်္ဂလိပ်၊ ဂျပန် လက်ကျန် သေးနုတ် တွေကလဲ မရှားတဲ့အပြင် ဒေသဖြစ်

လုပ် သေနတ်များကလဲ တစ်လက်ကို (၉၀,၁၀၀)ကျပ်နဲ့ ဝယ်လို့ ရတယ်။

စပါးတစ်တစ်တင်းကို (၃)ကျပ်၊ စပါးတင်း(၃၀)နဲ့ သေနတ်တစ်လက် လဲလို့ရသေးတယ်။ ဦးစံမြင့်တို့ ဦးဆောင်တဲ့ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ ရပ်ရွာကို လုံခြုံစွာ ကာကွယ်ပေးနိုင်ကြ တယ်။

ကျွန်တော်ကိုင်တဲ့ သေနတ်က ဗီဒီ(ပစ္စတို)နဲ့ အရှည်ကိုင်တာမျိုး တိုက်ပွဲဝင် သေနတ်ဟောင်းတွေဆို တော့ လခိုင်းစီးနေတယ် ထင်တယ်ဗျာ။ ကိုင်လိုက်တာနဲ့ သွေးတကြွကြွနဲ့ လက်ကို ယားနေတာပဲ။ တိုက်ခိုက်ချင် စိတ်တွေ အတော်ပြင်းထန်နေတာမျိုး တဲ့...

မကြာခင် တိုက်ခံရသလို ထိုးစစ် သဘောနဲ့ သွားတိုက်တဲ့ အခါတွေလဲ ရှိတယ် ဆိုပါတယ်။ တိုက်ပွဲဝင် စစ်လောကတွင် မကြားဘူးသေးတဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ခု သူ့ဆီက ကြားခဲ့ရ တယ်ဗျ။

တိုက်ပွဲဖြစ်ဒေသတွေမှာ လက် ဖြောင့်တပ်သားတွေက သစ်ပင်တွေ ပေါ်က အပိုင်ပစ်လေ့ရှိကြရာ သူတို့နဲ့ တွေ့ကြတဲ့ တိုက်ပွဲတွေမှာ အမျိုးသမီး လက်ဖြောင့်တွေ ပါနေတယ် ဆိုပါ တယ်။

သူတို့ သတ်ကွင်း ဆင်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်မိတဲ့အခါ မျက်ကွယ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီး တွေပေါ်က လက်ဖြောင့်တွေ ပစ်ခတ် သလို မြေပြင်နဲ့ အထက်အောက် ညှပ်ပစ်ကြတယ်။

မြေပြင်ရန်သူကို အကာအကွယ် ကောင်းကောင်းနဲ့ ခံထားပြီး အထက် ရန်သူများကို စုပြုံတိုက်ကြတော့ သစ်ပင်ပေါ်က ရန်သူများ ကြီးနဲ့လျှော

ဆင်းပြေးကြပါသတဲ့။ တစ်နေရာတွင် တစ်ယောက်ကို ဖိလိုက်ရာ သူတို့ကို စက်သီးနဲ့ လိုသလို သာ အတင်အချ အောက်ကနေ ပြုလုပ်ပေးနိုင်တယ် ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ ၈ရာကောင်းတဲ့ စွန့်စားမှုမျိုးပါ။

တစ်ရွာမပြောင်း သူတောင်းမဖြစ်

ရပ်ရွာအတွက် အပျော်တမ်း စေတနာ့ဝန်ထမ်း အသက်ကို စွန့်ကြ၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး သူတို့ခေါင်းဆောင် (၄)ဦး စက်ချုပ်အလုပ်ဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ထွက်လာကြတယ်။

အလုပ်ရှင်က မန္တလေးတိုက်ခွဲသို့ ပို့လိုက်ပြီး အလုပ်ဝင်နေကြပေမယ့် တိုက်ခိုက်ချင်သော ပိုးတွေက ထိုးလာ ကြသဖြင့် ၁၉၅၂ ခုနှစ် ဦးပိုင်းတွင် (၄)ဦးသား နန်းတွင်းတပ်မတော်သို့ ဝင်လိုက်ကြတယ်။

မကြာပါဘူး။ အလုပ်ရှင်က လိုက် နတ်လို့ ဦးစံမြင့်တစ်ယောက် ထွက်ခဲ့ ရတယ်။ ကျန်(၃)ယောက်က တစ်ယောက် ဗိုလ်ဖြစ်ပြီး အားလုံး စစ်ပြန်ဘဝများဖြင့် ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်ပါသတဲ့။

တစ်ဦးတည်း ကျန်ရစ်တဲ့ စစ်ကျန် ဦးစံမြင့်တစ်ယောက် မန္တလေးမြို့ မလဲ သာရပ်သူ ပုဏ္ဏားအမျိုးသမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး(၁၀)ဦး

ထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။

စက်ချုပ် စက်ပြင် ပညာဖြင့် ဖိလား စားဝတ်နေရေး ပူလုံတဲ့အပြင် ကြီးစား ရိုးသားသော ဦးစံမြင့်ကို အထက်က ဖြို့နယ်စက်ချုပ် သ/မ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် မလဲသာရပ်ကွက် ဂေါပကလူကြီး တာဝန်များပါ ထမ်းဆောင်ခဲ့သူပါ။

ဦးစံမြင့် အသက်(၈၅)နှစ်တွင် ချစ်လှစွာသော ဇနီးသည် ဒေါ်တင်ဖြူ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားတယ်။ ပုဏ္ဏားထုံးစံအတိုင်း သဂြိုဟ်ပေး လိုက်ပြီး ဖခင်ကြီးဦးစံမြင့်က ငါ့ဆီရင် ဇနီးကဲ့သို့ ပုဏ္ဏားထုံးစံအတိုင်း သဂြိုဟ် ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

ဒီဂျစ်တယ် တစ်မျိုးပဲ

မေတ္တာ၊ သစ္စာ ကြီးမားကြသူ သက် ကြီးရွယ်အိုတွေ ဖြစ်တတ်ကြတဲ့ အကြောင်းကလေးများကလဲ သိမ် လိုမယ်ထင်ပါတယ်။

နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာစွာ မေတ္တာ၊ သစ္စာ မပျက် လက်ချင်းတွဲ၍ လောကဝံတဏှ ကို ကြုံကြုံခံ ဆိုးတူကောင်းဖတ် ရင်ဆိုင်လာသူတို့ပီပီ အသက်ကြီး လာကြတဲ့အခါ တစ်ဦးတိုတစ်ဦး အနိ တကြည့်ကြည့် ကြည့်နေတတ်ကြ တယ်။

အရွယ်ညောင်းလို့ နေရရှိထင် သေကြရမယ့် ဘက်က နီးနေပြီလေး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မမြင်တဲ့အခါ သား သမီးတွေကို နှင့်အဖေကော၊ နှင့်အမေ ကော စသဖြင့် အပျောက်မခံတတ်ကြ ပေ။

မေတ္တာအကြင်နာဆိုတာ အသက် ကြီးလေ တွယ်တာရကောင်းမှန်း လေပါပဲ။ ဒီလို အမိအဖမျိုး တပ်ဖက်ပဲ သွားရင် ကျန်တစ်ဖက်လဲ မကြာခင်ပင် ပါသွားတတ်ပါတယ်။

အားကိုးစရာ သားသမီးတွေ ရှိနေကြပေမယ့် အဓိက ညာလက်ရုံးကြီးဆိုတော့တဲ့နောက် စိတ်အားငယ်အထီးကျန်တဝနဲ့ သွားလေသူနောက်သို့ ဝါသွားတတ်ကြတာ အများစုပါ။

ငယ်တော့ပျော်၊ ကြီးတော့အဖော်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဖော်မဲ့ တစ်ကိုယ်ရည် ဘဝမှာ ဘာမှ မပြည့်စုံတော့ဘူး။ သူဆိုတဲ့နောက် အိပ်ရာဝင်လဲ တစ်မျိုးလို့ ဆရာသွားလဲ တစ်မျိုးလို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဦးစံမြင့်လဲ ဒီအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်။

နင့်အမေကောလို့ မေးစရာ မရှိဘာတဲ့ ဘဝမှာ အားငယ်ရှာပေမပေပေါ့။ အသက်(၉၀)တွင် မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး ကွယ်လိုက်သေးတော့ ဘဝ မီးလောင်စာတွင် သောက လောက ပင့်လိုက်သလိုပါပဲ။

စကားအဆန်းတွေ ပြောလာတယ်။ နံနက်ရပ်နီးရပ်ဝေးက ဘယ်သူတွေ ညက အဖေကြီးကို တောင်းပန်စကား ဆွန့်ကန်တော့ကြတယ် ဆိုပါတယ်။

ရုံးကြီးအဖေကြီး
အဖေကြီးအဖေကြီးကြားမှာ ဘယ်သူ့အဖေကြီးကို ချစ်ကြတယ်။ အဖေကြီးအဖေကြီးကြားမှာ ဘယ်သူ့အဖေကြီးကို ချစ်ကြတယ်။ အဖေကြီးအဖေကြီးကြားမှာ ဘယ်သူ့အဖေကြီးကို ချစ်ကြတယ်။

ရထားပျံများနဲ့ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဆံ့ရည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ကလဲ လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေကြတယ်။ ငါ မလိုက်သေးဘူး ဆိုထားတယ် ဆိုပါတယ်။

တွယ်လွန်ဖို့ ရက်နီးလေ လူ့ခြောက်နဲ့ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ သူခေါ်နေတဲ့ အားပြိုင်ပွဲပါပဲ။

ဖော်ထုတ်ဆန်းသော ဦးစံမြင့်

ဘဝပြောင်းရန် ရက်(၂)ပတ် အလိုတွင် သမီး မဝင်းဝင်းကို သတိပေးအယ်။

အဖေကြီး အရှေ့ကြီးနေပြီ ဘေးထွေး

ပသွားကြပါနဲ့

တဲ့။ ဆရာဝန်နဲ့ ကြပ်မတ် ကုသပေမယ့် ဖခင်ကြီး လက်ခံတာ ရှိသလို လက်မခံတဲ့အခါ အခက်အခဲ တွေ့ရကြောင်း သားကြီးကိုသန့်ဇင်က ပြောပါတယ်။

မိဘတို့ ကျန်းမာရေးအတွက် သားသမီးများ အလှည့်ကျ တာဝန်ယူကြသဖြင့် လိုလေသေးမရှိ ပြုစုကြတယ် ဆိုကြပါတယ်။

ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဆံ့ရည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလဲ ခေါ်နေကြောင်း၊ လူ့ခြောက်ကလေးကလဲ သူ့ကို တကြည့်ကြည့်နဲ့ ကခုန်လို့နေပါသတဲ့။

(၁၄.၁၂.၂၀၁၅) ညနေခင်း ဦးညထီ သာရရဲ့ တရား(၂)ခွေကို ကောင်းစွာ အာရုံခံ၍ နာယူတယ်။ အဆီအနှစ် ပြည့်ဝတဲ့ တရားတွေ အဖေကြီး ခုတ်သားပြီးပြီ ဆိုပါတယ်။

ညစာကျွေးပြီး အချိန်ရည်အေးအေးလေး တစ်ခွက်သောက်၍ အိပ်ရာဝင်ပါတယ်။

‘သမီး ဒီအချိန် အရှေ့ကြီးနေပြီ အဝတ်သစ်များ လဲပေး ပြီရင် ပေါင်အိုက်ပေပေါ့’

ဆိုတဲ့အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးပြီး သားကြီးကိုသန့်ဇင် လက်ပေါ်တွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ အပြီးတိုင် ထွက်ခွာသွား ပါတော့တယ်။

ဦးစံမြင့်ဘဝနဲ့ အပြီးတိုင် ထွက်ခွာ သွားပေမယ့် **သံသရာခရီးကတော့ ရှည်ပါတယ်။**

သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ပုဏ္ဏားထုံးစံနဲ့ ပုဒ္ဒဘာသာထုံးစံ (၂)ခုလုံးဖြင့် စည်ကားစွာ သင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

သူ့ကို သယ်ဆောင်တဲ့ နာရေးယာဉ်ကို သော့မခတ်ရုံတမည် ဂျက်အားလုံး ချ၍ ပို့ဆောင်ရာ မီးသင်္ဂြိုဟ်မယ့်နေရာ အရောက် ကားရပ်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း အလိုလို နောက်တံခါးကြီး ပွင့်ကျလာတာ အံ့သြစရာပါ။ အရိုးပြာများကို ဧရာဝတီမြစ်တွင် မျှောလိုက်ကြပါတယ်။

ပြန်လမ်းနှစ်ခွ လမ်းဆုံပေါ်က ဦးစံမြင့်တစ်ယောက် ပဟေဠိဆန်စွာ သူ့အပြန်လမ်းကို ခန့်မှန်းကြစေဖို့ အလုပ်ပေးသဘောနဲ့ မေးခွန်းပေးထားခဲ့ဟန် တူပါတယ်။

လူ့ဘဝထဲကို အဆန်းတကြယ် ကျော်မြင်ဘဝနဲ့ ဝင်လာပြီး ဦးစံမြင့်ဘဝနဲ့ အဆန်းတကြယ် လူ့ဘဝထဲက ပြန်ထွက်သွားသူ၏ ခရီးက လမ်း(၂)ခွ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရမှာပါ။

ဘဝဟောင်းက နောင်တော် လူ့ခြောက်နောက်ကိုလား။ ဘဝသစ်ကို ပို့ဆောင်ကြမယ့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဆံ့ရည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ နောက်ကိုလား ဆိုတာ သူ့အပြန်လမ်း ခန့်မှန်းကြည့်ကြပါစို့...

အီကင်းဦးမြမောင်
(မန္တလေး)

ကျန်းမာရေးအတွက် အပြုမူရာ

ဤလ၌...

◆ **မိသားစုသိဖွား(ပတ် ၂၀ ရက်မှ ၅၅ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် အာပေါဓာတ်စားများကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စားများ လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်သင့်သည်။

● **အာပေါဓာတ်စား။** ကျွဲသား၊ ကြွဲသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား(သုံးထပ်သား)၊ ခရု၊ လိပ်၊ ရေမြွေ၊ ကနန်း၊ ကနုကမာ၊ ဗျိုင်း၊ ဘဲ၊ ငန်း၊ ဖားသားများ၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခူး၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကုရုံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုး၊ ငါးသလဲထိုး။

စပုစံသီး၊ ဆီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နှာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သင်္ဘောသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကနုဖော့၊ လယ်ပတူ၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ ခဲ။

သပွတ်၊ အောင်မဲညို၊ ရေတံကရုံး၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပဲ၊ တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်စီထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိတ်ဖူး၊ မုန်ညှင်းဖြူ၊ ပုံးရည်ကြီး၊ ကြံရည်၊ အုန်းရည်၊ မဲလီကြီး၊ ဖလံ တောင်ငှေ့၊ ရေသရက်ကင်း။

● **ပထဝီဓာတ်စား။** ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါးသား၊ ဆတ်၊ ချေ၊ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြွေ၊ စပါးကြီး၊ မြွေ၊ ပုရစ်၊ ပလူ၊ ငါးခူး၊ ငါးကျည်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ဆိတ်နို့၊ နွားနို့၊ ထောပတ်။

ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်းစွန်ဥ၊ ဥသွှစ်သီး၊ တညင်းသီး၊ မာလကာသီး၊ ခူးရင်းသီး၊ မန်ကျည်းမုည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ။

ကောက်ညှင်း၊ ရွှေဖရုံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒန့်သလွန်။

◆ **ပြိသားစုသိဖွား(၅၅ ၂၀ ရက်မှ ၅၅ ၂၀ ရက်အတွင်းမွေးသူ)**တို့သည် ဝါယောဓာတ်စားကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စားများကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ကြပါ။

● **ဝါယောဓာတ်စား။** ငါးခူး၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ချိုချို၊ ငှက်ဥများ။

၃၀၄ နက္ခတ္တရာဇဝင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စား၊ သရက်ကင်းဖူး၊ ခွေးတောက်၊ ကြောင်လျှာ၊ တမား၊ သင်္ဘောသီးရင်း၊ ရှားစောင်းခါး၊ ရင်းပြား၊ လက်ဖက်၊ ကန့်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး။

မဲလီ၊ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစော့ခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်း၊ ဟင်းနုနယ်၊ မန်ကျည်းမုည့်၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညှင်းခါး။

● **တေဇောဓာတ်စား။** ငါးပြေ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်သား၊ ခွေးသား၊ ရှဉ့်သား၊ ကြွဲသား။

ခူးရင်းသီး၊ ရဲပိုး၊ သြဇာသင်္ဘောသီးမုည့်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်၊ ငရုတ်သီး၊ သစ်ကြဲပိုး၊ ကရဝေ၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော့၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလဲရွက်။

ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ကြိတ်မုန်ရွက်၊ လဲလူရွက်၊ ဝါရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊ သက်ရင်း၊ ငှက်၊ ထန်းရည်၊ ဝ၊ ဥ၊ အင်ဥ၊ ပီလောပီနီဥ။

◆ **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၀ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် တေဇောဓာတ်စားကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စားကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **ကရကင်ရာသီဖွား(ဇွန်လ ၂၀ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စားကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **သိပ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ဝါယောဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စားကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**သည် အာပေါဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စားကို လျော့ပေါ့စားသုံးပါ။

◆ **တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် တေဇောဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စားကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ကြပါ။

◆ **ပြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက် အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်စားကို အဓိက စားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စားကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

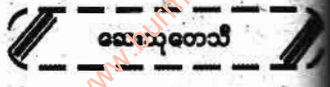
◆ **ဇေယျရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**သည် ဝါယောဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စားကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

◆ **မကာရာသီဖွား (ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၅ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**သည် အာပေါဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စားများကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **ကုရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၅ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် တေဇောဓာတ်စားကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စားကို လျော့ပေါ့ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်စားကို အဓိက စားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စားများကို ဆင်ခြင်စားသုံးပါ။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ခြံညှပ်ကြပါစေ။

၁၉၈၁ ခုနှစ် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ
စာတတ်မြောက်ရေး အသုံးလုံး
စေတနာ လုပ်အားပေးအဖွဲ့သည်
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးသို့ မန္တလေးမှ
မီးရထားဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် မွေး
တို့ လုပ်အားပေးအဖွဲ့သည် အိမ်မဲမြို့
နယ်တွင် တာဝန်ကျခဲ့ကြပါသည်။

ရန်ကုန်ဘူတာကြီးတွင် လာကြို
သောကားများဖြင့် သင်္ဘောဆိပ်သို့
ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ အိမ်မဲမြို့သို့
သင်္ဘောဖြင့် နံနက်ပိုင်းစီးလာခဲ့ပြီး
ညနေပိုင်းတွင် အိမ်မဲမြို့သို့ ရောက်ရှိ
ပါသည်။

အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်း
တွင် ကြိုဆိုညှိခံကာ ညနေစာဖြင့်
ကျွေးမွေးကြပါသည်။

အိမ်မဲမြို့ သင်္ဘောဆိပ်တွင် ရပ်ထား
သော သင်္ဘောပေါ်တွင် ညအိပ်ကြပြီး
ဖွင့်ပွဲ ဖွင့်လှစ်မည့်နေရာသို့ သင်္ဘောဖြင့်
သွားရပါသည်။

အသုံးလုံး ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားသို့
မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ ကြီးကြပ် ဆရာ၊
ဆရာမများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူ
များနှင့် ဒေသခံလုပ်အားပေးမည့်
လူငယ်များ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများ တက်
ရောက်ကြပါသည်။

ဖွင့်ပွဲ ဖွင့်လှစ်ပြီး လုပ်အားပေးသွား
ရမည့် ရွာများသို့ မော်တော်ငယ်များဖြင့်
သွားရပါသည်။ မွေးတို့အဖွဲ့သည်
လက်ပံကုန်း ကျေးရွာအုပ်စုတွင်
လုပ်အားပေး စာသင်ရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ကြိုဆိုသော မော်တော်ငယ်ဖြင့် ခရီး
ဆက်ခဲ့ကြရာ လုပ်အားပေးရမည့်
ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။

မွေးတို့သူငယ်ချင်းသုံးဦး လုပ်အား
ပေးရမည့် ရွာအမည်မှာ လွှစင်စုရွာ

ခွီ (အာရမ္မာ)

အိမ်မဲမြို့ကုန်းမှ

ထုံးဖွေးဖွေးနှင့် အစိုးအုတ်ဂူ

ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်မဲမြို့ကုန်းတွင်
ပျဉ်ထောင်ကာ နှစ်ထပ်အိမ်နှစ်လုံးရှိပြီး
အိမ်တစ်လုံးတွင် တည်းရပါသည်။
ထိုအိမ်တွင် အဘွား၊ မြေး
မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ယောက်ျား
လေးငယ်တစ်ယောက်တို့ နေထိုင်ကြ
ပါသည်။

လုပ်အားပေးမည့် မွေးတို့သုံးဦး၏
အိမ်ရာလိပ်၊ လက်ဆွဲအိတ်များကို အိမ်

အောက်ထပ်တွင် ချပေးပါသည်။
အိမ်တံခါးမကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင်
အိမ်ရာခင်းပေးထားပါသည်။ အိမ်ရ
မည့်နေရာတွင်ထိုင်ပြီး ဘုရားကန်ထား
လိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာ တံခါး
ကြီးမှ...

'ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်'
ဟု တံခါးခေါက်သံကို ကြားလိုက်
ကြပါသည်။ တံခါးဖွင့်ပြီး ကြည့်ရာ

မည်သူမျှ မတွေ့ရပါ။ တံခါးပိတ်ပြီး နေကြပြန်ရာ မကြာမီ...

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်” ထပ်ပြီး ကြားရပြန်ပါသည်။ ရွာသားများ လာရောက် စနောက်သည်အထိဖြင့် တံခါးဖွင့်ပြီး ကြည့်ကြပါသည်။ လက်နှိပ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မတွေ့ရပါ။

ထို့နောက် တံခါးပိတ်ပြီး အိပ်လိုက်ကြပါတော့သည်။ ညဉ့်အချိန်လောက်တွင် မွှေး၏လည်ပင်းကို လက်ဖြင့် လာညှစ်သလို ခံစားရပါတော့သည်။

အသက်ရှူကျပ်လာပြီး မလွှတ်သေးသဖြင့် ဘုရားစာများ ရွတ်ရာ နောက်ဆုံး သရဏဂုံရွတ်မှ လွတ်သွားပါသည်။

‘ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣဿိ
သံဃံ သရဏံ ဣဿိ’

ဟု ဆက်ပြီး ရွတ်ဆိုလိုက်ပါသည်။ မွှေးလည်း ကြောက်လန့်ပြီး အိပ်မပျော်တော့ပါ။ လည်ပင်းတွင် နာနေသည့်ဝေဒနာ ကျန်ရစ်ပြီး အိပ်မက်မဟုတ်မှန်းလည်း သိနေပါသည်။

သရဏဂုံကို ဆက်ရွတ်ဆိုနေပြီး အိပ်ပျော်သွားရာ မနက်မိုးလင်းမှ နိုးလာပါသည်။ နံနက်စာ မုန့်စားပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်အိပ်မည်ဟု ပြောကာ အပေါ်ထပ်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြပါသည်။

အပေါ်ထပ်သို့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး အိပ်ရာလိပ်များ ရွှေ့ထားကြပါသည်။ အိမ်အပေါ်ထပ်ရှိ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်ရာ ခေါင်းရင်းထိပ်၌ မရန်းပင်ကြီးတစ်စင်ကို အသီးများ ဝင်းဝါလျက် တွေ့လိုက်ပါသည်။

အောက်ထပ်ကို ငိုကြည့်ရာ မရန်းပင်ကြီးအောက်တွင် ထုံးဖြူဖြူသုတ်

ထားသော အုတ်ဂူအသစ်တစ်လုံးကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

အိမ်ရှင်မြေးမလေးကို တွေ့ရသဖြင့် မေးကြည့်ရာ...

‘အဘိုးရဲ့အုတ်ဂူလေ... လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လခန့်က ကွယ်လွန်သွားတာပါ။ ငါ့ယားအကြီးအကဲဖြစ်တာပဲ အိမ်ခေါင်းရင်းမှာ လွှမ်းလျက်တာပါ။ အဘွားကွယ်လွန်သွားရင်လဲ အဘိုးအုတ်ဂူဘေးမှာ လွှမ်းမှာပါ’ ဟု ပြောပြပါသည်။

မွှေးတို့ရောက်သည့်ညတွင် တံခါးလာခေါက်သူသည် ကွယ်လွန်သွားသော အဘိုးမှန်း သိလိုက်ပါတော့သည်။ နောက်တစ်ခါ အဘိုးမှ တံခါးလာမခေါက်စေရန် တောင်းပန်စကားပြောလိုက်ပါသည်။

‘ကွန်မတီ အသုံးလုံးလုပ်အားပေးလာတာပါ။ အဘွားအိမ်မှာ တစ်လခန့် တည်ဆိုကြမှာပါ။ ဘာအန္တရာယ်မှ မလုပ်ပါနဲ့အဘိုး’ ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ အဘိုးအုတ်ဂူဘေးမှ စာသင်ရာတွင် ဖြတ်သွားကြပါသည်။ သူငယ်ချင်းများ ရွာမှ အလည်ပြန်ရာတွင်လည်း ဖြတ်သွားကြပါသည်။ ညအခါတွင်လည်း မိုးချုပ်မှ အုတ်ဂူဘေးမှ ဖြတ်သွားကြပါသည်။

အသုံးလုံး စာတတ်မြောက်ရေးလုပ်အားပေး ပြီးသည်အထိ အဘိုးသည် အိမ်မှာ လာတည်းသည့် ဆရာမလေးတွေကို အန္တရာယ်မပြုတော့ပါ။ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ စာသင်ပေးခဲ့ရသည်။

ရွာကလေးရှိ အဘိုးအုတ်ဂူဖွေးဖွေးလေးကို ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါတော့သည်။

ချို(အမရပူရ)

မည်သူမေးရာမိမိ
ရေးသား
နိုင်ပါသည်

စာမပို့လိုက်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ

၂၉-လမ်း(အထက်)

မန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့

မှန်း-၀၀ ၂၄၂၂၈၄

၀၉ ၇၆၅၅၅၀၅၅

၀၉ ၂၂၂၂၀၅၅၅

ပြဒါးသေ ရွှေ ရသယနအားဆေးကြီး

ရောဂါဝေဒနာဖြစ်စေသော လိုမီးလွန်မီးများကို ပြဒါးသေရွှေ၏ သတ္တိဖြင့် လူသား၏ ကျန်းမာမှုကိုပေးစွမ်းနိုင်သော ဥသွာအနှေးတတ် ရရှိစေကာ သမဝမ်းမီးအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်သဖြင့် အစာကြေ၊ အစာကျက်၊ ခံတွင်းလိုက် အရသာပေါ် စားကောင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ် ခြင်း၊ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးအား၊ သားအား၊ သုက်အား၊ ဓာတ်အား၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား၊ ကာမအားများ ထူးခြား စွာ တိုးတက်ခြင်း၊ အရွယ်နုပျိုရုပ်ရည်လှပ စိုပြည်လာခြင်း၊ ကိုယ်တွင်ဖြစ်သောရောဂါ၊ စိတ်တွင်ဖြစ်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေခြင်း၊ သတိမှတ်ဉာဏ်၊ ပညာဉာဏ် အတွေးအခေါ် အရည်အသွေးတိုးတက်လာခြင်း မသန့်သောဓာတ်များကြောင့် ရရှိလာသော ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကို ရှင်းပေးခြင်း မျက်စိအမြင် စွမ်းအား တိုးတက်ခြင်းစသော ကောင်းကျိုးတရားများကို ရရှိနိုင် သည်။

ပြဒါးသေ၏ အကျိုးတရားများနှင့် ရသယနအားဆေးကို မစားမီ လိုက်နာရန် လိုအပ်ချက်များကို မြန်မာ့အာယုဗေဒ သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂသေဇာဘိဝံသ၏ ဓာတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်းကြီးနှင့် ဆရာအောင်၏ ဓာတ်လေးပါးအဖွင့် ဆေးကျမ်းကြီးများမှ ကောက်နုတ်ပြီး **Shwe Pyar Thati Reinforcing Foundation fb** နှင့် **Sa Sa U Kyaw Myint Fb** များမှ ဖော်ပြထားပါသည်။

[နေ့စဉ် စားသုံးမှုပြုနေပါက (၃)လတွင် ပြောင်းလဲမှုကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်ပြည့်ပါက သိသာ ထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲနေမည်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ရပါမည်။]

ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည၏ ရွှေဓာတ်လုံးကို လိုထဲထည့်ပါသည်။ ဓာတ်လုံးပေါ်တွင် ပြဒါးရည်တစ်မတ်သားတင်ပြီး ဖော်မံကာ ဖွဲ့မီးဖြင့် ကိုယ်တိုင်မီးပေးခဲ့သည်။ ညနေ(၆)နာရီတွင် မီးပေး၊ နံနက်(၇)နာရီတွင် ထုတ်ယူလိုက်တဲ့အခါ ရာဖေတ်ကွက်ပုံ ရွှေတစ်မတ်သား ကျလာပါတယ်။ ပြဒါးရည် ထဲ ထည့်တော့ ပြဒါးရည်မှာ ငုတ်သွားပါသည်။ နောက်ပြဒါးရည် တစ်မတ်သား ထပ်မံတင်ပြီး ဒုတိယ အကြိမ် မီးပေးပါသည်။ နောက်ထပ် တစ်မတ်သား ကျလာပါသည်။ ရာဖေတ်ကွက်ပုံ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံထဲ မှာ အောက်က ပြဒါးဓာတ်လုံးဖြစ်ပါသည်။ ပြဒါးနီရွှေဓာတ်လုံး၊ အပေါ်ကကြေးကဲနေ ဖြစ်လာတဲ့ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေဓာတ်လုံးဖြစ်ပါသည်။

(ဆေးစားနေသောသူများ သွေးအားပြည့်အောင် စောင့်ရှောက်နေထိုင်နည်းစာအုပ် လက်ဆောင်ပေး သည်။) **အိမ်အရောက် ပို့ပေးသည်။**

တစ်လစာ ၂၀၀၀၀/ကျပ်

(မြန်မာ့အာယုဗေဒ သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂသေဇာဘိဝံသ၏ တပည့်)
 ရွှေပြာသတ္တိ စေ ဦးကျော်မြင့်(တ/ဆ ၂၈၉၂ B.A၊ C.T.M.P) စေ တိုင်းရင်းအထူးတုဆေးခန်း
 အမှတ် - ၅၂၄၊ မေဓာဝီလမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့
 ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၅၆၁၃၆၊ ၀၉ ၂၅၄၀၇၅၀၃၅၊ ၀၁ ၉၆၉၉၇၇၉